

నమో తస్య భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్బుద్ధస్య

సద్ధనీతిప్పకరణం (పదమాలా)

గణ్ధారమ్భకథా

ధీరేహి మగ్గనాయేన, యేన బుద్ధేన దేసితం;
సితం ధమ్మమిధజ్ఞాయ, జాయతే అమతం పదం.

తం నమిత్వా మహావీరం, సబ్బజ్ఞాం లోకనాయకం;
మహాకారుణికం సేటం, విసుద్ధం సుద్ధిదాయకం.

సద్ధమ్మజ్ఞస్స పూజేత్వా, సుద్ధం సంతమసజ్ఞతం;
అతక్కావచరం సుట్టం, విభత్తం మధురం సివం.

సజ్ఞస్స చ'జ్జాలిం కత్వా, పుజ్జాక్షేత్తస్స తాదినో;
సీలసమాధిపజ్జాది-విసుద్ధగుణజోతిసో.

నమస్సనాదిపుజ్జాస్స, కతస్స రతనత్తయే;
తేజసాహం పహన్త్వాన, అన్తరాయే అసేసతో.

లోకనీతివియత్తస్స, సత్థు సద్ధమ్మనీతిసో;
సాసనత్థం పవక్ఖామి, సద్ధనీతిమనాకులం.

ఆసవక్ఖయలాభేన, హోతి సాసనసమ్మదా;
ఆసవక్ఖయలాభో చ, సచ్ఛాధిగమహేతుకో.

సచ్ఛాధిగమనం తజ్ఞా, పటిపత్తిస్సితం మతం;
పటిపత్తి చ సా కామం, పరియత్తిపరాయణా.

పరియత్తాభియుత్తానం, విదిత్వా సద్దలక్ఖణం;
యస్మా న హోతి సమ్మోహో, అక్ఖరేసు పదేసు చ.

యస్మా చామోహభావేన, అక్ఖరేసు పదేసు చ;
పాళియత్థం విజానన్తి, విజ్ఞా సుగతసాసనే.

పాళియత్థావబోధేన, యోనిసో సత్థుసాసనే;

సప్తజ్ఞా పటిపజ్జన్తి, పటిపత్తిమతన్తికా.

యోనిసో పటిపజ్జత్వా, ధమ్మం లోకుత్తరం వరం;
పాపుణన్తి విసుద్ధాయ, సీలాదిపటిపత్తియా.

తస్మా తదత్తికా సుద్ధం, నయం నిస్సాయ విజ్ఞానం;
భజ్జమానం మయా సద్ధ-నీతిం గణ్ఠన్తు సాధుకం.

ధాతు ధాతుహి నిప్పన్న-రూపాని చ సలక్ఖణో;
సన్ధినామాదిభేదో చ, పదానం తు విభత్తి చ.

పాళినయాదయోచ్ఛేవ-మేత్థ నానప్పకారతో;
సాసనస్సోపకారాయ, భవిస్సతి విభావనా.

౧. సవికరణాఖ్యాతవిభాగ

తత్త ధాతుతి కేనట్టేన ధాతు? సకత్తమ్మి ధారేతీతి ధాతు, అత్తాతిసయయోగతో పరత్తమ్మి ధారేతీతి ధాతు, వీసతియా ఉపసగ్గేసు యేన కేనచి ఉపసగ్గేన అత్తవిసేసకారణేన పటిబద్ధా అత్తవిసేసమ్మి ధారేతీతి ధాతు, “అయం ఇమిస్సా అత్తో, అయమితో పచ్చయో పరో”తిఆదినా అనేకప్పకారేన పణ్ణితేహి ధారియతి ఏసాతిపి ధాతు, విదహన్తి విదునో ఏతాయ సద్దనిప్పత్తిం అయలోహాదిమయం అయలోహాదిధాతుహి వియాతిపి ధాతు. ఏవం తావ ధాతుసద్దస్సత్తో వేదితబ్బో.

ధాతుసద్దో జినమతే, ఇత్తిలిజ్జత్తనే మతో;

సత్తే పుల్లిజ్జభావస్మిం, కచ్చాయనమతే ద్విసు.

అథ వా జినమతే “తతో గోతమిధాతునీ”తి ఏత్త ధాతుసద్దో లిజ్జవిపల్లాసే వత్తతి “పబ్బతాని వనాని చా”తి ఏత్త పబ్బతసద్దో వియ, న పనేత్త వత్తబ్బం “అట్టివాచకత్తా నపుంసకనిద్దేసో”తి అట్టివాచకత్తేపి “ధాతుయో”తి ఇత్తిలిజ్జదస్సనతో. భూవాదయో సద్దా ధాతవో. సేయ్యథిదం? భూ ఇ కు కే తక్కు తక తకి సుకఇచ్చాదయో. గణతో తే అట్టవిధా భూవాదిగణో రుధాదిగణో దివాదిగణో స్వాదిగణో కియాదిగణో గహాదిగణో తనాదిగణో చురాదిగణో చాతి. ఇదాని తేసం వికరణసజ్జితే పచ్చయే దస్సేస్సామ. అనేకవిధా హి పచ్చయా నానప్పకారేసు నామనామ కితనామ సమాసనామ తద్ధితనామాఖ్యాతేసు పవత్తనతో. సజ్జేపతో పన దువిధావ నామపచ్చయో ఆఖ్యాతపచ్చయో చాతి. తత్తాపి ఆఖ్యాతపచ్చయా దువిధా వికరణపచ్చయనోవికరణపచ్చయవసేన. తత్త వికరణపచ్చయో అకారాదిసత్తరసవిధో అగ్గహితగ్గహణేన పన్నరసవిధో చ. నోవికరణపచ్చయో పన ఖ ఛ సాదినేకవిధో. యే రూపనిప్పత్తియా ఉపకారకా అత్తవిసేసస్స జోతకా వా అజోతకా వా లోపనీయా వా అలోపనీయా వా, తే సద్దా పచ్చయా.

పటిచ్చ కారణం తం తం, ఏస్తీతి పచ్చయాథ వా;

పటిచ్చ సద్దనిప్పత్తి, ఇతో ఏతీతి పచ్చయా.

నామికప్పచ్చయానం యో, విభాగో ఆవి హేస్సతి;

నామకప్పే యతో తస్మా, న తం విత్థారయామసే.

యో నోవికరణానం తు, పచ్చయానం విభాగతో;

సో పనాఖ్యాతకప్పమ్మి, విత్థారేనా'గమిస్సతీతి.

ఇచ్చానేకవిధేసు పచ్చయేసు “వికరణపచ్చయా నామ ఇమే”తి సల్లక్ఖేతబ్బా. కథం? భూవాదిగణతో అపచ్చయో హోతి కత్తరి, రుధాదిగణతో అకారివణ్ణేకారోకారపచ్చయా హోన్తి కత్తరి, పుబ్బమజ్జట్టానే నిగ్గహితాగమో చ, దివాదిగణతో యపచ్చయో హోతి కత్తరి, స్వాదిగణతో ఋ ణా ఉణాపచ్చయా హోన్తి కత్తరి, కియాదిగణతో నాపచ్చయో హోతి కత్తరి, గహాదిగణతో ప్ప ణ్ణాపచ్చయా హోన్తి కత్తరి, తనాదిగణతో ఓ యిరపచ్చయా హోన్తి కత్తరి, చురాదిగణతో ణే ణయపచ్చయా హోన్తి కత్తరి.

అకారో చ ఇవణ్ణో చ, ఏ ఓకారా చ యో తథా;

ఋణా ఉణా చ నా పృథ్వా-యిరాణే ఇయపచ్చయా.

అగ్గహితగ్గహణేన, ఏవం పన్నరసే'రితా;

వికరణప్తయా ఏతే, పచ్చయాతి విభావయే.

యే ఏవం నిద్దిట్టేహి వికరణపచ్చయేహి తదజ్ఞోహి చ సప్పచ్చయా అట్టవిధా ధాతుగణా సుత్తన్నేసు బహూపకారా, తేస్వాయం భూవాదిగణో. భూ సత్తాయం, భూధాతు విజ్ఞమానతాయం వత్తతి. సకమ్మికాకమ్మికాసు ధాతుాసు అయం అకమ్మికా ధాతు, న పన “ధమ్మభూతో”తిఆదీసు పత్తిలత్తవాచికా అపరా భూధాతు వియ సకమ్మికా. ఏసా హి పరిఅభిఆదీహి ఉపసగ్గేహి యుత్తాయేవ సకమ్మికా భవతి, న ఉప పరా పాతుఆదీహి ఉపసగ్గనిపాతేహి యుత్తాపి. అతో ఇమిస్సా సిద్ధాని రూపాని ద్వీధా ఇోయ్యాని అకమ్మికపదాని సకమ్మికపదాని చాతి.

సుద్ధకత్తుక్రియాపదనిద్దేస

తత్ర భవతి ఉబ్బవతి సముబ్బవతి పభవతి పరాభవతి సమ్భవతి విభవతి, భోతి సమ్మోతి విభోతి పాతుభవతి పాతుబ్బవతి పాతుభోతి, ఇమాని అకమ్మికపదాని. ఏత్థ పాతుఇతి నిపాతో, సో “ఆవిభవతి తిరోభవతీ”తిఆదీసు ఆవి తిరోనిపాతా వియ భూధాతుతో నిప్పన్నాఖ్యాతసద్దస్స నేవ విసేసకరో, న చ సకమ్మికత్తసాధకో. ఉఇచ్చాదయో ఉపసగ్గా, తే పన విసేసకరా, న సకమ్మికత్తసాధకా. యేసమత్తో కమ్మేన సమ్మన్దనీయో న హోతి, తాని పదాని అకమ్మికాని. అకమ్మికపదానం యథారహం సకమ్మికాకమ్మికవసేన అత్తో కథేతబ్బో. పరిభోతి పరిభవతి, అభిభోతి అభిభవతి, అధిభోతి అధిభవతి, అతిభోతి అతిభవతి, అనుభోతి అనుభవతి, సమనుభోతి సమనుభవతి, అభిసమ్మోతి అభిసమ్మవతి, ఇమాని సకమ్మికపదాని. ఏత్థ పరిఇచ్చాదయో ఉపసగ్గా, తే భూధాతుతో నిప్పన్నాఖ్యాతసద్దస్స విసేసకరా చేవ సకమ్మికత్తసాధకా చ. యేసమత్తో కమ్మేన సమ్మన్దనీయో, తాని పదాని సకమ్మికాని. సకమ్మికపదానం సకమ్మికవసేన అత్తో కథేతబ్బో, క్వచి అకమ్మికవసేనపి. ఏవం సుద్ధకత్తుక్రియాపదాని భవంతి. ఉద్దేసోయం.

తత్ర భవతీతి హోతి విజ్ఞతి పజ్ఞాయతి సరూపం లభతి. ఉబ్బవతీతి ఉప్పజ్జతి సరూపం లభతి. సముబ్బవతీతి సముప్పజ్జతి సరూపం లభతి. పభవతీతి హోతి సమ్భవతి. అథ వా పభవతీతి యతో కుతోచి సన్దతి, న విచ్చిజ్జతి, అవిచ్చిన్నం హోతి, తం తం రానం విసరతి. పరాభవతీతి పరాభవో హోతి బ్యసనం ఆపజ్జతి అవృద్ధిం పాపుణాతి. సమ్మవతీతి సుట్టు భవతి వృద్ధిం విరూళ్ళిం వేపుల్లం ఆపజ్జతి. విభవతీతి ఉచ్చిజ్జతి వినస్సతి విపజ్జతి, విసేసతో వా భవతి సమ్మజ్జతి. భోతి సమ్మోతి విభోతీతి ఇమాని “భవతి సమ్మవతి విభవతీ”తి ఇమేహి యథాక్కమం సమాననిద్దేసాని. పాతుభవతీతి పకాసతి దిస్సతి పజ్ఞాయతి పాకటం హోతి. పాతుబ్బవతి పాతుభోతీతి ఇమాని “పాతుభవతీ”తి ఇమినా సమాననిద్దేసాని. ఏవం అకమ్మికపదానం యథారహం సకమ్మికాకమ్మికవసేన అత్థకథనం దట్టబ్బం. ఏవముత్తరత్తాపి అజ్ఞోసమ్మి అకమ్మికపదానం.

పరిభోతిదుకాదీసు పన సత్తసు దుకేసు యథాక్కమం ద్వే ద్వే పదాని సమానత్థాని, తస్మా ద్వే ద్వే పదానియేవ గహేత్వా నిద్దిసిస్సామ. తత్ర పరిభోతి పరిభవతీతి పరం హింసతి పీళేతి, అథ వా హీళేతి అవజ్ఞానాతి. అభిభోతి అభిభవతీతి పరం అజ్ఞోత్తరతి మద్దతి. అధిభోతి అధిభవతీతి పరం అభిమద్దిత్వా భవతి అత్తనో వసం వత్తాపేతి. అతిభోతి అతిభవతీతి పరం అతిక్రమిత్వా భవతి. అనుభోతి అనుభవతీతి సుఖదుక్ఖం వేదేతి పరిభుజ్జతి సుఖదుక్ఖపటిసంవేదీ హోతి. సమనుభోతి

సమనుభవతీతి సుఖదుష్టం సుట్టు వేదేతి సుట్టు పరిభుజ్జతి సుట్టు సుఖదుష్టపటిసంవేదీ హోతి. అభిసమ్భాతి
అభిసమ్భవతీతి పరం అజ్ఞోత్థరతి మద్దతి. ఏవం సకమ్మకపదానం సకమ్మకవసేన అత్థకథనం దట్టబ్బం. కత్థచి పన
గచ్ఛతీతి పవత్తతీతి ఏవం అకమ్మకవసేనపి. ఏవముత్తరత్తాపి అజ్ఞోసం సకమ్మకపదానం.

అపచ్చయో పరో హోతి, భూవాదిగణతో సతి;
సుద్ధకత్తుక్రియాఖ్యానే, సబ్బధాతుకనిస్సితే.

అయం సుద్ధకత్తుక్రియాపదానం నిద్దేసో.

హేతుకత్తుక్రియాపదనిద్దేస

భావేతి విభావేతిసమ్భావేతి పరిభావేతి, ఏవం హేతుకత్తుక్రియాపదాని భవంతి. ఏకకమ్మకవసేనేసమత్తో గహేతబ్బో .
పచ్చిమస్స పన ద్వికమ్మకవసేనపి. పరిభావాపేతి అభిభావాపేతి అనుభావాపేతి, ఏవమ్మి హేతుకత్తుక్రియాపదాని భవంతి.
ద్వికమ్మకవసేనేసమత్తో గహేతబ్బో. ఇచ్చేవం ద్విధా హేతుకత్తుక్రియాపదాని ఇహేయ్యాని, అజ్ఞానిపి గహేతబ్బాని.

తత్ర భావేతీతి పుగ్గలో భావేతబ్బం యం కిఞ్చి భావేతి ఆసేవతి బహులీకరోతి, అథ వా భావేతీతి వడ్డేతి. విభావేతీతి
భావేతబ్బం యం కిఞ్చి విభావేతి విసేసేన భావేతి, వివిధేన వా ఆకారేన భావేతి భావయతి వడ్డేతి, అథ వా విభావేతీతి
అభావేతి అన్తరధాపేతి. సమ్భావేతీతి యస్స కస్సచి గుణం సమ్భావేతి సమ్భావయతి సుట్టు పకాసేతి ఉక్కుంసేతి.
పరిభావేతీతి పరిభావేతబ్బం యం కిఞ్చి పరిభావేతి పరిభావయతి సమంతతో వడ్డేతి. ఏవం ఏకకమ్మకవసేనత్తో గహేతబ్బో.
అథ వా పరిభావేతీతి వాసేతబ్బం వత్తుం పరిభావేతి పరిభావయతి వాసేతి గన్ధం గాహేతి. ఏవం ద్వికమ్మకవసేనాపి అత్తో
గహేతబ్బో. పరిభావాపేతీతి పుగ్గలో పుగ్గలేన సపత్తం పరిభావాపేతి హింసాపేతి, అథ వా పరిభావాపేతీతి హిళాపేతి
అవజానాపేతి. అభిభావాపేతీతి పుగ్గలో పుగ్గలేన సపత్తం అభిభావాపేతి అజ్ఞోత్థరాపేతి. అనుభావాపేతీతి పుగ్గలో పుగ్గలేన
సమ్మత్తిం అనుభావాపేతి పరిభోజేతి.

పయుత్తో కత్తునా యోగే, రితోయేవాప్పధానియే;
క్రియం సాధేతి ఏతస్స, దీపకం సాసనే పదం.

కరణవచనంయేవ, యేభుయ్యేన పదిస్సతి;
ఆఖ్యాతే కారితట్టానం, సన్ధాయ కథితం ఇదం.

న నామే కారితట్టానం, “బోధేతా” ఇతిఆదికం;
“సునఖేహిపి ఖాదాపేన్తి”, ఇచ్చాదీని పదాని చ;
ఆహరిత్వాన దీపేయ్య, పయోగకుసలో బుద్ధో.

తత్త్రిదం కరణవచనం కమ్మత్థదీపకం, ఉపయోగసామివచనానిపి తద్దీపకాని యోజేతబ్బాని. కథం? పరిభావాపేతీతి
పుగ్గలో పుగ్గలం సపత్తం పరిభావాపేతీతి, తథా పరిభావాపేతీతి పుగ్గలో పుగ్గలస్స సపత్తం పరిభావాపేతీతి. సేసాని

నయానుసారేన నిద్దిసితబ్బాని. ఏవం సబ్బానేతాని కరణోపయోగసామివచనాని కమ్మత్తదీపకానియేవ హోన్తి, తస్మా
ద్వికమ్మకవసేనత్తో గహేతబ్బో.

అయం హేతుకత్తుక్రియాపదానం నిద్దేసో.

కమ్మక్రియాపదనిద్దేస

భవియతే విభవియతే పరిభవియతే అభిభవియతే అనుభవియతే పరిభూయతే అభిభూయతే అనుభూయతే, ఏవం
కమ్మునో క్రియాపదాని భవన్తి. అజ్ఞాథా చ భవియ్యతే విభవియ్యతే పరిభవియ్యతే అభిభవియ్యతే అనుభవియ్యతే
పరిభుయ్యతే అభిభుయ్యతే అనుభుయ్యతేతి. ఏత్థ కమ్మునో క్రియాపదానియేవ కమ్మకత్తునో క్రియాపదాని కత్వా
యోజేతబ్బాని. విసుజ్ఞో కమ్మకత్తునో క్రియాపదాని న లబ్బన్తి.

తత్ర భవియతేతి భావేతబ్బం యం కిళ్ళో పుగ్గలేన భావియతే ఆసేవియతే బహులీకరియతే, అథ వా భవియతేతి
వడ్డియతే. విభవియతేతి విభావేతబ్బం యం కిళ్ళో పుగ్గలేన విభవియతే విసేసేన భవియతే, వివిధేన వా ఆకారేన భవియతే
వడ్డియతే, అథ వా విభవియతేతి అభవియతే అన్తరధాపియతే. పరిభవియతేతి సపత్తో పుగ్గలేన పరిభవియతే హింసియతే,
అథ వా పరిభవియతేతి హీళియతే అవజానియతే. అభిభవియతేతి సపత్తో పుగ్గలేన అభిభవియతే అజ్ఞోత్థరియతే
అభిమద్దియతే. అనుభవియతేతి సమ్మత్తి పుగ్గలేన అనుభవియతే పరిభుజ్జేయతే. పరిభూయతేతిఆదీని తీణి
“పరిభవియతే”తిఆదీహి తీహి సమాననిద్దేసాని. సేసాని పన యథాపుత్తేహి యం కమ్మమేవ పధానతో గహేత్వా నిద్దిసియతి
పదం, తం కమ్మత్తదీపకం. తస్మా కత్తరి ఏకవచనేన నిద్దిట్టేపి యది కమ్మం బహువచనవసేన వత్తబ్బం, బహువచనంతజ్ఞోవ
కమ్మునో క్రియాపదం దిస్సతి. యది పనేకవచనవసేన వత్తబ్బం, ఏకవచనంతజ్ఞోవ. తథా కత్తరి బహువచనేన నిద్దిట్టేపి యది
కమ్మం ఏకవచనవసేన వత్తబ్బం, ఏకవచనంతజ్ఞోవ కమ్మునో క్రియాపదం దిస్సతి. యది పన బహువచనవసేన వత్తబ్బం,
బహువచనంతజ్ఞోవ. కథం? భిక్కునా ధమ్మో భవియతే, భిక్కునా ధమ్మా భవియన్తే, భిక్ఖూహి ధమ్మో భవియతే, భిక్ఖూహి
ధమ్మా భవియన్తేతి. ఇమినా నయేన సబ్బత్థ కమ్మునో క్రియాపదేసు వోహరో కాతబ్బో. యస్మిం పన కమ్మునో క్రియాపదే
కమ్మత్తదీపకే కమ్మభూతస్సేవత్తస్స కత్తుభావపరికప్పో హోతి, తం కమ్మకత్తుత్తదీపకం, తం కమ్మునో క్రియాపదతో విసుం
న లబ్బతి. అయం పసేత్థ అత్థవిజ్ఞాపనే పయోగరచనా. సయమేవ పరిభవియతే దుబ్బాసితం భణం బాలో తప్పచ్చయా
అజ్ఞోహి పరిభూతోపి, సయమేవ అభిభవియతే పాపకారి నిరయే నిరయపాలేహి అభిభూతోపి తథారూపస్స కమ్మస్స
సయం కతత్తాతి. ఏత్థ హి సయమేవ పీయతే పానీయం, సయమేవ కటో కరియతేతిఆదీసు వియ సుఖాభిసజ్ఞరణీయతా
లబ్బతేవ, తతో కమ్మకత్తుతా చ.

అయం కమ్మునో క్రియాపదానం నిద్దేసో.

భావక్రియాపదనిద్దేస

భూయతే భవియతే ఉబ్బవియతే, ఏవం భావస్స క్రియాపదాని భవన్తి. అజ్ఞాథా చ భుయ్యతే భవియ్యతే
ఉబ్బవియ్యతేతి. తత్ర యథా తీయతేపదస్స రానన్తి భావవసేన అత్తకథనమిచ్చన్తి, ఏవం భూయతేతిఆదీనమ్మి
భవనన్తిఆదినా భావవసేన అత్తకథనమిచ్చితబ్బం. యథా చ రానం రితి భవనన్తిఆదీహి భావవాచకకీతన్తనామపదేహి సద్ధిం

సమ్మన్తే ఛట్టియోజనమిచ్ఛన్తి, న తథా రీయతే భూయతేతిఆదీహి భావవాచకాఖ్యాతపదేహి సద్ధిం సమ్మన్తే ఛట్టియోజనా ఇచ్ఛితబ్బా సమ్మన్తే పవత్తఛట్టియన్తసద్దేహి అసమ్మన్తనీయత్తా ఆఖ్యాతికపదానం. యస్మిం పయోగే యం కమ్మునో క్రియాపదేన సమానగతికం కత్వా వినా కమ్మేన నిద్దిసియతి క్రియాపదం, కత్తువాచకపదం పన పచ్చత్తవచనేన వా కరణవచనేన వా నిద్దిసియతి, తం తత్థ భావత్థదీపకం. న హి సబ్బథా కత్తారమనిస్సాయ భావో పవత్తతి. ఏవం సన్తేపి భావో నామ కేవలో భవనలవనపచనాదికో ధాతులత్థోయేవ. అక్ఖరచిన్తకా పన “రీయతే భూయతే”తిఆదీసు భావవిసయేసు కరణవచనమేవ పయుజ్జన్తి “నను నామ పబ్బజితేన సునివత్థేన భవితబ్బం సుపారుతేన ఆకప్పసమ్మన్నేనా”తిఆదీసు వియ, తస్మా తేసం మతే “తేన ఉబ్బవియతే”తి కరణవచనేన యోజేతబ్బం. జినమతేన పన “సో భూయతే”తిఆదినా పచ్చత్తవచనేన. సచ్చసజ్ఞేపప్పకరణే హి ధమ్మపాలాచరియేన, నిద్దేసపాళియం పన ధమ్మసేనాపతినా, ధజగ్గసుత్తన్తే భగవతా చ భావపదం పచ్చత్తవచనాపేక్షవసేను’చ్ఛారితం.

కథితో సచ్చసజ్ఞేప, పచ్చత్తవచనేన వే,
“భూయతే” ఇతి సద్దస్స, సమ్మన్తో భావదీపనో.

నిద్దేసపాళియం “రూపం, విభోతి విభవియ్యతి”;
ఇతి దస్సనతో వాపి, పచ్చత్తవచనం ధిరం.

తథా ధజగ్గసుత్తన్తే, మునినాహచ్చభాసితే;
“సో పహీయిస్సతి” ఇతి, పాళిదస్సనతోపి చ.

పారమితానుభావేన, మహేసీనంవ దేహతో;
సన్తి నిష్పాదనా, నేవ, సక్కతాదివచో వియ.

పచ్చత్తదస్సనేనేవ, పురిసత్తయయోజనం;
ఏకవచనికఞ్చాపి, బహువచనికమ్మి చ;
కాతబ్బమితి నో ఖన్తి, పరస్సపదఆదికే.

తస్మా రూపం విభవియ్యతి, రూపాని విభవియ్యన్తి, త్వం విభవియ్యసి, తుష్ఠే విభవియ్యథ, అహం విభవియ్యామి, మయం విభవియ్యామ, రూపం విభవియ్యతే, రూపాని విభవియ్యన్తే ఇచ్ఛేవమాది జినవచనానురూపతో యోజేతబ్బం. అత్తాయం పదసోధనా -

విభవియ్యతీతి ఇదం, కమ్మపదసమానకం;
న చ కమ్మపదం నాపి, కమ్మకత్తుపదాదికం.

యది కమ్మపదం ఏతం, పచ్చత్తవచనం పన;
కమ్మం దీపేయ్య కరణ-వచనం కత్తుదీపకం.

యది కమ్మకత్తుపదం, “పీయతే”తి పదం వియ;

సియా సకమ్మకం, నేతం, తథా హోతీతి దీపయే.

యది కత్తుపదం ఏతం, విభవతిపదం వియ;
వినా యపచ్ఛయం తిట్టే, న తథా తిట్టతే ఇదం.

న కత్తరి భువాదీనం, గణే యపచ్ఛయో రుతో;
దివాదీనం గణేయేవ, కత్తరి సముదీరితో.

న భూధాతు దివాదీనం, ధాతూనం దిస్సతే గణే;
భూవాదికచురాదీనం, గణేసుయేవ దిస్సతి.

“విభవియ్యతి” ఇచ్ఛాదో, తస్మా యపచ్ఛయో పన;
భావేయేవాతి విజ్ఞోయ్యం, విజ్ఞానా సమయజ్ఞానా.

ఏత్త హి పాకటం కత్వా, భావకారకలక్షణం;
దస్సయిస్సామహం దాని, సక్కచ్చం మే నిబోధథ.

“తిస్సో గచ్ఛతి” ఇచ్ఛత్ర, కత్తారం కత్తునో పదం;
“ధమ్మా దేసియతి” చ్ఛత్ర, కమ్మం తు కమ్మనో పదం.

సరూపతో పకాసేతి, తస్మా తే పాకటా ఉభో;
తథా విభవియ్యతీతి-ఆదిభావపదం పన.

సరూపతో న దీపేతి, కారకం భావనామకం;
దబ్బభూతం తు కత్తారం, పకాసేతి సరూపతో.

కత్తారం పన దీపేంతం, కత్తుసన్నిస్సితమ్పి తం;
భావం దీపేతి స్వాకారో, పచ్ఛయేన విభావితో.

యస్మా చ కత్తుభావేన, భావో నామ న తిట్టతి;
కత్తావ కత్తుభావేన, భావట్టానే రితో తతో.

యజ్ఞేవం కత్తువోహరో, భావస్స తు కథం సియా;
“సావకానం సన్నిపాతో, అహోసి” ఇతి ఆదిసు.

ఇతి చే నిస్సయానం తు, వసా నిస్సితసమ్భవా;
కత్తుట్టానేపి భావస్స, కత్తుపజ్ఞాత్తి సిజ్ఞతి.

కారకే కత్తుకమ్మపై, క్రియాసన్నిస్సయే యథా;
ధారేన్తీ ఆసనధారీ, క్రియాధారోతి కప్పితా.

తథా భావపదం ధీరా, కత్తారం భావనిస్సయం;
దీపయంతమ్మి కప్పేన్తి, భావస్స వాచకం ఇతి.

కేచి అదబ్బభూతస్స, భావస్సేకత్తతో బ్రవుం;
భావేదేకవచోవాది-పురిసస్సేవ హోతితి.

పాళిం పత్వాన తేసం తు, వచనం అప్పమాణకం;
“తే సంకిలేసికా ధమ్మా, పహీయిస్సన్తి” ఇతి హి.

పాఠో పావచనే దిట్టో, తస్మా ఏవం వదేమసే;
పచ్చత్తదస్సనేనేవ, పురిసత్తయయోజనం.

వచనేహి యుతం ద్వీహి, ఇచ్చితబ్బన్తి నో రుచి;
భావే క్రియాపదం నామ, పాళియం అతిదుద్దసం;
తస్మా తగ్గహణూపాయో, వుత్తో ఏత్తావతా మయాతి.

అయం భావస్స క్రియాపదానం నిద్దేసో.

ఏవం సుద్ధకత్తుక్రియాపదాని హేతుకత్తుక్రియాపదాని కమ్మునో క్రియాపదాని, భావస్స క్రియాపదాని చాతి చతుధా,
కమ్మకత్తుక్రియాపదేహి వా పఞ్చాధా భూధాతుతో నిప్పన్నాని క్రియాపదాని నానప్పకారేన నిద్దిట్టాని, ఏతాని లోకియానం
భావభేదవసేన వోహారభేదో హోతితి దస్సనత్థం విసుం విసుం వుత్తాని. అత్థతో పన కమ్మకత్తుభావకారకత్తయవసేన
తివిధానేవ. హేతుకత్తా హి సుద్ధకత్తుసజ్ఞాతే కారకే తస్సజ్ఞభావతో సజ్ఞహముపగచ్ఛతి, తథా కమ్మకత్తా కమ్మకారకే, భావో
పన కేవలో. సో హి గమనపచనలవనాదివసేనానేకవిధోపి క్రియాసభావత్తా భేదరహితో కారకన్తరో. ఏవం సన్తేపి
దబ్బసన్నిస్సితత్తా దబ్బభేదేన భిజ్జతి. తేన పావచనే భావవాచకం పదం బహువచనన్తమ్మి దిస్సతి. ఆఖ్యాతికపదే
భావకారకవోహరో నిరుత్తినయం నిస్సాయ గతో, అత్థతో పన భావస్స కారకతా నుపపజ్జతి. సో హి న కిఞ్చి జనేతి, న చ
క్రియాయ నిమిత్తం. క్రియానిమిత్తభావోయేవ హి కారకలక్ష్ణం. ఇతి ముఖ్యతో వా హేతుతో వా భావస్స కారకతా న లబ్బతి.
ఏవం సన్తేపి సో కరణమత్తత్తా కారకం. తథా హి కరణం కారో, క్రియా, తదేవ కారకన్తి భావస్స కారకతా దట్ఠబ్బా. యస్మా పన
క్రియానిమిత్తభావోయేవ కారకలక్ష్ణం, తస్మా నామికపదే కారకలక్ష్ణే భావకారకన్తి వోహరం పహాయ
కత్తుకమ్మకరణసమ్మదానాపాదానాధికరణానం చన్నం వత్థూనం కత్తుకారకకమ్మకారకన్తిఆది వోహరో కరియతి
వేయ్యాకరణేహి. ఏవం నిరుత్తినయం నిస్సాయ వుత్తం భావకారకన్తి ద్వే చ కమ్మకత్తుకారకానీతి కారకత్తయం భవతి.
తద్దీపకన్తాఖ్యాతికపదం తికారకం.

ఇమమత్తస్థో సన్ధాయ, వుత్తమాచరియేహిపి;

మహావేయ్యాకరణేహి, నిరుత్తినయదస్మిభి.

“యం తికాలం తిపురిసం, క్రియావాచి తికారకం;
అతిలింగం ద్వివచనం, తదాఖ్యాతన్తి వుచ్చతీ”తి.

ఇథ భావకమ్మేసు అత్తనోపదుప్పత్తిం కేచి అక్ఖరచిన్తకా అవస్సమిచ్చన్తీతి తేసం మతివిభావనత్తమష్ఠేహి
భావకమ్మానం క్రియాపదాని అత్తనోపదవసేనుద్దిట్టాని చేవ నిద్దిట్టాని చ. సబ్బానిపి పనేతాని తికారకాని క్రియాపదాని
క్రియాపదమాలమిచ్చతా పరస్సపదత్తనోపదవసేన యోజేతబ్బాని. పాళిఆదీసు హి తికారకాని క్రియాపదాని
పరస్సపదత్తనోపదవసేన ద్విధా రితాని. సేయ్యధిదం? భగవా సావత్తియం విహరతి. సమాధిజ్ఞానకుసలా, వన్తన్తి
లోకనాయకం. మోనం వుచ్చతి ఇథాణం. అత్తాభిసమయా ధీరో, పణ్ణితోతి పవుచ్చతి. కథం పటిపన్నస్స పుగ్గలస్స రూపం
విభోతి విభవియ్యతి. సో పహీయిస్సతి. పణ్ణుకమ్మలే నిక్ఖిత్తం భాసతే తపతే. పూజకో లభతే పూజం. పుత్తకామా థియో
యాచం, లభన్తే తాదిసం సుతం. అసితో తాది వుచ్చతే సబ్బహ్మ. అగ్గిజాది పుట్టేవ భూయతే. సో పహీయేథాపి నో
పహీయేథాతి ఏవం ద్విధా రితాని. అత్రిదం పాళివవత్తానం -

తికారకాని సబ్బాని, క్రియాపదాని పాయతో;
పరస్సపదయోగేన, దిస్సన్తి పిటకత్తయే.

అత్తనోపదయుత్తాని, చుణ్ణియేసు పదేసు హి;
అతీవప్పాని గాథాసు, పదానీతి బహూని తు.

గాథాసు చేవితరాని, చుణ్ణియేసు పదేసు చ;
సుబహూనేవ హుత్వాన, దిస్సన్తీతి పకాసయే.

పదానం నిద్దేసో పనతి అన్తిఆదీనం తేసం తేసం వచనానమనురూపేన యోజేతబ్బో. ఏవం తికారకక్రియాపదాని
సరూపతో వవత్తానతో నిద్దేసతో చ వేదితబ్బాని.

ఇదాని నోపసగ్గాకమ్మికాదివసేన భవతిస్స ధాతుస్స వినిచ్చయం వదామ -

నోపసగ్గా అకమ్మా చ, సోపసగ్గా అకమ్మికా;
సోపసగ్గా సకమ్మా చ, ఇతి భూతి విభావితా.

ఇదం తు వచనం “ధమ్మ-భూతో భుత్వా”తిఆదిసు;
పత్తానుభవనత్తం మే, వివజ్జేత్వా ఉదీరితం.

ఏతేన పన అత్తేన, నోపసగ్గసకమ్మికం;
గహేత్వా చతుధా హోతి, ఇతి ఇోయ్యం విసేసతో.

నోపసగ్గా అకమ్మా చ, సోపసగ్గా అకమ్మికా;

భూధాతు కారితే సస్తే, ఏకకమ్మా భవంతి హి.

“భావేతి కుసలం ధమ్మం, విభావేతి”తిమానిధ;
దస్సేతబ్బాని విజ్ఞాహి, సాసనజ్ఞాహి సాసనే.

సోపసగ్గా సకమ్మా తు, కారితప్పచ్చయే సతి;
ద్వికమ్మాయేవ హోతీతి, ఇతబ్బం విజ్ఞానా కథం.

అభిభావేంతి పురిసా, పురిసే పాణజాతికం;
అనుభావేతి పురిసో, సమ్మత్తిం పురిసం ఇతి.

ఇదం సకమ్మకం నామ, అకమ్మకమిదం ఇతి;
కథమప్పేహి ఇతబ్బం, విత్థారేన వదేథ నో.

విత్థారేనేవ కిం వత్తుం, సక్కోమి ఏకదేసతో;
కథయిస్సామి సక్కచ్చం, వదతో మే నిబోధథ.

ఆఖ్యాతికపదం నామ, దువిధం సముదీరితం;
సకమ్మకమకమ్మిచ్చ, ఇతి విజ్ఞా విభావయే.

తత్ర యస్స పయోగమ్మి, పదస్స కత్తునా క్రియా;
నిష్పాదితా వినా కమ్మం, న హోతి తం సకమ్మకం.

“పచతీ”తి హి వుత్తే తు, యేన కేనచి జన్తునా;
ఓదనం వా పనజ్ఞం వా, కిఞ్చి వత్తుంతి ఇాయతి.

యస్స పన పయోగమ్మి, కమ్మేన రహితా క్రియా;
పదస్స ఇాయతే ఏతం, అకమ్మకన్తి తీరయే.

“తిట్ఠతి దేవదత్తో”తి, వుత్తే కేనచి జన్తునా;
రానంవ బుద్ధివిసయో, కమ్మభూతం న కిఞ్చిపి.

సకమ్మకపదం తత్థ, కత్తారం కమ్మమేవ చ;
పకాసేతి యథాయోగ-మితి విజ్ఞా విభావయే.

“ఓదనం పచతి పోసో, ఓదనో పచ్చతే సయం”;
ఇచ్చుదాహరణా ఇయ్యా, అవుత్తేపి అయం నయో.

అకమ్మకపదం నామ, కత్తారం భావమేవ చ;
యథారహం పకాసేతి, ఇతి ధీరోపలక్ష్యే.

కత్తారం “తిట్టతి”చ్చత్ర, సూచేతి భావనామకం;
“ఉపట్టియతి” ఇచ్చత్ర, అవుత్తేపి అయం నయో.

ఏవం సకమ్మకాకమ్మం, ఇత్వా యోజేయ్య బుద్ధిమా;
తికమ్మకఇచ్చ జానేయ్య, కరాదో కారితే సతి.

“సువణ్ణం కటకం పోసో, కారేతి పురిస”న్తి చ;
“పురిసో పురిసే గామం, రథం వాహేతి”ఇచ్చపి.

ఏత్త భవతిధాతువ్హి, నయో ఏసో న లబ్బతి;
తస్మా ద్వకమ్మకజ్ఞోవ, పదమేత్త విభావితం.

ఏదిసో చ నయో నామ, పాళియం తు న దిస్సతి;
ఏకచ్ఛానం మతేనేవ, మయా ఏవం పకాసితో.

ఏత్త చ “తమేనం రాజా, వివిధా కమ్మకారణా;
కారాపేతీ”తి యో పాఠో, నిర్దేశే తం సునిర్దేశే.

“మనుస్సేహీ”తి ఆహరిత్వా, పాఠసేసం సుమేధసో;
“సునఖేహిపి ఖాదాపేన్తి”, ఇతి పాఠస్స దస్సనా.

ఏతం నయం విదూ ఇత్వా, యోజే పారానురూపతో;
“సువణ్ణం కటకం పోసో, కారేతి పురిసేని”తి.

వికరణప్పచ్చయావ, వుత్తా ఏత్త సరూపతో;
సగణే సగణే తేసం, వుత్తిం దీపేతుమేవ చ.

“అస్మిం గణే అయం ధాతు, హోతీ”తి తేహి విజ్ఞానో;
విజ్ఞాపేతుఇచ్చ అజ్ఞోహి, ఇహపనా పచ్చయేహి న.

తథా హి భావకమ్మేసు, విహితో పచ్చయో తు యో;
అట్టవిధేపి ధాతునం, గణస్మిం సమ్మవత్తతి.

భూధాతుజేసు రూపేసు, అసమ్మోహాయ సోతునం;
నానావిధో నయో ఏవం, మయా ఏత్త పకాసితో.

యే లోకే అప్సయుతా వివిధవికరణాఖ్యాతసద్దేస్వధేకా,
తే పత్వాఖ్యాతసద్దే అవిగతవిమతీ హోన్తి ఇణిపి తస్మా;
అచ్చన్తజ్ఞోవ ధీరో సపరహితరతో సాసనే దళ్ళపేమో,
యోగం తేసం పయోగే పటుతరమతితం పత్థయానో కరేయ్య.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు

విజ్ఞానం కోసల్లతాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

సవికరణాఖ్యాతవిభాగో నామ

పరమో పరిచ్ఛేదో.

౨. భవతిక్రియాపదమాలావిభాగ

ఇతో పరం పవక్ష్వామి, సోతూనం మతివడ్డనం;

క్రియాపదక్రమం నామ, విభత్తాదీని దీపయం.

తత్త ఆఖ్యాతికస్య క్రియాలక్షణత్వసూచికా త్యాదయో విభత్తియో, తా అట్టవిధా
వత్తమానాపశ్చమీసత్తమీపరోక్ష్వాహియ్యత్తనజ్జతనీభవిస్సన్తీ కాలాతిపత్తివసేన.

తత్తతి అన్తి, సి థ, మి మ, తే అన్తే, సే వ్తే, ఏ వ్తే ఇచ్ఛేతా వత్తమానావిభత్తియో నామ.

తు అన్తు, హి థ, మి మ, తం అన్తం, సు వ్తో, ఏ ఆమసే ఇచ్ఛేతా పశ్చమీవిభత్తియో నామ.

ఏయ్య ఏయ్యుం, ఏయ్యాసి ఏయ్యాథ, ఏయ్యామి ఏయ్యామ, ఏథ ఏరం, ఏథో ఏయ్యావ్తో, ఏయ్యం ఏయ్యావ్తే ఇచ్ఛేతా
సత్తమీవిభత్తియో నామ.

అ ఉ, ఏ త్త, అం వ్త, త్త రే, త్తో వ్తో, ఇం వ్తే ఇచ్ఛేతా పరోక్ష్వావిభత్తియో నామ.

ఆ ఉ, ఓ త్త, అం వ్త, త్త త్తం, సే వ్తం, ఇం వ్తసే ఇచ్ఛేతా హియ్యత్తనీవిభత్తియో నామ.

ఈ ఉం, ఓ త్త, ఇం వ్త, ఆ ఉ, సే వ్తం, అం వ్తే ఇచ్ఛేతా అజ్జతనీవిభత్తియో నామ.

స్సతి స్సన్తి, స్ససి స్సథ, స్సామి స్సామ, స్సతే స్సన్తే, స్ససే స్సన్తే, స్సం స్సావ్తే ఇచ్ఛేతా భవిస్సన్తీవిభత్తియో నామ.

స్సా స్సంసు, స్సే స్సథ, స్సం స్సావ్త, స్సథ స్సీసు, స్ససే స్సన్తే, స్సం స్సావ్తసే ఇచ్ఛేతా కాలాతిపత్తివిభత్తియో
నామ.

సబ్బాసమేతాసం విభత్తీనం యాని యాని పుబ్బకాని ఛ పదాని, తాని తాని పరస్సపదాని నామ. యాని యాని పన
పరాని ఛ పదాని, తాని తాని అత్తనోపదాని నామ. తత్త పరస్సపదాని వత్తమానా ఛ, పశ్చమియో ఛ, సత్తమియో ఛ,
పరోక్ష్వా ఛ, హియ్యత్తనియో ఛ, అజ్జతనియో ఛ, భవిస్సన్తియో ఛ, కాలాతిపత్తియో ఛాతి అట్టచత్తాలీసవిధాని హోన్తి, తథా
ఇతరాని, సబ్బాని తాని పిణ్డీతాని ఛన్నవృతివిధాని.

పరస్సపదానమత్తనోపదానశ్చ ద్వే ద్వే పదాని పరమమజ్జిముత్తమపురిసా నామ. తే వత్తమానాదీసు చత్తారో చత్తారో,
అట్టన్నం విభత్తీనం వసేన ద్వత్తింస, పిణ్డీతాని పరిమాణానేవ.

ద్వీసు ద్వీసు పదేసు పరమం పరమం ఏకవచనం, దుతియం దుతియం బహువచనం.

తత్త వత్తమానవిభత్తీనన్తి అన్తి, సి థ, మి మ ఇచ్ఛేతాని పరస్సపదాని. తే అన్తే, సే వ్తే, ఏ వ్తే ఇచ్ఛేతాని అత్తనోపదాని.
పరస్సపదత్తనోపదేసుపితి అన్తి ఇతి పరమపురిసా, సిథ ఇతి మజ్జిమపురిసా, మి మ ఇతి ఉత్తమపురిసా, తే అన్తే ఇతి

పరమపురిసా, సే వ్లే ఇతి మజ్జిమపురిసా, ఏ వ్లే ఇతి ఉత్తమపురిసా.

పరమమజ్జిముత్తమపురిసేసుపి తి-ఇతి ఏకవచనం, అన్తి-ఇతి బహువచనన్తి ఏవం ఏకవచనబహువచనాని కమతో శోయాని. ఏవం సేసాసు విభత్తిసు పరస్పపదత్తనోపదపరమమజ్జిముత్తమపురిసేకవచనబహువచనాని శోయాని.

తత్త విభత్తితి కేనత్తేన విభత్తి? కాలాదివసేన ధాత్వత్తం విభజతీతి విభత్తి, స్వాదీహి నామికవిభత్తిహి సహ సబ్బసజ్ఞాహకవసేన పన సకత్తపరత్తాదిభేదే అత్తే విభజతీతి విభత్తి, కమ్మాదయో వా కారకే ఏకవచనబహువచనవసేన విభజతీతి విభత్తి, విభజితబ్బా శాణేనాతిపి విభత్తి, విభజన్తి అత్తే ఏతాయాతిపి విభత్తి, అథ వా సతిపి జినసాసనే అవిభత్తికనిద్దేసే సబ్బేన సబ్బం విభత్తిహి వినా అత్తస్సా'నిద్దిసితబ్బతో విసేసేన వివిధేన వా ఆకారేన భజన్తి సేవన్తి నం పణ్ణితాతిపి విభత్తి. తత్త అవిభత్తికనిద్దేసలక్ష్ణణం వదామ సహ పయోగనిదస్సనాదీహి.

అవిభత్తికనిద్దేసో, నామికేసుపలబ్బతి;
నాఖ్యాతేసుతి విశ్శోయ్య-మిదమేత్త నిదస్సనం.

నిగ్రోధోవ మహారుక్ష్ఠో, థేర వాదానముత్తమో;
అనూనం అనధికఇచ్చ, కేవలం జినసాసనం.

తత్త థేర-ఇతి అవిభత్తికో నిద్దేసో, థేరానం అయన్తి థేరో. కో సో? వాదో. థేరవాదో అశ్శోసం వాదానం ఉత్తమోతి అయమత్తో వేదితబ్బో.

“కాయో తే సబ్బ సోవణ్ణో”, ఇచ్చాదిమ్మిపి నామికే;
అవిభత్తికనిద్దేసో, గహేతబ్బో నయశ్శానా.

అవిభత్తికనిద్దేసో, నన్వాఖ్యాతేపి దిస్సతి;
“భో ఖాద పివ”ఇచ్చత్త, వదే యో కోచి చోదకో.

యది ఏవం మతేనస్స, భవేయ్య అవిభత్తికం;
“భిక్కు, భో పురిసి”చ్చాది, పదమ్మి, న హిదం తథా.

“భిక్కు, భో పురిసి”చ్చాది, సి గ లోపేన వుచ్చతి;
తథా “ఖాదా”తిఆదీని, హి లోపేన పవుచ్చరే.

ఏవం అవిభత్తికనిద్దేసో ఆఖ్యాతేసు న లబ్బతి, నామేసుయేవ లబ్బతి. తత్తాపి “అట్ట చ పుగ్గల ధమ్మదసా తే”తి ఏత్త ఛన్దవసేన పుగ్గల ఇతి రస్సకరణం దట్టబ్బం, న “కకుసన్ధ కోణాగమనో చ కస్సపో”తి ఏత్త కకుసన్ధ ఇతి అవిభత్తికనిద్దేసో వియ అవిభత్తికనిద్దేసో దట్టబ్బో. “భిక్కు నిసిన్నే మాతుగామో ఉపనిసిన్నో వా హోతి ఉపనిపన్నో వా”తి ఏత్త పన భిక్కుతి ఇదం భిక్కుమ్మీతి వత్తబ్బత్థితా భుమ్మే పచ్చత్తన్తిపి అదిట్టవిభత్తికనిద్దేసోతిపి వత్తుం యుజ్జతి. తత్త పన ఛన్దవసేన కతరస్సత్తా తాని పదాని అవిభత్తికనిద్దేసపక్వమ్మి భజన్తీతి వత్తుం న యుజ్జతి.

తత్త పరస్పపదానీతి పరస్స అత్తభూతాని పదాని పరస్పపదాని. ఏత్తుత్తమపురిసేసు అత్తనో అత్తేసుపి అత్తనోపదవోహరో న కరియతి.

కిఞ్చాపి అత్తనో అత్తా, పురిసా ఉత్తమవ్హయా;
తథాపి ఇతరేసాన-ముస్సన్నత్తావ తబ్బసా;
తబ్బోహరో ఇమేసానం, పోరాణేహి నిరోపితో.

అత్తనోపదానీతి అత్తనో అత్తభూతాని పదాని అత్తనోపదాని. ఏత్త పన పరమమజ్జిమపురిసేసు పరస్సత్తేసుపి పరస్పపదవోహరో న కరియతి.

పరమమజ్జిమా చేతే, పరస్సత్తా తథాపి చ;
ఇతరేసం నిరూళ్ళత్తా, తబ్బోహరస్స సచ్చతో.

ఇమస్స పనిమేసానం, పుబ్బవోహరతాయ చ;
తథా సజ్జరదోసస్స, హరణత్తాయ సో అయం;
అత్తనోపదవోహరో, ఏసమారోపితో ధువం.

పరస్పపదసఙ్ఖాది-సఙ్ఖాయో బహుకా ఇధ;
పోరాణేహి కత్తత్తాతా, సఙ్ఖా పోరాణికా మతా.

తస్మా ఇధ పరమపురిసాదీనం తిణ్ణం పురిసానం వచనత్తం న పరియేసామ. రూళ్ళియా హి పోరాణేహి త్యాదీనం పురిససఙ్ఖా విహితా.

ఏకవచనబహువచనేసు పన ఏకస్సత్తస్స వచనం ఏకవచనం. బహూనమత్థానం వచనం బహువచనం. అథ వా బహుత్తేపి సతి సముదాయవసేన జాతివసేన వా చిత్తేన సమ్మిణ్ణేత్వా ఏకీకతస్సత్తస్స ఏకస్స వియ వచనమ్మి ఏకవచనం, బహుత్తే నిస్సితస్స నిస్సయవోహరేన పుత్తస్స నిస్సయవసేన ఏకస్స వియ వచనమ్మి ఏకవచనం, ఏకత్తలక్ఖణేన బవ్హత్థానం ఏకవచనం వియ వచనమ్మి ఏకవచనం. అబహుత్తేపి సతి అత్తగరుకారాపరిచ్ఛేదమాతికానుసద్ధినయపుచ్చాసభాగపుధుచిత్త- సమాయోగపుధుఆరమ్మణవసేన ఏకత్తస్స బహూనం వియ వచనం బహువచనం, తథా యే యే బహవో తన్నివాసతంపుత్తసజ్ఞాతస్సేకస్సత్తస్స రూళ్ళీవసేన బహూనం వియ వచనమ్మి బహువచనం, ఏకస్సత్తస్స అఙ్గోనత్తేన ఏకాభిధానవసేన బహూనం వియ వచనమ్మి బహువచనం, ఏకస్సత్తస్స నిస్సితవసేన బహూనం వియ వచనమ్మి బహువచనం, ఏకస్సత్తస్స ఆరమ్మణభేదకిచ్చభేదవసేన బహూనం వియ వచనమ్మి బహువచనం. ఏవమిమేహి ఆకారేహి ఏకమ్మి వత్తబ్బే, ఏకమ్మి వియ చ వత్తబ్బే ఏకవచనం, బహుమ్మి వత్తబ్బే, బహుమ్మి వియ చ వత్తబ్బే బహువచనం హోతీతి దట్టబ్బం. పుధువచనం, అనేకవచనన్తి చ ఇమస్సేవ నామం.

వచనేసు అయం అత్తో, నామాఖ్యాతవిభత్తినం;
వసేన అధిగంతబ్బో, సాసనత్థగవేసినా.

తస్మా తదత్థవిజ్ఞాపనత్థం ఇథ నామికపయోగేహి సహీవాఖ్యాతపయోగే పవక్థామ - “రాజా ఆగచ్ఛతి, సహాయో మే ఆగచ్ఛతి, ఏకం చిత్త” మిచ్ఛేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స ఏకవచనపయోగా. “రాజానో ఆగచ్ఛన్తి, సహాయో మే ఆగచ్ఛన్తి, న మే దేస్సా ఉభో పుత్తా, ద్వే తీణి” ఇచ్ఛేవమాదయో బహుత్థానం బహువచనపయోగా.

“సా సేనా మహతీ ఆసి, బహుజ్ఞానో పసన్నోసి, సబ్బో తం జనో ఓజినాయతు, ఇత్తిగుమ్మస్స పవరా, బుద్ధస్సాహం వత్తయుగం అదాసిం, ద్వయం వో భిక్ఖవే దేసేస్సామి, పేమం మహంతం రతనత్తయస్స, కరే పసాదఞ్చ నరో అవస్సం, భిక్ఖుసఙ్ఖో, బలకాయో, దేవనికాయో, అరియగణో”- ఇచ్ఛేవమాదయో, “ద్వికం తిక”మిచ్ఛాదయో చ సముదాయవసేన బహుత్థానం ఏకవచనపయోగా.

కత్థచి పన ఈదిసేసు రానేసు బహువచనపయోగాపి దిస్సన్తి. తథా హి “పూజితా ఇతిసఙ్ఖేహి, దేవకాయా సమాగతా, సబ్బేతే దేవనికాయా, ద్వే దేవసఙ్ఖా, తీణి దుకాని, చత్తారి నవకాని” ఇచ్ఛేవమాదయో పయోగాపి దిస్సన్తి. ఇమే ఏకవచనవసేన వత్తబ్బస్స సముదాయస్స బహుసముదాయవసేన బహువచనపయోగాతి గహేతబ్బా, సఙ్ఖయ్యమానా చ బహుత్థబహువచనే సఙ్ఖహం గచ్ఛన్తి విసుంయేవ వా, తస్మా బహుసముదాయాపేక్షబహువచనన్తి ఏతేసం నామం వేదితబ్బం.

“పాణం న హనే, సన్నో సమ్మజ్జతి” ఇచ్ఛేవమాదయో జాతివసేన బహుత్థానం ఏకవచనపయోగా, తబ్బావసామఞ్ఞోన బహుత్థానం ఏకవచనపయోగాతిపి వత్తుం వట్టతి.

“నాగం రత్థస్స పూజితం, సావత్థీ సద్ధా అహోసి పసన్నా” ఇచ్ఛేవమాదయో నిస్సయవసేన పవత్తానం నిస్సయవోహరేన వుత్తానమేకవచనపయోగా.

“తిలక్ఖణం, కుసలాకుసలం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపం, నామరూపపచ్చయా సళాయతనం, ధమ్మవినయో, చిత్తసేనో చ గన్ధబ్బో, నతియా అసతి ఆగతిగతి న హోతి, ఆగతిగతియా అసతి చుత్తాపపాతో న హోతి” ఇచ్ఛేవమాదయో ఏకత్తలక్ఖణే బహుత్థానం ఏకవచనపయోగా.

“ఏవం మయం గణ్ఠామ, అమ్మాకం పకతి, పథానన్తి ఖో మేఘియ వదమానం కిన్తి వదేయ్యామ” ఇచ్ఛేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స అత్తవసేన బహువచనపయోగా.

“తే మనుస్సా తం భిక్ఖుం ఏతదవోచుం ‘భుజ్జాథ భన్తే’తి, అహం మనుస్సేసు మనుస్సభూతా, అబ్బాగతానా’సనకం అదాసిం” ఇచ్ఛేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స గరుకారవసేన బహువచనపయోగా.

“అప్పచ్చయా ధమ్మా, అసఙ్ఖతా ధమ్మా” ఇచ్ఛేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స అపరిచ్ఛేదవసేన బహువచనపయోగా, అనియమితసఙ్ఖావసేన బహువచనపయోగా వా.

కేచి పన “దేసనాసోతపాతవసేన బహువచనపయోగా”తిపి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. న హి తథాగతో సతిసమ్మజ్జారహితో ధమ్మం దేసేతి, యుత్తి చ న దిస్సతి “మాతికాయం పుచ్ఛాయం విస్సజ్జనే చాతి తీసుపి రానేసు అప్పచ్చయాదిధమ్మే దేసేన్తో సత్థా పునప్పునం బహువచనవసేన దేసనాసోతే పతిత్వా ధమ్మం దేసేతీ”తి.

“కతమే ధమ్మా అప్పచ్చయా” ఇచ్చేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స మాతికానుసన్ధినయేన బహువచనపయోగా.

“ఇమే ధమ్మా అప్పచ్చయా” ఇచ్చేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స పుచ్చానుసన్ధినయేన బహువచనపయోగా.

“కతమే ధమ్మా నో పరామాసా, తే ధమ్మే రపేత్వా అవసేసా కుసలాకుసలాభ్యాకతా ధమ్మా” ఇచ్చేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స పుచ్చాసభాగేన బహువచనపయోగా.

“అత్తి భిక్షవే అఞ్ఞోవ ధమ్మా గమ్మీరా దుద్దసా దురనుబోధా సంతా పణీతా అతక్కావచరా నిపుణా పణ్ణితవేదనీయా, యే తథాగతో సయం అభిఞ్ఞా సచ్చికత్వా పవేదేతీ”తి అయమేకస్సత్థస్స పుథుచిత్తసమాయోగపుథుఆరమ్మణవసేన బహువచనపయోగో.

“ఏకం సమయం భగవా సక్కేసు విహరతి కపిలవత్థుస్మిం మహావనే,

సన్తి పుత్తా విదేహానం, దీఘాపు రట్టవడ్డనో;

తే రజ్జం కారయిస్సన్తి, మిథిలాయం పజాపతి” –

ఇచ్చేవమాదయో సద్ధా యే యే బహవో, తన్నివాసతంపుత్తసజ్ఞాతస్సేకత్థస్స రూళ్ళీవసేన బహువచనపయోగా.

“సారిపుత్తమోగ్గల్లాసే ఆమన్తేసి ‘గచ్చథ తుమ్హే సారిపుత్తా కీటాగిరిం గన్త్యా అస్సజిపునబ్బసుకానం భిక్షూనం కీటాగిరిస్మా పబ్బాజనీయకమ్మం కరోథ, తుమ్హాకం ఏతే సద్ధివిహారిణో”తి”, “కచ్చి వో కులపుత్తా, ఏథ బ్బగ్గా నివత్తహ్వో” ఇచ్చేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స అఞ్ఞోనత్థేన ఏకాభిధానవసేన బహువచనపయోగా.

“మఱ్ఱా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి” ఇచ్చేవమాదయో ఏకస్సత్థస్స నిస్సితవసేన బహువచనపయోగా.

“చత్తారో సతిపట్టానా”తి అయమారమ్మణభేదేన ఏకస్సత్థస్స బహువచనపయోగో.

“చత్తారో సమ్మప్పధానా”తి అయం పన కిచ్చభేదేన ఏకస్సత్థస్స బహువచనపయోగో.

తత్త ఏకత్తేకవచనం, సముదాయాపేక్షేకవచనం, జాత్యాపేక్షేకవచనం, తన్నిస్సయాపేక్షేకవచనం, ఏకత్తలక్షణేకవచనన్తి పఞ్చవిధం ఏకవచనం భవతి. ఏత్త పన జాత్యాపేక్షేకవచనం అత్థతో సామఞ్ఞాపేక్షేకవచనమేవాతి దట్టబ్బం.

బహుత్తబహువచనం, బహుసముదాయాపేక్షబహువచనం, అత్తబహువచనం, గరుకారబహువచనం, అపరిచ్ఛేదబహువచనం, మాతికానుసన్ధినయబహువచనం, పుచ్చానుసన్ధినయబహువచనం, పుచ్చాసభాగబహువచనం, పుథుచిత్తసమాయోగపుథుఆరమ్మణబహువచనం, తన్నివాసబహువచనం, తంపుత్తబహువచనం, ఏకాభిధానబహువచనం, తన్నిస్సితాపేక్షబహువచనం , ఆరమ్మణభేదబహువచనం, కిచ్చభేదబహువచనన్తి పన్నరసవిధం బహువచనం భవతి. ఇచ్చేవం వీసధా సబ్బాని ఏకవచనబహువచనాని సజ్గహితాని. అత్రిదం పాళివత్థానం –

ఏకత్తే దేకవచన-ఇత్తరస్మితరమ్మి చ;

సముదాయజాతిఏకత్త-లక్ష్మణేకవచోపి చ;
సాట్టకథే పిటకమ్మి, పారే పాయేన దిస్సరే.

గరుమ్మి చత్తనేకస్మిం, బహువచనకం పన;
పాళియం అప్పకం అట్ట-కథాటీకాసు తం బహుం.

తథా హి బహుకం దేక-వచనంయేవ పాళియం;
గరుమ్మి చత్తనేకస్మిం, ఇదమేత్థ నిదస్సనం.

“నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ;
తవ సాసనమాగమ్మ, పత్తోమ్మి అమతం పదం”.

ఇచ్చేవమాదయో పారా, బహుధా జినసాసనే;
దిస్సన్తీతి విజానేయ్య, విద్వా అక్ఖరచిన్తకో.

సాతిసయం గరుకారా-రహస్సాపి మహేసివో;
ఏకవచనయోగేన, నిద్దేసో దిస్సతే యతో.

తతో వోహారకుసలో, కరేయ్యణ్ణానురూపతో;
ఏకవచనయోగం వా, ఇతరం వా సుమేధసో.

పాయేన తన్నివాసమ్మి, బహువచనకం రితం;
తంపుత్తే అప్పకం తన్ని-స్సయేకవచనమ్మి చ.

పుథుచిత్తాపరిచ్ఛేద-మాతికాసన్ధిఆదిసు;
బహువచనకజ్ఞాపి, అప్పకన్తి పకాసయే.

ఏకాభిధానతో కిద్దా, తథా గోచరతోపి చ;
బహువచనకం తన్ని-స్సితాపేక్షజ్ఞా అప్పకం.

ఇచ్చేవం సప్పయోగం తు, ఇత్వాన వచనద్వయం;
కాతబ్బో పన వోహరో, యథాపాళి విభావినా.

ఇదాని కాలాదివసేన ఆఖ్యాతప్పవత్తిం దీపయిస్సామ - కాలకారకపురిసపరిదీపకం క్రియాల్పక్షణం ఆఖ్యాతికం. తత్త
కాలన్తి అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నవసేన తయో కాలా, అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నాణత్తిపరికప్పకాలాతిపత్తివసేన పన ఛ, తే
ఏకేకా తిపురిసకా.

వుత్తప్పకారకాలేసు, యదిదం వత్తతే యతో;

ఆఖ్యాతికం తతో తస్య, కాలదీపనతా మతా.

కారకన్ని కమ్మకత్తుభావా. తే హి ఉపచారముఖ్యసభావవసేన కరోన్తి కరణన్తి చ “కారకా”తి వుచ్చన్తి. తేవ యథాక్కమం క్రియానిమిత్త తంసాధక తంసభావాలి వేదితబ్బా.

కమ్మం కత్తా చ భావో చ, ఇచ్చేవం కారకా తిధా;
విభత్తిపచ్చయా ఏత్త, వుత్తా నాన్ఱాత్ర సచ్చతో.

“పరిభవియ్యతి”చ్చాదీ, కమ్మే సిజ్ఞన్తి కారకే;
“సమ్మవతీ”తిఆదీని, సిజ్ఞరే కత్తుకారకే.

“విభవియ్యతి”ఇచ్చాదీ, భావే సిజ్ఞన్తి కారకే;
తివిధేస్సేవమేతేసు, విభత్తిపచ్చయా మతా.

కారకత్తయముత్తం యం, ఆఖ్యాతం నత్తి సబ్బసో;
తస్మా తద్దీపనత్తమ్మి, తస్సాఖ్యాతస్స భాసితం.

కారకత్తం తు భావస్స, సచేపి న సమీరితం;
కారకలక్ష్ఠణే తేన, భావేన చ అవత్థునా.

క్రియానిప్పత్తి నత్తితి, యుత్తితోపి చ నత్తి తం;
తథాపాఖ్యాతికే తస్స, తబ్బోహారో నిరుత్తియం;
పతిట్టితనయోవాతి, మన్త్వా అప్పేహి భాసితో.

పురిసోతి ఏకవచనబహువచనకా పరమమజ్ఞిముత్తమపురిసా. తత్థ పరమపురిసో ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణే సాధకవాచకే వా కమ్మవాచకే వా **తుష్ఠా’ష్ఠ**సద్దవజ్జితే పచ్చత్తవచనభూతే నామష్ఠి “అభినీహారో సమిజ్ఞతి, బోధి వుచ్చతి చతుసు మగ్గేసుఞాణ”న్తిఆదీసు వియ పయుజ్జమానేపి, తట్టానియత్తే సతి “భాసతి వా కరోతి వా, పీళియక్ఖోతి మం విదూ, వుచ్చతీతి వచన”న్తిఆదీసు వియ అప్పయుజ్జమానేపి సబ్బధాతుహి పరో హోతి. కత్థచి పన పాళిప్పదేసే నామస్స అప్పయుత్తత్తా పరమపురిసపయోగత్తో దురనుబోధో భవతి, యథా “దుక్ఖం తే వేదయిస్సామి, తత్థ అస్సాసయన్తు మ”న్తి. తథా హి ఏత్త “పాదా”తి పారసేసో, తస్మిం దుక్ఖసాసనారోచనే వత్తుం అవిసహనవసేన కిలమన్తం మం దేవస్స ఉభో పాదా అస్సాసేన్తు, విస్సట్టో కథేహితి మం వదధాతి అధిప్పాయో చ భవతి.

అధిప్పాయో సుదుబ్బోధో, యస్మా విజ్ఞతి పాళియం;
తస్మా ఉపట్టహం గణ్ఠే, గరుం గరుమతం విదూ.

తత్త్రిమాని భూధాతాధికారత్తా భూధాతువసేన నిదస్సనపదాని. సో పరిభవతి, తే పరిభవన్తి, పరిభవతి, పరిభవన్తి. సపత్తో అభిభవియతే, సబ్బా విత్త్యా’నుభూయతే, అభిభవియతే, అనుభూయతేతి. యత్థ సతిపి నామస్స సాధకవాచకత్తే

అపచ్యత్తవచనత్తా ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణతా న లబ్ధతి, తత్త కమ్మవాచకం పచ్యత్తవచనభూతం తుల్యాధికరణపదం పటిచ్చ పరమపురిసాదయో తయో లబ్ధన్తి. తం యథా? పరిభవియ్యతే పురిసో దేవదత్తేన, పరిభవియ్యసే త్వం దేవదత్తేన, పరిభవియ్యమ్మే మయం అకుసలేహి ధమ్మేహి. ఏత్త పనిదం వచనం న వత్తబ్బం “నిద్దన్తి తుణ్ణిమాసినన్తిఆదీసు సతిపి నామస్స కమ్మవాచకత్తే అపచ్యత్తవచనత్తా ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణతా న లబ్ధతీతి పరమపురిసుప్పత్తి న సీయా”తి. కస్మాతి చ? “నిద్దన్తి తుణ్ణిమాసినన్తిఆదీసు “జనా”తి అజ్ఞాహరితబ్బస్స సాధకవాచకస్స నామస్స సద్ధిమాఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణభావస్స ఇచ్చితత్తా. ఏవముత్తరత్తాపి నయో.

మజ్జిమపురిసో ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణే సాధకవాచకే వా కమ్మవాచకే వా పచ్యత్తవచనభూతే తుష్ఠసద్ధే పయుజ్జమానేపి, తట్ఠానియత్తే సతి అప్పయుజ్జమానేపి సబ్బధాతూహి పరో హోతి. త్వం అతిభవసి, తుష్ఠే అతిభవథ, అతిభవసి, అతిభవథ. త్వం పరిభవియ్యసే దేవదత్తేన, తుష్ఠే పరిభవియ్యమ్మే. యత్త సతిపి తుష్ఠసద్ధస్స సాధకవాచకత్తే అపచ్యత్తవచనత్తా ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణతా న లబ్ధతి, న తత్త మజ్జిమపురిసో హోతి. ఇతరే పన ద్వే హోన్తి కమ్మవాచకం పచ్యత్తవచనభూతం తుల్యాధికరణపదం పటిచ్చ. తం యథా? తయో అభిభవియ్యతే సపత్తో, తయో అభిభవియ్యే అహం.

ఉత్తమపురిసో ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణే సాధకవాచకే వా కమ్మవాచకే వా పచ్యత్తవచనభూతే అష్ఠసద్ధే పయుజ్జమానేపి, తట్ఠానియత్తే సతి అప్పయుజ్జమానేపి సబ్బధాతూహి పరో హోతి. అహం పరిభవామి, మయం పరిభవామి, పరిభవామి, పరిభవామి. అహం పరిభవియ్యామి అకుసలేహి ధమ్మేహి, మయం పరిభవియ్యామి, పరిభవియ్యామి, పరిభవియ్యామి. యత్త సతిపి అష్ఠసద్ధస్స సాధకవాచకత్తే అపచ్యత్తవచనత్తా ఆఖ్యాతపదేన తుల్యాధికరణతా న లబ్ధతి, న తత్త ఉత్తమపురిసో హోతి. ఇతరే పన ద్వే హోన్తి కమ్మవాచకం పచ్యత్తవచనభూతం తుల్యాధికరణపదం పటిచ్చ. తం యథా? మయా అనుభవియ్యతే సమ్మత్తి, మయా అభిభవియ్యసే త్వం. ఏవం యత్త యత్త సాధకవాచకానం వా కమ్మవాచకానం వా నామాదీనం పచ్యత్తవచనభూతానం ఆఖ్యాతపదేహి తుల్యాధికరణత్తే లద్ధే తత్త తత్త పరమపురిసాదయో లబ్ధన్తి, తస్మా నామాదీనం పచ్యత్తవచనభూతానం తుల్యాధికరణభావోయేవ పరమపురిసాదీనముప్పత్తియా కారణం.

ద్విన్నం తిణ్ణం వా పురిసానమేకాభిధానే పరో పురిసో గహేతబ్బో. ఏత్త ఏకాభిధానం నామ ఏకతో అభిధానం ఏకకాలాభిధానశ్చ. తశ్చ ఖో చసద్ధపయోగేయేవ, అచసద్ధపయోగే భిన్నకాలాభిధానే తగ్గహణాభావతో. “తుష్ఠే అత్థకుసలా భవథ, మయమత్థకుసలా భవామి” ఇచ్చేవమాదయో తప్పయోగా. తత్త తుష్ఠే అత్థకుసలా భవథ – ఇచ్చేతస్మిం వోహరే “సో చ అత్థకుసలో భవతి, త్వశ్చ అత్థకుసలో భవసి, తుష్ఠే అత్థకుసలా భవథా”తి ఏవం ద్విన్నమేకాభిధానే పరో పురిసో గహేతబ్బో. “మయమత్థకుసలా భవామి” ఇచ్చేతస్మిం పన “సో చ అత్థకుసలో భవతి, అహశ్చ అత్థకుసలో భవామి, మయమత్థకుసలా భవామా”తి వా “త్వశ్చ అత్థకుసలో భవసి, అహశ్చ అత్థకుసలో భవామి, మయమత్థకుసలా భవామా”తి వా ఏవమ్మి ద్విన్నమేకాభిధానే పరో పురిసో గహేతబ్బో. “సో చ అత్థకుసలో భవతి, త్వశ్చ అత్థకుసలో భవసి, అహశ్చ అత్థకుసలో భవామి, మయమత్థకుసలా భవామా”తి వా “సో చ అత్థకుసలో భవతి, తే చ అత్థకుసలా భవన్తి, త్వశ్చ అత్థకుసలో భవసి, తుష్ఠే చ అత్థకుసలా భవథ, అహశ్చ అత్థకుసలో భవామి, మయమత్థకుసలా భవామా”తి వా ఏవం తిణ్ణమేకాభిధానే పరో పురిసో గహేతబ్బో.

అపరోపి అర్థనయో వుచ్చతి - “త్వగ్చ అర్థకుసలో భవసి, సో చ అర్థకుసలో భవతి, తుష్టే అర్థకుసలా భవథా”తి
వా “అహగ్చ అర్థకుసలో భవామి, సో చ అర్థకుసలో భవతి, మయమర్థకుసలా భవామా”తి వా ఇమినా నయేన
అనేకప్పభేదో అర్థనయో. ఏవం సేసాసు విభత్తిసు పగ్చామీసత్తమియాదీసు పరోపురిసో గహేతబ్బో. సబ్బేసు చ
క్రియాపదేసు బహుత్తవాచకేసు బహువచనస్తేసు, న పన బహువచనస్తేసుపి ఏకస్సత్తనో వాచకేసు గరుకాతబ్బస్సేకస్సత్తస్స
వాచకేసు చ క్రియాపదేసు. ఏత్త చోదనాసన్ద్ధిపనియో ఇమా గాథా -

“త్వగ్చ భవసి సో చాపి, భవతి”చ్చాదిభాసనే;

“తుష్టే భవథ” ఇచ్చాది, పరోపోసో కథం సియా?;

“అహం భవామి సో చాపి, భవతి”చ్చాదిభాసనే;

“మయం భవామ”ఇచ్చాది, ఉత్తమో చ కథం సియా?;

ఏత్త చ వుచ్చతే -

పచ్చా వుత్తో పరో నామ, సజ్ఞాయ పటిపాటియా;

ఏవం పన గహేతబ్బో, పరోపురిసనామకో.

పరమమ్మా పరో నామ, మజ్ఞిమో ఉత్తమోపి చ;

మజ్ఞిమమ్మా పరో నామ, ఉత్తమో పురిసో రుతో.

ఏవం తు గహణఞ్ఞోత్థ, వోహరస్సానులోమకం;

దోసో తదనులోమమ్మి, గహణస్మిం న విజ్ఞతి.

“త్వగ్చ భద్దే సుఖీ హోహి, ఏసో చాపి మహామిగో”;

ఇతి పారో యతో దిట్టో, తస్మా ఏవం వదేమసే.

“తుష్టే ద్వే సుఖితా హోథ”, ఇచ్చత్తో తత్త దిస్సతి;

ఏవంవ్యయం నయో వుత్తో, అత్తనోమతియా మమ.

అత్తనోమతి కిణ్ఛాపి, కథితా సబ్బదుబ్బలా;

తథాపి నయమాదాయ, కథితత్తా అకోపియా.

“ధమ్మేన రజ్జం కారేన్తం, రట్టా పట్టాజయిత్త మం;

త్వగ్చ జానపదా చేవ, నేగమా చ సమాగతా”.

“అహగ్చ మద్దిదేవీ చ, జాలీకణ్ఠాజినా చుభో;

అజ్ఞామజ్ఞం సోకనుదా, వసామ అస్సమే తదా”.

ఏతా గాథాపి ఏతస్స, అత్తస్స పన సాధికా;
తాసు వుత్తనయేనేవ, అత్తో సుపాకటో సియా;
ఏవం విజ్ఞాహి విజ్ఞోయ్యం, బహునా భాసితేన కిం.

ఆకారేన మనాపేన, కథనే యేన కేనచి;
న విరుజ్ఞతి చే అత్తో, తం పమాణం సుధీమతం.

పురిసత్తయతో ఏసో, పరోపురిసనామకో;
నుపలబ్ధతి పచ్చేకం, తదంతోగథతోవ యం.

పాటవత్థాయ సోతూనం, వోహరత్తేసు సబ్బసో;
విసుం అలబ్ధమానోపి, లబ్ధమానోవ ఉద్ధటో.

సజ్ఞేపతోపేత్థ పురిసప్పవత్తి ఏవం ఉపలక్ఖితబ్బా “అమ్మవచనత్తే ఉత్తమో, తుమ్మవచనత్తే మజ్జిమో, అజ్ఞోసం వచనత్తే పఠమో”తి.

త్యాదీనం పురిససజ్ఞా, యస్మా వుత్తా తతో ఇదం;
తబ్బన్తాఖ్యాతికం ఇోయ్యం, పురిసపరిదీపకం.

ఏవం సబ్బధాపి ఆఖ్యాతికస్స కాలకారకపురిసపరిదీపనతా వుత్తా.

క్రియాలక్ఖణన్ని ఏత్థ కథం ఆఖ్యాతికస్స క్రియాలక్ఖణతా వేదితబ్బా?

లక్ఖియతి క్రియాయేతం, క్రియా వా అస్స లక్ఖణం;
క్రియాలక్ఖణతా ఏవం, వేదితబ్బా తథా హి చ.

“గచ్ఛతి”చ్ఛాదికం సుత్వా, క్రియాసన్దీపనం పదం;
“ఆఖ్యాతిక”న్ని ధీరేహి, ఆఖ్యాతజ్ఞాహి సజ్ఞోతం.

లక్ఖణం హోతి నామస్స, యథా సత్వాభిధానతా;
క్రియాభిధానతా ఏవం, ఆఖ్యాతస్సేవ లక్ఖణం.

అత్థతో పన ఏతస్స, క్రియావాచకతా ఇధ;
లక్ఖణం ఇతి విజ్ఞోయ్యం, లక్ఖణజ్ఞాహి లక్ఖితం.

“కిం కరోసీ”తి పుట్ఠస్స, “పచామి”చ్ఛాదినా “అహం”;
పటివాచాయ దానేన, క్రియావాచకతా మతా.

ఏవమాఖ్యాతికస్స క్రియాలక్షణతా వేదితబ్బా;
ఇదాని కాలేసు విభత్తిప్పవత్తి ఏవం వేదితబ్బా -

పచ్చప్పన్నమ్మి కాలస్మిం, వత్తమానా పవత్తతి;
ఆసిట్టాణాపనత్తేసు, పచ్చప్పన్నమ్మి పఞ్చమీ.

పచ్చప్పన్నే పరికప్పా-నుమత్తత్తేసు సత్తమీ;
అప్పచ్చక్ఖే అతీతమ్మి, పరోక్ఖా సమ్మవత్తతి.

హియ్యో పభుతి కాలస్మిం, అతీతమ్మి పవత్తతి;
పచ్చక్ఖే వా అపచ్చక్ఖే, హియ్యత్తనీ నిరుత్తితా.

అజ్జప్పభుతి కాలస్మిం, అతీతమ్మి పవత్తతి;
పచ్చక్ఖే వా అపచ్చక్ఖే, సమీపేజ్జతనవ్హయా.

అనాగతే భవిస్సన్తీ, కాలస్మిం సమ్మవత్తతి;
క్రియాతిపన్నమత్తమ్మి, తీతే కాలాతిపత్తికా;
అనాగతేపి హోతీతి, నిరుత్తజ్ఞాహి భాసితా.

ఏవం కాలేసు విభత్తిప్పవత్తిం ఇత్థా యే తే సుత్తనేసు విచిత్రా సువిసదవిపులతిఖిణబుద్ధివిసయభూతా పయోగా
దిస్సన్తి, తేసు పాటవమిచ్చన్తేహి త్యాదిక్కమేన వుచ్చమానా క్రియాపదమాలా సల్లక్ఖితబ్బా - భవతి, భవన్తి. భవసి, భవథ.
భవామి, భవామ. భవతే, భవన్తే. భవసే, భవన్తే. భవే, భవాన్తే. అయం అజ్ఞాయోగాదిరహితా క్రియాపదమాలా.

దిస్సన్తి చ సుత్తనేసు అత్థసమ్భవేపి అజ్ఞాయోగాదిరహితాని క్రియాపదాని. సేయ్యథిదం? “సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛాతి,
యదా పజ్ఞాయ పస్సతి. యం మం భణసి సారథి. అజ్ఞం సేవణ్ణి గచ్ఛామి” ఇచ్ఛేవమాదీని ఏతస్సత్థస్స పరిదీపనియా
క్రియాపదమాలా.

ఏత్థ తివిధో క్రియాపదేసు యోగో తయోగో, మయోగో, అజ్ఞాయోగో చ. తత్థ మజ్ఞిమపురిసా తయోగవసేన గహేతబ్బా,
ఉత్తమపురిసా మయోగవసేన. పఠమపురిసా అజ్ఞాయోగవసేన. త్యాదీనమేత్థ పటిపాటియా అయం అనుగీతి -

అజ్ఞాయోగేన పఠమా, తయోగేన తు మజ్ఞిమా;
మయోగేనుత్తమా హోన్తి, గహేతబ్బా విభావినా.

సోతూనం పయోగేసు కోసల్లత్థం అజ్ఞాయోగాదిసహితమపరమ్మి క్రియాపదమాలం వదామ - సో భవతి, తే భవన్తి.
త్వం భవసి, తుమ్హే భవథ. అహం భవామి, మయం భవామ. సో భవతే, తే భవన్తే. త్వం భవసే, తుమ్హే భవన్తే. అహం భవే,
మయం భవాన్తే. అయం అజ్ఞాయోగాదిసహితా క్రియాపదమాలా.

దిస్సన్తి చ సుత్తన్తేసు అజ్ఞాయోగాదిసహితానిపి క్రియాపదాని. సేయ్యధిదం? “యంపాయం దేవ కుమారో సుప్పతిట్టితపాదో, ఇదమ్మిమస్స మహాపురిసస్స మహాపురిసలక్ఖణం భవతి, తస్సిమాని సత్త రతనాని భవన్తి. యో దన్ధకాలే తరతి , తరణీయే చ దన్ధతి, త్వంసి ఆచరియో మమ, అహమ్మి దట్టుకామోస్మి, పితరం మే ఇధాగతం” ఇచ్చేవమాదీని ఏతస్సత్తస్స పరిదీపనియా క్రియాపదమాలా.

యో **తుష్ఠ**సద్దేన వత్తబ్బే అత్తే నిపతతి, న పన హోతి తుష్ఠత్తవాచకో, నేసో సద్దో క్రియాపదస్స తయోగసహితత్తం సాధేతి, అజ్ఞాదత్తు అజ్ఞాయోగసహితత్తజ్ఞోవ సాధేతి. యో చ **అష్ట**సద్దేన వత్తబ్బే అత్తే నిపతతి, న పన హోతి అష్టత్తవాచకో, న సోపి సద్దో క్రియాపదస్స మయోగసహితత్తం సాధేతి, అజ్ఞాదత్తు అజ్ఞాయోగసహితత్తజ్ఞోవ సాధేతి.

తత్ర **తుష్ఠ**సద్దేన తావ వత్తబ్బత్తే - “న భవం ఏతి పుజ్జత్తం, సివిరాజస్స దస్సనం. మాయస్మా సమగ్గస్స సజ్జస్స భేదాయ పరక్కమి. ఇథ భన్తే భగవా పంసుకూలం ధోవతూ”తి ఇచ్చేవమాదయో పయోగా. **అష్ట**సద్దేన పన వత్తబ్బత్తే “ఉపాలి తం మహావీర, పాదే వన్ధతి సత్థునో. సావకో తే మహావీర, సరణో వన్ధతి సత్థునో”తి చ ఇచ్చేవమాదయో పయోగా. ఇదమేత్థుపలక్ఖితబ్బం “త్వం తుష్ఠే అహం మయ”న్తి అత్తదీపక తయోగ మయోగతో అజ్ఞో అజ్ఞాత్తదీపనో పయోగోయేవ అజ్ఞాయోగో నామ, తత్త పరమపురిసో భవతీతి.

యజ్ఞేవం “సబ్బాయసం కూటమతిప్పమాణం, పగ్గయ్య సో తిట్టసి అన్తలిక్ఖే. ఏస సుత్వా పసీదామి, వచో తే ఇసిసత్తమా”తిఆదీసు కథం. ఏత్త హి మజ్జిముత్తమపురిససమ్భవోయేవ దిస్సతి, న తు పరమపురిససమ్భవోతి? వుచ్చతే - “సబ్బాయసం కూటమతిప్పమాణం, పగ్గయ్య సో తిట్టసి అన్తలిక్ఖే”తిఆదీసు “సో”తిఆదికస్స నామసద్దస్స **తుష్ఠ**’ష్ఠసద్దస్సత్తవాచకసద్దేహి“తిట్టసి”తిఆదీనం స్యాద్యన్తానం పదానం దస్సనతో అచ్చన్తమజ్ఞాహరితబ్బేహి సమానాధికరణత్తా తగ్గుణభూతత్తా చ మజ్జిముత్తమపురిససమ్భవో సమధిగన్తబ్బో. ఈదిసేసు పయోగేసు స్యాద్యన్తానం దస్సనవసేన అవిజ్ఞమానానిపి అజ్ఞాహరితబ్బాని “త్వమహ”మిచ్చాదీని పదాని భవన్తి. కత్తచి పన పరిపుణ్ణాని దిస్సన్తి “సాత్వం వజ్ఞమనుప్పత్తా, కథం మద్ది కరిస్ససి. సో అహం విచరిస్సామి, గామా గామం పురా పుర”న్తి ఇచ్చేవమాదీసు.

ఆఖ్యాతికస్స క్రియాలక్ఖణత్తా అలిక్ఖభేదత్తా చ తిణ్ణం లిక్ఖానం సాధారణభావపరిదీపనత్తం అపరమ్మి క్రియాపదమాలం వదామ -

పురిసో భవతి, కజ్ఞా భవతి, చిత్తం భవతి, పురిసా భవన్తి, కజ్ఞాయో భవన్తి, చిత్తాని భవన్తి. భో పురిస త్వం భవసి, భోతి కజ్ఞో త్వం భవసి, భో చిత్త త్వం భవసి, భవన్తో పురిసా తుష్ఠే భవథ, భోతియో కజ్ఞాయో తుష్ఠే భవథ, భవన్తో చిత్తాని తుష్ఠే భవథ. అహం పురిసో భవామి, అహం కజ్ఞా భవామి, అహం చిత్తం భవామి, మయం పురిసా భవామ, మయం కజ్ఞాయో భవామ, మయం చిత్తాని భవామ.

ఏస నయో అత్తనోపదేసు, సేసవిభత్తీనం సబ్బపదేసుపి. అయమాఖ్యాతికస్స తిణ్ణం లిక్ఖానం సాధారణభావపరిదీపనీ క్రియాపదమాలావ.

వుత్తజ్ఞోతం నిరుత్తిపిటకే “క్రియాలక్ఖణమాఖ్యాతికమలిక్ఖభేద”మితి. తత్ర **అలిక్ఖభేద**మితి కో అత్తో? ఇత్థిపుమనపుంసకానం అవిసేసత్తో వుచ్చతే “అలిక్ఖభేద”మితి. యథా “పురిసో గచ్ఛతి, కజ్ఞా గచ్ఛతి, చిత్తం గచ్ఛతీ”తి.

చతుర్థా ఉద్దిట్టక్రియాపదేసు యథా “భవతీ”తి అకారానంతరత్యంతపదం గహేత్వా “భవతి భవన్తి భవసీ”తిఆదినా క్రియాపదమాలా సబ్బధా కతా, ఏవం “ఉబ్బవతి”చ్చాదీనిపి అకారానంతరత్యంతపదాని గహేత్వా “ఉబ్బవతి ఉబ్బవన్తి ఉబ్బవసీ”తిఆదినా క్రియాపదమాలా సబ్బధా కాతబ్బా. “భోతి సమ్మోతీ”తిఆదీని పన ఓకారానంతరత్యంతపదాని, “భావేతి విభావేతి”తిఆదీని చ ఏకారానంతరత్యంతపదాని గహేత్వా పాళినయానుసారేనేవ పదమాలా కాతబ్బా, నయిధ వుత్తనయానుసారేన. ఈదీసేసు హి రానేసు దురనుబోధా క్రియాపదగతి. అతో లబ్బమానవసేన క్రియాపదమాలా కాతబ్బా. న హి లోకే లోకియా సబ్బే ధాతుసద్దే పచ్చేకం సబ్బేహిపి ఛన్నపుతియా వచనేహి యోజేత్వా వదన్తి, ఏవం అవదన్తానమ్మి నేసం కథా అపరిపుణ్ణా నామ న హోతి, తస్మా వజ్జేతబ్బట్టానం వజ్జేత్వా యథాసమ్మవం పదమాలా కాతబ్బా. ఏవం పశ్చామియాదీసుపి విభత్తిసు. అయం వత్తమానవిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

ఇతో పట్టాయ పన యధుద్దిట్టపదానేవ పరిణామేత్వా పరిణామేత్వా పశ్చామియాదీనం మాతికాభావేన గహేతబ్బాని. ఇదాని పన తయోగాదిసహితాసహితవసేన ద్విధా క్రియాపదమాలాయో దస్సేస్సామ క్వచాదేసవసేన సమ్మూతాని చ రూపన్తరాని సోతూనం సుఖధారణత్థజ్జోవ పురిసప్పయోగే అసమ్మోహత్థజ్జా.

భవతు, భవన్తు. భవాహి, భవ, భవథ. భవామి, భవామ. భవతం, భవన్తం. భవస్సు, భవన్తో. భవే, భవామసే. సో భవతు, తే భవన్తు. త్వం భవాహి, భవ, తుమ్హే భవథ. అహం భవామి, మయం భవామ. సో భవతం, తే భవన్తం. త్వం భవస్సు, తుమ్హే భవన్తో. అహం భవే, మయం భవామసే. అయం పశ్చామీవిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

భవేయ్య, భవే, భవేయ్యుం. భవేయ్యాసి, భవేయ్యాథ. భవేయ్యామి, భవేయ్యామ, భవేము. భవేథ, భవేరం. భవేథో, భవేయ్యాన్తో. భవేయ్యం, భవేయ్యామ్మే ఇతి వా, సో భవేయ్య, భవే, తే భవేయ్యుం. త్వం భవేయ్యాసి, తుమ్హే భవేయ్యాథ. అహం భవేయ్యామి, మయం భవేయ్యామ, భవేము. సో భవేథ, తే భవేరం. త్వం భవేథో, తుమ్హే భవేయ్యాన్తో. అహం భవేయ్యం, మయం భవేయ్యామ్మే ఇతి వా. అయం సత్తమీవిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

బభూవ, బభూవు. బభూవే, బభూవిత్థ. బభూవం, బభూవిష్టు. బభూవిత్థ, బభూవిరే. బభూవిత్థో, బభూవిన్తో. బభూవిం, బభూవిమ్మే ఇతి వా, సో బభూవ, తే బభూవు. త్వం బభూవే, తుమ్హే బభూవిత్థ. అహం బభూవం, మయం బభూవిష్టు. సో బభూవిత్థ, తే బభూవిరే. త్వం బభూవిత్థో, తుమ్హే బభూవిన్తో. అహం బభూవిం, మయం బభూవిమ్మే ఇతి వా. అయం పరోక్షావిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

అభవా, అభవూ. అభవో, అభవత్థ. అభవం, అభవన్తూ. అభవత్థ, అభవత్తుం. అభవసే, అభవన్తం. అభవిం, అభవన్తూసే ఇతి వా, సో అభవా, తే అభవూ. త్వం అభవో, తుమ్హే అభవత్థ. అహం అభవం, మయం అభవన్తూ. సో అభవత్థ, తే అభవత్తుం. త్వం అభవసే, తుమ్హే అభవన్తం. అహం అభవిం, మయం అభవన్తూసే ఇతి వా. అయం హియ్యత్తనీవిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

అభవి, అభవుం. అభవో, అభవిత్థ. అభవిం, అభవిన్తూ. అభవా, అభవూ. అభవసే, అభవిన్తం. అభవన్తం, అభవిమ్మే ఇతి వా, సో అభవి, తే అభవుం. త్వం అభవో, తుమ్హే అభవిత్థ. అహం అభవిం, మయం అభవిన్తూ. సో అభవా, తే అభవూ. త్వం అభవసే, తుమ్హే అభవిన్తం. అహం అభవం, మయం అభవిన్తూ ఇతి వా. అయం అజ్ఞతనీవిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

ఏత్త పనజ్జతనియా ఉంవచనస్స ఇంసుమాదేసవసేన భవతినో రూపంతరానిపి వేదితబ్బాని. సేయ్యధిదం? తే భవింసు, సముబ్బవింసు, పభవింసు, పరాభవింసు, సమ్మవింసు, పాతుభవింసు, పాతుబ్బవింసు , ఇమాని అకమ్మకపదాని. పరిభవింసు, అభిభవింసు, అధిభవింసు, అతిభవింసు, అనుభవింసు, సమనుభవింసు, అభిసమ్మవింసు.

“అధిభోసు”ని రూపమ్మి, యస్మా దిస్సతి పాళియం;
తస్మా హి నయతో ఇో య్యం, “పరిభోసు”నిఆదికం.

తత్రాయం పాళి - “ఏవంవిహరిజ్ఞాపుసో భిక్షుం రూపా అధిభోసుం, న భిక్షు రూపే అధిభోసీ”తి. ఇమాని సకమ్మకపదాని, ఏవమజ్జతనియా ఉంవచనస్స ఇంసుమాదేసవసేన భవతినో రూపంతరాని భవంతి. అపిచ

“అన్వభి” ఇతిరూపమ్మి, అజ్జతన్యా పదిస్సతి;
తస్మా హి నయతో ఇోయ్యం, “అజ్జభి”చ్ఛాదికమ్మి చ.

తత్రాయం పాళి - సో తేన కమ్మేన దివం సమక్కమి, సుఖజ్ఞా ఖిడ్డారతియో చ అన్వభీతి. తత్త అన్వభీతి అను అభీతి ఛేదో. అనూతి ఉపసగ్గో. అభీతి ఆఖ్యాతికపదంతి దట్టబ్బం.

భవిస్సతి, భవిస్సంతి. భవిస్ససి, భవిస్సథ. భవిస్సామి, భవిస్సామ. భవిస్సతే, భవిస్సంతే. భవిస్ససే, భవిస్సంతే. భవిస్సం, భవిస్సాంతే ఇతి వా, సో భవిస్సతి, తే భవిస్సంతి. త్వం భవిస్ససి, తుమ్హే భవిస్సథ. అహం భవిస్సామి, మయం భవిస్సామ. సో భవిస్సతే, తే భవిస్సంతే. త్వం భవిస్ససే, తుమ్హే భవిస్సంతే. అహం భవిస్సం, మయం భవిస్సాంతే ఇతి వా. అయం భవిస్సంతివిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

అభవిస్సా, అభవిస్సంసు. అభవిస్సే, అభవిస్సథ. అభవిస్సం, అభవిస్సాంతా. అభవిస్సథ, అభవిస్సంసు. అభవిస్ససే, అభవిస్సంతే. అభవిస్సం, అభవిస్సాంతాసే ఇతి వా, సో అభవిస్సా, తే అభవిస్సంసు. త్వం అభవిస్సే, తుమ్హే అభవిస్సథ. అహం అభవిస్సం, మయం అభవిస్సాంతా. సో అభవిస్సథ, తే అభవిస్సంసు. త్వం అభవిస్ససే, తుమ్హే అభవిస్సంతే. అహం అభవిస్సం, మయం అభవిస్సాంతాసే ఇతి వా. అయం కాలాతిపత్తివిభత్తివసేన క్రియాపదమాలానిద్దేసో.

వోహరభేదకుసలేన సుబుద్ధినా యో,
కచ్ఛాయనేన కథితో జినసాసనత్తం;
త్యాదిక్కమో తదనుగం కిరియాపదానం,
కత్వా కమో భవతిథాతువసేన వుత్తో.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్ఠకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతిసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్థాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

భవతినో క్రియాపదమాలావిభాగో నామ

దుతియో పరిచ్ఛేదో.

3. పకిణ్ణకవినిచ్చయ

ఇతో పరం పవక్ష్వామి, పకిణ్ణకవినిచ్చయం;
సప్సయోగేసు అత్థేసు, విజ్ఞానం పాటవత్థయా.

తత్థ అత్థుద్ధారో, అత్థసద్దచిన్తా, అత్థాతిసయయోగో, సమానాసమానవసేనవచనసంఘహో, ఆగమలక్ష్మణవసేన
విభత్తివచనసంఘహో, కాలవసేన విభత్తివచనసంఘహో, కాలసంఘహో, పకరణసంసన్దనా, వత్తమానాదీనం వచనత్థవిభావనా చాతి
నవధా వినిచ్చయో వేదితబ్బో.

అత్థుద్ధారే తావ సమానసుతికపదానమత్థుద్ధారణం కరిస్సామ. ఏత్థాఖ్యాతపదసంఘాతానం భోతిసద్ద భవేసద్దానమత్థో
ఉద్ధరితబ్బో. తథా హేతే నామికపదసంఘాతేహి అపరేహి భోతిసద్ద భవేసద్దేహి సమానసుతికాపి అసమానత్థా చేవ హోన్తి
అసమానవిభత్తికా చ. సాసనస్మిత్థో కేచి సద్దా అత్థమత్థం సమానసుతికా సమానాపి అసమానత్థా అసమానపవత్తినిమిత్తా
అసమానలిజ్జా అసమానవిభత్తికా అసమానవచనకా అసమానంతా అసమానకాలికా అసమానపదజాతికా చ భవన్తి.

తేసమసమానత్థత్తే “సబ్బత్థో తం జీరతి దేహానిస్సితం. అప్పస్సుతాయం పురిసో, బలిబద్ధోవ జీరతి. సన్తో తసితో. పహు
సన్తో న భరతి. సన్తో ఆచిక్ఖతే ముని. సన్తో సప్పురిసా లోకే. సన్తో సంవిజ్జమానా లోకస్మి”న్తి ఏవమాదయో పయోగా. ఏత్థ
జీరతిసద్దద్వయం యథాసమ్మవం నవభావాపగమవడ్డనవాచకం. సన్తోసద్దపశ్చాకం యథాసమ్మవం
పరిస్సమప్పత్తసమానోపసన్తోపలబ్బమానవాచకన్తి దట్టబ్బం.

అసమానపవత్తినిమిత్తత్తే పన “అకతత్థా మిత్తదుబ్బీ, అస్సద్ధో అకతత్థాచా”తిఏవమాదయో. ఏత్థ చ
అకతత్థాసద్దద్వయం కతాకతాజాననజాననపవత్తినిమిత్తం పటిచ్చ సమ్మాతత్తా అసమానపవత్తినిమిత్తకన్తి దట్టబ్బం.

అసమానలిజ్జత్తే “సుఖీ హోతు పశ్చాసిఖ సక్కో దేవానమిన్దో. త్వత్తా భద్దే సుఖీ హోహి. యత్థ సా ఉపట్టితో హోతి.
మాతా మే అత్థి, సా మయా పోసేతబ్బా”తి ఏవమాదయో. ఏత్థ సుఖీసద్దద్వయం సాసద్దద్వయత్తా పుమిత్తిలిజ్జవసేన
అసమానలిజ్జన్తి దట్టబ్బం.

అసమానవిభత్తికత్తే “ఆహారే ఉదరే యతో. యతో పజానాతి సహేతుధమ్మ”న్తి ఏవమాదయో. ఏత్థ యతోసద్దద్వయం
పరమాపశ్చామీవిభత్తిసహితత్తా అసమానవిభత్తికన్తి దట్టబ్బం.

అసమానవచనకత్తే ఇమే పయోగా -

“యాయ మాతు భతో పోసో, ఇమం లోకం అవేక్షతి;
తమ్పి పాణదదిం సన్తిం, హన్తి కుద్ధో పుధుజ్ఞనో”తి

ఆదీసు హన్తిసద్ధో ఏకవచనో.

“ఇమే నూన అరత్థాస్మిం, మిగసజ్ఞాని లుద్ధకా;

వాకురాహి పరిక్లిష్ట, సోబ్ధం పాతేత్వా తావదే;
విక్సోసమానా తిబ్బాహి, హన్తి నేసం వరం వర"న్తి.

ఆదీసు పన బహువచనో. "సీలవా వత్తసమ్మన్నో. ఏథ తుమ్మే ఆయస్మిన్తో సీలవా హోథ. సన్తో దన్తో నియతో బ్రహ్మచారీ. సన్తో హవే సబ్బి పవేదయన్తి. మహారాజా యసస్సీ సో. చత్తారో మహారాజా"తి ఏవమాదీసు సీలవాసద్ధాదయో ఏకవచనబహువచనకా.

అసమానంతతే పన యత్త సమానసుతికానం అసమానవిభత్తికత్తం వా అసమానవచనత్తం వా ఉపలబ్ధతి. తేయేవ పయోగా. తం యథా? "సతం సమ్మజానం, సతం ధమ్మో, సన్తో దన్తో, సన్తో సప్పురిసా" ఇచ్ఛేవమాదయో.

అసమానకాలత్తే "నను తే సుతం బ్రాహ్మణ భిక్షామానే, దేవా న ఇస్సన్తి పురిసపరక్కమస్స. తే జనా పారమిస్సన్తి, మచ్చుధేయ్యం సుదుత్తర"న్తి ఏవమాదయో. ఏత్త ఇస్సన్తిసద్ధద్వయం వత్తమానాభవిస్సన్తికాలవసేన అసమానకాలన్తి దట్టబ్బం. వత్తమానాభవిస్సన్తివిభత్తివసేన పన అసమానవిభత్తికన్తిపి.

అసమానపదజాతికత్తే "సయం సమాహితో నాగో, సయం అభిజ్ఞాయ కముద్ధిసేయ్యం. పథే ధావన్తియా పతి, ఏకంసం అజినం కత్వా, పాదేసు సిరసా పతి. గిరిం చణ్డోరణం పతీ"తి ఏవమాదయో. ఏత్త సయంసద్ధద్వయం నామనిపాతవసేన పతిసద్ధత్తయం నామాఖ్యాతోపసగ్గవసేన అసమానపదజాతికన్తి దట్టబ్బం.

ఇమినా నయేన సబ్బత్త విత్థారేతబ్బం. ఏవం సాసనస్మిం కేచి సద్ధా అజ్ఞామజ్ఞాం సమానసుతికా సమానాపి అసమానత్తా అసమానపవత్తినిమిత్తా అసమానలిజ్ఞా అసమానవిభత్తికా అసమానవచనకా అసమానన్తా అసమానకాలికా అసమానపదజాతికా చ భవన్తి. ఏతాదిసేసు సద్దేసు యో క్రియాపదత్తం పకాసేతి, న సో నామికపదత్తం. యో చ నామికపదత్తం పకాసేతి, న సో క్రియాపదత్తం. ఏవం సన్తేపి సుతిసామజ్ఞతో ఏకత్తేన గహేత్వా అత్తుద్ధారో కరణీయోతి యథాపుత్తక్రియాపదానం నామపదేహి సమానసుతికానం భోతిసద్ధ భవే సద్ధానమత్తుద్ధారం వదామ.

కథం? భోతిసద్ధో కత్తుయోగే క్రియాపదం, క్రియాయోగే నామికపదం, తస్మా సో ద్వీసు అత్తేసు వత్తతి క్రియాపదత్తే నామికపదత్తే చ. తత్త క్రియాపదత్తే వత్తమానవసేన, నామికపదత్తే పనాలపనవసేన. క్రియాపదత్తే తావ "ఏకో భోతి", నామికపదత్తే "మా భోతి పరిదేవేసి". అత్రిదం వుచ్చతి -

భావే నామపదత్తే చ, ఆలపనవిసేసితే;
ఇమేసు ద్వీసు అత్తేసు, భోతిసద్ధో పవత్తతి.

భవేసద్ధో పన "భవామీ"తిమస్స వత్తమానావిభత్తియుత్తస్స సద్ధస్సత్తేపి వత్తతి. "భవామీ"తిమస్స పఞ్చమీవిభత్తియుత్తస్స సద్ధస్స ఆణత్యాసీసనత్తేసుపి వత్తతి. "భవేయ్యామీ"తిమస్స సత్తమీవిభత్తిసహితస్స సద్ధస్స అనుమతిపరికప్పత్తేసుపి వత్తతి. తత్రిదం పరమత్తస్స సాధకం ఆహచ్చవచనం -

"దేవానం అధికో హోమి, భవామి మనుజాధిపో;
రూపలక్ఖణసమ్మన్నో, పఞ్ణాయ అసమో భవే"తి.

అయం పన సబ్బేసం తేసమత్థానం సాధికా అవ్హాకం గాఢారచనా -

“సుఖీ భవతి ఏసో చ, అహఞ్చాపి సుఖీ భవే;
సుఖీ భవతు ఏసో చ, అహఞ్చాపి సుఖీ భవే.

ఇమాయ బుద్ధపూజాయ, భవన్తు సుఖితా పజా;
భవేహఞ్చ సుఖప్పత్తో, సామచ్చో సహ జాతిభి.

సుఖీ భవేయ్య ఏసో చ, అహఞ్చాపి సుఖీ భవే;
సుఖీ భవేయ్య చే ఏసో, అహఞ్చాపి సుఖీ భవే”తి.

ఇచ్చేవం -

వత్తమానాయ పఞ్చమ్యం, సత్తమ్యఞ్చ విభత్తియం;
ఏతేసు తీసు రానేసు, భవేసద్ధో పవత్తతి.

ఏకథా వత్తమానాయం, పఞ్చమీసత్తమీసు చ;
ద్వేధా ద్వేధాతిమస్సత్థం, పఞ్చధా పరిదీపయే.

ద్వేధా వా వత్తమానాయ-మాదిపురిసవాచకో;
అత్థో “భవే”తి ఏతస్స, “భవతీ”తిపియుజ్జతి.

ఇదాని పన ఏతస్స, వుత్తస్సత్థస్స సాధకం;
ఏత్థ పాళిప్పదేసం తు, ఆహరిస్సం సుణాథ మే.

కోయం మజ్ఞేసముద్దస్మిం, అపస్సం తీరమాయుహే;
కం త్వం అత్థవసం ఇత్వా, ఏవం వాయమసే భుసం.

నిసమ్మ వత్తం లోకస్స, వాయామస్స చ దేవతే;
తస్మా మజ్ఞేసముద్దస్మిం, అపస్సం తీరమాయుహే.

అస్సం పురిమగాఢాయం, “ఆయుహే”తిపదస్స హి;
“ఆయుహతీ”తి అత్థోతి, విజ్ఞాతబ్బో విభావినా.

విభత్తియా విపల్లాస-వసేనాయం సమీరితో;
వత్తమానే సత్తమీతి, తిస్సేకారవసేన వా.

పచ్చిమాయ చ గాఢాయం, “ఆయుహే”తిపదస్స తు;

“ఆయాహామీ”తి అట్టోతి, సద్దత్తజ్ఞా విభావయే.

తథా “భవే”తిఏతస్స, వత్తమానావిభత్తియం;

“భవతీ”తి, “భవామీ”తి, చత్తం ద్వేధా విభావయే.

ఏవంవిధేసు అజ్ఞోసు, పాఠేసుపి అయం నయో;

నేతబ్బో నయదక్ఖేన, నయసాగరసాసనే.

ఏవమయం భవేసద్ధో పఞ్చసు ఛసు వా క్రియాపదత్తేసు పవత్తతి. తథా సత్తమీవిభత్త్యంతనామికపదస్స వుద్ధిసంసారకమ్మభవూపపత్తిభవసజ్ఞాతేసు అత్తేసుపి. తథా హి “అభవే నన్దతి తస్స, భవే తస్స న నన్దతీ”తిఆదీసు వుద్ధిమ్మి. “భవే విచరంతో”తిఆదీసు సంసారే. “భవే ఖో సతి జాతి హోతి, జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తిఆదీసు కమ్మభవే. “ఏవం భవేవిజ్ఞమానే”తిఆదీసు ఉపపత్తిభవేతి దట్టబ్బం. ఇమినా నయేన భూధాతుతో నిప్పన్నానం అజ్ఞాతోపి అజ్ఞోసం క్రియాపదానం యథాసమ్మవమత్తో ఉద్ధరితబ్బో.

ఆఖ్యాతత్తమ్మిమే అత్తా, న లాతబ్బా కుదాచనం;

అత్తుద్ధారవసేనేతే, ఉద్ధటా నామతో యతో.

ఇదమేత్త సజ్ఞేపతో అత్తుద్ధారనయనిదస్సనం.

అత్తసద్దచింతాయం పన ఏవముపలక్ఖేతబ్బం – “భవంతే, పరాభవంతే, పరాభవే”ఇచ్ఛాదయో గచ్ఛతి గచ్ఛం గచ్ఛతోసద్దాదయో వియ విసేససద్దా, న యాచనోపతాపనత్తాదివాచకో నాథతిసద్ధో వియ, న చ రాజదేవతాదివాచకో దేవసద్ధో వియ సామజ్ఞాసద్దా. యే చేత్త విసేససద్దా, తే సబ్బకాలం విసేససద్దావ. యే చ సామజ్ఞాసద్దా, తేపి సబ్బకాలం సామజ్ఞాసద్దావ.

తత్త గచ్ఛతీతిఆదీనం విసేససద్దతా ఏవం దట్టబ్బా – గచ్ఛతీతి ఏకం నామపదం, ఏకమాఖ్యాతం. తథా గచ్ఛన్తి ఏకం నామపదం, ఏకమాఖ్యాతం. గచ్ఛతోతి ఏకో కితన్తో, అపరో రూళ్ళీసద్ధో. సతిపి విసేససద్దత్తే సదిసత్తా సుతిసామజ్ఞాతో తబ్బిసయం బుద్ధిం నుప్పాదేతి వినావ’త్తప్పకరణసద్దంతరాభిసమ్మన్దేన. తథా హి సద్దంతరాభిసమ్మన్దేన “గచ్ఛతి పతిట్టిత”న్తి వుత్తే సత్తమ్యంతం నామపదన్తి విజ్ఞాయతి. “గచ్ఛతి తిస్సో”తి వుత్తే పనాఖ్యాతన్తి. తథా “స గచ్ఛం న నివత్తతీ”తి వుత్తే పఠమంతం నామపదన్తి విజ్ఞాయతి. “గచ్ఛం పుత్తనివేదకో”తి వుత్తే ఆఖ్యాతన్తి విజ్ఞాయతి. “గచ్ఛతో హయతో పతితో”తి వుత్తే కితన్తోతి విజ్ఞాయతి. “గచ్ఛతో పణ్ణపుప్పాని పతన్తీ”తి వుత్తే రుక్ఖవాచకో రూళ్ళీసద్ధోతి. ఇతి విసేససద్దానం ఆఖ్యాతనామానం నామాఖ్యాతేహి సమానసుతికానం అత్తాభిసమ్మన్దాదీసు యో కోచి అత్తవిసేసజ్ఞాపకో సమ్మన్దో అవస్సమిచ్చితబ్బో. ఏవం “గచ్ఛతీ”తిఆదీనం ఆఖ్యాతనామత్తాదివసేన పచ్చేకం రితానం ఏకేకత్తవాచకానం విసేససద్దతా దట్టబ్బా.

“నాథతి దేవో”తిఆదీనం పన ఆఖ్యాతనామానం నామాఖ్యాతేహి అసమానసుతికానం అనేకత్తవాచకానం సామజ్ఞాసద్దతా ఏవ దట్టబ్బా. అత్తసమ్మన్దాదీసు హి వినా యేన కేనచి సమ్మన్దేన “నాథతీ”తి వుత్తే “యాచతీ”తి వా “ఉపతాపేతీ”తి వా “ఇస్సరియం కరోతీ”తి వా “ఆసీసతీ”తి వా అట్టో పటిభాతి, తథా “దేవో”తి వుత్తే “మేఘో”తి వా “ఆకాసో”తి

వా “రాజా”తి వా “దేవతా”తి వా “విసుద్ధిదేవో”తి వా అట్టో పటిభాతి. యదా పన సద్దస్తరాభిసమ్మన్దేన “నాథతి సుప్పటిపత్తి”ని వుత్తే తదా “నాథతీ”తి క్రియాపదస్స “యాచతీ”తి అట్టో విజ్ఞాయతి, “నాథతి సబ్బకిలేసే”తి వుత్తే “ఉపతాపేతీ”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “నాథతి సకచిత్తే”తి వుత్తే “ఇస్సరియం కరోతీ”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “నాథతి లోకస్స హిత”ని వుత్తే “ఆసీసతీ”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. తథా “దేవో గజ్జతీ”తి వుత్తే “దేవో”తి నామపదస్స “మేఘా”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “విద్ధో విగతవలాహకో దేవో”తి వుత్తే “ఆకాసో”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “పివతు దేవో పానీయ”ని వుత్తే “రాజా”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “దేవో దేవకాయా చవతి ఆయుసఙ్ఘయా”తి వుత్తే “దేవతా”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “దేవాతిదేవో సతపుజ్జాలక్ఖణో”తి వుత్తే “విసుద్ధిదేవో”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. ఇమినా నయేన అజ్ఞోపి సామజ్ఞాసద్ధా జాతబ్బా.

సబ్బమేతం ఇత్థా యథా అట్టో సద్దేన, సద్దో చత్తేన న విరుజ్జతి, తథాత్థసద్ధా చింతనీయా. తత్తీదం ఉపలక్ఖణమత్తం చింతాకారనిదస్సనం - “అత్థకుసలా భవన్తే”తి వా “కిచ్చాని భవన్తే”తి వా వుత్తే “భవన్తే”తి ఇదం “భవన్తీ”తిమినా సమానత్థమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “భవన్తే పస్సామీ”తి వా “ఇచ్చామీ”తి వా వుత్తే ఉపయోగత్థవం నామపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “భవన్తే జసే పసంసతీ”తి వా “కామేతీ”తి వా వుత్తే పచ్చత్తోపయోగత్థవన్తాని ద్వే నామపదానీతి ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “చోరా పరాభవన్తే”తి వుత్తే “పరాభవన్తే”తి ఇదం “పరాభవన్తీ”తిమినా సమానత్థమాఖ్యాతికపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “పరాభవన్తే జనా ఇచ్చన్తి అమితాన”ని వుత్తే “పరాభవన్తే”తి ఇమాని ఉపయోగపచ్చత్తత్థవన్తాని ద్వే నామపదానీతి ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “ఏసో పరాభవే”తి వుత్తే “పరాభవే”తి ఇదం “పరాభవేయ్యా”తిమినా సమానత్థమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “ఏతే పరాభవే లోకే, పణ్ణీతో సమవేక్షియా”తి వుత్తే “పరాభవే”తి ఇదం ఉపయోగత్థవం బహువచనం నామపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “పరాభవే సతీ”తి వుత్తే భావలక్ఖణభుమ్మత్థేకవచనకం నామపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “తుమ్హే మే పసాదా సమ్మవే”తి వుత్తే “సమ్మవే”తి ఇదం “సమ్మవథా”తిమినా సమానత్థమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “ఏహి త్వం సమ్మవప్థే”తి వుత్తే “సమ్మవప్థే”తి ఇదం సమ్మవాయ నామ ఇత్థియా వాచకం ఇత్థిలింగం సాలపనం నామికపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “ఏహి త్వం సమ్మవప్థేపతిట్ఠిత”ని వుత్తే సమ్మవనామకస్స పురిసస్స వాచకం పుల్లింగం భుమ్మవచనన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా.

“వరుణో బ్రహ్మదేవో చ, అహీసుం అగ్గసావకా;

సమ్మవో నాముపట్టాకో, రేవతస్స మహేసిసో”తి -

హి పాళి. “ధమ్మా పాతుభవన్తే”తి వుత్తే “పాతుభవన్తే”తి ఇదం “పాతుభవన్తీ”తిమినా సమానత్థం సనిపాతమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “పాతు భవన్తే జసే”తి వుత్తే “తే జసే భవం రక్ఖతూ”తి అత్థవాచకాని ఆఖ్యాతకితస్తసబ్బనామికపదానీతి ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “పాతుభవసే త్వం గుణేహి”తి వుత్తే “పాతుభవసే”తి ఇదం “పాతుభవసీ”తిమినా సమానత్థమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “పాతుభవసే గుణే యో త్వ”ని వుత్తే “పాతుభవాహి అత్తనో గుణేహి త్వ”ని అత్థవాచకానినిపాతయుత్తాఖ్యాతనామపదానీతి ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “అహమత్తనో గుణేహి పాతుభవే”తి వుత్తే “పాతుభవే”తి ఇదం “పాతుభవామీ”తిమినా సమానత్థం సనిపాతమాఖ్యాతపదన్ని ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. “మం పాతు భవే ఇదం పుజ్జాకమ్మ”ని వుత్తే “మం రక్ఖతు సంసారే ఇదం పుజ్జాకమ్మ”ని అత్థవాచకాని ఆఖ్యాతనామపదానీతి ఏవమత్తో చ సద్దో చ చింతనీయా. ఇమినా నయేన సబ్బత్థ యథారహమత్థసద్ధా

చింతనీయా. తత్త సమానసుతికానం కేసశ్చ సద్దానం “న తేసం కోట్టే ఓపేన్తి. న తేసం అన్తరా గచ్ఛే. సత్త వో లిచ్చవీ అపరిహానీయే ధమ్మే దేసస్సామి, ఇమే తే దేవ సత్తవో, త్వశ్చ ఉత్తమసత్తవో”తిఆదీసు సమానసుతికానం వియ ఉద్ధారణవిసేసో ఇచ్చనీయో. ఉద్ధారణవిసేసే హి సతి పదాని పరిబ్యత్తాని, పదేసు పరిబ్యత్తేసు అట్టో పరిబ్యత్తో హోతి, అత్తపరిగ్గాహకానం అత్థాధిగమో అకిచ్చో హోతి, సుపరిసుద్ధాదాసతలే పటిబిమ్బదస్సనం వియ, సో చ గహితపుబ్బసజ్జేతస్స అత్తసమ్మన్ధాదీసు అజ్ఞాతరస్మిం ఇంతేయేవ హోతి, న ఇతరథా. వుత్తజ్ఞోతం పోరాణేహి –

“విసయత్తమనాపన్నా, సద్దా నేవత్తబోధకా;
న పదమత్తతో అత్తే, తే అజ్ఞాతా పకాసకా”తి.

యదిదమేత్త వుత్తమమ్మేహి “ఉద్ధారణవిసేసో ఇచ్చనీయో”తి. అత్రాయముద్ధారణవిసేసదీపనీ గాథా సహత్తప్పకాసననయదానగాథాయ.

“న తే సం కోట్టే ఓపేన్తి”, ఇతి పారే సుమేధసో;
పదం “న తే”తి చిన్దిత్వా, “సం కోట్టే”తి పరేయ్య వే.

“సం న ఓపేన్తి కోట్టే తే, భిక్షూ”తి అత్తమీరయే;
ఏవమిమేసు అజ్ఞోసు, పారేసుపి అయం నయో.

అథ యం పనిదమ్మి వుత్తం “కేసశ్చ”తి, తం కిమత్తం? “గచ్ఛతి పతిట్టితం, గచ్ఛతి తిస్సో, భవంతే పస్సామి, అత్తకుసలా భవంతే, వదంతం ఏకపోక్షరా, వదంతం పటివదతీ”తిఆదీసు సమానసుతికానముద్ధారణవిసేసో న లబ్బతీతి దస్సనత్తం. తస్మా ఇదమేత్త సల్లక్ఖేతబ్బం – యత్త సమానసుతికానముద్ధారణవిసేసో లబ్బతి అత్తవిసేసో చ పదానం విభాగవసేన వా అవిభాగవసేన వా, తత్త పయోగే సమానసుతికమేకచ్ఛం పదం విచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారేతబ్బం. సేయ్యధిదం? “హేతు హేతుసమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం తంసముట్థానానశ్చ రూపానం హేతుపచ్ఛయేన పచ్ఛయో. సో తేన సద్ధిం భాసతి, సోతేన వుయ్యతి. భవంతే జనే పసంసతి, భవంతే పస్సామీ”తి ఏవమాదయో పయోగా. ఏత్త “హేతు”తి ఈసకం విచ్ఛిన్దిత్వా “హేతుసమ్మయుత్తాన”న్తి ఉద్ధారేతబ్బం. తథా “సో”తి విచ్ఛిన్దిత్వా “తేన సద్ధి”న్తి ఉద్ధారేతబ్బం. “భవ”న్తి విచ్ఛిన్దిత్వా “తే జనే”తి ఉద్ధారేతబ్బం.

సేసం పన సమానసుతికం విచ్ఛిన్దిత్వా న ఉద్ధారేతబ్బం. అవిచ్ఛిన్దనీయస్మిజ్ఞో రానే విచ్ఛిన్దిత్వా పరితస్స అట్టో దుట్టో హోతి. ఏవం పదవిభాగావిభాగవసేన సమానసుతికానమత్థుద్ధారణవిసేసో వేదితబ్బో. ఏత్త హి “సో తేనా”తిఆదీసు ద్విపదత్తగ్గహణం విభాగో, ఏకపదత్తగ్గహణమవిభాగోతి అధిప్పేతో. ఏత్త చ విసుం వవత్తితానం అసమానసుతికానం ఏకతో కత్వా సమానసుతికభావపరికప్పనం అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్తజ్ఞోవ ఉద్ధారణవిసేసదస్సనత్తశ్చ. న హి ఏతాని “సప్పో సప్పో”తిఆదీసు వియ ఏకస్మింయేవత్తే సమానసుతికాని. ఏవం సన్తేపి ఏకజ్ఞకరణేన లద్ధం సమానసుతిలేసం గహేత్వా అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్తం ఉద్ధారణవిసేసదస్సనత్తశ్చ “సమానసుతికానీ”తి వుత్తాని. ఏస నయో అజ్ఞాత్రాపి ఈదిసేసు రానేసు. ఇదమేత్త సల్లక్ఖేతబ్బం –

యత్త సమానసుతికానం అట్టారసాకారేసు యేన కేనచి ఆకారేన అత్థవిసేసో లబ్బతి, విచ్ఛిన్దిత్వా పన ఉద్ధారణే సద్ధవిలాసో న హోతి, అత్తో వా దుట్టో హోతి, న తాదీససు పయోగేసు సమానసుతికాని పదాని విచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారేతబ్బాని. తత్త కతమేన చాకారేన అత్థవిసేసలాభో భవతి? పదానం విభాగవసేన వా అవిభాగవసేన వా అక్ఖరసన్నిధానవసేన వా పదసన్నిధానవసేన వా పదక్ఖరసన్నిధానవసేన వా విచ్ఛావసేన వా కమ్మప్పవచనీయవసేన వా భయకోధాదీసు ఉప్పన్నేసు కథితామేడితవచనవసేన వా గుణవాచకసద్ధస్స ద్వరుత్తవసేన వా క్రియాపదస్స ద్వరుత్తవసేన వా సంహితాపదచ్ఛేదవసేన వా అగారవత్థపరిదీపనవసేన వా నిరంతరత్థపరిదీపనవసేన వా ననిరంతరత్థపరిదీపనవసేన వా “పునపున”మిచ్ఛత్థపరిదీపనవసేన వా ఉపమానే ఇవ సద్ధవసేన వా ఇతిసద్ధం పటిచ్చ సద్ధపదత్థవాచకత్థపరిదీపనవసేన వా తథాపవత్తచిత్తపరిదీపనవసేన వాతి ఇమేసుట్టారసాకారేసు, విత్థారతో పన ఛబ్బీసాయ ఆకారేసు తతో వాధికేసు యేన కేనచి ఆకారేన అత్థవిసేసలాభో భవతి.

ఏత్త పదానం తావ విభాగవసేన వా అవిభాగవసేన వా సమానసుతికానమత్థవిసేసలాభే “సా నం సజ్జతి పాలేతి, అభిక్కమో సానం పజ్జాయతి. మా నో దేవ అవధి, మానో మయ్యం న విజ్జితీ”తి ఏవమాదయో పయోగా.

అక్ఖరసన్నిధానవసేన పన అత్థవిసేసలాభే “సంతేహి మహితో హితో. సజ్ఞా సజ్ఞామజిం ముత్తం, తమహం బ్రూమి బ్రాహ్మణం. దారీ దారీసు పక్ఖన్ది, మజ్జామానో యథా పురే. సబ్బాభిభుంవ సిరసాసిరసా నమామి. భూమితో ఉట్టితా యావ, బ్రహ్మలోకా విధావతి. అచ్చి అచ్చిమతో లోకే, డయ్యమానమ్మి తేజసా”తి ఏవమాదయో పయోగా.

పదసన్నిధానవసేన అత్థవిసేసలాభే “ఆపో ఆపోగతం. రాజరాజమహామత్తాదయో, సుఖోలోకస్స లోకస్స, కారకో జాణచక్ఖదో, నిరాపదే పదే నిన్నో, అనంతజాణం కరుణాలయం లయం, మలస్స బుద్ధం సుసమాహితం హితం. నమామి ధమ్మం భవసంవరం వరం, గుణాకరణ్ణోవ నిరంజణం గణ”న్తి ఏవమాదయో పయోగా.

పదక్ఖరసన్నిధానవసేన అత్థవిసేసలాభే “పమాణరహితం హితం, సిద్ధంతో సబ్బసిద్ధంతో, తిలోకమహితో హితో. ఉపగన్త్వాన సమ్మద్ధో, ఇదం వచనమబ్రవీ”తి ఏవమాదయో పయోగా. తత్తిమా అక్ఖరసన్నిధానాదీసు అధిప్పాయవిజ్ఞాపనియో గాథా -

మహితోఇతి సద్ధమ్మా, మకారో చే వివేచితో;
సద్ధో నిరత్థకో ఏత్థ, “అక్ఖర”న్తి వదే బుద్ధో.

జోయ్యా అక్ఖరయోగేన,
“సంతేహి మహితో హితో”;
ఇచ్ఛాదీసు సరూపానం,
హోతి అత్థవిసేసతా.

ఉపసగ్గా నిపాతా చ, యజ్ఞాజ్ఞం అత్థజోతకం;
ఏకక్ఖరమ్మి విజ్ఞాహి, తం “పద”న్తి సమీరితం.

పదానం సన్నిధానశ్చ, పదక్ష్తరానమేవ చ;
సమాసే లబ్ధమానంతం, సన్ధాయ లపితం మయా.

విద్వావసేన అర్థవిసేసలాభే “గామే గామే సతం కుమ్భా, గామో గామో రమణీయో”తి ఏవమాదయో పయోగా. ఏత్థ
హి విద్వావసేన సబ్బేపి గామా పరిగ్రహితా.

నానాధికరణానం తు, వత్తుమేకక్షణమ్మి యా;
ఇచ్చతో బ్యాపితుం ఇచ్ఛా, సా విచ్ఛాతి పకిత్తితా.

కమ్మప్పవచనీయవసేన అర్థవిసేసలాభే “రుక్ష్ణం రుక్ష్ణం పతి విజ్ఞోతతే చన్దో, రుక్ష్ణం రుక్ష్ణం పరి విజ్ఞోతతే చన్దో”తి పయోగా,
రుక్ష్ణానం ఉపరి ఉపరి విజ్ఞోతతేతి అర్థో.

భయకోధాదీసు ఉప్పన్నేసు కథితామేడితవచనవసేన పన అర్థవిసేసలాభే ఇమే పయోగా – భయే తావ “చోరో చోరో,
సప్పో సప్పో”ఇచ్ఛాదయో. కోధే “వసల వసల, చణ్ణాల చణ్ణాల, విజ్ఞ విజ్ఞ, పహర పహర”ఇచ్ఛాదయో. పసంసాయం “సాధు
సాధు సారిపుత్త, అభిక్కుంతం భన్తే అభిక్కుంతం భన్తే”ఇచ్ఛాదయో. తురితే “అభిక్కుమ వాసేట్ట అభిక్కుమ వాసేట్ట, గచ్చ గచ్చ,
లునాహి లునాహి”ఇచ్ఛాదయో. కోతూహలే “ఆగచ్చ ఆగచ్చ”ఇచ్ఛాదయో. అచ్చరియే “అహో బుద్ధో అహో
బుద్ధో”ఇచ్ఛాదయో. హాసే “అహో సుఖం అహో సుఖం, అహో మనాపం అహో మనాపం”ఇచ్ఛాదయో. సోకే “కహం ఏకపుత్తక
కహం ఏకపుత్తక”ఇచ్ఛాదయో. పసాదే “భవిస్సన్తి వజ్జీ భవిస్సన్తి వజ్జీ”ఇచ్ఛాదయో. ఏవం భయకోధాదీసు ఉప్పన్నేసు
కథితామేడితవచనవసేన అర్థవిసేసలాభో భవతి. ఏత్థ పన అర్థంతరాభావేపి దళ్ళీకమ్మవసేన పదానమర్థజోతకభావోయేవ
అర్థవిసేసలాభో.

భయే కోధే పసంసాయం,
తురితే కోతూహల'చ్చరే;
హాసే సోకే పసాదే చ,
కరే ఆమేడితం బుద్ధో.

చసద్దో అవుత్తసముచ్చయత్థో, తేన గరహాసమ్మానాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. “పాపో పాపో”తిఆదీసు హి గరహాయం.
“అభిరూపక అభిరూపకా”తిఆదీసు అసమ్మానే. “క్వాయం అబలబలో వియా”తిఆదీసు అతిసయత్థే ఆమేడితం దట్టబ్బం.
గుణవాచకస్స ద్విరుత్తవసేన అర్థవిసేసలాభే “కణ్ఠో కణ్ఠో చ ఘోరో చా”తి ఏవమాదయో. “కణ్ఠో కణ్ఠో”తి హి అతీవ కణ్ఠోతి
అర్థో. క్రియాపదస్స ద్విరుత్తవసేన అర్థవిసేసలాభే “ధమే ధమే నాతిధమే”తి ఏవమాదయో. తత్త ధమే ధమేతి ధమేయ్య నో
న ధమేయ్య. నాతిధమేతి పమాణాతిక్కుంతం పన న ధమేయ్య. సంహితాపదచ్ఛేదవసేన అర్థవిసేసలాభే “నరానరా,
సురాసురా, కతాకతకుసలాకుసలవిసయం విప్పటిసారాకారేన పవత్తం అనుసోచనం కుక్కుచ్చ”న్తి ఏవమాదయో. ఏత్థ పన
విజ్ఞానం పరమకోసల్లజననత్తం సిలోకం రచయామ –

హితాహితా హితంహితం, ఆనుభావేన తే జిన;
పవరాపవరాహచ్చ, భవామా'నామయా మయన్తి.

అగారవత్తపరిదీపనవసేన అత్తవిసేసలాభే “తువంతువం పేసుజ్జుకలహవిగ్గహవివాదా”తి ఏవమాదయో.
 నిరంతరత్తపరిదీపనవసేన అత్తవిసేసలాభే “దివసే దివసే పరిభుజ్జుతీ”తి ఏవమాదయో. ననిరంతరత్తపరిదీపనవసేన
 అత్తవిసేసలాభే “ఖణే ఖణే పీతి ఉప్పజ్జితీ”తి ఏవమాదయో. “పునప్పున”మిచ్చత్తపరిదీపనవసేన అత్తవిసేసలాభే “ముహుం
 ముహుం భాయయతే కుమారే”తి ఏవమాదయో. ఉపమానే ఇవసద్దవసేన అత్తవిసేసలాభే “రాజా రక్ఖతు ధమ్మేన, అత్తనోవ
 పజం పజ”న్తి ఏవమాదయో. ఇతిసద్దం పటిచ్చ సద్దపదత్తవాచకత్తపరిదీపనవసేన అత్తవిసేసలాభే “బుద్ధో బుద్ధోతి కథయన్తో,
 సోమనస్సం పవేదయి”న్తి ఏవమాదయో. తథాపవత్తచిత్తపరిదీపనవసేన అత్తవిసేసలాభే “బుద్ధో బుద్ధోతి చిన్తేన్తో, మగ్గం
 సోధేమహం తదా”తి ఏవమాదయో. ఏవం ఈదిసేసు పయోగేసు సమానసుతికపదం విచ్చిన్దిత్వా న ఉద్ధారేతబ్బం.
 విచ్చిన్దిత్వా హి ఉద్ధారణే సతి సద్ధవిలాసో న భవతి, కత్తచి పన “కతాకతాకుసలాకుసలవిసయ”న్తి ఏవమాదీసు
 విచ్చిన్దిత్వా ఉద్ధారితస్స అత్తో దుట్టో హోతి, తస్మా విచ్చిన్దిత్వా న ఉద్ధారేతబ్బం, ఏకాబద్ధయేవ కత్వా ఉద్ధారేతబ్బం.
 ఇతి సమానసుతికేసు వినిచ్చయో ఛబ్బీసాయ ఆకారేహి అధికేహి చ మణ్డేత్వా దస్సితో.

యస్మా పన సమానసుతికేసు వినిచ్చయే దస్సితే అసమానసుతికేసుపి వినిచ్చయో దస్సేతబ్బో హోతి, తస్మా తమ్పి
 దస్సేస్సామ - యత్త నిగ్గహీతమ్మా పరాకారలోపోపి పాఠో పజ్ఞాయతి, సంయోగబ్యజ్జనస్స విసంయోగత్తమ్పి. తేసు
 పయోగేసు నిగ్గహీతపదం అనంతరపదేన సద్ధిం ఏకాబద్ధయేవ కత్వా ఉద్ధారేతబ్బం. కతమాని తాని? “సచే భుత్తో
 భవేయ్యాహం-సా’జీవో గరహితో మమ. పుప్పం’సా ఉప్పజ్జి. ఖయమత్తం న నిబ్బానం’స గమ్మీరాదివాచతో”తి
 ఏవమాదయో. ఏత్త హి “సచే భుత్తో భవేయ్యాహం”న్తిఆదినా విచ్ఛేదమకత్వా అనంతరే ద్వీసు గాథాపదేసు అన్తరీభూతానం
 ద్వీస్సం సమానసుతికపదానం ఏకతో ఉద్ధారణమివ అనంతరపదేహి సద్ధిం ఏకాబద్ధుద్ధారణవసేన “సచే భుత్తో
 భవేయ్యాహం-సా’జీవో గరహితో మమా”తిఆదినా ఉద్ధారేతబ్బం. ఏవరూపోయేవ హి ఉద్ధారణవిసేసో సకలేహిపి పోరాణేహి
 విజ్ఞాహి అనుమతో ఉద్ధారితో చ “అస్స ఆజీవో గరహితో మమ, అస్సా ఉప్పజ్జి, అస్స
 గమ్మీరాదివాచతో”తిఏవమాదిఅత్తప్పటిపాదనస్సానురూపత్తా.

యత్త పన యాదిసే ఉద్ధారణే కరియమానే అత్తో పరిబ్యత్తో హోతి, తేసు పయోగేసు క్వచి చసద్ధ పనసద్ధాదియోగట్టానే
 ఈసకం విచ్చిన్దిత్వా పదముద్ధారేతబ్బం. సేయ్యథిదం? “వాళా చ లపసక్ఖరా. అచ్చంతసంతా పన యా, అయం
 నిబ్బానసమ్మదా, “ఇదం దుక్ఖ”న్తి వాచం భాసతో “ఇదం దుక్ఖ”న్తి జాణం పవత్తతీతి? ఆమన్తా. ఇతి చ దన్తి చ దుతి చ ఖన్తి
 చ జాణం పవత్తతీతి? న హేవం వత్తబ్బే”తి ఏవమాదయో పయోగా.

ఏతేసు హి పరమపయోగే “వాళా చా”తి ఈసకం విచ్చిన్దిత్వా “లపసక్ఖరా”తి ఉద్ధారేతబ్బం. తత్త లపసక్ఖరాతి
 సక్ఖరసదిసమధురవచనా. జాతకట్టకథాయం పన “నిరత్తకవచనేహి సక్ఖరా వియ మధురా”తి వుత్తం, తస్మాత్త
 బహుబ్బీహితప్పురిసవసేన ద్వీధా సమాసో దట్టబ్బో “లపా సక్ఖరా వియ యాసం తా లపసక్ఖరా, లపేహి వా సక్ఖరా వియాతి
 లపసక్ఖరా”తి.

దుతియపయోగే “అచ్చంతసంతా పన”ఇతి ఈసకం విచ్చిన్దిత్వా “యా”తి ఉద్ధారేతబ్బం. యా పన అయం
 నిబ్బానసమ్మదా అచ్చంతసంతాతి హి అత్తో.

తతియపయోగే ఇతి చ దన్తి చ దుతి చ ఖన్తి చాతి ఏతేసు చతుసు రానేసు ఇకారశ్చ దంకారశ్చ దుకారశ్చ ఖంకారశ్చ ఈసకం విచ్ఛిన్దిత్వా తదనన్తరం తి చ సద్ధా ఉద్ధారేతబ్బా.

ఏత్త హి అవిచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారణే సతి అజ్ఞాథా గహేతబ్బత్తా అత్థో దుట్టో భవతి. కథం? ఈదిసేసు రానేసు అవిచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారణే సతి ఇతిసద్ధో ఏవన్తి అత్తవాచకో నిపాతో సియా, సన్ధివసేన పన ఇకారత్తవాచకో రూళ్ళీసద్ధో న సియా. దన్తిసద్ధో దమనత్తో సియా, దంకారవాచకో న సియా. దుతిసద్ధో నిరత్తకో సియా, దుకారవాచకో న సియా. ఖన్తిసద్ధో ఖమనత్తో సియా, ఖంకారవాచకో న సియా. తస్మా ఇకార దంకార దుకార ఖంకారాని ఈసకం విచ్ఛిన్దితబ్బాని.

ఏత్త హి ఇఇతి దంఇతి దుఇతి ఖంఇతీతిఆదినా సంహితాపదచ్ఛేదో వేదితబ్బో, పరభూతస్స చ ఇకారస్స లోపో. న పనేత్త ఇదం వత్తబ్బం “సరూపసరానం విసయే పరభూతస్స సరూపసరస్స లోపో న హోతి, పుబ్బసరస్సేవ లోపో హోతి తత్తాయన్తి ఏత్త వియా”తి “అకిలాసునో వణ్ణపథే ఖణన్తా, ఉదగ్గణే తత్త పపం అవిన్దు”న్తి పాళియం సరూపపరసరస్స లోపదస్సనతో. తథా హి అట్రకథాచరియేహి “పవద్ధం ఆపం పప”న్తి అత్థో సంవణ్ణితో. తస్మా “ఇతి చా”తి ఏత్తాపి ఇఇతి చాతి చేదం కత్వా ద్వీసు ఇకారేసు పరస్స ఇకారస్స లోపో కాతబ్బో, న పుబ్బస్స.

పుబ్బస్మిన్తో ఇకారవాచకే ఇకారే నట్టే సతి నిపాతభూతేన ఇతిసద్ధేన ఇకారసజ్ఞాతో అత్థో న విజ్ఞాయేయ్య, నిపాతభూతస్స పన ఇతిసద్ధస్స ఇకారే నట్టేపి సో అత్థో విజ్ఞాయతేవ “దేవదత్తోతి మే సుత”న్తి ఏత్త దేవదత్తపదత్తో వియ. తస్మా ఇతిసద్ధస్స పరభూతస్స ఇకారస్సేవ లోపో కాతబ్బో, న పుబ్బస్స ఇకారవాచకస్స ఇకారస్స. కచ్చాయనే పన యేభుయ్యప్పవత్తిం సన్ధాయ అసరూపసరతో పరస్సేవ అసరూపసరస్స లోపో వుత్తో, న సరూపసరతో పరస్స సరూపసరస్స. మహాపదేససుత్తేహి వా సరూపస్స పరసరస్స లోపో వుత్తోతి దట్టబ్బం.

“అన్తరా చ రాజగహం అన్తరా చ నాళన్ద”న్తిఆదీసు పన చసద్ధాదియోగట్టానేపి సతి విచ్ఛిన్దిత్వా పదం న ఉద్ధారేతబ్బం. యత్త చ ఆగమక్ఖరాదీని దిస్సన్తి, తేసు పయోగేసు పుబ్బపదాని విచ్ఛిన్దిత్వా న ఉద్ధారేతబ్బాని, ఆగమక్ఖరవన్తేహి పరపదేహి సద్ధియేవ ఉద్ధారేతబ్బాని. సేయ్యథిదం? “నక్ఖత్తరాజారివ తారకానం. భగవా ఏతదవోచ”ఇచ్చేవమాదయో పయోగా. యత్త యేసం విసుం విసుం సమ్మన్తో దిస్సన్తి, అత్థో చ యుజ్జతి, తత్త తాని అత్థానురూపం విచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారేతబ్బాని. సేయ్యథిదం? “నహనే ఉస్సుక్కం అకాసి, ఉస్సుక్కమ్మి అకాసి యాగుయా ఖాదనీయే భత్తస్మిం” ఇచ్చేవమాదయో పయోగా. ఏత్త హి “నహనే ఉస్సుక్కం అకాసి”తి విచ్ఛిన్దిత్వా “ఉస్సుక్కమ్మి అకాసి యాగుయా ఖాదనీయే భత్తస్మి”న్తి ఉద్ధారేతబ్బం. ఏవజ్ఞో సతి న కేవలం సో భిక్ఖు నహనేయేవ ఉస్సుక్కం అకాసి, అథ ఖో యాగుయాపి ఖాదనీయేపి భత్తస్మిమ్మి ఉస్సుక్కం అకాసీతి అత్తప్పకాసనే సమత్తో భవతి, అట్టానప్పయుత్తో సముచ్చయత్తవాచకో అపిసద్ధో.

యత్త పన యేసమితరేన వా ఇతరేన వా ఏకేకపదేన ఉభయపదేహి వా సమ్మన్తో దిస్సన్తి సహేవత్తయుత్తియా, తత్త తాని యథారహం విచ్ఛిన్దిత్వా ఉద్ధారేతబ్బాని. సేయ్యథిదం? “సో ధమ్మం దేసేతిఆదికల్యాణం మజ్జేకల్యాణం పరియోసానకల్యాణం సాత్థం సబ్బజ్ఞానం కేవలపరిపుణ్ణం పరిసుద్ధం బ్రహ్మచరియం పకాసేతి. పటిచ్చసముప్పాదం వో భిక్ఖవే దేసేస్సామి, తం సుణాథ సాధుకం మనసికరోథ. అజ్ఞత్తం సమ్మసాదనం చేతసో ఏకోదిభావ”న్తి ఏవమాదయో పయోగా. తత్రిమా అధిష్ఠాయవిజ్ఞాపికా గాథా -

ధమ్మసద్దేన వా బ్రహ్మ-చరియసద్దేన వా పదం;
యోజేత్వా ఈరయే విజ్ఞా, “సాత్తం సబ్యజ్ఞాన”న్తిదం.

“సాధుక”న్తి పదం విజ్ఞా, “సుణాథా”తి పదేన వా;
తథా “మనసికరోధ”, ఇతి వుత్తపదేన వా;
ఈరయే యోజయిత్వాన, ఉభయేహి పదేహి వా.

ఏకమేకేన సమ్మన్తో, సమ్మన్తో ఉభయేహి వా;
దిస్సతీతి విజానేయ్య, సద్ధిమేవత్తయుత్తియా.

నత్తనోమతియా ఏసో, అత్తో ఏత్త మయా రుతో;
పుట్టాచరియసీహానం, నయం నిస్సాయ మే రుతో.

ఏవంవిధేసు అజ్ఞోసు, పాఠేసుపి అయం నయో;
నేతబ్బో నయదక్ఖేన, సాసనత్తగవేసినా.

అత్థానురూపతో సద్దం, అత్తం సద్ధానురూపతో;
చిన్తయిత్వాన మేధావీ, వోహరే న యథా తథాతి.

అయమేత్త అత్తసద్దచిన్తా.

అత్థాతిసయయోగే ఏవం ఉపలక్ఖేతబ్బం – భూధాతుఅత్థాతిసయయోగతో వడ్డనే దిట్టా “ఏకమన్తం నిసిన్నో ఖో
మహానామో లిచ్చవీ ఉదానం ఉదానేసి ‘భవిస్సన్తి వజ్జీ భవిస్సన్తి వజ్జీ’తి” ఇతి వా “అహమేవ దూసియా భూనహతా, రజ్ఞో
మహాపతాపస్సా”తి వా “వేదా న తాణాయ భవన్తిదస్స, మిత్తద్ధునో భూనహునో నరస్సా”తి వా “భూనహచ్చం కతం
మయా”తి వా ఏవం వడ్డనే దిట్టా.

వచనసఙ్గహే ఏవం ఉపలక్ఖేతబ్బం – వత్తమానాయ విభత్తియా పరస్సపదం మజ్జిమపురిసబహువచనం పఞ్చమియా
పరస్సపదేన మజ్జిమపురిసబహువచనేన సదిసం. తుమ్హే భవథ.

వత్తమానపఞ్చమీనం పరస్సపదే ఉత్తమపురిసచతుక్కే ఏకవచనం ఏకవచనేన, బహువచనమ్మి బహువచనేన
సదిసం. అహం భవామి, మయం భవామ.

వత్తమానాయ అత్తనోపదం మజ్జిమపురిసేకవచనం హియ్యత్తనజ్జతనీనం అత్తనోపదేహి ద్వీహి మజ్జిమపురిసేకవచనేహి
సదిసం కత్థచి వణ్ణసముదాయవసేన కిఞ్చి విసేసం వజ్జేత్వా, ఏస నయో ఉత్తరత్తాపి యోజేతబ్బో. త్వం భవసీ, ఇదం
వత్తమానాయ రూపం. త్వం అభవసీ, ఇదం హియ్యత్తనజ్జతనీనం రూపం.

వత్తమానాయ అత్తనోపదం ఉత్తమపురిసేకవచనం పఞ్చమియా అత్తనోపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన చ పరోక్షాయ
పరస్సపదేన మజ్జిమపురిసేకవచనేన చాతి ద్వీహి వచనేహి సదిసం. అహం భవే, ఇదం వత్తమానపఞ్చమీనం రూపం. త్వం

బభూవే, ఇదం పరోక్షాయ రూపం.

వత్తమానాయ అత్తనోపదం ఉత్తమపురిసబహువచనం పరోక్షజ్ఞతనీనం అత్తనోపదేహి ద్వీహి
ఉత్తమపురిసబహువచనేహి సదిసం. మయం భవామ్మే, ఇదం వత్తమానాయ రూపం. మయం బభూవిమ్మే, ఇదం పరోక్షాయ
రూపం. మయం అభవిమ్మే, ఇదమజ్ఞతనియా రూపం.

పశ్చామియా అత్తనోపదం మజ్ఞిమపురిసబహువచనం పరోక్షాయ అత్తనోపదేన మజ్ఞిమపురిసబహువచనేన సదిసం.
తుమ్మే భవమ్మో, ఇదం పశ్చామియా రూపం. తుమ్మే బభూవిమ్మో, ఇదం పరోక్షాయ రూపం.

పరోక్షాయ పరస్పపదం పఠమపురిసబహువచనం హియ్యత్తనియా పరస్పపదేన పఠమపురిసబహువచనేన చ
అజ్ఞతనియా అత్తనోపదేన పఠమపురిసబహువచనేన చాతి ద్వీహి వచనేహి సదిసం. తే బభూవు, ఇదం పరోక్షాయ రూపం.
తే అభవు, ఇదం హియ్యత్తనజ్ఞతనీనం రూపం.

పరోక్షాయ పరస్పపదం మజ్ఞిమపురిసబహువచనం అత్తనోపదేన పఠమపురిసేకవచనేన చ హియ్యత్తనియా
పరస్పపదేన మజ్ఞిమపురిసబహువచనేన చ అత్తనోపదేన పఠమపురిసేకవచనేన చ అజ్ఞతనియా పరస్పపదేన
మజ్ఞిమపురిసబహువచనేన చాతి చతూహి వచనేహి సదిసం. తుమ్మే బభూవిత్త, నో బభూవిత్త, ఇమాని పరోక్షాయ
రూపాని. తుమ్మే అభవత్త, నో అభవత్త, ఇమాని హియ్యత్తనియా రూపాని. తుమ్మే అభవిత్త, ఇదమజ్ఞతనియా రూపం.

పరోక్షాయ పరస్పపదం ఉత్తమపురిసేకవచనం హియ్యత్తనియా పరస్పపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన చ అజ్ఞతనియా
అత్తనోపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన చాతి ద్వీహి వచనేహి సదిసం. అహం బభూవం, ఇదం పరోక్షాయ రూపం. అహం అభవం,
ఇదం హియ్యత్తనజ్ఞతనీనం రూపం.

పరోక్షాయ పరస్పపదం ఉత్తమపురిసబహువచనం హియ్యత్తనియా పరస్పపదేనుత్తమపురిసబహువచనేన సదిసం.
మయం బభూవిమ్మ, ఇదం పరోక్షాయ రూపం. మయం అభవమ్మ, ఇదం హియ్యత్తనియా రూపం.

పరోక్షాయ అత్తనోపదఉత్తమపురిసేకవచనం హియ్యత్తనియా అత్తనోపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన చ అజ్ఞతనియా
పరస్పపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన చాతి ద్వీహి వచనేహి సదిసం. అహం బభూవిం, ఇదం పరోక్షాయ రూపం. అహం
అభవిం, ఇదం హియ్యత్తనజ్ఞతనీనం రూపం.

హియ్యత్తనియా పరస్పపదం పఠమపురిసేకవచనం అజ్ఞతనియా అత్తనోపదేన పఠమపురిసేకవచనేన సదిసం. నో
అభవా.

హియ్యత్తనియా పరస్పపదం మజ్ఞిమపురిసేకవచనం అజ్ఞతనియా పరస్పపదేన మజ్ఞిమపురిసేకవచనేన సదిసం. త్వం
అభవో.

భవిస్సన్తియా పరస్పపదం మజ్ఞిమపురిసబహువచనం కాలాతిపత్తియా పరస్పపదేన మజ్ఞిమపురిసబహువచనేన
అత్తనోపదేన పఠమపురిసేకవచనేన చాతి ద్వీహి వచనేహి సదిసం. తుమ్మే భవిస్సథ, ఇదం భవిస్సన్తియా రూపం. తుమ్మే

అభవిస్సథ, సో అభవిస్సథ, ఇమాని కాలాతిపత్తియా రూపాని.

భవిస్సంతియా అత్తనోపదం మజ్ఞిమపురిసేకవచనం కాలాతిపత్తియా అత్తనోపదేన మజ్ఞిమపురిసేకవచనేన సదిసం. త్వం భవిస్ససే, ఇదం భవిస్సంతియా రూపం. త్వం అభవిస్ససే, ఇదం కాలాతిపత్తియా రూపం.

భవిస్సంతియా అత్తనోపదం మజ్ఞిమపురిసబహువచనం కాలాతిపత్తియా అత్తనోపదేన మజ్ఞిమపురిసబహువచనేన సదిసం. తుమ్హే భవిస్సప్తే, ఇదం భవిస్సంతియా రూపం. తుమ్హే అభవిస్సప్తే, ఇదం కాలాతిపత్తియా రూపం.

భవిస్సంతియా అత్తనోపదం ఉత్తమపురిసేకవచనం కాలాతిపత్తియా పరస్పపదేనుత్తమపురిసేకవచనేన సదిసం. అహం భవిస్సం, ఇదం భవిస్సంతియా రూపం. అహం అభవిస్సం, ఇదం కాలాతిపత్తియా రూపం. సేసాని సబ్బాసమట్టన్నం విభత్తీనం వచనాని అఞ్ఞామఞ్ఞాం విసదిసానీతి దట్టబ్బం. భవంతి చత్ర -

వత్తమానాపఞ్చమీసు, థద్వయం సముదీరితం;

“తుమ్హే భవథ”ఇచ్చత్ర, ఉదాహరణకం ద్విధా.

మిద్వయం మద్వయఞ్చోవ, తాసు వుత్తం ద్విధా ద్విధా;

“భవామీ”తి “భవామా”తి, చేత్త రూపాని నిద్దిసే.

వత్తమానకహియ్యత్త-నజ్జతనీవిభత్తిసు;

సేత్తయం “భవసే త్వ”న్తి, వత్తమానావిభత్తితో;

“అభవసే”తి హియ్యత్త-నజ్జతనీవిభత్తితో.

వత్తమానాపఞ్చమికా-పరోక్థాసు విభత్తిసు;

ఏత్తయం లపితం తత్త, ఆదో ద్విన్నం వసేన తు.

జఞ్ఞా “అహం భవే”తి “త్వం, బభూవే”తి పరోక్థతో;

వత్తమానాపరోక్థజ్జ-తనీసు తీసు సద్దితం.

మ్హేత్తయం కమతో రూపం, మయంసద్ధవిసేసియం;

“సమ్మవామ్హే బభూవిమ్హే, అభవిమ్హే”తి నిద్దిసే.

పఞ్చమికాపరోక్థాసు, వ్హోద్వయం రూపమేత్త హి;

“భవమ్హో బభూవిమ్హో”తి, తుమ్హేసద్ధవిసేసియం.

పరోక్థమ్మి వా హియ్యత్త-నజ్జతనీవిభత్తిసు;

ఉత్తయం “తే బభూవూ”తి, రూపం జఞ్ఞా పరోక్థతో;

హియ్యత్తనజ్జతనీతో, జఞ్ఞా “తే అభవూ”ఇతి.

పరోక్షాన్ని వా హియ్యత్త-నజ్జతనీవిభత్తిసు;
సద్ధితం తథసంయోగ- పఞ్చకం ఇతి నిద్ధిసే.

బభూవిత్థద్వయం తత్త, రూపం జఙ్గా పరోక్షజం;
బహుత్తేకత్తతో వుత్తం, మజ్జిమపఠమహాయం.

అభవత్థద్వయం శోయ్యం, హియ్యత్తనీవిభత్తిజం;
బహుత్తేకత్తతో వుత్తం, మజ్జిమో పఠమో చ నో;
“అభవిత్తా”తిదం రూపం, అజ్జతనీవిభత్తిజం.

తఞ్చ ఖో బహుకత్తమ్మి, తుమ్హేసద్ధేన యోజయే;
పరోక్షాహాయహియ్యత్త-నజ్జతనీసు కిత్తితం.

అంతయం తత్త ఆదియం, “బభూవం”రూపమీరితం;
దువిన్నం అభవంరూపం, అహంసద్ధేన యోజయే.

పరోక్షకాహియ్యత్తనీ-వసేన మ్హదుకం “మయం;
బభూవిమ్మ అభవిమ్మ”, ఇతి రూపద్వయం కమా.

పరోక్షాహాయహియ్యత్త-నజ్జతనీవిభత్తిసు;
ఇంతయం తు తహిం రూపం, “బభూవి”న్తి పరోక్షజం;
“అభవి”న్తితరాసం తు, అహంసద్ధయుతాఖిలం.

హియ్యత్తనజ్జతనీసు , ఆద్వయం మతమేత్థ హి;
“అభవా” ఇతి ఏకత్తే, రూపం పఠమపోరిసం.

హియ్యత్తనజ్జతనీసు, ఓద్వయం వుత్తమేత్థ తు;
“అభవో”ఇతి ఏకత్తే, రూపం మజ్జిమపోరిసం.

భవిస్సన్తియకాలాతి-పత్తిసు ద్వీసు భాసితం;
బహుత్తే బహుఏకత్తే, ససంయోగం సుథత్తయం.

“తుమ్హే భవిస్సథి”చ్చేతం, భవిస్సన్తియతో మతం;
“అభవిస్సథ తుమ్హే”తి, “అభవిస్సథ నో”తి చ;
కాలాతిపత్తితో వుత్తం, ఏతస్థో వచనద్వయం.

భవిస్సన్తియకాలాతి-పత్తిసు సముదీరితం;
మజ్జిమపురిసత్థానే, ససంయోగం స్ససేయుగం.

“భవిస్ససే త్వ”మిచ్చేతం, “త్వం అభవిస్ససే”తి చ;
ఇమాని తు పయోగాని, తత్త విజ్ఞా పకాసయే.

స్సప్తేద్వయం సేన యుతం, స్సంద్వయశ్చ చతుక్కుకం;
ఇదమ్మి కథితం ద్వీసు, యథారుతవిభత్తిసు.

“భవిస్సప్తే”తి బవత్తే, భవిస్సన్తికమజ్ఞిమో;
బవత్తే “అభవిస్సప్తే”, కాలాతిపత్తిమజ్ఞిమో.

“భవిస్సం” ఇతి ఏకత్తే, భవిస్సన్తికముత్తమో;
“అభవిస్స”న్తి ఏకత్తే, కాలాతిపత్తికుత్తమో.

ఇతి వుత్తాని వుత్తేహి, వచనేహి సమానతం;
యన్తే’కచ్చేహి తం సబ్బం, ఏకతాలీసథా రితం.

సేసాని పశ్చపజ్ఞాస, అసమానాని సబ్బథా;
ఏతం నయం గహేత్వాన, వదే సబ్బత్త సమ్మవాతి.

అయమేత్త సమానాసమానవసేన వచనసజ్ఞహో.

ఆగమలక్ష్మణవసేన విభత్తివచనసజ్ఞహే ఏవం ఉపలక్ష్టేతబ్బం -

భవిస్సన్తీపరోక్షజ్ఞ-తనీకాలాతిపత్తిసు;
నిచ్చం క్వచి క్వచా’నిచ్చం, ఇకారాగమనం భవే.

ఇకారాగమనం తజ్ఞో, పరోక్థాయం విభత్తియం;
బవత్తే మజ్ఞిమట్ఠాన, బవత్తే చుత్తమే సియా;
పరస్సపదం సన్ధాయ, ఇదం వచనమీరితం.

ఉత్తమేకవచో చాపి, నేతస్స అత్తనోపదే;
హోతీతి అవగంతబ్బం, భవిస్సన్తిమ్మి సబ్బసో.

హియ్యత్తనజ్ఞతనిక-కాలాతిపత్తీసు పన;
అకారాగమనం హోతి, సబ్బసో ఇతి లక్ఖయే.

అజ్ఞతనిమ్మి బవత్తే, మజ్ఞిమే ఉత్తమే తథా;
బవత్తమ్మి అకారేన, ఇకారాగమనం భవే.

ఇకారాగమనం నిచ్చం, కాలాతిపత్తియం భవే;
అకారాగమనం తత్త, అనేకన్తికమీరితం.

అకారాగమనంయేవ, హియ్యత్తన్యం పకాసతి;
పరోక్షాయం భవిస్సన్త్య-ఇచ్చికారోయేవ దిస్సతి.

అకారాగమనశ్చేవ, ఇకారాగమనమ్మి చ;
అజ్జతనికకాలాతి-పత్తిసు పన దిస్సతి.

తీసు సేసవిభత్తిసు, నా'కారత్తయమీరితం;
వత్తమానాయ పఞ్చమ్యం, సత్తమియన్తి సబ్బసో.

ఇకారేనేవ సహితా, ద్వే భవన్తి విభత్తియో;
సత్త ద్వాదస హోన్తేత్త, వచనానీతి లక్ఖయే.

అకారేనేవ సహితా, ఏకాయేవ విభత్తి తు;
ద్వాదస వచనానేత్త, భవన్తీతి చ లక్ఖయే.

అకారికారసహితా , దువేయేవ విభత్తియో;
చత్తారి ద్వాదసశ్చేవ, వచనాని భవన్తిథ.

అకారత్తయముత్తా తు, తిస్సోయేవ విభత్తియో;
వచనానేత్త ఛత్తింస, హోన్తీతి పరిదీపయే.

పరోక్షాఅజ్జతనీసు, పఞ్చట్ట చ యథాక్కమం;
ఇకారతో విముత్తాని, వచనాని భవన్తితి.

ఏవమేత్త విభత్తీనం, ఛన్నపుతివిధాన చ;
సఙ్గహో వచనానన్తి, విజ్ఞాతబ్బో విభావినాతి.

అయమేత్త ఆగమలక్ఖణవసేన విభత్తివచనసఙ్గహో.

కాలవసేన పన విభత్తివచనసఙ్గహో దువిధో సఙ్గహో కాలత్తయవసేన సఙ్గహో, కాలధక్కవసేన సఙ్గహో చాతి. తత్త
వత్తమానాపఞ్చమీసత్తమీవిభత్తియో పచ్చుప్పన్నకాలికా, వత్తమానాపఞ్చమీసత్తమీవిభత్త్యన్తాని పదాని
పచ్చుప్పన్నవచనాని. పరోక్షాహియ్యత్తనజ్జతనీవిభత్తియో అతీతకాలికా, పరోక్షాహియ్యత్తనజ్జతనీవిభత్త్యన్తాని పదాని
అతీతవచనాని. భవిస్సన్తీవిభత్తి అనాగతకాలికా, భవిస్సన్తీవిభత్త్యన్తాని పదాని అనాగతవచనాని. కాలాతిపత్తివిభత్తి పన
కత్థచి అతీతకాలికా కత్థచి అనాగతకాలికా, తస్మా తదన్తాని పదాని అతీతవచనానిపి అనాగతవచనానిపి హోన్తి. అయం
కాలత్తయవసేన విభత్తివచనసఙ్గహో.

అయం పన కాలధక్యవసేన విభత్తివచనసంఘో - పరోక్షాహియ్యత్తనజ్జతనీవిభత్తియో అతీతకాలికా,
 పరోక్షాహియ్యత్తనజ్జతనీవిభత్తన్తాని పదాని అతీతవచనాని. భవిస్సన్తీవిభత్తి అనాగతకాలికా, భవిస్సన్తీవిభత్తన్తాని పదాని
 అనాగతవచనాని. వత్తమానావిభత్తి పచ్చప్పన్నకాలికా, వత్తమానావిభత్తన్తాని పదాని పచ్చప్పన్నవచనాని.
 పఞ్చమీవిభత్తి ఆణత్తికాలికా , పఞ్చమీవిభత్తన్తాని పదాని ఆణత్తివచనాని. సత్తమీవిభత్తి పరికప్పకాలికా,
 సత్తమీవిభత్తన్తాని పదాని పరికప్పవచనాని. ఏత్థ పన “ఆణత్తివచనానీ”తి చ “పరికప్పవచనానీ”తి చ ఇదం తథాసీసమత్తం
 ఆసిట్ఠానుమత్త్యాదీసు పఞ్చమ్యాదీనం దిస్సంతో. కాలాతిపత్తివిభత్తి కాలాతిపత్తికాలికా, కాలాతిపత్తివిభత్తన్తాని పదాని
 కాలాతిపత్తివచనాని. ఏవం కాలధక్యవసేన విభత్తివచనసంఘో వేదితబ్బో.

కాలసంఘో తివిధో కాలసంఘో కాలత్తయసంఘో కాలచతుక్కుసంఘో కాలధక్కుసంఘో చాతి.

పచ్చప్పన్నే వత్తమానా, పఞ్చమీ సత్తమీ చిమా;
 హోంతాతీతే పరోక్షాదీ, సహ కాలాతిపత్తియా.

అనాగతే భవిస్సన్తీ, కాలాతిపత్తికాపి వా;
 ఏవం కాలత్తయం ఇయ్యం, ఆఖ్యాతం తప్పకాసకం.

నను కద్దాయనే గథే, కాలో వుత్తో చతుబ్బిధో;
 పచ్చప్పన్నేనుత్తకాలే, అతీతేనాగతే ఇతి.

సచ్చం వుత్తో నుత్తకాలో, పచ్చప్పన్నోతి ఇచ్చితో;
 సమీపే వుత్తకాలోతి, అత్థసమ్భవతో పన.

తథా హి “యం తికాల”న్తి, వుత్తమాచరియేహిపి;
 న కాలతో వినిముత్తం, ఆఖ్యాతం కిఞ్చి దిస్సతి.

నను చావుత్తకాలేతి, అత్తో తత్త తు యుజ్జతి;
 తథా హి ఛబ్బిధో కాలో, నిరుత్తిమ్మి పకాసితో.

అతీతానాగతో పచ్చ-ప్పన్నో ఆణత్తిమేవ చ;
 పరికప్పో చ కాలస్స, అతిపత్తితి ఛబ్బిధో.

దువే విభత్తియో తత్థ, ఆణత్తిపరికప్పికా;
 కాలమనామసిత్వాపి, నిరుత్తజ్ఞాహి భాసితా.

“గచ్ఛతు గచ్ఛేయ్యి”ద్దాది-వచనే కథితే న హి;
 క్రియా నిష్పజ్జతి నిట్టం, నాగతా నాతిపన్నికా.

కాలాతిపత్తికా సద్ధా, అతీతేనాగతేపి చ;

భవంతీతి యథావృత్తా, నిరుత్తిష్ఠి విదూహి వే.

పశ్చాత్తమీసత్తమీష్ఠితా, ఆణత్తిపరికప్పికా;
పచ్చుప్పన్నే భవంతీతి, న తథా తత్త భాసితా.

తస్మా కచ్చాయనే గన్ఠే, “నుత్తకాల్”తి యం పదం;
అత్థో “అవుత్తకాల్”తి, తస్స జాయతిమేవిదం.

సచ్చమేవం తు సన్నేపి, ఆణత్తిపరికప్పికా;
పచ్చుప్పన్నేపి దట్టబ్బా, పణ్ణితేన నయజ్ఞానా.

కస్మాతి చే ఆణాపనం, పరికప్పో చ సచ్చతో;
పచ్చుప్పన్నే యతో అత్థా, నిప్పన్నా దిస్సరే ఇమే.

“అనుత్తకాల్”తి పదం, ఏతస్సత్థస్స జోతకం;
“సమీపే వుత్తకాల్”తి, అత్థదీపనతోథ వా.

అత్థానం గమనాదీనం, నిప్పత్తి న తు దిస్సతి;
“గచ్చతు గచ్చేయ్యి”చ్చాది, వుత్తకాల్ యతో తతో;
అవుత్తకాల్ నిద్దిట్టా, తద్దీపకవిభత్తియో.

కాలో వా వుత్తకాలోతి, ఇచ్చేవం గహితో ఇధ;
దక్ఖిణాసుద్ధిపారమ్మి, కతావ తతియా అయం;
కాలదీపనతా తాసం, ఇతి యుజ్జతి నాజ్ఞాధా.

అత్థద్వయం పకాసేతుం, గన్ఠే కచ్చాయనవ్ఠయే;
థేరో కచ్చాయనో “నుత్త-కాల్”తి పదమబ్రవి.

ఏవం తిథా చతుధాపి, వుత్తో కాలాన సజ్ఞహో;
ధధా ఇదాని కాలానం, సజ్ఞహో నామ నియ్యతే.

విభత్తియో పరోక్షా చ, హియ్యత్తనీవిభత్తియో;
అథ అజ్జతనీ చాతి, తిస్సో’తీతే పకాసితా.

అనాగతే భవిస్సన్తీ, భవతీతి పకిత్తితా;
పచ్చుప్పన్నే వత్తమానా, తికాల్ పశ్చాదా కతా.

పశ్చాత్తమీసత్తమీష్ఠితా, ఆణత్తిపరికప్పికా;

సజ్జయ్యమానా తా యన్తి, పచ్చప్పన్నమ్మి సజ్జహం.

యస్మా పఞ్చమిభూతాయ, వత్తమానాయ రానతో;
సమానా పఞ్చమీ హోతి, తస్మా సా పఞ్చమీ మతా.

సత్తమీ పన కిఞ్చాపి, సమానా తాహి సత్తమా;
హోతి యస్మా తతో వుత్తా, సత్తమీత్వేవ నో మతి.

కాలాతిపత్తియాదీహి, యజ్ఞేవం వత్తమానికా;
ఛట్టి భవేయ్య కాలాతి-పత్తికాతీతవాచికా.

పఞ్చమీ తాయ ఛట్టస్స, తుల్యత్తా రానతో నను;
తాహి సత్తవిభత్తిహి, సత్తమీ అట్టమీ సియా.

ఇతి చే కోచి భాసియ్య, “తన్నా”తి పటిసేధయే;
అతీతేనాగతే చాపి, కాలాతిపత్తిసమ్మవా.

తథా హి భాసితా చూళ-నిరుత్తిమ్మి విసుం అయం;
కాలాతిపత్త్యతీతమ్మా-నాగతే చాతి దీపయే.

క్రియాతిపన్నేతీతేతి, కస్మా కచ్చాయనే రుతం;
అథాపి చే వదేయ్యత్త, “పాయేనా”తి పకాసయే.

యేభుయ్యేన హి లోకస్మిం, అతీతమ్మి పవత్తతి;
కాలాతిపత్తిసంయుత్తో, వోహరో ఇతి లక్ఖయే.

అత్రిదం కాలాతిపత్తియా అతీతవచనం – “సచాయం భిక్ఖవే రాజా పితరం ధమ్మికం ధమ్మరాజానం జీవితా న వోరోపేస్సథ, ఇమస్మింయేవస్స ఆసనే విరజం వీతమలం ధమ్మచక్ఖు ఉప్పజ్జిస్సథా”తి. “పస్సానన్ద ఇమం మహాధనసేట్టిపుత్తం ఇమస్మింయేవ నగరే ద్వేఅసీతికోటిధనం ఖేపేత్వా భరియం ఆదాయ భిక్ఖాయ చరన్తం. సచే హి అయం పఠమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్సా, ఇమస్మింయేవ నగరే అగ్గసేట్టి అభవిస్సా. సచే పన నిక్ఖమిత్వా పబ్బజిస్సా, అరహత్తం పాపుణిస్సా, భరియాపిస్స అనాగామిఫలే పతిట్టహిస్సా. సచే మజ్జిమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్సా, దుతియసేట్టి అభవిస్సా. నిక్ఖమిత్వా పబ్బజన్తో అనాగామీ అభవిస్సా, భరియాపిస్స సకదాగామిఫలే పతిట్టహిస్సా. సచే పచ్చిమవయే భోగే అఖేపేత్వా కమ్మన్తే పయోజయిస్సా, తతియసేట్టి అభవిస్సా. నిక్ఖమిత్వా పబ్బజన్తో సకదాగామీ అభవిస్సా, భరియాపిస్స సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహిస్సా” ఇతి వా, “సచే సత్తా అగారం అజ్ఞావసిస్సా, చక్కవత్తిరాజా అభవిస్సా. రాహులసామణేరో పరిణాయకరతనం, ధేరీ ఇత్థిరతనం, సకలచక్కువాళరజ్జం ఏతేసఞ్ఞోవ అభవిస్సా” ఇతి వా ఏవం కాలాతిపత్తియా అతీతవచనం భవతి.

కథం కాలాతిపత్తియా అనాగతవచనం భవతి? “చిరమ్ని భక్తో అభవిస్సా, సచే న వివదామసే. అసీసకం అనగ్గట్టం, సింహలో హరతి రోహితం” ఇతివా, “సచే ఆనన్ద నాలభిస్సా మాతుగామో తథాగతప్పవేదితే ధమ్మవినయే అగారస్మా అనగారియం పబ్బజ్జం, చిరట్టితికం ఆనన్ద బ్రహ్మచరియం అభవిస్సా”తి ఇతి వా, “అయం అగ్గలిమాలస్స మాతా ‘అగ్గలిమాలం ఆనేస్సామీ’తి గచ్ఛతి, సచే సమాగమిస్సతి, అగ్గలిమాలో ‘అగ్గలిసహస్సం పూరేస్సామీ’తి మాతరం మారేస్సతి. సచాహం న గమిస్సామి, మహాజానికో అభవిస్సా” ఇతి వా ఏవం కాలాతిపత్తియా అనాగతవచనం భవతి . కచ్చాయనే పన యేభుయ్యేన అతీతప్పవత్తిం సన్ధాయ కాలాతిపత్తివిభత్తియా అతీతకాలికతా వుత్తాతి దట్టబ్బం.

కచ్చాయనేపి వా ఏసా, కాలాతిపత్తికా పన;
అనాగతేపి హోతీతి, అయమత్థోపి దిస్సతి.

అప్పచ్చక్ఖే పరోక్ఖాయ-తీతే ఇతి హి లక్ఖణే;
సంతేప్పతీతగ్గహణే, అనపేక్ఖియ తం ఇదం.

అనాగతే భవిస్సన్తీ, ఇతి సుత్తస్సనన్తరం;
కాలాతిపత్తివచనా, అనాగతానుకడ్డనం;
తస్మా అనియతం కాలం, కాలాతిపత్తికం వినా.

అతీతానాగతపచ్చ-ప్పన్నికాహి విభత్తిహి;
సత్తమీ సత్తమీయేవ, భవతే న తు అట్టమీ.

పశ్చామీసత్తమీనం తు, పచ్చప్పన్నవిభత్తియం;
సగ్గణ్ణనత్తమేతాసం, మజ్జే ఛట్ఠీ న వుచ్చతి.

తథా పశ్చ ఉపాదాయ, భవితబ్బపశ్చ ఛట్ఠీయా;
పశ్చామియా తు సా ఏసా, “ఛట్ఠీ”తి న సమీరితా.

ఛట్ఠీభావమ్మి సంతేపి, “పశ్చామీ”తి వచో పన;
పశ్చామియా విభత్తియా, పచ్చప్పన్నవిభత్తియం.

సగ్గణ్ణనత్తం వుత్తన్తి, విజ్ఞాతబ్బా విభావినా;
పశ్చామిం తు ఉపాదాయ, సత్తమియా విభత్తియా.

ఛట్ఠీయా చ భవితబ్బం, న సా “ఛట్ఠీ”తి ఈరితా;
ఛట్ఠిం పన ఉపాదాయ, “సత్తమీ”త్వేవ ఈరితా.

మజ్జే ఛట్ఠిం అదస్సేత్వా, ఏవం తు కథనమ్మి చ;
సత్తమియా విభత్తియా, పచ్చప్పన్నవిభత్తియం;

సంక్లఢ్ఢనత్తం వుత్తన్తి, అధిష్ఠాయం విభావయే.

సభావో హేస వత్తూనం, గమ్భీరత్తేసు అత్తనో;
యేన కేనచాకారేన, అధిష్ఠాయస్స జ్ఞాపనం.

యజ్ఞేవం పరమంతీతే-నాగతే చ విభత్తియో;
వత్సా తతో పచ్చప్పన్నే, కథేతబ్బా విభత్తియో.

కచ్చాయనన్తయే గన్ఢే, కస్మా ఏవం న భాసితా;
పచ్చప్పన్నవిభత్తోవ, కస్మా ఆదిన్ఢి భాసితా?

యస్మా వదన్తి వోహార-పథే ఏతావ పాయతో;
తస్మా బహుప్పయోగత్తం, హోతేతాసం విభత్తినం.

ఆదోబహుప్పయోగోవ, కథేతబ్బోతి జ్ఞాయతో;
పచ్చప్పన్నన్ఢి సమ్మూతా, విభత్తోవాదితో మతా.

అతీతానాగతం వత్సా, పచ్చప్పన్నే తతో పరం;
యస్మా వుత్తన్ఢి లోకస్మిం, హోతి వాచాసిలిట్టతా.

తస్మా సిలిట్టకథనే, అతీతాదిమపేక్షియ;
పజ్ఞామీ సత్తమీ చేతా, వత్తమానాయనన్తరం;
సంక్లఢ్ఢనత్తమక్ఖాతా, పచ్చప్పన్నవిభత్తిసు.

ఏత్త హి యథా “మాతాపితరో”తి వుత్తే సిలిట్టకథనం హోతి, తస్మింయేవ వచనే విపరియయం కత్వా సమాసవసేన
“పితామాతరో”తి వుత్తే సిలిట్టకథనం న హోతి, తస్మా తాదిసీ సద్దరచనా అపూజనీయా, “పితా మాతా చ మే దఙ్ఘ”న్తి పారో
పన బ్యాసవసేన యథిచ్చితప్పయోగత్తా పూజనీయో, ఏవమేవ “అతీతానాగతపచ్చప్పన్న”న్తి వుత్తే సిలిట్టకథనం హోతి,
“అతీతపచ్చప్పన్నానాగత”న్తి ఏవమాదినా వుత్తే సిలిట్టకథనం న హోతి, తస్మా తాదిసీ సద్దరచనా అపూజనీయా సీయా.
“అతీతారమ్మణా పచ్చ-ప్పన్నానాగతగోచరా”తి వచనం పన గాఢాబన్ధసుఖత్తం యథిచ్చితప్పయోగత్తా పూజనీయమేవ.
అయమేత్త పాళి వేదితబ్బా -

“యంకిజ్ఞో రూపం అతీతానాగతపచ్చప్పన్న”న్తి చ,

“ఏకాయనం జాతిఖయన్తదస్సీ,
మగ్గం పజానాతి హితానుకమ్మీ;
ఏతేన మగ్గేన అతంసు పుట్టే,
తరిస్సన్తి యే చ తరన్తి ఓఘ”న్తి చ,

“యే చబ్బతీతా సమ్మద్ధా, యే చ బుద్ధా అనాగతా;
యే చేతరహి సమ్మద్ధా, బహూనం సోకనాసకా.

సబ్బే సద్ధమ్మగరుణో, విహంసు విహరన్తి చ;
అథోపి విహరిస్సన్తి, ఏసా బుద్ధాన ధమ్మతా”తి చ

ఏవమనేకేసు సద్ధప్పయోగేసు. ఇథ యథిచ్చితప్పయోగవసేన అతీతానాగతపచ్చప్పన్నకాలికాసు అట్టసు విభత్తీసు తిస్సో
పచ్చప్పన్నకాలికా విభత్తియో ఆదిమ్మి కథితా, తజ్జా కథనం తాసజ్ఞోవ వోహరపథే యేభుయ్యేన పవత్తితో
బహుప్పయోగతాజ్ఞాపనత్తం. తాసు పన ద్విన్నం విభత్తీనం “పజ్ఞామీసత్తమీ”తిసజ్ఞా సిలిట్టకథనిచ్చాయం కమేన వత్తబ్బా,
అతీతానాగతకాలికా విభత్తియో అపేక్షిత్యా కతా. ఇచ్చేవం

యథిచ్చితప్పయోగేన, పచ్చప్పన్నవిభత్తియో;
తిథా కత్వాన ఆదిమ్మి, కచ్చానేన ఉదీరితా.

ఆదిమ్మి కథనం తజ్జా, తాసం పాయేన వుత్తితో;
బహుప్పయోగభావస్స, జ్ఞాపనత్తన్తి నిద్ధిసే.

అతీతాదిమపేక్షిత్యా, సిలిట్టకథనే ధువం;
“పజ్ఞామీ సత్తమీ”చ్చేవ, ద్విన్నం నామం కతన్తి చ;
కాలాతిపత్తిం వజ్జేత్వా, ఇదం వచనమీరితం.

యది ఏవం అయం దోసో, ఆపజ్జతి న సంసయో;
ఇతి చే కోచి భాసేయ్య, అత్తే అకుసలోనరో.

తేకాలికాఖ్యాతపదే , కాలాతిపత్తియా పన;
అసక్ఖహోవ హోతీతి, “తన్నా”తి పటిసేధయే.

తేకాలికాఖ్యాతపదే, న నో కాలాతిపత్తియా;
ఇట్టో అసక్ఖహో తత్థ, సక్ఖహోయేవ ఇచ్చితో.

పజ్ఞామీసత్తమీసజ్ఞా, కాలాతిపత్తికం పన;
విభత్తిమనపేక్షిత్యా, కతా ఇచ్చేవ నో మతి.

నానానయం గహేత్వాన,
పచ్చేతబ్బం తు సారతో;
యాయ ఏసో రుతో అత్తో,
తస్మా ఏసా న దుబ్బలా.

అట్టో లబ్ధతి పాసంసో,
యత్త యత్త యథా యథా;
తథా తథా గహేతబ్బో,
తత్త తత్త విభావినా.

వుత్తజ్జోతం అభిధమ్మటికాయం “యత్త యత్త యథా యథా అట్టో లబ్ధతి, తత్త తత్త తథా తథా గహేతబ్బో”తి.

పఞ్చమీసత్తమీసఙ్ఖా, రూళ్ళీసఙ్ఖాతి కేచన;
న పనేవం గహేతబ్బం, అజానిత్వా వదన్తి తే.

నేసా పురిససఙ్ఖాది, ఝల సఙ్ఖాదయో వియ;
రూళ్ళీయా భాసితా సఙ్ఖా, భూతేనత్తేన భాసితా.

ఉపనిధాయ పఞ్చత్తి, ఏసా సఙ్ఖా యతో తతో;
అన్వత్తసఙ్ఖా రపితా, పోరాణేహీతి లక్ఖయే.

ఇచ్చేవం కాలచక్కం తు, సఙ్ఖేపేన తిథా మతం;
ఏతమత్తజ్జో సన్ధాయ, “యం తికాల”న్తి భాసితం.

అయమేత్త కాలచక్కసంజ్ఞహో.

ఏవం తిథా చతుథా వా, ఛథా వాపి సుమేధసో;
కాలభేదం విభావేయ్య, కాలఙ్ఖాహి విభావితం.

అతీతానాగతం కాలం, విసుం కాలాతిపత్తికం;
గహేత్వా పఞ్చథా హోతి, ఏవఞ్చాపి విభావయే.

ఏత్త నయోవ “అఙ్కుత్త-బహిద్ధా వా”తి పాళియం;
అతీతానాగతకాలీ, విభత్తి సముదీరితా.

ఇచ్చేవం సట్టథాపి కాలసంజ్ఞహో సమత్తో.

ఇదాని విజ్ఞానం అత్తగ్గహణే కోసల్లజననత్థం పకరణన్తరవసేనపి ఇమస్మిం పకరణే వత్తమానానన్తరం వుత్తానం
ఆణత్తిపరికప్పకాలికానం “పఞ్చమీసత్తమీ”తిసఙ్ఖాతానం ద్విన్నం విభత్తీనం పటిపాటిట్టపనే పకరణసంసన్ధనం కథయామ -
కాతన్తప్పకరణస్మిఙ్ఖో సక్కుతభాసానురూపేన దసథా ఆఖ్యాతవిభత్తియో రపితా, కచ్చాయనప్పకరణే పన
మాగధభాసానురూపేన అట్టథా రపితా, నిరుత్తియఞ్చ పన మాగధభాసానురూపేనేవ
అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నాణత్తిపరికప్పకాలాతిపత్తివసేన ఛథా రపితా. తేసు హి కాతన్తే వత్తమానా, సత్తమీ, పఞ్చమీ,
హియ్యత్తనీ, అఙ్కుతనీ, పరోఙ్ఖా, స్వాతనీ, ఆసీ, భవిస్సన్తీ, క్రియాతిపత్తి చాతి దసథా విభత్తా. కచ్చాయనే పన వత్తమానా,

పశ్చాత్తాపం, సత్తాపం, పరోక్షం, హియ్యత్తనీ, అజ్ఞతనీ, భవిస్సనీ, కాలాతిపత్తి చాతి అట్టధా విభత్తా. ఇతి ఏతేసు ద్వీసు కాతంతకచ్చాయనేసు విభత్తియో విసదిసాయ పటిపాటియా రపితా. కిఞ్చాపేత్త విసదిసా పటిపాటి, తథాపేతా నిరుత్తియం వుత్తాతీతాదికాలవిభాగవసేన ఏకతో సంసన్ధన్తి సమేన్తి కిఞ్చ విసేసం రపేత్వా.

కథం ? కాతన్తే తావ హియ్యత్తనీ అజ్ఞతనీ పరోక్షం చాతి ఇమా తిస్సో ఏకన్తేన అతీతకాలికా, స్వాతనీ ఆసీ భవిస్సన్తి చాతి ఇమా తిస్సో ఏకన్తేన అనాగతకాలికా, వత్తమానా ఏకాయేవ పచ్చప్పన్నకాలికా, సత్తమీ పన పశ్చాత్తాపం చ పచ్చప్పన్నానాగతకాలవసేన ద్వీకాలికా “అజ్ఞ పుజ్ఞం కరేయ్య, స్వేపి కరేయ్య. అజ్ఞ గచ్ఛతు, స్వే వా గచ్ఛతు”తి పయోగారహితా. క్రియాతిపత్తి అనియతకాలికా “సో చే హియ్యో యానం అలభిస్సా, అగచ్ఛిస్సా. సో చే అజ్ఞ అనత్తజ్ఞతే సూరియే యానం అలభిస్సా, అగచ్ఛిస్సా. సో చే స్వే యానం అలభిస్సా, అగచ్ఛిస్సా”తి పయోగారహితా. ఏవం అసజ్కరతో వవత్తపేతబ్బం.

ఏవం వవత్తపేత్వా అయమమ్మేహి వుచ్చమానో నయో సాధుకం సల్లక్ఖేతబ్బో. కథం? హియ్యత్తనజ్ఞతనీపరోక్షస్వాతన్యాసీభవిస్సన్తివసేన ఏకన్తాతీతానాగతకాలికా విభత్తియో ఛ, వత్తమానవసేన ఏకన్తపచ్చప్పన్నకాలికా విభత్తి ఏకాయేవ, సా పటిపాటియా గణియమానా సత్తమం రానం భజతి. ఏవం ఏతస్మిం వత్తమానాసజ్ఞతే సత్తమట్టానే పక్ఖిపితుం నిరుత్తియేన “పరికప్పకాలికా”తి సజ్ఞం గతం సత్తనయేన “పచ్చప్పన్నానాగతకాలికా”తివత్తబ్బం ఏకం విభత్తిం సత్తమీభూతాయ వత్తమానాయ సమానట్టానత్తా సత్తమీసజ్ఞం కత్వా రపేసి. తతో పునదేవ స్వాతన్యాసీభవిస్సన్తివసేన ఏకన్తానాగతకాలికా తిస్సో విభత్తియో గణేత్వా తం పచ్చప్పన్నానాగతకాలికం “సత్తమీ”తి లద్ధసజ్ఞం విభత్తిం అనాగతకాలికభావేన తాహి తీహి సద్ధిం సమానట్టానత్తా చతుత్థం కత్వా నిరుత్తియేన “ఆణత్తికాలికా”తి సజ్ఞం గతం సత్తనయేన “పచ్చప్పన్నానాగతకాలికా”తి వత్తబ్బం ఏకం విభత్తిం పశ్చాన్నం సజ్ఞానం పూరణేన పశ్చాత్తాపం కత్వా రపేసి.

క్రియాతిపత్తియా పన అనియతకాలికత్తా తం వజ్జేత్వా అయం వినిచ్చయో కతో, సో చ ఖో నిరుత్తియంయేవ నిస్సాయ. అయం తావ కాతన్తే వత్తమానానన్తరం వుత్తానం సత్తమీపశ్చాత్తాపం అన్వత్తసజ్ఞం ఇచ్చన్తానం అమ్మాకం రుచి, ఏసా సద్ధమ్మవిదూహి గరూహి అప్పటిక్కోసితా అనుమతా సమ్మటిచ్చితా “ఏవమేవం ఆవుసో, ఏవమేవం ఆవుసో”తి. వేయ్యాకరణేహిపి అప్పటిక్కోసితా అనుమతా సమ్మటిచ్చితా “ఏవమేవం భన్తే, ఏవమేవం భన్తే”తి. ఏవం సజ్జేహిపి తేహి పుబ్బాచరియేహి అబ్బనుమోదితా అప్పటిక్కోసితా.

కచ్చాయనప్పకరణే పన బుద్ధవచనానురూపేన అట్టధా విభత్తీనం వుత్తత్తా వత్తమానావిభత్తి పశ్చాత్తాపం రితా. కథం? పరోక్షహియ్యత్తనజ్ఞతనీభవిస్సన్తివసేన ఏకన్తాతీతానాగతకాలికా చతస్సో విభత్తియో, వత్తమానవసేన ఏకన్తపచ్చప్పన్నకాలికా విభత్తి ఏకాయేవ, సా పటిపాటియా గణియమానా పశ్చాత్తాపం రానం భజతి. ఏవం ఏతస్మిం వత్తమానాసజ్ఞతే పశ్చాత్తాపం పక్ఖిపితుం నిరుత్తియేన “ఆణత్తికాలికా”తి సజ్ఞం గతం “అనుత్తకాలికా”తి వుత్తం విభత్తిం పశ్చాత్తాపం భూతాయ వత్తమానాయ సమానట్టానత్తా పశ్చాత్తాపం కత్వా రపేసి. తతో పరం తం పశ్చాత్తాపం ఛట్టిట్టానే రపేత్వా పరోక్ష హియ్యత్తనీ అజ్ఞతనీ భవిస్సన్తి వత్తమానా పశ్చాత్తాపం ఏవం గణనావసేన ఛ విభత్తియో ఉపాదాయ నిరుత్తియేన “పరికప్పకాలికా”తి సజ్ఞం గతం “అనుత్తకాలికా”తి వుత్తం విభత్తిం సత్తన్నం సజ్ఞానం పూరణేన సత్తమీసజ్ఞం కత్వా రపేసి.

కాలాతిపత్తియా పన అతీతానాగతకాలికత్తా తం వజ్జేత్వా అయం వినిచ్చయో కతో, సో చ ఖో నిరుత్తినయంయేవ నిస్సాయ. అయం కచ్చాయనే వత్తమానానంతరం వుత్తానం పఞ్చమీసత్తమీనం అన్వత్తసంజ్ఞం ఇచ్చన్తానం అమ్మాకం రుచి, ఏసా చ సద్ధమ్మవిదూహి గరూహి అప్పటిక్కోసితా అనుమతా సమ్మటిచ్చితా “ఏవమేవం ఆవుసో, ఏవమేవం ఆవుసో”తి. వేయ్యకరణోహిపి అప్పటిక్కోసితా అనుమతా సమ్మటిచ్చితా “ఏవమేవం భన్తే, ఏవమేవం భన్తే”తి. ఏవం సట్టేహిపి తేహి పుబ్బాచరియేహి అబ్బనుమోదితా అప్పటిక్కోసితా.

యస్మా హి కాతన్తకచ్చాయనాని అజ్ఞమజ్ఞం విసదిసవిభత్తిక్కమానిపి అన్తరేన కిళ్ళీ విసేసం నిరుత్తియం వుత్తాతీతాదికాలవిభాగవసేనేకజ్ఞం సంసన్ధన్తి సమేన్తి, తస్మా నిరుత్తినయజ్ఞోవ సారతో గహేత్వా పఞ్చమీసత్తమీవిభత్తీనం అన్వత్తసంజ్ఞాపరికప్పనే అమ్మాకం రుచి పుబ్బాచరియేహి అబ్బనుమోదితా అప్పటిక్కోసితా, తస్మా ఏవ యో కోచి ఇమం వాదం మద్దిత్వా అజ్ఞం వాదం పతిట్టాపేతుం సక్ఖిస్సతీతి నేతం రానం విజ్జతి. అయజ్ఞో నయో అతీవ సుఖుమో దుద్దసో చ పరమాణురివ, దుక్ఖోగాళ్ళో చ మహాగహనమివ, అతిగమ్భీరో చ మహాసముద్ధో వియ, తస్మా ఇమిస్సం సద్ధనీతియం సద్ధాసమ్మన్నేహి కులపుత్తేహి సాసనోపకారత్తం యోగో సుట్టు కరణీయో. తథా హి ఇథ కతయోగేహి నామాఖ్యాతాదీసు చతుసు పదేసు ఉప్పన్నవాదా పరవాదినో జితావ హోన్తి.

మునినా మునినాగేన, దుట్టా పబ్బజితా జితా;
యథా యథా అసద్ధమ్మ-పూరణా పూరణాదయో.

తథా తథాగతాదాయా-నుగాయం సద్ధనీతియం;
కతయోగేహిపి జితా, సవన్తి పరవాదినోతి.

అయం పఞ్చమీసత్తమీనం పటిపాటిట్టపనే పకరణసంసన్ధనా.

అథ వత్తమానాదీనం వచనత్థం కథయామ - తత్థ వత్తమానాతి కేనట్టేన వత్తమానా? వత్తమానకాలవచనట్టేన. పచ్చుప్పన్నభావేన హి వత్తతీతి వత్తమానో, పచ్చుప్పన్నక్రియాసంజ్ఞాతో కాలో. తబ్బాచకవసేన వత్తమానో కాలో ఏతిస్సా అత్థీతి అయం తి అన్తిఆదివిభత్తి వత్తమానా. తథా హి “గచ్ఛతి దేవదత్తో”తి ఏత్థ దేవదత్తస్స పచ్చుప్పన్నం గమనక్రియం విభత్తిభూతో తిసద్దోయేవ వదతి, తస్మా తబ్బాచకవసేన వత్తమానో కాలో ఏతిస్సా అత్థీతి వత్తమానాతి వుచ్చతి. పఞ్చమీతి కేనట్టేన పఞ్చమీ? పఞ్చమం వత్తమానట్టానం గమనట్టేన, పఞ్చన్నజ్ఞా సంజ్ఞానం పూరణట్టేన. తథా హి నియోగా అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నకాలికానం పరోక్షాహియ్యత్తనజ్ఞతనీభవిస్సన్తీవత్తమానాసంజ్ఞాతానం పఞ్చన్నం విభత్తీనమన్తరే పఞ్చమీభూతాయ వత్తమానాయ సయమ్మి పచ్చుప్పన్నకాలికభావేన సమానట్టానత్తా పఞ్చమం వత్తమానట్టానం గచ్ఛతీతి పఞ్చమీ. యథా నదన్తీ గచ్ఛతీతి నదీ. తథా నియోగా అతీతానాగతకాలికా పరోక్షాహియ్యత్తనజ్ఞతనీభవిస్సన్తీసంజ్ఞాతా చతస్సో విభత్తియో ఉపాదాయ సయమ్మి వత్తమానావిభత్తి వియ పఞ్చన్నం సంజ్ఞానం పూరణీతి పఞ్చమీ. సత్తమీతి కేనట్టేన సత్తమీ? సత్తన్నం సంజ్ఞానం పూరణట్టేన. తథా హి అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నకాలికా పరోక్షాహియ్యత్తనజ్ఞతనీభవిస్సన్తీవత్తమానాపఞ్చమీసంజ్ఞాతా ఛ విభత్తియో ఉపాదాయ సయమ్మి పచ్చుప్పన్నకాలికా హుత్వా సత్తన్నం సంజ్ఞానం పూరణీతి సత్తమీ.

పరోక్షాతి కేనట్టేన పరోక్షా? పరోక్షే భవాతి అట్టేన. తథా హి చక్షాదిన్ద్రియసంభౌతస్స అక్షస్స పరో తిరోభావో పరోక్షం, తబ్బాచకభావేన పరోక్షే భవాతి పరోక్షా. హియ్యత్తనీతి కేనట్టేన హియ్యత్తనీ? హియ్యో పఘుతి అతీతే కాలే భవా తబ్బాచకభావేనాతి అట్టేన. అజ్జతనీతి కేనట్టేన అజ్జతనీ? అజ్జ పఘుతి అతీతే కాలే భవా తబ్బాచకభావేనాతి అట్టేన. భవిస్సంతీతి కేనట్టేన భవిస్సంతీ? “ఏవం అనాగతే భవిస్సంతీ”తి అత్థం పకాసేంతీ ఏతి గచ్ఛతీతి అట్టేన. కాలాతిపత్తీతి కేనట్టేన కాలాతిపత్తి? కాలస్సాతిపతనవచనట్టేన. తథా హి కాలస్స అతిపతనం అచ్చయో అతిక్కమిత్యా పవత్తి కాలాతిపత్తి, లభితబ్బస్స అత్థస్స నిప్పత్తిరహితం క్రియాతిక్కమనం . కాలోతి చేత్త క్రియా అధిప్పేతా. కరణం కారో, కారో ఏవ కాలో రకారస్స లకారం కత్వా ఉచ్చారణవసేన. అయం పన విభత్తి తబ్బాచకత్తా కాలాతిపత్తీతి. అయం పన వత్తమానాదీనం వచనత్థవిభావనా.

విప్పకిణ్ణవివిధనయే, సంకిణ్ణలక్ఖణధరవరసాసనే;
సుమతిమతివడ్డనత్థం, కథితో పకిణ్ణకవినిచ్చయో.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్థాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

పకిణ్ణకవినిచ్చయో నామ

తతియో పరిచ్ఛేదో.

౪. భూధాతుమయనామికరూపవిభాగ

“భూ సత్తాయ”న్తి ధాతుస్స, రూపమాఖ్యాతసజ్ఞాతం;
త్యాద్యంతం లపితం నాన-ప్పకారేహి అనాకులం.

స్యాద్యంతం, దాని తస్సేవ, రూపం నామికసప్తయం;
భాసిస్సం భాసితత్థేసు, పటుభావాయ నోతునం.

యదత్థే'త్తని నామేతి, పర'మత్థేసు వా సయం;
నమతీతి తదాహంసు, నామం ఇతి విభావినో.

నామం నామికమిచ్చత్త, ఏకమేవేత్తతో భవే;
తదేవం నామికం ఇో య్యం, సలిజ్ఞం సవిభత్తికం.

సత్వాభిధానం లిజ్ఞన్తి, ఇత్తిపుమనపుంసకం;
విభత్తితిధ సత్తేవ, తత్త చట్ట పవుచ్చరే.

పరమా దుతియా తతియా, చతుత్థీ పఞ్చమీ తథా;
ఛట్ఠీ చ సత్తమీ చాతి, హోన్తి సత్త విభత్తియో.

లిజ్ఞత్థే పరమా సాయం, భిన్నా ద్వేధా సీయో ఇతి;
కమ్మత్థే దుతియా సాపి, భిన్నా అం యో ఇతి ద్వీధా.

కరణే తతియా సాపి, భిన్నా నా హి ఇతి ద్వీధా;
సమ్పదానే చతుత్థీ సా, భిన్నా ద్వేధా స నం ఇతి.

అపాదానే పఞ్చమీ సా, భిన్నా ద్వేధా స్మా హి ఇతి;
ఛట్ఠీ సామిమ్మి సా చాపి, భిన్నా ద్వేధా స నం ఇతి.

ఓకాసే సత్తమీ సాపి, భిన్నా ద్వేధా స్మింసు ఇతి;
ఆమన్తనట్టమీ సాయం, సీయోయేవాతి చుద్దస.

వచనద్వయసంయుత్తా, ఏకేకా తా విభత్తియో;
సత్వమితిహ విజ్ఞోయ్యో, అత్థో సో దబ్బసజ్ఞాతో.

యో కరోతిస కత్తాతు, తం కమ్మం యం కరోతి వా;
కుబ్బతే యేన వా తన్తు, కరణం ఇతి సజ్ఞాతం.

దేతి రోచతి వా యస్స, సమ్పదానన్తి తం మతం;
యతోపేతి భయం వా తం, అపాదానన్తి కిత్తితం.

యస్సాయత్తో సమూహోవా, తం వే సామీతి దేసితం;
యస్మిం కరోతి కిరియం, తదోకాసన్తి సద్ధితం.

యదాలపతి తం వత్తు, ఆమన్తనముదీరితం;
సద్దేనాభిముఖీకారో, విజ్ఞమానస్స వా పన.

వినా ఆలపనత్తం లిజ్జణ్ణాదీసు పరమాదివిభత్తుప్పత్తి ఉపలక్షణవసేన వుత్తాతి దట్టబ్బం.

ఇదమేత్థ నిరుత్తిలక్షణం దట్టబ్బం - పచ్చత్తవచనే పరమా విభత్తి భవతి, ఉపయోగవచనే దుతియా విభత్తి భవతి, కరణవచనే తతియా విభత్తి భవతి, సమ్పదానవచనే చతుత్థీ విభత్తి భవతి, నిస్సక్కవచనే పఞ్చమీ విభత్తి భవతి, సామివచనే ఛట్ఠీ విభత్తి భవతి, భుమ్మవచనే సత్తమీ విభత్తి భవతి, ఆమన్తనవచనే అట్టమీ విభత్తి భవతి. తత్తుద్దానం -

పచ్చత్తముపయోగఞ్చ, కరణం సమ్పదానియం;
నిస్సక్కం సామివచనం, భుమ్మమాలపనట్టమం.

తత్ర పచ్చత్తవచనం నామ తివిధలిజ్జవవత్థానగతానం ఇత్తిపుమనపుంసకానం పచ్చత్తసభావనిద్దేసత్తో.
ఉపయోగవచనం నామ యో యం కరోతి, తేన తదుపయుత్తపరిదీపనత్తో. కరణవచనం నామ
తజ్ఞాపకతనిబ్బత్తకపరిదీపనత్తో. సమ్పదానవచనం నామ తప్పదానపరిదీపనత్తో. నిస్సక్కవచనం నామ
తన్నిస్సటతదపగమపరిదీపనత్తో. సామివచనం నామ తదిస్సరపరిదీపనత్తో. భుమ్మవచనం నామ తప్పతిట్టాపరిదీపనత్తో.
ఆమన్తనవచనం నామ తదామన్తనపరిదీపనత్తో. ఏవం ఇత్వా పయోగాని అసమ్ముయ్హన్తేన యోజేతబ్బాని.

భూతో, భావకో, భవో, అభవో, భావో, అభావో, సభావో, సబ్బావో, సమ్భవో, పభవో, పభావో, అనుభవో, ఆనుభావో,
పరాభవో, విభవో, పాతుభావో, ఆవిభావో, తిరోభావో, వినాభావో, సోత్తిభావో, అత్తిభావో, నత్తిభావోతి ఓకారంతపుల్లిజ్గం.

అభిభవితా, పరిభవితా, అనుభవితా, సమనుభవితా, భావితా, పచ్చనుభవితాతి ఆకారంతపుల్లిజ్గం.

భవం, పరాభవం, పరిభవం, అభిభవం, అనుభవం, సమనుభవం, పచ్చనుభవం, పభవం, అప్పభవన్తి
నిగ్గహీతంతపుల్లిజ్గం.

ధనభూతి, సిరిభూతి, సోత్తిభూతి, సువత్తిభూతీతి ఇకారంతపుల్లిజ్గం.

భావీ, విభావీ, సమ్భావీ, పరిభావీతి ఈకారంతపుల్లిజ్గం.

సయమ్మా, పభూ, అభిభూ, విభూ, అధిభూ, పతిభూ, గోత్రభూ, వత్తభూ, పరాభిభూ, రూపాభిభూ, సద్ధాభిభూ,
గన్ధాభిభూ, రసాభిభూ, ఫోటబ్బాభిభూ, ధమ్మాభిభూ, సబ్బాభిభూతి ఊకారంతపుల్లిజ్గం.

ఇమానేత్త ఛబ్బిధాని పుల్లిజ్ఞాని భూధాతుమయాని ఉద్దిట్టాని.

ఉకారంతం పుల్లిజ్ఞంతు భూధాతుమయమప్పసిద్ధం, అష్టాధాతుమయం పనుకారంతపుల్లిజ్ఞం పసిద్ధం “భిక్షు, హేతు”ఇతి. తేన సద్ధిం సత్తవిధాని పుల్లిజ్ఞాని హోన్తి, సబ్బానేతాని సభావతోయేవ పుల్లిజ్ఞానీతి దట్టబ్బాని. ఏత్త సత్తేతి అత్తవాచకో భూతసద్దోయేవ నియోగా పుల్లిజ్ఞన్తిపి దట్టబ్బో.

యే పన “యో ధమ్మో భూతో, యా ధమ్మజాతి భూతా, యం ధమ్మజాతం భూత”న్తి ఏవం లిజ్జత్తయే యోజనారహితా అనియతలిజ్ఞా అష్టోపి భూతపరాభూతసమ్మాతసద్దాదయో సన్దిస్సన్తి పావచనవరే, తేపి నానోపసగ్గనిపాతపదేహి యోజనవసేన సద్దరచనాయం సుఖుమత్తగ్గహణే చ విజ్ఞానం కోసల్లజననత్తం నియతపుల్లిజ్ఞేసు పక్ఖిపిత్వా దస్సేస్సామ.

సేయ్యధిదం? భూతో, పరాభూతో, సమ్మాతో, విభూతో, పాతుభూతో, ఆవిభూతో, తిరోభూతో, వినాభూతో, భబ్బో, పరిభూతో, అభిభూతో, అధిభూతో, అద్ధభూతో, అనుభూతో, సమనుభూతో, పచ్చనుభూతో, భావితో, సమ్భావితో, విభావితో, పరిభావితో, అనుపరిభూతో, పరిభవితబ్బో, పరిభోతబ్బో, పరిభవనీయో, అభిభవితబ్బో, అభిభోతబ్బో, అభిభవనీయో, అధిభవితబ్బో, అధిభోతబ్బో, అధిభవనీయో, అనుభవితబ్బో, అనుభోతబ్బో, అనుభవనీయో, సమనుభవితబ్బో, సమనుభోతబ్బో, సమనుభవనీయో, పచ్చనుభవితబ్బో, పచ్చనుభోతబ్బో, పచ్చనుభవనీయో, భావేతబ్బో, భావనీయో, సమ్భావేతబ్బో, సమ్భావనీయో, విభావేతబ్బో, విభావనీయో, పరిభావేతబ్బో, పరిభావనీయో, భవమానో, విభవమానో, పరిభవమానో, అభిభవమానో, అనుభవమానో, సమనుభవమానో, పచ్చనుభవమానో, అనుభోన్తో, సమనుభోన్తో, పచ్చనుభోన్తో, సమ్మోన్తో, అభిసమ్మోన్తో, భావేన్తో, సమ్భావేన్తో, విభావేన్తో, పరిభావేన్తో, పరిభవియమానో, పరిభుయ్యమానో, అభిభవియమానో, అభిభూయమానో, అనుభవియమానో, అనుభుయ్యమానో, సమనుభవియమానో, సమనుభుయ్యమానో, పచ్చనుభవియమానో, పచ్చనుభుయ్యమానోతి ఇమాని నియతపుల్లిజ్ఞేసు పక్ఖిత్తలిజ్ఞాని. ఏవమోకారంతాదివసేన ఛబ్బిధాని పుల్లిజ్ఞాని భూధాతుమయాని పకాసితాని. అయం తావ పుల్లిజ్ఞవసేన ఉదాహరణద్దేసో.

భావికా, భావనా, విభావనా, సమ్భావనా, పరిభావనాతి ఆకారంతఇత్తిలిజ్ఞం.

భూమి, భూతి, విభూతి. ఇకారంతఇత్తిలిజ్ఞం.

భూరీ, భూతీ, భోతీ, విభావినీ, పరివిభావినీ, సమ్భావినీ, పాతుభవన్తి, పాతుభోన్తి, పరిభవన్తి, పరిభోన్తి, అభిభవన్తి, అభిభోన్తి, అధిభవన్తి, అధిభోన్తి, అనుభవన్తి, అనుభోన్తి, సమనుభవన్తి, సమనుభోన్తి, పచ్చనుభవన్తి, పచ్చనుభోన్తి, అభిసమ్భవన్తి, అభిసమ్మోన్తితి ఈకారంతఇత్తిలిజ్ఞం.

భూ, అభూ. ఉకారంతఇత్తిలిజ్ఞం.

ఇమానేత్త చతుబ్బిధాని ఇత్తిలిజ్ఞాని భూధాతుమయాని ఉద్దిట్టాని.

ఉకారన్తిత్తిలిజ్ఞం భూధాతుమయమప్పసిద్ధం, అష్టాధాతుమయం పన ఉకారన్తిత్తిలిజ్ఞం పసిద్ధం “ధాతు, ధేను”ఇతి. తేన సద్ధిం పశ్చవిధాని ఇత్తిలిజ్ఞాని హోన్తి, ఓకారంతస్స వా గోసద్దస్స ఇత్తిలిజ్ఞభావే తేన సద్ధిం ఛబ్బిధానిపి హోన్తి, సబ్బానేతాని సభావతోయేవిత్తిలిజ్ఞానీతి దట్టబ్బాని. ఏత్థాపి అనియతలిజ్ఞా భూతపరాభూతసమ్మాతసద్దాదయో ఇత్తిలిజ్ఞవసేన యుజ్జన్తే.

కథం? భూతా, పరాభూతా, సమ్భూతాతి సబ్బం విత్థారతో గహేతబ్బం “అనుభోంతో సమనుభోంతో”తిఆదీని నవ పదాని వజ్జేత్వా. తాని హి ఈకారంతవసేన యోజితాని. ఇమాని నియతలిక్ఖేసు పక్ఖిత్తలిక్ఖాని. ఏవం ఆకారంతాదివసేన చతుబ్బిధాని ఇత్థిలిక్ఖాని భూధాతుమయాని పకాసితాని. అయం ఇత్థిలిక్ఖవసేన ఉదాహరణుద్దేసో.

భూతం, మహాభూతం, భవితం, భూనం, భవనం, పరాభవనం, సమ్భవనం, విభవనం, పాతుభవనం, ఆవిభవనం, తిరోభవనం, వినాభవనం, నోత్తిభవనం, పరిభవనం, అభిభవనం, అధిభవనం, అనుభవనం, సమనుభవనం, పచ్చనుభవనంతి నిగ్గహీతంతనపుంసకలిక్ఖం.

అత్థవిభావి, ధమ్మవిభావి. ఇకారంతనపుంసకలిక్ఖం.

గోత్రభు, చిత్తసహభు, నచిత్తసహభు. ఉకారంతనపుంసకలిక్ఖం.

సమ్భానేతాని సభావతోయేవ నపుంసకలిక్ఖానీతి దట్టబ్బాని. ఏత్త సత్తభూతరూపవాచకో భూతసద్దోయేవ నియోగా నపుంసకలిక్ఖోతిపి దట్టబ్బం. ఏత్థాపి అనియతలిక్ఖా భూత పరాభూత సమ్భూతసద్దాదయో నపుంసకలిక్ఖవసేన యుజ్జన్తే.

కథం? భూతం, పరాభూతం, సమ్భూతం, విభూతం. పేయ్యాలో. సమనుభవమానం, పచ్చనుభవమానం, అనుభోంతం, అనుభవంతం, సమనుభోంతం, సమనుభవంతం, పచ్చనుభోంతం, పచ్చనుభవంతం, సమ్భోంతం, సమ్భవంతం, అభిసమ్భోంతం, అభిసమ్భవంతం, పాతుభోంతం, పాతుభవంతం, పరిభోంతం, పరిభవంతం, అభిభోంతం, అభిభవంతం, అధిభోంతం, అధిభవంతం, భావేంతం, సమ్భావేంతం, విభావేంతం, పరిభావేంతం, పరిభావియమానం, పరిభుయ్యమానం, పేయ్యాలో. పచ్చనుభవియమానం, పచ్చనుభుయ్యమానంతి ఇమాని నియతనపుంసకలిక్ఖేసు పక్ఖిత్తలిక్ఖాని. ఏవం నిగ్గహీతంతాదివసేన తివిధాని నపుంసకలిక్ఖాని భూధాతుమయాని పకాసితాని . అయం నపుంసకలిక్ఖవసేన ఉదాహరణుద్దేసో, ఏవం పుల్లిజ్ఞాదివసేన లిక్ఖత్తయం భూధాతుమయముద్దిట్టం.

ఏత్త మే అప్పసిద్ధాతి, యే యే సద్దా పకాసితా;
తే తే పాళిప్పదేసేసు, మగ్గితబ్బా విభావినా.

ఓ, ఆ, బిన్దు, ఇ, ఈ, ఉ, ఊ-అన్తిమే సత్తధా రితా;
ఇో య్యా పుల్లిజ్ఞభేదాతి, నిరుత్తజ్ఞాహి భాసితా.

ఆ ఇవణ్ణో చువణ్ణో చ, పిఞ్చ అన్తా సరూపతో;
ఇత్థిభేదాతి విజ్ఞోయ్యా, ఓకారంతేన ఛాపి వా.

బిన్దు, ఇ, ఉ-ఇమే అన్తా, తయో ఇోయ్యా విభావినా;
నపుంసకప్పభేదాతి, నిరుత్తజ్ఞాహి భాసితా.

అన్తా సత్తేవ పుల్లిజ్ఞే, ఇత్థియం పిఞ్చ వా ఛ వా;
నపుంసకే తయో ఏవం, దస పిఞ్చాహి ఛబ్బిధా.

యస్మా పనేత్థ “భూతో”తిఆదయో సద్ధా నిబ్బచనాభిధేయ్యకథనత్థసాధకవచనపరియాయవచనత్థద్ధారవసేన
 వుచ్చమానా పాకటా హోన్తి సువిజ్ఞోయ్యా చ, తస్మా ఇమేసం నిబ్బచనాదీని యథాసమ్మవం వక్తామ విజ్ఞానం
 తుట్టిజననత్థజ్జీవ సోతారానమత్తేసు పటుతరబుద్ధిపటిలాభాయ చ. తత్త భూతోతి ఖిన్దపాతుభావేన భవతీతి భూతో, ఇదం
 తావ నిబ్బచనం. “భూతో”తి సబ్బసజ్ఞాహకవసేన సత్తో వుచ్చతి, ఇదమభిధేయ్యకథనం. “యో చ కాలఘసో భూతో. సబ్బేవ
 నిక్షిపిస్సన్తి, భూతా లోకే సముస్సయ”న్తి చ ఇదమేతస్స అత్తస్స సాధకవచనం. అథ వా భూతోతి ఏవంనామకో
 అమనుస్సజాతియో సత్తవిసేసో, ఇదమభిధేయ్యకథనం. “భూతవిజ్ఞా, భూతవేజ్జో, భూతవిగ్గహితో”తి చ ఇదమేతస్స అత్తస్స
 సాధకవచనం. యశ్చ పన “సత్తో మచ్చో పజా”తిఆదికం తత్త తత్త ఆగతం వచనం, ఇదం సత్తోతి అత్తవాచకస్స
 భూతసద్దస్స పరియాయవచనం. యశ్చ నిర్దేసపాళియం “మచ్చోతి సత్తో నరో మానవో పోసో పుగ్గలో జీవో జగు జన్తు
 హిన్దగు మనుజో”తి ఆగతం, ఇదమ్మి పరియాయవచనమేవ. తాని సబ్బాని పిణ్డేత్వా వుచ్చన్తే -

సత్తో మచ్చో జనో భూతో, పాణో హిన్దగు పుగ్గలో;
 జన్తు జీవో జగు యక్కో, పాణీ దేహీ తథాగతో.

సత్తవో మాతియో లోకో, మనుజో మానవో నరో;
 పోసో సరీరీతి పుమే, భూతమితి నపుంసకే.

పజాతి ఇత్థియం వుత్తో, లిఙ్గతో, న చ అత్తతో;
 ఏవం తిలిజ్జికా హోన్తి, సద్ధా సత్తాభిధానకా.

యో సో జజ్ఞాయ ఉలతి, సో సత్తో జజ్ఞలో ఇథ;
 పాణదేహాభిధానేహి, సత్తనామం పపఞ్చితం.

ఇమస్మిం పకరణే “పరియాయవచన”న్తి చ “అభిధాన”న్తి చ “సజ్ఞా”తిఆదీని చ ఏకత్థాని అధిప్పేతాని, అత్థుద్ధారవసేన
 పన భూతసద్దో పఞ్చక్షన్దామనుస్సధాతుసస్సతవిజ్ఞమానఖీణాసవసత్తరుక్ఖాదీసు దిస్సతి, తప్పయోగో ఉపరి అత్తత్తికవిభాగే
 ఆవిభవిస్సతి. భావకోతి భావేతీతి భావకో, ఇదం నిబ్బచనం. యో భావనం కరోతి, సో భావకో. ఇదమభిధేయ్యకథనం.
 “భావకో నిపకో ధీరో”తి ఇదమేతస్స అత్తస్స సాధకవచనం. “భావకో భావనాపసుతో భావనాపయుత్తో భావనాసమ్పన్నో”తి
 ఇదం పరియాయవచనం. ఇమాని “భూతో భావకో”తి ద్వే పదాని సుద్ధకత్తుహేతుకత్తువసేన వుత్తానీతి. ఇతో పరం
 నయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్యత్తా “ఇదం నిబ్బచన”న్తి చ ఆదీని అవత్వా కత్తచి అత్తసాధకవచనం పరియాయవచనం
 అత్థుద్ధారశ్చ యథారహం దస్సేస్సామ. తేసు హి సబ్బత్థ దస్సితేసు గన్ధవిత్థారో సియా, తస్మా యేసమత్తో ఉత్తానో, తేసమ్మి
 పదానమభిధేయ్యం న కథేస్సామ, నిబ్బచనమత్తమేవ నేసం కథేస్సామ. యేసం పన గమ్మీరో అత్తో, తేసమభిధేయ్యం
 కథేస్సామ.

భవనం భవో, భవో వుచ్చతి వుద్ధి. భూసద్దస్స అత్థాతిసయయోగతో వడ్డనేపి దిస్సమానత్తా భవనం వడ్డనన్తి కత్వా.
 “భవో చ రఞ్ఞో అభవో చ రఞ్ఞో”తి ఇదం వుద్ధిఅత్తస్స సాధకం వచనం. అథ వా భవోతి వుచ్చతి సస్సతం. “సస్సతో అత్తా చ
 లోకో చా”తి హి సస్సతవసేన పవత్తా దిట్టి సస్సతదిట్టి, తస్మా భవదిట్టి”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. తథా భవోతి
 భవదిట్టి, భవతి సస్సతం తిట్టతీతి పవత్తనతో సస్సతదిట్టి భవదిట్టి నామ. భవదిట్టి హి ఉత్తరపదలోపేన భవోతి వుచ్చతి.

“భవేన భవస్య విప్లవోక్తమాహంసూ”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. ఏత్థాయం పాళివచనత్తో – ఏకచ్ఛే సమణా వా బ్రాహ్మణా వా భవదిట్టియా వా కామభవాదినా వా సబ్బభవతో విముత్తిం సంసారవిసుద్ధిం కథయింసూతి. అథ వా భవన్తి వడ్డన్తి సత్తా ఏతేనాతి భవోతి అత్థేన సమ్మత్తిపుజ్ఞాని భవోతి చ వుచ్చన్తి. “ఇతిభవాభవత ఇచ్చా వీతివత్తో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. ఏత్థ పనాయం పాళివచనత్తో – భవోతి సమ్మత్తి, అభవోతి విపత్తి. తథా భవోతి వుద్ధి, అభవోతి హాని. భవోతి సస్సతం, అభవోతి ఉచ్ఛేదో. భవోతి పుజ్ఞం, అభవోతి పాపం, తం సబ్బం వీతివత్తోతి.

సహోకాసా ఖిన్నాపి భవో. “కామభవో రూపభవో” ఇచ్ఛేవమాది ఏతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. ఏత్థ పన ఖిన్నా “యో పజ్ఞాయతి, సో సరూపం లభతీ”తి కత్వా “భవతి అవిజ్ఞాతణ్ణాదిసముదయా నిరంతరం సముదేతీ”తి అత్థేన వా “భవా”తి వుచ్చన్తి. ఓకాసో పన “భవన్తి జాయన్తి ఏత్థ సత్తా నామరూపధమ్మా చా”తి అత్థేన “భవో”తి. అపిచ కమ్మభవోపి భవో, ఉపపత్తిభవోపి భవో. “ఉపాదానపచ్చయా భవో దువిధేన అత్తి కమ్మభవో, అత్తి ఉపపత్తిభవో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. తత్థ కమ్మమేవ భవో కమ్మభవో. తథా ఉపపత్తి ఏవ భవో ఉపపత్తిభవో. ఏత్థూపపత్తి భవతీతి భవో, కమ్మం పన యథా సుఖకారణత్తా “సుఖో బుద్ధానముప్పాదో”తి వుత్తో. ఏవం భవకారణత్తా ఫలవోహరేన భవోతి దట్టబ్బం. అథ వా భావనలక్షణత్తా భావేతీతి భవో. కిం భావేతి? ఉపపత్తిం. ఇతి ఉపపత్తిం భావేతీతి భవోతి వుచ్చతి. భావేతీతిమస్స చ నిబ్బత్తేతీతి హేతుకత్తువసేనత్తో. అథ వా “భవపచ్చయా జాతీ”తి వచనతో భవతి ఏతేనాతి భవోతి కమ్మభవో వుచ్చతి.

“ఖిన్నాన ఇచ్చా పటిపాటి, ధాతుఆయతనాన చ;

అబ్బోచ్చిన్నం వత్తమానా, సంసారోతి పవుచ్చతీ”తి

వుత్తలక్షణో సంసారోపి భవో. “భవే దుక్ఖం భవదుక్ఖం, భవే సంసరన్తో”తి ఇమానేతస్సత్తస్స సాధకాని వచనాని. తత్త కేనట్టేన సంసారో భవోతి కథీయతి? భవతి ఏత్థ సత్తసమ్ముతి ఖిన్నాదిపటిపాటిసజ్ఞాతే ధమ్మపుజ్జాస్మిన్తి అత్థేన . ఇదం భవసద్దస్స భావకత్తుకరణాధికరణసాధనవసేనత్తకథనం.

ఏత్థ భవసద్దస్స అత్తుద్ధారం వదామ –

వుద్ధిసమ్మత్తిపుజ్ఞాని, ఖిన్నా సోకాససజ్ఞేతా;

సంసారో సస్సతశ్చోతం, భవసద్దేన సద్దితం.

భవతణ్ణా భవదిట్టి, ఉపపత్తిభవో తథా;

కమ్మభవో చ సబ్బంతం, భవసద్దేన సద్దితం.

భవతణ్ణాభవదిట్టి-ద్వయం కత్తచి పాళియం;

ఉత్తరపదలోపేన, భవసద్దేన సద్దితం.

అభవోతి న భవో అభవో.

విపత్తి హాని ఉచ్ఛేదో, పాపశ్చోవ చతుబ్బిధా;

ఇమే అభవసద్దేన, అత్థా వుచ్చన్తి సాసనే.

భావోతి అజ్ఞాసయో, యో “అధిష్ఠాయో”తిపి వుచ్చతి. “ధీనంభావో దురాజానో. నామచ్ఛో రాజభరియాసు, భావం కుబ్బేధ పణ్ణీతో. హదయజ్ఞతభావం పకాసేతీ”తి ఏవమాది ఏతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. అపిచ వత్తుధమ్మోపి భావో. “భావసక్కేతసిద్ధీన”న్తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం, చిత్తమ్మి భావో. “అచ్ఛాహితం కమ్మం కరోసి లుద్ధం, భావే చ తే కుసలం నత్తి కిఞ్చీ”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. క్రియాపిభావో. “భావలక్ఖణం భావసత్తమ్”తి చ ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. అపిచ భావోతి సత్తవేవచనన్తి భణన్తి, ధాతు వా ఏతం అధివచనం. తత్త అజ్ఞాసయో చ వత్తుధమ్మో చ చిత్తఞ్చ సత్తో చాతి ఇమే భవతీతి భావో. తథా పన భావేతీతి భావో, క్రియా తు భవనన్తి భావో. సా చ భవనగమనపచనాదివసేనానేకవిధా. అపిచ భావరూపమ్మి భావో, యం ఇత్తిభావో పుమ్మావో ఇత్తిన్తియన్తి చ వుచ్చతి. తత్తాయం వచనత్తో – “ఇత్థీ”తి వా “పురిసో”తి వా భవతి ఏతేన చిత్తం అభిధానఞ్చాతి భావో.

నత్తనోమతియా ఏతం, నిబ్బచనముదాహటం;

పుబ్బాచరియసీహానం, మతం నిస్సాయ మాహటం.

వుత్తఞ్ఞోతం పోరాణోహి “ఇత్తియా భావో ఇత్తిభావో, ఇత్తితి వా భవతి ఏతేన చిత్తం అభిధానఞ్చాతి ఇత్తిభావో”తి, తస్మా పుమ్మావోతి ఏత్థాపి పుమస్స భావో పుమ్మావో, పుమాతి వా భవతి ఏతేన చిత్తం అభిధానఞ్చాతి పుమ్మావోతి నిబ్బచనం సమధిగంతబ్బం. ఇదం భావసద్దస్స కత్తుభావకరణసాధనవసేనత్తకథనం.

అభావోతి న భావోతి అభావో, కో సో? సుఞ్ఞతా నత్తితా. సభావోతి అత్తనో భావో సభావో, అత్తనో పకతి ఇచ్ఛేవత్తో. అథ వా సభావోతి ధమ్మానం సతి అత్తసమ్మవే యో కోచి సరూపం లభతి, తస్స భావో లక్ఖణమితి సఞ్ఞోతో నమనరుప్పనకక్ఖళపుసనాదికారో ఇచ్ఛేవత్తో. “సామఞ్ఞం వా సభావో వా, ధమ్మానం లక్ఖణం మత”న్తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. అపిచ సభావోతి సలక్ఖణో పరమత్తధమ్మో. కేనత్తేన? సహ భావేనాతి అత్తేన. సబ్బావోతి సతం భావో సబ్బావో, సప్పురిసధమ్మో ఇచ్ఛేవత్తో. అథ వా అత్తనో భావో సబ్బావో. “గాహపయన్తి సబ్బావ”న్తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. సంవిజ్ఞమానో వా భావో సబ్బావో. “ఏవం గహణసబ్బావో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. ఇదం సభావ సబ్బావసద్దానం భావసాధనవసేనత్తకథనం.

సమ్మవోతి సమ్మవనం సమ్మవో, సమ్మవనక్రియా, యుత్తి వా. యుత్తి హి సమ్మవోతి వుచ్చతి “సమ్మవో గహణస్స కారణ”న్తిఆదీసు. అథ వా సమ్మవతి ఏతస్మాతి సమ్మవో. యతో హి యం కిఞ్చి సమ్మవతి, సో సమ్మవో. పభవోతి పభవనం పభవో, అచ్ఛిన్నతా, పభవతి ఏతస్మాతి వా పభవో. యతో హి యం కిఞ్చి పభవతి, సో పభవో. ఇమే పన సమ్మవపభవసద్దా కత్తచి సమానత్థా కత్తచి భిన్నత్థాతి వేదితబ్బా. కథం? సమ్మవసద్దో హి భవనక్రియమ్మి వదతి యుత్తిమ్మి పఞ్ఞాత్తిమ్మి సమ్మవరూపమ్మి పచ్చయత్తమ్మి, పభవసద్దో పన భవనక్రియమ్మి వదతి నదిప్పభవమ్మి పచ్చయత్తమ్మి, తస్మా పచ్చయత్తం వజ్జేత్వా భిన్నత్థాతి గహేతబ్బా, పచ్చయత్తేన పన సమానత్థాతి గహేతబ్బా. వుత్తఞ్ఞోతం “పచ్చయో హేతు నిదానం కారణం సమ్మవో పభవోతిఆది అత్తతో ఏకం, బృజ్జనతో నాన”న్తి.

“మూలం హేతు నిదానఞ్చ, సమ్మవో పభవో తథా;

సముత్థానాహారమ్మణం, పచ్చయో సముదయేన చా”తి

అయమ్మి గాథా ఏతస్సత్తస్స సాధికా. ఇదం సమ్మవపభవసద్దానం భావాపాదానసాధనవసేనత్తకథనం.

ఏవమేత్థ భావకత్తుకమ్మకరణాపాదానాధికరణవసేన ఛ సాధనాని పకాసితాని. తాని సమ్మదానసాధనేన సత్తవిధాని భవన్తి, తం పన ఉత్తరి ఆవిభవిస్సతి “ధనమస్స భవతూతి ధనభూతి”తిఆదినా. ఇచ్ఛేవం కితకవసేన సబ్బధాపి సత్తవిధాని సాధనాని హోన్తి, యాని “కారకానీ”తిపి వుచ్చతి, ఇతో అజ్ఞాం సాధనం నత్తి. ఇధ పయోగేస్వత్తేసు చ విజ్ఞానం పాటవత్తం సాధననామం పకాసితం. తథా హి దున్నిక్కిత్తసాధనేహి పదేహి యోజితా సద్దప్పయోగా దుబ్బోధత్థా హోన్తి, సున్నిక్కిత్తసాధనేహి పన పదేహి యోజితా సుబ్బోధత్థా హోన్తి, తస్మా పయోగాసాధనమూలకా, అత్తో చ పయోగమూలకో. పయోగానురూపజ్ఞో అవిపరీతం కత్వా అత్తం కథనసీలా “యాచితోవ బహులం చీవరం పరిభుజ్జతి, అప్పం అయాచితో”తి ఏవమాదీసు సాధనవసేన గహేతప్పేసు అత్తేసు, అజ్ఞోసు చత్తేసు పటుతరబుద్ధినో పణ్ణితాయేవ ఏకంతేన భగవతో పరియత్తిసాసనధరా నామ హోన్తీతి వేదితబ్బం. ఇతో పరం నయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్యత్తా “ఇదం నామ సాధన”న్తి న వక్ఖామ, కేవలమిధ దస్సిత్తేసు పయోగేసు విజ్ఞానం బహుమానుస్పాదనత్తజ్ఞోవ వివిధవిచిత్తపాళిగతికే వివిధత్తసారే జినవరవచనే సోతూనం బుద్ధివిజమ్మనత్తజ్ఞా అత్తసాధకవచనానియేవ యథారహం సుత్తగేయ్యవేయ్యాకరణగాథాదీసు తతో తతో ఆహరిత్వా దస్సేస్సామ.

పభావోతి పకారతో భవతీతి పభావో, సోయమానుభావోయేవ. “పభావం తే న పస్సామి, యేన త్వం మిథిలం వజే”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. **అనుభవోతి** అనుభవనం అనుభవో, కిం తం? పరిభుజ్జానం. **ఆనుభావోతి** తేజస్సాహమన్తపభూసత్తియో. “తేజసజ్ఞతో ఉస్సాహమన్తపభూసత్తిసజ్ఞతో వా మహంతో ఆనుభావో ఏతస్సాతి మహానుభావో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం.

తేజో ఉస్సాహమన్తా చ, పభూసత్తితి పజ్ఞేమే;
ఆనుభావాతి వుచ్చన్తి, పభావాతి చ తే వదే.

తేజాదివాచకత్తన్త్వి, ఆనుభావపదస్స తు;
అత్తనిబ్బచనం ధీరో, యథాసమ్మవముద్ధీసే.

అథ వా **ఆనుభావోతి** అనుభవితబ్బఫలం. “అనుభవితబ్బస్స ఫలస్స మహన్తతాయ మహానుభావో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. **పరాభవోతి** పరాభవనం పరాభవో, అథ వా పరాభవతీతి పరాభవో. “సువిజానో పరాభవో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. అపిచ “ధమ్మదేస్సీ పరాభవో”తి పారానురూపతో పరాభవిస్సతీతి పరాభవోతి అనాగతకాలవసేనపి నిబ్బచనం దట్టబ్బం. అథ వా పరాభవన్తి ఏతేనాతి పరాభవో. కిం తం? ధమ్మదేస్సీతాది. “పరమో సో పరాభవో”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. **విభవోతి** నిబ్బానం. తజ్ఞో భవతో విగతత్తా భవతో విగతోతి విభవో, భవస్స చ తంహేతు విగతత్తా విగతో భవో ఏతస్మాతి విభవో. విభవన్తి ఉచ్చిజ్జన్తి వినస్సన్తి ఇతో అరియధనవిలోమకా కిలేసమహాచోరాతిపి విభవో. **విభవసద్దస్స** నిబ్బానాభిధానత్తే “ఏవం భవే విజ్జమానే, విభవో ఇచ్చితబ్బకో”తి ఇదమేత్థ సాధకం వచనం. ఇమాని పన నిబ్బానస్స పరియాయవచనాని -

నిబ్బానం విభవో మోక్షో, నిరోధో అమతం సమం;
సజ్ఞారూపసమో దుక్ఖ-నిరోధో అచ్చుత'క్ఖయో.

వివట్ట'మకతం అత్తం, సన్తిపద'మసజ్ఞతం;

పారం తణ్ణాక్ష్మయో దుక్ష్మ-క్ష్మయో సజ్ఞోజనక్ష్మయో.

యోగక్ష్మేమో విరాగో చ,
లోకస్తో చ భవక్ష్మయో;
అపవగ్గో విసజ్జారో,
సబ్బి సుద్ధి విసుద్ధి చ.

విముత్త్యా'పచయో ముత్తి, నిబ్బుతి ఉపధిక్ష్మయో;
సన్తి అసజ్జతా ధాతు, దిసా చ సబ్బతోపభం.

వినాపేతాని నామాని, విసేసకపదం ఇథ;
నిబ్బానవాచకానీతి, సల్లక్ఖేయ్య సుమేధసో.

“తాణం లేణ”న్తిఆదీని-పేక్షికాని భవన్తి హి;
విసేసకపదానన్తి, ఏత్థేతాని పకాసయే.

తాణం లేణ'మరూపజ్ఞా, సన్తం సచ్చ'మనాలయం;
సుదుద్ధసం సరణజ్ఞా, పరాయణ'మనీతికం.

అనాసవం ధువం నిచ్చం, విజ్ఞాణ'మనిదస్సనం;
అబ్యాపజ్ఞం సీవం ఖేమం, నిపుణం అపలోకేకం.

అనన్త'మక్ఖరం దీపో, అచ్చన్తం కేవలం పదం;
పణీతం అచ్చుతజ్ఞాతి, బహుధాపి విభావయే.

గోత్రభూతి పదస్సత్థం, వదన్తేహి గరూహి తు;
గోత్రం వుచ్చతి నిబ్బాన-మితి గోత్తన్తి భాసితం.

విభవోతి వా వినాససమ్మత్తిధనుచ్ఛేదదిట్టియోపి వుచ్చన్తి. తత్త వినాసో విభవనం ఉచ్ఛిజ్జనం నస్సనన్తి అత్థేన విభవో.
“విభవో సబ్బధమ్మానం, ఇత్థేకే సతో సత్తస్స ఉచ్ఛేదం వినాసం విభవం పజ్ఞాపేన్తి”తి చ ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం.
సమ్మత్తి పన విసేసతో భవతీతి విభవో. “రజ్జో సిరివిభవం దట్టుకామా”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. ధనం పన
భవన్తి వడ్డన్తి వుద్ధిం విరూళ్లిం వేపుల్లం ఆపజ్జన్తి సత్తా ఏతేనాతి విభవో. “అసీతికోటివిభవస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తో హుత్వా
నిబ్బత్తి”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. ఇదం పన పరియాయవచనం –

ధనం సం విభవో దబ్బం, సాపతేయ్యం పరిగ్గహో;
ఓడ్డం భణ్డం సకం అత్తో, ఇచ్చేతే ధనవాచకా.

ఉచ్చేదదిట్టి పన విభవతి ఉచ్చిజ్జతి “అత్తా చ లోకో చ పున చుతితో ఉద్ధం న జాయతీ”తి గహణతో విభవోతి.
 “విభవతత్త్వా”తి ఇదమేతస్సత్త్వస్స సాధకం వచనం. విభవతత్త్వాతి హి ఉచ్చేదదిట్టిసహగతాయ తత్త్వాయ నామం. ఏత్త
 అత్తుద్ధారో వుచ్చతి -

ధననిబ్బానసమ్మత్తి-వినాసుచ్చేదదిట్టియో;
 వుత్తా విభవసద్దేన, ఇతి విజ్ఞా విభావయే.

పాతుభావోతి పాతుభవనం పాతుభావో. ఆవిభావోతి ఆవిభవనం ఆవిభావో, ఉభిన్నమేతేసం పాకటతా ఇచ్చేవత్తో.
 తిరోభావోతి తిరోభవనం తిరోభావో, పటిచ్చన్నభావో. వినాభావోతి వినాభవనం వినాభావో, వియోగో. సోత్తిభావోతి సోత్తిభవనం
 సోత్తిభావో, సువత్తిభావో సుఖస్స అత్తితా, అత్తతో పన నిబ్బయతా నిరుపద్దవతా ఏవ. అత్తిభావోతి అత్తితా విజ్ఞమానతా
 అవివిత్తతా. నత్తిభావోతి నత్తితా అవిజ్ఞమానతా వివిత్తతా రిత్తతా తుచ్చతా సుజ్ఞతా. ఓకారంతపుల్లిజ్గనిద్దేసో.

అభిభవతీతి అభిభవితా, పరం అభిభవన్తో యో కోచి. ఏవం పరిభవితా, అనుభవతీతి అనుభవితా, సుఖం వా దుష్టం
 వా అదుష్టమసుఖం వా అనుభవన్తో యో కోచి. ఏవం సమనుభవితా. పచ్చనుభవితా, ఏత్త పన యథా “అమతస్స దాతా.
 అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స ఉప్పాదేతా”తిఆదీసు “దాతా”తి పదానం కత్తువాచకానం “అమతస్సా”తిఆదీహి పదేహి
 కమ్మవాచకేహి ఛట్టియన్తేహి సద్ధిం యోజనా దిస్సతి, తథా ఇమేసమ్మి పదానం “పచ్చామిత్తస్స అభిభవితా”తిఆదినా
 యోజనా కాతబ్బా. ఏవం అజ్ఞోసమ్మి ఏవరూపానం పదానం. ఆకారంతపుల్లిజ్గనిద్దేసో.

భవతీతి భవం. భవిస్సతీతి వా భవం, వడ్డమానో పుగ్గలో. “సువిజానో భవం హోతి, సువిజానో పరాభవో. ధమ్మకామో
 భవం హోతి, ధమ్మదేస్సీ పరాభవో”తి ఇదమేతస్సత్త్వస్స సాధకం వచనం. అథ వా యేన సద్ధిం కథేతి, సో “భవ”న్తి వత్తబ్బో,
 “భవం కచ్చాయనో. భవం ఆనన్దో. మజ్ఞో భవం పత్తయతి, రజ్ఞో భరియం పతిబ్బత”న్తిఆదీసు. ఏత్త పన ధాతుఅత్తే ఆదరో న
 కాతబ్బో, సమ్ముతిఅత్తేయేవాదరో కాతబ్బో “సజ్జేతవచనం సచ్చం, లోకసమ్ముతికారణ”న్తి వచనతో. వోహారవిసయస్మిజ్ఞో
 లోకసమ్ముతి ఏవ పధానా అవిలజ్ఞనీయా. పరాభవతీతి పరాభవం. ఏవం పరిభవం. అభిభవం. అనుభవం. పభవతి పహోతి
 సక్కోతీతి పభవం, పహోన్తో యో కోచి. న పభవం అప్పభవం, “అప్పభవ”న్తి చ ఇదం జాతకే దిట్టం -

“భిన్నబ్బమివ వాతేన, రుణ్ణో రుక్ఖముపాగమిం;
 సోహం అప్పభవం తత్త, సాఖం హత్థేహి అగ్గహి”న్తి

తత్త సాధకవచనమిదం. నిగ్గహీతంతపుల్లిజ్గనిద్దేసో.

ధనభూతీతి ధనమస్స భవతూతి ధనభూతి. సిరిభూతీతి సోభాయ చేవ పజ్ఞాపుజ్ఞానఞ్చ అధివచనం. సా అస్స
 భవతూతి సిరిభూతి. ఏవం సోత్తిభూతి, సువత్తిభూతి. ఇకారంతపుల్లిజ్గనిద్దేసో.

భావీతి భవనసీలో భావీ, భవనధమ్మో భావీ, భవనే సాధుకారీ భావీ. ఏవం విభావీ. సమ్భావీ. పరిభావీతి. తత్త
 విభావీతి అత్తవిభావనే సమత్తో పణ్ణితో వుచ్చతి. ఏత్త విద్వా, విజ్ఞాగతో, జాణీతిఆది పరియాయవచనం దట్టబ్బం. భవన్తి చత్త

విద్వా విజ్ఞాగతో జాణీ, విభావీ పణ్ణితో సుధీ;
బుద్ధో విసారదో విజ్ఞా, దోసజ్ఞా విద్ధసు విదూ.

విపస్సీ పటిభాణీ చ, మేధావీ నిపకో కవి;
కుసలో విదురో ధీమా, గతిమా ముతిమా చయం.

చక్కుమా కణ్ణవా దబ్బో, ధీరో భూరి విచక్కుణో;
సప్పజ్ఞో బుద్ధిమా పజ్ఞో, ఏవంనామా విభావినోతి.

ఈకారంతపుల్లిజ్ఞనిద్దేసో.

సయమ్మాతి సయమేవ భవతీతి సయమ్మా. కో సో? అంతరేన పరోపదేశం సామంయేవ సబ్బం జోయ్యధమ్మం
పటివిజ్ఞిత్యా సబ్బజ్ఞాతం పత్తే సక్యముని భగవా. పుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“న మే ఆచరియో అత్తి, సదిసో మే న విజ్ఞతి;
సదేవకస్మిం లోకస్మిం, నత్తి మే పటిపుగ్గలో.

అహజ్ఞో అరహా లోకే, అహం సత్థా అనుత్తరో;
ఏకోఽస్మి సమ్మాసమ్మద్ధో, సీతీభూతోస్మి నిబ్బుతో”తి.

అత్తతో పన పారమితాపరిభావితో సయమ్మాజాణేన సహ వాసనాయ విగతవిద్ధస్తనిరవసేసకిలేసో
మహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదిఅపరిమేయ్యగుణగణాధారో ఖన్ధసన్తానో సయమ్మా. సో ఏవంభూతో ఖన్ధసన్తానో లోకే
అగ్గపుగ్గలోతి వుచ్చతి. పుత్తజ్ఞోతం భగవతా “ఏకపుగ్గలో భిక్షవే లోకే ఉప్పజ్జమానో ఉప్పజ్జతి అచ్చరియమనుసో, కతమో
ఏకపుగ్గలో? తథాగతో భిక్షవే అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో”తి. సో ఏకపుగ్గలో ఏతరహి “సబ్బజ్ఞా, సుగతో”తిఆదీహి
యథాభుచ్చగుణాధిగతనామేహి చ పసిద్ధో, “గోతమో ఆదిచ్చబన్ధా”తి గోతతో చ పసిద్ధో, సక్యపుత్తో సక్కో సక్యముని
సక్యసీహో సక్యపుగ్గవోతి కులతో చ పసిద్ధో, సుద్ధోదనిమాయాదేవీసుతోతి మాతాపితతో చ పసిద్ధో, సిద్ధత్తోతి గహితనామేన చ
పసిద్ధో. భవన్తి చత్ర -

యో ఏకపుగ్గలో ఆసి, బుద్ధో సో వదతం వరో;
గోతతో గోతమో నామ, తథేవాదిచ్చబన్ధ చ.

సక్యకులే పసూతత్తా, సక్యపుత్తోతి విస్సుతో;
సక్కో ఇతి చ అవ్హితో, తథా సక్యమునీతి చ.

సబ్బట్ఠి సేట్ఠభావేన, సక్యే చ సేట్ఠభావతో;
సక్యసీహోతి సో సక్య-పుగ్గవోతి చ సమ్మతో.

సుద్ధోదనీతి పితతో, నభే చన్దోవ విస్సుతో;

మాతితోపి చ సజ్జాతో, మాయాదేవీసుతో ఇతి.

సబ్బజ్ఞా సుగతో బుద్ధో, ధమ్మరాజా తథాగతో;
సమంతభద్ధో భగవా, జినో దసబలో ముని.

సణ్ణా వినాయకో నాథో,
మునిన్దో లోకనాయకో;
నరాసభో లోకజినో,
సమ్ముద్ధో ద్విపదుత్తమో.

దేవదేవో లోకగరు, ధమ్మస్సామీ మహాముని;
సమంతచక్కు పురిస-ధమ్మసారథి మారజి.

ధమ్మిస్సరో చ అద్వేజ్ఞ-వచనో సత్తవాహకో;
విసుద్ధిదేవో దేవాతి-దేవో చ సమణిస్సరో.

భూరిపజ్ఞో'నధివరో, నరసీహో చ చక్కుమా;
మునిముని నరవరో, ఛళభిజ్ఞో జనే సుతో.

అజ్ఞీరసో యతిరాజా, లోకబంధు'మతన్దదో;
వత్తా పవత్తా సద్ధమ్మ-చక్కువత్తీ యతిస్సరో.

లోకదీపో సిరీఘనో, సమణిన్దో నరుత్తమో;
లోకత్తయవిదూ లోక-పజ్ఞోతో పురిసుత్తమో.

సచ్చదసో సతపుజ్ఞా-లక్ష్మణో సచ్చసప్తయో;
రవిబంధా'సమసమో, పజ్ఞానేత్త'గ్గపుగ్గలో.

సబ్బాభిభూ సబ్బవిదూ, సచ్చనామో చ పారగూ;
పురిసాతిసయో సబ్బ-దస్సావీ నరసారథి.

సమ్మాసమ్ముద్ధో ఇతి సో, ఇతో సత్తుత్తమోతి చ;
తాదీ విభజ్జవాదీతి, మహాకారుణికోతి చ.

చక్కుభూతో ధమ్మభూతో, ఇంద్రభూతోతి వణ్ణితో;
బ్రహ్మభూతోతి పురిసా-జిజ్ఞో ఇతి చ ధోమితో.

లోకజేట్టో సయమ్మా చ, మహేసి మారభజ్జానో;

అమోఘవచనో ధమ్మ-కాయో మారాభిభూ ఇతి.

అసఙ్ఖ్యేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసి నో;
నామం గుణేహి నిస్సితం, కో కవిన్దో కథేస్సతి.

తత్ర సబ్బజ్ఞా ఇచ్ఛాది-నామం సాధారణం భవే;
సబ్బేసానమ్మి బుద్ధానం, గోతమో ఇతి ఆది న.

బుద్ధో పచ్చేకబుద్ధో చ, “సయమ్మూ” ఇతి సాసనే;
కేచి “బ్రహ్మ సయమ్మూ”తి, సాసనావచరం న తం.

“బుద్ధో తథాగతో సత్థా, భగవా”తి పదాని తు;
రానేనేకసహస్సమ్మి, సశ్చరన్తి అభిజ్ఞాసో.

తత్ర చాదిపదం అన్త-పదశ్చోవ ఇమాని తు;
ఏకతోపి చరన్తీతి, విభావేయ్య విసారదో.

విసేసకపదానం తు, అపేక్షకపదాని చ;
అనపేక్షపదానీతి, పదాని దువిధా సియుం.

తథా హి సత్థవాహో నరవరో ఛళభిజ్ఞోతి ఏవంపకారాని అభిధానపదాని విసేసకపదాపేక్షకాని. కథం?

“ఏవం విజితసంఖ్ఖామం, సత్థవాహం అనుత్తరం;
సావకా పయిరుపాసన్తి, తేవిజ్ఞా మచ్చుహాయి నో.

యం లోకో పూజయతే,
సలోకపాలో సదా నమస్సతి చ;
తస్సేత సాసనవరం,
విదూహి శోయ్యం నరవరస్సా”తి,

“ఛళభిజ్ఞాస్స సాసన”న్తి చ ఏవం విసేసకపదాపేక్షకాని భవన్తి. బుద్ధో జినో భగవాతి ఏవంపకారాని పన నో విసేసకాపేక్షానీతి దట్ఠబ్బం.

కేచి పనేత్థ ఏవం వదేయ్యం “మునిన్దో సమణిన్దో సమణిస్సరో యతిస్సరో ఆదిచ్చబద్ధు రవిబద్ధూతి ఏవంపకారానం ఇథ వుత్తానమభిధానానం విసేసత్థాభావతో పునరుత్తిదోనో అత్థీ”తి. తన్న, అభిధానానం అభిసంజ్ఞరణీయానభిసంజ్ఞరణీయవసేన అభిసంజ్ఞతాభిధానాని అనభిసంజ్ఞతాభిధానానీతి ద్వేధా దిస్సనతో. తథా హి కత్థచి కేచి “సక్యసీహో”తి అభిధానం పటిచ్చ “సక్యకేసరీ సక్యమిగాధిపో”తి ఆది నా నానావివిధమభిధానమభిసంజ్ఞరోన్తి, పావచనేపి హి “ద్విదుగ్గమవరహనుత్తమలత్థా”తి పాఠో దిస్సతి. తథా కేచి “ధమ్మరాజా”తి అభిధానం పటిచ్చ “ధమ్మదిసమ్మతీ”తి ఆదీని

అభిసంజ్ఞరోన్తి. “సంబృజ్ఞా”తి అభిధానం పఠిచ్చ “సంబృదస్సావీ సంబృదస్సీ”తిఆదీని అభిసంజ్ఞరోన్తి, “సహస్సక్తో”తి అభిధానం పఠిచ్చ “దససతలోచనో”తిఆదీని అభిసంజ్ఞరోన్తి. “ఆదిచ్చబన్ధూ”తి అభిధానం పఠిచ్చ “అరవిన్దసహాయబన్ధూ”తిఆదీని అభిసంజ్ఞరోన్తి. “అమ్ముజ”న్తి అభిధానం పఠిచ్చ “నీరజం కుజ్జ”న్తిఆదీని అభిసంజ్ఞరోన్తి. పావచనేపి హి యం పదుమం, తం జలజం నామాతి మన్త్వా పఠిసమ్మిదాప్పత్తేహి అరియేహి దేసనావిలాసవసేన వుత్తో “పదుముత్తరనామినో”తి వత్తబ్బట్టానే “జలజుత్తరనామినో”తి పాఠో దిస్సతి. ఏవం అభిసంజ్ఞతాభిధానాని దిస్సన్తి.

“బుద్ధో భగవా”తి అభిధానాని పన అనభిసంజ్ఞతాభిధానాని. వుత్తజ్ఞోతం ధమ్మసేనాపతినా ఆయస్మతా సారిపుత్తేన “బుద్ధోతి నేతం నామం మాతరా కతం, న పితరా కతం, న భగినియా కతం, న ఇతిసాలోహితేహి కతం, న దేవతాహి కతం, విమోక్షన్తికమేతం బుద్ధానం భగవన్తానం బోధియా మూలే సహ సంబృజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటిలాభా సచ్చికా పజ్ఞాత్తి యదిదం బుద్ధో”తి, తథా “భగవాతి నేతం నామం మాతరా కతం...పే.... సచ్చికా పజ్ఞాత్తి యదిదం భగవా”తి. ఏవం “బుద్ధో భగవా”తి అభిధానాని అనభిసంజ్ఞతాభిధానాని. న హి తాని అభిధానాని చేవ “సత్తా సుగతో జినో”తిఆదీని చ అజ్ఞాం కిఞ్చి అభిధానం పఠిచ్చ అభిసంజ్ఞతాని, నాపి అజ్ఞాని అభిధానాని ఏతాని పఠిచ్చ అభిసంజ్ఞతాని దిస్సన్తి. తథా హి “బుద్ధో”తి అభిధానం పఠిచ్చ “బుజ్జితా బోధేతా బోధకో”తిఆదీని నామాభిధానాని న అభిసంజ్ఞరోన్తి. తథా “భగవా సత్తా సుగతో”తిఆదీని నామాభిధానాని పఠిచ్చ “సమ్మన్నభగో అనుసాసకో సున్దరవచనో”తిఆదీని నామాభిధానాని నాభిసంజ్ఞరోన్తి. ఏవం ఇమం విభాగం దస్సేతుం “మునిన్దో సమణిన్దో సమణిస్సరో యతిస్సరో ఆదిచ్చబన్ధు రవిబన్ధూ”తిఆదినా నయేన పునరుత్తి అష్టేహి కతాతి దట్టబ్బా. ఏవమజ్ఞాత్రాపి నయో నేతబ్బో. అత్రిదం వుచ్చతి -

“అభిసంజ్ఞతనామజ్ఞా, నామజ్ఞానభిసంజ్ఞతం;
ద్విదుగ్గమవరో బుద్ధో, ఇతి నామం ద్విధా భవే”తి.

పభూతి పరం పసయ్య భవతీతి పభూ, ఇస్సరో. “అరజ్ఞాస్స పభూ అయం లుద్దకో”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. అభిభూతి అభిభవతీతి అభిభూ, అసంజ్ఞాసత్తో. కిం సో అభిభవి? చత్తారో ఖన్దే అరూపినో. ఇతి చత్తారో ఖన్దే అరూపినో అభిభవీతి అభిభూ. సో చ ఖో నిచ్చేతనత్తా అభిభవనక్రియాయాసతి పుట్టేవాసంజ్ఞాప్పత్తితో ఝానలాభికాలో అత్తనా అధిగతపంచమజ్ఞానం సంజ్ఞావిరాగవసేన భావేత్వా చత్తారో అరూపక్షన్దే అసంజ్ఞాభవే అప్పవత్తికరణేన అభిభవితమారభి, తదభిభవనకిచ్చం ఇదాని సిద్ధన్తి అభిభవీతి అభిభూతి వుచ్చతి. అపిచ నిచ్చేతనభావేన అభిభవనబ్యాపారే అసతిపి పుట్టే సచేతనకాలే సబ్యాపారత్తా సచేతనస్స వియ నిచ్చేతనస్సాపి సతో తస్స ఉపచారేన సబ్యాపారతావచనం యుజ్జతేవ. దిస్సతి హి లోకే సాసనే చ సచేతనస్స వియ అచేతనస్సపి ఉపచారేన సబ్యాపారతావచనం. తం యథా? కూలం పతితుకామం, ఏవం లోకే. సాసనే పన -

“రోదన్తే దారకే దిస్వా, ఉబ్బిగ్గా విపులా దుమా;
సయమేవోనమిత్వాన, ఉపగచ్ఛన్తి దారకే”తి చ

“అజ్ఞారిసో దాని దుమా భదన్తే, ఫలేసిసో ఛదనం విప్పహాయా”తి చ “ఫలం తోసేతి కస్సక”న్తి చ ఆది. అభిభూసద్దస్స అసంజ్ఞాసత్తాభిధానత్తే “అభిభుం అభిభుతో మజ్జాతీ”తి ఇదమేత్థ సాధకం వచనం. అథ వా అభిభవతీతి అభిభూ,

పరేసమభిభవితా యో కోచి. విసేసతో పన తథాగతోయేవ అభిభూ. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా “తథాగతో భిక్షవే అభిభూ అనభిభూతో అజ్ఞాదత్తుదనో వసవత్తీ”తి. కేచి పన “అభిభూ నామ సహస్సో బ్రహ్మ”తి వదన్తి.

విభూతి విసేసభూతోతి విభూ, “భవనోతం సచే బుద్ధో, తిణ్ణో లోకన్తగూ విభూ”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. విభూతి హేత్త రూపకాయధమ్మకాయసమ్మత్తియా విసేసభూతోతి అత్తో. ఆహ చ -

“దిస్సమానోపి తావస్స, రూపకాయో అచిన్తియో;
అసాధారణజ్ఞాణట్టో, ధమ్మకాయే కథావ కా”తి.

అధిభూతి అధిభవతీతి అధిభూ, ఇస్సరో.

“తదా మం తపతేజేన, సన్తత్తో తిదివాధిభూ;
ధారేన్తో బ్రాహ్మణం వణ్ణం, భిక్ఖాయ మం ఉపాగమీ”తి -

ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. పతిభూతి పతిభూతోతి పతిభూ, “గోణస్స పతిభూ”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. గోత్రభూతి గోత్రసజ్ఞాతం అమతమహానిబ్బానం ఆరమ్మణం కత్వా భూతోతి గోత్రభూ, సోతాపత్తిమగ్గస్స అనన్తరపచ్చయేన సిఖాప్పత్తబలవవిపస్సనాచిత్తేన సమన్నాగతో పుగ్గలో. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా “కతమో చ పుగ్గలో గోత్రభూ? యేసం ధమ్మానం సమనన్తరా అరియధమ్మస్స అవక్కన్తి హోతి, తేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతో పుగ్గలో గోత్రభూ”తి, ఇదమేవేత్థ అత్తసాధకం వచనం. అపిచ సమణోతి గోత్రమత్తమనుభవమానో కాసావకణ్ణసమణోపి గోత్రభూ. సో హి “సమణో”తి గోత్రమత్తం అనుభవతి విన్దతి, న సమణధమ్మే అత్తని అవిజ్ఞమానత్తాతి “గోత్రభూ”తి వుచ్చతి, “భవిస్సన్తి ఖో పనానన్ద అనాగతమద్ధానం గోత్రభునో కాసావకణ్ణా దుస్సీలా పాపధమ్మా”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. వత్తభూతి సక్కో. సో హి మాతాపితభరణాదీహి సత్తహి వత్తేహి సక్కత్తం లభిత్వా అజ్ఞో దేవే వత్తేన అభిభవతీతి వత్తభూ. ఆగమట్టకథాయం పన భూధాతుష్ఠి లబ్బమానం పత్తిఅత్థమ్మి గహేత్వా “వత్తేన అజ్ఞో అభిభవిత్వా దేవిస్సరియం పత్తోతి వత్తభూ”తి వుత్తం, “వత్తనామకం వా అసురం అభిభవతీతి వత్తభూ”తి చ, “వత్తభూ జయతంపితా”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. ఏత్థ హి వత్తభూతి వత్తనామకస్స అసురస్స అభిభవితా. జయతం పితాతి జయన్తానం పితా. “సక్కో ఇన్దో పురిన్దదో” ఇచ్ఛాది పరియాయవచనం. ఇదం తు ధాతాధికారే పకాసేస్సామ. పరాభిభూతి పరమభిభవతీతి పరాభిభూ. ఏవం రూపాభిభూతిఆదీసుపి. సబ్బాభిభూతి సబ్బమభిభవితబ్బం అభిభవతీతి సబ్బాభిభూ. సబ్బాభిభూతి చ ఇదం నామం తథాగతస్సేవ యుజ్జతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“సబ్బాభిభూ సబ్బవిదూహమస్మి,
సబ్బేసు ధమ్మేసు అనూపలిత్తో;
సబ్బజ్ఞాహో తణ్ణక్ఖయే విముత్తో,
సయం అభిజ్ఞాయ కముద్ధిసేయ్య”న్తి.

ఉకారన్తపుల్లిజ్ఞనిద్దేసో. నియతపుల్లిజ్ఞనిద్దేసోయం.

ఇదాని అనియతలిజ్ఞానం నియతలిజ్ఞేసు పక్షిత్వానం భూతపరాభూత సమ్భూతసద్దాదీనం నిర్దేశో వుచ్చతి. తత్ర భూతోతి అత్తనో పచ్చయేహి అభవీతి భూతో, భూతోతి జాతో సజ్జాతో నిబ్బత్తో అభినిబ్బత్తో పాతుభూతో, భూతోతి వా లద్ధసరూపో యో కోచి సవిజ్ఞాణకో వా అవిజ్ఞాణకో వా. అథ వా తథాకారేన భవతీతి భూతో, భూతోతి సచ్చో తథో అవితథో అవిపరీతో యో కోచి, ఏత్థ యో భూతసద్దో సచ్చత్తో, తస్స “భూతత్తో”తి ఇదమేత్థ సాధకం వచనం. పరాభూతోతి పరాభవీతి పరాభూతో. సుట్టు భూతోతి సమ్భూతో. విసేసేన భూతోతి విభూతో. విస్సుతో భూతోతి వా విభూతో, “విభూతారమ్మణ”న్తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. విభవీతి వా విభూతో, వినట్తోతి అత్తో, “రూపే విభూతే న పుసన్తి ఫస్సా”తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం. పాకటో భూతోతి పాతుభూతో. ఆవి భవతీతి ఆవిభూతో. ఏవం తిరోభూతో. వినాభూతో. భవితుమనుచ్చవికోతి భబ్బో. పరిభవియతే సోతి పరిభూతో. యేన కేనచి యో పీళితో హీళితో వా, సో పరిభూతో. గమ్యమానత్తో యథాకామచారీ. అభిభవియ్యతే సోతి అభిభూతో. అధిభవియతే సోతి అధిభూతో. ఏవం అద్ధభూతో. ఏత్థ అధిసద్దేన సమానత్తో అద్ధసద్దో, “చక్కు భిక్ఖవే అద్ధభూతం, రూపా అద్ధభూతా, చక్కువిజ్ఞాణం అద్ధభూత”న్తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం, తథా “ఇథ భిక్ఖవే భిక్కు న హేవ అనద్ధభూతం అత్తానం న అద్ధభావేతీ”తి పదమ్మి. తత్థ అనద్ధభూతన్తి దుక్ఖేన అనధిభూతం. దుక్ఖేన అనధిభూతో నామ మనుస్సత్తభావో వుచ్చతి, తం న అద్ధభావేతి నాభిభవతీతి సుత్తపదత్తో.

అనుభవియతే సోతి అనుభూతో. ఏవం సమనుభూతో. పచ్చనుభూతో. భావితో. ఏత్థ భావితోతి ఇమినా సమానాధికరణం “సతిసమ్మోజ్ఞబ్బో ఖో కస్సప మయా సమ్మదక్ఖాతో భావితో”తిఆదీసు గుణీవాచకం పధానపదం సాసనే దట్టబ్బం. తిత్థియసమయే పన భావితోతి కామగుణో వుచ్చతి. వుత్తత్తోతం పాళియం “న భావితమాసీసతీ”తి. తత్ర భావితా నామ పఞ్చ కామగుణా, తే న ఆసీసతి న సేవతీతి సుత్తపదత్తో. సమ్భావియతే సోతి సమ్భావితో. ఏవం విభావితో. పరిభావితో. అనుపరిభూతో. మనంపరిభూతోతి మనం పరిభవియిత్థ సోతి మనంపరిభూతో. ఏత్థ మనంపరిభూతోతి ఈసకం అప్పత్తపరిభవనో వుచ్చతి. మనన్తి హి నిపాతపదం. “అతిపణ్ణితేన పుత్తేన, మనమ్మి ఉపకూలితో, దేవదత్తేన అత్తనో అబుద్ధభావేన చేవ ఖన్తిమేత్తాదీనఞ్చ అభావేన కుమారకస్సపత్తేరో చ థేరీ చ మనం నాసితో, మనం వుత్తో అహోసీ”తిఆదీసు చస్స పయోగో వేదితట్టో. అత్ర మనంసద్దస్స కిఞ్చో యుత్తిం వదామ.

మనంసద్దో ద్విధా భిన్నో, నామం నేపాతికఞ్చితి;
సంతం తస్స మనం హోతి, మనమ్మి ఉపకూలితోతి.

పరిభవితట్టోతి అజ్ఞోన పరిభవితుం సక్కుణేయ్యోతి పరిభవితట్టో. ఏవం పరిభోత్తట్టో పరిభవనీయో. తబ్బపచ్చయట్టానే హి సక్కుణేయ్యపదయోజనా దిస్సతి “అలద్ధం ఆరమ్మణం లద్ధబ్బం లభనీయం లద్ధుం వా సక్కుణేయ్య”న్తి. అథ వా పరిభవనమరహతీతి పరిభవితట్టో. ఏవం పరిభోత్తట్టో పరిభవనీయో. తథా హి తబ్బపచ్చయట్టానే అరహతిపదయోజనా దిస్సతి “పరిసక్కుణేయ్యం లాభమరహతీతి లద్ధబ్బ”న్తి. ఏత్థ పన పరిభోత్తట్టోతి పదస్స అర్థిభావే “ఖత్తియో ఖో మహారాజ దహరోతి న ఉజ్జాతట్టో న పరిభోత్తట్టో”తి పాళి నిదస్సనం. అభిఅధిపుబ్బా భూధాతుయో సమానత్తా. సేసాని దుకాని నయానుసారేన జ్ఞోయ్యాని. భమానోతి భవతీతి భమానో, మజ్ఞే వకారలోపో దట్టట్టో. అత్రిదం వత్తబ్బం -

“కిం సో భమానో సచ్చకో”, ఇచ్చత్త పాళియం పన;
రూపం భవతిధాతుస్స, వలోపేనేవ దిస్సతి.

అత్రాయం పాళి “కిం సో భమానో సచ్చక్కో నిగణ్ణపుత్తో, యో భగవతో వాదం ఆరోపస్సతీ”తి. విభవమానోతి విభవతీతి విభవమానో. ఏవం పరిభవమానోతిఆదీసు. తత్త “అభిసమ్మోహంతో”తిమస్స కరోంతో నిష్పాదేంతో ఇచ్చేవత్తో. “సబ్బాని అభిసమ్మోహంతో, స రాజవసతిం వసే”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. యస్మా పనిమాని “భవమానో”తిఆదీని విప్పకతపచ్చత్తవచనాని, తస్మా సరమానో రోదతి, గచ్చంతో గణ్ణాతి, “గచ్చంతో సో భారద్వాజో, అద్దస అచ్చుతం ఇసి”న్తిఆదీని వియ పరిపుణ్ణత్తరక్తియాపదాని కత్వా రాజా భవమానో సమ్మత్తిమనుభవతీతిఆదినా యోజేతబ్బాని. “సరమానో గచ్చంతో”తిఆదీని హి “యాతో గతో పత్తో”తిఆదీహి సదిసాని న హోన్తి, ఉత్తరక్తియాపదాపేక్షకాని హోన్తి త్వాపచ్చయన్తపదాని వియాతి.

పరిభవియమానోతి పరిభవియతే సోతి పరిభవియమానో. ఏవం పరిభుయ్యమానోతిఆదీసుపి. ఇమానిపి విప్పకతపచ్చత్తవచనాని, తస్మా “రాజపురిసేహి నీయమానో చోరో ఏవం చింతేసీ”తిఆదీని వియ పరిపుణ్ణత్తరక్తియాపదాని కత్వా అజ్ఞోహి పరిభవియమానో తాణం గవేసతి. భోగో పుగ్గలేనానుభవియమానో పరిక్ఖయం గచ్చతీతిఆదినా యోజేతబ్బాని. ఏవం సబ్బత్త ఈదిసేసు విప్పకతవచనేసు యోజేతబ్బాని. అయం అనియతలిజ్ఞానం నియతలిజ్ఞేసు పక్ఖిత్తానం భూత పరాభూత సమ్మాతసద్ధానం నిద్దేసో. ఇచ్చేవం పుల్లిజ్ఞానం భూధాతుమయానం యథారహం నిబ్బచనాదివసేన నిద్దేసో విభావితో.

ఇదాని ఇత్థిలిజ్ఞనిద్దేసో వుచ్చతి – తత్ర భావికాతి భావేతీతి భావికా. యా భావనం కరోతి, సా భావికా. భావనాతి వడ్డనా బ్రూహనా ఫాతికరణం ఆసేవనా బహులీకారో. విభావనాతి పకాసనా సన్దస్సనా. అథ వా విభావనాతి అభావనా అన్తరధాపనా. సమ్భావనాతి ఉక్కుంసనా థోమనా. పరిభావనాతి వాసనా, సమన్తతో వా వడ్డనా. ఆకారన్తిత్థిలిజ్ఞనిద్దేసో.

భూమీతి సత్తాయమానా భవతీతి భూమి, అథ వా భవన్తి జాయన్తి వడ్డన్తి చేత్త ధావరా చ జగ్గమా చాతి భూమి. భూమి వుచ్చతి పథవీ. “పఠమాయ భూమియా పత్తియా”తిఆదీసు పన లోకుత్తరమగ్గో భూమీతి వుచ్చతి. యా పనన్దబాలమహాజనేన విజ్ఞాతా పథవీ, తస్సిమాని అభిధానాని –

“పథవీ మేదనీ భూమి, భూరీ భూ పుథువీ మహీ;
ధమా వసుమతీ ఉబ్బీ, అవనీ కు వసున్దరా;
జగతీ ఖితి వసుధా, ధరణీ గో ధరా”ఇతి.

అత్ర భూ కు గోసద్ధా పథవీపదత్తే వత్తన్తీతి కుత్ర దిట్టపుబ్బాతి చే?

విద్వా భూపాల కుముద-గోరక్ఖాదిపదేసు వే;
భూ కు గోఇతి పథవీ, వుచ్చతీతి విభావయే.

భూతీతి భవనం భూతి. విభూతీతి వినాసో, విసేసతో భవనం వా, అథ వా విసేసతో భవన్తి సత్తా ఏతాయాతి విభూతి, సమ్మత్తియేవ, “రజ్ఞో విభూతి. పిహనీయా విభూతియో”తి చ ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. ఇకారన్తిత్థిలిజ్ఞనిద్దేసో.

భూరీతి పధవీ. సా హి భవన్తి ఏత్థాతి భూరీతి వుచ్చతి, భవతి వా పజ్ఞాయతి వడ్డతి చాతి భూరీ, అథ వా భూతాభూతా తన్నిస్సితా సత్తా రమన్తి ఏత్థాతి భూరీ. పధవీనిస్సితా హి సత్తా పధవియంయేవ రమన్తి, తస్మా సా ఇమినాపి అత్తేన భూరీతి వుచ్చతి. భూరీసద్దస్స పధవీవచనే “భూరిపజ్ఞో”తి అత్తసాధకం వచనం. అపిచ భూరీ వియాతి భూరీ, పజ్ఞా, భూరీతి పధవీసమాయ విత్థతాయ పజ్ఞాయ నామం, “యోగా వే జాయతీ భూరీ, అయోగా భూరిసజ్ఞయో”తి ఏత్థ అట్టకథావచనం ఇమస్సత్థస్స సాధకం. అథ వా భూతే అత్తే రమతీతి భూరీ, పజ్ఞాయేతం నామం, “భూరీ మేధా పరిణాయికా”తి ఏత్థ అట్టకథావచనం ఇమస్సత్థస్స సాధకం. అథ వా పజ్ఞాయేవ రాగాదయో ధమ్మే అభిభవతీతి భూరీ, రాగాదిఅరయో అభిభవతీతిపి భూరీ. తథా హి పటిసమ్మిదామగ్గే ఆయస్మతా సారిపుత్తేన వుత్తం “రాగం అభిభూయతీతి భూరీ, పజ్ఞా. దోసం మోహం...పి... రాగో అరి, తం అరిం మద్దతీతి భూరీ, పజ్ఞా. దోసో. మోహో...పి... సబ్బే భవగామినో కమ్మా అరి, తం అరిం మద్దతీతి భూరీ, పజ్ఞా”. ఏత్థ పన “గోత్రభూ”తి పదమివ “అరిభూ”తి వత్తబ్బేపి భూసద్దం పుబ్బనిపాతం కత్వా సద్ధివసేన భూరీతి పదముచ్చారితన్తి దట్టబ్బం. అపిచ ఈదిసేసు నామికపదేసు వినాపి ఉపసగ్గేన అభిభవనాదిఅత్థా లబ్బన్తియేవ, నాఖ్యాతికపదేసుతి దట్టబ్బం. ఇదం పన పజ్ఞాయ పరియాయవచనం -

పజ్ఞా పజాననా చిన్తా, విచయో ఉపలక్షణా;
పవిచయో చ పణ్ణిచ్చం, ధమ్మవిచయమేవ చ.

సల్లక్షణా చ కోసల్లం, భూరీ పచ్చుపలక్షణా;
నేపుజ్ఞాఞ్చేవ వేభబ్యా, మేధా చుపపరిక్షకా.

సమ్మజ్ఞాఞ్చ పరిణా-యికా చేవ విపస్సనా;
పజ్ఞాన్ద్రియం పజ్ఞాబలం, అమోహో సమ్మాదిట్టి చ;
పతోదో చాభిధమ్మస్మా, ఇమాని గహితాని మే.

జాణం పజ్ఞాణముమ్మట్ఠో, సత్తో సోతో చ దిట్టి చ;
మన్తా బోధో బుద్ధి బుద్ధం, పటిభానఞ్చ బోధితి.

ధమ్మా విజ్ఞా గతి మోనం, నేపక్కం గో మతీ ముతి;
వీమంసా యోని ధోనా చ, పణ్ణా పణ్ణిచ్చయమ్మి చ;
వేదో పణ్ణితియఞ్చేవ, చికిచ్చా మిరియాపి చ.

“సోతో బోధీ”తి యం వుత్తం, జాణనామద్వయం ఇదం;
బుద్ధపచ్చేకసమ్మద్ధ-సావకానమ్మి రూహతి.

“అభిసమ్పాధి సమ్పాధి”, ఇతి నామద్వయం పన;
పచ్చేకబుద్ధసమ్మజ్ఞా-బుద్ధానంయేవ రూహతి.

అభిసమ్పాధిసజ్ఞాతా, పరమోపపదా పన;

ఇంతపట్టి సబ్బిజ్జా-సమ్మద్దస్సేవ రూపాతి.

సమ్మాసమ్మోధిసజ్ఞాతా, అనుత్తరపదాదికా;
బుద్ధా వా ఇంతపట్టి, సబ్బిజ్జాస్సేవ రూపాతి.

“సబ్బిజ్జాతా”తి యం వుత్తం, ఇంత సబ్బిజ్జానోవ తం;
యుజ్జతే అవసేసా తు, ఇంతపట్టి సబ్బిగా.

ఇంతభావమ్మి సన్నేపి, ధమ్మచక్ఖాదికం పన;
పయోజనంతరాభావా, నాత్ర సన్నస్సితం మయాతి.

భూతీతి భూతస్స భరియా. యథా హి పేతస్స భరియా “పేతీ”తి వుచ్చతి, ఏవమేవ భూతస్స భరియా “భూతీ”తి వుచ్చతి. భోతీతి యాయ సద్ధిం కథేన్నేన సా ఇత్థీ “భోతీ” ఇతి వత్తబ్బా, తస్మా ఇమినా పదేన ఇత్థీ వోహరియతీతి చ దట్టబ్బం. యథా హి పురిసేన సద్ధిం కథేన్నేన పురిసో “భవం” ఇతి వోహరియతి, ఏవమేవ ఇత్థియా సద్ధిం కథేన్నేన ఇత్థీ “భోతీ”ఇతి వోహరియతి. “కుతో ను భవం భారద్వాజో, ఇమే ఆనేసి దారకో”తి, “అహం భోతిం ఉపట్టిస్సం, మా భోతీ కుపితా అహూ”తి చేత్థ నిదస్సనం. అథ వా ఇధేకచ్ఛో సత్తో ఇత్థిలిజ్జవసేన లద్ధనామో, సో “భోతీ”ఇతి వత్తబ్బో, తస్మా ఇమినా పదేన ఇత్థిపి ఇత్థిలిజ్జేన లద్ధనామా అనిత్థిపి వోహరియతీతి చ దట్టబ్బా. తథా హి దేవపుత్తోపి “దేవతా”తి ఇత్థిలిజ్జవసేన వోహరితబ్బత్తా దేవతాసద్ధమపేక్షిత్యా “భోతీ”ఇతి వోహరితో, పగేవ దేవధీతా. తథా హి “భోతీ చరహి జానాతి, తం మే అక్ఖాహి పుచ్చితా”తి ఏత్థ పన దేవతాసద్ధమపేక్షిత్యా “భోతీ”ఇతి ఇత్థి లిజ్జవోహరో కతో. అత్తాయం సుత్తపదత్తో “యది సో కుహకో ధనత్థికో తాపసో న జానాతి, భోతీ దేవతా పన జానాతి కి”న్తి. అపిచ -

“అత్థకామోసి మే యక్ఖ, హితకామాసి దేవతే;
కరోమి తే తం వచనం, త్వంసి ఆచరియో మమా”తి -

మట్టకుణ్డలీవత్తుస్మిం పుల్లిజ్జయక్ఖసద్ధమపేక్షిత్యా “అత్థకామో”తి పుల్లిజ్జవసేన ఇత్థిలిజ్జా దేవతాసద్ధమపేక్షిత్యా “హితకామా”తి ఇత్థిలిజ్జవసేన పురిసభూతో మట్టకుణ్డలీ వోహరితో. అజ్ఞాతాపి దేవతాసద్ధమపేక్షిత్యా దేవపుత్తో ఇత్థిలిజ్జవసేన వోహరితో -

“న త్వం బాలే విజానాసి, యథా అరహతం వచో”తి;
“అత్థకామాసి మే అమ్మ, హితకామాసి దేవతే”తి.

ఏత్థ పన “ఏహి బాలే ఖమాపేహి, కుసరాజం మహబ్బల”న్తి ఏత్థ చ ఇత్థియేవ ఇత్థిలిజ్జవసేన వోహరితా, తస్మా కత్థచి ఇత్థిపురిసపదత్తసజ్ఞాతం అత్థం అనపేక్షిత్యా లిజ్జమత్తమేవాపేక్షిత్యా భోతీ దేవతా, భోతీ సిలా, భోతీ జమ్బూ, భోతిం దేవతన్తిఆదిహి సద్ధిం పచ్చత్తవచనాదీని యోజేతబ్బాని. కత్థచి పన లిజ్జా అత్థా అపేక్షిత్యా “భోతీ ఇత్థీ, భోతిం దేవ”న్తిఆదినా యోజేతబ్బాని. విభావినీతి విభావేతీతి విభావినీ. ఏవం పరిభావినీతిఆదిసుపి. ఈకారన్తిత్థిలిజ్జనిద్దేసో.

భూతి సత్తాయమానా భవతీతి భూ. అథ వా భవన్తి జాయన్తి వడ్డన్తి చేత్త సత్తసజ్ఞారాతి భూ. భూ వుచ్చతి పథవీ. అభూతి వడ్డివిరహితా కథా, న భూతపుబ్బాతి వా అభూ, అభూతపుబ్బా కథా. న భూతాతి వా అభూ, అభూతా కథా. “అభుం మే కథం ను భణసి, పాపకం వత భాససీ”తి ఇదమేతేసమత్థానం సాధకం వచనం. ఊకారన్తిత్తిలిజ్ఞనిద్దేసో. నియతిత్తిలిజ్ఞనిద్దేసోయం.

అనియతలిజ్ఞానం పన నియతిత్తిలిజ్ఞేసు పక్కిత్తానం భూతపరాభూతసమ్భూతసద్దాదీనం నిద్దేసో నయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్యోవ. ఇచ్చేవం ఇత్తిలిజ్ఞానం భూధాతుమయానం యథారహం నిబ్బచనాదివసేన నిద్దేసో విభావితో.

ఇదాని నపుంసకలిజ్ఞనిద్దేసో వుచ్చతి - తత్ర భూతన్తి చతుబ్బిధం పథవీధాతుఆదికం మహాభూతరూపం. తజ్ఞో అజ్ఞోసం నిస్సయభావేన భవతీతి భూతం, భవతి వా తస్మిం తదధీనవుత్తితాయ ఉపాదారూపన్తి భూతం. అథ వా భూతన్తి సత్తో భూతనామకో వా. భూతన్తి హి నపుంసకవసేన సకలో సత్తో ఏవనామకో చ యక్ఖాదికో వుచ్చతి. “కాలో ఘసతి భూతాని, సబ్బానేవ సహత్తనా. యానీధ భూతాని సమాగతాని, ఉజ్జూపేత్వాన భూతాని, తమ్మా రానా అపక్కమీ”తి ఏవమాదీసు నపుంసకప్పయోగో వేదితబ్బో. గాతాబద్ధసుఖత్తం లిజ్ఞవిపల్లాసోతి చే? తన్న, “యక్ఖాదీని మహాభూతాని యం గణ్ఠన్తి, నేవ తేసం తస్స అన్తో, న బహి రానం ఉపలబ్భతీ”తి చుణ్ణీయపదరచనాయమ్మి భూతసద్దస్స నపుంసకలిజ్ఞత్తదస్సనతోతి అవగంతబ్బం. మహాభూతన్తి వుత్తప్పకారం చతుబ్బిధం మహాభూతరూపం. తస్స మహంతపాతుభావాదీహి కారణేహి మహాభూతతా వేదితబ్బా. కథం? మహంతం భూతన్తి మహాభూతం, మాయాకారసజ్ఞాతేన మహాభూతేన సమన్తిపి మహాభూతం, యక్ఖాదీహి మహాభూతేహి సమన్తిపి మహాభూతం, మహంతేహి ఘాసచ్ఛాదనాదిపచ్చయేహి భూతం పవత్తన్తిపి మహాభూతం, మహావికారభూతన్తిపి మహాభూతం. ఏవం మహంతపాతుభావాదీహి కారణేహి మహాభూతతా వేదితబ్బా. అత్రిదం సుట్టుపలక్ఖితబ్బం -

పున్నపుంసకలిజ్ఞో చ, భూతసద్దో పవత్తతి;
పణ్ణత్తియం గుణే చేవ, గుణేయేవిత్తిలిజ్ఞకో.

భూత సమ్భూతసద్దాది-నయే పణ్ణత్తివాచకా;
యోజేతబ్బా తిలిజ్ఞే తే, ఇతి ఇో య్యం విసేసతో.

“భూతో తిట్ఠతి, భూతాని, తిట్ఠన్తి, సమణో అయం;
ఇదాని భూతో, చిత్తాని, భూతాని విమలాని తు.

వజ్ఞా భూతా వధూ ఏసా”, ఇచ్చుదాహరణానిమే;
వుత్తాని సుట్టు లక్ఖేయ్య, సాసనత్థగవేసకో.

భవితన్తి వడ్డితత్థానం. తజ్ఞో భవన్తి వడ్డన్తి ఏత్థాతి భవితన్తి వుచ్చతి, “జనిత్తం మే భవితం మే, ఇతి పజ్జే అవస్సయి”న్తి ఇదమేతస్సత్థస్స సాధకం వచనం.

“భవితం” ఇతి “భావిత”-న్తి చ పారో ద్విధా మయా;

రస్మత్తదీఘభావేన, దిట్టో భగ్గవజాతకే.

భూనన్తి భవనం భూనం వద్ధి. “అహమేవ దూసియా భూనహతా, రజ్ఞో మహాపతాపస్సా”తి, “భూనహచ్చం కతం మయా”తి చ ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం.

భవనన్తి భవనక్రియా. అథ వా భవన్తి వడ్డన్తి ఏత్థ సత్తా పుత్తధీతాహి నానాసమ్మత్తీహి చాతి భవనం వుచ్చతి గేహో, “ఏత్తికం భవనం మమా”తి ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. “గేహో ఘరఞ్చ ఆవాసో, భవనఞ్చ నికేతన”న్తి ఇదం పరియాయవచనం. పరాభవనన్తి అవద్ధిమాపజ్జనం. సమ్భవనన్తి సుట్టు భవనం. విభవనన్తి ఉచ్చేదో వినాసో వా. పాతుభవనన్తి పాకటతా సరూపలాభో ఇచ్చేవత్తో. అవిభవనన్తి పచ్చక్షభావో. తిరోభవనన్తి పటిచ్చన్నభావో. వినాభవనన్తి వినాభావో. సోత్తిభవనన్తి సువత్తితా. పరిభవనన్తి పీళనా హీళనా వా. అభిభవనన్తి విధమనం. అధిభవనన్తి అజ్ఞోత్తరణం . అనుభవనన్తి పరిభుజ్జనం. సమనుభవనన్తి సుట్టు పరిభుజ్జనం. పచ్చనుభవనన్తి అధిపతిభావేనపి సుట్టు పరిభుజ్జనం. నిగ్గహీతన్తనపుంసకలిఙ్గనిద్దేసో.

అత్థవిభావీతి అత్థస్స విభావనసీలం చిత్తం వా ఇాణం వా కులం వా అత్థవిభావి. ఏవం ధమ్మవిభావి. ఇకారన్తనపుంసకలిఙ్గనిద్దేసో.

గోత్రభూతి పజ్జత్తారమ్మణం మహగ్గత్తారమ్మణం వా గోత్రభుచిత్తం. తజ్ఞో కామావచరగోత్రమభిభవతి, మహగ్గతగోత్రఞ్చ భావేతి నిబ్బత్తేతీతి “గోత్రభూ”తి వుచ్చతి. అపిచ గోత్రభూతి నిబ్బానారమ్మణం మగ్గవీధియం పవత్తం గోత్రభుజ్జాణం వా సఙ్ఖారారమ్మణం వా ఫలసమాపత్తివీధియం పవత్తం గోత్రభుజ్జాణం. తేసు హి పరమం పుధుజ్జనగోత్రమభిభవతి, అరియగోత్రఞ్చ భావేతి, గోత్తాభిధానా చ నిబ్బానతో ఆరమ్మణకరణవసేన భవతీతి “గోత్రభూ”తి వుచ్చతి, దుతియం పన సఙ్ఖారారమ్మణమ్మి సమానం ఆసేవనపచ్చయభావేన ససమ్మయుత్తాని ఫలచిత్తాని గోత్తాభిధానే నిబ్బానమ్మి భావేతీతి “గోత్రభూ”తి వుచ్చతి. ఇదం పాళివత్తానం -

“గోత్రభూ”ఇతి రస్మత్త-వసేన కథితం పదం;
నపుంసకన్తి విజ్ఞోయ్యం, ఇాణచిత్తాదిపేక్షకం.

“గోత్రభూ”ఇతి దీఘత్త-వసేన కథితం పదం;
పుల్లిఙ్గమితి విజ్ఞోయ్యం, పుగ్గలాదికపేక్షకం.

దీఘభావేన వుత్తం తు, నపుంసకన్తి నో వదే;
బిన్దువన్తి'తరే భేదా, తయో ఇతి హి భాసితా.

ఈకారన్తా చ ఉదన్తా, రస్మత్తం యన్తి సాసనే;
నపుంసకత్తం పత్వాన, సహభు సీఘయాయితీ.

చిత్తేన సహ భవతీతి చిత్తసహభు, చిత్తేన సహ న భవతీతి నచిత్తసహభు, రూపం. ఉకారన్తనపుంసకలిఙ్గనిద్దేసో. నియతనపుంసకలిఙ్గనిద్దేసోయం.

అనియతలిజ్ఞానం నియతనపుంసకలిజ్ఞేసు పక్షిత్తానం భూతపరాభూతసద్దాదీనం నిద్దేసో నయానుసారేన
సువిజ్ఞోయ్యోవ. ఇచ్ఛేవం నపుంసకలిజ్ఞానం భూధాతుమయానం యథారహం నిబ్బచనాదివసేన నిద్దేసో విభావితో.
ఇచ్ఛేవం సబ్బధాపి లిజ్ఞత్తయనిద్దేసో సమత్తో.

ఉల్లిజ్ఞనేన వివిధేన నయేన వుత్తం,
భూధాతుసద్దమయలిజ్ఞతికం యదేతం;
ఆలిజ్ఞేయం పియతరఇచ్చ సుతం సులిజ్ఞం,
పోసో కరే మనసి లిజ్ఞవిదుత్తమిచ్ఛం.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్టకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లణ్ఠాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

భూధాతుమయానం తివిధలిజ్ఞికానం నామికరూపానం విభాగో

చతుత్థో పరిచ్ఛేదో.

౨. ఓకారంతపుల్లిజ్జనామికపదమాలా

భూ ధాతుతో పవత్తానం, నామికానమితో పరం;
నామమాలం పకాసిస్సం, నామమాలస్తరమ్పి చ.

విప్పకిణ్ణకథా ఏత్థ, ఏవం వుత్తే న హేస్సతి;
పభేదో నామమాలానం, పరిపుణ్ణో వ హేహితి.

పుట్టాచరియసీహానం, తస్మా ఇథ మతం సుతం;
పురేచరం కరిత్వాన, వక్ఖామి సవినిచ్ఛయం.

పురిసో, పురిసా. పురిసం, పురిసే. పురిసేన, పురిసేహి, పురిసేభి. పురిసస్స, పురిసానం. పురిసా, పురిసస్మా,
పురిసమ్హ, పురిసేహి, పురిసేభి. పురిసస్స, పురిసానం. పురిసే, పురిసస్మిం, పురిసమ్మి, పురిసేసు. భో పురిస, భవంతో
పురిసా.

అయమాయస్మతా మహాకచ్ఛానేన పభిన్నపటిసమ్భిదేన కతస్మా నిరుత్తిపిటకతో ఉద్ధరితో పురిసఇచ్ఛేతస్స
పకతిరూపస్స నామికపదమాలానయో. తత్ర పురిసవచనఏకవచనపుథువచనేసు పచ్చత్తవచనాదీని భవంతి. తం యథా?
పురిసో తిట్ఠతి, పురిసా తిట్ఠంతి. తత్ర పురిసోతి పురిసవచనే ఏకవచనే పచ్చత్తవచనం భవతి, పురిసాతి పురిసవచనే
పుథువచనే పచ్చత్తవచనం భవతి.

పురిసం పస్సతి, పురిసే పస్సతి. తత్ర పురిసంతి పురిసవచనే ఏకవచనే ఉపయోగవచనం భవతి, పురిసేతి పురిసవచనే
పుథువచనే ఉపయోగవచనం భవతి.

పురిసేన కతం, పురిసేహి కతం, పురిసేభి కతం. తత్ర పురిసేనాతి పురిసవచనే ఏకవచనే కరణవచనం భవతి,
పురిసేహి, పురిసేభీతి పురిసవచనే పుథువచనే కరణవచనం భవతి.

పురిసస్స దీయతే, పురిసానం దీయతే. తత్ర పురిసస్సాతి పురిసవచనే ఏకవచనే సమ్మదానవచనం భవతి,
పురిసానంతి పురిసవచనే పుథువచనే సమ్మదానవచనం భవతి.

పురిసా నిస్సటం, పురిసస్మా నిస్సటం, పురిసమ్హ నిస్సటం, పురిసేహి నిస్సటం, పురిసేభి నిస్సటం. తత్ర పురిసాతి
పురిసవచనే ఏకవచనే నిస్సక్యవచనం భవతి. పురిసస్మాతి...పే.... పురిసమ్హాతి పురిసవచనే ఏకవచనే నిస్సక్యవచనం
భవతి, పురిసేహి, పురిసేభీతి పురిసవచనే పుథువచనే నిస్సక్యవచనం భవతి.

పురిసస్స పరిగ్గహో, పురిసానం పరిగ్గహో. తత్ర పురిసస్సాతి పురిసవచనే ఏకవచనే సామివచనం భవతి, పురిసానంతి
పురిసవచనే పుథువచనే సామివచనం భవతి.

పురిసే పతిట్టితం, పురిసస్మిం పతిట్టితం, పురిసమ్మి పతిట్టితం, పురిసేసు పతిట్టితం. తత్త పురిసేతి పురిసవచనే ఏకవచనే భుమ్మవచనం భవతి, పురిసస్మిన్తి...పే... పురిసమ్మితి...పే... పురిసేసూతి పురిసవచనే పుథువచనే భుమ్మవచనం భవతి.

భో పురిస తిట్ట, భవన్తో పురిసా తిట్టథ. తత్త భో పురిసఇతి పురిసవచనే ఏకవచనే ఆలపనం భవతి, భవన్తో పురిసాఇతి పురిసవచనే పుథువచనే ఆలపనం భవతీతి ఇమినా నయేన సబ్బట్ట నయో విత్తారేతబ్బో.

యమకమహాధేరేన కతాయ పన చూళనిరుత్తియం “భో పురిస”ఇతి రస్సవసేన ఆలపనేకవచనం వత్వా “భో పురిసా”ఇతి దీఘవసేన ఆలపనబహువచనం వుత్తం. కిఞ్చాపి తాదినో నయో నిరుత్తిపిటకే నత్తి, తథాపి బహూనమాలపనవిసయే “భో యక్ష్ణ”ఇతిఆదీనం ఆలపనబహువచనానం జాతకట్టకథాదీసు దిస్సనతో పసత్తతరోవ హోతి విజ్ఞానం పమాణఞ్చ, తస్మా ఇమినా యమకమహాధేరమతేనపి “పురిసో పురిసా పురిస”నిఆదీని వత్వా ఆమన్తనే “భో పురిస, భో పురిసా, భవన్తో పురిసా”తి నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

తత్త పురిసోతి పరమాయ ఏకవచనం. పురిసాతి బహువచనం. పురిసన్తి దుతియాయ ఏకవచనం. పురిసేతి బహువచనం. పురిసేనాతి తతియాయ ఏకవచనం. పురిసేహి, పురిసేభీతి ద్వే బహువచనాని. పురిసస్సాతి చతుత్తియా ఏకవచనం. పురిసానన్తి బహువచనం. పురిసా, పురిసస్మా, పురిసమ్మాతి తీణి పఞ్చమియా ఏకవచనాని. పురిసేహి, పురిసేభీతి ద్వే బహువచనాని. పురిసస్సాతి ఛట్టియా ఏకవచనం. పురిసానన్తి బహువచనం. పురిసే, పురిసస్మిం, పురిసమ్మితి తీణి సత్తమియా ఏకవచనాని. పురిసేసూతి బహువచనం. భో పురిసాతి అట్టమియా ఏకవచనం. భో పురిసా, భవన్తో పురిసాతి ద్వే బహువచనాని.

కిఞ్చాపేతేసు “పురిసా”తి ఇదం పరమాపఞ్చమీఅట్టమీనం, “పురిసే”తి ఇదం దుతియాసత్తమీనం, “పురిసేహి, పురిసేభీ”తి తతియాపఞ్చమీనం, “పురిసాన”న్తి చతుత్తిఛట్టినం ఏకసదిసం, తథాపి అత్తవసేన అసఙ్కరభావో వేదితబ్బో. కథం? “పురిసో తిట్టతి, పురిసా తిట్టన్తి. పురిసం పస్సతి, పురిసే పస్సతీ”తిఆదినా.

తత్త చ భోతి ఆమన్తనత్తే నిపాతో. సో న కేవలం ఏకవచనంయేవ హోతి, అథ ఖో బహువచనమ్మి హోతీతి “భో పురిసా”ఇతి బహువచనప్పయోగోపి గహితో. “భవన్తో”తిదం పన బహువచనమేవ హోతీతి “పురిసా”తి పున వుత్తన్తి దట్టబ్బం. ఇతి యమకమహాధేరేన “భో పురిస”ఇతి రస్సవసేన ఆలపనేకవచనం వత్వా “భో పురిసా”ఇతి దీఘవసేన ఆలపనబహువచనం వుత్తం. తథా హి పాళియం అట్టకథాసు చ నిపాతభూతో భోసద్ధో ఏకవచనబహువచనవసేన ద్విధా భిజ్జతి. అత్తిమాని నిదస్సనపదాని – “అపి ను ఖో సపరిగ్గహానం తేవిజ్ఞానం బ్రాహ్మణానం అపరిగ్గహేన బ్రహ్మణా సద్ధిం సంసద్ధతి సమేతీతి, నో హిదం భో గోతమ. అచ్చరియం భో ఆనన్ద, అబ్బుతం భో ఆనన్ద, ఏహి భో సమణ, భో పబ్బజిత”ఇచ్చాదిపాళితో అట్టకథాతో చ భోసద్ధస్స ఏకవచనప్పయోగే పవత్తినిదస్సనం, “తేన హి భో మమపి సుణాథ. యథా మయమేవ అరహామ తం భవన్తం గోతమం దస్సనాయ ఉపసఙ్కమితుం, నాహం భో సమణస్స గోతమస్స సుభాసితం సుభాసితతో నాబ్బనుమోదామి, పస్సథ భో ఇమం కులపుత్తం. భో యక్ష్ణ అహం ఇమం తువ్హాకం భాజేత్వా దదేయ్యం. అపరిసుద్ధో పనమ్మి, భో ధుత్తా తువ్హాకం క్రియా మయ్హం న రుచ్చతి. సో తే పురిసే ఆహ భో తుమ్హే మం మారేన్తా రఞ్ఞో దస్సేత్వావ మారేథా”తి ఇచ్చాది పన పాళితో అట్టకథాతో చ భోసద్ధస్స బహువచనప్పయోగే పవత్తినిదస్సనం.

కచ్చాయనప్పకరణే పన “భో పురిస, భో పురిసా”తి పదద్వయం ఆలపనేకవచనవసేన వుత్తం. తం యథా ఆగమేహి న విరుజ్జతి, తథా గహేతబ్బం.

కేచి పన అదూరట్టస్సాలపనే “భో పురిస”ఇతి రస్సవసేన ఆలపనేకవచనం ఇచ్చన్తి, దూరట్టస్సాలపనే పన “భో పురిసా”ఇతి దీఘవసేన ఆలపనేకవచనం ఇచ్చన్తి. అదూరట్టానం దూరట్టాన ఇచ్చ పురిసానం ఇత్థీన ఇచ్చ ఆలపనే న కి ఇచ్చి వదన్తి. తథా అదూరట్టాయ దూరట్టాయ చ ఇత్థియా ఆలపనే తే పుచ్చితబ్బా “అదూరట్టానం దూరట్టాన ఇచ్చ పురిసానమాలపనే కథం వత్తబ్బ”న్తి. అద్ధా తే ఏవం పుట్టా ఉత్తరి కి ఇచ్చి వత్తుం న సక్తిస్సన్తి. ఏవమ్మి తే చే వదేయ్యం “భవన్తో పురిసాతి ఇమినావ అదూరట్టానం దూరట్టాన ఇచ్చ పురిసానమాలపనం భవతీ”తి. తదా తే వత్తబ్బా “యది భవన్తో పురిసా”తి ఇమినా అద్వేజ్ఞేన వచనేన అదూరట్టానం దూరట్టాన ఇచ్చ పురిసానమాలపనం భవతి, ఏవం సన్తే “భో పురిస”ఇతి రస్సపదేనపి దూరట్టస్స చ పురిసస్సాలపనం వత్తబ్బం, ఏవం అవత్వా కిమత్తం అదూరట్టస్సాలపనే “భో పురిస”ఇతి రస్సవసేన ఆలపనేకవచనం ఇచ్చథ, కిమత్త ఇచ్చ దూరట్టస్సాలపనే “భో పురిసా”ఇతి దీఘవసేన ఆలపనేకవచనం ఇచ్చథ.

నను “తగ్గ భగవా బోజ్జణ్ణో, తగ్గ సుగత బోజ్జణ్ణో”తి ఆదీసు ఆలపనపదభూతం “భగవా”ఇతి దీఘపదం సమీపే రితకాలేపి దూరే రితకాలేపి బుద్ధస్సాలపనపదం భవితమరహతేవ, తథా ఆలపనపదభూతం “సుగత”ఇతి రస్సపదమ్మి. యస్మా పనేతేసు “భగవా”తి ఆలపనపదస్స న కత్థచిపి రస్సత్తం దిస్సతి, “సుగతా”తి ఆలపనపదస్స చ న కత్థచిపి దీఘత్తం దిస్సతి, తస్మా దీఘరస్సమత్తాభేదం అచిన్తేత్వా “పురిస”ఇతి రస్సవసేన వుత్తపదం పకతిస్సరవసేన సమీపే రితస్స పురిసస్స ఆమన్తనకాలే అదూరట్టస్సాలపనపదం భవతి, ఆయతస్సరవసేన దూరే రితపురిసస్స ఆమన్తనకాలే దూరట్టస్సాలపనపదం భవతీతి గహేతబ్బం. తథా “భవన్తో పురిసా, భో యక్ఖా, భో ధుత్తా”తి ఆదీని దీఘవసేన వుత్తాని ఆలపనబహువచనపదానిపి పకతిస్సరవసేన సమీపే రితపురిసానం ఆమన్తనకాలే అదూరట్టానమాలపనపదాని భవన్తి, ఆయతస్సరవసేన దూరే రితపురిసాదీనం ఆమన్తనకాలే దూరట్టానమాలపనపదాని భవన్తీతి గహేతబ్బాని. తథా హి బ్రాహ్మణా కత్థచి కత్థచి రస్సట్టానేపి దీఘట్టానేపి ఆయతేన సరేన మజ్జిమాయతేన సరేన అచ్చాయతేన చ సరేన వేదం పరన్తి లిఖితమసక్కుణేయ్యేన గీతస్సరేన వియ. ఇతి సబ్బక్ఖరేసుపి ఆయతేన సరేనుచ్చారణం లబ్భతేవ లిఖితమసక్కుణేయ్యం, తస్మా అసమ్మధమనోతరిత్వా “భో పురిస”ఇతి వచనేన దూరట్టస్స చ అదూరట్టస్స చ పురిసస్సాలపనం భవతి, “భో పురిసా, భవన్తో పురిసా”తి ఇమేహి వచనేహిపి దూరట్టాన ఇచ్చ అదూరట్టాన ఇచ్చ పురిసానమాలపనం భవతీతి దట్టబ్బం. ఇతి దూరట్టస్స అదూరట్టాన ఇచ్చ ఆయతేన సరేన ఆమన్తనమేవ పమాణం, న దీఘరస్సమత్తావిసేనో, తస్మా “భో సత్థ, భో రాజ, భో గచ్చ, భో ముని, భో దణ్ణీ, భో భిక్ఖు, భో సయమ్ము, భోతి కణ్ణో, భోతి పత్తి, భోతి ఇత్థి, భోతి యాగు, భోతి వదు, భో కుల, భో అట్టి, భో చక్ఖు”ఇచ్చేవమాదీహి పదేహి అదూరట్టస్సాలపన ఇచ్చ దూరట్టస్సాలపన ఇచ్చ భవతి. “భవన్తో సత్థా, సత్థారో, భోతియో కణ్ణా, కణ్ణాయో”తి ఏవమాదీహిపి పదేహి అదూరట్టాన ఇచ్చాలపనం భవతీతి దట్టబ్బం.

ఇదం పనేత్థ సన్నిట్టానం -

తస్స తం వచనం సుత్వా, రణ్ణో పుత్తం అదస్సయుం;

పుత్తో చ పితరం దిస్వా, దూరతోవజ్జభాసథ.

ఆగచ్చు దోవారికా ఖగ్గబడ్డా,
కాసావియా హన్తు మమం జనిన్ద;
అక్టాహి మే పుచ్చితో ఏతమత్తం,
అపరాధో కో నిన్ద మమజ్ఞ అత్తి.

ఏవం సద్దమ్మరాజేన, వోహారకుసలేన వే;
సుదేసితే సోమనస్స-జాతకే సబ్బదస్సినా.

దూరట్టానేపి రస్సత్తం, “జనిన్ద”ఇతి దిస్సతి;
న కత్థచిపి దీఘత్తం, ఇతి నీతి మయా మతా.

ఇదమ్పేత్త వత్తబ్బం “కుతో ను భో ఇదమాయాతం ‘దూరట్టస్సాలపనం అదూరట్టస్సాలపనమి’తి”? సద్దసత్తతో.
సద్దసత్తం నామ న సబ్బసో బుద్ధవచనస్సోపకారకం, ఏకదేసేన పన హోతి.

ఇమస్మిం పకరణే “బహువచన”న్ని వా “పురుషవచన”న్ని వా “అనేకవచన”న్ని వా అత్తతో ఏకం, బృజ్జనమేవ నానం,
తస్మా సబ్బత్త “బహువచన”న్ని వా “పురుషవచన”న్ని వా “అనేకవచన”న్ని వా వోహరో కాతబ్బో, పురుషవచనం అనేకవచనన్ని చ
ఇదం సాసనే నిరుత్తజ్ఞానం వోహరో, ఇతరం సద్దసత్తవిదూనం.

కస్మా పన ఇమస్మిం పకరణే ద్వివచనం న వుత్తన్తి? యస్మా బుద్ధవచనే ద్వివచనం నామ నత్తి, తస్మా న వుత్తన్తి.
నను బుద్ధవచనే వచనత్తయం అత్తి, తథా హి “ఆయస్మా”తి ఇదం ఏకవచనం, “ఆయస్మన్తా”తి ఇదం ద్వివచనం,
“ఆయస్మన్తో”తి ఇదం బహువచనన్తి? తన్న, యది “ఆయస్మన్తా”తి ఇదం వచనం ద్వివచనం భవేయ్య, “పురిసో
పురిసా”తిఆదీసు కతరం ద్వివచనన్తి వదేయ్యాథ, తస్మా బుద్ధవచనే ద్వివచనం నామ నత్తి. తేనేవ హి సి యో అం యో నా
హీతిఆదినా ఏకవచనబహువచనానేవ దస్సితానీతి.

నను చ భో “సుణన్తు మే ఆయస్మన్తా, అజ్ఞ ఉపోసథో పన్నరసో. యదాయస్మన్తానం పత్తకల్లం, మయం అజ్ఞామజ్ఞాం
పారిసుద్ధిఉపోసథం కరేయ్యామా”తి పాళియం ద్వే సన్ధాయ “ఆయస్మన్తా”తి వుత్తం, “ఉద్దిట్టా ఖో ఆయస్మన్తో చత్తారో
పారాజికా ధమ్మా”తిఆదీసు పన పాళీసు బహవో సన్ధాయ “ఆయస్మన్తో”తి వుత్తం, న చ సక్కా వత్తుం “యథా తథా వుత్త”న్ని
, పరివాసాదిఆరోచనేపి అట్టకథాచరియేహి విజ్ఞాతసుగతాధిప్పాయేహి “ద్విన్నం ఆరోచేన్తేన ‘ఆయస్మన్తా ధారేన్తూ’తి, తిణ్ణం
ఆరోచేన్తేన ‘ఆయస్మన్తో ధారేన్తూ’తి వత్తబ్బ”న్ని వుత్తత్తాతి? సచ్చం వుత్తం, తం పన వినయవోహరవసేన వుత్తన్తి. నను
వినయో బుద్ధవచనం, కస్మా “బుద్ధవచనే ద్వివచనం నామ నత్తీ”తి వదథాతి? సచ్చం వినయో బుద్ధవచనం, తథాపి
వినయకమ్మవసేన వుత్తత్తా ఉపలక్ష్ణమత్తం, న సబ్బసాధారణబహువచనపరియాపన్నం. యది హి “ఆయస్మన్తా”తి ఇదం
ద్వివచనం సియా, తప్పయోగానిపి క్రియాపదాని ద్వివచనానేవ సియుం, తథారూపానిపి క్రియాపదాని న సన్తి. న హి
అక్ఖరసమయకోవిదో ఝానలాభీపి దిబ్బచక్షునా వస్ససతమ్మి వస్ససహస్సమ్మి సమవేక్షన్తో బుద్ధవచనే ఏకమ్మి క్రియాపదం
ద్వివచనన్తి పస్సేయ్య, ఏవం క్రియాపదేసు ద్వివచనస్సాభావా నామికపదేసు ద్వివచనం నత్తి. నామికపదేసు తదభావాపి
క్రియాపదేసు తదభావో వేదితబ్బో. సక్కుటభాసాయం ద్వీసుపి ద్వివచనాని సన్తి, మాగధభాసాయం పన నత్తి.

అపిచ “పుడువచన”ని నిరుత్తివోహరోపి “బుద్ధవచన ద్వివచనం నత్తి”తి ఏతమత్తం దీపేతి. తజ్ఞో సక్కుటభాసాయం వుత్తా ద్వివచనతో బహువచనతో చ విసుంభూతం వచనం, తత్త వా వుత్తేహి అత్తేహి విసుంభూతస్స అత్తస్స వచనం “పుడువచన”ని వుచ్చతి. కథమిదం సక్కుటభాసాయం వుత్తా ద్వివచనతో బహువచనతో చ విసుంభూతం వచనని చే? యస్మా సక్కుటభాసాయం “పుడువచన”ని వోహరో నత్తి, తస్మా ఇదం తేహి సక్కుటభాసాయం వుత్తేహి ద్వివచనబహువచనేహి విసుంభూతఅత్తస్స వచనని వుచ్చతి. కథిచ్చ పన సక్కుటభాసాయం వుత్తేహి విసుంభూతస్స అత్తస్స వచనని పుడువచనని చే? యస్మా సక్కుటభాసాయం ద్వే ఉపాదాయ ద్వివచనం వుత్తం, న తిచతుపజ్ఞాదికే బహవో ఉపాదాయ, బహవో పన ఉపాదాయ బహువచనం వుత్తం, న ద్వే ఉపాదాయ, అయం సక్కుటభాసాయ విసేసో. మాగధభాసాయం పన ద్వితిచతుపజ్ఞాదికే బహవో ఉపాదాయ పుడువచనం వుత్తం, తస్మా సక్కుటభాసాయం వుత్తేహి అత్తేహి విసుంభూతస్స అత్తస్స వచనని పుడువచనని వుచ్చతి. అయం మాగధభాసాయ విసేసో. తస్మాత్త పుడుభూతస్స, పుడునో వా అత్తస్స వచనం “పుడువచన”ని అత్తో సమధిగస్తబ్బో.

ఇదాని “పురిసో, పురిసా, పురిస”ని నిరుత్తిపిటకతో ఉద్ధరితనయం నిస్సాయ పకతిరూపభూతస్స భూతసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

భూతో, భూతా. భూతం, భూతే. భూతేన, భూతేహి, భూతేభి. భూతస్స, భూతానం. భూతా, భూతస్మా, భూతమ్మా, భూతేహి, భూతేభి. భూతస్స, భూతానం. భూతే, భూతస్మిం, భూతమ్హి, భూతేసు. భో భూత, భవంతో భూతా.

అథ వా “భో భూతా”ఇతి బహువచనం విజ్ఞోయ్యం. యథా పనేత్థి భూతాఇచ్చేతస్స పకతిరూపస్స నామికపదమాలా పురిసనయేన యోజితా, ఏవం భావకాదీనజ్ఞా అజ్ఞోసజ్ఞా తంసదిసానం నామికపదమాలా పురిసనయేన యోజేతబ్బా. ఏత్తజ్ఞాని తంసదిసాని నామ “బుద్ధో”తిఆదీనం పదానం బుద్ధిఇచ్చాదీని పకతిరూపాని.

బుద్ధో ధమ్మో సజ్ఞో మగ్గో,
ఖిన్నో కాయో కామో కప్పో;
మాసో పక్ఖో యక్ఖో భక్ఖో,
నాగో మేఘో భోగో యాగో.

రాగో దోసో మోహో మానో,
మక్ఖో ధమ్మో కోధో లోభో;
హాసో వేరో దాహో తేజో,
ఛన్దో కాసో సాసో రోగో.

అస్సో సస్సో ఇస్సో సిస్సో,
సీహో బృగ్గో రుక్ఖో సేలో;
ఇన్దో సక్కో దేవో గామో,
చన్దో సూరో ఓఘో దీపో.

పస్సో యజ్ఞో చాగో వాదో,
హత్తో పత్తో సోసో గేదో;
సోమో యోధో గచ్చో అచ్చో,
గేహో మాళో అట్టో సాలో.

నరో నగో మిగో ససో,
సుణో బకో అజో దిజో;
హయో గజో ఖరో సరో,
దుమో తలో పటో ధజో.

ఉరగో పటగో విహగో భుజగో,
ఖరభో సరభో పసదో గవజో;
మహిసో వసభో అసురో గరుళో,
తరుణో వరుణో బలిసో పలిమో.

సాలో ధవో చ ఖదిరో,
గోధుమో సట్టికో యవో;
కళాయో చ కులత్తో చ,
తిలో ముగ్గో చ తణ్డులో.

ఖత్తియో బ్రాహ్మణో వేస్సో,
సుద్ధో ధుత్తో చ పుక్కుసో;
చణ్డాలో పతికో పట్టో,
మనుస్సో రథికో రథో.

పబ్బజితో గహట్టో చ,
గోణో ఓట్టో చ గద్రభో;
మాతుగామో చ ఓరోధో,
ఇచ్చాదీని విభావయే.

కేచేత్త వదేయుం “నను భో ‘ఓరోధా చ కుమారా చా’తి పాఠస్స దస్సనతో ఓరోధసద్ధో ఇత్థిలిట్తో”తి? తన్న, తత్త హి “ఓరోధా”తి ఇదం ఓకారస్తపుల్లిజ్జమేవ, నా’కారస్తిత్థిలిజ్జం, తుమ్హే పన “ఆకారస్తిత్థిలిజ్జ”న్తి మజ్జామానా ఏవం వదధ, న పనిదం ఆకారస్తిత్థిలిజ్జం, అథ ఖో “మాతుగామా”తిపదం వియ బహువచనవసేన వుత్తమాకారస్తపదన్తి. నను చ భో సమ్మోహవినిదనియాదీసు ఓరోధసద్దస్స ఇత్థిలిజ్జతా పాకటా, కథన్తి చే? “రుక్ఖే అధివత్థా దేవతా థేరస్స కుద్ధా పఠమమేవ మనం పలోభేత్వా ‘ఇతో తే సత్తదివసమత్థకే ఉపట్టాకో రాజా మరిస్సతీ’తి సుపినే ఆరోచేసి. థేరో తం కథం సుత్వా రాజోరోధానం ఆచిక్ఖి. తా ఏకప్పహారేనేవ మహావిరవం విరవింసు”తి. ఏత్త హి “రాజోరోధాన”న్తి వత్వా “తా”తి వుత్తత్తావ

ఓరోధసద్దస్స ఇత్తిలిఙ్గతా పాకటాతి? తన్న, అత్తస్స దుగ్గహణతో. దుగ్గహితో హి ఏత్త తుమ్మేహి అత్తో, ఏత్త పన ఓరోధసద్దేన ఇత్తిపదత్తస్స కథనతో ఇత్తిపదత్తం సన్ధాయ “తా”తి వుత్తత్తా “తా ఇత్తియో”తి అయమేవత్తో. తుమ్మే పన అమాతాపితరసంవద్దత్తా ఆచరియకులే చ అనివుట్టత్తా ఏతం సుఖుమత్తమజానంతా యం వా తం వా ముఖారూళ్లం వదధ.

భుజ్జనత్తం కథనత్తం, ముఖం హోతితి నో వదే;
యం వా తం వా ముఖారూళ్లం, వచనం పణ్ణితో నరోతి.

న మయంభో యం వా తం వా ముఖారూళ్లం వదామ, అట్టకథాచరియానజ్ఞోవ వచనం గహేత్వా వదామ,
అట్టకథాయేవ అమ్మాకం పటిసరణం , న మయం తుమ్మాకం సద్దహమాతి. అమ్మాకం సద్దహధ వా మా వా, మా తుమ్మే “అట్టకథాచరియానజ్ఞోవ వచనం గహేత్వా వదామా”తి అట్టకథాచరియే అబ్బాచిక్ఖధ. న హి అట్టకథాచరియేహి “ఓరోధసద్దో ఇత్తిలిఙ్గో”తి వుత్తట్టానమత్తి, తస్మాపి అట్టకథాచరియే అబ్బాచిక్ఖధ, న యుత్తం బుద్ధాదీనం గరూనమబ్బాచిక్ఖనం మహతో అనత్తస్స లాభాయ సంవత్తనతో. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా “అత్తనా దుగ్గహితేన అమ్మే చేవ అబ్బాచిక్ఖతి, బహుఇచ్చ అపుజ్ఞం పసవతి, తతో అత్తానఇచ్చ ఖణితీ”తి.

ఏవం అబ్బాచిక్ఖనస్స అయుత్తతం సావజ్జతఇచ్చ దస్సేత్వా పునపి తే ఇదం వత్తబ్బా - జాతకట్టకథాయమ్మి తుమ్మేహి ఆహటఉదాహరణసదిసం ఉదాహరణమత్తి, తం సుణాథ. కోసియజాతకట్టకథాయజ్ఞో “సత్థా జేతవనే విహరంతో ఏకం సావత్తియం మాతుగామం ఆరబ్బ కథేసి. సా కిరేకస్స సద్దస్స పసన్నస్స ఉపాసకబ్రాహ్మణస్స బ్రాహ్మణీ దుస్సీలా పాపధమ్మా”తి పాలో దిస్సతి. ఏత్త హి “మాతుగామం ఆరబ్బ కథేసి”తి వత్తా “సా”తి వుత్తత్తా తుమ్మాకం మతేన మాతుగామసద్దో ఇత్తిలిఙ్గోయేవ సియా, న పుల్లిఙ్గో, కిమిదం అట్టకథావచనమ్మి న పస్సథ, తదేవ పన అట్టకథావచనం పస్సథ, కిం సా ఏవ అట్టకథా తుమ్మాకం పటిసరణం, న తదజ్ఞాతి.

యది తాసద్దం అపేక్షిత్వా ఓరోధసద్దస్స ఇత్తిలిఙ్గత్తమిచ్చధ, ఏత్థాపి సాసద్దమపేక్షిత్వా మాతుగామసద్దస్స ఇత్తిలిఙ్గత్తమిచ్చధాతి. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా అప్పటిభానా మజ్జభూతా పత్తక్ఖన్దా అధోముఖా పజ్ఞాయేయుం. ఏత్థాపి మాతుగామసద్దేన ఇత్తిపదత్తస్స కథనతో ఇత్తిపదత్తం సన్ధాయ “సా”తి వుత్తత్తా “సా ఇత్తి”తి అయమేవత్తో. కత్తచి హి పథానవాచకేన పుల్లిజ్ఞేన నపుంసకలిజ్ఞేన వా సమానాధికరణస్స గుణసద్దస్స అభిధేయ్యలిఙ్గానువత్తిత్తాపుల్లిజ్ఞవసేన వా నపుంసకలిజ్ఞవసేన వా నిద్దిసితబ్బత్తేపి లిఙ్గమనపేక్షిత్వా ఇత్తిపదత్తమేవాపేక్షిత్వా ఇత్తిలిఙ్గనిద్దేసో దిస్సతి. తం యథా? “ఇథ విసాఖే మాతుగామో సుసంవిహితకమ్మన్తా హోతి సఙ్గహితపరిజనా భత్తుమనాపం చరతి, సమ్మతం అనురక్ఖతీ”తి చ, “కో ను ఖో భన్తే హేతు కో పచ్చయో, యేన మిధేకచ్చో మాతుగామో దుబ్బణ్ణా చ హోతి దురూపా సుపాపికా దస్సనాయ, దలిద్దా చ హోతి అప్పస్సకా అప్పభోగా అప్పేసక్ఖా చ. ఇథ మల్లికే ఏకచ్చో మాతుగామో కోధనా హోతి ఉపాయాసబహులా, అప్పమ్మి వుత్తా సమానా అభిసజ్జతి కుప్పతి బ్యాపజ్జతి పతిత్తియతి కోపఇచ్చ దోసఇచ్చ అప్పచ్చయఇచ్చ పాతుకరోతీ”తి చ, “తం ఖో పన భిక్ఖవే ఇత్తిరతనం రజ్జో చక్కవత్తిస్స పుబ్బుట్టాయినీ పచ్చానిపాతినీ కింకారపటిస్సావినీ”తి చ ఇమే పయోగా.

కత్తచి పన పథానవాచకేన నపుంసకలిజ్ఞేన సమానాధికరణస్స గుణసద్దస్స అభిధేయ్యలిఙ్గానువత్తిత్తా నపుంసకలిజ్ఞవసేన నిద్దిసితబ్బత్తేపి లిఙ్గమనపేక్షిత్వా పురిసపదత్తమేవాపేక్షిత్వా పుల్లిజ్ఞనిద్దేసో దిస్సతి. తం యథా? “పఇచ్చ పచ్చేకబుద్ధసతాని ఇమస్మిం ఇసిగిలిస్మిం పబ్బతే చిరనివాసినో అహేసుం. తం ఖో పన రజ్జో చక్కవత్తిస్స పరిణాయకరతనం

జ్ఞాతానం పవేసేతా అజ్ఞాతానం నివారేతా”తి. కత్తచి పధానవాచకేన లిక్లత్తయేన సమానాధికరణస్స గుణసద్దస్స అభిధేయ్యలిక్లనురూపం నిద్దేసో దిస్సతి. తం యథా? సా ఇత్తి “సీలవతీ కల్యాణధమ్మా. అట్టహి ఖో నకులమాతే ధమ్మేహి సమన్నాగతో మాతుగామో కాయస్స భేదా పరమ్మరణా మనాపకాయికానం దేవానం సహభ్యతం ఉపపజ్జతి. సద్ధో పురిసపుగ్గలో, సద్ధం కులం, చిత్తం దంతం సుఖావహా”న్తి.

సేయ్యిఇతి సద్ధో పన యేభుయ్యేన ఓకారస్తభావే రత్త్యా లిక్లత్తయానుకూలో భవతి ఏకాకారేనేవ తిట్టనతో. కథం? సేయ్యో అమిత్తో మతియా ఉపేతో. ఏసావ పూజనా సేయ్యో, ఏకాహం జీవితం సేయ్యో.

“ధమ్మేన చ అలాభో యో,
యో చ లాభో అధమ్మికో;
అలాభో ధమ్మికో సేయ్యో,
యశ్చో లాభో అధమ్మికో.

యసో చ అప్పబుద్ధీనం, విజ్ఞానం అయసో చ యో;
అయసోవ సేయ్యో విజ్ఞానం, న యసో అప్పబుద్ధీనం.

దుమ్మేధేహి పసంసా చ, విజ్ఞాహి గరహా చ యా;
గరహావ సేయ్యో విజ్ఞాహి, యశ్చో బాలప్పసంసనా.

సుఖిచ్చ కామమయికం, దుక్ఖిచ్చ పవివేకికం;
పవివేకం దుక్ఖం సేయ్యో, యశ్చో కామమయం సుఖం.

జీవితాచ్చ అధమ్మేన, ధమ్మేన మరణాచ్చ యం;
మరణం ధమ్మికం సేయ్యో, యశ్చో జీవే అధమ్మిక”న్తి.

ఏవమయం సేయ్య ఇతి సద్ధో ఓకారస్తభావే రత్త్యా లిక్లత్తయానుకూలో భవతి. కత్తచి పన ఆకారస్తభావే రత్త్యా ఇత్తిలిక్లనుకూలో దిస్సతి “ఇత్తిపి హి ఏకచ్చియా, సేయ్యో పోస జనాధిపా”తి. నిగ్గహీతన్తో పన హుత్వా నపుంసకలిక్లనుకూలో అపసిద్ధో. ఏవంపకారే పయోగే కిం తుమ్హే న పస్సథాతి. ఏవం వుత్తా చ తే నిరుత్తరావ భవిస్సన్తి.

సచేపి తే ఏత్త ఏవం వదేయ్యం “తత్త తత్త సుత్తప్పదేసే అట్టకథాదీసు చ ‘మాతుగామో’తి వా ‘మాతుగామేనా’తి వా ఓకారస్తపుల్లిక్లభావేన మాతుగామసద్దస్స దస్సనతో పుల్లిక్లభూతం మాతుగామసద్దం అనపేక్షిత్వా ఇత్తిపదత్తమేవ అపేక్షిత్వా “సా ఇత్తి”తి ఇత్తిసద్దేన సాసద్దస్స సమ్మన్దగహణం మయం సమ్మటిచ్చామ, ‘ఓరోధో’తి వా ‘ఓరోధేనా’తి వా ఓకారస్తపుల్లిక్లభావేన రితస్స ఓరోధసద్దస్స అదస్సనతో పన తుమ్హేహి వుత్తం పురిమత్తం న సమ్మటిచ్చామా”తి. తదా తేసం ఇమాని వినయపాళియం ఆగతపదాని దస్సేత్తబ్బాని “తేన ఖో పన సమయేన రాజా ఉదేసో ఉయ్యానే పరిచారేసి సద్ధిం ఓరోధేన, అథ ఖో రజ్జో ఉదేనస్స ఓరోధో రాజానం ఉదేనం ఏతదవోచా”తి. ఏవం ఇమాని సుత్తపదాని దస్సేత్వా

సుత్తనిపాతట్టకథాయం “రామో నామ రాజా కుట్టరోగీ ఓరోధేహి చ నాటకేహి చ జిగుచ్చమానో”తి వచనశ్చ దస్సేత్వా
“గచ్ఛథ తుమ్హే గరుకులముపగన్త్యా భగవతో సద్ధమ్మస్స చిరట్టితత్తం సాధుకం పదబ్యజ్జనాని ఉగ్గణ్ణథా”తి ఉయ్యోజేతబ్బా.

ఇదాని మాతుగామసద్ధాదీసు కిళ్ళి వినిచ్చయం వదామ - మాతుగామసద్ధో చ ఓరోధసద్ధో చ దారసద్ధో చాతి ఇమే
ఇత్థిపదట్టవాచకాపి సమానా ఏకంతేన పుల్లిళ్ళా భవన్తి. తేసు దారసద్ధస్స ఏకస్మిం అత్తే వత్తమానస్సాపి బహువచనకత్తమేవ
సద్ధసత్థవిదూ ఇచ్చన్తి, న ఏకవచనకత్తం. మయం పన దారసద్ధస్స ఏకస్మిం అత్తే ఏకవచనకత్తం, యేభుయ్యేన పన
బహువచనకత్తం అనుజానామ, బహుత్తే వత్తబ్బమేవ నత్తి. పాళియశ్చో దారసద్ధో యేభుయ్యేన బహువచనకో భవతి,
ఏకవచనకో అప్పో. తత్తిమే పయోగా -

“దాసా చ దాస్యో అనుజీవినో చ,
పుత్తా చ దారా చ మయశ్చ సబ్బే;
ధమ్మశ్చరామప్పరలోకహేతు,
తస్మా హి అమ్మం దహరా న మియ్యరే”తి చ,

“యో శాతీనం సఖీనం వా, దారేసు పటిదిస్సతి;
సహసా సమ్మియామేన, తం జణ్ణావసలో ఇతీ”తి చ,

“సేహి దారేహి సన్తుట్టో, వేసియాసు పదిస్సతి;
దిస్సతి పరదారేసు, తం పరాభవతో ముఖ”న్తి చ,

“పుత్తేసు దారేసు చ యా అపేక్షా”తి చ బ్యాసే, సమాసే పన “పుత్తదారా దిసా పచ్చా, పుత్తదారేహి మత్తనో”తి చ
ఏవమాదయో బహువచనప్పయోగా బహవో భవన్తి.

ఏకవచనప్పయోగా పన అప్పా. సేయ్యథిదం? “గరూనం దారే, ధమ్మం చరే యోపి సముజ్జాకం చరే, దారశ్చ పోసం
దదమప్పకస్మి”న్తి చ,

“యే గహట్టా పుజ్జాకరా, సీలవన్తో ఉపాసకా;
ధమ్మేన దారం పోసేన్తి, తే నమస్సామి మాతలీ”తి చ,

“పరదారం న గచ్ఛేయ్యం, సదారపసుతో సియ”న్తి చ,

“యో ఇచ్చే పురిసో హోతుం, జాతిం జాతిం పునప్పునం;
పరదారం వివజ్జేయ్య, ధోతపాదోవ కద్దమ”న్తి చ

ఏవమాదయో ఏకవచనప్పయోగా అప్పా.

సమాహారలక్షణవసేన పనేస దారసద్ధో నపుంసకలిజ్జేకవచనోపి కత్తచి భవతి. “ఆదాయ పుత్తదారం. పుత్తదారస్స
సజ్జహో”ఇతి ఏవం ఇథ వుత్తప్పకారేన లిళ్ళశ్చ అత్తశ్చ సల్లక్ఖేత్వా “పురిసో పురిసా”తి పవత్తం పురిససద్ధనయం నిస్సాయ

సబ్బేసం “భూతో భావకో భవో”తిఆదీనం భూధాతుమయానం అజ్ఞోసజ్ఞోకారంతపదానం నామికపదమాలాసు
సద్ధాసమ్పన్నేహి కులపుత్రేహి సద్ధమ్మట్టితియా కోసల్లముప్పాదేతబ్బం.

కిం పన సబ్బాని ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బప్పకారేన ఏకసదిసానేవ హుత్వా పవిట్టానీతి? న పవిట్టాని. కానిచి
హి ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టాని చ హోన్తి, ఏకదేసేన పవిట్టాని చ, కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే
ఏకదేసేన పవిట్టాని చ హోన్తి, ఏకదేసేన న పవిట్టాని చ, కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బధా అప్పవిట్టానేవ. తత్ర
కతమాని కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టాని చ హోన్తి, ఏకదేసేన పవిట్టాని చ? “సరో వయో
చేతో”తిఆదీని. సరోఇతి హి అయంసద్దో ఉసుసద్దసరవనలకారాదిసరవాచకో చే, పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టో. రహదవాచకో
చే, మనోగణపక్ష్తికత్తా పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టో. వయోఇతి సద్దో పరిహానివాచకో చే, పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టో.
ఆయుకోట్టాసవాచకో చే, మనోగణపక్ష్తికత్తా పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టో. చేతో ఇతి సద్దో యది పణ్ణత్తివాచకో, పురిసనయే
సబ్బధా పవిట్టో. యది పన చిత్తవాచకో, మనోగణపక్ష్తికత్తా పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టో. మనోగణో చ నామ -

మనో వచో వయో తేజో,
తపో చేతో తమో యసో;
అయో పయో సిరో ధన్దో,
సరో ఉరో రహో అహో -

ఇమే సోళస.

ఇదాని యథావృత్తస్స పాకటీకరణత్థం మనసద్ధాదీనం నామికపదమాలం కథయామ -

మనో , మనా. మనం, మనో, మనే. మనసా, మనేన, మనేహి, మనేభి. మనసో, మనస్స, మనానం. మనా,
మనస్మా, మనమ్మా, మనేహి, మనేభి. మనసో, మనస్స, మనానం. మనసి, మనే, మనస్మిం, మనమ్హి, మనేసు. భో మన,
భవంతో మనా.

అథ వా “భో మనా”ఇతి బహువచనమ్మి శోయ్యం. ఏవం వచో, వచా. వచం, వచో, వచే. వచసాతిఆదినా
నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. అహసద్దస్స పన భుమ్మేకవచనత్థానే అహసి, అహే, అహస్మిం, అహమ్హి, అహు, అహనీతి
యోజేతబ్బా.

ఇదాని రూపంతరవిసేసదస్సనత్థం నపుంసకలిజ్జస్స మనసద్దస్సపి నామికపదమాలం వదామ, అట్థానే అయం కథితాతి
న చోదేతబ్బం.

మనం, మనాని, మనా. మనం, మనాని, మనే. మనేన, మనేహి, మనేభి. మనస్స, మనసో, మనానం. మనా,
మనస్మా, మనమ్మా, మనేహి, మనేభి. మనస్స, మనసో, మనానం. మనే, మనస్మిం, మనమ్హి, మనేసు. భో మన, భవంతో
మనా. అథ వా “భో మనాని, భో మనా”ఏవమ్మి బహువచనం వేదితబ్బం. ఏవముత్తరత్తాపి నయో.

ఏత్త చ పుల్లిళ్ళు మనసద్దస్సు పచ్చత్తకరణసమ్మదానసామిభుమ్మవచనాని మనో మనసా మనసో మనసీతి రూపాని రపేత్వా యాని సేసాని, నపుంసకలిళ్ళు చ మనసద్దస్సు పచ్చత్తవచనాని “మనం మనానీ”తి రూపాని చ, అట్టమ్యాపయోగవచనానం “మనం మనానీ”తి రూపద్వయశ్చ రపేత్వా యాని సేసాని, తాని సబ్బాని కమతో సమసమాని.

కేచి ఓకారస్తో మనోఇతి సద్దో నపుంసకలిళ్ళోతి వదన్తి, తే వత్తబ్బా - యది సో నపుంసకలిళ్ళో సీయా, తస్సదిసేహి వచో వయోతిఆదిసద్దేహిపి నపుంసకలిళ్ళేహివ భవితబ్బం, న “తే నపుంసకలిళ్ళ”తి గరూ వదన్తి, “పుల్లిళ్ళ”ఇచ్చేవ వదన్తి. యస్మా చ పాళియం “కాయో అనిచ్చో; మనో అనిచ్చో”తి చ “కాయో దుక్ఖో, మనో దుక్ఖో”తి చ “నిచ్చో వా అనిచ్చో వాతి అనిచ్చో భన్తే”తి చ ఏవమాదయో పుల్లిళ్ళప్పయోగా బహవో దిట్టా. తేన శాయతి మనోసద్దో ఏకన్తేన పుల్లిళ్ళోతి. యది పన నపుంసకలిళ్ళోసీయా, “అనిచ్చో దుక్ఖో”తి ఏవమాదీని తంసమానాధికరణాని అనేకపదసతానిపి నపుంసకలిళ్ళానేవ సీయుం. న హి తాని నపుంసకలిళ్ళాని, అథ ఖో అభిధేయ్యలిళ్ళానువత్తకాని వాచ్చలిళ్ళాని. ఏవం మనోసద్దస్సు పుల్లిళ్ళతా పచ్చేతబ్బాతి, సచే మనోసద్దో నపుంసకలిళ్ళో న హోతి, కథం “మనానీ”తి నపుంసకరూపం దిస్సతీతి? సచ్చం “మనానీ”తి నపుంసకలిళ్ళమేవ, తథాపి మనోగణే పముఖభావేన గహితస్సోకారస్తస్సు మనసద్దస్సు రూపం న హోతి. అథ కిళ్ళారహీతి చే? చిత్తసద్దేన సమానలిళ్ళస్సు సమానసుతిత్తేపి మనోగణే అపరియాపన్నస్సు నిగ్గహీతస్తస్సేవ మనసద్దస్సు రూపం. మనసద్దో హి పున్నపుంసకవసేన ద్వీధా భిజ్జతి “మనో మనం”ఇతి యథా “అజ్జవోఅజ్జవ”న్తి. “మనో చే నప్పదుస్సతి. సన్తం తస్స మనం హోతి”తి హి పాళి. యది చ సో మనోసద్దో నపుంసకలిళ్ళో న హోతి.

“గరు చేతియపబ్బతవత్తనియా,
పమదా పమదా పమదా విమదం;
సమణం సునిసమ్మ అకా హసితం,
పతితం అసుభేసు మునిస్స మనో”తి

ఏత్త మనోసద్దేన సమానాధికరణో “పతిత”న్తి సద్దో నపుంసకలిళ్ళభావేన కస్మా సన్నిహితో. యస్మా చ సమానాధికరణపదం నపుంసకలిళ్ళభావేన సన్నిహితం, తస్మా సద్దన్తరసన్నిధానవసేన మనోసద్దో నపుంసకలిళ్ళోతి శాయతీతి? తన్న, సమానాధికరణపదస్సు సబ్బత్త లిళ్ళవిసేసాజోతనతో. యది హి సమానాధికరణపదం సబ్బత్త లిళ్ళవిసేసం జోతేయ్య, “చత్తారో ఇన్ద్రియానీ”తి ఏత్థాపి “చత్తారో”తి పదం ఇన్ద్రియసద్దస్సు పుల్లిళ్ళత్తం కరేయ్య, న చ కాతుం సక్కోతి. ఇన్ద్రియసద్దో హి ఏకన్తేన నపుంసకలిళ్ళో. యది తుమ్హే “పతిత”న్తి సమానాధికరణపదం నిస్సాయ మనోసద్దస్సు నపుంసకలిళ్ళత్తమిచ్చథ, “చత్తారో ఇన్ద్రియానీ”తి ఏత్థపి “చత్తారో”తి సమానాధికరణపదం నిస్సాయ ఇన్ద్రియసద్దస్సు పుల్లిళ్ళత్తం ఇచ్చథాతి. న మయం భో ఇన్ద్రియసద్దస్సు పుల్లిళ్ళత్తం ఇచ్చామ, అథ ఖో నపుంసకలిళ్ళత్తంయేవ ఇచ్చామ, “చత్తారో”తి పదం లిళ్ళవిపల్లాసవసేన రితత్తా “చత్తారీ”తి గణ్ణామ, తస్మా “చత్తారి ఇన్ద్రియానీ”తి అత్థం ధారేమాతి. యది ఏవం “పతితం అసుభేసు మునిస్స మనో”తి ఏత్థాపి “పతిత”న్తి పదం లిళ్ళవిపల్లాసవసేన రితన్తి మన్త్వా “పతితో”తి అత్థం ధారేథాతి. న ధారేమ ఏత్త లిళ్ళవిపల్లాసస్సు అనిచ్చితబ్బతో. యది హి మనోసద్దో పుల్లిళ్ళో సీయా, తంసమానాధికరణపదం “పతితో”తి వత్తబ్బం సీయా. కిమాచరియో ఏవం వత్తుం న జాని, జానమానో ఏవ సో “పతితో”తి నావోచ, “పతిత”న్తి పనావోచ, తేన శాయతి “మనోసద్దో నపుంసకలిళ్ళో”తి. మా తుమ్హే ఏవం వదేథ, సమానాధికరణపదం నామ కత్థచి పధానలిళ్ళమనువత్తతి, కత్థచి నానువత్తతి, తస్మా న తం లిళ్ళవిసేసజోతనే ఏకన్తతో పమాణం. “మాతుగామో, ఓరోధో, ఆవుసో విసాఖ, ఏహి విసాఖే, చిత్తాని అట్ఠీనీ”తి

ఏవమాదిరూపవిసేసోయేవ పమాణం. యది సమానాధికరణపదేయేవ లిङ్గవిసేసో అధిగస్తబ్ధో సియా, “చత్తారో చ మహాభూతా”తిఆదీసు లిङ్గవవత్తానం న సియా. యస్మా ఏవమాదీసుపి రానేసు లిङ్గవవత్తానం హోతియేవ. కథం? “చత్తారో”తి పుల్లిङ్గం “మహాభూతా”తి నపుంసకన్తి, తస్మా “పతితం అసుభేసు మునిస్స మనో”తి ఏత్థాపి “పతిత”న్తి నపుంసకలిङ్గం “మనో”తి పుల్లిङ్గన్తి వవత్తానం భవతీతి. ఇదం సుత్వా తే తుణ్ణీ భవిస్సన్తి. తతో తేసం తుణ్ణీభూతానం ఇదం వత్తబ్బం – యస్మా మనోగణే పవత్తానం పదానం సమానాధికరణపదాని కత్థచి నపుంసకవసేన యోజేతబ్బాని, తస్మా మనోగణే పముఖస్స మనోసద్దస్సపి సమానాధికరణపదాని కత్థచి నపుంసకవసేన యోజితాని. తథా హి పుబ్బాచరియా “సద్దమ్మతేజవిహతం విలయం ఖణేన, వేనేయ్యసత్తహదయేసు తమోపయాతి. దుక్ఖం వచో ఏతస్మిన్తి దుబ్బచో. అవనతం సిరో యస్స సోయం అవంసిరో, అప్పకం రాగాది రజో యేసం పజ్ఞామయే అక్కిమ్మి తే అప్పరజక్ఖా”తిఆదినా సద్దరచనం కుబ్బింసు, న పన తేహి వచో సిరో రజోసద్దాదీనం నపుంసకలిङ్గత్తం విభావేతుం ఈదిసీ సద్దరచనా కతా, అథ ఖో సిరోమనోసద్దానం మనోగణే పవత్తానం పుల్లిङ్గసద్దానం కత్థచిపి ఈదిసానిపి లిङ్గవిపల్లాసవసేన రితాని సమానాధికరణపదాని హోన్తీతి పరేసం జానాపనాధిప్పాయవతియా అనుకమ్పాయ విరచితా. ఏత్థాపి తుమ్మాకం మతేన మనోసద్దస్స నపుంసకలిङ్గత్తే సతి వచో సిరో ఇచ్ఛాదయోపి నపుంసకలిङ్గత్తమాపజ్జన్తి నపుంసకలిङ్గవసేన సమానాధికరణపదానం నిద్దిట్టత్తా. కిం పనేతేసమ్మి నపుంసకలిङ్గత్తం ఇచ్ఛథాతి. అద్ధా తే ఇదమ్మి సుత్వా నిబ్బేరేతుమసక్కోన్తా తుణ్ణీ భవిస్సన్తి. కిఞ్చాపి తే అజ్ఞం గహేతబ్బకారణం అపస్సన్తా ఏవం వదేయ్యం “యది భో మనో సద్దో నపుంసకలిङ్గోన హోతి, కస్మా వేయ్యాకరణా ‘మనోసద్దో నపుంసకలిङ్గో’తి వదన్తీ”తి? తే వత్తబ్బా – యది తుమ్మే వేయ్యాకరణమతం గహేత్వా మనోసద్దస్స నపుంసకలిङ్గత్తం రోచేథ, నను భగవాయేవ లోకే అసదిసో మహావేయ్యాకరణో మహాపురిసో విసారదో పరప్పవాదమద్దనో. భగవన్తజ్ఞో పదకా వేయ్యాకరణా అమృట్టమాణవపోక్షరసాతిసోణదణ్ణాదయో చ బ్రాహ్మణా సచ్చకనిగణ్ణాదయో చ పరిబ్బాజకా వాదేన న సమ్మాపుణింసు, అజ్ఞాదత్తు భగవాయేవ మత్తవారణగణమజ్ఞే కేసరసీహో వియ అసమ్మీతో నేసం నేసం వాదం మద్దేసి, మహన్తే చ నే అత్తే పతిట్టాపేసి, ఏవంవిధేన భగవతా వోహరకుసలేన యస్మా “కాయో అనిచ్ఛో”తి చ “కాయో దుక్ఖో, మనో అనిచ్ఛో, మనో దుక్ఖో”తి చ ఏవమాదినా వుత్తా మనోసద్దస్స పుల్లిङ్గభావసూచనికా బహూ పాళియో దిస్సన్తి, తస్మా మనోసద్దో పుల్లిङ్గోయేవాతి సారతో పచ్చేతబ్బోతి. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా అప్పటిభానా మజ్ఞభూతా పత్తక్ఖన్దా అధోముఖా పజ్ఞాయిస్సన్తి.

ఇదాని సరసద్దాదీనం నామికపదమాలా విసేసతో వుచ్చతే –

సరో, సరా. సరం, సరే. సరేన, సరేహి, సరేభి. సరస్స, సరానం. సరా, సరస్మా, సరమ్మా, సరేహి, సరేభి. సరస్స, సరానం. సరే, సరస్మిం, సరమ్మి, సరేసు. భో సర, భవన్తో సరా.

అయం పురిసనయే సబ్బథా పవిట్టస్స ఉసుసద్దసరవనలకారాదిసరవాచకస్స సరసద్దస్స నామికపదమాలా.

అయం పన పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టస్స మనోగణపక్షికస్స రహదవాచకస్స సరసద్దస్స నామికపదమాలా –

సరో, సరా. సరం, సరో, సరే. సరసా, సరేన, సరేహి, సరేభి. సరసో, సరస్స, సరానం. సరా, సరస్మా, సరమ్మా, సరేహి, సరేభి. సరసో, సరస్స, సరానం. సరసి, సరే, సరస్మిం, సరమ్మి, సరేసు. భో సర, భవన్తో సరా, భో సరా ఇతి వా.

వయో, వయా. వయం, వయే. వయేన, వయేహి, వయేభీతి పురిసనయేన శో య్యో. అయం పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టస్స పరిహానివాచకస్స వయసద్దస్స నామికపదమాలా.

అయం పన పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టస్స మనోగణపక్ఖికస్స ఆయుకోట్టాసవాచకస్స వయసద్దస్స నామికపదమాలా - వయో, వయా. వయం, వయో, వయే. వయసా, వయేన, వయేహి, వయేభీతి మననయేన శోయ్యో. తస్స చేతో పటిస్సోసి, అరజ్ఞో లుద్దగోచరో. చేతా హనింసు వేదబ్బం.

చేతో, చేతా. చేతం, చేతే. చేతేన, చేతేహి, చేతేభీతి పురిసనయేన శోయ్యో. అయం పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టస్స పణ్ణత్తివాచకస్స చేతసద్దస్స నామికపదమాలా.

అయం పన పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టస్స చిత్తవాచకస్స చేతసద్దస్స నామికపదమాలా - చేతో, చేతా. చేతం, చేతో, చేతే. చేతసా, చేతేన, చేతేహి, చేతేభీతి మననయేన శోయ్యో. యసో కులపుత్తో, యసం కులపుత్తం, యసేన కులపుత్తేనాతి ఏకవచనవసేన పురిసనయేన యోజేతబ్బా, ఏకవచనపుథువచనవసేన వా. ఏవం కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బధా పవిట్టాని చ హోన్తి, ఏకదేసేన పవిట్టాని చాతి ఇమినా నయేన సబ్బపదాని పజ్ఞాచక్కునా ఉపపరిక్ఖిత్వా విసేసో వేదితబ్బో. అవిసేసజ్ఞానో హి ఏవమాదివిభాగం అజానంతా యం వా తం వా బృజ్జానం రోపేంతా యథాధిప్పేతం అత్తం విరాధేన్తి, తస్మా యో ఏత్త అప్పేహి పకాసితో విభాగో, సో సద్ధాసమ్మన్నేహి కులపుత్తేహి సక్కచ్చముగ్గహేతబ్బో. కతమాని కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టాని చ ఏకదేసేన న పవిట్టాని చ? మనో వచో తేజోసద్ధాదయో చేవ అయ్యసద్ధో చ, తత్త మనసద్ధాదీనం నామికపదమాలా హేట్టా విభావితా.

అయ్యసద్దస్స పన నామికపదమాలాయం “అయ్యో, అయ్యా. అయ్యం, అయ్యే”తి పురిసనయేన వత్వా ఆలపనట్థానే “భో అయ్య, భో అయ్యో”తి ద్వే ఏకవచనాని, “భవంతో అయ్యా, భవంతో అయ్యో”తి ద్వే బహువచనాని చ వత్తబ్బాని. ఏత్త అయ్యో ఇతి సద్ధో పచ్చత్తవచనభావే ఏకవచనం, ఆలపనవచనభావే ఏకవచనశ్చోవ బహువచనశ్చ. తత్తిమే పయోగా “అయ్యో కిర సాగతో అమ్మతిత్తికేన నాగేన సజ్ఞామేసి, పివతు భంతే అయ్యో సాగతో కాపోతికం పసన్న”న్తి ఏవమాదీని అయ్యోసద్దస్స పచ్చత్తేకవచనప్పయోగాని, “అథ ఖో సా ఇత్థి తం పురిసం ఏతదవోచ ‘నాయ్యో సో భిక్కు మం నిప్పాటేసి, అపిచ అహమేవ తేన భిక్కునా గచ్ఛామి, అకారకో సో భిక్కు, గచ్ఛ ఖమాపేహితే” ఏవమాదీని అయ్యోసద్దస్స ఆలపనేకవచనప్పయోగాని, “ఏథ’య్యో రాజవసతిం, నిసీదిత్వా సుణాథ మే. ఏథ మయం అయ్యో సమణేసు సక్కపుత్తియేసు పబ్బజిస్సామా”తి ఏవమాదీని అయ్యోసద్దస్స ఆలపనబహువచనప్పయోగాని. భవతి చత్త -

అయ్యో ఇతి అయం సద్ధో, పచ్చత్తేకవచో భవే;

ఆలపనే బహువచో, భవే ఏకవచోపి చ -

ఏవం కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టాని చ హోన్తి ఏకదేసేన న పవిట్టాని చ.

కతమాని కానిచి ఓకారంతపదాని పురిసనయే సబ్బధా అప్పవిట్టాని? గోసద్ధోయేవ. గోసద్దస్స హి అయం నామికపదమాలా -

గో, గావో, గవో. గావుం, గావం, గవం, గావో, గవో. గావేన, గవేన, గోహి, గోభి. గావస్సు, గవస్సు, గవం, గున్నం, గోనం. గావా, గావస్మా, గావమ్నా, గవా, గవస్మా, గవమ్నా, గోహి, గోభి. గావస్సు, గవస్సు, గవం, గున్నం, గోనం. గావే, గావస్మిం, గావమ్ని, గవే, గవస్మిం, గవమ్ని, గావేసు, గవేసు, గోసు. భో గో, భవన్తో గావో, గవో. అయం పురిసనయే సబ్బథా అప్పవిట్టస్స గోసద్దస్స నామికపదమాలా.

నను చ భో గోసద్దో అత్తనా సమ్మాతగోణసద్దమాలావసేన పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టో చేవ ఏకదేసేన న పవిట్టో చాతి? సచ్చం. గోణసద్దో గోసద్దవసేన సమ్మాతోపి “వత్తిచ్చానుపుబ్బికా సద్దపటిపత్తి”తి వచనతో గోసద్దతో విసుం అష్టేహి గోహత్వా పురిసనయే పక్కిత్తో. తస్స హి విసుం గహణే యుత్తి దిస్సతి స్వాదీసు ఏకాకారేనేవ తిట్టనతో, తస్మా గోసద్దతో సమ్మాతమ్మి గోణసద్దం అనపేక్షిత్వా సుద్ధం గోసద్దమేవ గోహత్వా పురిసనయే సబ్బథా గోసద్దస్స అప్పవిట్టతా వుత్తా.

నను చ భో పచ్చత్తవచనభూతో గోఇతి సద్దో పురిసోతి సద్దేన సదిసత్తా పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టోతి? తన్న, గోసద్దో హి నిచ్చమోకారన్తో, న పురిససద్దాదయో వియ పరమం అకారస్తభావే రత్వా పచ్చా పటిలద్ధోకారస్తత్తో. తేనేవ హి పచ్చత్తవచనట్టానేపి ఆలపనవచనట్టానేపి గోఇచ్చేవ తిట్టతి. యది పచ్చత్తవచనత్తం పటిచ్చ గోసద్దస్స పురిసనయే ఏకదేసేన పవిట్టతా ఇచ్చితబ్బా, “కానిచి ఓకారస్తపదానీ”తి ఏవం వుత్తా ఓకారస్తకథా కమత్థం దీపేయ్య, నిప్పలావ సా కథా సియా, తస్మా అష్టేహి యథావుత్తో నయోయేవ ఆయస్సున్తేహి మనసి కాతబ్బో. ఏవం గోసద్దస్స పురిసనయే సబ్బథా అప్పవిట్టతా దట్టబ్బా.

కేచేత్థ ఏవం పుచ్చేయ్యం “గోసద్దస్స తావ ‘గో, గావో, గవో. గావుం, గావం, గవం’ ఇచ్చాదినా నయేన పురిసనయే సబ్బథా అప్పవిట్టతా అష్టేహి ఇతా, జరగ్గవ పుఞ్ణవాదిసద్దా పన కుత్త నయే పవిట్టా”తి? తేసం ఏవం బ్యాకాతబ్బం “జరగ్గవ పుఞ్ణవాదిసద్దా సబ్బథాపి పురిసనయే పవిట్టా”తి. తథా హి తేసం గోసద్దతో అయం విసేసో, జరన్తో చ సో గో చాతి జరగ్గవో. ఏత్థ నకారలోపో తకారస్స చ గకారత్తం భవతి సమాసపదత్తా, సమాసే చ సిమ్మి పరే గోసద్దస్సోకారస్స అవాదేసో లబ్బతి, తస్మా పాళియం “విసాణేన జరగ్గవో”తి ఏకవచనరూపం దిస్సతి. తథా హి అఙ్గాత్థ అనుపపదత్తా గవోఇతి బహువచనపదంయేవ దిస్సతి. ఇథ పన సోపపదత్తా సమాసపదభావమాగమ్మ “జరగ్గవో”తి ఏకవచనపదంయేవ దిస్సతి. తథా హి జరగ్గవోతి ఏత్థ జరన్తా చ తే గవో చాతి ఏవం బహువచనవసేన నిబ్బచనీయతా న లబ్బతి లోకసజ్జేతవసేన ఏకస్మిం అత్థే నిరూళ్లత్తాతి. “జరగ్గవో, జరగ్గవా. జరగ్గవం, జరగ్గవే. జరగ్గవేనా”తి పురిసనయేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. ఏస నయో పుఞ్ణవో సక్యపుఞ్ణవోతిఆదీసుపి.

తత్త పుఞ్ణవోతి గున్నం యూథపతి నిసభసజ్ఞాతో ఉసభో. యో పాళియం “ముహుత్తజాతోవ యథా గవంపతి, సమేహి పాదేహి ఘోసీ వసున్దర”న్తి చ “గవఞ్చో తరమానానం, ఉజం గచ్చతి పుఞ్ణవో”తి చ ఆగతో. ఈదీసు పన రానేసు కేచి “పుమా చ సో గో చాతి పుఞ్ణవో”తి వచనత్థం భణన్తి. మయం పన పధానే నిరూళ్లో అయం సద్దోతి వచనత్థం న భణామ. న హి పుఞ్చోకిలోతిఆదిసద్దానం కోకిలాదీనం పుమ్భావప్పకాసనమత్తే సమత్తతా వియ ఇమస్స పుమ్భావప్పకాసనమత్తే సమత్తతా సమ్మవతి, అథ ఖో పధానభావప్పకాసనే చ సమత్తతా సమ్మవతి. తేన “సక్యపుఞ్ణవో”తిఆదీసు నిసభసజ్ఞాతో పుఞ్ణవో వియాతి పుఞ్ణవో, సక్యానం, సక్యేసు వా పుఞ్ణవో సక్యపుఞ్ణవోతిఆదినా సమాసపదత్తో గోహతబ్బో. అథ వా ఉత్తరపదత్తే రితానం సీహబ్బగ్గనాగాదిసద్దానం సేట్టవాచకత్తా “సక్యపుఞ్ణవో”తిఆదీనం “సక్యసేట్టో”తిఆదినా అత్తో గోహతబ్బో.

ఇతి సబ్బధాపి పురిసనయే పవత్తనతో జరగ్గవ పుజ్జవాదిసద్ధానం గోసద్దస్స పదమాలతో వినదిసపదమాలతా వవత్తపేతబ్బా. గోసద్దస్స పన పురిసనయే సబ్బధా అప్పవిట్ఠతా చ వవత్తపేతబ్బా.

ఆపసద్దే ఆచరియానం లిజ్జవచనవసేన మతిభేదో విజ్జతి, తస్మా తంమతేన తస్స పురిసనయే సబ్బధా అప్పవిట్ఠతా భవతి. “అజ్ఞత్తరాపేసూ”తి పాళియా అట్ఠకథాయం “మహియా పన నదియా ఉత్తరేన ఆపో”తి వుత్తం, టీకాయం పన తం ఉల్లిళ్ళిత్వా “మహియా నదియా ఆపో తస్స జనపదస్స ఉత్తరేన హోన్తి, తాసం అవిదురత్తా నో జనపదో ఉత్తరాపో”తి వుత్తం. ఏవం ఆపసద్దస్స ఏకస్తేన ఇత్థిలిజ్జతా బహువచనతా చ ఆచరియేహి ఇచ్చితా, తేసం మతే ఆపోఇతి ఇత్థిలిజ్జే పరమాబహువచనరూపే హోన్తే దుతియాతతియాపఞ్చమీసత్తమీనం బహువచనరూపాని కీదిసాని సియుం. తథా హి “పురిసే, పురిసేహి పురిసేభి పురిసేసూ”తి రూపవతో పుల్లిజ్జస్స వియ ఓకారన్తిత్థిలిజ్జస్స ఏకారపహి కారాదియుత్తాని రూపాని కత్థచిపి న దిస్సన్తి. అతో తేసం మతే పదమాలానయో అతీవ దుక్కరో.

ఆపసద్దస్స గరవో, సద్దసత్తనయం పతి;
బహువచనతఞ్చిత్తి-లిజ్జభావఞ్చ అబ్రవం.

ఇచ్చాపసద్దస్స ఇత్థిలిజ్జబహువచనంతతా వేయ్యాకరణానం మతం నిస్సాయ అనుమతాతి వేదితబ్బా. అట్ఠసాలినియం పన ఆపో ఇతి సద్దస్స నపుంసకలిజ్జేకవచనవసేన వుత్తో పయోగో దిట్టో “ఓమత్తం పన ఆపో అధిమత్తపథవీగతికం జాత”న్తి. జాతకపాళియం తు తస్సేకవచనంతతా దిట్టా. తథా హి “సుచిం సుగన్ధం సలిలం, ఆపో తత్థాభిసన్దతీ”తి. ఇమస్మిం పదేసే ఆపో ఇతి సద్దో ఏకవచనట్టానే రితో దిట్టో. కేచేత్త వదేయుం “ఆపోతి సజ్ఞం గతం సలిలం సుచి సుగన్ధం హుత్వా తత్త అభిసన్దతీతి సలిలంసద్దవసేన ఏకవచనప్పయోగో కతో, న నామసద్దవసేన. ఆపసద్దో హి ఏకస్తేనిత్థిలిజ్జో చేవ బహువచనస్తో చ. తథా హి ‘ఆపో తత్థాభిసన్దన్తీ’తి బహువచనవసేన తప్పయోగో వత్తబ్బోపి ఛన్దానురక్ఖణత్తం వచనవిపల్లాసవసేన నిద్దిట్టో”తి. తన్న, “ఆపో తత్థాభిసన్దరే”తి వత్తుం సక్కుణేయ్యత్తా “తాని అజ్జ పదిస్సరే”తి బహువచనప్పయోగా వియ. యస్మా ఏవం న వుత్తం, యస్మా చ పన పాళియం “ఆపో లబ్బతి, తేజో లబ్బతి, వాయో లబ్బతీ”తి ఏకవచనప్పయోగో దిస్సతి, తస్మా “ఆపో”తి సద్దస్స ఏకవచనంతతా పచ్చక్షతో దిట్టాతి.

అథాపి చే వదేయుం - నను పాళియంయేవ తస్స బహువచనంతతా పచ్చక్షతో దిట్టా “ఆపో చ దేవా పథవీ చ, తేజో వాయో తదాగము”న్తి? తమ్పి న. ఏత్త హి “దేవా”తి సద్దం అపేక్షిత్వా “ఆగము”న్తి బహువచనప్పయోగో కతో, న “ఆపో”తి సద్దం. యది “ఆపో”తి సద్దం సన్ధాయ బహువచనప్పయోగో కతో సియా, “పథవీ”తి “తేజో”తి “వాయో”తి చ సద్దమ్పి సన్ధాయ బహువచనప్పయోగో కతో సియా . ఏవం సన్తే పథవీ తేజో వాయోసద్దాపి బహువచనకభావమాపజ్ఞేయుం, న పన ఆపజ్ఞన్తి. న హేతే బహువచనకా, అథ ఖో ఏకవచనకా ఏవ. రూళ్ళీవసేన తే పవత్తా పకతిఆపాదీసు అత్తేసు అప్పవత్తనతో. తథా హి ఆపోకసిణాదీసు పరికమ్మం కత్వా నిబ్బత్తా దేవా ఆరమ్మణవసేన “ఆపో”తిఆదినామం లభన్తితి. ఏవం వుత్తాపి తే ఏవం వదేయుం “నను చ భో ‘అజ్ఞత్తరాపేసూ’తి బహువచనపాళి దిస్సతీ”తి? తే వత్తబ్బా - అసమ్మధమవతిణ్ణా తుమ్మే, న హి తుమ్మే సద్దప్పవత్తిం జానాథ, “అజ్ఞత్తరాపేసూ”తి బహువచనం పన “కురూసు అజ్ఞేసు అజ్ఞానం మగధాన”న్తిఆదీని బహువచనాని వియ రూళ్ళీవసేన ఏకస్సాపి జనపదస్స వుత్తం, న ఆపసజ్ఞాతం అత్తం సన్ధాయ. “అజ్ఞత్తరాపేసూ”తి ఏత్త హి ఆపసజ్ఞాతో అత్తో ఉపసజ్జనీభూతో, పుల్లిజ్జబహువచనేన పన వుత్తో జనపదసజ్ఞాతో అత్తోయేవ పధానో “ఆగతసమణో సజ్ఞారామో”తి ఏత్త సమణసజ్ఞాతం అత్తం ఉపసజ్జనకం కత్వా పవత్తస్స ఆగతసమణసద్దస్స

సజ్జారామసజ్జాతో అట్టో వియ, తస్మా ఆపసజ్జాతం అత్తం గహేత్వా యో అజ్జత్తరాపో నామ జనపదో, తస్మిం అజ్జత్తరాపేసు జనపదేతి అట్టో వేదితబ్బో. తథా హి “అజ్జత్తరాపేసు విహరతి ఆపణం నామ అజ్ఞానం నిగమో”తి పాళి దిస్సతి. తత్త ఉత్తరేన మహామహియా నదియా ఆపో యేసం తే ఉత్తరాపా, అజ్ఞా చ తే ఉత్తరాపా చాతి అజ్జత్తరాపా, తేసు అజ్జత్తరాపేసు. ఏవం ఏకస్మిం జనపదేయేవ బహువచనం న ఆపసజ్జాతే అట్టే, తేన అట్టకథాయం వుత్తం “తస్మిం అజ్జత్తరాపేసు జనపదే”తి. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా భవిస్సన్తి.

తథాపి యే ఏవం వదన్తి “ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ బహువచనకోచా”తి. తే పుచ్చితబ్బా “కిం పటిచ్చ తుమ్హే ఆయస్మన్తో ‘ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ బహువచనకో చా’తి వదథా”తి ? తే ఏవం పుట్టా ఏవం వదేయ్యం – “అజ్ఞాయేవ సో జనపదో, మహియా పన నదియా ఉత్తరేన ఆపో, తాసం అవిదురత్తా ఉత్తరాపోతి వుచ్చత్తి”తి చ “మహియా పన నదియా ఆపో తస్స జనపదస్స ఉత్తరేన హోన్తి, తాసం అవిదురత్తా సో జనపదో ఉత్తరాపోతి వుచ్చత్తి”తి చ ఏవం పుట్టాచరియేహి అభిసజ్జతో సద్ధరచనావిసేసో దిస్సతి, తస్మా ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ బహువచనకో చా”తి వదామాతి. సచ్చం దిస్సతి, సో పన సద్ధసత్థే వేయ్యాకరణానం మతం గహేత్వా అభిసజ్జతో, సద్ధసత్థజ్ఞా నామ న సబ్బథా బుద్ధవచనస్సోపకారకం, ఏకదేసేన పన హోతి, తస్మా కచ్చాయనప్పకరణే ఇచ్చితానిచ్చితసజ్ఞహవివజ్జనం కాతుం “జినవచనయుత్తజ్ఞో, లిజ్ఞజ్ఞా నిప్పజ్జతే”తి లక్ఖణాని వుత్తాని.

యది చ ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞబహువచనకో, కథం ఆపోతి పదం సిజ్ఞతీతి? ఆపసద్దతో పరమాయోవచనం కత్వా తస్సోకారాదేసజ్ఞా కత్వా ఆపోతి పదం సిజ్ఞతి “గావో”తి పదమివాతి. విసమమిదం నిదస్సనం, “గావో”తి పదజ్ఞో నిచ్చోకారస్తేన గోసద్దేన సమ్మాతం. తథా హి యోష్ఠి పరే గోసద్దంతస్సావాదేసం కత్వా తతో యోనమోకారాదేసం కత్వా “గావో”తి నిప్పజ్జతి, ఆపసద్దే పన ద్వే ఆదేసా న సన్తి. బుద్ధవచనజ్ఞో పత్వా ఆపసద్దో అకారంతాపకతికో జాతో, న అజ్ఞాధాపకతికోతి.

ఏవం వుత్తాపి తే “ఇదమేవ సచ్చం, నాజ్ఞా”న్తి చేతసి సన్నిధాయ ఆధానగ్గాహిదుప్పటినిస్సగ్గిభావే, “న వచనపచ్చనీకసాతేన సువిజానం సుభాసిత”న్తి ఏవం వుత్తపచ్చనీకసాతభావే చ రత్వా ఏవం వదేయ్యం “యథేవ గావోసద్దో, తథేవ ఆపోసద్దో కిం ఇత్థిలిజ్ఞో న భవిస్సతి బహువచనకో చా”తి? తతో తేసం ఇమాని సుత్తపదాని దస్సేతబ్బాని. సేయ్యధిదం? “ఆపం ఆపతో సజ్ఞానాతి, ఆపం ఆపతో సజ్ఞత్వా ఆపం మజ్ఞాతి, ఆపస్మిం మజ్ఞాతి, ఆపం మేతి మజ్ఞాతి, ఆపం అభినన్దతీ”తి ఏవం సుత్తపదాని దస్సేత్వా “ఆపన్తి ఇదం కతరవచన”న్తి పుచ్చితబ్బా. అద్ధా తే ఆపసద్దస్స బహువచనంతభావమేవ ఇచ్చమానా వక్తన్తి “దుతియాబహువచన”న్తి. తే వత్తబ్బా “నను యోవచనం న సుయ్యతీ”తి? తే వదేయ్యం “యోవచనం కతరమాదేసత్తా న సుయ్యతీ”తి. యం యం భోన్తో ఇచ్చన్తి, తం తం ముఖారూళ్లం వదన్తి.

“ఆపతో”తి ఇదం పన కిం భోన్తో వదన్తితి? “ఆపతో”తి ఇదమ్మి “బహువచనకం తోపచ్చయన్త”న్తి వదామ తోపచ్చయస్స ఏకత్తే చ బహుత్తే చ పవత్తనతో. ఇతి తుమ్హే బహువచనకత్తయేవ ఇచ్చమానా “ఆపోసద్దో చ యోవచనన్తో”తి భణథ, “ఆపతో”తి ఇదమ్మి “బహువచనకం తోపచ్చయన్త”న్తి భణథ, “ఆపస్మిం మజ్ఞాతీ”తి ఏత్త పన “ఆపస్మి”న్తిదం కతరవచనన్తం కతరాదేసేన సమ్మాతన్తి? అద్ధా తే ఏవం పుట్టా నిరుత్తరా భవిస్సన్తి. తథా యేసం ఏవం హోతి “ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ బహువచనకో చా”తి, తే పుచ్చితబ్బా “యం ఆచరియేహి వేయ్యాకరణమతం గహేత్వా ‘యా ఆపో’తి చ ‘తాస’న్తి చ వుత్తం, తత్త ‘కిం తాస’న్తి వచనే ‘ఆపాన’న్తి పదం ఆనేత్వా అట్టో వత్తబ్బో, ఉదాహు ఆపస్సా”తి? “ఆపాన”న్తి

పదమానేత్వా అట్టో వత్తబ్బో”తి చే, ఏవ ఇచ్చ సతి “యా ఆపా”తి వత్తబ్బం “యా కణ్ణా తిట్టన్తి”తి పదమివ. అథ “ఆపా”తి పదం నామ నత్తి, “ఆపో”తి పదంయేవ బహువచనకన్తి చే, ఏవం సతి “తాస”న్తి ఏత్థాపి “ఆపస్సా”తి పదం ఆనేత్వా అట్టో వేదితబ్బో. కస్మాతి చే? యస్మా “ఆపో”తి పచ్చత్తేకవచనస్స తుమ్హాకం మతేన బహువచనత్తే సతి “ఆపస్సా”తి పదమ్మి బహువచనన్తి కత్వా తాసంసద్దేన యోజేత్వా వత్తుం యుత్తితోతి. ఏవం సతి “ఆపాన”న్తి పదస్స అభావేనేవ భవితబ్బం. యథా పన “పురిసో, పురిసా. పురిసం, పురిసే”తి చ, “గో, గావో, గవో. గావు”న్తి చ ఏకవచనబహువచనాని భవన్తి, ఏవం “ఆపో, ఆపా. ఆపం, ఆపే”తి ఏకవచనబహువచనేహి భవితబ్బం. ఏవ ఇచ్చ సతి “ఆపసద్దో బహువచనకోయేవ హోతి”తి న వత్తబ్బం.

యే ఏవం వదన్తి, తేసం వచనం సదోసం దుప్పరిహరణీయం మూలపరియాయసుత్తే “ఆపం మజ్జతి ఆపస్మి”న్తి ఏకవచనపాళీనం దస్సనతో, విసుద్ధిమగ్గాదీసు చ “విస్సన్దనభావేన తం తం రానం ఆపోతి అప్పోతీతి ఆపో”తిఆదికస్స ఏకవచనవసేన వుత్తనిబ్బచనస్స దస్సనతో. యథా పన పాళీయం ఇత్థిలిజ్ఞేపి పరియాపన్నో గోసద్దో “తా గావో తతో తతో దణ్డేన ఆకోటేయ్యా”తి చ “అన్నదా బలదా చేతా”తి చ ఆదినా బవ్హత్తదీపకేహి ఇత్థిలిజ్ఞభూతేహి సబ్బనామికపదేహి చ అసబ్బనామికపదేహి చ సమానాధికరణభావేన వుత్తో దిస్సతి, న తథా పాళీయం బవ్హత్తదీపకేహి ఇత్థిలిజ్ఞభూతేహి సబ్బనామికపదేహి వా అసబ్బనామికపదేహి వా సమానాధికరణభావేన వుత్తో ఆపసద్దో దిస్సతి. యది హి ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో సియా, కణ్ణాసద్దతో ఆపచ్చయో వియ ఆపసద్దతో ఆపచ్చయో వా సియా, నదసద్దతో వియ చ ఈపచ్చయో వా సియా, ఉభయమ్మి నత్తి, ఉభయాభావతో ఇత్థిలిజ్ఞే వుత్తం సబ్బమ్మి విధానం తత్త న లబ్బతి, తేన ఇాయతి “ఆపసద్దో అనిత్థిలిజ్ఞో”తి. నను చ భో గోసద్దతోపి ఆపచ్చయో నత్తి, తదభావతో ఇత్థిలిజ్ఞే వుత్తవిధానం న లబ్బతి, ఏవం సన్తే కస్మా సోయేవ ఇత్థిలిజ్ఞో హోతి, న పనాయం ఆపసద్దోతి?

ఏత్త వుచ్చతే - గోసద్దో న నియోగా ఇత్థిలిజ్ఞో, అథ ఖో పుల్లిజ్ఞోవ. ఇత్థిలిజ్ఞభావే పన తమ్హా ఆపచ్చయే అహోస్తేపి ఈపచ్చయో వికప్పేన హోతి, అజ్ఞామ్మి ఇత్థిలిజ్ఞే వుత్తవిధానం లబ్బతి. సో హి నిచ్చమోకారంతాపకతియం రత్వా “గో, గావో”తిఆదినా అత్తనో ఇత్థిలిజ్ఞరూపానం నిబ్బత్తికారణభూతో, తేన సో ఇత్థిలిజ్ఞో భవతి. ఆపసద్దే పన ఈపచ్చయాది న లబ్బతి. తేన సో ఇత్థిలిజ్ఞోతి న వత్తబ్బో. యథా వా గోసద్దస్స అవిసదాకారవోహారతం పటిచ్చ ఇత్థిలిజ్ఞభావో ఉపపజ్జతి, న తథా ఆపసద్దస్స. ఆపసద్దస్స హి అనాకులరూపక్కమత్తా అవిసదాకారవోహారతా న దిస్సతి, యాయ ఏసో ఇత్థిలిజ్ఞో సియా. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా భవిస్సన్తి.

తథా యేసం ఏవం హోతి “ఆపసద్దో సబ్బదా ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ బహువచనకో చా”తి, తే వత్తబ్బా - యథా ఇత్థిలిజ్ఞభూతస్స కణ్ణాసద్దస్స పరమం కణ్ణాఇతి రస్సవసేన రపితస్స ఆపచ్చయతో పరం స్మింవచనం సరూపతో న తిట్టతి, యంభావేన చ యాభావేన చ తిట్టతి “కణ్ణాయం, కణ్ణాయా”తి, న తథా “ఇత్థిలిజ్ఞ”న్తి తుమ్హేహి గహితస్స ఆపోసద్దస్స పరమం ఆపఇతి రస్సవసేన రపితస్స పరం స్మింవచనం యంభావేన చ యాభావేన చ తిట్టతి, అథ ఖో సరూపతోయేవ తిట్టతి “ఆపస్మిం మజ్జతీ”తి. యది పన ఆపసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో సియా, స్మింవచనం సరూపతో న తిట్టేయ్య. యస్మా చ స్మింవచనం సరూపతో తిట్టతి, తస్మా ఆపసద్దో న ఇత్థిలిజ్ఞో. న హి చతురాసీతిధమ్మక్ఖన్దసహస్ససగ్గహేసు అనేకకోటిసతసహస్సేసు పాళిప్పదేసేసు ఏకస్మిమ్మి పాళిప్పదేసే పరమం అకారన్తభావేన రపేతబ్బానం ఇత్థిలిజ్ఞసద్ధానం పరతో రితం స్మింవచనం సరూపతో తిట్టతీతి. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా భవిస్సన్తి.

కేచి పనేత్త ఏవం వదేయ్యం “ఆపసద్దో నపుంసకలిగ్గో, తథా హి అట్టసాలినియం ‘ఓమత్తం పన ఆపో అధిమత్తపథవీగతికం జాత”ని నపుంసకలిగ్గభావేన తంసమానాధికరణపదాని నిద్దిట్టానీ”తి? తన్న, మనోగణే పవత్తేహి తమ వచ సిరసద్దాదీహి వియ ఆపసద్దేనపి సమానాధికరణపదానం కత్తచి నపుంసకలిగ్గభావేన నిద్దిసితబ్బత్తా.

పుట్టాచరియానత్తో సద్దరచనాసు “సద్దమ్మతేజవిహతం విలయం ఖణేన, వేనేయ్యసత్తహదయేసు తమో పయాతీ”తి ఏత్త “తమో”తిపదేన సమానాధికరణం “విహత”ని నపుంసకలిగ్గం దిస్సతి, తథా “దుక్ఖం వచో ఏతస్మిం విపచ్చనీకసాతే పుగ్గలేతి దుబ్బచో”తి ఏత్త “వచో”తి పదేన సమానాధికరణం “దుక్ఖ”ని నపుంసకలిగ్గం, “అవనతం సిరో యస్స సో అవనతసిరో”తి ఏత్త “సిరో”తి పదేన సమానాధికరణం “అవనత”ని నపుంసకలిగ్గం, “అప్పం రాగాదిరజో యేసం పజ్ఞామయే అక్ఖిమ్మి తే అప్పరజక్ఖా”తి ఏత్త “రజో”తి పదేన సమానాధికరణం “అప్ప”ని నపుంసకలిగ్గం దిస్సతి. న తే ఆచరియా తేహి సమానాధికరణపదేహి తమవచసిరసద్దాదీనం నపుంసకలిగ్గత్తవిజ్ఞాపనత్తం తథావిధం సద్దరచనం కుబ్బింసు, అథ ఖో “సోభనం మనో తస్మాతి సుమనో”తి ఏత్త వియ మనోగణే పవత్తపుల్లిజ్ఞానం పయోగే నపుంసకలిగ్గభావేనపి సమానాధికరణపదాని కత్తచి హోస్తీతి దస్సనత్తం కుబ్బింసు. యథా చ “విహత”నిఆదికా సద్దరచనా తమవచసిరసద్దాదీనం నపుంసకలిగ్గత్తవిజ్ఞాపనత్తం న కతా, తథా “ఓమత్త”ని చ “అధిమత్తపథవీగతికం జాత”ని చ సద్దరచనాపి ఆపసద్దస్స నపుంసకలిగ్గత్తవిజ్ఞాపనత్తం న కతా. యస్మా పన మనోగణే పవత్తేహి మనసద్దాదీహి ఏకదేసేన సమానగతికత్తా ఆపసద్దేనపి నపుంసకలిగ్గస్స సమానాధికరణతా యుజ్జతి, తస్మా అట్టసాలినియం “ఓమత్తం పన ఆపో అధిమత్తపథవీగతికం జాత”ని నపుంసకలిగ్గస్స ఆపసద్దేన సమానాధికరణతా కతా. తథాపి ఆపసద్దో మనసద్దాదీహి ఏకదేసేన సమానగతికో సమాసపదత్తే మజ్జోకారస్స “ఆపోకసిణం, ఆపోగత”నిఆదిప్పయోగస్స దస్సనతో, తస్మా “ఓమత్త”నిఆదివచనం ఆపసద్దస్స నపుంసకలిగ్గత్తవిజ్ఞాపనత్తం వుత్తని న గహేతబ్బం, లిగ్గవిపరియయవసేన పన కత్తచి ఏవమ్మి సద్దగతి హోతీతి జాపనత్తం వుత్తని గహేతబ్బం. “ఓమత్తో”తి చ “అధిమత్తపథవీగతికో జాతో”తి చ లిగ్గం పరివత్తేతబ్బం. యది హి ఆపసద్దో నపుంసకలిగ్గో సియా, సనికారానిస్స పచ్చత్తోపయోగరూపాని బుద్ధవచనాదీసు విజ్ఞేయ్యం, న తాదిసాని సన్తి. కిఞ్చి భియ్యో - ఓకారంతం నామ నపుంసకలిగ్గం కత్తచిపి నత్తి, నిగ్గహేతంతజకారంతం ఉకారంతవసేన హి తివిధానియేవ నపుంసకలిగ్గాని. తేన ఆపసద్దస్స నపుంసకలిగ్గతా నుపపజ్జతీతి. ఏవం వుత్తా తే నిరుత్తరా భవిస్సన్తి. ఇచ్చోకారంతవసేన గహేతస్స ఆపసద్దస్స ఇత్థిలిగ్గతా చ నపుంసకలిగ్గతా చ ఏకంతతో నత్తి, నిగ్గహేతంతవసేన పన గహేతస్స కత్తచి నపుంసకలిగ్గతా సియా “భంతే నాగసేన సముద్దో సముద్దోతి వుచ్చతి, కేన కారణేన ఆపం ఉదకం సముద్దోతి వుచ్చతీ”తి పయోగదస్సనతో. ఏత్త పనేకే వదేయ్యం “యది భో ఓకారంతవసేన గహేతస్స ఆపసద్దస్స ఇత్థినపుంసకలిగ్గవసేన ద్విలిగ్గతా నత్తి, ఓకారంతో ఆపసద్దో కతరలిగ్గో”తి? పుల్లిగ్గోతి మయం వదామాతి.

యది చ భో ఆపసద్దో పుల్లిగ్గో. యథా ఆపసద్దస్స పుల్లిగ్గతా పజ్ఞాయేయ్య, నిజ్ఞానక్ఖమతా చ భవేయ్య, తథా సుత్తం ఆహరథాతి. “ఆహరిస్సామిసుత్తం, న నో సుత్తాహరణే భారో అత్థీ”తి ఏవఞ్చ పన వత్వా తేసం ఇమాని సుత్తపదాని దస్సేతబ్బాని. సేయ్యధిదం? “ఆపో ఉపలబ్భతీతి? ఆమన్తా. ఆపస్స కత్తా కారేతా ఉపలబ్భతీతి? న హేవం వత్తబ్బే. అతీతో ఆపో అత్థీతి? ఆమన్తా. తేన ఆపేన ఆపకరణీయం కరోతీతి? న హేవం వత్తబ్బే. ఆపం మజ్జతి ఆపస్మిం మజ్జతీ”తి ఇమాని సుత్తపదాని.

ఏత్త చ “ఉపలబ్భతీ”తిఆదినా ఆపసద్దస్స ఏకవచనతా సిద్ధా, తాయ సిద్ధాయ బహువచనతాపి సిద్ధాయేవ. ఏకవచనతాయేవ హి సద్దసత్తే పటిసిద్ధా, న బహువచనతా, తేన “ఆపేనా”తి ఇమినా పన ఆపసద్దస్స ఇత్థిలిగ్గభావవిగమో

సిద్ధో ఇత్తిలిళ్ళే ఏనాదేసాభావతో. “ఆపస్సు, ఆపస్మి”ని ఇమినాపి ఇత్తిలిళ్ళభావవిగమోయేవ ఇత్తిలిళ్ళే సరూపతో నా స్మా స్మిం వచనానమభావా. “అతీతో”తి ఇమినా ఇత్తిలిళ్ళనపుంసకలిళ్ళభావవిగమో ఓకారస్తనపుంసకలిళ్ళస్సు అభావతో, ఓకారస్తస్సు గుణనామభూతస్సు ఇత్తిలిళ్ళస్సు చ అభావతో.

అపిచ బుద్ధవచనాదీసు “చిత్తాని, రూపానీ”తిఆదీని వియ సనికారానం రూపానం అదస్సనతో ఓకారస్తభావేన గహితస్సు నపుంసకలిళ్ళభావవిగమో అతీవ పాకటో. అపరమ్పేత్త వత్తబ్బం – “అతీతో ఆపో అత్తితి? ఆమన్తా”తి ఏత్త “అతీతో”తి ఇమినా ఆపసద్దస్సు విసదాకారవోహరతాసూచకేన ఓకారస్తపదేన తస్సు అవిసదాకారవోహరతాయ చ ఉభయముత్తాకారవోహరతాయ చ అభావో సిద్ధో. తస్సు చ అవిసదాకారవోహరతాయ అభావే సిద్ధే ఇత్తిలిళ్ళభావో దూరతరో. ఉభయముత్తాకారవోహరతాయ చ అభావే సిద్ధే నపుంసకలిళ్ళభావోపి దూరతరోయేవ. ఇతి న కత్తచిపి ఓకారస్తభావేన గహితో ఆపసద్దో ఇత్తిలిళ్ళో వా నపుంసకలిళ్ళో వా భవతి. మిలిన్దపఞ్చో పన నిగ్గహితస్తవసేన ఆగతో నపుంసకలిళ్ళోతి వేదితబ్బో, న చేత్త వత్తబ్బం “అతీతో”తి “తేనా”తి చ ఇమాని లిళ్ళవిపల్లాసవసేన వుత్తానీతి వాచ్చలిళ్ళానమనువత్తాపకస్సు అభిధేయ్యలిళ్ళభూతస్సు ఆపసద్దస్సు “కఞ్ఞాయ చిత్తానీ”తిఆదీనం వియ ఇత్తినపుంసకలిళ్ళరూపానం అభావతో. అపిచ వోహరకుసలా తథాగతా తథాగతసావకా చ, తేహియేవ ఉత్తమపురిసేహి వోహరకుసలేహి “అతీతో ఆపో”తిఆదినా వుత్తత్తాపి “అతీతో”తి “తేనా”తి చ ఇమాని లిళ్ళవిపల్లాసవసేన వుత్తానీతి న చిన్తేతబ్బాని, తస్మా తంసమానాధికరణో ఓకారస్తభావేన గహితో ఆపసద్దో ఏకవచనస్తో పుల్లిళ్ళో చేవ యథాపయోగం ఏకవచనబహువచనకో చాతి వేదితబ్బో “ఆపో, ఆపా. ఆపం, ఆపే”తిఆదినా యోజేతబ్బత్తా. ఏవం వుత్తాని సుత్తపదాని సవినిచ్చయాని సుత్వా అద్ధా తే ఆపసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళబహువచనతావాదినో నిరుత్తరా భవిస్సున్తి.

ఏత్త కోచి వదేయ్య – పాళియం పుల్లిళ్ళనయో ఏకవచననయో చ కిం అట్టకథాటీకాచరియేహి న దిట్టో, యే ఆపసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళబహువచనత్తం వణ్ణేసున్తి? నో న దిట్టో, దిట్టోయేవ నో నయో తేహి. యస్మా పన తే న కేవలం సాట్టకథే తేపిటకే బుద్ధవచనేయేవ విసారదా, అథ ఖో సకలేపి సద్దసత్తే విసారదా, తస్మా సద్దసత్తే అత్తనో పణ్ణీచ్చం పకాసేతుం, “సద్దసత్తే చ ఈదిసో నయో వుత్తో”తి విఞ్ఞాపేతుఞ్చ సద్దసత్తనయం గహేత్వా ఆపసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళబహువచనకత్తం వణ్ణేసున్తి నత్తి తేసం దోసో. తథా హి మూలపరియాయసుత్తన్తట్టకథాయం తేహియేవ వుత్తం ఆపసద్దస్సు పుల్లిళ్ళేకవచనకత్తసూచనకం “లక్ఖణససమ్భారమృణసమ్మృతివసేన చతుబ్బిద్ధో ఆపో, తేసూ”తిఆది, తస్మా నత్తి తేసం దోసో. పూజారహా హి తే ఆయస్మన్తో, నమోయేవ తేసం కరోమ, న తేసం వచనం చోదనాభాజనం. యే పన ఉజువిపచ్చనీకవాదా దళ్ళమేవ ఆపసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళబహువచనత్తం మమాయన్తి, తేసంయేవ వచనం చోదనాభాజనం. యస్మా పన మయం పాళినయానుసారేన అన్తద్వయవతో ఆపసద్దస్సు పుల్లిళ్ళత్తం నపుంసకలిళ్ళత్తఞ్చ విదధామ, తస్మా యో కోచి ఇదం వాదం మద్దిత్వా అఞ్ఞం వాదం పతిట్టాపేతుం సక్కిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతి, ఇదఞ్చ పన రానం మహాగహానం దుప్పటివిజ్ఞనట్టేన, పరమసుఖమఞ్చ కతఞ్చాణసమ్భారేహి పరమసుఖమఞ్చాణేహి పణ్ణితేహి వేదనీయత్తా. సబ్బమిదఞ్చో వచనం తేసు తేసు రానేసు అత్తబ్బఞ్చనపరిగ్గహణే నోతూనం పరమకోసల్లజననత్తఞ్చోవ సాసనే ఆదరం అకత్వా సద్దసత్తమతేన కాలం వీతినామేన్తానం సాథలికానం పమాదవిహరనిసేధనత్తఞ్చ సాసనస్సాతిమహాన్తభావదీపనత్తఞ్చ వుత్తం, న అత్తుక్కుంసనపరవమ్మనత్తన్తి ఇమిస్సం నీతియం సద్ధాసమ్మన్నేహి కులపుత్తేహి యోగో కరణీయో భగవతో సాసనస్సు చిరట్టితత్తం.

యస్మా పన పాళితో అట్టకథా బలవతీ నామ నత్తి, తస్మా పాళినయానురూపేనేవ ఆపసద్దస్స నామికపదమాలం
యోజేస్సామ సోతూనమసమ్మోహత్థం, కిమేత్థ సద్దసత్థనయో కరిస్సతి. అత్రాయం ఉదానపాళి “కిం కయిరా ఉదపానేన,
ఆపా చే సబ్బదా సియు”న్తి.

ఆపో, ఆపా. ఆపం, ఆపే. ఆపేన, ఆపేహి, ఆపేభి. ఆపస్స, ఆపానం. ఆపా, ఆపస్మా, ఆపవ్హా, ఆపేహి, ఆపేభి. ఆపస్స,
ఆపానం. ఆపే, ఆపస్మిం, ఆపమ్మి, ఆపేసు. భో ఆప, భవన్తో ఆపా.

సబ్బనామాదీహిపి యోజేస్సామ – యో ఆపో, యే ఆపా. యం ఆపం, యే ఆపే. యేన ఆపేన, సేసం నేయ్యం , సో
ఆపో, తే ఆపా. అతీతో ఆపో, అతీతా ఆపా. సేసం నేయ్యం. ఇచ్ఛేవం –

పురిసేన సమా ఆప-సద్దాదీ సబ్బధా మతా;
న సబ్బధావ గోసద్దో, పురిసేన సమో మతో.

మనాదీ ఏకదేసేన, పురిసేన సమా మతా;
సరాదీ ఏకదేసేన, సబ్బధా వా సమా మతా.

యే పనేత్థ సద్దా “మనోగణో”తి వుత్తా, కథం తేసం మనోగణభావో సల్లక్ఖేతబ్బోతి? వుచ్చతే తేసం
మనోగణభావసల్లక్ఖణకారణం –

మనోగణో మనోగణా-
దికా చేవా’మనోగణో;
ఇతి సద్దా తిథా ఇోయ్యా,
మనోగణవిభావనే.

యే తే నా స స్మింవిసయే,
సా సో స్యన్తా భవన్తి చ;
సమాసతద్ధితన్తత్తే,
మజ్జోకారా చ హోన్తి హి.

సోకారన్తపయోగా చ, క్రియాయోగమ్మి దిస్సరే;
ఏవంవిధా చ తే సద్దా, ఇోయ్యా “మనోగణో”ఇతి.

అత్ర తస్సత్థస్స సాధకాని పయోగాని సాసనతో చ లోకతో చ యథారహమాహరిత్వా దస్సేస్సామ – మనసా చే
పసన్నేన, భాసతి వా కరోతి వా. న మయ్హం మనసో పియో. సాధుకం మనసి కరోథ. మనోపుబ్బజ్జమా ధమ్మా.
మనోరమం, మనోధాతు, మనోమయేన కాయేన, ఇద్ధియా ఉపసజ్కమి. యో వే “దస్స”న్తి వత్వాన, అదానే కురుతే మనో.
వచసా పరిచితా. వచసో వచసి.

వచోరస్మిహి బోధేసి, వేనేయ్యకుముదశ్చందః;
రాగో సారాగరహితో, విసుద్ధో బుద్ధచన్దిమా.

కస్యపస్య వచో సుత్వా, అలాతో ఏతదబ్రవి;
ఏస భియ్యో పసీదామి, సుత్వాన మునినో వచో.

సఖా చ మిత్రో చ మమాసి సీవిక, సుసిక్ష్టితో సాధు కరోహి మే వచో. ఏకూనతింసో వయసా సుభద్ధ. వయసో, వయసి, వయోవుద్ధో, వయోగుణా అనుపుబ్బం జహన్తి. జలన్తమివ తేజసా. తేజసో, తేజసి, తేజోధాతుకుసలో. తేజోకసిణం. తపసా ఉత్తమో, తపసో, తపసి, తపోధనో, తపోజిగుచ్ఛా. కస్మా భవం విజనమరణానిస్సితో, తపో ఇధ క్రుబ్బసి బ్రహ్మపత్తియా. చేతసా అజ్ఞాసి, ఏవం చేతసో పరివితక్కో ఉదపాది, ఏతమత్తం చేతసి సన్నిధాయ, చేతోపరివితక్కుమజ్ఞాయ. చేతోపరియజ్ఞాణం, చేతో పరిచ్ఛిన్దతి, సో పరసత్తానం పరపుగ్గలానం చేతసా చేతో పరిచ్ఛ జానాతి. తమసా, తమసో, తమసి, తమోనుదో, తమోహరో. నవాహమేతం యససా దదామి. యససో, యససి, యసో భోగసమప్పితో. యసోలద్ధాఖో పనస్మాకం భోగా. యసోధరా దేవీ, యసో లద్ధా న మజ్జేయ్య. అయసావ మలం సముట్ఠితం. అయసో, అయసి, అయోపాకారపరియన్తం, అయసా పటికుజ్జితం. సేయ్యో అయోగుళో భుత్తో, అయోపత్తో, అయోమయం, అయో కన్తతీతి అయోకన్తో. ఘతేన వా భుజ్జాస్సు పయసా వా, సాధు ఖలు పయసో పానం యజ్ఞదత్తేన, పయసి ఓజా, పయోధరా, పయోనిధి. సహస్సనేత్తో సిరసా పటిగ్గహి. సిరసో, సిరసి అజ్ఞాలిం కత్వా, వన్దితబ్బం ఇసిద్ధజం. సిరోరుహా, సిరో చిన్దతి. యో కామే పరివజ్జేతి, సప్పస్సేవ పదాసిరో. సిరో తే వజ్జయిత్వాన. సరసా, సరసో, తీణి ఉప్పలజాతాని, తస్మిం సరసి బ్రాహ్మణ. సరోరుహం. యం ఏతా ఉపసేవన్తి, ఛన్దసావా ధనేనవా. సావిత్తి ఛన్దసో ముఖం. ఛన్దసి, ఛన్దోవిచితి, ఛన్దోభజ్ఞో, ఉరసా పనుదహిస్సామి, ఉరసో, ఉరసి జాయతి, ఉరసిలోమో, ఉరోమజ్జే విజ్ఞి. రహసా, రహసో, రహసి, రహోగతో నిసీదిత్వా, ఏవం చిన్తేసహం తదా. అహసా, అహసి. జాయన్తి తత్థ పారోహా, అహోరత్తానమచ్చయేతి ఇమాని పయోగాని. ఏత్థ చ “మనేన, మనస్స, మనే, మనస్మిం, మనమ్హే”తిఆదీని చ “మనఆయతనం తమపరాయణో అయపత్తో ఛన్దహానీ”తిఆదీని చ “న మనం అజ్ఞాసి. యసం లద్ధాన దుమ్మేధో. “సిరం చిన్దతీ”తిఆదీని చ రూపాని మనోగణభావప్పకాసకాని న హోన్తీతి న దస్సితాని, న అలబ్భమానవసేన, తస్మాత్త ఇమా ఆదితో పట్టాయ మనోగణభావవిభావినీ గాఢాయో భవన్తి -

“మనసా మనసో మనసి”,
ఇతిఆదివసా రితా;
సా సో స్యన్తా సద్దరూపా,
వుత్తా “మనోగణో”ఇతి.

మనోధాతు వచోరస్మి,
వయోవుద్ధో తపోగుణో;
తేజోధాతు తమోనాసో,
యసోభోగసమప్పితో.

చేతోపరివితక్కో చ, అయోపత్తో పయోధరా;

సిరోరుహ సరోరుహం, ఉరోమజ్జే రహోగతో.

చన్దోభజ్ఞో అహోరత్తం, మనోమయ'మయోమయం;
ఏవంవిధో విసేసో యో, లక్ష్మణంతం మనోగణే.

“వచో సుత్వా, సిరో చిన్ది, అయో కన్తతి” ఇచ్ఛపి;
ఉపయోగస్య సంసిద్ధి, లక్ష్మణంతం మనోగణే.

మనోగణే వుత్తనయో, ఇత్థిలిజ్జే న లబ్ధతి;
పున్నపుంసకలిజ్జేసు, లబ్ధతేవ యథారహం.

ఇచ్ఛేవం సబ్బథాపి -

సా సో స్యన్తాని రూపాని, సన్దిస్సన్తి మనోగణే;
మజ్ఞోకారన్తరూపా చ, సోకారన్తూపయోగతా.

ఇదం మనోగణలక్ష్మణం. ఏవం మనోగణలక్ష్మణం అనాకులం నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం సముద్దిట్టం.

అథ మనోగణాదిలక్ష్మణం కథయామ -

యే తే నా సస్మింవిసయే,
సా సో స్యన్తా యథారహం;
సమాసతద్ధితన్తత్తే,
మజ్ఞోకారో న హోన్తి తు.

సోకారన్తూపయోగా చ,
క్రియాయోగే న హోన్తి తే;
సద్ధా ఏవంవిధా సబ్బే;
మనోగణాదికా మతా.

సేయ్యథిదం? “బిలం పదం ముఖ”మిచ్ఛాదయో. తేసం రూపాని భవన్తి - బిలసా, బిలసో, బిలసి, బిలగతో, బిలం పావిసి. పదసావ అగమాసి, తీణి పదవారాని, మాకాసి ముఖసా పాపం, ముఖగతం భోజనం ఛడ్డాపేతి. సచ్ఛేన దన్తో దమసా ఉపేతో. రసవరం రసమయం రసం పివీతి. ఇదం మనోగణాదికలక్ష్మణం.

అపరమ్మి భవతి -

యే సమాసాదిభావమ్మి, మజ్ఞోకారావ హోన్తి తు;
నా స సస్మింవిసయే సాసో-స్యన్తా పన న హోన్తిహి.

సోకారస్తూపయోగా చ,
క్రియాయోగే న హోన్తి తే;
సద్దా ఏవంవిధా చాపి,
మనోగణాదికా మతా.

సేయ్యధిదం? “ఆపో వాయో సరదో” ఇచ్ఛేవమాదయో. తేసం రూపాని భవన్తి – ఆపోధాతు, వాయోధాతు, ఆపోకసిణం, వాయోకసిణం, ఆపోమయం, వాయోమయం, జీవ త్వం సరదోసతం, సరదకాలో. ఆపేన, ఆపస్స, ఆపే, ఆపస్మిం, ఆపష్వి. వాయేన, వాయస్స, వాయే, వాయస్మిం, వాయష్వి. సరదేన, సరదస్స, సరదే, సరదస్మిం, సరదష్వి. ఆపం ఆపతో సజ్ఞానాతి. వాయం వాయతో సజ్ఞానాతి. సరదం పత్తేతి, సరదం రమణీయా నదీ.

కేచి పనేత్థ వదేయ్యం “నను సాసనే వాయుసద్దో వియ వాయుసద్దోపి మనోగణాదీసు ఇచ్ఛితబ్బో”తి? ఏత్థ వుచ్చతే –

“వాయు వాయో”తి ఏతేసు, పచ్ఛిమోయేవ ఇచ్ఛితో;
మనోగణాదీసు నాది, ఆదిగ్గహవసేనిధ.

“మనోధాతు వాయోధాతు”, ఇచ్ఛాదీని పదాని హి;
అకారస్తవసేనేవ, మజ్ఞోకారాని సిజ్ఞరే.

వాయుసద్దష్వి గహితే, ఆదిగ్గహవసేనిధ;
“వాయోధాతూ”తి ఓమజ్ఞం, రూపమేవ న హేస్సతి.

యథా హి ఆయుసద్దస్స, రూపం దిస్సతి సాగమం;
“ఆయుసా ఏకపుత్త”న్తి, మనసాదిపదం వియ.

న తథా వాయుసద్దస్స, రూపం దిస్సతి సాగమం;
తస్మా మనోగణాదిష్వి, తస్సో’కాసో న విజ్ఞతి.

తథా హి “వాయతి ఇతి, వాయో” ఇతి గరూ వదుం;
“వాయోధాతూ”తి ఏతస్స, పదస్సత్థం తహిం తహిం.

యత్థ పథవీ చ ఆపో చ, తేజో వాయో న గాథతి;
ఏత్థ ఆపాదికం సద్ద-త్తికం మనోగణాదికే.

ఇదమ్మి మనోగణాదికలక్షణం. ఏత్థ మనోగణాదికా ద్వీధా భిజ్ఞన్తి బిల పదాదితో ఆపాదితో చ. ఏవం మనోగణాదికలక్షణం అనాకులం నిగ్గుమ్మం నిజ్ఞటం సముద్దిటం.

అథ అమనోగణలక్షణం కథయామ –

యే చ నావిసయే సోన్తా, యే చ స్మావిసయే సియుం;

సద్దా ఏవంపకారా తే, అమనోగణసజ్ఞతా.

కే తే? అత్తబృజ్జనక్ఖరసద్దాదయో చేవ దీఘారసద్దా చ. ఏతేసు హి అత్తసద్దాదీనం నావచనట్టానే “అత్తసో బృజ్జనసో అక్ఖరసో సుత్తసో ఉపాయసో సబ్బసో రానసో”తిఆదీని సోన్తాని రూపాని భవన్తి. దీఘారసద్దానం పన స్మావచనట్టానే “దీఘసో ఓరసో”తి సోన్తాని రూపాని భవన్తి. ఇదం అమనోగణలక్ఖణం.

అపరమ్మి భవతి -

సబ్బథా వినిముత్తా యే, సా సో స్యన్తాదిభావతో;

ఏవంవిధాపి తే సద్దా, అమనోగణసజ్ఞతా.

కే తే? “పురిసో కజ్ఞా చిత్త”మిచ్ఛాదయో. ఇదమ్మి అమనోగణలక్ఖణం. ఏవం అమనోగణలక్ఖణం అనాకులం నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం సముద్దిట్టం.

ఏవం దస్సితేసు మనోగణలక్ఖణాదీసు కోచి వడేయ్య “యదిదం తుష్ఠేహి వుత్తం ‘యే సమాసాదిభావమ్మి, మజ్ఞోకారావ హోన్తి తూ’తిఆదినా మనోగణాదికలక్ఖణం, తేన “పరోసతం గోమయం గోధనో”ఇచ్ఛాదీసు గోపరసద్దాదయోపి మనోగణాదికభావం ఆపజ్జన్తి? నాపజ్జన్తి. కస్మాతి చే? యస్మా -

ఏత్త మనోగణాదీనం, అన్తస్సోత్తం పటిచ్చిదం;

“మజ్ఞోకారా”తి వచనం, వుత్తం న త్వాగమాదికం.

“పరోసతం గోమయ”న్తి-ఆదీసు అమనోగణో;

పుబ్బభూతం పదం ఓస్సా-గమత్తా’నిచ్చతాయ చ.

తస్మా నాపజ్జన్తి. ఇతి సబ్బథాపి అమనోగణలక్ఖణం నిస్సేసతో దస్సితం. ఇచ్ఛేవం మనోగణవిభావనాయం మనోగణో మనోగణాదికో అమనోగణో చాతి తిథా భేదో వేదితబ్బో.

తత్త మనోగణే పరియాపన్నసద్దానం సమాసం పత్వా “అబ్బగ్గమనసో నరో, ధిరచేతసం కులం, సద్ధేయ్యవచసా ఉపాసికాతిఆదినా లిఙ్గత్తయవసేన అజ్ఞాథాపి రూపాని భవన్తి. ఏత్త పన కేచి ఏవం వదన్తి “యదా మనసద్ధో సకత్తే అవత్తిత్వా ‘అబ్బగ్గో మనో యస్స సోయం అబ్బగ్గమనసో, అలీనో మనో యస్స సోయం అలీనమనసో’తి ఏవం అజ్ఞాత్తే వత్తతి, తదా పురిసనయేనేవ నామికపదమాలా లబ్బతి, న మనోగణనయేనా”తి. తం న గహేతబ్బం ఉభిన్నమ్మి యథారహం లబ్బనతో. తథా హి విసుద్ధిమగ్గే పుగ్గలాపేక్షనవసేన “ఖన్తిసోరచ్చమేత్తాది-గుణభూసితచేతసో. అజ్ఞేసనం గహేత్వానా”తి ఏత్త మనోగణనయో దిస్సతి. తట్టికాయమ్మి “అజ్ఞేసితో దారానాగ-త్థేరేన ధిరచేతసా”తి మనోగణనయో దిస్సతి, తస్మా తేసం వచనం న గహేతబ్బం. ఏవం వదన్తా చ తే అబ్బగ్గమనసద్దాదీనం అబ్బగ్గమనసఇచ్ఛాదినా సకారంతపకతిభావేన రహేతబ్బభావం విబ్బన్తమతివసేన చిన్తేత్వా సబ్బాసు విభత్తిసు, ద్వీసు చ వచనేసు పురిసనయేన యోజేతబ్బతం మజ్ఞన్తి.

ఏవ ఇచ్చ సతి “గుణభూసితచేతనో, ధిరచేతసా”తి ఛట్టిచతుర్థీతతియారూపాని నసియుం, అజ్ఞానియేవ అనభిమతాని రూపాని సియుం. యస్మా సియుం, తస్మా ఏవం అగ్గహేత్వా అయం విసేనో గహేతబ్బో.

యత్త హి సమాసవసేన మనసద్ధో చేతసద్ధాదయో చ సకత్తే అవత్తిత్వా అజ్ఞాత్తే వత్తన్తి, తత్త సకారాగమానం పదానం నామికపదమాలా పురిసనయేన చ మనోగణే మననయేన చ యథారహం లబ్బతి. నిస్సకారాగమానం పన పురిసనయేనేవ లబ్బతి. యత్త పన సమాసవిసయేయేవ మనాదిసద్ధా సకత్తే వత్తన్తి, తత్త నిస్సకారాగమానం నామికపదమాలా పురిసనయేన చ మనోగణే మననయేన చ లబ్బతి.

ఇదాని ఇమస్సత్తస్స ఆవిభావత్తం, సద్దగతీసు చ విజ్ఞానం కోసల్లుప్పాదనత్తం యథాపుత్తానం పదానం పదమాలా తిథా కత్వా దస్సయిస్సామ - “బ్యాసత్తో మనో యస్స సోయం బ్యాసత్తమనసో నరో”తి ఏవమచ్చన్తం పుగ్గలాపేక్షకస్స ఇమస్స పదస్స -

బ్యాసత్తమనసో నరో, బ్యాసత్తమనసా నరా. బ్యాసత్తమనసం నరం, బ్యాసత్తమనసే నరే. బ్యాసత్తమనసా, బ్యాసత్తమనేన నరేన, బ్యాసత్తమనేహి, బ్యాసత్తమనేభి నరేహి. బ్యాసత్తమనసో, బ్యాసత్తమనస్స నరస్స, బ్యాసత్తమనానం నరానం. బ్యాసత్తమనా, బ్యాసత్తమనస్మా, బ్యాసత్తమనమ్మా నరా, బ్యాసత్తమనేహి, బ్యాసత్తమనేభి నరేహి. బ్యాసత్తమనసో, బ్యాసత్తమనస్స నరస్స, బ్యాసత్తమనానం నరానం. బ్యాసత్తమనసి, బ్యాసత్తమనే, బ్యాసత్తమనస్మిం, బ్యాసత్తమనమ్హి నరే, బ్యాసత్తమనేసు నరేసు. భో బ్యాసత్తమనస నర, భవన్తో బ్యాసత్తమనసా నరాతి నామికపదమాలా భవతి.

ఏవం సకారాగమస్స లబ్బమానాలబ్బమానతా వవత్తపేతబ్బా. ఏత్త హి పరమాదుతియావిభత్తీనం ఏకవచనబహువచనత్థానే చ తతియాచతుర్థీచట్టిసత్తమీనం ఏకవచనత్థానే చ యథారహం సాగమో భవతి ఆదేససరవిభత్తిసరపరత్తా. అయ ఇచ్చ నయో సుఖుమో సాధుకం మనసి కాతబ్బో.

అపరో నయో - “బ్యాసత్తో మనో యస్స సోయం బ్యాసత్తమనో”తి ఏవమ్మి పుగ్గలాపేక్షకస్స ఇమస్స పదస్స “బ్యాసత్తమనో నరో, బ్యాసత్తమనా నరా. బ్యాసత్తమనం నర”తిఆదినా పురిసనయేనేవ నామికపదమాలా భవతి. ఏత్త పన సబ్బథాపి సాగమో నత్తి. అపరోపి నయో - “బ్యాసత్తో చ సో మనో చాతి బ్యాసత్తమనో”తి ఏవం చిత్తాపేక్షకస్సపి ఇమస్స పదస్స “బ్యాసత్తమనో, బ్యాసత్తమనా. బ్యాసత్తమనం, బ్యాసత్తమనే. బ్యాసత్తమనసా, బ్యాసత్తమనేనా”తిఆదినా మనోగణే మననయేన నామికపదమాలా భవతి, ఏత్త పన తతియాచతుర్థీచట్టిసత్తమీనం ఏకవచనత్థానేయేవ సాగమో భవతి ఆదేససరపరత్తా. యథా చ ఏత్త, ఏవం “అలీనమనసో నరో”తిఆదీసుపి అయం తివిధో నయో వేదితబ్బో.

నపుంసకలిజ్ఞే పన వత్తబ్బే “బ్యాసత్తమనసం కులం, బ్యాసత్తమనాని కులాని. బ్యాసత్తమనసం కులం, బ్యాసత్తమనాని కులాని. బ్యాసత్తమనసా కులేనా”తిఆదినా నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. ఏత్త పన పరమాదుతియాతతియాచతుర్థీచట్టిసత్తమీనం ఏకవచనత్థానేయేవ యథారహం సాగమో భవతి ఆదేససరవిభత్తిసరపరత్తా, అయమ్మి నయో సుఖుమో సాధుకం మనసి కాతబ్బో.

ఇత్తిలిజ్ఞే పన వత్తబ్బే “బ్యాసత్తమనసా ఇత్తి”తి ఏవం పరమేకవచనత్థానేయేవ సాగమం వత్వా తతో “బ్యాసత్తమనా, బ్యాసత్తమనాయో ఇత్తియో. బ్యాసత్తమనం ఇత్తి”న్తి కజ్ఞానయేన యోజేతబ్బా. “ఏవం సద్ధేయ్యవచసా ఉపాసికా,

సద్దేయ్యవచాయో ఉపాసికాయో. సద్దేయ్యవచం ఉపాసిక"న్తి ఆదినాపి. "బ్యాసత్తమనం కులం, బ్యాసత్తమనా ఇత్థి"తి ఆదినా
పన చిత్తకణ్ణానయేన యోజేతబ్బా. ఏత్థ పన సబ్బథాపి సాగమో నత్తి.

సోతూనం ఇాణప్పభేదజననత్తం అపరాపి నామికపదమాలాయో దస్సయిస్సామ సహనిబ్బచనేన - మనో ఏవ
మానసం, సముస్సాహితం మానసం యస్స సోయం సముస్సాహితమానసో. "సముస్సాహితమానసో,
సముస్సాహితమానసా. సముస్సాహితమానసం, సముస్సాహితమానసే. సముస్సాహితమానసేనా"తి పురిసనయేన
యోజేతబ్బా. సున్దరా మేధా అస్స అత్థీతి సుమేధసో. "సుమేధసో, సుమేధసా. సుమేధసం, సుమేధసే. సుమేధసేనా"తి
పురిసనయేన, ఏవం "భూరిమేధసో"తి ఆదీనమ్మి. తత్తిమే పయోగా -

"యం వదన్తి సుమేధోతి, భూరిపజ్ఞాం సుమేధసం;
కిం ను తవ్హా విప్పవసీ, ముహుత్తమపి పిజ్ఞీయ;
గోతమా భూరిపజ్ఞాణా, గోతమా భూరిమేధసా.

నాహం తవ్హా విప్పవసామి, ముహుత్తమపి బ్రాహ్మణ;
గోతమా భూరిపజ్ఞాణా, గోతమా భూరిమేధసా"తి.

ఇత్థిలిజ్ఞే వత్తబ్బే "సముస్సాహితమానసా సుమేధసా"తి రూపాని, నపుంసకే వత్తబ్బే "సముస్సాహితమానసం
సుమేధస"న్తి రూపాని, కణ్ణా చిత్తనయేన ఏతేసం పదమాలా యోజేతబ్బా. ఓకారస్తపుల్లిజ్ఞట్టానే ఇత్థిలిజ్ఞాదివినిచ్చయో
నయప్పకాసనత్తం కతో. విసేసతో హి ఓకారస్తకథాయేవ ఇధాధిప్పేతా. అపిచ లోకే నీతి నామ నానప్పకారేహి కథితా ఏవ
సోభతి, అయఇచ్చ సాసనే నీతి, తస్మా నానప్పకారేహి కథితాతి.

సబ్బాని నయతో ఏవం, ఓకారస్తపదానిమే;
పుల్లిజ్ఞాని పవుత్తాని, సాసనత్తం మహేసిసో.

విసేసో తేసు కేసఇచ్చ, పాళియం యో పదిస్సతి;
పచ్చత్తవచనట్టానే, పకాసేస్సామి తం'ధునా.

"వనప్పగుమ్మే యథ పుస్సితగ్గే", ఇతి ఆదినయేన హి;
కత్థచోదస్తపుల్లిజ్ఞ-రూపాని అజ్ఞాథా సియుం.

పచ్చత్తవచనిచ్చేవ, తఇచ్చ రూపం పకాసయే;
"పచ్చత్తే భుమ్మనిద్దేసో", ఇతి భాసన్తి కేచన.

తత్త కానిచి సుత్తపదాని దస్సేస్సామ - నత్తి అత్తకారే, నత్తి పరకారే, నత్తి పురిసకారే, పరియన్తకతే సంసారే, జీవే
సత్తమే, న హేవం వత్తబ్బే, బాలే చ పణ్ణితే చ సన్ధావిత్వా సంసరిత్వా దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సన్తితి. ఇమాని
ఏకవచనబహువచనవసేన ద్విధా గహేతబ్బాని. పచ్చత్తేకవచనబహువచనానఇచ్చ ఏకారాదేసో వేదితబ్బో.

యే పన “వనప్పగుమ్మేతి పచ్చత్తవచనస్స భుమ్మవచననిద్దేసో”తి వదన్తి, తే వత్తబ్బా “యది వనప్పగుమ్మేతి పచ్చత్తవచనస్స భుమ్మవచననిద్దేసో, ఏవజ్ఞా సతి ‘థాలియం ఓదనం పచతీ’తి ఏత్థ వియ ఆధారసుతిసమ్మవతో ‘గిమ్మాన మాసే పరమమ్మిం గిమ్మే’తి ఇదం కతరత్థం జోతేతీ”తి? తే వదేయ్యం “న మయం భో ‘వనప్పగుమ్మేతి ఇదం భుమ్మవచన’న్తి వదామ, అథ ఖో ‘పచ్చత్తవచనస్స భుమ్మవచననిద్దేసో’తి వదామా”తి. ఏవమ్మి దోసోయేవ తుమ్హాకం, నను “సజ్జే గోతమి దేహీ”తి ఏత్థాపి సమ్మదానవచనస్స భుమ్మవచననిద్దేసోతి వుత్తేపి సజ్జస్స దానక్రియాయ ఆధారభావతో “సజ్జే”తి వచనం సుణ్ణానం ఆధారసుతి చ ఆధారపరికప్పో చ హోతియేవ. న హి సక్కా ఏవం పవత్తం చిత్తం నివారేతుం, తస్మా ఏత్థ ఏవం పన విసేసో గహేతబ్బో “పచ్చత్తవచనస్సపి కత్థచి భుమ్మవచనస్స వియ రూపం హోతీ”తి. ఏవజ్ఞో గహితే న కోచి విరోధో. ఈదిసేసు హి తానేసు నిరుత్తిప్పభేదకుసులో లోకానుకమ్పకో భగవా పచ్చత్తవచనవసేన నిద్దిసిత్తబ్బే సతి ఏవం అనిద్దిసిత్త్వా లోకస్స సమ్మోహముప్పాదయన్తో వియ కథం భుమ్మవచననిద్దేసం కరిస్సతి, తస్మా సద్దసామజ్ఞాలేసమత్తం గహేత్వా “భుమ్మవచననిద్దేసో”తి న వత్తబ్బం. యది సద్దసామజ్ఞం గహేత్వా భుమ్మవచననిద్దేసం ఇచ్చథ, “పచ్చత్తేకవచనస్స ఉపయోగబహువచననిద్దేసో”తిపి ఇచ్చితబ్బం సియా.

అపిచ తథేవ “అత్తకారే”తి పచ్చత్తవచనస్స భుమ్మవచననిద్దేసే సతి ఆధారసుతిసమ్మవతో “అత్తకారస్మిం కిజ్ఞే వత్తు నత్తీ”తి అనధిప్పేతో అత్తో సియా, న పన “అత్తకారే నత్తీ”తి అధిప్పేతో అత్తో. “ఉపయోగబహువచననిద్దేసో”తి గహణేపి ఉపయోగత్థస్స నత్తిసద్దేన అవత్తబ్బత్తా దోసోయేవ సియా, అత్తిసద్దాదీనం వియ పన నత్తిసద్దస్సపి పరమాయ యోగతో “అత్తకారే”తి ఇదం పచ్చత్తవచనమేవాతి విజ్ఞాయతి. “బాలే చ పణ్ణితే చ సన్ధావిత్త్వా సంసరిత్త్వా దుక్ఖస్సన్తం కరిస్సన్తీ”తి ఏత్థాపి పచ్చత్తవచనస్స “భుమ్మవచననిద్దేసో”తి వా “ఉపయోగవచననిద్దేసో”తి వా గహణే సతి “బాలా చ పణ్ణితా చా”తి ఏత్తకమ్మి వత్తుం అజాననదోసో సియా, “కరిస్సన్తీ”తి పదయోగతో పన “బాలే చా”తిఆది పచ్చత్తవచనమేవాతి విజ్ఞాయతి. యథా పన నిగ్గహీతాగమవసేనుచ్చారితే “చక్ఖం ఉదపాదీ”తి పదే పచ్చత్తవచనస్స “చక్ఖం మే దేహి యాచితో”తి ఏత్థ ఉపయోగవచనేన సుతివసేన సమానత్తేపి పచ్చత్తవచనత్తోయేవ సోతారే పటిభాతి “ఉదపాదీ”తిఆఖ్యాతేన కథితత్తా, న పన విభత్తివిపల్లాసత్థభూతో ఉపయోగవచనత్తో “ఉదపాదీ”తిఆఖ్యాతేన అవచనీయత్తా, “చక్ఖం ఉదపాదీ”తి హి భగవతా వుత్తకాలే కో “చక్ఖం ఉదపాదీ”తి పదం పరివత్తిత్త్వా అత్థమాచిక్ఖతి, తథా “బాలే పణ్ణితే”తిఆదీనమ్మి పచ్చత్తవచనానం అపరేహి “బాలే పణ్ణితే”తిఆదీహి భుమ్మోపయోగవచనేహి సుతివసేన సమానత్తేపి పచ్చత్తవచనత్తోయేవ సోతారే పటిభాతి, న ఇతరవచనత్తో యథాపయోగం అత్థస్స గహేతబ్బత్తా. ఇతి “వనప్పగుమ్మే, బాలే, పణ్ణితే”తిఆదీనం సుద్ధపచ్చత్తవచనత్తజ్ఞోవ సారతో పచ్చేతబ్బం, న సుతిసామజ్ఞోన భుమ్మోపయోగవచనత్తం.

యం పనాచరియేన జాతకట్టకథాయం -

“తయో గిరిం తిఅన్తరం కామయామి,
పజ్ఞాలా కురుయో కేకకే చ;
తతుత్తరిం బ్రాహ్మణ కామయామి,
తికిచ్చ మం బ్రాహ్మణ కామనీత”న్తి -

ఇమస్స కామనీతజాతకస్స సంవణ్ణనాయం “కేకకే చాతి పచ్చత్తే ఉపయోగవచనం, తేన కేకకస్స రత్తం దస్సేతీ”తి వుత్తం. ఏవం వదన్తో చ సో “పురిసే పస్సతి, పురిసే పతిట్టిత”న్తి, “పస్సామి లోకే సథనే మనుస్సే”తి చ ఆదీసు యేభుయ్యేన

“పురిసే, లోకే, సధనే, మనుస్సే”తిఆదీనం ఉపయోగబహువచనభుమ్మేకవచనభావేన ఆగతత్తా పచ్చత్తేకవచనబహువచనభావస్స పన అపాకటత్తా యేభుయ్యప్పవత్తిం సన్ధాయ “ఇదమ్మి తాదిసమేవా”తి మజ్జామానో వదతి మజ్జో. ఆచరియా హి కత్తిది అత్తనో రుచియాపి విసుం విసుం కథేన్తి. అయం పన అమ్మాకం రుచి – “కేకకే”తి ఇదం పచ్చత్తవచనమేవ “పఞ్చాలా, కురుయో”తి సహజాతపదాని వియ, రట్టవాచకత్తా పన “కురుయో”తి పదమివ బహువచనవసేన వుత్తం. న హి భగవా “ఖత్తియో, బ్రాహ్మణో, వేస్సో”తిఆదీసు వియ సమానవిభత్తిహి నిద్దిసితబ్బేసు సహజాతపదేసు పచ్చిమం ఉపయోగవచనవసేన నిద్దిసేయ్య, యుత్తి చ న దిస్సతి “పఞ్చాలా”తి, “కురుయో”తి పచ్చత్తవచనం వత్తా “కేకకే”తి ఉపయోగవచనస్స వచనే, తస్మా “కేకకే”తి ఇదం పచ్చత్తవచనమేవ. తథా హి సన్నివిసోధనవిధాయకో ఆచరియో తాదిసానం పదానం పచ్చత్తవచనత్తజ్ఞోవ విభావేన్తో సామం కతే పకరణే “వనప్పగుమ్మో వనప్పగుమ్మే, సుఖం దుక్ఖం జీవో, సుఖే దుక్ఖే జీవే”తి ఆహ, టీకాయమ్మి చ తేసం పచ్చత్తవచనభావమేవ విభావేన్తో “వనప్పగుమ్మో, సుఖం, దుక్ఖం, జీవో”తి సాధనీయం రూపం పతిట్టపేత్వా నిగ్గహీతలోపవసేన అకారోకారానఞ్చ ఏకారాదేసవసేన “వనప్పగుమ్మే, సుఖే, దుక్ఖే, జీవే”తి రూపనిప్పత్తిమాహ. సా పాళినయాను కూలా. కచ్చాయనాచరియేనపి పాళినయం నిస్సాయ “ద్విపదే తుల్యాధికరణే”తి పచ్చత్తబహువచనపదం వుత్తం. తేనాహ వుత్తియం “ద్వే పదాని తుల్యాధికరణానీ”తి. “ద్విపదే తుల్యాధికరణే”తి చ ఇదం “అట్ట నాగావాససతానీ”తి వత్తబ్బే “అట్ట నాగావాససతే”తి పదమివ వుచ్చతీతి దట్టబ్బం.

కేచి పన తేసం భుమ్మేకవచనత్తం ఇచ్చన్తి. తత్త యది “వనప్పగుమ్మే”తి పచ్చత్తే భుమ్మవచనం, “కేకకే”తి చ పచ్చత్తే ఉపయోగవచనం, “ఏసేసే ఏకే ఏకట్టే”తి ఏత్త “ఏసేసే”తి ఇమానిపి పచ్చత్తే భుమ్మవచనాని వా సీయుం, ఉపయోగవచనాని వా. యథేతాని ఏవంవిధాని న హోన్తి, సుద్ధపచ్చత్తవచనానియేవ హోన్తి, తథా “వనప్పగుమ్మే, కేకకే”తిఆదీనిపి తథావిధాని న హోన్తి, సుద్ధపచ్చత్తవచనానియేవ హోన్తి. ఇచ్చేవం సబ్బథాపి “వనప్పగుమ్మే, బాలే, పణ్ణితే, కేకకే”తి, “విరత్తే కోసియాయనే, అట్ట నాగావాససతే, కే పురిసే, ఏసేసే”తి ఏవమాదీనం అనేకేసం పురిసలిజ్ఞఇత్థిలిజ్ఞనపుంసకలిజ్ఞసబ్బనామఏకవచనఅనేకవచనవసేన సాసనవరే రితానం పదానం నిప్పత్తి పచ్చత్తేకవచనపుథువచనానమేకారాదేసవసేనేవ భవతీతి అవస్సమిదం సమ్మటిచ్చితబ్బం. ఏవం “వనప్పగుమ్మే, బాలే, పణ్ణితే”తిఆదీనం సుద్ధపచ్చత్తవచనతా అతీవ సుఖుమా దుబ్బిజ్ఞోయ్యా, సద్ధేన కులపుత్తేన ఆచరియే పయిరుపాసిత్వా తదుపదేసం సక్కచ్చం గహేత్వా జానితబ్బా. బుద్ధవచనస్మిజ్ఞో సద్ధతో చ అత్తతో చ అధిప్పాయతో చ అక్ఖరచిన్తకానం ఇంధవక్కుసమ్ముయ్ఠనట్టానభూతా పాళినయా వివిధా దిస్సన్తి.

తత్త సద్ధతో తావ ఇదం సమ్ముయ్ఠనట్టానం – “విరత్తా కోసియాయనే”తి వత్తబ్బే “విరత్తే కోసియాయనే”తి ఇత్థిలిజ్ఞపచ్చత్తవచనం దిస్సతి, “కో పురిసో”తి వత్తబ్బే “కే పురిసే”తి సబ్బనామికపచ్చత్తవచనం దిస్సతి, “కిన్నామో తే ఉపజ్ఞాయో”తి వత్తబ్బే “కిన్నామో తే ఉపజ్ఞాయో”తి సమాసపదం పుల్లిజ్ఞనిసయం దిస్సతి. కిం నామం ఏతస్సాతి కిన్నామోతి హి సమాసో. తేన “కిన్నామా ఇత్థీ, కిన్నామం కుల”న్తి అయమ్మి నయో గహేతబ్బో. “క్వ తే బలం మహారాజా”తి వత్తబ్బే “కో తే బలం మహారాజా”తి ఏత్త క్వసద్ధేన ఈసకం సమానసుతికో సత్తమియన్తో కోసద్ధో దిస్సతి, క్వ కోసద్ధా హి అజ్ఞామజ్ఞామీసకసమానసుతికా. తథా “ఇథ హేమన్తగిమ్మేసు, ఇథ హేమన్తగిమ్మిసు, న తేనత్తం అబద్ధి సో, న తేనత్తం అబద్ధిసూ”తి అజ్ఞానిపి యోజేతబ్బాని.

అట్టతో పన ఇదం సమ్ముయ్యనట్టానం - “యం న కణ్చనద్వేపిణ్చ, అన్దేన తమసా గత”ని ఏత్త నకారో “కత”ని ఇమినా సమ్మున్దితబ్బో. న కతని కతం వియాతి అట్టో. ఏత్త హి నకారో ఉపమానే వత్తతి, న పటిసేధే.

“అస్సద్ధో అకతణ్ణా చ,
సన్దిచ్చేదో చ యో నరో;
హతావకాసో వన్తాసో,
స వే ఉత్తమపోరిసో”తి

ఏవమాదీనిపి అణ్ణాని యోజేతబ్బాని.

అధిప్పాయతో ఇదం సమ్ముయ్యనట్టానం - “తణ్ణం అస్మిమానం సస్సతుచ్చేదదిట్టియో ద్వాదసాయతననిస్సితం నన్దిరాగణ్చ హన్త్వా బ్రాహ్మణో అనీఘో యాతీ”తి వత్తబ్బేపి తథా అవత్వా తమేవత్తం గహేత్వా అణ్ణోన పరియాయేన

“మాతరం పితరం హన్త్వా, రాజానో ద్వే చ ఖత్తియే;
రట్టం సానుచరం హన్త్వా, అనీఘో యాతి బ్రాహ్మణో”తి

వుత్తం.

“వనం చిన్దథ మా రుక్ఖం, వనతో జాయతే భయం;
ఛేత్వా వనణ్చ వనథం, నిబ్బనా హోథ భిక్షవో”తి

ఏవమాదీనిపి అణ్ణాని యోజేతబ్బాని. ఏవం బుద్ధవచనే సద్ధతో చ అట్టతో చ అధిప్పాయతో చ అక్ఖరచిన్తకానం ఇణ్ణచక్ఖుసమ్ముయ్యనట్టానభూతా పాళినయా వివిధా దిస్సన్తి. యథాహ -

“జానన్తా అపి సద్ధసత్తమఖిలం ముయ్హన్తి పారక్కమే,
యేభుయ్యేన హి లోకనీతివిధురా పారే నయా విజ్జరే;
పణ్ణిచ్చమ్మి పహాయ బాహిరగతం ఏత్థేవ తస్మా బుద్ధో,
సిక్ఖేయ్యామలధమ్మసాగరతరే నిబ్బానతిత్థాపగే”తి.

ఏవం పాళినయానం దుబ్బిణ్ణోయ్యత్తా “వనప్పగుమ్మే, బాలే చ, పణ్ణితే చా”తిఆదీనం సుద్ధపచ్చత్తవచనత్తణ్ణోవ సారతో పచ్చేతబ్బం, న సుతిసామణ్ణోన భుమ్మోపయోగవచనత్తం భుమ్మోపయోగవచనేహి తేసం సమానసుతికత్తేపి పచ్చత్తజోతకత్తా. సమానసుతికాపి హి సద్ధా అత్థప్పకరణలిజ్గసద్ధంతరాభిసమ్మన్దాదివసేన అత్థవిసేసజోతకా భవన్తి. తం యథా? “సీహో గాయతీ”తి వుత్తే “ఏవంనామకో పురిసో”తి అట్టో విజ్ఞాయతి. “సీహో నల్లట్టం చాలేతీ”తి వుత్తే పన “మిగరాజా”తి విజ్ఞాయతి. ఏవం అత్థవసేన సమానసుతికానం అత్థవిసేసజోతనం భవతి. సణ్ణమే రత్వా “సిన్ధవమానేహి”తి వుత్తే “అన్సో”తి విజ్ఞాయతి. రోగిసాలాయం పన “సిన్ధవమానేహి”తి వుత్తే “లవణ”ని విజ్ఞాయతి. ఏవం పకరణవసేన సమానసుతికానం అత్థవిసేసజోతనం భవతి. “ఇస్సా”తి వుత్తే “ఏవంనామికా ధమ్మజాతీ”తి విజ్ఞాయతి. “ఇన్సో”తి వుత్తే పన “అచ్చమిగో”తి విజ్ఞాయతి. ఏవం లిజ్గవసేన ఏకదేససమానసుతికానం అత్థవిసేసజోతనం భవతి. ఏత్త పన కిణ్చాపి

“దేవదత్తం పక్కోస ఘటధారకం దణ్ణధారక”ని ఆదీనుపి ఘటదణ్ణాదీని లింగం, తథాపి సమానసుతికాధికారత్వా న తం ఇధాధిష్ఠేతం.

“ఇస్సా ఉప్పజ్జితీ”తి చ “ఇస్సా పురిసమనుబద్ధింసు”తి చ వుత్తే పన సబ్బథా సమానసుతికానం సద్దంతరాభిసమ్మన్ధవసేన యథావుత్తఅత్థవిసేసజోతనం భవతి. తథా “సీహో భిక్ఖవే మిగరాజా సాయన్తసమయం ఆసయా నిక్ఖమతీ”తి వుత్తే “మిగాధివో కేసరసీహో”తి విజ్ఞాయతి. “సీహో సమణుద్దేసో, సీహో సేనాపతీ”తి చ వుత్తే పన “సీహో నామ సామణేరో, సీహో నామ సేనాపతీ”తి విజ్ఞాయతి. ఏవమ్మి సద్దంతరాభిసమ్మన్ధవసేన సమానసుతికానం అత్థవిసేసజోతనం భవతి. “అద్దసంసు ఖో ఛబ్బగ్గియా భిక్ఖూ సత్తరసవగ్గియే భిక్ఖూ విహారం పటిసజ్ఞరోస్తే”తి ఏవమ్మి సద్దంతరాభిసమ్మన్ధవసేన సమానసుతికానం పచ్చత్తోపయోగత్థసజ్ఞాతలత్థవిసేసజోతనం భవతి. తథా “సిఞ్చా భిక్ఖు ఇమం నావం, అఞ్చాతరో భిక్ఖు భగవంతం ఏతదవోచా”తి ఏవమ్మి సద్దంతరాభిసమ్మన్ధవసేన సమానసుతికానం ఆలపనత్థపచ్చత్తత్థసజ్ఞాతలత్థవిసేసజోతనం భవతి, తస్మా “వనప్పగుమ్మే యథ పుస్సితగ్గే”తి ఆదీని భుమ్మోపయోగవచనేహి సదిసత్తేపిసద్దంతరాభిసమ్మన్ధవసేన సుద్ధపచ్చత్తవచనానీతి గహేతబ్బాని. పచ్చత్తేకవచనబహువచనానం ఏవ హి ఏకారాదేసవసేన ఏవంవిధాని రూపాని భవంతి భుమ్మోపయోగవచనాని వియాతి. నను చ భో ఏవంవిధానం రూపానం పాళియం దిస్సనతో ‘ఏకారంతమ్మి పుల్లిజ్ఞం అత్థీ’తి వత్తబ్బంతి? న వత్తబ్బం, ఓకారంతభావోగధరూపవిసేసత్వా తేసం రూపానం. ఆదేసవసేన హి సిద్ధత్వా విసుం ఏకారంతపుల్లిజ్ఞం నామ నత్తి, తస్మా పుల్లిజ్ఞానం యథావుత్తసత్తవిధతాయేవ గహేతబ్బాతి.

కేచి పన వదేయ్యం “యాయం పురిససద్దనయం గహేత్వా ‘భూతో, భూతా. భూత’ని ఆదినా సబ్బేసమోకారంతపదానం నామికపదమాలా విభత్తా, తత్త చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని రూపాని కిమత్థం న వుత్తానీ”తి? విసేసదస్సనత్తం. తాదిసాని హి చతుత్థేకవచనరూపాని పాళినయే పోరాణట్టకథానయే చ ఉపపరిక్ఖియమానే “గత్త్యత్థకమ్మిని, నయనత్థకమ్మిని, విభత్తివిపరిణామే, తదత్థే చా”తి సజ్ఞేపతో ఇమేసు చతుసుయేవ రానేసు, పభేదతో పన సత్తసు రానేసు దిస్సంతి. దానరోచనధారణనమోయోగాదిభేదే పన యత్త కత్తచి సమ్మదానవిసయే న దిస్సంతి, ఇతి ఇమం విసేసం దస్సేతుం న వుత్తానీతి. నను దానక్రియాయోగే “అభిరూపాయ కఙ్ఞా దేయ్యా”తి చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేససహితరూపదస్సనతో ఇమస్మిమ్మి సద్దనీతిప్పకరణే “పురిసాయ, భూతాయా”తి ఆదీని వత్తబ్బాని, ఏవం సంతే కస్మా “దానరోచనధారణనమోయోగాదిభేదే పన యత్త కత్తచి సమ్మదానవిసయే న దిస్సంతి”తి వుత్తంతి? అపాళినయత్తా. “అభిరూపాయ కఙ్ఞా దేయ్యా”తి అయఙ్ఞో సద్దసత్తతో ఆగతో నయో, న బుద్ధవచనతో. బుద్ధవచనఙ్ఞో పత్వా “అభిరూపస్స కఙ్ఞా దేయ్యా”తి పదరూపం భవిస్సతీతి. నను చ భో నమోయోగాదీసుపి చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేసో దిస్సతీతి. సాసనావచరాపి హి నిపుణా పణ్ణితా “నమో బుద్ధాయా”తి ఆదీని వత్తా రతనత్తయం వన్దంతి. కేచి పన –

“నమో బుద్ధాయ బుద్ధస్స,
నమో ధమ్మాయ ధమ్మినో;
నమో సజ్ఞాయ సజ్ఞస్స,
నమోకారేన సోత్థి మే”తి చ,

“ముఖే సరసి సమ్ముల్లే, నయనుప్పలపజ్జజే;
పాదపజ్జజపూజాయ, బుద్ధాయ సతతం దదే”తి చ,

“నరో నరం యాచతి కింశ్చ వత్తుం, నరేన దూతో పహితో నరాయా”తి చ గాఢారచనమ్ని కుబ్బన్తితి? సచ్చం, సాసనావచరాపి నిపుణా పణ్ణితా “నమో బుద్ధాయా”తిఆదీనివత్వా రతనత్తయం వన్దన్తి, గాఢారచనమ్ని కుబ్బన్తి, ఏవం సన్తేపి తే సద్దసత్తే కతపరిచయవసేన సద్దసత్తతో నయం గోహత్వా తథారూపా గాఢాపి చుణ్ణియపదానిపి అభిసంజ్ఞరోన్తి, “నమో బుద్ధాయా”తిఆదీని వత్వా రతనత్తయం వన్దన్తి. యే పన సద్దసత్తే అకతపరిచయా అన్తమసో బాలదారకా, తేపి అజ్ఞోసం వచనం సుత్వా కతపరిచయవసేన “నమో బుద్ధాయా”తిఆదీని వత్వా రతనత్తయం వన్దన్తి, “నమో బుద్ధస్సా”తి వదన్తా పన అప్పకతరా. కత్తచి హి పదేసే కుమారకే అక్ఖరసమయం ఉగ్గణ్ణాపేన్తా గరూ అక్ఖరానమాదిమ్హి “నమో బుద్ధాయా”తి సిక్ఖాపేన్తి, న పన “నమో బుద్ధస్సా”తి, ఏవం సన్తేపి పాళినయే పోరాణట్టకథానయే చ ఉపపరిక్ఖియమానే రపేత్వా గత్త్యత్తకమ్మాదిట్టానచతుక్కం, పభేదతో సత్తట్టానం వా దానరోచనధారణనమోయోగాదిభేదే యత్త కత్తచి సమ్మదానవిసయే చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని రూపాని న దిస్సన్తి, తస్మా కేహిచి అభిసంజ్ఞతాని “నమో బుద్ధాయ, బుద్ధాయ దానం దేన్తి”తి పదాని పాళిం పత్వా “నమో బుద్ధస్స, బుద్ధస్స దానం దేన్తి”తి అజ్ఞారూపాని భవన్తితి దట్టబ్బం. అయం పన పాళినయఅట్టకథానయానురూపేన ఆయాదేసస్స పయోగరచనా – “బుద్ధాయ సరణం గచ్ఛతి, బుద్ధం సరణం గచ్ఛతీ”తి వా, “బుద్ధాయ నగరం నేన్తి, బుద్ధం నగరం నేన్తి”తి వా, “బుద్ధాయ సక్కతో ధమ్మో, బుద్ధేన సక్కతో ధమ్మో”తి వా, “బుద్ధాయ జీవితం పరిచ్ఛజతి, బుద్ధస్స అత్థాయ జీవితం పరిచ్ఛజతీ”తి వా, “బుద్ధాయ అపేన్తి అజ్ఞాతిత్థియా, బుద్ధస్మా అపేన్తి అజ్ఞాతిత్థియా”తి వా , “బుద్ధాయ ధమ్మతా, బుద్ధస్స ధమ్మతా”తి వా, “బుద్ధాయ పసన్నో, బుద్ధే పసన్నో”తి వా ఇతి పభేదతో ఇమం సత్తరానం వివజ్జేత్వా అజ్ఞాత్త ఆయాదేసో న దిస్సతి. తథా హి –

పారే మహానమక్కార-సంజ్ఞితే సాధునన్దనే;
సమ్మదానే నమోయోగే, ఆయాదేసో న దిస్సతి.

ఏత్త మహానమక్కారపారో నామ “నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మబ్బధస్సా”తి పారో. అత్తాపి ఆయాదేసో న దిస్సతి. వమ్మికసుత్తేపి “నమో కరోహి నాగస్సా”తి ఏవం ఆయాదేసో న దిస్సతి. అమ్మట్టసుత్తేపి “సోత్థి భదన్తే హోతు రజ్ఞో, సోత్థి జనపదస్స”. ఏవం ఆయాదేసో న దిస్సతి.

“సుప్పబుద్ధ”న్తి పారస్స, అత్తసంవణ్ణనాయపి;
సమ్మదానే నమోయోగే, ఆయాదేసో న దిస్సతి.

తథా హి

“సుప్పబుద్ధం పబుజ్ఞన్తి, సదా గోతమసావకా;
యేసం దివా చ రత్తో చ, నిచ్చం బుద్ధగతా సతీ”తి

ఇమిస్సా పాళియా అట్టకథాయం “సమ్మాదిట్ఠికస్స పుత్తో గుళం ఖిపమానో బుద్ధానుస్సతిం ఆవజ్జేత్వా ‘నమో బుద్ధస్సా’తి వత్వా గుళం ఖిపతీ”తి ఆయాదేసవజ్జితో సద్దరచనావిసేసో దిస్సతి. సగాఢావగ్గవణ్ణనాయమ్హి ధనజ్ఞానీసుత్తట్టకథాయం “త్వం రితాపి నిసిన్నాపి ఖిపిత్వాపి కాసేత్వాపి ‘నమో బుద్ధస్సా’తి తస్స ముణ్ణికస్స సమణకస్స నమక్కారం కరోసీ”తి ఆయాదేసవజ్జితో సద్దరచనావిసేసో దిస్సతి. తథా తత్త తత్త “బుద్ధప్పముఖస్స భిక్షుసంజ్ఞస్స దానం దేతి. తస్స పురిసస్స భత్తం న రుచ్ఛతి. సమణస్స రోచతే సచ్చం, బుద్ధస్స భత్తం ధారేతి, బుద్ధస్స సిలాఘతే”తిఆదినా ఆయాదేసవివజ్జితో

సద్దరచనావిసేసో దిస్సతి. ఏవం దానరోచనాదీసు బహూసు సమ్పదానవిసయేసు చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేససహితం రూపం న దిస్సతి.

గత్యత్థకమ్మాదీసు పన చతుసు రానేసు దిస్సతి. తథా హి “మూలాయ పటికస్సేయ్య, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతీ”తి చేత్త గత్యత్థకమ్మిని దిస్సతి. ఏత్త హి “మూలం పటికస్సేయ్య, అప్పో సగ్గం గచ్ఛతీ”తి చ అత్తో. “పటికస్సేయ్యా”తి చేత్త కస గతియన్తి ధాతుస్స పతిఉపసగ్గేన విసేసితత్తా “ఆకడ్డేయ్యా”తి అత్తో భవతి. “అయం పురిసో మమ అత్థకామో, యో మం గహేత్వాన దకాయ నేతీ”తి ఏత్త నయనత్థకమ్మిని దిస్సతి. ఏత్త హి మం ఉదకం నేతి, అత్తనో వసనకసోబ్బం పాపేతీతి అత్తో. “విరమథాయస్మన్తో మమ వచనాయా”తి ఏత్త విభత్తివిపరిణామే దిస్సతి. మమ వచనతో విరమథాతి హి నిస్సక్కవచనవసేన అత్తో. “మహాగణాయ భత్తా మే”తి ఏత్తాపి విభత్తివిపరిణామే దిస్సతి. మమ మహతో హంసగణస్స భత్తాతి హి సామివచనవసేన అత్తో. మమ హంసరాజాతి చేత్త అధిప్పాయో. “అసక్కతా చస్మ ధనఞ్చాయాయా”తి ఏత్తాపి విభత్తివిపరిణామే దిస్సతి. మయం ధనఞ్చయస్స రణ్ణో అసక్కతా చ భవామాతి హి కత్తుత్థే సామివచనం. తథా హి “ధనఞ్చయస్సా”తి వా “ధనఞ్చయేనా”తి వా వత్తబ్బే ఏవం అవత్వా “ధనఞ్చాయాయా”తి సమ్పదానవచనం దానక్రియాదికస్స సమ్పదానవిసయస్స అభావతో విభత్తివిపరిణామేయేవ యుజ్జతి, తస్మా ధనఞ్చయరాజేన మయం అసక్కతా చ భవామాతి అత్తో గహేతబ్బో. అఞ్ణమ్మి విభత్తివిపరిణామట్ఠానం మగ్గితబ్బం.

“విరాగాయ ఉపసమాయ నిరోధాయా”తిఆదీని పన అనేకసహస్సాని ఆయాదేససహితాని సద్దరూపాని తదత్థే పవత్తన్తి. అట్టకథాచరియాపి హి ధమ్మవినయసద్దత్థం వణ్ణేన్తా “ధమ్మానం వినయాయ. అనవజ్జధమ్మత్థఞ్ణోస వినయో, న భవభోగాదిఅత్థ”న్తి తదత్థవసేనేవ ఆయాదేససహితం సద్దరూపం పయుజ్జంసు, ఏవం చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని రూపాని గత్యత్థకమ్మిని నయనత్థకమ్మిని విభత్తివిపరిణామే తదత్థే చాతి ఇమేసు చతుసుయేవ రానేసు దిస్సన్తి, న పన దానరోచనాదిభేదే యత్థ కత్థచి సమ్పదానవిసయే. తథా హి నిరుత్తిపిటకే “అత్థాయాతి సమ్పదానవచన”న్తి ఆయాదేససహితం సద్దరూపం వుత్తం, పురిససద్దాదివసేన పన తాదిసాని రూపాని న వుత్తాని తాదిసానం సద్దరూపానం యత్థ కత్థచి అప్పవత్తనతో. కచ్చాయనప్పకరణేపి హి “ఆయ చతుత్థేకవచనస్స తూ”తి లక్ఖణస్స వుత్తియం “అత్థాయ హితాయ సుఖాయ దేవమనుస్సాన”న్తి వుత్తం. “పురిసాయా”తి వా “సమణాయా”తి వా “బ్రాహ్మణాయా”తి వా న వుత్తన్తి.

ఏత్థ సీయా - నను భో తస్సేవ వుత్తియం “చతుత్థేతి కిమత్థం పురిసస్స ముఖం. ఏకవచనస్సాతి కిమత్థం పురిసానం దదాతి. వాతి కిమత్థం దాతా హోతి సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా”తి వుత్తత్తా “పురిసాయ సమణాయ బ్రాహ్మణాయా”తిఆదీని పదరూపాని నయతో దస్సితాని, కేవలం పన ముఖసద్దయోగతో బహువచనభావతో వికప్పనతో చ “పురిసాయా”తిఆదీని న సిజ్ఞన్తి, ముఖసద్దయోగాదివిరహితే పన రానే అవస్సం సిజ్ఞన్తితి? ఏత్థ వుచ్చతే - “చతుత్థేతి కిమత్థం పురిసస్స ముఖ”న్తి వదన్తో “సచే ఆయాదేసో భవేయ్య, చతుత్థియా ఏవ భవతి, న ఛట్టియా”తి దస్సేన్తో “ముఖ”న్తి పదం దస్సేసి, న చ తేన “ముఖసద్దట్ఠానే దేతీతిఆదికే సమ్పదానవిసయభూతే క్రియాపదే రితే ఆయాదేసో హోతీ”తి దస్సేతి. “ఏకవచనస్సాతి కిమత్థం పురిసానం దదాతీ”తి వదన్తోపి “ఏకవచనస్సేవ ఆయాదేసో హోతి, న బహువచనస్సా”తి దస్సేతి. “దదాతీ”తి ఇదం పదం “పురిసాన”న్తి పదస్స సమ్పదానవచనత్తం జాపేతుం అవోచ, న చ “దేతీతిఆదికే సమ్పదానవిసయభూతే క్రియాపదే సతి చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేసో హోతీ”తి ఇమమత్థం విజ్ఞాపేతి. “వాతి కిమత్థం దాతా

హోతి సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా”తి చ వదంతోపి “సమ్మదానేయేవ వికప్పేన ఆయాదేసో హోతి”తి విజ్ఞాపేతి, న దానాదిక్రియం పటిచ్చ ఆయాదేసవిధానం జాపేతి.

యది పన దానాదిక్రియం పటిచ్చ ఆయాదేసవిధానం సియా, వుత్తికారకేన లక్ఖణస్స వుత్తియం మూలోదాహరణేయేవ “అత్థాయ హితాయా”తి తదత్థపయోగాని వియ “పురిసాయ దీయతే”తిఆది వత్తబ్బం సియా, న చ వుత్తం. కస్మాతి చే? బుద్ధవచనే పోరాణట్టకథాసు చ తాదిసస్స పయోగస్స అభావా. నిరుత్తిపిటకే హి పభిన్నపటిసమ్మిదో సో ఆయస్మా మహాకచ్ఛానో “పురిసస్స దీయతే”తి ఆయాదేసరహితానియేవ రూపాని దస్సేతి, “అత్థాయాతి సమ్మదానవచన”న్తి భణంతోపి చ థేరో దానాదిక్రియాపిక్ఖం అకత్వా చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితం రూపమేవ నిద్దిసి. తేన సో పయోగో తదత్థపయోగోతి విజ్ఞాయతి. ఇతి ఇమేహి కారణేహి జానితబ్బం “దానాదిక్రియం పటిచ్చ ఆయాదేసవిధానం న కత”న్తి. యజ్ఞేవం “అత్థాయ హితాయా”తిఆదీనియేవ తదత్థపయోగాని “ఆయ చతుత్తేకవచనస్స తూ”తి లక్ఖణస్స విసయా భవేయ్యుం, నాజ్ఞానీతి? తన్న, అజ్ఞానిపి విసయాయేవ తస్స. కతమాని? “మూలాయ పటికస్సయ్య, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతి, దకాయ నేతి, విరమథాయస్మన్తో మమవచనాయ, గణాయ భత్తా”తిఆదీని. “సగ్గస్స గమనేన వా”తిఆదీని పన వాధికారత్తా అవిసయావాతి.

నను చ భో ఏవం సంతే వుత్తికారకేన మూలోదాహరణేసు “అత్థాయ హితాయ సుఖాయ దేవమనుస్సాన”న్తి వత్వా “మూలాయ పటికస్సయ్య”తిఆదీనిపి వత్తబ్బాని, కిముదాహరణే పన “వాతి కిమత్థం సగ్గస్స గమనేన వా”తి వత్తబ్బన్తి? సచ్చం, అవచనే కారణమత్తి, తం సుణాథ – “మూలాయ పటికస్సయ్య, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతీ”తి ఏత్థ హి “మూలాయ, సగ్గాయా”తి పదాని సుద్ధసమ్మదానవచనాని న హోన్తి గత్యత్థకమ్మని వత్తనతో, తస్మా మూలోదాహరణేసు న వుత్తాని. తథా “దకాయ నేతీ”తి ఏత్థ “దకాయా”తి పదం నయనత్థకమ్మని వత్తనతో సుద్ధసమ్మదానవచనం న హోతీతి న వుత్తం. “విరమథాయస్మన్తో మమ వచనాయా”తి ఏత్థ పన “వచనాయా”తి పదం నిస్సక్కవచనత్థే వత్తనతో, “గణాయ భత్తా”తి ఏత్థ “గణాయా”తి పదం సామివచనత్థే వత్తనతో, “అసక్కతా చస్మ ధనఞ్చాయాయా”తి ఏత్థ “ధనఞ్చాయాయా”తి పదం కత్తువసేన సామిఅత్థే వత్తనతో సుద్ధసమ్మదానవచనం న హోతీతి న వుత్తం. కిముదాహరణేపి “సగ్గస్సా”తి పదం గమనసద్ధసన్నిధానతో గత్యత్థకమ్మని వత్తనతో సుద్ధసమ్మదానవచనం న హోతీతి “వాతి కిమత్థం సగ్గస్స గమనేన వా”తి న వుత్తం. ఏవఞ్ఞోత్త వుత్తనయేన బుద్ధవచనం పోరాణట్టకథానయఞ్చ పత్వా చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని రూపాని గత్యత్థకమ్మాదీసు చతూసుయేవ రానేసు దిస్సన్తి, న పన దానరోచనాదిభేదే యత్థ కత్థచి సమ్మదానవిసయేతి దట్టబ్బం.

నను చ భో “చన్దనసారం జేట్టికాయ అదాసి సువణ్ణమాలం కనిట్టాయా”తి దానప్పయోగే చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితరూపదస్సనతో “రాజకణ్ణాయ దీయతే, రాజకణ్ణాయ రుచ్చతి అలజ్ఞారో, రాజకణ్ణాయ ఛత్తం ధారేతి, రాజకణ్ణాయ నమో కరోహి, రాజకణ్ణాయ సోత్తి భవతు, రాజకణ్ణాయ సిలాఘతే”తిఆదీహిపి పయోగేహి భవితబ్బం, అథ కస్మా “బుద్ధవచనం పోరాణట్టకథానయఞ్చ పత్వా చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని రూపాని గత్యత్థకమ్మాదీసు చతూసుయేవ రానేసు దిస్సన్తి, న పన దానరోచనాదిభేదే యత్థ కత్థచి సమ్మదానవిసయే”తి వదథాతి? ఉప్పథమవతిణ్ణో భవం, న హి భవం అవ్హాకం వచనత్థం జానాతి. అయఞ్ఞోత్త అవ్హాకం వచనత్థే – సబ్బానిపి ఇత్తిలిఙ్గాని ఏకవచనవసేన తతియాచతుత్తేపఞ్చమీఛట్టిసత్తమీరానేసు సమసమాని హోన్తి, అప్పాని అసమాని, తస్మా తాని రపేత్వా పుల్లిఙ్గనపుంసకలిజ్ఞేసు పురిసాది చిత్తాదిసద్ధానం అకారవృత్తిభావే రితానం చతుత్తేకవచనస్స ఆయాదేససహితాని

రూపాని బుద్ధవచనాదీసు దానరోచనాదిభేదే యత్థ కత్థచి సమ్మదానవిసయే న దిస్సన్తి. తేనేవ హి “మూలాయ, సగ్గాయ, దకాయ, వచనాయ, గణాయ”తిఆదీని గత్యత్థకమ్మాదీసు తీసు “అభిజ్ఞాయ, సమ్మోధాయ, నిబ్బానాయ”తి ఏవమాదీని పన అనేకసతాని తిలిజ్ఞపదాని తదత్థేయేవాతి ఇమేసు చతుసు రానేసు దిస్సన్తి. “దేతి, రోచతి, ధారేతీ”తిఆదీసు పన సుద్ధసమ్మదానవిసయేసు న దిస్సన్తి. భవన్తి చత్త -

చతుత్తేకవచనస్స, ఆయాదేసేన సంయుతం;
రూపం అనిత్తిలిజ్ఞానం, రానేసు చతుసుట్టితం.

గత్యత్థకమ్మని చేవ, నయనత్థస్స కమ్మని;
విభత్తియా విపల్లాసే, తదత్థే చాతి నిద్దిసే.

“మూలాయ పటికస్సేయ్య, అప్పో సగ్గాయ గచ్ఛతి”;
ఏవం గత్యత్థకమ్మస్మిం, దిట్టమమ్మేహి సాసనే.

“దకాయ నేతి” ఇచ్చేవం, నయనత్థస్స కమ్మని;
“వచనాయ”తి నిస్సక్కే, విరమణప్పయోగతో.

“గణాయ”ఇతి సామిస్మిం, “భత్తా”తి సద్దయోగతో;
“ధనఞ్చాయాయ”తి పదం, కత్తుత్థే సామిసూచకం.

“అసక్కతా”తి సద్దస్స, యోగతోతి వినిద్దిసే;
అఞ్ఞో చాపి విపల్లాసో, మగ్గితబ్బో విభావినా.

“అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ, నిబ్బానాయ”తిమాని తు;
లిజ్ఞత్తయవసేనేవ, తదత్థస్మిం వినిద్దిసే.

ఏవం పారానులోమేన, కథితో ఆయసమ్మవో;
ఇదన్తు సుఖుమం రానం, చిన్తేతబ్బం పునప్పునం.

ఓకారస్తవసేనేవ, నానానయసుమణ్ణితా;
పదమాలా మహేసిస్స, సాసనత్థం పకాసితా.

ఇమమతిమధురఞ్చ చిత్తికత్వా సుణేయ్యం,
వివిధనయవిచిత్తం సాధవో సద్దనీతిం;
జినవరవచనేతే సద్దతో జాతకఙ్ఘం,
కుముదమివసినా వే సుట్టు చిన్దేయ్యుమ్మేత్థ.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లతాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

సవినిచ్చయో ఓకారస్తపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స

నామికపదమాలావిభాగో నామ

పశ్చామో పరిచ్ఛేదో.

అకారస్తోకారస్తతాపకతికఓకారస్తపుల్లిజ్ఞం నిఠితం.

౬. ఆకారంతపుల్లిజ్ఞనామికపదమాలా

అథ పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా ఆకారంతపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపేసు అభిభవిత ఇచ్చేతస్స పకతిరూపస్స నామికపదమాలం వక్ఖామ - సత్తా, సత్తా, సత్తారో. సత్తారం, సత్తారో. సత్తారా, సత్తారేహి, సత్తారేభి. సత్తు, సత్తుస్స, సత్తునో, సత్తానం, సత్తారానం. సత్తారా, సత్తారేహి, సత్తారేభి. సత్తు, సత్తుస్స, సత్తునో, సత్తానం, సత్తారానం. సత్తరి, సత్తారేసు. భో సత్త, భో సత్తా, భవంతో సత్తారో.

అయం యమకమహాధేరేన కతాయ చూళనిరుత్తియా ఆగతో నయో. ఏత్త చ నిరుత్తిపిటకే చ కచ్చాయనే చ “సత్తునా”తి పదం అనాగతమ్మి గహేతబ్బమేవ “ధమ్మరాజేన సత్తునా”తి దస్సనతో. “సత్తారా, సత్తునా, సత్తారేహి, సత్తారేభి”తి కమో చ వేదితబ్బో. ఏత్త చ అసతిపి అత్థవిసేసే బృజ్జానవిసేసవసేన, బృజ్జానవిసేసాభావేపి అత్థనానత్థతావసేన సద్దంతరసద్దస్సనం నిరుత్తిక్కమోతి “సత్తా”తి పదం ఏకవచనబహువచనవసేన ద్విక్ఖత్తుం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. నిరుత్తిపిటకాదీసు పన “సత్తా”తి పరమాబహువచనం న ఆగతం. కిఞ్చాపి న ఆగతం, తథాపి “అవితక్కితా మచ్చుముపబ్బజన్తి”తి పాళియం “అవితక్కితా”తి పరమాబహువచనస్స దస్సనతో “సత్తా”తి పదస్స పరమాబహువచనంతం అవస్సమిచ్చితబ్బం. తథా వత్తా, ధాతా, గన్తాదీనమ్మి తగ్గతికత్తా. తథా నిరుత్తిపిటకే “సత్తారో”తి దుతియాబహువచనఞ్చ “సత్తుస్స, సత్తాన”న్తి చతుర్థీధట్ఠేకవచనబహువచనాని చ ఆగతాని, చూళనిరుత్తియం పన న ఆగతాని. తత్త “మాతాపితరో పోసేతి. భాతరో అతిక్కమతీ”తి దస్సనతో “సత్తారో”తి దుతియాబహువచనరూపం అయుత్తం వియ దిస్సతి. కచ్చాయనాదీసు “భో సత్త, భో సత్తా” ఇతి రస్సదీఘవసేన ఆలపనేకవచనద్వయం వుత్తం. నిరుత్తిపిటకే “భో సత్త” ఇతిరస్సవసేన ఆలపనేకవచనం వత్వా “భవంతో సత్తారో”తి ఆరాదేసవసేన ఆలపనబహువచనం వుత్తం. చూళనిరుత్తియం “భో సత్త” ఇతి రస్సవసేన ఆలపనేకవచనం వత్వా “భో సత్తా” ఇతి దీఘవసేన ఆలపనబహువచనం లపితం. సబ్బమేతం ఆగమే ఉపపరిక్ఖిత్వా యథా న విరుజ్జతి, తథా గహేతబ్బం.

ఇదాని సత్తుసద్దస్స యం రూపంతరం అష్ఠేహి దిట్టం, తం దస్సేస్సామ - తథా హి “ఇమేసుం మహానామ తిణ్ణం సత్తానం ఏకా నిట్ఠా ఉదాహు పుథు నిట్ఠా”తి పాళియం “సత్తునా”న్తి పదం దిట్టం, తస్మా అయమ్మి కమో వేదితబ్బో “సత్తు, సత్తుస్స, సత్తునో, సత్తానం, సత్తారానం, సత్తునా”న్తి. అభిభవితా, అభిభవితా, అభిభవితారో. అభిభవితారం, అభిభవితారో. అభిభవితారా, అభిభవితూనా, అభిభవితారేహి, అభిభవితారేభి. అభిభవితూ, అభిభవితూస్స, అభిభవితూనో, అభిభవితానం, అభిభవితారానం, అభిభవితూనం. అభిభవితారా, అభిభవితారేహి, అభిభవితారేభి. అభిభవితూ, అభిభవితూస్స, అభిభవితూనో, అభిభవితానం, అభిభవితారానం. అభిభవితరి, అభిభవితారేసు. భో అభిభవిత, భో అభిభవితా, భవంతో అభిభవితారో. యథా పనేత్త అభిభవిత ఇచ్చేతస్స పకతిరూపస్స నామికపదమాలా సత్తునయేన యోజితా, ఏవం పరిభవితూఆదీనఞ్చ అజ్ఞోసఞ్చ తంసదిసానం నామికపదమాలా సత్తునయేన యోజేతబ్బా. ఏత్తజ్ఞాని తంసదిసాని నామ “వత్తా, ధాతా”ఇచ్చాదీనం పదానం వత్తుధాతు ఇచ్చాదీని పకతిరూపాని.

వత్తా ధాతా గన్తా నేతా,
దాతా కత్తా చేతా తాతా;
చేత్తా భేత్తా హన్తా మేతా,

జేతా బోద్ధా ఇతా నోతా.

గజ్జితా వస్సితా భత్తా, ముచ్చితా పటిసేధితా;
భాసితా పుచ్చితా ఖంతా, ఉట్టాతోక్కమితా తతా.

నత్తా పనత్తా అక్ఖాతా, సహితా పటిసేవితా;
నేతా వినేతా ఇచ్చాదీ, వత్తరే సుద్ధకత్తరి.

ఉప్పాదేతా విజ్ఞాపేతా, సన్దస్సేతా పట్టూహేతా;
బోధేతాదీ చిత్తే సద్ధా, ఇయ్యా హేతుస్మిం అత్తస్మిం.

కత్తా ఖత్తా నేత్తా భత్తా, పితా భాతాతిమే పన;
కిఱ్ఱి భిజ్జన్తి సుత్తస్మిం, తం పభేదం కథేస్సహం.

సత్తాతిఆదీసు కేచి, ఉపయోగేన సామినా;
సహేవ నిచ్చం వత్తన్తి, నేవ వత్తన్తి కేచి తు.

తత్త కత్తుసద్ధాదయో రూపస్తరవసేన సత్తుసద్ధతో కిఱ్ఱి భిజ్జన్తి. తథా హి “ఉట్టోహి కత్తే తరమానో, గన్త్వా వేస్సన్తరంవదా”తి ఏత్త “కత్తే”తి ఇదం ఆలపనేకవచనరూపం, ఏవఱ్ఱో “భో కత్తా”తి రూపతో రూపస్తరం నామ. “తేన హి భో ఖత్తే యేన చమ్మేయ్యకా బ్రాహ్మణగహపతికా తేనుపసంక్కుమా”తి ఏత్త “ఖత్తే”తి ఇదగ్గాలపనేకవచనరూపం. ఏవమ్మి “భో ఖత్తా”తి రూపతో రూపస్తరం నామ. “నేత్తే ఉజం గతే సతీ”తి ఏత్త “నేత్తే”తి ఇదం సత్తమియా ఏకవచనరూపం, ఏతమ్మి “నేత్తరీ”తి రూపతో రూపస్తరం. “ఆరాధయతి రాజానం, పూజం లభతి భత్తుసూ”తి ఏత్త “భత్తుసూ”తి ఇదం సత్తమియా బహువచనరూపం. “భత్తారేసూ”తి రూపతో రూపస్తరం, అత్త “భత్తుసూ”తి దస్సనతో, “మాతాపితూసు పణ్ణితా”తి ఏత్త “పితూసు”తి దస్సనతో చ “వత్తుసూ ధాతూసు గన్తూసు నేతూసు దాతూసు కత్తుసూ”తి ఏవమాదినయోపి గహేతబ్బో. అయం నయో సత్తుసద్ధేపి ఇచ్చితబ్బో వియ అమ్మే పటిభాతి.

పితా, పితా, పితరో. పితరం, పితరో. పితరా, పితూనా, పేత్త్యా, పితరేహి, పితరేభి, పితూహి, పితూభి. పితూ, పితూస్స, పితూనో, పితానం, పితరానం, పితూనం. పితరా, పేత్త్యా, పితరేహి, పితరేభి, పితూహి, పితూభి. పితూ, పితూస్స, పితూనో, పితానం, పితరానం, పితూనం. పితరి, పితరేసు, పితూసు. భో పిత, భో పితా, భవన్తో పితరో. ఏత్త పన “పేత్త్యా, పితూన”న్తి ఇమం నయద్వయం వజ్జేత్వా భాతుసద్ధస్స చ పదమాలా యోజేతబ్బా. తత్త “మత్త్యా చ పేత్త్యా చ కతం సుసాధు, అనుజ్ఞాతోసి మాతాపితూహి, మాతాపితూనం అచ్చయేనా”తి చ దస్సనతో పితూసద్ధస్స “పేత్త్యా, పితూహి, పితూభి. పితూన”న్తి రూపభేదో చ, “పితరో” ఇచ్చాదీసు రస్సత్తగ్గా సత్తుసద్ధతో వినేసో. తత్త చ “పేత్త్యా”తి ఇదం “జన్తుయో, హేతుయో, హేతుయా, అధిపతియా”తి పదాని వియ అచిన్తేయ్యం పుల్లిళ్లరూపన్తి దట్టబ్బం.

చోదనా సోధనా చాత్త భవతి - సత్తా పితా ఇచ్చేవమాదీని నిప్పన్నత్తముపాదాయ ఆకారన్తానీతి చ, పరమం రపేతబ్బం పకతిరూపముపాదాయ ఉకారన్తానీతి చ తుమ్మే భణ్ణ, “హేతు సత్తారదస్సనం. అమాతాపితరసంవడ్డో.

కత్తారనిద్దేసో"తిఆదీసు పన సత్తార ఇచ్చాదీని కథం తుమ్మే భణధాతి? ఏతానిపి మయం పకతిరూపముపాదాయ ఉకారంతానీతి భణామాతి. నను చ భో ఏతాని అకారంతానీతి? న, ఉకారంతానియేవ తాని. నను చ భో యో అం నాదీని పరభూతాని వచనాని న దిస్సంతి యేహి ఉకారంతసద్ధానమంతస్స ఆరాదేసో సీయా, తస్మా అకారంతానీతి? న, ఈదిసే రానే పరభూతానం యో అం నాదీనం వచనానమనేకాసత్తా. తథా హి సమాసవిసయో ఏసో. సమాసవిసయస్మిన్తో అచింతేయ్యానిపి రూపాని దిస్సంతి. ఏవం సంతేపి భో "గామతో నిక్ఖమతీ"తి పయోగస్స వియ అసమాసవిసయే "సత్తారతో సత్తారం గచ్ఛతీ"తి నిద్దేసపాళిదస్సంతో "హేతు సత్తారదస్సన"నిఆదీసు సత్తార ఇచ్చాదీని అకారంతానీతి చింతేతబ్బానీతి? న చింతేతబ్బాని "సత్తారతో సత్తారం గచ్ఛతీ"తి ఏత్థాపి ఉకారంతత్తా. ఏత్థ హి అసమాసత్తేపి తోపచ్చయం పటిచ్చ సత్తుసద్ధస్స ఉకారో ఆరాదేసం లభతి. యాని పన తుమ్మే ఉకారస్స ఆరాదేసనిమిత్తాని యో అంనాదీని వచనాని ఇచ్చథ, తాని ఈదిసే రానే విజ్ఞానం పమాణం న హోంతి. కాని పన హోంతీతి చే? అసమాసవిసయే తోపచ్చయో చ సమాసవిసయే పరపదాని చ పరపదాభావే స్యాదివిభత్తియో చాతి ఇమానేవ ఈదిసే రానే ఏకంతేన పమాణం హోంతి. తథా హి ధమ్మపదట్టకథాయం "యావదేవ అనత్తాయ, ఇత్తం బాలస్స జాయతీ"తి ఇమిస్సా పాళియా అత్థసంవణ్ణనాయం "అయం నిమ్మాతాపితరోతి ఇమస్మిం పహటే దణ్ణో నట్థీ"తి ఏత్థ నిమ్మాతాపితరోతి ఇమస్స సమాసవిసయత్తా సిమ్మి పరే ఉకారో ఆరాదేసం లభతి, తతో సిస్స ఓకారాదేసో, ఇచ్చేతం పదం పకతిరూపవసేన ఉకారంతం భవతి. నిప్పన్నత్తముపాదాయ "పురిసో, ఉరగో"తి పదాని వియ ఓకారంతస్స భవతి. అయం పనేత్థ సమాసవిగ్గహో "మాతా చ పితా చ మాతాపితరో, నత్తి మాతాపితరో ఏతస్సాతి నిమ్మాతాపితరో"తి. పకతిరూపవసేన హి "నిమ్మాతాపితు" ఇతి రితే సివచనస్మిం పరే ఉకారస్స ఆరాదేసో హోతి. కత్తచి పన ధమ్మపదట్టకథాపొత్తకే "అయం నిమ్మాతాపితకో"తి పాఠో దిస్సతి, ఏసో పన "అయం నిమ్మాతాపితరో"తి పదస్స అయుత్తతం మజ్జమానేహి రపితోతి మజ్జామ, న సో అయుత్తో అట్టకథాపాఠో. సో హి ఉమజ్గజాతకట్టకథాయం ఏకపితరోతి సిమ్మి ఆరాదేసపయోగేన సమేతి. తథా హి -

"యథాపి నియకో భాతా,
సఉదరియో ఏకమాతుకో;
ఏవం పఞ్చాలచన్దో తే,
దయితబ్బో రథేసభా"తి

ఇమిస్సా పాళియా అత్థం సంవణ్ణేస్తేహి పాళినయజ్ఞాహి గరూహి "నియకోతి అజ్జత్తికో ఏకపితరో ఏకమాతుయా జాతో"తి సిమ్మి ఆరాదేసపయోగరచనా కతా. న కేవలస్స సిమ్మి ఆరాదేసే పుల్లిజ్ఞప్పయోగోయేవమ్మేహి దిట్టో, అథ ఖో ఇత్థిలిజ్ఞప్పయోగోపి సాసనే దిట్టో. తథా హి వినయపిటకే చూళవగ్గే "అస్సమణీ హోతి అసక్యధీతరా"తి పదం దిస్సతి. అయం పనేత్థ సమాసవిగ్గహో "సక్యకులే ఉప్పన్నత్తా సక్యస్స భగవతో ధీతా సక్యధీతరా, న సక్యధీతరా అసక్యధీతరా"తి. ఇథాపి సిమ్మి పరే ఉకారస్స ఆరాదేసో కతో, ఇత్థిలిజ్ఞభావస్స ఇచ్చితత్తా ఆపచ్చయో, తతో సిలోపో చ దట్టబ్బో. ఏవం సమాసపదత్తే సత్తు పితు కత్తుసద్ధానం నామికపదమాలాయం వుత్తరూపతో కోచి కోచి రూపవిసేసో దిస్సతి. అజ్ఞోసమ్మి రూపవిసేసో నయజ్ఞానా మగ్గితబ్బో సుత్తంతేసు. కో హి నామ సమత్తో నిస్సేసతో బుద్ధవచనసాగరే సంకిణ్ణాని విచిత్రాని పణ్ణితజనానం హదయవిష్టాపనకరాని పదరూపరతనాని సముద్ధరిత్వా దస్సేతుం, తస్మా అమ్మేహి అప్పమత్తకానియేవ దస్సితాని.

అదంతజాతికో విజ్ఞా-జాతికో సతతం ఇథ;

యోగం కరోతి చే సత్తు, పాళియం సో న కజ్జతి.

యే పనిధ అష్టేహి “సత్తా, అభిభవితా, వత్తా, కత్తా”దయో సద్ధా పకాసితా, తేసు కేచి ఉపయోగవచనేన సద్ధిం నిచ్చం వత్తన్తి “పుచ్చితా, ఓక్కమితా”ఇచ్చాదయో. తథా హి “అభిజానాసి నో త్వం మహారాజ ఇమం పజ్ఞాం అజ్ఞో సమణబ్రాహ్మణే పుచ్చితా. నిద్ధం ఓక్కమితా”తిఆదిపయోగా బహూ దిస్సన్తి. కేచి సామివచనేన సద్ధిం నిచ్చం వత్తన్తి “అభిభవితా, వత్తా”ఇచ్చాదయో. తథా హి “పచ్చామితానం అభిభవితా, తస్స భవన్తి వత్తారో. అమతస్స దాతా. పరిస్సయానం సహితా. అనుప్పన్నస్స మగ్గస్స, ఉప్పాదేతా నరుత్తమో”తిఆదిపయోగా బహూ దిస్సన్తి. కేచి పన ఉపయోగవచనేనపి సద్ధిం నేవ వత్తన్తి నియోగా పజ్ఞాత్తియం పవత్తనతో. తం యథా? “సత్తా, పితా, భాతా, నత్తా”ఇచ్చాదయో. ఏత్థ పన “ఉపయోగవచనేన సద్ధిం నిచ్చం వత్తన్తి”తిఆదివచనం కమ్మభూతం అత్థం సన్ధాయ కత్తన్తి వేదితబ్బం.

ఏవం ఉకారంతతాపకతికానం ఆకారంతపదానం పవత్తిం విదిత్వా సద్దేసు అత్తేసు చ కోసల్లమిచ్చన్తేహి పున లిజ్జఅన్తవసేన “సత్తా, సత్తో, సత్త”న్తి తికం కత్వా పదానమత్తో చ పకతిరూపస్స నామికపదమాలా చ పదానం సదిసాసదిసతా చ వవత్తపేతబ్బా. తత్ర హి “సత్తా”తి ఇదం పరమం ఉకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా ఆకారంతభూతం పుల్లిజ్జం, “సత్తో”తి ఇదం పరమం అకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా ఓకారంతభూతం పుల్లిజ్జం, “సత్త”న్తిదం పన పరమం అకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా నిగ్గహీతంతభూతం నపుంసకలిజ్జం. తత్ర సత్తాతి సదేవకం లోకం సాసతి అనుసాసతీతి సత్తా, కో సో? భగవా. సత్తోతి సహ అత్తేనాతి సత్తో, భణ్ణమూలం గహేత్వా వాణిజ్ఞాయ దేసన్తరం గతో జనసమూహో. సత్తన్తి సాసతి ఆచిక్ఖతి అత్తే ఏతేనాతి సత్తం, బ్యాకరణాదిగన్తో, అథ వా ససతి హింసతి సత్తే ఏతేనాతి సత్తం, అసిఆది. “సత్తా, సత్తా, సత్తారో. సత్తారం, సత్తారో”తి పురే వియ పదమాలా. “సత్తో, సత్తా. సత్తం, సత్తే”తి పురిసనయేన పదమాలా. “సత్తం, సత్తాని, సత్తా. సత్తం, సత్తాని, సత్తే”తి నపుంసకే వత్తమాన చిత్తనయేన పదమాలా యోజేతబ్బా. ఏవం తిథా భిన్నాసు నామికపదమాలాసు పదానం సదిసాసదిసతా వవత్తపేతబ్బా.

సత్తా తిట్టతి సబ్బజ్ఞా, సత్తా యన్తి ధనత్తికా;
సత్తా అపేతి పురిసో, భోన్తో సత్తా దదాథ సం.

ఏవం సుతిసామజ్ఞవసేన సదిసతా భవతి.

సత్తం యం తిఖిణం తేన, సత్తో కత్వాన కప్పియం;
ఫలం సత్తుస్స పాదాసి, సత్తా తం పరిభుజ్జతి.

ఏవం అసుతిసామజ్ఞవసేన అసదిసతా భవతి, తథా లిజ్జఅన్తవసేన. “చేతా చేతో”తి చ “తాతా తాతో”తి చ దుకం కత్వా పదానమత్తో చ పకతిరూపస్స నామికపదమాలా చ పదానం సదిసాసదిసతా చ వవత్తపేతబ్బా.

తత్ర హి “చేతా”తి పరమం ఉకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా ఆకారంతభూతం పుల్లిజ్జం, తథా “తాతా”తి పదమ్మి. “చేతో”తి ఇదం పన పరమం అకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా ఓకారంతభూతం పుల్లిజ్జం, తథా “తాతో”తి పదమ్మి. తత్ర చేతాతి చినోతి రాసిం కరోతీతి చేతా, పాకారచిననకో పుగ్గలో, ఇట్టకవడ్డకీతి అత్తో. చేతోతి చిత్తం, ఏవంనామకో వా లుద్దో. ఏత్థ చ చిత్తం “చేతయతి చిన్తేతీ”తి అత్తవసేన చేతో, లుద్దో పన పణ్ణత్తివసేన. తాతాతి తాయతీతి తాతా. “అఘస్స తాతా హితస్స

విధాతా"తిస్స పయోగో. "తాతో"తి ఏత్థాపి తాయతీతి తాతో, పుత్తానం పితూసు, పితరానం పుత్తేసు, అఞ్ఞోసఞ్ఞా అఞ్ఞోసు పియపుగ్గలేసు వత్తబ్బవోహరో ఏసో. "సో నూన కపణో తాతో, చిరం రుచ్చతి అస్సమే. కిచ్చేనాధిగతా భోగా, తే తాతో విధమం ధమం. ఏహి తాతా"తిఆదీసు చస్స పయోగో వేదితబ్బో. "చేతా, చేతా, చేతారో. చేతారం, చేతారో"తి సత్థునయేన పదమాలా. "చేతో, చేతా. చేతం, చేతే. చేతసా, చేతేనా"తి మనోగణనయేన ఇోయ్యా. అయం చిత్తవాచకస్స చేతసద్ధస్స నామికపదమాలా. "చేతో, చేతా. చేతం, చేతే. చేతేనా"తి పురిసనయేన ఇోయ్యా. అయం పణ్ణత్తివాచకస్స చేతసద్ధస్స నామికపదమాలా. "తాతా, తాతా, తాతారో. తాతార"న్తి సత్థునయేన ఇోయ్యా. "తాతో, తాతా, తాత"న్తి పురిసనయేన ఇోయ్యా. ఏవమిమాసుపి నామికపదమాలాసు పదానం సదిసాసదిసతా వవత్థపేతబ్బా, తథా లిజ్జలంతవసేన "ఞాతా, ఞాతో, ఞాతం, ఞాతా"తి చతుక్కం కత్వా పదానమత్థో చ పకతిరూపస్స నామికపదమాలా చ పదానం సదిసాసదిసతా చ వవత్థపేతబ్బా.

తత్ర హి "ఞాతా"తి ఇదం పరమం ఉకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చా ఆకారంతభూతం పుల్లిజ్జం. "ఞాతో ఞాత"న్తి ఇమాని యథాక్రమం పరమం అకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చోకారంతనిగ్గహీతంతభూతాని వాచ్చలిజ్జేసు పున్నపుంసకలిజ్జాని. తథా హి "ఞాతో అత్తో సుఖావహో. ఇతమేతం కురజ్జస్సా"తి నేసం పయోగా దిస్సన్తి. "ఞాతా"తి ఇదం పన పరమం ఆకారంతతాపకతియం రత్వా పచ్చాపి ఆకారంతభూతం వాచ్చలిజ్జేసు ఇత్థిలిజ్జం. తథా హి "ఏసా ఇత్థిమయా ఞాతా"తి పయోగో. తత్ర పుల్లిజ్జపక్ఖే "జానాతీతి ఞాతా"తి కత్తుకారకవత్తమానకాలవసేన అత్తో గహేతబ్బో. ఇత్థిలిజ్జాదిపక్ఖే "ఞాయితాతి ఞాతా ఞాతో ఞాత"న్తి కమ్మకారకాతీతకాలవసేన అత్తో గహేతబ్బో. ఏస నయో అఞ్ఞాత్థాపి యథాసమ్భవం దట్ఠబ్బో. "ఞాతా, ఞాతా, ఞాతారో. ఞాతార"న్తి సత్థునయేన ఇోయ్యా. "ఞాతో, ఞాతా. ఞాత"న్తి పురిసనయేన ఇోయ్యా. "ఞాతం, ఞాతాని, ఞాతా. ఞాతం, ఞాతాని, ఞాతే"తి వక్ఖమానచిత్తనయేన ఇోయ్యా. "ఞాతా, ఞాతా, ఞాతాయో. ఞాతం, ఞాతా, ఞాతాయో"తి వక్ఖమానకఞ్ఞానయేన ఇోయ్యా. ఏవమిమాసుపి నామికపదమాలాసు పదానం సదిసాసదిసతా వవత్థపేతబ్బా. అఞ్ఞోసుపి రానేసు యథారహం ఇమినా నయేన సదిసాసదిసతా ఉపపరిక్ఖితబ్బా. వత్తా ధాతా గంతాదీనమ్మి "వదతీతి వత్తా, ధారేతీతి ధాతా, గచ్ఛతీతి గంతా"తిఆదినా యథాసమ్భవం నిబ్బచనాని ఇోయ్యాని.

యం పనేత్థ అష్టేహి పకిణ్ణకవచనం కథితం, తం "అట్టానే ఇదం కథిత"న్తి న వత్తబ్బం. యస్మా అయం సద్ధనీతి నామ సద్ధానమత్థానఞ్చ యుత్తాయుత్తిపకాసనత్తం కతారమ్మత్తా నానప్పకారేన సబ్బం మాగధవోహరం సఙ్ఖోభేత్వా కథితాయేవ సోభతి, న ఇతరథా, తస్మా నానప్పభేదేన వత్తుమిచ్ఛాయ సమ్భవతో "అట్టానే ఇదం కథిత"న్తి న వత్తబ్బం. నానాఉపాయేహి విజ్ఞానం ఇాపనత్తం కతారమ్మత్తా చ పన పునరుత్తిదోసోపేత్థ న చిన్తేతబ్బో, అఞ్ఞదత్తు సద్ధాసమ్మన్నేహి కులపుత్తేహి అయం సద్ధనీతి పిటకత్తయోపకారాయ సక్కుచ్చం పరియాపుణితబ్బా.

ఇతి అభిభవితాపదసదిసాని వత్తా, ధాతా, గంతాదీని పదాని దస్సితాని. ఇదాని అతంసదిసాని దస్సేస్సామ. సేయ్యధిదం

గుణవా గణవా చేవ, బలవా యసవా తథా;

ధనవా సుతవా విద్వా, ధుతవా కతవాపి చ.

హితవా భగవా చేవ, ధితవా ధామవా తథా;

యతవా చాగవా చాధ, హిమవిచ్ఛాదయో రవా.

పున్నపుంసకలిజ్ఞేహి, అకారస్తేహి పాయతో;
వస్తుసద్దో పరో హోతి, తదంతా గుణవాదయో.

సజ్ఞావా రస్మివా చేవ, మస్సువా చ యసస్సివా;
ఇచ్ఛాదిదస్సనాపేసో, ఆకారివణ్ణకారతో;
ఇత్థిలిజ్ఞాదీసు హోతి, కత్థచీతి పకాసయే.

సతిమా గతిమా అత్థ-దస్సిమా ధితిమా తథా;
ముతిమా మతిమా చేవ, జుతిమా హిరిమాపి చ.

ధుతిమా రతిమా చేవ, యతిమా బలిమా తథా;
కసిమా సుచిమా ధీమా, రుచిమా చక్కుమాపి చ.

బన్ధమా హేతుమా'యస్మా, కేతుమా రాహుమా తథా;
ఖాణుమా భాణుమా గోమా, విజ్ఞుమా వసుమాదయో.

పాపిమా పుత్తిమా చేవ, చన్దిమిచ్ఛాదయోపి చ;
అతంసదిససద్ధాతి, విజ్ఞాతబ్బా విభావినా.

ఇవణ్ణకారోకారేహి, మస్తుసద్దో పరో భవే;
అకారంతా చికారంతా, ఇమంతాతి విభావయే.

గుణవా, గుణవా, గుణవన్తో. గుణవన్తం, గుణవన్తే. గుణవతా, గుణవన్తేన, గుణవన్తేహి, గుణవన్తేభి. గుణవతో,
గుణవన్తస్సు, గుణవతం, గుణవన్తానం. గుణవతా, గుణవన్తా, గుణవన్తస్మా, గుణవన్తవ్హా, గుణవన్తేహి, గుణవన్తేభి. గుణవతో,
గుణవన్తస్సు, గుణవతం, గుణవన్తానం. గుణవతి, గుణవన్తే, గుణవన్తస్మిం, గుణవన్తమ్హి, గుణవన్తేసు. భో గుణవా, భవన్తో
గుణవా, భవన్తో గుణవన్తో.

ఏత్త పన “ఏథ తుమ్హే ఆవుసో సీలవాహోథా”తి చ,

“బలవన్తో దుబ్బలా హోన్తి, ధామవన్తోపి హాయరే;
చక్కుమా అన్ధికా హోన్తి, మాతుగామవసం గతా”తి చ

పాళియం “సీలవా, చక్కుమా”తి పఠమాబహువచనస్స దస్సనతో “గుణవా”తి పచ్చత్తాలపనట్టానే బహువచనం వుత్తం.
“గుణవా సతిమా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. చూళనిరుత్తియమ్మి హి “గుణవా”తి పచ్చత్తాలపనబహువచనాని ఆగతాని,
నిరుత్తిపిటకే పచ్చత్తేకవచనభావేనేవ ఆగతం, చూళనిరుత్తియం పన నిరుత్తిపిటకే చ “భో గుణవ”ఇతి రస్సవసేన
ఆలపనేకవచనం ఆగతం. మయం పన “తద్ధ భగవా బోజ్ఞా. కథం ను భగవా తుయ్యం సావకో సాసనే రతో”తిఏవమాదీసు

అనేకసతేసు పారేసు “భగవా”ఇతి ఆలపనేకవచనస్స దీఘభావదస్సనతో వస్తుపచ్చయట్టానే “భో గుణవా”ఇచ్చాది దీఘవసేన వచనం యుత్తతరం వియ మజ్ఞామ, మస్తుపచ్చయట్టానే పన ఇమస్తుపచ్చయట్టానే చ “సబ్బవేరభయాతీత, పాదే వద్దామి చక్ఖుమ. ఏవం జానాహి పాపిమ”ఇచ్చాదీసు పాళిపదేసేసు “చక్ఖుమ”ఇచ్చాదిఆలపనేకవచనస్స రస్సభావదస్సనతో “భో సతిమ, భో గతిమ”ఇచ్చాది రస్సవసేన వచనం యుత్తతరం వియ మజ్ఞామ, అథ వా మహాపరినిబ్బానసుత్తట్టకథాయం “ఆయస్మా తిస్స” ఇతిదీఘవసేన వుత్తాలపనేకవచనస్స దస్సనతో “భగవా, ఆయస్మా” ఇతిదీఘవసేన వుత్తపదమత్తం రపేత్వా వస్తుపచ్చయట్టానేపి మస్తుపచ్చయనయో నేతబ్బో, మస్తుపచ్చయట్టానేపి వస్తుపచ్చయనయో నేతబ్బో. తథా హి కచ్చాయనాదీసు “భో గుణవం, భో గుణవ, భో గుణవా”ఇతి నిగ్గహీతరస్సదీఘవసేన తీణి ఆలపనేకవచనాని వుత్తాని, ఇమినా “భో సతిమం, భో సతిమ, భో సతిమా”తి ఏవమాదినయోపి దస్సితో . పఠమాబహువచనట్టానే పన “గుణవంతో, గుణవంతా, గుణవంతీ”తి తీణి పదాని వుత్తాని, ఇమినాపి “సతిమంతో, సతిమంతా, సతిమంతీ”తి ఏవమాదినయోపి దస్సితో. తేసు “భో గుణవం భో సతిమం, గుణవంతా, గుణవంతీ”తి ఇమాని పదాని ఏవంగతికాని చ అజ్ఞాని పదాని పాళియం అప్పసిద్ధాని యథా “ఆయస్మంతా”తి పదం పసిద్ధం, తస్మా యం చూళనిరుత్తియం వుత్తం, యజ్ఞా నిరుత్తిపిటకే, యజ్ఞా కచ్చాయనాదీసు, తం సబ్బం పాళియా అట్టకథాహి చ సద్ధిం యథా న విరుజ్జతి, గగ్గోదకేన యమునోదకం వియ అజ్ఞాదత్తు సంసన్దతి సమేతి, తథా గహేతబ్బం.

అపిచేత్థ అయమ్మి విసేసో గహేతబ్బో. తం యథా? “తుయ్యం ధీతా మహావీర, పజ్జావంత జుత్తిందరా”తి పాళియం “పజ్జావంత”ఇతి ఆలపనేకవచనస్స దస్సనతో.

“సబ్బా కిరేవం పరినిట్టితాని,
యసస్సి నం పజ్జావంతం విసయ్యు;
యసో చ లద్ధా పురిమం ఉళారం,
నప్పజ్జహే వణ్ణబలం పురాణ”న్తి.

ఇమిస్సా జాతకపాళియా అట్టకథాయం “పజ్జావంత”ఇతి ఆలపనేకవచనస్స దస్సనతో చ “భో గుణవంత, భో గుణవంతా, భో సతిమంత, భో సతిమంతా”తిఆదీనిపి ఆలపనేకవచనాని అవస్సమిచ్చితబ్బాని. తథా హి తిస్సం పాళియం “యసస్సి పజ్జావంత” ఇచ్చాలపనవచనం అట్టకథాచరియా ఇచ్చన్తి. నన్తి హి పదపూరణే నిపాతమత్తం. పజ్జావంతన్తి పన ఛన్దానురక్ఖణత్తం అనుసారాగమం కత్వా వుత్తం. ఏవం పావచనే వస్తుపచ్చయాదిసహితానం సద్ధానం “భగవా, ఆయస్మా, పజ్జావంత, చక్ఖుమ, పాపిమ”ఇతిదస్సితనయేన ఆలపనప్పవత్తి వేదితబ్బా. ఏత్థ చ “గగ్గోభాగీరథీ నామ, హిమవంతా పభావితా”తి చ “కుతో ఆగతత్థ భన్తేతి, హిమవంతా మహారాజా”తి చ దస్సనతో “గుణవంతా”తి పజ్జామియా ఏకవచనం కథితం. యథా గుణవస్తు సద్దస్స నామికపదమాలా యోజితా, ఏవం ధనవస్తుబలవంతాదీనం సతిమస్తు గతిమంతాదీనజ్ఞా నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఇదాని విద్వాదిపదానం గుణవాపదేన సమానగతికత్తమ్మి సోతూనం పయోగేసు సమ్మోహాపగమత్తం ఏకదేసతో నిబ్బచనాదీహి సద్ధిం విద్వస్తుఇచ్చాదిపకతిరూపస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే – శాణసజ్ఞాతో వేదో అస్స అట్టితి విద్వా, పణ్ణితో. ఏత్థ చ విద్వాసద్దస్స అట్టిభావే “ఇతి విద్వా సమం చరే”తిఆది ఆహచ్చపారో నిదస్సనం. అత్రాయం పదమాలా – విద్వా, విద్వా, విద్వన్తో. విద్వంతం, విద్వన్తే. విద్వతా, విద్వన్తేన. సేసం సబ్బం నేయ్యం. వేదనావా, వేదనావా, వేదనావన్తో.

వేదనావస్తం, వేదనావస్తే. వేదనావతా, వేదనావస్తేన. సేసం సబ్బం నేయ్యం. ఏవం “సజ్ఞావాచేతనావా సద్ధావా పజ్ఞావా సబ్బావా” ఇచ్చాదీసుపి. ఏత్త చ “వేదనావస్తం వా అత్తానం సబ్బావస్తం లోక” న్నిఆదీని నిదస్సనపదాని. తత్త సబ్బావస్తన్ని సబ్బసత్తవస్తం, సబ్బసత్తయుత్తన్ని అత్తో. మజ్జేదీఘజ్ఞో ఇదం పదం. యేభుయ్యేన పన “పజ్ఞావాపజ్ఞావస్తో” తిఆదీని మజ్జేరస్సానిపి భవన్తి. యసస్సినో పరివారభూతా జనా అస్స అత్థీతి యసస్సినా, అథ వా యసస్సీ చ యసస్సినా చాతి యసస్సినా. ఏకదేససరూపేకసేసోయం. “యసస్సినా” తి పదస్స పన అత్తిభావే -

“ఖత్తియో జాతిసమ్మన్నో, అభిజాతో యసస్సినా;
ధమ్మరాజా విదేహానం, పుత్తో ఉప్పజ్జతే తవా” తి

ఇదం నిదస్సనం. “యసస్సినా, యసస్సినా, యసస్సినస్తో. యసస్సినస్తం” ఇచ్చాది నేతబ్బం. అత్తే దస్సనసీలం అత్తదస్సి, కిం తం? ఇాణం. అత్తదస్సి అస్స అత్థీతి **అత్తదస్సినా**, ఏత్త చ -

“తం తత్త గతిమా ధితిమా, ముతిమా అత్తదస్సినా;
సజ్ఞాతా సబ్బధమ్మానం, విదురో ఏతదబ్రవీ” తి

ఇదమేతస్సత్తస్స సాధకం వచనం. “అత్తదస్సినా, అత్తదస్సినా, అత్తదస్సినస్తో. అత్తదస్సినస్తం” ఇచ్చాది నేతబ్బం. పాపం అస్స అత్థీతి **పాపిమా**, అకుసలరాసిసమన్నాగతో మారో. పుత్తా అస్స అత్థీతి **పుత్తిమా**, బహుపుత్తో. “సోచతి పుత్తేహి పుత్తిమా” తి ఏత్త హి బహుపుత్తో “పుత్తిమా” తి వుచ్చతి. చన్దో అస్స అత్థీతి **చన్దిమా**. చన్దోతి చేత్త చన్దవిమానమధిప్పేతం, చన్దవిమానవాసీ పన దేవపుత్తో “చన్దిమా” తి. తథా హి “చన్దో ఉగ్గతో, పమాణతో చన్దో ఆయామవిత్థారతో ఉబ్బేధతో చ ఏకూనపజ్ఞాసయోజనో, పరిక్ఖేపతో తీహి యోజనేహి ఊనదియడ్డసతయోజనో” తిఆదీసు చన్దవిమానం “చన్దో” తి వుత్తం. “తథాగతం అరహంతం, చన్దిమా సరణం గతో” తిఆదీసు పన చన్దదేవపుత్తో “చన్దిమా” తి. అపరో నయో - చన్దో అస్స అత్థీతి **చన్దిమా**. చన్దోతి చేత్త చన్దదేవపుత్తో అధిప్పేతో, తన్నివాసత్థానభూతం పన చన్దవిమానం “చన్దిమా” తి. తథా హి “రాహు చన్దం పముఞ్చస్సు, చన్దో మణిమయవిమాసే వసతో” తిఆదీసు చన్దదేవపుత్తో “చన్దో” తి వుత్తో.

“యో హవే దహరో భిక్కు, యుజ్జాతి బుద్ధసాసనే;
సోమం లోకంపభాసేతి, అబ్బా ముత్తోవ చన్దిమా” తి

ఆదీసు పన తన్నివాసత్థానభూతం చన్దవిమానం “చన్దిమా” తి వుత్తం. ఇతి “చన్దో” తి చ “చన్దిమా” తి చ చన్దదేవపుత్తస్సపి చన్దవిమానస్సపి నామన్తి వేదితబ్బం. తత్త “పాపిమా పుత్తిమా చన్దిమా” తి ఇమాని పాపసద్ధాదితో “తదస్సత్తి” ఇచ్చేతస్మిం అత్తే పవత్తస్స **ఇమన్తుపచ్చయస్స** వసేన సిద్ధిముపాగతానీతి గహేతబ్బాని.

నను చ భో మన్తుపచ్చయవసేనేవ సాధేతబ్బానీతి? న, కత్థచిపి అకారంతతో మన్తునో అభావా. నను చ భో ఏవం సన్తేపి పాప పుత్త చన్దతో పరమం ఇకారాగమం కత్వా తతో మన్తుపచ్చయం కత్వా సక్కా సాధేతున్తి? సక్కా రూపమత్తసిజ్ఞనతో, నయో పన సోభనో న హోతి. తథా హి పాప పుత్తాదితో అకారంతతో ఇకారాగమం కత్వా మన్తుపచ్చయే విధియమాసే అజ్ఞోహి గుణయసాదీహి అకారన్తేహి ఇకారాగమం కత్వా మన్తుపచ్చయస్స కాతబ్బతాపసజ్ఞో సియా. న హి అనేకేసు

పాళిసతసహస్సేసు కట్టచిపి అకారంతో గుణ యసాదితో ఇకారాగమేన సద్ధిం మన్తుపచ్చయో దిస్సతి, అట్టానత్తా పన పాప పుత్తాదితో అకారంతో ఇకారాగమం అకత్వా ఇమన్తుపచ్చయే కతేయేవ “పాపిమా పుత్తిమా”తిఆదీని సిజ్ఞస్తీతి.

ఏవం సన్తేపి భో కస్మా కచ్చాయనప్పకరణే మన్తుపచ్చయోవ వుత్తో, న ఇమన్తుపచ్చయోతి? ద్వయమ్పి వుత్తమేవ. కథం జాయతీతి చే? యస్మా తత్థ “తపాదితో సీ, దణ్ణాదితో ఇక ఈ, మద్వాదితో రో, గుణాదితో వన్తూ”తి ఇమాని చత్తారి సుత్తాని సన్నిహితతోదంతసద్ధభావేన వత్వా మజ్జే “సత్వాదీహి మన్తూ”తి అజ్ఞాధా సుత్తం వత్వా తతో సన్నిహితతోదంతవసేన “సద్ధాదితో ణా”తి సుత్తం వుత్తం, తస్మా తత్థ “సత్వాదీహిమన్తూ”తి విసదిసం కత్వా వుత్తస్స సుత్తస్స వసేన ఇమన్తు పచ్చయో చ వుత్తోతి విజ్ఞాయతి. పకతి హేసాచరియానం యేన కేనచి అకారేన అత్తనో అధిప్పాయవిజ్ఞాపనం. ఏత్థ చ దుతియో అత్తో సరసద్ధివసేన గహేతబ్బో. తథా హిస్స “సత్వాదీహి మన్తూ”తి పఠమో అత్తో, “సత్వాదీహి ఇమన్తూ”తి దుతియో అత్తో. ఇతి “సేతో ధావతీ”తి పయోగే వియ “సత్వాదీహి మన్తూ”తి సుత్తే భిన్నసత్తిసమవేతవసేన అత్తద్వయపటిపత్తి భవతి, తస్మా పరమసుఖుమసుగమ్భీరత్థవతా అనేన సుత్తేన కట్టచి సతి గతి సేతు గోఇచ్చాదితో మన్తుపచ్చయో ఇచ్చితో. కట్టచి సతి పాప పుత్తఇచ్చాదితో ఇమన్తుపచ్చయో ఇచ్చితోతి దట్టబ్బం.

యస్మా పన సతిసద్ధో మన్తువసేన గతిధీసేథుగో ఇచ్చాదీహి, ఇమన్తువసేన పాపపుత్తాదీహి చ సమానగతికత్తా తేసం పకారభావేన గహితో, తస్మా ఏవం సుత్తత్తో భవతి “సత్వాదీహి మన్తు సతిప్పకారేహి సద్దేహి మన్తుపచ్చయో హోతి ఇమన్తుపచ్చయో చ యధారహం ‘తదస్సత్తి’ ఇచ్చేతస్మిం అత్తో”తి. అయం పనేత్థ అధిప్పాయో – యథా “సతిమా”తి ఏత్థ సతీతి ఇకారంతో మన్తుపచ్చయో హోతి, తథా “గతిమా, ధీమా, సేతుమా, గోమా”తిఆదీసు ఇకారంత ఈకారంత ఉకారంతచిచ్చోకారంతో మన్తుపచ్చయో హోతి. యథా చ “సతిమా”తి ఏత్థ “సతీ”తి ఇకారంతో ఇమన్తుపచ్చయో హోతి, తథా “గతిమా, పాపిమా, పుత్తిమా”తిఆదీసు ఇకారంత అకారంతో ఇమన్తుపచ్చయో హోతి. ఏవం సతిప్పకారేహి సద్దేహి యథాసమ్మవం మన్తు ఇమన్తుపచ్చయో హోస్తీతి.

యజ్జేవం పచ్చయద్వయవిధాయకం “దణ్ణాదితో ఇక ఈ”తి సుత్తం వియ “సత్వాదితో ఇమన్తు మన్తూ”తి వత్తబ్బం, కస్మా నావోచాతి? తథా అవచనే కారణమత్తి. యది హి “దణ్ణాదితో ఇక ఈ”తి సుత్తం వియ “సత్వాదితో ఇమన్తు మన్తూ”తి సుత్తం వుత్తం సియా, ఏకక్షణేయేవ ఇమన్తు మన్తూనం వచనేన దణ్ణసద్ధితో సమ్మాతం “దణ్ణికో దణ్ణీ”తి రూపద్వయమివ సతిగతిఆదితోపి విసదిసరూపద్వయమిచ్చితబ్బం సియా, తస్మా నత్తి, తస్మా “సత్వాదితో ఇమన్తు మన్తూ”తి న వుత్తం. అపిచ తథా వుత్తే బప్తకరతాయ గన్ధగరుతా సియా. యస్మా చ సుత్తేన నామ అప్పక్షరేన అసన్నిద్ధేన సారవన్తేన గూళ్ళనిన్నయేన సబ్బతోముఖేన అనవజ్జేన భవితబ్బం. కచ్చాయనే చ యేభుయ్యేన తాదిసాని గమ్భీరత్తాని సువిసదజ్ఞాణవిసయభూతాని సుత్తాని దిస్సంతి “ఉపార్లుధికిస్సరవచనే, సరా సరే లోప”న్తిఆదీని, ఇదమ్పి తేసమజ్ఞాతరం, తస్మా “సత్వాదితో ఇమన్తు మన్తూ”తి న వుత్తం. ఏవం సుత్తోపదేసే అకతేపి ఇమన్తునోపి గహణత్తం భిన్నసత్తిసమవేతవసేన “సత్వాదీహి మన్తూ”తి వుత్తంతి దట్టబ్బం.

అపరో నయో – “తపాదితో సీ”తిఆదీసు తోదంతసద్ధస్స బహువచనంతతా న సుట్టు పాకటా తోపచ్చయస్స ఏకత్తబప్తత్తేసు వత్తనతో, “సత్వాదీహి మన్తూ”తి ఏత్థ పన హిసద్ధస్స బహువచనత్తతా అతీవ పాకటా, తస్మా బహువచనగహణేన ఇమన్తు పచ్చయో హోతీతిపి దట్టబ్బం. నను చ భో వినాపి ఇమన్తుపచ్చయేన పాపమస్సత్తితి పాపీ, పాపీ ఏవ పాపిమాతి సకత్థే మాపచ్చయే కతేయేవ “పాపిమా పుత్తిమా”తిఆదీని సిజ్ఞంతి “ధట్టమో సో పరాభవో”తి ఏత్థ

మపచ్చయేన “చట్టమో”తి పదం వియాతి? అతినయజ్ఞా భవం, అతినయజ్ఞా నామాతి భవం వత్తబ్బో, న పన భవం సద్దగతిం జానాతి, సద్దగతియో చ నామ బహువిధా. తథా హి చట్టోయేవ చట్టమో, “సుత్తమేవ సుత్తంతో”తిఆదీసు పురిసనయేన యోజేతబ్బా సద్దగతి, “దేవోయేవ దేవతా”తిఆదీసు కజ్ఞానయేన యోజేతబ్బా సద్దగతి, “దిట్టి ఏవ దిట్టిగత”తిఆదీసు చిత్తనయేన యోజేతబ్బా సద్దగతి. ఏవంవిధాసు సద్దగతీసు “పాపీ ఏవ పాపిమా”తిఆదికం కతరం సద్దగతిం వదేసి? “సంతా రాజా బ్రహ్మ సఖా అత్తా సా పుమా”తిఆదీసు చ కతరం సద్దగతిం వదేసి? కతరసద్దంతోగధం కతరాయ చ నామికపదమాలాయం యోజేతబ్బం మజ్ఞాసీతి? సో ఏవం పుట్టో అద్ధా ఉత్తరి కిళ్ళి అదిస్సా తుణ్ణీ భవిస్సతి, తస్మా తాదిసో నయో న గహేతబ్బో. తాదిసస్మిళ్ళో నయే “పాపిమతా పాపిమతో”తిఆదీని రూపాని న సిజ్ఞంతి, ఇమన్తుపచ్చయనయేన పన సిజ్ఞంతి, తస్మా అయమేవ నయో పసత్థతరో ఆయస్మన్తేహి సమ్మా చిత్తే రహేతబ్బో. అత్రిదం నిదస్సనం -

“జయో హి బుద్ధస్స సిరీమతో అయం,
మారస్స చ పాపిమతో పరాజయో;
ఉగ్గోసయుం బోధిమణ్ణే పమోదితా,
జయం తదా దేవగణా మహేసిసీ”తి చ,

“సాఖాపత్తఫలూపేతో, ఖన్ధిమావమహాదుమో”తి చ.

పాపిమా, పాపిమా, పాపిమంతో. పాపిమన్తం. సేసం నేయ్యం, ఏస నయో “ఖన్ధిమా, పుత్తిమా”తిఆదీసుపి.

ఇదాని యథాపావచనం కిళ్ళిదేవ హిమవన్తు సతిమన్తాదీనం విసేసం బ్రూమ. హిమవన్తోవ పబ్బతో. సతిమం భిక్షుం. బన్ధమం రాజానం. చన్దిమం దేవపుత్తం. సతిమస్స భిక్షువో. బన్ధమస్స రజ్ఞో. ఇద్ధిమస్స చ పరస్స చ ఏకక్షణే చిత్తం ఉప్పజ్జతి. ఇచ్చాది విసేసో వేదితబ్బో. అపిచేత్త “ఆయస్మన్తా”తి ద్విన్నం వత్తబ్బవచనం, “ఆయస్మంతో”తి బహూనం వత్తబ్బవచనంతి అయమ్పి విసేసో వేదితబ్బో. తథా హి “ద్విన్నం ఆరోచేన్తేన ‘ఆయస్మన్తా ధారేన్తూ’తి, తిణ్ణం ఆరోచేన్తేన ‘ఆయస్మంతో ధారేన్తూ’తి వత్తబ్బ”న్తి వుత్తం. “తిణ్ణ”న్తి చేత్త కథాసీసమత్తం, తేన చతున్నమ్పి పఞ్చన్నమ్పి అతిరేకసతానమ్పితి దస్సితం హోతి. బహవోహి ఉపాదాయ “ఉద్దిట్టా ఖో ఆయస్మంతో చత్తారో పారాజికా ధమ్మా”తిఆదికా పాళియో రపితా. తత్త “ఆయస్మన్తా”తిదం వినయవోహరవసేన ద్వేయేవ సన్ధాయ వుత్తత్తా న సబ్బసాధారణం. వినయవోహరజ్ఞో వజ్జేత్వా అజ్ఞాస్మిం వోహరే న పవత్తతి. “ఆయస్మంతో”తిదం పన సబ్బత్త పవత్తతీతి ద్విన్నం విసేసో వేదితబ్బో.

తత్త “హిమవన్తో”తి ఇదం యేభుయ్యేనేకవచనం భవతి, కత్థచి బహువచనమ్పి, తేనాహ నిరుత్తిపిటకే థేరో “హిమవా తిట్టతి, హిమవన్తో తిట్టన్తి”తి. “హిమవన్తోవ పబ్బతో”తి అయం ఏకవచననయో యథారుతపాళివసేన గహేతబ్బో. యథారుతపాళి చ నామ -

“దూరే సన్తో పకాసన్తి, హిమవన్తోవ పబ్బతో;
అసన్తేత్థ న దిస్సన్తి, రత్తిం ఖిత్తా యథా సరా.

అహం తేన సమయేన, నాగరాజా మహిద్ధకో;
అతులో నామ నామేన, పుష్కలవస్తో జతిన్దరో.

గతిమస్తో సతిమస్తో, ధితిమస్తో చ సో ఇసి;
సద్దమ్మధారకో థేరో, ఆనస్తో రతనాకరో”

ఇచ్చాది. ఏత్త “పుష్కలవస్తో”తిఆదీని అనేకేసు రానేసు బహువచనభావేన పునప్పునం వదంతానిపి కత్తచి ఏకవచనాని హోన్తి,
ఏకవచనభావో చ నేసం గాథావిసయే దిస్సతి, తస్మా తాని యథాపావచనం గోహితబ్బాని.

ఏవం హిమవస్తుసతిమస్తుసద్దాదీనం విసేసం ఇత్థా పున లిక్ఖంతవసేన ద్వీలిక్ఖకపదానమత్తో చ పకతిరూపస్స
నామికపదమాలా చ పదానం సదిసాసదిసతా చ వవత్థపేతబ్బా.

తత్త హి “సిరిమా”తి పదం సుతిసామజ్ఞావసేన లిక్ఖద్వయే వత్తనతో ద్వీధా భిజ్జతి. “సిరిమా పురిసో”తి హి అత్తే
ఆకారంతం పుల్లిక్ఖం, “సిరిమా నామ దేవీ”తి అత్తే ఆకారంతం ఇత్తిలిక్ఖం, ఉభయమ్పేతం ఉకారంతతాపకతికా. అథ వా పన
పచ్చిమం ఆకారంతతాపకతికం, సిరీ యస్స అత్తి సో సిరిమాతి పుల్లిక్ఖవసేన నిబ్బచనం, సిరీ యస్సా అత్తి సా సిరిమాతి
ఇత్తిలిక్ఖవసేన నిబ్బచనం. అత్తిమాని కిఞ్చాపి సుతివసేన నిబ్బచనత్తవసేన చ అజ్ఞామజ్ఞాం సమానత్తాని, తథాపి
పురిసపదత్తఇత్తిపదత్తవాచకత్తా భిన్నత్తానీతి వేదితబ్బాని. ఏస నయో అజ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో. సిరిమా,
సిరిమా, సిరిమస్తో. సిరిమంతం, సిరిమస్తే. సిరిమతా, సిరిమస్తేన. గుణవస్తుసద్దస్సేవ నామికపదమాలా. సిరిమా, సిరిమా,
సిరిమాయో. సిరిమం, సిరిమా, సిరిమాయో. సిరిమాయ. వక్ఖమానకజ్ఞానయేన ఇోయ్యా. ఏవం ద్వీధా భిన్నానం
సమానసుతికసద్దానం నామికపదమాలాసు పదానం సదిసాసదిసతా వవత్థపేతబ్బా. సమాననిబ్బచనత్తస్సపి హి
అసమానసుతికస్స “సిరిమా”తి సద్దస్స నామికపదమాలాయం పదానం ఇమేహి పదేహి కాచిపి సమానతా న లబ్భతి.
అత్తిదం వుచ్చతి -

“సిరిమా”తి పదం ద్వీధా, పుమిత్తేసు పవత్తితో;
భిజ్జతీతి విభావేయ్య, ఏత్త పుల్లిక్ఖమిచ్చితం.

ఇతి అభిభవితా పదేన విసదిసాని గుణవాసతిమాదీని పదాని దస్సేతాని సద్ధిం నామికపదమాలాహి. ఇదాని
అపరానిపి తబ్బిసదిసాని పదాని దస్సేస్సామ సద్ధిం నామికపదమాలాహి. నేయ్యథిదం?

రాజా బ్రహ్మ సఖా అత్తా, ఆతుమా సా పుమా రహా;
దళ్ళధమ్మా చ పచ్చక్ఖ-ధమ్మా చ వివటచ్చదా.

వత్తహా చ తథా వుత్త-సిరా చేవ యువాపి చ;
మఘవ అద్ధ ముద్ధాది, విజ్ఞాతబ్బా విభావినా.

ఏత్త “సా”తి పదమేవ ఆకారంతతాపకతికమాకారంతం, సేసాని పన ఆకారంతతాపకతికాని ఆకారంతాని.

రాజా, రాజా, రాజానో. రాజానం, రాజం, రాజానో. రజ్జా, రాజినా, రాజుహి, రాజుభి. రజ్జో, రాజినో, రజ్జం, రాజునం, రాజానం. రజ్జా, రాజుహి, రాజుభి. రజ్జో, రాజినో, రజ్జం, రాజునం, రాజానం. రజ్జో, రాజిని, రాజుసు. భో రాజ, భవన్తో రాజానో, భవన్తో రాజా ఇతి వా, అయమష్టాకం రుచి.

నిరుత్తిపిటకాదీసు “రాజా”తి బహువచనం న ఆగతం, చూళనిరుత్తియం పన ఆగతం. కిజ్నాపి నిరుత్తిపిటకాదీసు న ఆగతం, తథాపి “నేతాదిసా సఖా హోన్తి, లబ్బా మే జీవతో సఖా”తి పాళియం బహువచనేకవచనవసేన “సఖా”తి పదస్య దస్సనతో “రాజా”తి బహువచనం ఇచ్చితబ్బమేవ. తథా “బ్రహ్మ, అత్తా”ఇచ్చాదీనిపి బహువచనాని తగ్గతికత్తా వినా కేనచి రూపవిసేసేన.

ఏత్త చ “గహపతికో నామ రపేత్వా రాజం రాజభోగం బ్రాహ్మణం అవసేసో గహపతికో నామా”తి దస్సనతో రాజన్తి వుత్తం, ఇదం పన నిరుత్తిపిటకే న ఆగతం. “సబ్బదత్తేన రాజినా”తి దస్సనతో “రాజినా”తి వుత్తం. “ఆరాధయతి రాజానం, పూజం లభతి భత్తుసు”తి దస్సనతో చతుత్థిచట్టివసేన “రాజాన”న్తి వుత్తం. కచ్చాయనరూపసిద్ధిగన్ఠేసు పన “రాజేన, రాజేహి, రాజేభి. రాజేసూ”తి పదాని వుత్తాని. చూళనిరుత్తినిరుత్తిపిటకేసు తాని నాగతాని, అనాగతభావోయేవ తేసం యుత్తతరో పాళియం అదస్సనతో, తస్మా ఏత్తేతాని అష్టేహి న వుత్తాని. పాళినయే హి ఉపపరిక్ఖియమానే ఈదిసాని పదాని సమాసేయేవ పస్సామ, న పనాజ్ఞాత్ర, అత్తిమే పయోగా - “ఆవుత్తం ధమ్మరాజేనా”తి చ, “సివిరాజేన పేసితో”తి చ, “పజాపతిస్స దేవరాజస్స ధజగ్గ”న్తి చ, “నిక్ఖమన్తే మహారాజే, సివీనం రట్టవడ్డనే”తి చ, ఏవం పాళినయే ఉపపరిక్ఖియమానే “రాజేనా”తిఆదీని సమాసేయేవ పస్సామ, న కేవలం పాళినయే పోరాణట్టకథానయేపి ఉపపరిక్ఖియమానే సమాసేయేవ పస్సామ, న పనాజ్ఞాత్ర, ఏవం సన్తేపి సుట్టు ఉపపరిక్ఖితబ్బమిదం రానం. కో హి నామ సాట్టకథే తేపిటకే బుద్ధవచనే సబ్బసో నయం సల్లక్ఖేతుం సమత్తో అజ్ఞాత్ర పభిన్నపటిసమ్మిదేహి ఖీణాసవేహి.

ఏత్త చ సమాసస్తగతరాజ-సద్దస్స నామికపదమాలాయో ద్విధా వుచ్చన్తే ఓకారస్తాకారస్తవసేన. తత్తోకారస్తా “మహారాజో యువరాజో సివిరాజో ధమ్మరాజో”ఇచ్చేవమాదయో భవన్తి. ఆకారస్తా పన “మహారాజా యువరాజా సివిరాజా ధమ్మరాజా”ఇచ్చేవమాదయో. ఏత్త కిజ్నాపి పాళియం పోరాణట్టకథాసు చ “మహారాజో”తిఆదీని న సన్తి, తథాపి “సబ్బమిత్తో సబ్బసఖో, సబ్బభూతానుకమ్పకో”తి పాళియం “సబ్బసఖో”తి దస్సనతో “మహారాజో”తిఆదీనిపి అవస్సమిచ్చితబ్బాని. తథా హి సమాసేసు “ధమ్మరాజేన, ధమ్మరాజస్సా”తిఆదీని దిస్సన్తి. ఏతాని ఓకారస్తరూపాని ఏవ, నాకారస్తరూపాని. మహారాజో, మహారాజా. మహారాజం, మహారాజే. మహారాజేన, మహారాజేహి, మహారాజేభి. మహారాజస్స, మహారాజానం. మహారాజా, మహారాజస్మా, మహారాజమ్మా, మహారాజేహి, మహారాజేభి. మహారాజస్స, మహారాజానం. మహారాజే, మహారాజస్మిం, మహారాజమ్హి, మహారాజేసు. భో మహారాజ, భవన్తో మహారాజా . కచ్చాయనచూళనిరుత్తినయేహి పన “భో మహారాజా”ఇతి ఏకవచనబహువచనానిపి దట్టబ్బాని. యథా “మహారాజో”తి ఓకారస్తపదస్స వసేన, ఏవం “సివిరాజో ధమ్మరాజో దేవరాజో”తిఆదీనమ్హి ఓకారస్తపదానం వసేన పకతిరూపస్స నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

అయం పనాకారస్తవసేన నామికపదమాలా -

మహారాజా, మహారాజా, మహారాజానో. మహారాజానం, మహారాజం, మహారాజానో. మహారజ్ఞా, మహారాజినా, మహారాజుహి, మహారాజుభి. మహారజ్ఞో, మహారాజినో, మహారజ్ఞం, మహారాజునం. మహారజ్ఞా, మహారాజుహి, మహారాజుభి. మహారజ్ఞో, మహారాజినో, మహారజ్ఞం, మహారాజునం. మహారజ్ఞో, మహారాజిని, మహారాజుసు. భో మహారాజ, భవన్తో మహారాజానో.

ఇథాపి పకరణద్వయనయేన “భో మహారాజా” ఇతి ఏకవచనబహువచనానిపి దట్టబ్బాని. యథా చ “మహారాజా”తి ఆకారస్తపదస్య వసేన, ఏవం “సివిరాజా, ధమ్మరాజా, దేవరాజా”తిఆదీనమ్పి ఆకారస్తపదానం వసేన పకతిరూపస్య నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఇథ అపరాపి అత్తస్య పాకటికరణత్తం క్రియాపదేహి సద్ధిం యోజేత్వా ఆకారస్తోకారస్తానం మిస్సకవసేన నామికపదమాలా వుచ్చతే -

మహారాజా, మహారాజో తిట్టతి, మహారాజానో, మహారాజా తిట్టన్తి. మహారాజానం, మహారాజం పస్సతి, మహారాజానో, మహారాజే పస్సతి. మహారజ్ఞా, మహారాజినా, మహారాజేన కతం, మహారాజుహి, మహారాజుభి, మహారాజేహి, మహారాజేభి కతం. మహారజ్ఞో, మహారాజినో, మహారాజస్య దీయతే, మహారజ్ఞా, మహారాజా, మహారాజస్మా, మహారాజమ్మా నిస్సటం, మహారాజుహి, మహారాజుభి, మహారాజేహి , మహారాజేభి నిస్సటం. మహారజ్ఞో, మహారాజినో, మహారాజస్య పరిగ్గహో, మహారజ్ఞం, మహారాజునం, మహారాజానం పరిగ్గహో. మహారజ్ఞో, మహారాజిని, మహారాజే, మహారాజస్మిం, మహారాజమ్హి పతిట్టితం, మహారాజుసు, మహారాజేసు పతిట్టితం. భో మహారాజ త్వం తిట్ట, భోన్తో మహారాజానో, మహారాజా తుమ్హే తిట్టథాతి. ఏవం “యువరాజా, యువరాజో”తిఆదీసుపి.

కేచేత్థ వదేయుం “కస్మా పకరణకత్తునా ఇమస్మిం రానే మహన్తో వాయామో చ మహన్తో చ పరక్కమో కతో, నన్వేతేసుపి పదేసు కానిచి బుద్ధవచనే విజ్ఞన్తి, కానిచి న విజ్ఞన్తీతి? విజ్ఞాహి తే ఏవం వత్తబ్బా “పకరణకత్తారేనేత్థ సో చ మహన్తో వాయామో సో చ మహన్తో పరక్కమో సాట్టకథే నవజ్ఞే సత్తుసాసనే సద్దేసు చ అత్తేసు చ సోతారానం సుట్టు కోసల్లుప్పాదనేన సాసనస్సోపకారత్తం కతో, యాని చేతాని తేన పదాని దస్సితాని, ఏతేసు కానిచి బుద్ధవచనే విజ్ఞన్తి, కానిచి న విజ్ఞన్తి. ఏత్థ యాని బుద్ధవచనే విజ్ఞన్తి, తాని విజ్ఞమానవసేన గహితాని. యాని న విజ్ఞన్తి, తాని పోరాణట్టకథాదీసు విజ్ఞమానవసేన పాళినయవసేన చ గహితానీ”తి. అత్రాయం సజ్ఞేపతో అధిప్పాయవిభావనా -

“ఇదం వత్వా మహారాజా, కంసో బారాణసిగ్గహో;
ధనుం తూణిశ్చ నిక్ఖిప్ప, సంయమం అజ్ఞపాగమ్”తి

ఇదం ఆకారస్తస్య మహారాజసద్దస్య నిదస్సనం. యస్మా “సబ్బసఖో”తి పాళి విజ్ఞతి, తస్మా తేన నయేన “మహారాజో”తిపి ఓకారస్తో దిట్టో నామ హోతి పురిసనయేన యోజేతబ్బో చ. తేనేవ చ “తమబ్రవి మహారాజా. నిక్ఖమన్తే మహారాజే”తిఆదీని దిస్సన్తి.

ఏవం మహారాజసద్దస్య ఓకారస్తత్తే సిద్ధే “మహారాజా, మహారాజస్మా, మహారాజమ్మా”తి పశ్చామియా ఏకవచనశ్చ “మహారాజే, మహారాజస్మిం, మహారాజమ్హి”తి సత్తమియా ఏకవచనశ్చ సిద్ధాని ఏవ హోన్తి పాళియం అవిజ్ఞమానానమ్పి

నయవసన గహతబ్బత్తా. “రాజేన, రాజస్సా”తిఆదీని పన నయవసన గహతబ్బాని న హోన్తి. కస్మాతి చే? యస్మా “రాజా బ్రహ్మ సఖా అత్తా”ఇచ్చేవమాదీని “పురిసో ఉరగో”తిఆదీని వియ అజ్ఞామజ్ఞాం సబ్బథా సదిసాని న హోన్తి. తథా హి నేసం “రజ్ఞా బ్రహ్మనా సఖినా అత్తనా అత్తేన సానా పుమునా”తిఆదీని విసదిసానిపి రూపాని భవన్తి, తస్మా తాని న సక్కా నయవసన జానితుం. ఏవం దుజ్ఞానత్తా పన పాళియం పోరాణట్టకథాసు చ యధారుతపదానేవ గహతబ్బాని.

మహారాజసద్దాదీనం పన ఓకారస్తభావే సిద్ధేయేవ “పురిసనయోగథా ఇమే సద్దా”తి నయగ్గహణం దిస్సతి, తస్మా అష్ఠేహి నయవసన “మహారాజా, మహారాజస్సా”తిఆదీని వుత్తాని. యథా హి -

“ఏతస్థో తే దురాజానం, యం సేసి మతసాయికం;
యస్స తే కడ్డమానస్స, హత్థా దణ్డోన ముచ్చత్తి”తి

ఏత్థ “హత్థా”తి, “అత్తదణ్డా భయం జాత”న్తి ఏత్థ పన “దణ్డా”తి చ ఓకారస్తస్స పశ్చామియేకవచనస్స దస్సనతో “ఉరగా, పటణ్ణా, విహగా”తిఆదీనిపి ఓకారస్తాని పశ్చామియేకవచనాని గహతబ్బాని హోన్తి. యథా చ “దారిని మాతిమజ్ఞావ్హో, సిట్టాలో మమ పాణదో”తి ఏత్థ “మజ్ఞావ్హో”తి, “సుద్ధా సుద్ధేహి సంవాసం, కప్పయవ్హో పతిస్సతా”తి ఏత్థ పన “కప్పయవ్హో”తి చ క్రియాపదస్స దస్సనతో “గచ్చవ్హో, భుజ్జవ్హో, సయవ్హో”తిఆదీనిపి గహతబ్బాని హోన్తి. గణ్ఠన్తి చ తాదిసాని పదరూపాని సాసనే సుకుసలా కుసలా, తస్మా అష్ఠేహిపి నయగ్గహవసన “మహారాజా , మహారాజస్సా”తిఆదీని వుత్తాని. నయగ్గహవసన పన గహణే అసతి కథం నామికపదమాలా పరిపుణ్ణా భవిస్సన్తి, సతియేవ తస్మిం పరిపుణ్ణా భవన్తి.

తథా హి బుద్ధవచనే అనేకసతసహస్సాని నామికపదాని క్రియాపదాని చ పాటిఏక్కం పాటిఏక్కం ఏకవచనబహువచనకాహి సత్తహి అట్టహి వా నామవిభత్తిహి ఛన్నవృతియా చ ఆఖ్యాతికవచనేహి యోజితాని న సన్తి, నయవసన పన సన్తియేవ, ఇతి నయవసన “మహారాజా, మహారాజస్సా”తిఆదీని అష్ఠేహి రపితాని. “మహారాజా తిట్టన్తి, మహారాజా తుమ్హే తిట్టథా”తి ఇమాని పన “అథ ఖో చత్తారో మహారాజా మహతియా చ యక్ఖసేనాయ మహతియా చ కుమ్మణ్ణసేనాయా”తి దస్సనతో,

“చత్తారో తే మహారాజా, సమన్తా చతురో దిసా;
దద్దళ్లమానా అట్టంసు, వనే కాపిలవత్థవే”తి

దస్సనతో చ వుత్తాని. “మహారాజ”న్తిఆదీనిపి పాళిశ్చ పాళినయశ్చ దిస్సా ఏవ వుత్తాని. అసమాసే “రాజం, రాజేనా”తిఆదీని న పస్సామ, తస్మా సుట్ట విచారేతబ్బమిదం రానం. ఇదశ్శో దుద్దసం వీరజాతినా జానితబ్బట్టానం. సచే పనాయస్మన్తో బుద్ధవచనే వా పోరాణికాసు వా అట్టకథాసు అసమాసే “రాజం, రాజేనా”తిఆదీని పస్సేయ్యాధ, తథా సాధుకం మనసి కరోథ. కో హి నామ సబ్బప్పకారేన బుద్ధవచనే వోహరప్పభేదం జానితుం సమత్థో అజ్ఞాత్ర పభిన్నపటిసమ్మిదేహి మహాఖీణాసవేహి.

వుత్తశ్శోతం భగవతా -

“ఏతత్తస్థో అనాదానో, నిరుత్తిపదకోవిదో;
అక్ఖరానం సన్నిపాతం, జగ్ఞా పుబ్బాపరాని చా”తి.

బ్రహ్మ , బ్రహ్మ, బ్రహ్మనో. బ్రహ్మనం, బ్రహ్మం, బ్రహ్మనో. బ్రహ్మనా, బ్రహ్మహి, బ్రహ్మభి, బ్రహ్మహి, బ్రహ్మభి. బ్రహ్మస్స, బ్రహ్మనో, బ్రహ్మనం, బ్రహ్మనం. బ్రహ్మనా, బ్రహ్మహి, బ్రహ్మభి, బ్రహ్మహి, బ్రహ్మభి. బ్రహ్మస్స, బ్రహ్మనో, బ్రహ్మనం, బ్రహ్మనం. బ్రహ్మని, బ్రహ్మసు, భో బ్రహ్మ, భో బ్రహ్మ, భవంతో బ్రహ్మనో.

యమకమహాధేరుచియా “భో బ్రహ్మ”ఇతి బహువచనం వా. ఏత్థ పన “పణ్ణితపురిసేహి దేవేహి బ్రహ్మహి”తి టీకావచనస్స దస్సనతో, “బ్రహ్మనం వచీమోసో హోతీ”తి చ “బ్రహ్మనం విమానాదీసు ఛన్దరాగో కామాసవో న హోతీ”తి చ అట్టకథావచనస్స దస్సనతో, “విహింససజ్ఞో పగుణం న భాసిం, ధమ్మం పణీతం మనుజేసు బ్రహ్మ”తి ఆహచ్చభాసితస్స చ దస్సనతో “బ్రహ్మహి, బ్రహ్మభి, బ్రహ్మనం, బ్రహ్మ”తి పదాని వుత్తాని, ఏతాని చూళనిరుత్తినిరుత్తిపిటకకచ్చాయనేసు న ఆగతాని.

సఖా, సఖా, సఖినో, సఖినో, సఖాయో. సఖం, సఖారం, సఖానం, సఖినో, సఖినో, సఖాయో. సఖినా, సఖారేహి, సఖారేభి, సఖేహి, సఖేభి. సఖిస్స, సఖినో, సఖీనం, సఖారానం, సఖానం. సఖారస్మా, సఖినా, సఖారేహి, సఖారేభి, సఖేహి, సఖేభి. సఖిస్స, సఖినో, సఖీనం, సఖారానం, సఖానం. సఖే, సఖేసు, సఖారేసు. భో సఖ, భో సఖా, భో సఖి, భో సఖీ, భో సఖే, భవంతో సఖినో, సఖినో, సఖాయో.

యమకమహాధేరమతేన “భో సఖా”ఇతి బహువచనం వా. పాళియం పన సువణ్ణకక్కటజాతకే “హరే సఖా కిస్స ను మం జహాసీ”తి దీఘవసేన వుత్తో సఖాసద్ధో ఆలపనేకవచనం, తస్మా యమకమహాధేరనయో న యుజ్జతీతి చే ? నో న యుజ్జతి. యస్మా “నేతాదిసా సఖా హోన్తి, లబ్భా మే జీవతో సఖా”తి మనోజజాతకే సఖాసద్ధో ఏకవచనమ్మి హోతి బహువచనమ్మి. తథా హి తత్థ పరమపాదే బహువచనం, దుతియపాదే పనేకవచనం, తస్మా యమకమహాధేరేన పచ్చత్తాలపనబహువచనత్థానే సఖాసద్ధో వుత్తో. ఏత్థ చ “సబ్బమితో సబ్బసఖో, సబ్బభూతానుకమ్పకో”తి పారానులోమేన సమాసే లబ్బమానస్స సఖసద్ధస్స నామికపదమాలా భవతి “సబ్బసఖో, సబ్బసఖా, సబ్బసఖం, సబ్బసఖే”తిఆదినా పురిసనయేన. తత్తాయం సమాసవిగ్గహో – సబ్బేసం జనానం సఖా, సబ్బే వా జనా సఖినో ఏతస్సాతి సబ్బసఖో, యథా సబ్బవేరీతి.

అత్తా, అత్తా, అత్తానో. అత్తానం, అత్తం, అత్తానో. అత్తనా, అత్తేన, అత్తనేహి, అత్తనేభి. అత్తనో, అత్తానం. అత్తనా, అత్తనేహి, అత్తనేభి. అత్తనో, అత్తానం. అత్తని, అత్తనేసు. భో అత్త, భవంతో అత్తా, భోన్తో అత్తానో.

ఏత్థ పన అత్తం నిరజ్ఞత్వాన పియాని సేవతి.

“సచే గచ్చసి పఞ్చాలం, ఖిప్ప’మత్తం జహిస్ససి;
మిగం పన్థానుపన్నంవ, మహంతం భయమేస్సతీ”తి

పాళీసు “అత్త”ని దస్సనతో “అత్త”ని ఇధ వుత్తం, “అత్తేన వా అత్తనియేన వా”తి పాళిదస్సనతో పన “అత్తేనా”తి. చూళనిరుత్తియం పన “అత్తస్సా”తి చతుత్థిధట్ఠీనమేకవచనం ఆగతం, ఏతం కచ్చాయనే నిరుత్తిపిటకే చ న దిస్సతి. కట్ఠచి పన “అత్తేనూ”తి ఆగతం. సబ్బానేతాని సాట్ఠకథం జినతన్తిం ఓలోకేత్వా గహేతబ్బాని.

“ఆతుమా , ఆతుమా, ఆతుమానో. ఆతుమానం, ఆతుమం, ఆతుమానో. ఆతుమేన, ఆతుమేహి,
ఆతుమేభీ”తిఆదినా పురిసనయేన వత్సా “భో ఆతుమ, భవన్తో ఆతుమా, ఆతుమానో”తి వత్తబ్బం.

తత్ర అత్తసద్దస్స సమాసే “భావితత్తో, భావితత్తా. భావితత్తం, భావితత్తే. భావితత్తేన, భావితత్తేహి, భావితత్తేభీ”తి
పురిసనయేనేవ నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

సా, సా, సానో. సానం, సానే. సానా, సానేహి, సానేభి. సాస్స, సానం. సానా, సానేహి, సానేభి. సాస్స, సానం. సానే,
సానేసు. భో సా, భవన్తో సానో. సా వుచ్చతి సునఖో.

ఏత్త చ “న యత్త సా ఉపట్టితో హోతి. సావ వారేన్తి సూకర”న్తి నిదస్సనపదాని. కేచి పన సాసద్దస్స
దుతియాతతియాదీసు “సం, సే. సేనా”తిఆదీని రూపాని వదన్తి, తం న యుత్తం. న హి తాని “సం, సే. సేనా”తిఆదీని
రూపాని బుద్ధవచనే చేవ అట్టకథాదీసు చ నిరుత్తిపిటకే చ దిస్సన్తి. ఏవం పన నిరుత్తిపిటకే వుత్తం “సా తిట్టతి, సానో తిట్టన్తి.
సానం పస్సతి, సానే పస్సతి. సానా కతం, సానేహి కతం, సానేభి కతం. సాస్స దీయతే, సానం దీయతే. సానా నిస్సటం,
సానేహి నిస్సటం, సానేభి నిస్సటం. సాస్స పరిగ్గహో, సానం పరిగ్గహో. సానే పతిట్టితం, సానేసు పతిట్టితం. భో సా, భవన్తో
సానో”తి, తస్మా నిరుత్తిపిటకే వుత్తనయేనేవ నామికపదమాలా గహేతబ్బా.

అత్రిదం వత్తబ్బం – యథా “సేహి దారేహి అసన్తుట్టో”తిఆదీసు పుల్లిజ్ఞే వత్తమానస్స “సకో”ఇతి అత్తవాచకస్స ససద్దస్స
“అత్తనో అయన్తి సో”తి ఏతస్మిం అత్తే “సో, సా. సం, సే. సేన, సేహి, సేభి. సస్స, సానం. సా, సస్మా, సమ్మా, సేహి, సేభి.
సస్స, సానం. సే, సస్మిం, సమ్మి, సేసూ”తి పురిసనయేన రూపాని భవన్తి, న తథా సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స రూపాని
భవన్తి. యథా వా “హింసన్తి అత్తసమ్భూతా, తచసారంవ సం ఫలం. సాని కమ్మాని తప్పేన్తి, కోసలం సేనసన్తుట్టం,
జీవగ్గాహం అగాహయా”తిఆదీసు నపుంసకలిజ్ఞే వత్తమానస్స సకమిచ్చత్తవాచకస్స ససద్దస్స “సం, సాని, సా. సం, సాని,
సే. సేన, సేహి, సేభి. సస్స, సానం. సా, సస్మా, సమ్మా, సేహి, సేభి. సస్స, సానం. సే, సస్మిం, సమ్మి, సేసూ”తి చిత్తనయేన
రూపాని భవన్తి, న తథా సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స రూపాని భవన్తి. ఏవం సన్తే కస్మా తేహి ఆచరియేహి
దుతియాతతియారానే “సం, సే. సేనా”తి వుత్తం, కస్మా చ పఞ్చమీరానే “సా, సస్మా, సమ్మా”తి వుత్తం, సత్తమీరానే చ “సే,
సస్మిం, సమ్మి”తి చ వుత్తం? సబ్బమేతం అకారణం, తక్కుగాహమత్తేన గహితం అకారణం. సునఖవాచకో హి సాసద్దో
ఆకారంతాపకతికో, న పురిస చిత్తసద్దాదయో వియ అకారంతాపకతికో. యాయ ఇమస్స ఈదిసాని రూపాని సియుం, సా
చ పకతి నత్తి. న చేసో “రాజా, బ్రహ్మ, సఖా, అత్తా” ఇచ్చేవమాదయో వియ పరమం అకారంతభావే రత్వా పచ్చా
పటిలద్ధఆకారంతా, అథ ఖో నిచ్చమోకారంతాపకతికో గోసద్దో వియ నిచ్చమాకారంతాపకతికో. నిచ్చమాకారంతాపకతికస్స
చ ఏవరూపాని రూపాని న భవన్తి, తస్మా నిరుత్తిపిటకే పభిన్నపటిసమ్మిదేన ఆయస్మత్తా మహాకచ్ఛాయనేన న వుత్తాని.
సచేపి మజ్జేయ్యం “అత్తం, అత్తేనా”తి చ దస్సనతో ‘సం, సేనా’తి ఇమాని పన గహేతబ్బాన్”తి. న గహేతబ్బాని “రాజా,
బ్రహ్మ, సఖా, అత్తా, సా, పుమా”ఇచ్చేవమాదీనం అజ్ఞమజ్ఞం పదమాలావసేన విసదిసత్తా నయవసేన గహేతబ్బాకారస్స
అసమ్భవతో. ఈదిసే హి రానే నయగ్గాహవసేన గహణం నామ సదోసంయేవ సియా, తస్మా నయగ్గాహవసేనపి న
గహేతబ్బాని.

అపరమి అత్ర వత్తబ్బం - యథా హి “సాహి నారీహి తే యన్తి”తి వుత్తే “అత్తనో నారీ”తి, “సా నారీ”తి ఏవం అత్తవతో ఇత్తిలిజ్జస్స కజ్జాసద్దేన సదిసస్స సాసద్దస్స “సా, సా, సాయో. సం, సా, సాయో. సాయ, సాహి, సాభి. సాయ, సానం. సాయ, సాహి, సాభి. సాయ, సానం. సాయ, సాయం, సాసూ”తి కజ్జానయేన రూపాని భవన్తి, న తథా ఇమస్స సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స రూపాని భవన్తి. ఏవం సన్నే కస్మా తే ఆచరియా తతియాబహువచనట్టానే చ “సాహి, సాభీ”తి రూపాని ఇచ్చన్తి, కస్మా చ సత్తమీబహువచనట్టానే “సాసూ”తి? ఇదమ్మి అకారణం ఆకారంతపుల్లిజ్జత్తా. కస్మా చ పన చతుత్థీఛట్టేకవచనట్టానే పుబ్బక్ఖరస్స రస్సవసేన “సస్స”ఇతి రూపం ఇచ్చన్తి? ఇదమ్మి అకారణం సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స ఆకారంతాపకతికత్తా. ఆకారంతాపకతికస్స చ సాసద్దస్స యథా అకారంతాపకతికస్స పురిససద్దస్స “పురిసస్సా”తి చతుత్థీఛట్టేకవచనరూపం భవతి ఏవరూపస్స రూపస్స అభావతో. తేనేవ ఆయస్మా కచ్చానో నిరుత్తిపిటకే సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స రూపం దస్సేన్తో చతుత్థీఛట్టేకవచనట్టానే పుబ్బక్ఖరస్స దీఘవసేన “సాస్స”ఇతి రూపమాహ. కస్మా చ పన తే ఆచరియా చతుత్థేకవచనట్టానే “సాయ”ఇతి రూపం ఇచ్చన్తి? ఇదమ్మి అకారణం, రపేత్వా హి ఆకారన్తిత్తిలిజ్జే ఘసజ్జతో ఆకారతో పరేసం నాదీసం ఆయాదేసజ్జా అకారంతతో పున్నపుంసకలిజ్జతో పరస్స చతుత్థేకవచనస్స ఆయాదేసజ్జా ఆకారంతపుల్లిజ్జే అఘతో ఆకారంతతో పరస్స చతుత్థేకవచనస్స కత్థచిపి ఆయాదేసో న దిస్సతి. నిరుత్తిపిటకే చ తాదిసం రూపం న వుత్తం, అవచనంయేవ యుత్తతరం బుద్ధవచనే అట్టకథాదీసు చ అనాగమనతో. యా పనమ్మేహి నిరుత్తిపిటకం నిస్సాయ బుద్ధవచనజ్జా సునఖవాచకస్స సాసద్దస్స నామికపదమాలా వుత్తా, సాయేవ సారతో పచ్చేతబ్బా. ఏత్థాపి నానాఅత్థేసు వత్తమానానం లిజ్జత్తయపరియాపన్నానం సా సో సంఇచ్చేతేసం తిణ్ణం పదానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలాసు పదానం సదిసాసదిసతా దట్టబ్బా.

ఏత్త సియా - యో తుమ్మేహి సాసద్దో “తంసద్దత్తే చ సునఖే చ సకమిచ్చత్తే చ వత్తతీ”తి ఇచ్చితో, కథం తం “సా”తి వుత్తేయేవ “ఇమస్స అత్తస్స వాచకో”తి జానన్తితి? న జానన్తి, పయోగవసేన పన జానన్తి లోకియజనా చేవ పణ్ణితా చ. పయోగవసేన హి “సా మద్ధీ నాగమారుహి, నాతిబద్ధంవ కుజ్జర”న్తిఆదీసు సాసద్దస్స తంసద్దత్తతా విజ్ఞాయతి, ఏవం సాసద్దో తంసద్దత్తే చ వత్తతి. “న యత్త సా ఉపట్టితో హోతి. భగవతో సాజాతిమ్మి సుత్వా సత్తా అమతరసభాగినో భవన్తి”తిఆదీసు సాసద్దస్స సునఖవాచకతా విజ్ఞాయతి.

“అన్నం తవేదం పకతం యసస్సి,
తం ఖజ్జరే భుజ్జరే పియ్యరే చ;
జానాసి మం త్వం పరదత్తూపజీవిం,
ఉత్తిట్టపిణ్ణం లభతం సపాకో”తి

ఏత్త పన సాసద్దస్స రస్సభావకరణేన “సపాకో”తి పాళి రితాతి అత్తం అగ్గహేత్వా “సానం సునఖానం ఇదం మంసన్తి స”మితి అత్తం గహేత్వా “సం పచతీతి సపాకో”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అట్టకథాయం పన “సపాకోతి సపాకచణ్ణాలో” ఇచ్చేవ వుత్తం. తమ్మి ఏతదేవత్తం దీపేతి. ఏవం సాసద్దో సునఖే చ వత్తతి. “సా దారా జన్తూనం పియా”తి వుత్తే పన “సకా దారా సత్తానం పియా”తి అత్తదీపనవసేన సాసద్దస్స సకవాచకతా విజ్ఞాయతి. ఏవం సాసద్దో సకమిచ్చత్తే చ వత్తతి. ఇతి సాసద్దం పయోగవసేన ఈదిసత్తస్స వాచకోతి జానన్తి. అత్రిదం వుచ్చతి -

తంసద్దత్తే చ సునఖే,

సకస్మిన్ చ వత్తతి;
సాసద్ధో నో చ ఖో ఇయ్యో,
పయోగానం వసేన వే.

ఏత్త చ పాళియం “న యత్త సా ఉపట్టితో హోతి”తి ఏకవచనప్పయోగదస్సనతో చ,

“అసంతా కిర మం జమ్మా, తాత తాతాతి భాసరే;
రక్ఖసా పుత్తరూపేన, సావ వారేన్తి సూకర”న్తి

బహువచనప్పయోగదస్సనతో చ, నిరుత్తిపిటకే “సానో”ఇచ్ఛాదిదస్సనతో చ “సా, సా, సానో. సానం, సానే. సానా”తిఆదినా
సునఖవాచకస్స సాసద్ధస్స నామికపదమాలా కథితా.

ఇదాని పుమసద్ధస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

పుమా, పుమా, పుమానో. పుమానం, పుమానే. పుమానా, పుమునా, పుమేన, పుమానేహి, పుమానేభి. పుమస్స,
పుమునో, పుమానం. పుమానా, పుమునా, పుమానేహి, పుమానేభి. పుమస్స, పుమునో, పుమానం. పుమానే,
పుమానేసు. భో పుమ, భవన్తో పుమా, పుమానో. “భో పుమా”ఇతి బహువచనే నయోపి ఇయ్యో.

ఏత్త పన -

“థియో తస్స పజాయన్తి, న పుమా జాయరే కులే;
యో జానం పుచ్చితో పఞ్ణం, అఞ్ఞాథా నం వియాకరే”తి

అయం పాళి పుమసద్ధస్స బహువచనభావసాధికా, కచ్చాయనే “హి పుమం”ఇతి సానుసారం ఆలపనేకవచనం దిస్సతి.
తదనేకేసు పాళిప్పదేసేసు చ అట్టకథాసు చ సానుసారానం ఆలపనవచనానం అదస్సనతో ఇథ న వదామి. ఉపపరిక్షిత్వా
యుత్తం చే, గహేతబ్బం. “యసస్సి నం పఞ్ణవత్తం విసయ్వా”తి ఏత్త పన ఛన్దానురక్ఖణత్థం ఆగమవసేనేవానుసారో హోతి, న
సభావతోతి దట్టబ్బం. అయమాకారస్తవసేన నామికపదమాలా.

“సోళసిత్థిసహస్సానం,
న విజ్ఞతి పుమో తదా;
అహోరత్తానమచ్చయేన,
నిబ్బత్తో అహమేకకో”తి చ,

“యథా బలాకయోనిమ్మి, న విజ్ఞతి పుమో సదా;
మేఘేసు గజ్జమానేసు, గబ్బం గణ్ఠన్తి తా తదా”తి చ

పాళిదస్సనతో పన ఓకారస్తవసేనపి నామికపదమాలా వేదితబ్బా.

పుమో, పుమా. పుమం, పుమే. పుమేన, పుమేహి, పుమేభి. పుమస్య, పుమానం. పుమా, పుమస్మా, పుమమ్హా, పుమేహి, పుమేభి. పుమస్య, పుమానం. పుమే, పుమస్మిం, పుమమ్హి, పుమేసు. భో పుమ, భవంతో పుమా. “భో పుమా”ఇతి వా, ఏవం పుమసద్దస్య ద్విధా నామికపదమాలా భవతి.

ఇదాని మిస్సకనయో వుచ్చతే -

పుమా , పుమో, పుమా, పుమానో. పుమానం, పుమం, పుమానే, పుమే. పుమానా, పుమునా, పుమేన, పుమానేహి, పుమానేభి, పుమేహి, పుమేభి. పుమస్య, పుమునో, పుమానం. పుమానా, పుమునా, పుమా, పుమస్మా, పుమమ్హా, పుమానేహి, పుమానేభి, పుమేహి, పుమేభి. పుమస్య, పుమునో, పుమానం. పుమానే, పుమే, పుమస్మిం, పుమమ్హి, పుమానేసు, పుమేసు. భో పుమ, భవంతో పుమానో, భవంతో పుమా. “భో పుమానో, భో పుమా”ఇతి వా.

ఇదాని రహసద్దస్య నామికపదమాలా వుచ్చతే -

రహో వుచ్చతి పాపధమ్నో. రహో, రహో, రహినో. రహనం, రహనే. రహినా, రహినేహి, రహినేభి. రహస్య, రహనం. రహో, రహనేహి, రహనేభి. రహస్య, రహనం. రహనే, రహనేసు. భో రహ, భవంతో రహినో, భవంతో రహ.

ఇదాని దళ్ళధమ్మసద్దస్య నామికపదమాలా వుచ్చతే -

దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మానో. దళ్ళధమ్మానం, దళ్ళధమ్మానే. దళ్ళధమ్మినా, దళ్ళధమ్మేహి, దళ్ళధమ్మేభి. దళ్ళధమ్మస్య, దళ్ళధమ్మానం. దళ్ళధమ్మినా, దళ్ళధమ్మేహి, దళ్ళధమ్మేభి. దళ్ళధమ్మస్య, దళ్ళధమ్మానం. దళ్ళధమ్మే దళ్ళధమ్మేసు. భో దళ్ళధమ్మ, భవంతో దళ్ళధమ్మానో, భవంతో దళ్ళధమ్మా. “భో దళ్ళధమ్మానో, భో దళ్ళధమ్మా”ఇతి పుధువచనమ్మి శోయ్యం, ఏవం పచ్చక్ఖద్దమ్మసద్దస్య నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఏత్థి చ “సేయ్యథాపి భిక్ఖవే చత్తారో ధనుగ్గహో దళ్ళధమ్మా”తి ఇదం నిదస్సనం. ఇమిస్సం పన పాళియం “దళ్ళధమ్మా” ఇతి బహువచనవసేన ఆగతత్తా దళ్ళధమ్మసద్దో ఆకారంతోతిపి ఓకారంతోతిపి అప్పసిద్ధో తదంతానం బహువచనభావే తుల్యరూపత్తా. తథాపి అష్టేహి పదమాలా ఆకారంతవసేనేవ యోజితా. ఈదిసేసు హి రానేసు దళ్ళధమ్మసద్దో ఆకారంతోతిపి ఓకారంతోతిపి వత్తుం యుజ్జితేవ అపరిబృత్తరూపత్తా. అజ్ఞాస్మిం పన పాళిప్పదేసే అతీవ పరిబృత్తో హుత్వా ఓకారంత దళ్ళధమ్మసద్దో ద్విధా దిస్సతి గుణసద్దపణ్ణత్తివాచకసద్దవసేన. తత్త “ఇస్సత్తే చస్మి కుసలో, దళ్ళధమ్మాతి విస్సుతో”తి ఏత్థి దళ్ళధమ్మసద్దో ఓకారంతో గుణసద్దో. “బారాణసియం దళ్ళధమ్మా నామ రాజా రజ్జం కారేసీ”తి ఏత్థి పన పణ్ణత్తివాచకసద్దో. ఏవం ఓకారంతో దళ్ళధమ్మసద్దో ద్విధా దిట్తో. తస్స పన “దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మా. దళ్ళధమ్మం, దళ్ళధమ్మే”తి పురిసనయేన నామికపదమాలా శోయ్యా, ఆకారంతోకారంతానం వసేన మిస్సకపదమాలా చ. కథం?

దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మానో, దళ్ళధమ్మా. దళ్ళధమ్మానం, దళ్ళధమ్మం, దళ్ళధమ్మానే, దళ్ళధమ్మే. దళ్ళధమ్మినా, దళ్ళధమ్మేన, దళ్ళధమ్మేహి, దళ్ళధమ్మేభి. దళ్ళధమ్మస్య, దళ్ళధమ్మానం. దళ్ళధమ్మినా, దళ్ళధమ్మా, దళ్ళధమ్మస్మా, దళ్ళధమ్మమ్హా, దళ్ళధమ్మేహి, దళ్ళధమ్మేభి. దళ్ళధమ్మస్య, దళ్ళధమ్మానం. దళ్ళధమ్మే, దళ్ళధమ్మస్మిం,

దళ్ళధమ్మమ్మి, దళ్ళధమ్మేసు. భో దళ్ళధమ్మ, భవంతో దళ్ళధమ్మానో, భవంతో దళ్ళధమ్మాతి. ఏవం పచ్చక్షధమ్మా, పచ్చక్షధమ్మాతి మిస్సకపదమాలా చ యోజేతబ్బా.

ఇదాని వివటచ్చదసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

వివటచ్చదా, వివటచ్చదా, వివటచ్చదానో. వివటచ్చదానం, వివటచ్చదానే. వివటచ్చదేన, వివటచ్చదేహి, వివటచ్చదేభి. వివటచ్చదస్స, వివటచ్చదానం. వివటచ్చదా, వివటచ్చదేహి, వివటచ్చదేభి. వివటచ్చదస్స, వివటచ్చదానం. వివటచ్చదే, వివటచ్చదేసు. భో వివటచ్చద, భవంతో వివటచ్చదా, భవంతో వివటచ్చదానో.

అయం నామికపదమాలా “సచే పన అగారస్మా అనగారియం పట్టజతి అరహం హోతి సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే వివటచ్చదా”తి పాళిదస్సనతో ఆకారంతవసేన కథితా. “లోకే వివటచ్చదో”తిపి పాళిదస్సనతో పన ఓకారంతవసేనపి కథేతబ్బా “వివటచ్చదో, వివటచ్చదా, వివటచ్చదం, వివటచ్చదే”తి. మిస్సకవసేనపి కథేతబ్బా “వివటచ్చదా, వివటచ్చదో, వివటచ్చదానో, వివటచ్చదా. వివటచ్చదానం, వివటచ్చదం, వివటచ్చదానే, వివటచ్చదే”ఇతి.

ఇదాని వత్తహసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే - వత్తహోతి సక్కో.

వత్తహో, వత్తహోనో. వత్తహానం, వత్తహానే. వత్తహానా, వత్తహానేహి, వత్తహానేభి. వత్తహానో, వత్తహానం. వత్తహానా, వత్తహానేహి, వత్తహానేభి. వత్తహానో, వత్తహానం. వత్తహానే, వత్తహానేసు. భో వత్తహ, భవంతో వత్తహో. అథ వా “భో వత్తహ, భో వత్తహో”ఇచ్చపి.

ఇదాని వుత్తసిరసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

వుత్తసిరా, వుత్తసిరా, వుత్తసిరానో. వుత్తసిరానం, వుత్తసిరానే. వుత్తసిరానా, వుత్తసిరానేహి, వుత్తసిరానేభి. వుత్తసిరస్స, వుత్తసిరానం, వుత్తసిరా, వుత్తసిరేహి, వుత్తసిరేభి. వుత్తసిరస్స, వుత్తసిరానం. వుత్తసిరే, వుత్తసిరేసు. భో వుత్తసిర, భాంతో వుత్తసిరానోతి. “వుత్తసిరో”తి ఓకారంతపాఠోపి దిస్సతి.

ఇదాని యువసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

యువా, యువా, యువానో, యువానా. యువానం, యువం, యువానే, యువే. యువానా, యువేన, యువానేన, యువానేహి, యువానేభి, యువేహి, యువేభి. యువానస్స, యువస్స, యువానానం, యువానం. యువానా , యువానస్మా, యువానమ్హా, యువానేహి, యువానేభి, యువేహి, యువేభి. యువానస్స, యువస్స, యువానానం, యువానం. యువానే, యువానస్మిం, యువానమ్మి, యువే, యువస్మిం, యువమ్మి, యువానేసు, యువాసు, యువేసు. భో యువ, యువాన, భవంతో యువానా.

ఇమస్మిం రానే ఏకదేసేన ఆకారంతనయో చ సట్టథా ఓకారంతనయో చ ఏకదేసేన చ ఓకారంతనయోతి తయో నయా దిస్సన్తి.

మఘవసద్దస్సపి “మఘవా, మఘవా, మఘవానో, మఘవానా”తిఆదినా యువసద్దస్సేవ నామికపదమాలాయోజనం కుబ్బున్తి గరూ. నిరుత్తిపిటకే పన “మఘవా తిట్టతి, మఘవన్తో తిట్టన్తి. మఘవన్తం పస్సతి, మఘవన్తే పస్సతి. మఘవతా కతం, మఘవన్తేహి కతం, మఘవన్తేభి కతం. మఘవతో దీయతే, మఘవన్తానం దీయతే. మఘవతా నిస్సటం, మఘవన్తేహి నిస్సటం, మఘవన్తేభి నిస్సటం. మఘవతో పరిగ్గహో, మఘవన్తానం పరిగ్గహో. మఘవతి పతిట్టితం, మఘవన్తేసు పతిట్టితం. భో మఘవా, భవన్తో మఘవన్తో”తి గుణవాపదనయేన వుత్తం, తథా చూళనిరుత్తియమ్మి. తం పాళియా సంసద్ధతి సమేతి. పాళియఞ్ఞో “సక్కో మహాలి దేవానమిన్దో పుట్టే మనుస్సభూతో సమానో మఘో నామ మాణవో అహోసి, తస్మా మఘవాతి వుచ్చతీ”తి వుత్తం. ఏతేన “మఘోతి నామం అస్స అత్తితి మఘవా”తి అత్తి అత్థవాచకవన్తుపచ్చయవసేన పదసిద్ధి దస్సితా హోతి, తస్మాస్స గుణవన్తుసద్దస్స వియ చ నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఇదాని అద్ధసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే - అద్ధసద్దస్స హి యం కాలే మగ్గే చ వత్తమానస్స “అతీతో అద్ధా. దీఘో అద్ధా సుదుగ్గమో”తిఆదీసు “అద్ధా”తి పఠమన్తం రూపం దిస్సతి, తం “అద్ధా ఇదం మన్తపదం సుదుద్దస”న్తిఆదీసు ఏకంసత్తే వత్తమానేన “అద్ధా”తి నిపాతపదేన సమానం. నిపాతానం పన పదమాలా న రూహతి, నామికానంయేవ రూహతి.

అద్ధా, అద్ధా, అద్ధానో. అద్ధానం, అద్ధానే. అద్ధునా, అద్ధానేహి, అద్ధానేభి. అద్ధునో, అద్ధానం. అద్ధునా, అద్ధానేహి, అద్ధానేభి. అద్ధునో, అద్ధానం. అద్ధని, అద్ధానే, అద్ధానేసు. భో అద్ధ, భవన్తో అద్ధా, అద్ధానో.

ఏత్త కిఞ్చి పయోగం దస్సేస్సామ - తయో అద్ధా. అద్ధానం వీతివత్తో. ఇమినా దీఘేన అద్ధునా. దీఘస్స అద్ధునో అచ్చయేన. పథద్ధునో పన్నరసేవ చన్దో. అహూ అతీతమద్ధానే, సమణో ఖన్తిదీపనో. అద్ధానే గచ్చన్తే పఞ్ఞాయస్సతి. ఇచ్చాదయో ఇోయ్యా. అయమ్మి పనేత్త నీతి వేదితబ్బా “అద్ధానన్తి దుతియేకవచనన్తవసేన చతుత్తిఢట్టిబహువచనవసేన చ వుత్తం రూపం. “అద్ధానమగ్గపటిప్పన్తో హోతి”తిఆదీసు దీఘమగ్గవాచకేన “అద్ధాన”న్తి నపుంసకేన సదిసం సుతిసామఞ్ఞావసేనాతి.

ఇదాని ముద్ధసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

ముద్ధా, ముద్ధా, ముద్ధానో. ముద్ధం, ముద్ధే, ముద్ధానే. ముద్ధానా, ముద్ధేహి, ముద్ధేభి. ముద్ధస్స, ముద్ధానం. ముద్ధానా, ముద్ధేహి, ముద్ధేభి. ముద్ధస్స, ముద్ధానం. ముద్ధని, ముద్ధనేసు. భో ముద్ధ, భవన్తో ముద్ధా, ముద్ధానో.

ఏవం అభిభవితాపదేన విసదిసపదాని భవన్తి. ఇతి నానానయేహి అభిభవితాపదేన సదిసాని వత్తాదీని విసదిసాని గుణవాదీని రాజసాఇచ్చాదీని చ ఆకారన్తపదాని దస్సితాని సద్ధిం నామికపదమాలాహి.

ఏత్త యోగం సచే పోసో, కరే పణ్ణితజాతికో;
తస్స వోహరభేదేసు, విజమ్మే ఇణముత్తమం.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విఞ్ఞానం

కోసల్లత్తాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

సవినిచ్చయో ఆకారస్తపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స

నామికపదమాలావిభాగో నామ

ధట్టో పరిచ్ఛేదో.

ఉకారస్త అవణ్ణస్తతాపకతికం

ఆకారస్తపుల్లిజ్ఞం నిట్టితం.

2. నిగ్గహితస్తపుల్లిజ్ఞనామికపదమాలా

అథ పుట్టాచరియమతం పురేచరం కత్వా నిగ్గహితస్తపుల్లిజ్ఞానం భవంత కరోస్తఇచ్ఛాదికస్య పకతిరూపస్య
నామికపదమాలం వక్షామ -

గచ్ఛం మహం చరం తిట్టం, దదం భుజ్జం సుణం పచం;

జయం జరం చవం మీయం, సరం కుబ్బం జపం వజం.

గచ్ఛం, గచ్ఛన్తో, గచ్ఛన్తా. గచ్ఛన్తం, గచ్ఛన్తే. గచ్ఛతా, గచ్ఛన్తేహి, గచ్ఛన్తేతి. గచ్ఛతో, గచ్ఛన్తస్య, గచ్ఛన్తానం, గచ్ఛతం.
గచ్ఛతా, గచ్ఛన్తేహి, గచ్ఛన్తేభి. గచ్ఛతో, గచ్ఛన్తస్య, గచ్ఛన్తానం, గచ్ఛతం. గచ్ఛతి, గచ్ఛన్తేసు. భో గచ్ఛం, భో గచ్ఛా, భవంతో
గచ్ఛన్తో.

గచ్ఛాదీని అజ్ఞాని చ తంసదిసానం ఏవం శోయానీతి యమకమహాథేరమతం. కింఞ్చాపేత్త తతియేకవచనత్థానాదీసు
“గచ్ఛన్తేన, గచ్ఛన్తా, గచ్ఛన్తస్మా, గచ్ఛన్తమ్మా, గచ్ఛన్తస్మిం, గచ్ఛన్తమ్హి”తి ఇమాని పదాని నాగతాని, తథాపి తత్త తత్త
పయోగదస్సనతో గహితబ్బాని.

తత్త యమకమహాథేరేన ఆలపనవచనత్థానేయేవ “గచ్ఛన్తో, మహన్తో, చరన్తో”తిఆదీనం బహువచనత్తం కథితం,
పచ్ఛత్తవచనత్థానే ఏకవచనత్తం. కేహిచి పన పచ్ఛత్తవచనత్థానే ఏకవచనబహువచనత్తం, ఆలపనవచనత్థానే
బహువచనత్తంయేవ కథితం. “గచ్ఛం, మహం, చర”న్తిఆదీనం పన ఆలపనత్థానే ఏకవచనత్తం. మయం పన బుద్ధవచనే
అనేకాసు చాట్టకథాసు “గచ్ఛన్తో, మహన్తో”తిఆదీనం బహువచనప్పయోగానం “గచ్ఛం, మహం”ఇచ్ఛాదీనఇ
సానుసారాలపనేకవచనప్పయోగానం అదస్సనతో “గచ్ఛన్తో భారద్వాజో. స గచ్ఛం న నివత్తతి. మహన్తో
లోకసన్నివాసో”తిఆదీనం పన పచ్ఛత్తేకవచనప్పయోగానశ్లోవ దస్సనతో తాదిసాని రూపాని అనిజ్ఞానక్లమాని వియ
మజ్ఞామ. నిరుత్తిపిటకే పచ్ఛత్తాలపనత్థానే “మహన్తో, భవన్తో, చరన్తో”తిఆదీనం బహువచనత్తమేవ కథితం, న ఏకవచనత్తం.
తథా హి తత్త “మహం భవం చరం తిట్ట”న్తి గాథం వత్వా “మహం తిట్టతి, మహన్తో తిట్టన్తో”తి చ, “భో మహా, భవన్తో
మహన్తో”తి చ, “భవం తిట్టతి, భవన్తో తిట్టన్తో”తి చ ఆది వుత్తం.

ఏత్థ పన “భవం, భవన్తో”తి పదాని యత్థ “హోన్తో హోన్తా”తి క్రియత్తం న వదన్తి, తత్థ “భవం కచ్ఛానో. మా భవన్తో ఏవం
అవచుత్థా”తిఆదీసు వియ అజ్ఞాస్మిం అత్థే పతనతో ఏకవచనబహువచనాని భవన్తి, తస్మా “సన్తో సప్పురిసా లోకే”తి ఏత్థ
“సన్తో”తి పదస్య వియ “అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా”తి ఏత్థ “అరహన్తో”తి పదస్య వియ చ “భవన్తో”తి పదస్య బహువచనత్తం
నిజ్ఞానక్లమం. “మహన్తో, చరన్తో, తిట్టన్తో”తిఆదీనం పన బహువచనత్తం న నిజ్ఞానక్లమం వియ అమ్మే పటిభాతి. న హి కత్తచిపి
“సన్తో, అరహన్తో, భవన్తో”తి పదవజ్జితానం “గచ్ఛన్తో, మహన్తో, చరన్తో”తిఆదీనం అనేకపదసతానం బహువచనన్తతాపయోగే
పస్సామ. తథా హి -

బహుత్తే కత్తచి రానే, “జాన”మిచ్ఛాదయో యథా;

దిస్సన్తి నేవం బహుత్తే, “గచ్ఛన్తో” ఇతిఆదయో.

బష్టత్తే కత్తచి రానే, “సన్తో” ఇచ్చాదయోపి చ;
దిస్సన్తి నేవం బష్టత్తే, “గచ్చన్తో” ఇతిఆదయో.

“అరహన్తో”తి బష్టత్తే, ఏకన్తేనేవ దిస్సతి;
నేవం దిస్సన్తి బష్టత్తే, “గచ్చన్తో” ఇతిఆదయో.

అనేకసతపారేసు, “విహరన్తో”తిఆదీసు;
ఏకస్సపి బహుకత్తే, పవత్తి న తు దిస్సతి.

బహువచననయేన, “గచ్చన్తో”తి పదస్స హి;
గహణే సతి బహవో, దోసా దిస్సన్తి సచ్చతో.

యథేకమ్మి ఘరే దడ్డే, దడ్డా సామీపికా ఘరా;
తథా బష్టత్తవాచితే, “గచ్చన్తో”తి పదస్స తు.

“విహరన్తో”తిఆదీనం, బష్టత్తవాచితా సియా;
రూపనయో అనిట్టో చ, గహేతట్టో అనేకథా.

ఏవం సన్తేపి యస్మా “నిరుత్తిపిటకం నామ పభిన్నపటిసమ్మిదేన మహాఖీణాసవేన మహాకచ్ఛాయనేన కత”న్తి లోకే
పసిద్ధం, తస్మా ఇదం రానం పునప్పునం ఉపపరిక్షితబ్బం. కిఞ్చాపేత్త థేరే గారవేన ఏవం వుత్తం, తథాపి పాళినయం గరుం
కత్వా దిట్టేనేకవచననయేన అదిట్టో బహువచననయో ఛడ్డేతట్టో. ఏవం సతి నిగ్గహితన్తేసు నయో సోభనో భవతి. అయం
పన అమ్మాకం రుచి -

“భవం కరం అరహం సం, మహం” ఇతి పదాని తు;
విసదిసాని సమ్మోన్తి, అజ్ఞామజ్ఞాన్తి లక్ఖయే.

“గచ్చం చరం దదం తిట్టం, చిన్తయం భావయం వదం;
జానం పస్స”న్తిఆదీని, సదిసాని భవన్తి హి.

తత్ర “జాన”న్తిఆదీని, కత్తచి పరివత్తరే;
విభత్తిలిజ్జవచన-వసేనాతి విభావయే.

తత్ర తావ భవంతసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతి - భవంసద్దో హి “వడ్డన్తో, హోన్తో”తి అట్టేపి వదతి. తేసం వసేన
అయం నామికపదమాలా.

భవం, భవన్తో, భవంతా. భవంతం, భవన్తే. భవన్తేన, భవన్తేహి, భవన్తేభి. భవంతస్స, భవంతానం. భవంతా, భవంతస్మా,
భవంతమ్మా, భవన్తేహి, భవన్తేభి. భవంతస్స, భవంతానం. భవన్తే, భవన్తస్మిం, భవన్తమ్మి, భవన్తేసు. హే భవంత, హే భవంతా.

తల్లి “భవం, భవన్తో”తిఆదీనం “వడ్డన్తోహోన్తో”తిఆదినా అట్టో దట్టబ్బో. తథా హి “సువిజానో భవం హోతి. ధమ్మకామో భవం హోతి. రాజా భవన్తో నానాసమ్మత్తిహి మోదతి. కుళీరదహో గజ్ఞాయ ఏకాబద్ధో, గజ్ఞాయ పూరణకాలే గజ్ఞోదకేన పూరతి, ఉదకే మన్దీ భవన్తే దహతో ఉదకం గజ్ఞాయ ఓతరతీ”తి పయోగా భవన్తి, తస్మా అయం నామికపదమాలా సారతో పచ్చేతబ్బా. ఏత్థ భవంసద్దమత్తం వజ్జేత్వా గచ్ఛమానచరమానసద్దాదీసు వియ భవన్తసద్దే “భవన్తో, భవన్తా”తి పురిసనయోపి లబ్భతి, నపుంసకలిజ్జే వత్తబ్బే “భవన్తం, భవన్తానీ”తి చిత్తనయోపి లబ్భతి. ఏవం వడ్డనభవనత్థవాచకస్స భవన్తసద్దస్స నామికపదమాలా వేదితబ్బా.

అయిన్ద్ర విసేసో “భవన్తో”తి పదం వడ్డనభవనత్థతో అజ్ఞాత్థే వత్తమానం బహువచనమేవ హోతి, యథా “భవన్తో ఆగచ్ఛన్తి”తి. వడ్డనభవనత్థేసు వత్తమానం ఏకవచనమేవ. అత్తిమే పయోగా “అనుపుబ్బేన భవన్తో విజ్ఞాతం పాపుణాతి. సమణేన నామ ఈదిసేసు కమ్మేసు అబ్యావటేన భవితబ్బం, ఏవం భవన్తో హి సమణో సుసమణో అస్సా”తి. “భవం” ఇతి పదం పన ఉభయత్థాపి ఏకవచనమేవ, తస్మా ఇదాని “భవం ఆనన్దో. భవన్తో ఆగచ్ఛన్తి, అప్పసద్దా భవన్తో హోన్తు, మా భోన్తో సద్దమకత్థా”తి ఏవమాదిపయోగదస్సనవసేన వోహరవిసేసే పవత్తం అజ్ఞం అత్థం పటిచ్చ అపరాపి నామికపదమాలా వుచ్చతే -

భవం, భవన్తో, భోన్తో. భవన్తం, భవన్తే. భవతా, భోతా, భవన్తేన, భవన్తేహి, భవన్తేభి. భవతో, భోతో, భవన్తస్స, భవన్తానం, భవతం. భవతా, భోతా, భవన్తేహి, భవన్తేభి. భవతో, భోతో, భవన్తస్స, భవన్తానం, భవతం. భవతి, భవన్తే, భవన్తస్మిం, భవన్తమ్మి, భవన్తేసు. భో, భవన్తో, భోన్తో ఇతి.

ఏత్థ పన “భో”ఇచ్చాదీని తీణి పదాని యస్మా వోహరవిసేసపవత్తాని ఆలపనపదాని హోన్తి, తస్మా “ఆవుసో, భన్తే”తి పదాని వియ భోసద్దాదిఉపపదవన్తాని న భవన్తి, “భో పురిస, భవన్తో బ్రాహ్మణా, భోన్తో సమణా, భో రాజ”ఇచ్చాదీసు హి పురిససద్దాదయోయేవ భోసద్దాది ఉపపదవన్తో భవన్తి. ఇథ చ “భవం ఆనన్దో”తి ఏత్థ భవంసద్దేన సమానత్థాని “భో, భవన్తో, భోన్తో”తి పదాని వుత్తాని, న పన “ధమ్మకామో భవం హోతీ”తి ఏత్థ భవంసద్దేన సమానత్థాని. పరమస్మిన్జో నయే వడ్డనత్థవసేన “భో భవన్త, భవన్తో భవన్తా, భోన్తో భవన్తా”తి భోసద్దాదయో ఆలపనపదానం ఉపపదాని భవన్తి, న దుతియస్మిం నయే. ఆమేడితవసేన పన “భో భో, భవన్తో భవన్తో, భోన్తో భోన్తో”తి పదాని భవన్తి యథా “భన్తే భన్తే”తి.

అత్తిదం భూధాతువసేన సజ్ఞేపతో పాళినిదస్సనం - కస్మా భవం విజ్ఞనమరజ్ఞానిస్సితో. కథం పనాహం భో తం భవన్తం గోతమం జానిస్సామి. ఏవం భోతి ఖో అమ్మట్టో మాణవో బ్రాహ్మణస్స పోక్షరసాతిస్స పటిస్సుత్వా. మా భవన్తో ఏవం అవచుత్థ. ఇమం భోన్తో నిసామేథ. ఏవం భో పురిస జానాహి, పాపధమ్మా అసజ్ఞతా ఇచ్చేవమాది. ఏత్థ “భవం”ఇచ్చాదీని భూధాతుమయాని నామపదానీతి వేదితబ్బాని.

అపిచ తేసు “భో, భవన్తో, భోన్తో”తి ఇమాని నిపాతపదానిపి హోన్తితి వవత్థపేతబ్బం. “భో పురిసా”తిఆదీసు తేసం నిపాతానిపాతభావే వివాదో న కరణీయో. కచ్చాయనస్మిన్జో “భో గే తూ”తి వుత్తం. అజ్ఞాత్థ పన “ఆమన్తనత్థే నిపాతో”తిఆది వుత్తం. తథా హి నిరుత్తిమజ్ఞాసాయం వుత్తం “భోతిదం ఆమన్తనత్థే నిపాతో. సో న కేవలం ఏకవచనమేవ హోతి, అథ ఖో బహువచనమ్మి హోతీతి ‘భో పురిసా’తి బహువచనప్పయోగోపి గహితో. ‘భవన్తో’తి పదం పన బహువచనమేవ హోతీతి ‘పురిసా’తి పున వుత్త”న్తి. పాళియజ్ఞో అట్టకథాసు చ నిపాతభూతో భోసద్దో ఏకవచనబహువచనవసేన ద్విధా దిస్సతి, ఇతరే

పన బహువచనవసేనేవ దిస్సన్తి. తేసం తు నిపాతపదత్తే రూపనిష్పాదనకిచ్చం నత్తి. తేసు భోసద్దస్స నిపాతపదత్తా ఆహచ్చభాసితే నిజ్జీవాలపనే ఇత్థిలిజ్జవిసయో “ఉమ్ముజ్జ భో పుఢుసిలే, పరిప్లవ భో పుఢుసిలే”తి పయోగోపి దిస్సతి. అత్రిమా భోసద్దస్స పవత్తిపరిదీపనీ గాథాయో -

“ఇతో భో సుగతిం గచ్ఛ, మనుస్సానం సహభ్యతం”;
ఏవమాదీసు భోసద్ధో, ఏకవచనకో మతో.

“పస్సథ భో ఇమం కుల-పుత్త”మిచ్ఛేవమాదిసు;
బహువచనకో ఏసో, భోసద్ధోతి విభావయే.

పుగ్గలాలపనే చేవ, ధమ్మస్సాలపనేపి చ;
నిజ్జీవాలపనే చాతి, భోసద్ధో తీసు దిస్సతి.

తత్త ధమ్మాలపనమ్మి, ఏకవచోవ లబ్భతి;
ఇతరేసు సియా దేక-వచో బహువచోపి చ.

నిచ్చితబ్బం గుణీపదం, ధమ్మస్సాలపనే ధువం;
“అచ్చరియం వత భో”తి, ఇదమేత్థ నిదస్సనం.

ఇచ్చితబ్బం గుణీపదం, పుగ్గలాలపనే పన;
“ఏవం భో పురిస జానాహి”, ఇదమేత్థ నిదస్సనం.

గుణీపదం అసంతమ్మి, పుగ్గలాలపనమ్మి తు;
అజ్ఞాహరిత్వా పావదే, అత్థం “భో ఏహి”ఆదిసు.

ఘటాదీనం ఆలపనం, నిజ్జీవాలపనం భవే;
జీవంవ లోకియా లోకే, ఆలపన్తి కదాచి తు.

నిజ్జీవాలపనం అప్పం, అత్థవిజ్ఞాపనే సియా;
“ఉమ్ముజ్జ భో పుఢుసిలే”, ఇతి పాళి నిదస్సనం.

ఏత్థ లిజ్జవిపల్లాసం, కేచి ఇచ్చన్తి పణ్ణితా;
తేసం మతేన భోతీతి, లిజ్జం విపరిణామయే.

అథ వా పన భోసద్ధో, నిపాతో సోపదం వియ;
తస్మా విరోధతా నాస్స, తిలిజ్ఞే వచనద్వయే.

ఏవం సంతేపి భోసద్ధో, ద్విలిజ్ఞేయేవ పాయతో;

యస్మా దిట్టో తతో విజ్ఞా, ద్విలిక్లేయేవ తం వదే.

ఇత్థిలిక్ఖమ్మి సమ్మత్తే, “భో”తి ఇతి పయోజయే;
ఏవంవిధం పయోగజ్ఞో, సుప్పయోగం బుధాబ్రవం.

యజ్ఞేవం దుప్పయోగంవ, సియా తుష్ఠేహి దస్సితం;
“ఉమ్ముజ్జ భో పుథుసిలే”, ఇచ్ఛాహచ్చపదన్తి చే.

దుప్పయోగం న తం యస్మా, వోహారకుసలేన వే;
జినేన భాసితే ధమ్మే, దుప్పయోగా న విజ్జరే.

ఇత్థిలిక్ఖస్స వिसయే, భోతిసద్దప్పయోజనం;
కవీనం పేమనీయన్తి, మయా ఏవముదీరితం.

ఏవం భవంతసద్దస్స నామికపదమాలా పాళినయానురూపం ద్విధా విభత్తా వడ్డనభవనత్థతదజ్ఞాత్థవసేన.

కరోంతసద్దస్స పన -

కరం, కరోంతో, కరోంతా. కరోంతం, కరోంతే. కరోంతా, కరోంతేన, కరోంతేహి, కరోంతేభి. కరోంతో, కరోంతస్స, కరోంతానం, కరోంతం. కరోంతా, కరోంతా, కరోంతస్మా, కరోంతమ్మా, కరోంతేహి, కరోంతేభి. కరోంతో, కరోంతస్స, కరోంతానం, కరోంతం. కరోంతే, కరోంతస్మిం, కరోంతమ్మి, కరోంతేసు. భో కరోంత, భవంతో కరోంతాతి రూపాని భవన్తి.

“కరోంతో న కరియతి పాప”న్తి ఇదమేత్థ కరోంతోసద్దస్స అత్థితానిదస్సనం. ఇత్థిలిక్ఖే వత్తబ్బే “కరోంతి, కరోంతియో”తిఆదినా యోజేతబ్బాని, నపుంసకలిక్ఖే వత్తబ్బే “కరోంతం, కరోంతానీ”తిఆదినా యోజేతబ్బాని.

అరహంతసద్దస్స -

అరహం, అరహంతో. అరహంతం, అరహంతే. అరహంతా, అరహంతేన, అరహంతేహి, అరహంతేభి. అరహంతో, అరహంతస్స, అరహంతానం, అరహంతం. అరహంతా, అరహంతా, అరహంతస్మా, అరహంతమ్మా, అరహంతేహి, అరహంతేభి. అరహంతో, అరహంతస్స, అరహంతానం, అరహంతం. అరహంతే, అరహంతస్మిం, అరహంతమ్మి, అరహంతేసు. భో అరహంత, భవంతో అరహంతో ఇతి రూపాని భవన్తి.

అయం గుణవాచకస్స అరహంతసద్దస్స నామికపదమాలా. “అరహం, అరహంతో, అరహంతా”ఇతి చ. ఏతజ్ఞో రూపం సమంతపాసాదికాయం మనుస్సవిగ్గహట్టానే దిస్సతి. ఉత్తరిమనుస్సధమ్మపాళియం పన “మయజ్ఞమ్మా అనరహంతో”తి పదం దిస్సతి. అరహంతం, అరహంతే. అరహంతా, సేసం విత్థారేతబ్బం. అయం పణ్ణత్తివాచకస్స అరహంతసద్దస్స నామికపదమాలా.

తథా హి “అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో. అరహం సుగతో లోకే. అరహంతో సమ్మాసమ్మద్ధా”తిఆదీసు అరహంసద్దాదయో గుణవాచకా. “అరహం అహోసి. అహజ్ఞో అరహం లోకే. ఏకో అరహం, ఏకసట్టి అరహంతో లోకే అహీసుం.

గామే వా యది వారణ్ణో, నిన్నే వా యది వా ధలే;
యత్త అరహంతో విహరన్తి, తం భూమిరామణేయ్యకం.

మయిశ్చష్టా అనరహంతో”తిఆదీసు అరహంసద్దాదయో పణ్ణత్తివాచకాతి దట్టబ్బా. ఇథ ఇత్థినపుంసకలిగ్గవసేన విసుం వత్తబ్బనయో అప్పసిద్ధో. యది ఏవం ఆసవక్ఖయం పత్తా ఇత్థీ కథం వత్తబ్బా, ఆసవక్ఖయం పత్తం చిత్తం కథం వత్తబ్బన్తి? ఇత్థీ తావ “యం ఇత్థీ అరహం అస్స సమ్మాసమ్మద్ధో”తి వచనతో “అరహ”న్తి వత్తబ్బా గుణవసేన, పణ్ణత్తివసేన పన “ఇత్థీ అరహ అహోసీ”తి వత్తబ్బా. చిత్తం పన గుణవసేనేవ “అరహం చిత్త”న్తి వత్తబ్బన్తి.

సన్తసద్దస్స -

సం, సన్తో, సన్తో, సన్తా. సం, సన్తం, సన్తే. సతా, సన్తేన, సన్తేహి, సన్తేభి, సబ్బి. సతో, సన్తస్స, సన్తానం, సతం, సతానం. సతా, సన్తా, సన్తస్మా, సన్తమ్మా, సన్తేహి, సన్తేభి, సబ్బి. సతో, సన్తస్స, సన్తానం, సతం, సతానం. సతి, సన్తే, సన్తస్మిం, సన్తమ్మి, సన్తేసు. భో సన్త, భవన్తో సన్తోతి రూపాని భవన్తి.

ఏత్త పన “అద్ధా హి తాత సతనేస ధమ్మో”తి జయద్దిసజాతకపాళిదస్సనతో “సతాన”న్తి వుత్తం. తథా హి సతనేసాతి సతానం ఏసాతి ఛేదో, రస్సత్తనిగ్గహితసరలోపవసేన చ రూపనిట్టానం వేదితబ్బం. తథా హి తదట్టకథాయం “అద్ధా ఏకంసేన ఏస తాత సతానం పణ్ణితానం ధమ్మో సభావో”తి అత్తో వుత్తో. అయం యే లోకే “సప్పురిసా”తి చ “అరియా”తి చ “పణ్ణితా”తి చ వుచ్చన్తి, తేసం వాచకస్స సన్తసద్దస్స నామికపదమాలా. తప్పటిసేధస్స పన అసం, అసన్తో, కత్థచి అసన్తా ఇచ్చపి. తథా హి “అసన్తా కిర మం జమ్మా, తాత తాతాతి భాసరో”తి పాళి దిస్సతి. “అసం, అసన్తం, అసన్తే. అసతా”తిఆదినా యోజేతబ్బా. ఇమస్మిం అత్థే “సన్తో, అసన్తో”తిమాని బహువచనకానియేవ భవన్తి, న కత్థచిపి ఏకవచనకాని. కస్మా? పణ్ణత్తివాచకత్తా. అశ్శాత్త పన “సన్తో, దన్తో”తిఆదీసు ఏకవచనానియేవ రపేత్వా విజ్ఞమానత్థవాచకసన్తోసద్దం, కస్మా? అపణ్ణత్తివాచకత్తాతి దట్టబ్బం.

ఇదాని పణ్ణత్తివాచకానం తేసం కానిచి పయోగాని కథయామ -

సమేతి అసతా అసం. యం యశ్చో రాజ భజతి, సన్తం వా యది వా అసం. న సా సభా యత్త న సన్తి సన్తో. అసన్తో నిరయం యన్తి, సన్తో సగ్గపరాయణా. అసన్తే నోపసేవేయ్య, సన్తే సేవేయ్య పణ్ణితో. సబ్బిరేవ సమాసేధ. సతం ధమ్మో ఇచ్చేవమాదీని భవన్తి.

యో పనమ్మేహి పదమాలాయం “సబ్బీ”తి అయం సద్ధో తతియాపశ్చమీబహువచనవసేన యోజితో, నో చ ఖో సన్తఇతి అకారన్తపకతివసేన, అశ్శాత్త పన “సబ్బీ”తి ఇకారన్తపకతివసేన యోజేతబ్బో. తథా హి సబ్బీతి సప్పురిసో నిబ్బానశ్శ, సున్దరాధివచనం వా ఏతం సబ్బీతి. సబ్బో చాయమత్తో సాట్టకథాయ “బహుమ్మేతం అసబ్బి జాతవేదా”తి ఇమాయ పాళియా “సన్తో హవే సబ్బి పవేదయన్తీ”తి ఇమాయ చ దీపేతబ్బో.

ఆలపనే చ పచ్చత్తే, తతియాపశ్చమీసు చ;
సమాసమ్మి చ యోజేయ్య, సబ్బిసద్దం సుమేధసో.

అత్రాయం యోజనా - భో సబ్బి తిట్ట, సబ్బి తిట్టతి, సబ్బి సహ గచ్ఛతి, సబ్బి అపహి, అసబ్బిరూపో పురిసో. యస్మా పనాయం సాసనానుకూలా, తస్మా ఇమిస్సా తదనుకూలత్తం దస్సేతుం ఇథ సాసనతో పయోగే దస్సేస్సామ అతక్కావచరే విచిత్రే సుగతపాళినయే సోతూనం విసారదమతిపటిలాభత్తం. తం యథా? బహుమ్పేతం అసబ్బి జాతవేద, యం తం వాలధినా'భిపూజయామ. సబ్బి కుట్టేథ సన్ధవం. యం సాలవనస్మిం సేనకో, పాపకమ్మమకరి అసబ్బిరూపం. ఆబాధోయం అసబ్బిరూపో. అసమ్మోదకో థద్ధో అసబ్బిరూపో"తి . తత్త ఆలపనవచనే దిట్టేయేవ పచ్చత్తవచనం పాళియం సరూపతో అనాగతమ్మి దిట్టమేవ హోతి. తథా కరణవచనే దిట్టేయేవ నిస్సక్కవచనమ్మి దిట్టమేవ హోతి. సమాసే సద్దరూపే దిట్టేయేవ బ్యాసే సద్దరూపం యథాసమ్మవం దిట్టమేవ హోతి రపేత్వా "హేతుసత్థారదస్సన"నిఆదీని. తత్త చ నిబ్బానవాచకో చే, సబ్బిసద్ధో ఇత్తిలిజ్ఞో సన్నివిసుద్ధి నిబ్బుతిసద్ధా వియ, సో చ యమకమహాథేరమతే రత్తినయేన యోజేతబ్బో. సబ్బేసమికారన్నిత్తిలిజ్ఞానం సాధారణో హి సో నయో. సున్దరత్తవాచకో చే, అగ్గి రత్తి అట్టినయేహి యోజేతబ్బో వాచ్చలిజ్ఞత్తా. "సబ్బిధమ్మభూతం నిబ్బాన"ని ఏత్త హి సున్దరధమ్మభూతం నిబ్బానని అత్తో. ఏవం పాళినయవసేన ఆలపనాదీసు పశ్చాసు రానేసు సబ్బిసద్దస్స పవత్తిం ఇత్వా పున అట్టకథానయవసేనపి తప్పవత్తి వేదితబ్బా. కథం? యస్మా సగాథావగ్గస్స అట్టకథాయం "సన్తో 'సబ్బిహి సద్ధిం సతం ధమ్మో న జరం ఉపేతీ"తి పవేదయన్తీ"తి ఇమస్మిం పదేసే "సబ్బిహి"తి హివచనవసేన సద్దరచనావిసేసో అట్టకథాచరియేహి దస్సితో, తస్మా సబ్బిసద్ధో సబ్బేసుపి విభత్తివచనేసు యోజేతబ్బో. అత్రిదం వదామ -

గరూ "సబ్బిహి సద్ధి"ని, అత్తం భాసింసు పాళియా;
యతో తతో సబ్బిసద్ధం, ధీరో సబ్బత్త యోజయే.

"అసబ్బిరూపో"ఇతిపి, సమాసవిసయే సుతం;
యస్మా తస్మా సబ్బిసద్ధం, విజ్ఞో సబ్బధి యోజయే.

"ఓవదేయ్యానుసాసేయ్య , అసబ్బా చ నివారయే"తి ఏత్త పన "అసబ్బా"తిపదం విచిత్రపుత్తీసు తద్ధితపచ్చయేసు ఇ్యపచ్చయవసేన నిప్పత్తిముపాగతని వేదితబ్బం. కథం? యేభుయ్యేన అసబ్బిసు భవం అసబ్బం. కిం తం? అకుసలం, తతో అసబ్బా అకుసలధమ్మా నివారయే చ, కుసలధమ్మే పతిట్టపేయ్యాతి అత్తో. "అమ్మే అసబ్బాహి వాచాహి విక్కోసమానా తిబ్బాహి సత్తీహి హానిస్సన్తీ"తి ఏత్త తు అసబ్బీనం ఏతాతి అసబ్బా, న వా సబ్బీనం ఏతాతిపి అసబ్బాతి నిబ్బచనం, ఇ్యపచ్చయవసేన చ పదసిద్ధి వేదితబ్బా. యా చ పనేత్త అమ్మేహి సన్తసద్దస్స "సం, సన్తో. సం, సన్తం, సన్తే"తిఆదినా పదమాలా దస్సితా, తత్త "సమేతి అసతా అస"ని పాళియం "అస"ని పదే దిట్టేయేవ "స"ని పదం పాళియం అనాగతమ్మి దిట్టమేవ హోతి యుగళభావేన విజ్ఞమానతారహత్తా. ఏవం దిట్టేన అదిట్టస్స గహణం వేదితబ్బం. అథ వా "అస"ని ఏత్త న సం అసని సమాసవిగ్గహవసేనాధిగన్తబ్బత్తా "స"మితి పదం దిట్టమేవ హోతి. ఏవమజ్ఞాత్తాపి నయో. తత్త సన్ని సప్పురిసో. అసని అసప్పురిసో. ఇత్తిలిజ్ఞేవత్తబ్బే "అసతీ, అసా"తి రూపాని భవన్తి. "అసతీ, అసతీ, అసతియో, అసా. అసతిం, అసతీ, అసతియో. అసాయ, అసతియా, అసతీహి, అసతీభి. అసతియా, అసతీన"ని వక్ఖమాన ఇత్తినయేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఏత్త పన "అసా లోకిత్తియో నామ, వేలా తాసం న విజ్ఞతి. మా చ వసం అసతీనం నిగచ్ఛే"తిఆదీని దస్సేతబ్బాని. అసాతి చేత్త అసతీతి చ సమానత్తా, అసన్తజాతికాతి హి తేసం అత్తో. యస్మా పన జాతకట్టకథాయం "అసాతి అసతియో

లామికా, అధ వా సాతం వుచ్చతి సుఖం, తం తాసు నత్తి, అత్తని పటిబద్ధచిత్తానం అసాతమేవ దేస్తీతిపి అసా , దుష్టా, దుష్టవత్తుభూతాతి అత్తో"తి అత్తం సంవణ్ణేసుం, తస్మా సాతం నత్తి ఏతిస్సన్తి అసాతి అత్తే "అసా"తి పదస్స యథా రిత్తో అస్సాదో ఏత్తాతి రిత్తస్సన్తిపదస్స లుత్తుత్తరక్ఖరస్స "రిత్తస్సం, రిత్తస్సాని. రిత్తస్స"న్తి చిత్తనయేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా, తథా "అసా, అసా, అసాయో. అసం, అసా, అసాయో. అసాయా"తి కణ్ణానయేన యోజేతబ్బా.

ఏత్త చ యో అప్పేహి "సన్తో"ఇతి సద్ధో దస్సితో. సో కత్తచి ఏకవచనబహువచనభావేన సంవిజ్ఞమానసద్దస్సత్థమ్మి వదతి, తస్స వసేన అయం నామికపదమాలా -

సన్తో, సన్తో, సన్తా. సన్తం, సన్తే. సతా, సన్తేన, సన్తేహి, సన్తేభి. సతో, సన్తస్స, సతం, సన్తానం. సతా, సన్తా, సన్తస్మా, సన్తమ్మా, సన్తేహి, సన్తేభి. సతో, సన్తస్స, సతం, సన్తానం. సతి, సన్తే, సన్తస్మిం, సన్తమ్మి, సన్తేసు. భో సన్త, భవన్తో సన్తో, భవన్తో సన్తా.

ఏత్త పన "అయం ఖో భిక్ఖవే అట్టమో భద్దో అస్సాజానీయో సన్తో సంవిజ్ఞమానో లోకస్మిం. చత్తారోమే భిక్ఖవే పుగ్గలా సన్తో సంవిజ్ఞమానా లోకస్మిం. అసతా తుచ్ఛా ముసా అభూతేన అబ్బాచిక్ఖన్తి. భవే ఖో సతి జాతి హోతి"ఇచ్చేవమాదీని పయోగాని భవన్తి. "సజ్ఞారేసు ఖో సతి విజ్ఞాణం హోతీ"తిఆదీసు పన సతీసద్ధో వచనవిపల్లాసవసేన రితోతి గహేతబ్బో.

తత్ర ఏకవచనబహువచనవసేన ద్విధా రితేసు సన్తోసద్దేసు బహువచనసన్తోసద్దం రపేత్వా సేసా సమానసద్దస్సత్థమ్మి వదన్తి, తస్మా "సన్తోతి సమానో, సన్తాతి సమానా"తిఆదినా అత్తో కథేతబ్బో. సమానోతి ఇమస్స చ "హోన్తో"తి అత్తో "పహు సమానో విపులత్థచిన్తి, కిం కారణా మే న కరోసి దుక్ఖ"న్తిఆదీసు వియ. పయోగాని పన -

"యో మాతరం పితరం వా, జిణ్ణకం గతయోబ్బనం;

పహు సన్తో న భరతి, తం పరాభవతో ముఖం.

ఇధేవ తిట్టమానస్స, దేవభూతస్స మే సతో;

పునరాయు చ మే లద్ధో, ఏవం జానాహి మారిసా"తి

ఏవమాదీని భవన్తి.

అపిచ సన్తోసద్ధో యస్మా "కిలన్తో"తి చ "ఉపసన్తో"తి చ "నిరుద్ధో"తి చ అత్తం వదతి, తస్మా తేసం వసేన సన్తసద్దస్స "సన్తో, సన్తా. సన్తం, సన్తే. సన్తేనా"తి పురిసనయేన నామికపదమాలా వేదితబ్బా. ఏత్త చ "సన్తో తసితో. దీఘం సన్తస్స యోజనం. సన్తో దన్తో నియతో బ్రహ్మచారీ. సన్తో నిరుద్ధో అత్తజ్ఞతో అబ్బత్తజ్ఞతో"తిఆదీని పయోగాని. నపుంసకలిజ్ఞే వత్తబ్బే "సన్తం, సన్తానీ"తి చిత్తనయేన నామికపదమాలా. సా చ "సంవిజ్ఞమానం సమానం కిలన్తం ఉపసన్తం నిరుద్ధ"మితి అత్తదీపకాపదవతీతి వేదితబ్బా. అధ వా "ఉపాదానే ఖో సతి భవో హోతీ"తిఆదీసు నపుంసకప్పయోగదస్సనతో సన్తసద్దస్స సంవిజ్ఞమానసద్దత్థవాచకత్తే తతియాపఞ్చమీచతుత్తీధట్ఠీసత్తమీరానే "సతా, సతో, సతం, సతీ"తి పదాని అధికాని వత్తబ్బాని, సేసాని చిత్తనయేన ఇయ్యాని. ఇత్తిలిజ్ఞే పన వత్తబ్బే "సన్తా, సన్తా, సన్తాయో. సన్తం, సన్తా, సన్తాయో. సన్తాయా"తి కణ్ణానయేన చ, సన్తీ, సన్తీ, సన్తియో . సన్తిం, సన్తీ, సన్తియో. సన్తియా"తి ఇత్తినయేన చ నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఏతాసు పరమా “సంవిజ్ఞమానా కిలన్తా ఉపసన్తా నిరుద్ధా”తి అత్తదీపకాపదవతీ, ఏత్త పయోగా సువిజ్ఞోయ్యావ. దుతియా పన “సంవిజ్ఞమానా సమానా”తి అత్తదీపకాపదవతీ. తథా హి “సన్తి ఆపత్తి ఆవికాతబ్బా”తి ఏత్త సంవిజ్ఞమానా “సన్తి”తి వుచ్చతి.

“యాయ మాతు భతో పోసో,
ఇమం లోకం అవేక్షతి;
తమ్పి పాణదదిం సన్తిం,
హన్తి కుద్ధో పుధుజ్ఞనో”తి

ఏత్త పన సమానా “సన్తి”తి వుచ్చతి. అపరాపి ఇత్తిలిక్ఖే వత్తబ్బే పదమాలా వేదితబ్బా. సన్తిసద్దస్స హి సంవిజ్ఞమానసద్దత్తవాచకత్తే “జాతియా ఖో సతి జరామరణం హోతీ”తిఆదినా ఇత్తిలిక్ఖప్పయోగదస్సనతో సత్తమీరానే “సతి, సతియా, సతియం, సన్తియా, సన్తియం, సన్తిసూ”తి రూపాని వత్తబ్బాని. సేసాని ఇత్థినయేన ఇోయ్యాని. అయం తతియా, ఏత్త చ “అసన్తియా ఆపత్తియా తుణ్ఠీ భవితబ్బ”న్తి పాళి “సన్తియా”ఇచ్చాదీనం అత్తిభావే నిదస్సనం. అపరో నయో – సతీసద్దస్స “సమానా”తి ఇమస్మిం అత్తే “యా త్వం వససి జిణ్ణస్స, ఏవం దహరియా సతీ”తి చ “యే తం జిణ్ణస్స పాదంసు, ఏవం దహరియం సతి”న్తి చ పాళిదస్సనతో “సతీ, సతీ, సతియో. సతిం, సతీ, సతియో. సతియా”తిఆదీనిపి రూపాని యోజేతబ్బాని, సంయోగే నకారలోపవసేన వా.

ఇదాని “సన్తో, సన్తా”తి పదద్వయస్స పయోగనిచ్చయం కథయామ పయోగేసు సోతూనం అసమ్మూళ్ళభావాయ. తథా హి “సప్పురిసా”తి వా “పణ్ణితా”తి వా బహువచనవసేన అత్తం వత్తుకామేన “సన్తో దన్తో”తి ఏవం వుత్తవికవచనసదిసం “సన్తో”తి బహువచనం వత్తబ్బం. “సంవిజ్ఞమానో”తి ఏకవచనవసేన అత్తం వత్తుకామేన “సన్తో”తి ఏకవచనం వత్తబ్బం. “సంవిజ్ఞమానా”తి బహువచనవసేన అత్తం వత్తుకామేన “సన్తో సప్పురిసా”తి, “సన్తో సంవిజ్ఞమానా”తి చ ఏవం వుత్తబహువచనసదిసం “సన్తో”తి వా “సన్తా”తి వా బహువచనం వత్తబ్బం, “కిలన్తో”తి వా “సమానో”తి వా “ఉపసన్తో”తి వా “నిరుద్ధో”తి వా ఏకవచనవసేన అత్తం వత్తుకామేన “సన్తో సప్పురిసా”తి ఏవం వుత్తబహువచనసదిసం “సన్తో”తి ఏకవచనం వత్తబ్బం. తేయేవత్తే బహువచనవసేన వత్తుకామేన పన “సన్తా సూనేహి పాదేహి, కో నే హత్థే గహేస్సతీ”తి ఏత్త వియ “సన్తా”తి బహువచనం వత్తబ్బం. అయం నీతి సాధుకం మనసి కాతబ్బా. ఇదఞ్ఞో మన్దబుద్ధీనం సమ్మోహాట్ఠానం. అయమ్పి పనేత్త సజ్ఞహో వేదితబ్బో –

“తిలిక్ఖత్తే చ ఏకత్తే, బహుత్తేపి చ దిస్సతి;
సత్తమ్యన్తో సతిసద్ధో, విపల్లాసే బహుమ్పి సో”తి.

ఇదాని మహాంతసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే –

మహం, మహా, మహాన్తో, మహాన్తా. మహాంతం, మహాన్తే. మహాతా, మహాన్తేన, మహాన్తేహి, మహాన్తేభి. మహతో, మహాంతస్స, మహాన్తానం, మహతం. మహాతా, మహాన్తా, మహాంతస్మా, మహాంతహ్మా, మహాన్తేహి, మహాన్తేభి. మహతో, మహాంతస్స, మహాన్తానం, మహతం. మహతి, మహాన్తే, మహాంతస్మిం, మహాంతమ్పి, మహాన్తేసు. భో మహా, భో మహా, భవన్తో మహాన్తోతి అయమమ్మాకం రుచి.

ఏత్త “మహన్తో, మహన్తా. మహన్తం, మహన్తే. మహన్తేనా”తి పురిసనయోపి లబ్భతి, తస్మా “భో మహన్త, భవన్తో మహన్తా”తి ఆలపనపదాని యోజేతబ్బాని. నపుంసకలిజ్జే వత్తబ్బే “మహన్తం, మహన్తానీ”తి చిత్తనయోపి లబ్భతి. ఇత్థిలిజ్జే వత్తబ్బే “మహతీ, మహతీ, మహతియో. మహతిం, మహతీ, మహతియో. మహతియా, మహతీహి మహతీభీ”తి ఇత్థినియోపి లబ్భతి. “మహతియా చ యక్ఖసేనాయా”తిఆదీనేత్త నిదస్సనపదాని. అపరోపి “మహన్తా, మహన్తా, మహన్తాయో. మహన్త”న్తి కజ్ఞానయోపి లబ్భతి, “మహన్తా నిధికుమ్మియో”తిఆదీనేత్త నిదస్సనపదాని. కచ్చాయనే పన “మహన్తీ”ఇతి పదం దిట్టం. తం “గుణవన్తీ, కులవన్తీ”ఇచ్చాదీని వియ పాళియం అప్పసిద్ధత్తా వీమంసితబ్బం.

నను భో యస్మా సాసనేపి “గచ్ఛన్తీ, చరన్తీ”తిఆదీని చ “ఇద్ధిమన్తీ”తి చ పదం దిస్సతి, తస్మా “మహన్తీ, గుణవన్తీ”తిఆదీనిపి భవితబ్బన్తి? న భవితబ్బం తథారూపస్స నయస్స వసేన అగ్గహేతబ్బత్తా, “మహతీ, గుణవతీ”ఇచ్చాదినయస్సేవ దస్సనతో చ. తథా హి పాళియం అట్టకథాసు చ “సేయ్యథాపి నామ మహతీ నజ్జలసీసా, ఇత్థి సియా రూపవతీ, సా చ సీలవతీ సియా. సతిమతీ చక్ఖుమతీ. ఇద్ధిమతీ పత్తిమతీ”తి చ “మహతిం సేనం దిస్వా మహోసధసేనా మన్దా, అయం అతివియ మహతీ సేనా దిస్సతీ”తి చ ఆదీని పయోగాని దిస్సన్తి, న “మహన్తీ, రూపవన్తీ”ఇచ్చాదీని.

కేచి పన “మహోఇతి సద్ధో బ్యాసే న లబ్భతి, సమాసేయేవ లబ్భతి ‘మహాపురిసో’తి ఏత్త వియా”తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. “మహ తే ఉపాసక పరిచ్ఛాగో. మహ వతాయం భన్తే భూమిచాలో. ఘోసో చ విపులో మహ. బారాణసిరజ్జం నామ మహ. సేనా సాదిస్సతే మహ”తి పయోగదస్సనతో. ఏవం బ్యాసేపి లబ్భతీతి వేదితబ్బం, తస్మా “మహం, మహ, మహన్తో, మహన్తా. భో మహన్త, భవన్తో మహన్తా”తి పుల్లిజ్జే, “మహన్తం, మహ, మహన్తాని. భో మహన్త, భవన్తో మహన్తానీ”తి నపుంసకలిజ్జే, “మహన్తా, మహ, మహన్తా, మహన్తాయో. భోతి మహన్తే, భోతియో మహన్తా, మహన్తాయో”తి ఇత్థిలిజ్జే సబ్బం సమ్ముట్టం యోజేతబ్బం. సమాసే పన “మహోసత్తో మహోఉపాసకో మహోఉపాసికా మహాబ్బలో మహోవనం మహగ్గతం మహప్పలం మహాబ్బయ”న్తిఆదీని రూపాని భవన్తి, తద్ధితే “మహత్తనో మహత్తం మహన్తత్తం మహన్తతా”తి రూపాని భవన్తి. గచ్ఛన్తసద్దస్స పన “గచ్ఛన్తో గచ్ఛన్తా”తి రూపాని వత్వా సేసాని మహన్తసద్దే వుత్తనయేన విత్థారేత్వా నామికపదమాలా వేదితబ్బా. తథా “గచ్ఛన్తో, గచ్ఛన్తా”తి పురిసనయో చ “గచ్ఛన్తం, గచ్ఛన్తానీ”తి చిత్తనయో చ “గచ్ఛన్తీ, గచ్ఛన్తీ, గచ్ఛన్తియో”తి ఇత్థినియో చ గహేతబ్బో. ఏవం లిక్ఖత్తయవసేన “చరం చరన్తో చరన్తం చరన్తీ, దదం దదన్తో దదన్తం దదన్తీ”తిఆదీనం అనేకపదసహస్సానం నామికపదమాలా విత్థారేతబ్బా.

యే పనాచరియా “గచ్ఛన్తో”తిఆదీనం పచ్చత్తాలపనబహువచనత్త ఇచ్చ “గచ్ఛం”ఇచ్చాదీనం ఆలపనేకవచనత్త ఇచ్చ ఇచ్చన్తి, తే సమష్టేహి పయోగో సాసనే న దిట్టో నయవసేనాగహేతబ్బత్తా. తస్మా తాని ఏత్త న వదామ. అయం పన విసేసో దిట్టో. సేయ్యథిదం?

“గచ్ఛం విధమ”మిచ్చాది-పదాని మునిసాసనే;
కత్థచాఖ్యాతికా హోన్తి, కత్థచి పన నామికా.

“తస్సాహం సన్తికే గచ్ఛం,
సో మే సత్థా భవిస్సతి;

విధమం దేవ తే రట్టం,
పుత్తో వేస్సంతరో తవ.

అధమ్మం సారథి కయిరా, మఱ్ఱో త్వం నిక్ఖనం వనే";
ఇచ్చేవమాదయో ఇయ్యా, పయోగా ఏత్త ధీమతా.

“గచ్చిస్సామి విధమీ”తి-ఆదినా జినసాసనే;
నానాకాలపురిసానం, వసేనత్థం వదే విదూ.

నామత్తే పన “గచ్చన్తో, విధమన్తో”తి-ఆదినా;
“గచ్చ”మిచ్చేవమాదీన-మత్తమత్తవిదూ వదే.

ఇదాని సమగతికత్తేపి “జానం, పస్స”నిఱదీనం లిఙ్గవిభత్తివచనంతరవసేన యో విసేసో దిస్సతి, తం వదామ. తథా హి “సా జానంయేవ ఆహ న జానామీతి, పస్సంయేవ ఆహ న పస్సామీ”తి ఏవమాదీసు జానం పస్సం సద్ధానం “జానన్తి పస్సన్తి”తి లిఙ్గంతరవసేన పరివత్తనం భవతీతి దట్టబ్బం. ఇమినా “గచ్చం”ఇతి సద్ధస్సపి యథాపయోగం “గచ్చన్తి”తి ఇత్థియా కథనత్తో లబ్బతి తేహి సమానగతికత్తా, న “గచ్చన్తో”తి సద్ధస్స “గచ్చన్తి”తి ఇత్థియా కథనత్తో లబ్బతి తేహి అసమానగతికత్తాతి కారణం దస్సితం హోతి. “అపి ను తుమ్హే ఆయస్మన్తో ఏకంతసుఖం లోకం జానం పస్సం విహరథా”తి ఏత్త “జానంతా పస్సంతా”తి వచనంతరవసేన పరివత్తనం భవతీతి దట్టబ్బం. ఇమినా పన “గచ్చం”ఇతి సద్ధస్సపి యథాపయోగం “గచ్చంతా”తి బహువచనత్తో లబ్బతి తేహి సమానగతికత్తా, న “గచ్చన్తి”తి సద్ధస్స “గచ్చంతా”తి బహువచనత్తో లబ్బతి తేహి అసమానగతికత్తాతి కారణం దస్సితం హోతి. ఏస నయో ఉత్తరత్తాపి. “భరన్తి మాతాపితరో, పుబ్బే కతమనుస్సర”ని ఏత్త అనుస్సరంసద్ధస్స “అనుస్సరంతా”తి వచనంతరవసేన పరివత్తనం భవతి. “సద్ధమ్మో గరుకాతబ్బో, సరం బుద్ధాన సాసన”ని ఏత్త సరంసద్ధస్స సరన్తేనాతి విభత్తంతరవసేన పరివత్తనం భవతి. “పుసం భూతాని సణ్ఠానం, మనసా గణ్ఠతో యథా”తి ఏత్త పుసంసద్ధస్సపి “పుసంతస్సా”తి విభత్తంతరవసేన పరివత్తనం భవతి. తథా “యాచం అదదమప్పియో”తి ఏత్తాపి యాచంసద్ధస్స “యాచంతస్సా”తి విభత్తంతరవసేన పరివత్తనం భవతి. యాచన్తి వా యాచితబ్బం ధనం, ఇమినా నయేన నానప్పకారతో పరివత్తనం వేదితబ్బం. ఇతి “భవంకర”నిఱదీనం వినదిసపదమాలా చ “గచ్చం, చర”నిఱదీనం సదిసపదమాలా చ “జానం, పస్స”నిఱదీనం లిఙ్గవిభత్తివచనంతరవసేన కత్తచి పరివత్తనన్తి అయం తివిధోపి ఆకారో ఆఖ్యాతికపదత్థవిభావనాయ సద్ధిం కథితో పావచనవరే నోతూనం సద్దేస్వత్థేసు చ విసారదబుద్ధిపటిలాభత్థం. సబ్బమేతన్ఠో సన్ధాయ ఇమా గాథా వుత్తా -

“భవం కరం అరహం సం, మహం”ఇతి పదాని తు;
వినదిసాని సమ్మోన్తి, అన్ఱమన్ఱన్తి లక్ఖయే.

“గచ్చం చరం దదం తిట్టం, చిన్తయం భావయం వదం;
జానం పస్స”నిఱదీని, సమానాని భవన్తి హి.

తత్త “జాన”నిఱదీనం, కత్తచి పరివత్తనం;

లిజ్జవిభత్తివచన-స్తరతో పన దిస్సతీతి.

అపిచ అయం సబ్బేసమ్మి నిగ్గహీతస్తపుల్లిజ్ఞానం పకతి, యదిదం ద్వీసు లిజ్జేసు ఛసు విభత్తిసు తేరససు వచనేసు అజ్ఞాతరలిజ్జవిభత్తివచనవసేన పరివత్తనం. అయమ్మి పనేత్థ నీతి వేదితబ్బా.

“గచ్ఛం చర”న్తిఆదీని, విప్పకతవచో సియుం;

“గచ్ఛమానో చరమానో”, ఇచ్ఛాదీని పదాని చ.

“మహం భవ”న్తి ఏతాని, విప్పకతవచోపి చ;

అవిప్పకతవచో చ, సియుం అజ్ఞానురూపతో.

“అరహం స”న్తి ఏతాని, వినిముత్తాని సబ్బధా;

ఆకారం తివిధమ్పేతం, కరే చిత్తే సుమేధసోతి.

సవినిచ్ఛయోయం నిగ్గహీతస్తపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఆకారస్తతాపకతికం నిగ్గహీతస్తపుల్లిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇదాని ధనభూతిఇచ్ఛేతస్స పకతిరూపస్స అజ్ఞోసజ్ఞ తంసదిసానం నామికపదమాలావిభాగం వక్ఖామి పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా.

అగ్గి, అగ్గీ, అగ్గయో. అగ్గిం, అగ్గీ, అగ్గయో. అగ్గినా, అగ్గీహి, అగ్గీభి. అగ్గిస్స, అగ్గినో, అగ్గీనం. అగ్గినా, అగ్గీహి, అగ్గీభి. అగ్గిస్స, అగ్గినో, అగ్గీనం. అగ్గిస్మిం, అగ్గిమ్మి, అగ్గీసు. భో అగ్గి, భో అగ్గీ, భవన్తో అగ్గయో. యమకమహాథేరమతం.

ఏత్థ కిఞ్చాపి నిస్సక్కవచనట్టానే “అగ్గిస్మా, అగ్గిమ్మా”తి ఇమాని నాగతాని, తథాపి తత్థ తత్థ తంసదిసప్పయోగదస్సనతో గహేతబ్బాని. “అగ్గినా, అగ్గిస్మా, అగ్గిమ్మా”తి కమో చ వేదితబ్బో.

ధనభూతి, ధనభూతీ, ధనభూతయో. ధనభూతిం, ధనభూతీ, ధనభూతయో. ధనభూతినా, ధనభూతీహి, ధనభూతీభి. ధనభూతిస్స, ధనభూతినో, ధనభూతీనం. ధనభూతినా, ధనభూతిస్మా, ధనభూతిమ్మా, ధనభూతీహి, ధనభూతీభి. ధనభూతిస్స, ధనభూతినో, ధనభూతీనం. ధనభూతిస్మిం, ధనభూతిమ్మి, ధనభూతీసు. భో ధనభూతి, భో ధనభూతీ, భవన్తో ధనభూతయో.

సిరిభూతి సోత్థిభూతి, సువత్తిభూతి అగ్గిని;

గిని జోతి దధి పాణి, ఇసి సన్ది ముని మణి.

బ్యాధి గణ్ఠి రవి ముట్టి, కవి గిరి కపి నిధి;

కుచ్చి వత్తి విధి సాలి, వీహి రాసి అహి మసి.

సాతి కేసి కిమి బోన్ది, బోధి దీపి పతి హరి;

అరి ధని తిమి కలి, సారధ్యుదధి అజ్ఞలి,

అధిపతి నరపతి, అసి జాతి నిరూపధి;

సమాధి జలధిచ్ఛాదీ, ధనభూతిసమా మతా.

అథ వా ఏతేసు అధిపతిసద్దస్య “అధిపతియా సత్తా”తి పాళిదస్సనతో “అధిపతియా”తి సత్తమీరూపమ్మి ఇచ్ఛితబ్బం. అపిచ “అసారే సారమతిసో”తి పాళియం ఇకారస్తసమాసపదతో యోవచనస్స నోఆదేసదస్సనతో క్వచి అధిపతిఇచ్ఛాదీనం ఇకారస్తసమాసపదానం “అధిపతిసో”తిఆదినాపి పచ్చత్తోపయోగరూపాని ఇచ్ఛితబ్బాని ఈకారస్తానం దణ్ణీసద్దాదీనం “దణ్ణీసో”తిఆదీని పచ్చత్తోపయోగసమ్మదానసామివచనరూపాని వియ. గహపతిజానిపతిసద్దాదీనం పన సమాసపదానమ్మి ఏవరూపాని పచ్చత్తోపయోగరూపాని న ఇచ్ఛితబ్బాని “గహపతయో జానిపతయో”తిఆదినా నయేన యథాపావచనం గహేతబ్బరూపత్తా. ఇసి మునిసద్దానం పనాలపనట్టానే “ఇసే, ముసే”తి రూపస్తరమ్మి గహేతబ్బం “పుత్తో ఉప్పజ్జితం ఇసే. పటిగ్గణ్ణ మహాముసే”తి దస్సనతో.

యే పనేత్థ అష్టేహి అగ్గిని గినిసద్దా వుత్తా, తత్తేకే ఏవం వదన్తి “అగ్గినిసద్దో పచ్చత్తేకవచనభావేయేవ లబ్బతి, న పచ్చత్తబహువచనభావే ఉపయోగభావాదీసు వా”తి. కేచి పన “పాళియం అగ్గినిసద్దో నామ నత్తి, గినిసద్దోయేవ అత్థ”తి వదన్తి. కేచి “గినిసద్దో నామ నత్తి, అగ్గినిసద్దోయేవత్థ”తి వదన్తి. సబ్బమేతం న యుజ్జతి అగ్గిని గినిసద్దానముపలబ్ధనతో, సబ్బాసుపి విభత్తిసు ద్వీసు వచనేసు యోజేతబ్బతాదస్సనతో చ. తథా హి సుత్తనిపాతే కోకాలికసుత్తే -

“న హి వగ్గు వదన్తి వదన్తా,

నాభిజవన్తి న తాణముపేన్తి;

అజ్ఞారే సన్ధతే సేన్తి,

అగ్గినిం సమ్మజ్జలితం పవిసన్తి”తి

ఇమస్మిం పదేసే “అగ్గిని”న్తి ఉపయోగవచనం దిస్సతి. తేనాహ అట్టకథాచరియో “అగ్గినిం సమ్మజ్జలితన్తి సమన్తతోజాలం సబ్బదిసాసు చ సమ్మజ్జలితమగ్గి”న్తి. తత్తేవ చ సుత్తనిపాతే కోకాలికసుత్తే -

“అథ లోహమయం పన కుమ్మిం,

అగ్గినిసజ్జలితం పవిసన్తి;

పచ్చన్తి హి తాసు చిరరత్తం,

అగ్గినిసమాసు సముప్లవాతే”తి

ఇమస్మిం పదేసే సమాసవిసయత్తా అగ్గినిసజ్జలితన్తి అగ్గినీహి సజ్జలితన్తి అత్తో లబ్బతి, తథా అగ్గినిసమాసూతి అగ్గినీహి సదిసాసూతి అత్తోపి. ఏవం సమాసవిధానముఖేన “అగ్గినీహి”తి కరణవచనమ్మి దిస్సతి.

గినిసద్దోపి చ పాళియం దిస్సతి. తథా హి “తమేవ కట్టం దహతి, యస్మా నో జాయతే గిన్”తి చూళబోధిచరియాయం గినిసద్దో దిట్టో. కేచి పనేత్థ సన్నివసేన అకారలోపం సజ్ఞోగాదిస్స చ గకారస్స లోపం వదన్తి, తమ్పి న యుజ్జతి తస్సా పాళియా అట్టకథాయం “యస్మాతి యతో కట్టా. గిన్”తి అగ్గి”తి ఏవం గినిసద్దస్స ఉల్లిజ్ఞేత్వా వచనతో. తథా “ఛన్నా కుటి ఆహితో గిన్”తి ఇమస్స ధనియసుత్తస్స అట్టకథాయం “ఆహితోతి ఆభతో జాలితో వా. గిన్”తి అగ్గి”తి వచనతో, తథేవ చ “మహాగిని పజ్జలితో, అనాహరోపసమ్మతీ”తి ఇమిస్సా థేరగాథాయ సంవణ్ణనాయం “గిన్”తి అగ్గి”తి వచనతో. యది హి గినిసద్దో విసుం న సియా, అట్టకథాచరియా “జాయతే గిన్”తిఆదీని “జాయతే అగ్గిన్”తిఆదినా పదచ్ఛేదవసేన అత్తం వదేయ్యం. యస్మా ఏవం న వదింసు, “గిన్”తి అగ్గి”తి పన వదింసు, తేన ఇాయతి “గినిసద్దోపి విసుం అత్థి”తి. యే “గినిసద్దో నత్థి”తి వదన్తి, తేసం వచనం న గహేతబ్బమేవ సాసనే గినిసద్దస్సపలబ్ధనతో. సుత్తనిపాతట్టకథాయజ్ఞో “ఛన్నా కుటి ఆహితో గిన్”తి పారస్స సంవణ్ణనాయమేవ “తేసు రానేసు అగ్గిని ‘గిన్’తి వోహరియతీ”తి తస్స అభిధానంతరం వుత్తం, తస్మా మయమేత్థ గాథారచనం కరిస్సామ -

విదేహరట్టమజ్ఞమ్హి, యం తం నామేన విస్సుతం;

రట్టం పబ్బతరట్టన్తి, దస్సనేయ్యం మనోరమం.

ధమ్మకోణ్ణవ్ఠాయం తత్త, నగరం అత్తి సోభనం;

తమ్హి రానే మనుస్సానం, భాసా ఏవ గినిచ్చయం.

“గిని గిన్ గినయో”తి-ఆదినా పవదే విదూ;

పదమాలం యథా అగ్గి-సద్దస్సేవ సుమేధసో.

ఇతి అలాబు లాబుసద్దా వియ అగ్గిని గినిసద్దాపి భగవతో పాచనే దిస్సన్తీతి వేదితబ్బా. యథా పన అగ్గినిసద్దస్స సబ్బాసు విభత్తిసు ద్వీసు వచనేసు యోజేతబ్బతా సిద్ధా, తథా గినిసద్దస్సపి సిద్ధావ హోతి. తస్మాత్త -

అగ్గిని , అగ్గిన్, అగ్గినయో. అగ్గినిం, అగ్గిన్, అగ్గినయో. అగ్గినినా, అగ్గిన్హి, అగ్గిన్భి. అగ్గినిస్స, అగ్గిన్నం. అగ్గినినా, అగ్గినిస్సా, అగ్గినిమ్మా, అగ్గిన్హి, అగ్గిన్భి. అగ్గినిస్స, అగ్గిన్నం. అగ్గినిస్మిం, అగ్గినిమ్హి, అగ్గిన్సు. భో అగ్గిని, భవన్తో అగ్గిన్, భవన్తో అగ్గినయో.

“గిని, గిన్, గినయో. గినిం, గిన్, గినయో, గినినా”తి సబ్బం యోజేతబ్బం. ఇతి పాళినయానుసారేన అగ్గిని గినిసద్దానం నామికపదమాలా యోజితా. అథ వా యథా సక్కుటభాసాయం సత్వ పద్ధస్వామినీతి సజ్ఞోగవసేన వుత్తానం సద్దానం మాగధభాసం పత్వా సత్తవపదుమసువామినీతి నిస్సజ్ఞోగవసేన ఉద్చారిता పాళి దిస్సతి “త్వజ్ఞా ఉత్తమసత్తవో”తిఆదినా, తథా సక్కుటభాసాయం అగ్గీతి సజ్ఞోగవసేన వుత్తస్స మాగధభాసం పత్వా “అగ్గిన్”తి సజ్ఞోగనకారవసేన ఉద్చారిता పాళి దిస్సతి “అగ్గినిం సమ్మజ్జలితం పవిసన్తీ”తిఆదికా. యథా చ వేయ్యాకరణేహి సక్కుటభాసాభూతో అగ్నిసద్దో సబ్బాసు విభత్తిసు తీసు వచనేసు యోజియతి, తథా మాగధభాసాభూతో అగ్గినిసద్దోపి సబ్బాసు విభత్తిసు ద్వీసు వచనేసు యోజేతబ్బోవ హోతి, తస్మా నో ఇధమ్మేహి యోజియతి, గినిసద్దోపి అగ్గినిసద్దేన సమానత్థత్తా, ఈసకజ్ఞా సరూపత్తా తథేవ యోజియతీతి దట్టబ్బం.

ఏత్త సియా - యది అగ్గిసద్దో సబ్బేసు విభత్తివచనేసు యోజేతబ్బో, అథ కస్మా కచ్చాయనే “అగ్గిస్సినీ”తి లక్ఖణేన సిమ్మి పరే అగ్గిసద్దంతస్స ఇనిఆదేసో దస్సితోతి? సచ్చం, యథా నవక్ఖత్తుం రపేత్వా కతేకసేసస్స దససద్దస్స యోవచనమ్మి నవాదేసం కత్వా యోవచనస్స ఉతిఆదేసం కస్మా “నవుతీ”తి రూపే నిప్పన్నే పున “నవుతీ”తి పకతిం రపేత్వా తతో నంవచనం కత్వా “నవుతీన”న్తి రూపం నిప్పాదితం . ఇట్టిలిట్టే పన నాదిఏకవచనాని కత్వా తేసం యోఆదేసం కత్వా “నవుతియా”తి రూపం నిప్పాదితం. తథా హి “ఛన్నవుతీనం పాసణ్ణానం ధమ్మానం పవరం యదిదం సుగతవినయం నవుతియా హంససహస్సేహి పరివుతో”తిఆదీని పయోగాని దిస్సన్తి. తథా సిమ్మి అగ్గిసద్దంతస్స ఇనిఆదేసకరణవసేన “అగ్గినీ”తి రూపే నిప్పన్నేపి పున “అగ్గినీ”తి పకతిం రపేత్వా తతో యోఅంనాదయో విభత్తియో కత్వా “అగ్గిని, అగ్గినీ, అగ్గినయో. అగ్గినిం, అగ్గినీ, అగ్గినయో. అగ్గినినా”తిఆదీని కథం న నిప్పజ్జిస్సన్తితి సన్నిట్టానం కాతబ్బం.

సవినిచ్చయోయం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఇకారంతాపకతికం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇదాని భావీ ఇచ్చేతస్స పకతిరూపస్స అజ్ఞోసఇచ్చ తంసదిసానం నామికపదమాలావిభాగం వక్ఖామ పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా.

దణ్ణీ, దణ్ణీ, దణ్ణీనో. దణ్ణిం, దణ్ణీ, దణ్ణీనో. దణ్ణీనా, దణ్ణీహి, దణ్ణీభి. దణ్ణీస్స, దణ్ణీనో, దణ్ణీనం. దణ్ణీనా, దణ్ణీహి, దణ్ణీభి. దణ్ణీస్స, దణ్ణీనో, దణ్ణీనం. దణ్ణీస్మిం, దణ్ణీమ్మి, దణ్ణీసు. భో దణ్ణీ, భో దణ్ణీ, భవన్తో దణ్ణీనో. యమకమహాథేరమతం.

ఏత్త కిఞ్చాపి “దణ్ణీన”న్తి ఉపయోగేకవచనఇచ్చ “దణ్ణీస్మా, దణ్ణీమ్మా”తి నిస్సక్కవచనఇచ్చ “దణ్ణీనీ”తి భుమ్మేకవచనఇచ్చ నాగతం, తథాపి తత్త తత్త తంసదిసస్స పయోగస్స దస్సనతో గహేతబ్బమేవ.

“భణ సమ్మ అనుజ్ఞాతో, అత్తం ధమ్మఇచ్చ కేవలం;
సన్తి హి దహరా పక్ఖీ, పజ్జవన్తో జుతిన్దరా”తి

పాళియం “పక్ఖీ”ఇతి పచ్చత్తబహువచనస్స దస్సనతో పన “దణ్ణీ”ఇతి పచ్చత్తోపయోగబహువచనాని వుత్తానీతి దట్టబ్బం.

భావీ, భావీ, భావినో. భావిం, భావినం, భావీ, భావినో. భావినా, భావీహి, భావీభి. భావిస్స, భావినో, భావీనం. భావినా, భావిస్మా, భావిమ్మా, భావీహి, భావీభి. భావిస్స, భావినో, భావీనం. (భావిని) భావిస్మిం, భావిమ్మి, భావీసు. భో భావి, భో భావీ, భవన్తో భావినో.

ఏవం విభావీ సమ్భావీ, పరిభావీ ధజీ గణీ;
సుఖీ రోగీ ససీ కుట్టి, మకుటీ కుసలీ బలీ.

జటీ యోగీ కరీ యానీ, తోమరీ ముసలీ ఫలీ;
దన్తి మన్తి సుధీ మేధీ, భాగీ భోగీ నఖీ సిఖీ.

ధమ్మీ సజ్జీ ఇణీ అట్టి, హట్టి చక్ఖీ పక్ఖీ దారీ;

రట్టి చత్త మాల్ చమ్మీ, చారీ చాగీ కామీ సామీ.

మల్లకారీ పాపకారీ, సత్తుఘాతీ దీఘజీవీ;
ధమ్మవాదీ సీహనాదీ, భూమిసాయీ సీఘయాయీ.

వజ్జదస్సీ చ పాణీ చ, యసస్సిచ్చాదయోపి చ;
ఏతేసం కోచి భేదో తు, ఏకదేసేన వుచ్చతే.

ఈకారంతపుల్లిజ్గపదేసు హి “వజ్జదస్సీ, పాణీ” ఇచ్చేవమాదీనం ఉపయోగభుమ్మవచనట్టానే “వజ్జదస్సీనం, పాణీనే”తి ఆదీనిపి రూపాని భవంతి. ఏత్త చ -

“నిధీనంవ పవత్తారం, యం పస్సీ వజ్జదస్సీనం;
ఏవం జరా చ మచ్చు చ, అధివత్తంతి పాణీనే.

సముపగచ్ఛతి ససిని గగనతలం.

ఉపహచ్చ మనం మజ్ఞో, మాతఙ్గస్మిం యసస్సినే;
ఉచ్చిన్నో సహ రట్టేన, మజ్ఞారణ్ణం తదా అహు.

సుసుఖం వత జీవామ, వేరినేసు అవేరినో”తి

ఏవమాదయో పయోగా వేదితబ్బా, అయం నయో దణ్ణీపదాదీసుపి లబ్బతేవ సమానగతికత్తా దణ్ణీపదాదీనం వజ్జదస్సీపదాదీహి. తస్మా ఉపయోగట్టానే “దణ్ణీం, దణ్ణీనం, దణ్ణీనో, దణ్ణీనే”తి యోజేతబ్బం. భుమ్మట్టానే “దణ్ణీస్మిం, దణ్ణీమ్హి, దణ్ణీని, దణ్ణీనే, దణ్ణీసు, దణ్ణీనేసు”తి యోజేతబ్బం. ఏస నయో గామణీ సేనానీ ఇచ్చాదీని వజ్జేత్వా యథారహం ఈకారంతపుల్లిజ్గేసు నేతబ్బో.

సవినిచ్చయోయం ఈకారంతపుల్లిజ్గానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఈకారంతతాపకతికం ఈకారంతపుల్లిజ్గం నిట్టితం.

ఇదాని భూధాతుమయానం ఈకారంతపుల్లిజ్గానం అప్పసిద్ధత్తా అఞ్ఞోసం ఈకారంతపుల్లిజ్గానం వసేన పకతిరూపస్స నామికపదమాలం పూరేస్సామ. కతమాని తాని? “భిక్కు హేతు సేతు కేతు రాహు భాణు ఖాణు సజ్జ ఉచ్చు వేళు మచ్చు జన్తు సిన్తు బన్తు రురు నేరు సత్తు బబ్బు పటు చిన్తు గరు”ఇచ్చాదీని.

భిక్కు, భిక్ఖా, భిక్ఖవో. భిక్కుం, భిక్ఖా, భిక్ఖవో. భిక్కునా, భిక్ఖాహి, భిక్ఖాభి. భిక్కుస్స, భిక్కునో, భిక్ఖానం. భిక్కునా, భిక్కుస్మా, భిక్కుమ్మా, భిక్ఖాహి, భిక్ఖాభి. భిక్కుస్స, భిక్కునో, భిక్ఖానం. భిక్కుస్మిం, భిక్కుమ్హి, భిక్ఖాసు. భో భిక్కు, భవంతో భిక్ఖా, భిక్ఖవే, భిక్ఖవో. భిక్ఖాదీని అఞ్ఞాని చ తంసదిసాని ఏవం ఇయ్యాని.

అయమ్మి పనేత్త విసేసో ఇయ్యో - హేతు, హేతూ, హేతుయో, హేతవో. హేతుం, హేతూ, హేతుయో, హేతవో. భో హేతు, భవన్తో హేతూ, హేతవే, హేతవో. సేసం భిక్షుసమం.

అథ వా “హేతుయా”తిఆదీనం దస్సనతో “ధేనుయా”తి ఇత్థిలిజ్ఞరూపేన సదిసం “హేతుయా”తి పుల్లిజ్ఞరూపమ్మి సత్తమీరానే ఇచ్చితబ్బం. కానిచి హి పుల్లిజ్ఞరూపాని కేహిచి ఇత్థిలిజ్ఞరూపేహి సదిసాని భవన్తి. తం యథా? “ఉట్టేహి కత్తే తరమానో. ఏహి బాలేఖమాపేహి, కుసరాజం మహబ్బలం. భాతరా మాతరా అధిపతియా రత్తియా హేతుయో ధేనుయో మత్త్యా పేత్త్యా”తి ఏవం నయదస్సనేన “హేతుయా తీణి. అధిపతియా సత్త. ఉట్టేహి కత్తే”తిఆదీసు లిజ్ఞవిపల్లాసచిన్తా న ఉప్పాదేతబ్బా.

జన్తు, జన్తూ, జన్తుయో, జన్తునో, జన్తువో. జన్తుం, జన్తూ, జన్తుయో, జన్తునో, జన్తువో. భో జన్తు, భవన్తో జన్తూ, జన్తువే జన్తువో. సేసం భిక్షుసమం.

గరు, గరూ, గరవో, గరునో. గరుం, గరూ, గరవో, గరునో. భో గరు, భవన్తో గరూ, గరవో, గరునో. సేసం భిక్షుసమం. ఏత్త పన “భత్తు చ గరునో సబ్బే, పటిపూజేతి పణ్ణితా”తిపాళినిదస్సనం. తత్త “భిక్షవే”తి ఆమన్తనపదం చుణ్ణియపదేస్వేవ దిస్సతి, న గాథాసు. “భిక్షవో”తి పచ్చత్తపదం గాథాసుయేవ దిస్సతి, న చుణ్ణియపదేసు, అపిచ “భిక్షవే”తి ఆమన్తనపదం సావకస్స భిక్షూనం ఆమన్తనపాళియం సన్ధివిసయేయేవ దిస్సతి, న అసన్ధివిసయే, బుద్ధస్స పన భిక్షూనం ఆమన్తనపాళియం సన్ధివిసయేపి అసన్ధివిసయేపి దిస్సతి. “భిక్షవో”తి ఆమన్తనపదం బుద్ధస్స భిక్షూనం ఆమన్తనపాళియం గాథాసు చ దిస్సతి , చుణ్ణియపదేసు చ సన్ధివిసయేయేవ దిస్సతి. సావకస్స పన భిక్షూనం ఆమన్తనపాళియం న దిస్సతీతి అయం ద్విన్తం విసేసో దట్టబ్బో. తథా హి “ఏవ ఇచ్చ పన భిక్షవే ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తిఆదీసు “భిక్షవే”తి పదం చుణ్ణియపదేస్వేవ దిట్టం. “భిక్షవో తిసతా ఇమే, యాచన్తి పజ్జాలీకతా”తిఆదీసు “భిక్షవో”తి పచ్చత్తపదం గాథాసుయేవ దిట్టం. “ఆయస్మా సారిపుత్తో భిక్షూ ఆమన్తేసి ఆవుసో భిక్షవే”తి ఏవమాదీసు సావకస్స భిక్షూనం ఆమన్తనపాళీసు సన్ధివిసయేయేవ “భిక్షవే”తి పదం దిట్టం. “భిక్షూ ఆమన్తేసి నోతుకామత్త భిక్షవే”తి “ఇథ భిక్షవే భిక్షూ”తిఆదీసు పన బుద్ధస్స భిక్షూనం ఆమన్తనపాళీసు సన్ధివిసయావిసయేసు “భిక్షవే”తి పదం దిట్టం. “అరణ్ణో రుక్ఖమూలే వా, సుణ్ణాగారేవ భిక్షవో”తి “తత్త ఖో భగవా భిక్షూ ఆమన్తేసి భిక్షవో”తి ఏవమాదీసు బుద్ధస్స భిక్షూనం ఆమన్తనపాళీసు “భిక్షవో”తి ఆమన్తనపదం గాథాసు చ దిట్టం, చుణ్ణియపదేసు చ సన్ధివిసయేయేవ దిట్టం. ఇచ్చేవం -

చుణ్ణియేవ పదే దిట్టం, “భిక్షవే”తి పదం ద్విధా;
యతో పవత్తతే సన్ధి-విసయావిసయేసు తం.

“భిక్షవో”తి పదం దిట్టం, గాథాయశ్చేవ చుణ్ణియే;
పదస్మిమ్మి చ సన్ధిస్స, విసయేవాతి నిద్ధిసేతి.

సవినిచ్చయోయం ఉకారన్తపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఉకారన్తతాపకతికం ఉకారన్తపుల్లిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇదాని పన సయమ్మూ ఇచ్చేతస్స పకతిరూపస్స తంసదిసానశ్చ నామికపదమాలం కథయామ -

సయమ్మూ , సయమ్మూ, సయమ్మవో. సయమ్మం, సయమ్మూ, సయమ్మవో. సయమ్మనా, సయమ్మూహి, సయమ్మూభి. సయమ్మస్స, సయమ్మనో, సయమ్మనం. సయమ్మనా, సయమ్మస్మా, సయమ్మమ్మా, సయమ్మూహి, సయమ్మూభి. సయమ్మస్స, సయమ్మనో, సయమ్మనం. సయమ్మస్మిం, సయమ్మమ్మి, సయమ్మూసు. భో సయమ్మ, భో సయమ్మూ, భవంతో సయమ్మూ, సయమ్మవో. ఏవం పభూ అభిభూవిభూ ఇచ్ఛాదీనిపి.

సబ్బణ్ణా, సబ్బణ్ణా, సబ్బణ్ణానో. సబ్బణ్ణం, సబ్బణ్ణా, సబ్బణ్ణానో. భో సబ్బణ్ణా, భవంతో సబ్బణ్ణా, సబ్బణ్ణానో, సేసాసు విభత్తిసు పదాని భిక్కుసదిసాని భవంతి, ఏవం విదూ విణ్ణా కతణ్ణా మగ్గణ్ణా ధమ్మణ్ణా అత్తణ్ణా కాలణ్ణా రత్తణ్ణా మత్తణ్ణా వదణ్ణా అవదణ్ణా ఇచ్ఛాదీని.

తత్త “యే చ లద్ధా మనుస్సత్తం, వదణ్ణా వీతమచ్చరా”తి ఏత్త “వదణ్ణా”తి పచ్చత్తబహువచనస్స దస్సనతో సయమ్మూ సబ్బణ్ణా ఇచ్ఛాదీనమ్మి పచ్చత్తోపయోగబహువచనత్తం గహేతబ్బం. అపిచ “విదూ, విణ్ణా”తి ఆదీసు “పరచిత్తవిదునీ”తి ఇత్థిలిక్ఖదస్సనతో ఇత్థిలిక్ఖే వత్తబ్బే “విదునీ, విదునీ, విదునియో. విదునిం, విదునీ, విదునియో. విదునియా”తి ఇత్థినయేన పదమాలా కాతబ్బా. తథా “విణ్ణా పటిబలా సుభాసితదుబ్బాసితం దుట్టుల్లాదుట్టుల్లం ఆజానితు”న్తి ఏత్త “విణ్ణా”తి ఇత్థిలిక్ఖదస్సనతో “కోధనా అకతణ్ణా చ, పిసుణా మిత్తభేదికా”తి ఏత్త చ “అకతణ్ణా”తి ఇత్థిలిక్ఖదస్సనతోపి “విణ్ణా, విణ్ణా, విణ్ణాయో. విణ్ణం, విణ్ణా, విణ్ణాయో. విణ్ణాయా”తి చ “కతణ్ణా, కతణ్ణా, కతణ్ణాయో. కతణ్ణం, కతణ్ణా, కతణ్ణాయో, కతణ్ణాయాతి చ జమ్మూనయేన పదమాలా కాతబ్బా. ఏవం “మగ్గణ్ణా, ధమ్మణ్ణా”ఇచ్ఛాదీసుపి. “సయమ్మూ”తి పదే పన “సయమ్మూ శాణం గోత్రభు చిత్త”న్తి దస్సనతో నపుంసకలిక్ఖత్తే వత్తబ్బే “సయమ్మ, సయమ్మూ, సయమ్మూని. సయమ్మం, సయమ్మూ, సయమ్మూనీ”తి నపుంసకే ఆయునయోపి గహేతబ్బో. ఏస నయో సేసేసుపి యథారహం గహేతబ్బో.

సవినిచ్చయోయం ఊకారంతపుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఊకారంతాపకతికం ఊకారంతపుల్లిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇతి సబ్బథాపి పుల్లిజ్ఞానం పకతిరూపస్స

నామికపదమాలావిభాగో సమత్తో.

యస్మా పనాయం సమత్తోపి పావచనాదీసు యం యం తానం సోతూనం సమ్ముయ్హనట్టానం దిస్సతి, తత్త తత్త సోతూనమనుగ్గహాయ చోదనాసోధనావసేన సంసయం సమ్ముగ్ఘాటేత్వా పున వత్తబ్బో హోతి, తస్మా కిశ్చి పదేసమేత్త కథయామ.

యం కిర భో పాళియం “సణ్ణతే బ్రహ్మచారయో, అపచే బ్రహ్మచారయో”తి చ రూపం ఇకారంతస్స అగ్గిసద్దస్స “అగ్గయో”తి రూపమివ వుత్తం, తం తథా అవత్వా ఈకారంతస్స దణ్ణీసద్దస్స “దణ్ణీనో”తి రూపమివ “బ్రహ్మచారి”ఇచ్చేవ

వత్తబ్బి? సచ్చం, తత్త “బ్రహ్మం చరతీతి బ్రహ్మచారి యథా మునాతీతి మునీ”తి ఏవం ఇకారంతవసేన ఇచ్చితత్తా.
 “మునయో అగ్గయో”తి రూపాని వియ “బ్రహ్మచారయో”తి రూపం భవతి. అజ్ఞాత్త పన “బ్రహ్మం చరణసీలోతి బ్రహ్మచారి,
 యథా దుక్కుటం కమ్మం కరణసీలోతి దుక్కుటకమ్మకారీ”తి ఏవం తస్సీలత్తం గహేత్వా ఈకారంతవసేన గహణే
 “దుక్కుటకమ్మకారినో”తి రూపమివ “దణ్ణో అస్స అత్తీతి దణ్ణీ”తి ఈకారంతస్స సద్దస్స “దణ్ణినో”తి రూపమివ చ
 “బ్రహ్మచారినో”తి రూపం భవతి. తథా హి “ఇమే హి నామ ధమ్మచారినో సమచారినో బ్రహ్మచారినో సచ్చవాది నో సీలవంతో
 కల్యాణధమ్మా పటిజానిస్సంతీ”తి పాళి దిస్సతి. ఏవం ఇకారంతవసేన “బ్రహ్మచారయో”తి
 పచ్చత్తోపయోగాలపనబహువచనరూపం యుజ్జతి, పున ఈకారంతవసేన “బ్రహ్మచారినో”తి
 పచ్చత్తోపయోగాలపనబహువచనరూపమ్మి యుజ్జతి, తస్మా “బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారీ, బ్రహ్మచారయో”తి అగ్గినయేన,
 “బ్రహ్మచారీ, బ్రహ్మచారీ, బ్రహ్మచారినో”తి దణ్ణీనయేన చ పదమాలా గహేతబ్బా.

యం పన ఆయస్మా బుద్ధఘోసో “యథా నోభంతి యతినో, సీలభూసనభూసితా”తి ఏత్త యతినద్దస్స ఇకారంతస్స
 అగ్గినద్దస్స “అగ్గయో”తి రూపం వియ “యతయో”తి రూపం అవత్వా కస్మా ఈకారంతస్స దణ్ణీనద్దస్స “దణ్ణినో”తి రూపం
 వియ “యతినో”తి రూపం దస్సేతి. నన్వేసా పమాదలేఖా వియ దిస్సతి. యథా హి “కుక్కుటా మణయో దణ్ణా సివయో దేవ
 తే కుద్ధా”తి పాళిగతియా ఉపపరిక్ఖియమానాయ “యతయో”తి రూపేనేవ భవితబ్బం ఇకారంతత్తాతి? నాయం పమాదలేఖా.
 “వదనసీలో వాదీ”తి ఏత్త వియ తస్సీలత్తం గహేత్వా ఈకారంతవసేన యోజనే నిద్దోసత్తా, తస్మా “యతనసీలో యతీ”తి ఏవం
 తస్సీలత్తం చేతసి సన్నిధాయ ఈకారంతవసేన “యతినో”తి సమ్మదానసామీనమేకవచనసదిసం పచ్చత్తబహువచనరూపం
 భదంతేన బుద్ధఘోసేన దస్సితంతి దట్టబ్బం. ఉపయోగాలపనబహువచనరూపమ్మి తాదిసమేవ.

యత్త పన తస్సీలత్తం అగ్గహేత్వా “యో మునాతి ఉభో లోకే, ముని తేన పవుచ్చతీ”తి ఏత్త వియ “యతతి వీరియం
 కరోతీతి యతీ”తి కత్తుకారకవసేన ఇకారంతభావో గర్హతి. తత్త “మునయో మణయో సివయో”తి యోకారంతరూపాని వియ
 “యతయో”తి యోకారంతం పచ్చత్తబహువచనరూపం ఇచ్చ ఉపయోగాలపనబహువచనరూపం ఇచ్చ భవతి, ఏవం
 ఈకారంతపుల్లిజ్ఞానం తీసు రానేసు యోకారంతానేవ రూపాని భవంతీతి దట్టబ్బం.

యది ఏవం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞానం సారమతి సుద్ధదిట్ఠిసమ్మాదిట్ఠిమిచ్ఛాదిట్ఠివజిరబుద్ధి సద్ధాదీ కథంతి? ఏతేసం పన
 ఇకారంతవసేన నిద్దిట్ఠానమ్మి సమాసపదత్తా అగ్గినయే అట్టత్వా యథాసమ్భవం దణ్ణీనయే తిట్ఠనతో నోకారంతానేవ రూపాని.
 తథా హి “అసారే సారమతినో”తి నోకారంతపచ్చత్తబహువచనపాళి దిస్సతి, ఉపయోగాలపనబహువచనరూపమ్మి
 తాదిసమేవ దట్టబ్బం. నను చ భో కచ్చాయనప్పకరణే “అత్తే విసారదమతయో”తి ఏత్త సమాసపదస్స ఇకారంతపుల్లిజ్ఞస్స
 యోకారంతస్స పచ్చత్తబహువచనపారస్స దస్సనతో సారమతినద్ధాదీనమ్మి “విసారదమతయో”తి రూపేన వియ
 యోకారంతేహి రూపేహి భవితబ్బంతి? నపి భవితబ్బం బుద్ధవచనే సమాసపదానం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞానం “విసారదమతయో”తి
 రూపసదిసస్స రూపస్స అదస్సనతోతి.

నను చ భో బుద్ధవచనే “పఞ్చిమే గహపతయో ఆనిసంసా. తే హోంతి జానిపతయో, అజ్ఞామజ్ఞం పియంవదా”తి
 సమాసపదానం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞానం “విసారదమతయో”తి రూపసదిసాని యోకారంతాని రూపాని దిస్సంతి. ఏవం సంతే కస్మా
 “బుద్ధవచనే సమాసపదానం ఇకారంతపుల్లిజ్ఞానం “విసారదమతయో”తి రూపసదిసస్స యోకారంతస్స రూపస్స
 అదస్సనతో”తి వుత్తంతి? ఏత్త వుచ్చతే – విసదిసత్తం పటిచ్చ. గహపతినద్ధాదీసు హి యస్మా పతినద్దో సభావేనేవ పుల్లిజ్ఞో,

న తు సమాసతో పుట్టే ఇట్టిలింగపకతికో హుత్వా పచ్చా పుల్లిభావం పత్తో, తస్మా ఈదిసేసు రానేసు “గహపతయో, జానిపతయో”తి యోకారంతాని, “సేనాపతయో, సేనాపతినో”తి యో నోకారంతాని చ పచ్చతోపయోగాలపనబహువచనరూపాని భవన్తి. తథా హి “తత్తకా సేనాపతినో”తి అట్టకథాపాఠో దిస్సతి. యస్మా పన సారమతి సుద్ధదిట్ఠిసమ్మాదిట్ఠి మిచ్ఛాదిట్ఠి వజిరబుద్ధి సద్ధాదీసు మతిదిట్ఠిసద్ధాదయో సమాసతో పుట్టే ఇట్టిలింగపకతికా హుత్వా పచ్చా బహుబ్బీహిసమాసవసేన పుల్లిభావవపుత్తా, తస్మా ఈదిసేసు రానేసు “సారమతి నో సుద్ధదిట్ఠి నో సమ్మాదిట్ఠి నో మిచ్ఛాదిట్ఠి నో వజిరబుద్ధి నో”తి ఆదీని నోకారంతానియేవ పచ్చతోపయోగాలపనబహువచనరూపాని భవన్తి, సమ్పదానసామీనమేకవచనేహి సదిసానీతి నిట్టమేత్థావగంతబ్బం.

సేట్టి సారథిచక్రవత్తిసామిఇచ్ఛేతేసు కథన్తి? ఏత్థ పన అయం విసేసో వేదితబ్బో - కత్థచి పాఠే “సేట్టి సారథి చక్రవత్తి సామీ”తి అన్తక్ఖరస్స దీఘంతం దిస్సతి, కత్థచి పన “సేట్టి సారథి చక్రవత్తి సామి”ఇతి అన్తక్ఖరస్స రస్సంతం దిస్సతి. కిఞ్చాపి రస్సంతమేతేసం దిస్సతి, తథాపి తత్త తత్త పచ్చత్తవచనాదిభావేన “సేట్టి నో సారథి నో”తి ఆదిపయోగదస్సనతో రస్సం కత్వా ఏతాని ఉచ్చారియన్తీతి ఇాయతి, తస్మా ఏవం నిబ్బచనత్తో గహేతబ్బో - సేట్టం ధనసారం, రానన్తరం వా అస్స అత్థితి సేట్టి. అస్సదమ్మాదయో సారణీలోతి సారథి. చక్రం పవత్తనసీలోతి చక్రవత్తి. సం ఏతస్స అత్థితి సామీతి. అస్సత్తికతస్సీలత్తసద్ధా హి నోకారన్తరూపవసేన సమానగతికా భవన్తి యథా “దణ్ఠీ నో భూమిసాయీ”తి. అపరోపి నిబ్బచనత్తో ఈకారన్తవసేన అస్సదమ్మాదయో సారేతీతి సారథి. తథా హి “పురిసదమ్మే సారేతీతి పురిసదమ్మ సారథి”తి వుత్తం. చక్రం వత్తేతీతి చక్రవత్తి. ఏవం కత్తుకారకవసేన ఈకారన్తంతం గహేత్వా కత్థచి లబ్బమానమ్మి ఇకారన్తంతం అనపేక్షిత్వా బుద్ధవచనానురూపేన “సారథి నో చక్రవత్తి నో”తి ఆదీని నోకారన్తరూపాని గహేత్వా దణ్ఠీనయేన యోజేతబ్బాని “దణ్ఠీ నో”తి ఆదికం వజ్జితబ్బం వజ్జేత్వా. ఏవం “సేట్టి నో సారథి నో చక్రవత్తి నో సామి నో”తి ఆదీని నోకారన్తానియేవ రూపాని ఇహేయ్యాని.

అత్ర కిఞ్చి పయోగం నిదస్సనమత్తం కథయామ. “తాత తయో సేట్టి నో అమ్మాకం బహూపకారా”తి చ “తే కతభత్తకిచ్చా ‘మహాసేట్టి నో మయం గమిస్సామా’తి వదింసు”తి చ “సారథి నో ఆహంసు”తి చ “ద్వే చక్రవత్తి నో”తి చ ఏవమాదీని. తత్త కిఞ్చాపి కత్థచి “సేట్టి సారథి”ఇచ్చాది రస్సంతపాఠో దిస్సతి, తథాపి సో సభావేన రస్సంతభావో పాఠో న హోతి, దీఘస్స రస్సంతకరణపాఠోతి వేదితబ్బో. పదమాలా చస్స వుత్తనయేన వేదితబ్బా.

మహేసీతి ఏత్థ కథన్తి? “మహేసీ”తి ఏత్థ కిఞ్చాపి మహేసీసద్ధో ఈకారన్తవసేన నిద్దిసియతి, తథాపి ఇసిసద్ధేన సమానగతికత్తా ఇసిసద్ధస్స అగ్గిసద్ధేన సమానపదమాలత్తా అగ్గినయేన పదమాలా కాతబ్బా. నను చ భో ఏత్థ తస్సీలత్తో దిస్సతి “మహాన్తే సీలక్ఖన్దాదయో ధమ్మే ఏసనసీలోతి మహేసీ”తి, తస్మా “భూమిసాయీ”తి పదస్స వియ దణ్ఠీనయేనేవ పదమాలా కాతబ్బాతి? న కాతబ్బా తస్సీలత్తస్స అసమ్భవతో. ఇమస్స హి “మహాన్తే సీలక్ఖన్దాదయో ధమ్మే ఏసి గవేసి ఏసిత్వా రితేతి మహేసీ”తి అతస్సీలత్తో ఏవ యుజ్జతి. కతకరణీయేసు బుద్ధాదీసు అరియేసు పవత్తనామత్తా. ఇసిసద్ధేన చాయం సద్ధో ఈసకం సమానో కేవలం సమాసపరియోసానే దీఘవసేన ఉచ్చారియతి, రస్సవసేన పన “మహా ఇసి మహేసీ”తి సద్ధివిగ్గహో . యస్మా రస్సంతం గహేత్వా తస్స పదమాలాకరణం యుజ్జతి, తస్మా “సంఖాయంసు మహేసయో”తి ఇకారన్తరూపం దిస్సతి. న హి సాట్టకథే తేపిటకే బుద్ధవచనే కత్థచిపి చతుత్థీధట్ఠికవచనరూపం వియ “మహేసీనో”తి పచ్చతోపయోగాలపనబహువచనరూపం దిస్సతి. తస్మా ఈకారన్తవసేన ఉచ్చారితస్సపి సతో రస్సవసేన ఉచ్చారితస్స

వియ “మహాసి, మహాసీ, మహాసయో. మహాసిం, మహాసీ, మహాసయో. మహాసినా”తి పదమాలా కాతబ్బా. అపిచ
 మహాసీసద్దో యత్త రాజగుబ్బరివాచకో, తత్త ఇత్తిలిద్దో హోతి, తబ్బసేన పన “మహాసీ, మహాసీ, మహాసయో. మహాసిం,
 మహాసీ, మహాసయో. మహాసయో”తి చ వక్ఖమానఇత్తీనయేన పదమాలా కాతబ్బా. హత్తిసద్దే కథన్తి? హత్తిసద్దస్స పన
 హత్తో అస్స అత్తితి ఏవం ఈకారంతవసేన గహణే “హత్తియో”తి రూపం భవతి. తథా హి “వనే హత్తియో”తి పయోగో దిస్సతి.
 తస్సేవ తస్మింయేవత్తే రస్సం కత్వా గహణే “హత్తియో”తి రూపం భవతి. తథా హి –

“హంసా కోఞ్చ మయూరా చ, హత్తియో పసదా మిగా;
 సబ్బే సీహస్స భాయన్తి, నత్తి కాయస్మి తుల్యతా.

ఏవమేవ మనుస్సేసు, దహరో చేపి పఞ్ణవా;
 సోపి తత్త మహా హోతి, నేవ బాలో సరీరవా”తి

ఇమస్మిం కేళిసీలజాతకే “హత్తియో”తి ఆహచ్చపదం దిస్సతి. ఏవమస్స దణ్డీనయేన చ అగ్గినయేన చ ద్విధా పదమాలా,
 వేదితబ్బా. ఇమినా నయేన అవుత్తేసుపి రాసేసు పాళినయానురూపేన పోరాణట్టకథానురూపేన చ పదమాలా యోజేతబ్బా.

ఏత్తావతా భూధాతుమయానం పుల్లిఙ్గానం నామికపదమాలా సద్ధిం లిఙ్గంతరేహి సద్ధంతరేహి అత్తంతరేహి చ నానప్పకారతో
 దస్సితా.

ఇమం సద్ధనీతిం సునీతిం విచిత్తం,
 సపఞ్ణోహి సమ్మా పరీపాలనీయం;
 సదా సుట్టు చింతేతి వాచేతి యో సో,
 నరో ఇణవిత్తిన్నతం యాతి సేట్టం.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్టకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతిసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్తాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

సవినిచ్చయో నిగ్గహీతంతాదిపుల్లిఙ్గానం

పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో

సత్తమో పరిచ్ఛేదో.

సబ్బథాపి పుల్లిఙ్గం సమత్తం.

౮. ఇత్తిలిఙ్గామికపదమాలా

అథ ఇత్తిలిఙ్గేసు ఆకారస్తస్య భూధాతుమయస్య పకతిరూపభూతస్య భావికాసద్దస్య నామికపదమాలాయం
వత్తబ్బాయమ్మి పసిద్దస్య తావ కఙ్గాసద్దస్య నామికపదమాలం వత్తామ -

కఙ్గా, కఙ్గా, కఙ్గాయో. కఙ్గాం, కఙ్గా, కఙ్గాయో. కఙ్గాయ, కఙ్గాహి, కఙ్గాభి. కఙ్గాయ, కఙ్గానం. కఙ్గాయ, కఙ్గాహి,
కఙ్గాభి. కఙ్గాయ, కఙ్గానం. కఙ్గాయ, కఙ్గాయం, కఙ్గాసు. భోతి కఙ్గో, భోతియో కఙ్గా, కఙ్గాయో. అయమమ్మాకం రుచి.

ఏత్త “కఙ్గా”తి ఏకవచనబహువచనవసేన వుత్తం, నిరుత్తిపిటకే బహువచనవసేన వుత్తో నయో నత్తి. తథా హి తత్త
“సద్ధా తిట్ఠతి, సద్ధాయో తిట్ఠన్తి. సద్ధం పస్సతి, సద్ధాయో పస్సతీ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, “సద్ధా”తి బహువచనం న ఆగతం.
కిఞ్చాపి నాగతం, తథాపి “బాహో పగ్గయ్య పక్కన్దం, సివికఙ్గా సమాగతా. అహేతు అప్పచ్చయా పురిసస్స సఙ్గా ఉప్పజ్జన్తిపి
నిరుజ్జన్తిపి”తిఆదిపాళిదస్సనతో బాహోకఙ్గా సఙ్గాసద్ధాదీనం బహువచనతా గహేతబ్బా. చూళనిరుత్తియం “భోతి కఙ్గో, భోతి
కఙ్గా”తి ద్వే ఏకవచనాని వత్వా “భోతియో కఙ్గాయో”తి ఏకం బహువచనం వుత్తం. నిరుత్తిపిటకే పన “భోతి సద్ధా”తి
ఏకవచనం వత్వా “భోతియో సద్ధాయో”తి ఏకం బహువచనం వుత్తం. మయం పనేత్థ “ఏహి బాలే ఖమాపేహి, కుసరాజం
మహబ్బలం. పుస్సతీ వరవణ్ణాభే. ఏహి గోధే నివత్తస్సూ”తిఆదిపాళిదస్సనతో “భోతి కఙ్గో, భోతియో కఙ్గా, కఙ్గాయో”తి
ఏవంపకరానియేవ ఆలపనేకవచనబహువచనాని ఇచ్చామ. ఏత్త “భోతి కఙ్గో”తి అయం నయో అమ్మాదీసు మాతాదీసు చ
న లబ్బతి.

భావికా, భావికా, భావికాయో. భావికం, భావికా, భావికాయో. భావికాయ, భావికాహి, భావికాభి. భావికాయ,
భావికానం. భావికాయ, భావికాహి, భావికాభి. భావికాయ, భావికానం. భావికాయ, భావికాయం, భావికాసు. భోతి భావికే,
భోతియో భావికా, భావికాయో.

ఏవం హేట్టుద్దిట్ఠానం సబ్బేసం భూధాతుమయానం “భావనా విభావనా”ఇచ్చేవమాదీనంఆకారస్తపదానం
అఙ్గోసఙ్గాకారస్తపదానం నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. ఏత్తఙ్గాని ఆకారస్తపదాని నామ సద్ధాదీని.

సద్ధా మేధా పఙ్గా విజ్ఞా, చింతా మంతా తణ్ణాభిజ్ఞా;
ఇచ్చా పుచ్చా జాయా మాయా, మేత్తా మత్తా సిక్ఖా సఙ్ఖా.

జఙ్ఘా బాహో గీవా జిహ్వా, వాచా ఛాయా గఙ్ఘా నావా;
నిద్ధా కంతా సాలా మాలా, వేలా వీణా భిక్ఖా లాఖా.

గాథా సేనా లేఖాపేక్షా, ఆసా పూజా ఏసా కఙ్ఘా;
అఙ్గా ముద్ధా ఖిద్ధా భస్సా, భాసా కీళా సత్తా చేతా.

పిపాసా వేదనా సఙ్ఖా, చేతనా తసిణా పజా;
దేవతా వట్టకా గోధా, బలాకా వసుధా సభా.

ఉక్కా సేఫాలికా సిక్కా, సలాకా వాలికా సిఖా;
కారణా విసిఖా సాఖా, వచా వజ్ఞా జటా ఘటా.

పీళా సోణ్డా వితణ్డా చ, కరుణా వనితా లతా;
కథా నిన్దా సుధా రాధా, వాసనా సింసపా పపా.

పభా సీమా ఖమా ఏజా,
ఖత్తియా సక్తరా సురా;
దోలా తులా సిలా లీలా,
లాల్'ళా మేఖలా కలా.

వళవా సుణిసా మూసా, మజ్జాసా సులసా దిసా;
నాసా జుణ్డా గుహా ఈహా, లసికా పరిసా నిసా;
మాతికిచ్చాదయో చేవ, భావికాపదసాదిసా.

అమ్మన్నమ్మా చ తాతా చ, కిళ్ళిదేవ సమా సియుం;
మాతా ధీతా పనత్తాదీ, పుథగేవ ఇతో సియుం.

పరిసాసద్దస్స పన సత్తమీరానే “పరిసాయ, పరిసాయం, పరిసతి, పరిసాసూ”తి యోజేతబ్బం “ఏకమిదం భో గోతమ సమయం తోదేయస్స బ్రాహ్మణస్స పరిసతి పరూపారమ్భం వత్తేన్తి”తి పాళిదస్సనతో. అమ్మాదీనం పన “అమ్మా, అమ్మా, అమ్మాయో”తిఆదినా కజ్జానయేన వత్వా అవసానే “భోతి అమ్మ, భోతి అమ్మా, భోతియో అమ్మా, అమ్మాయో”తిఆదినా యోజేతబ్బం.

మాతా, మాతా, మాతరో. మాతరం, మాతరో. మాతరా, మాతుయా, మత్త్యా, మాతూహి, మాతూభి. మాతు, మాతుయా, మత్త్యా, మాతరానం, మాతానం, మాతూనం. మాతరా, మాతుయా, మత్త్యా, మాతూహి, మాతూభి. మాతు, మాతుయా, మత్త్యా, మాతరానం, మాతానం, మాతూనం. మాతరి, మాతుయా, మత్త్యా, మాతుయం, మత్త్యం, మాతూసు. భోతి మాతా, భోతియో మాతా, మాతరో.

ఏత్థ పన యస్మా పాళియం ఇత్థిలిజ్ఞానం సకారంతాని రూపాని ఏహి ఏభి ఏసుకారంతాదీని చ ఏనంతాదీని చ న దిస్సన్తి, తస్మా కేహిచి వుత్తానిపి “మాతుస్స మాతరేహి”తిఆదీని న వుత్తాని, ఏస నయో ఇతరేసుపి. “యంకిళ్ళిత్థికతం పుజ్ఞం, మయ్హిజ్ఞా మాతుయా చ తే. అనుజ్ఞాతో అహం మత్త్యా”తి పాళిదస్సనతో పన కరణసమ్మదాననిస్సక్కసామిభుమ్మవచనట్టానే “మాతుయా, మత్త్యా”తి చ వుత్తం ఇత్థిలిజ్ఞట్టానే సమానగతికత్తా తేసం వచనానం. తథా హి ఉమ్మాదన్తిజాతకే “మత్త్యా”తి పదం పఞ్చమీతతియేకవచనవసేన ఆగతం, యథా పన “ఖత్తియా”తి పదం మజ్జసరలోపవసేన “ఖత్త్యా”తి భవతి, తథా “మాతుయా మాతుయ”న్తి చ పదం “మత్త్యా, మత్త్య”న్తి భవతి, అయం నయో ధీతుసద్దాదీసు న లబ్బతి.

ధీతా, ధీతా, ధీతరో. ధీతం, ధీతరం, ధీతరో. ధీతుయా, ధీతూహి, ధీతూభి. ధీతు, ధీతుయా, ధీతరానం, ధీతానం, ధీతూనం. ధీతరా, ధీతుయా, ధీతూహి, ధీతూభి. ధీతు, ధీతుయా, ధీతరానం, ధీతానం, ధీతూనం. ధీతరి, ధీతుయా, ధీతుయం, ధీతూసు. భోతి ధీతు, భోతి ధీతా, భోతియో ధీతా, ధీతరో. ఏత్త పన.

“జాలిం కణ్ణాజినం ధీతం, మద్దిదేవిం పతిబ్బతం;
చజమానో న చిన్తేసిం, బోధియాయేవ కారణా”తి

పాళియం “ధీత”ని దస్సనతో ఉపయోగవచనట్లానే “ధీత”ని వుత్తం, తస్మా ఇదం సారతో గహేతబ్బం, తథా పాళియం “అస్సమణీ హోతి అసక్యధీతరా”తి సమాసపదస్స దస్సనతో తతియేకవచనంతపదసదిసం “సేట్టిధీతరా”తిఆదికం పఠమేకవచనంతమ్మి సమాసపదం గహేతబ్బమేవ, నిరుత్తిపిటకే పన “మాతా ధీతా”తి పదద్వయం సద్ధానయే పక్కిత్త, తమష్టేహి “సద్ధాయా”తి పదస్స వియ “మాతాయా”తిఆదీనం పాళిఆదీసు బ్యాసే అదస్సనతో విసుం గహితం సమాసేయేవ హి ఈదిసిం సద్దగతిం పస్సామ “రాజమాతాయ రాజధీతాయ సేట్టిధీతాయ”తి. ఏవం కణ్ణానయోపి ఏకదేసేన లబ్బతి, తథా “అచ్చరియం నన్దమాతే, అబ్బుతం నన్దమాతే”తి పాళియం “నన్దమాతే”తి దస్సనతో “భోతి రాజమాతే, భోతి రాజధీతే”తి ఏవమాదినయోపి లబ్బతి, తత్త నన్దమాతేతి నన్దస్స మాతా నన్దమాతా, భోతి నన్దమాతే, ఏవం సమాసేయేవ ఈదిసిం సద్దగతి హోతి, తస్మా సమాసపదత్తే “మాతు ధీతు దుహితు”ఇచ్చేతేసం పకతిరూపానం ద్వే కోట్టాసా గహేతబ్బా పఠమం దస్సితరూపకోట్టాసో చ కణ్ణానయో రూపకోట్టాసో చాతి. నత్తాదీని పదాని న కేవలం పుల్లిజ్ఞానియేవ హోన్తి, అథ ఖో ఇత్తిలిజ్ఞానిపి. తథా హి “విసాఖాయ నత్తా కాలజ్ఞుతా హోతి. చతస్సో మూసికా గాథం కత్తా, నో వసితా”తిఆదీని పయోగాని సాసనే దిస్సన్తి.

నత్తా, నత్తా, నత్తారో. నత్తం, నత్తారం, నత్తారో. నత్తారా, నత్తుయా, నత్తూహి, నత్తూభి. నత్తు, నత్తుయా, నత్తారానం నత్తానం, నత్తూనం. నత్తారా, నత్తుయా, నత్తూహి, నత్తూభి. నత్తు, నత్తుయా, నత్తారానం, నత్తానం, నత్తూనం. నత్తరి, నత్తుయా, నత్తుయం, నత్తూసు. భోతి నత్త, భోతి నత్తా, భోతియో నత్తా, నత్తారో.

ఏవం “కత్తా వసితా భాసితా” ఇచ్చాదీసుపి సమాసపదత్తే పన “రాజమాతాయ నన్దమాతే”తిఆదీని వియ “రాజనత్తాయ, రాజనత్తే”తిఆదీని రూపాని భవన్తి.

సవినిచ్చయోయం ఆకారస్తుకారన్తిత్తిలిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఆకారస్తుకారన్తతాపకతికం

ఆకారన్తిత్తిలిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇదాని భూమిపదాదీనం నామికపదమాలం వక్ఖామ పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా -

రత్తి, రత్తి, రత్తియో. రత్తిం, రత్తి, రత్తియో. రత్తియా, రత్తిహి, రత్తిభి. రత్తియా, రత్తినం. రత్తియా, రత్తిహి, రత్తిభి. రత్తియా, రత్తినం. రత్తియా, రత్తియం, రత్తిసు. భోతి రత్తి, భోతియో రత్తియో. యమకమహాథేరమతం.

“భూమి, భూమీ, భూమియో. భూమిం, భూమీ, భూమియో”తి సబ్బం నేయ్యం. ఏవం “భూతి సత్తి పత్తి వుత్తి ముత్తి కిత్తి ఖన్తి తిత్తి సిద్ధి ఇద్ది వుద్ది సుద్ది బుద్ధి బోధి పీతి నన్ది మతి అసని వసని సతి గతి వుడ్డి యువతి అఱ్ఱలి బోన్ది దిట్టి తుట్టి నాభి” ఇచ్చాదీనమ్మి నామికపదమాలా యోజితబ్బా. అపిచ “రత్తో అమోఘా గచ్ఛన్తి. దివా చ రత్తో చ హరన్తి యే బలిం. న భూమ్యా చతురఙ్గలో. సేతి భూమ్యా అనుత్థునం. భూమ్యా నో పతితం పాసం. గీవాయ పటిముఞ్చతి. ఇమా చ నభ్యో సతరాజిచిత్తితా. సతేరతా విజ్ఞురివప్పభాసరే”తి ఏవమాదీనం పయోగానం దస్సనతో రత్తి భూమి నాభిసద్ధాదీనం అయమ్మి నామికపదమాలావిసేనో వేదితబ్బో. కథం?

రత్తి, రత్తీ, రత్తియో, రత్తో. రత్తిం, రత్తీ, రత్తియో, రత్తో. రత్తియా, రత్త్యా, రత్తీహి, రత్తీభి. రత్తియా, రత్త్యా, రత్తీనం. రత్తియా, రత్త్యా, రత్తీహి, రత్తీభి. రత్తియా, రత్త్యా, రత్తీనం. రత్తియా, రత్త్యా, రత్తియం రత్త్యం, రత్తో, రత్తీసు. భోతి రత్తి, భోతియో రత్తి, రత్తియో, రత్తో.

ఏత్త “రత్తో”తి రూపనయం వజ్జేత్వా “భూమి, భూమీ, భూమియో, భూమ్యో”తి సబ్బం నేయ్యం.

నాభి, నాభీ, నాభియో, నభ్యో. నాభిం, నాభీ, నాభియో, నభ్యో. నాభియా, నభ్యా, నాభీహి, నాభీభి. నాభియా, నభ్యా, నాభీనం. నాభియా, నభ్యా, నాభీహి, నాభీభి. నాభియా, నభ్యా, నాభీనం. నాభియా, నభ్యా, నాభియం, నభ్యం, నాభీసు. భోతి నాభి, భోతియో నాభీ, నాభియో, నభ్యో.

బోధి, బోధీ, బోధియో, బోఙ్ఘో. బోధిం, బోధియం, బోఙ్ఘం, బోధీ, బోధియో, బోఙ్ఘో. బోధియా, బోఙ్ఘా, బోధీహి, బోధీభి. బోధియా, బోఙ్ఘా, బోధీనం. బోధియా, బోఙ్ఘా, బోధీహి, బోధీభి. బోధియా, బోఙ్ఘా, బోధీనం. బోధియా, బోఙ్ఘా, బోధియం, బోఙ్ఘం, బోధీసు. భోతి బోధి, భోతియో బోధీ, బోధియో, బోఙ్ఘో.

ఏత్త పన “బుఙ్ఘస్సు జిన బోధియం. అఙ్ఘత్త బోఙ్ఘా తపసా”తి విచిత్రపాళినయదస్సనతో విచిత్రనయా నామికపదమాలా వుత్తా. సబ్బోపి చాయం నయో అఙ్ఘత్థాపి యథారహం యోజితబ్బో.

సవినిచ్చయోయం ఇకారన్తిత్తిలిఙ్గానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఇకారన్తతాపకతికం ఇకారన్తిత్తిలిఙ్గం

నిట్టితం.

ఇదాని భూరీసద్ధాదీనం నామికపదమాలం వక్థామ పుట్టాచరియమతం పురేచరం కత్వా -

ఇత్థీ, ఇత్థీ, ఇత్థియో. ఇత్థిం, ఇత్థీ, ఇత్థియో. ఇత్థియా, ఇత్థీహి, ఇత్థీభి. ఇత్థియా, ఇత్థీనం. ఇత్థియా, ఇత్థీహి, ఇత్థీభి. ఇత్థియా, ఇత్థీనం. ఇత్థియా, ఇత్థియం, ఇత్థీసు. భోతి ఇత్థి, భోతియో ఇత్థియో. యమకమహాధేరమతం.

“భూరీ, భూరీ, భూరియో. భూరిం, భూరీ, భూరి యో”తి ఇత్థియా సమం. ఏవం భూతీ భోతీ విభావినీ ఇచ్చాదీనం భూధాతుమయానం అఙ్ఘోసఞ్చ ఈకారన్తసద్ధానం నామికపదమాలా యోజితబ్బా. ఏత్తఙ్ఘో ఈకారన్తసద్ధా నామ -

“మాతులానీ చ భగినీ, భిక్షునీ సాముగీ అజీ;
వాపీ పోక్తరణీ దేవీ, నాగీ యక్ష్తినీ రాజినీ.

దాసీ చ బ్రాహ్మణీ ముట్ట-స్పృతినీ సీఘయాయినీ;
సాకియానీ”తి చాదీని, పయోగాని భవన్తి హి.

తత్ర “పోక్తరణీ దాసీ, బ్రాహ్మణీ”ద్వాదినం గతి;
అష్టాధాపి సియా గాథా-చుణ్ణియేసు యథారహం.

“కుసావతీ”తిఆదీనం, గాథాస్వేవ విసేసతో;
రూపాని అష్టాధా హోన్తి, ఏకవచనతో వదే.

“కాసీ అవన్తి”ఇచ్ఛాదీ, బహువచనతో వదే;
“చన్దవతీ”తిఆదీని, పయోగస్సానురూపతో.

తథా హి “పోక్తరణ్ణో సుమాపితా. తా చ సత్తసతా భరియా, దాస్యో సత్తసతాని చ. దారకే చ అహం నేస్సం , బ్రాహ్మణ్యా
పరిచారకే. నజ్జో సన్దన్తి. నజ్జా నేరజ్జారాయ తీరే. లక్ఖ్యా భవ నివేసనం.

బారాణస్యం మహారాజ, కాకరాజా నివాసకో;
అసీతియా సహస్సేహి, సుపత్తో పరివారితో.

రాజా యథా వేస్సవణో నళిణ్ణ”న్తి

ఏవమాదీనం పాళీనం దస్సనతో పోక్తరణీ ఇచ్ఛాదీనం నామికపదమాలాయో సవిసేసా యోజేతబ్బా. కథం? ‘పోక్తరణీ,
పోక్తరణీ, పోక్తరణియా, పోక్తరణ్ణో. పోక్తరణీ”న్తిఆదినా వత్వా కరణసమ్పదాననిస్సక్కసామివచనట్టానే “పోక్తరణియా,
పోక్తరణ్ణా”తి ఏకవచనాని వత్తబ్బాని. భుమ్మవచనట్టానే పన “పోక్తరణియా, పోక్తరణ్ణా, పోక్తరణియం, పోక్తరణ్ణా”న్తి చ
ఏకవచనాని వత్తబ్బాని. సబ్బత్థే చ పదాని పరిపుణ్ణాని కాతబ్బాని. తథా “దాసీ, దాసీ, దాసియో, దాస్యో. దాసిం, దాసియం,
దాసీ, దాసియో, దాస్యో”తి వత్వా కరణవచనట్టానాదీసు “దాసియా, దాస్యా”తి ఏకవచనాని వత్తబ్బాని. భుమ్మవచనట్టానే
పన “దాసియా, దాస్యా, దాసియం, దాస్య”న్తి చ ఏకవచనాని వత్తబ్బాని. సబ్బత్థే పదాని పరిపుణ్ణాని కాతబ్బాని. ఏత్థే పన
“యట్టియా పటికోటితి, ఘరే జాతంవ దాసియం. పుసిస్సామి విముత్తియ”న్తి పయోగానం దస్సనతో అంవచనస్స
యమాదేసవసేన “దాసియ”న్తి వుత్తం. తేసు చ “ఘరే జాతంవ దాసియ”న్తి ఏత్థే అంవచనస్స యమాదేసతో అణ్ణోపి
సద్దనయో లబ్బతి. కథం? యథా దహరీ ఏవ “దహరియా”తి వుచ్చతి, ఏవం దాసీ ఏవ “దాసియా”తి.

ఏత్థే పన “పస్సామి వోహం దహరిం, కుమారిం చారుదస్సన”న్తి చ “యే తం జిణ్ణస్స పాదంసు, ఏవం దహరియం
సతి”న్తి చ పాళి నిదస్సనం , ఉపయోగవచనిచ్చాయ “దాసియ”న్తి వుత్తం, ఇమస్మిం పనాధిప్పాయే “దాసియా, దాసియా,
దాసియాయో. దాసియం, దాసియా, దాసియాయో. దాసియాయా”తి కణ్ణానయేనేవ నామికపదమాలా భవతి
“కుమారియా”తి సద్దస్సేవ. తథా హి “కుమారియే ఉపసేనియే”తి పాళి దిస్సతి. తథా “పుప్పవతియా, పుప్పవతియం,

పుష్పవతియాయ, పుష్పవతియాయం, భోతి పుష్పవతియే”తి కణ్ణానయనిస్సితేన ఏకవచననయేన నామికపదమాలా భవతి.

ఏత్త పన “అతీతే అయం బారాణసీ పుష్పవతియా నామ అహోసి. రాజాసి లుద్దకమ్మో, ఏకరాజా పుష్పవతియాయం. ఉయ్యస్సు పుట్టేన పుష్పవతియాయా”తి పాళి చ అట్టకథాపారో చ నిదస్సనం. అపరో నయో – “దాసియా దహరియా కుమారియా”తిఆదీసు కకారస్స యకారాదేసోపి దట్టబ్బో. బ్రాహ్మణీసద్దస్స తు “బ్రాహ్మణీ, బ్రాహ్మణీ, బ్రాహ్మణీయో, బ్రాహ్మణ్యో. బ్రాహ్మణీ”నిఆదీని వత్వా కరణవచనట్టానాదీసు “బ్రాహ్మణీయా, బ్రాహ్మణ్యా”తి ఏకవచనాని వత్తబ్బాని, సబ్బత్థ చ పదాని పరిపుణ్ణాని కాతబ్బాని. నదీసద్దస్స “నదీ, నదీ, నదియో, నజ్జో. నది”నిఆదినా వత్వా “నదియా, నజ్జా”తి చ “నదియం, నజ్జ”ని చ వత్తబ్బం, సబ్బత్థ చ పదాని పరిపుణ్ణాని కాతబ్బాని. ఇత్తిలిజ్జేసు హి పచ్చత్తబహువచనే దిట్టేయేవ ఉపయోగబహువచనం అనాగతమ్మి దిట్టమేవ హోతి, తథా ఉపయోగబహువచనే దిట్టేయేవ పచ్చత్తబహువచనం అనాగతమ్మి దిట్టమేవ హోతి, కరణసమ్మదాననిస్సక్కసామిభుమ్మవచనానమ్మి అజ్ఞాతరస్మిం దిట్టేయేవ అజ్ఞాతరం దిట్టమేవ హోతి. తథా హి “దాసా చ దాసో అనుజీవినో చా”తి ఏత్త “దాసో”తి పచ్చత్తబహువచనే దిట్టేయేవ అపరమ్మి “దాసో”తి ఉపయోగబహువచనం తంసదిసత్తా దిట్టమేవ హోతి.

“సక్కో చ మే వరం దజ్జా, సో చ లబ్బేథ మే వరో;
ఏకరత్తం ద్వరత్తం వా, భవేయ్యం అభిపారకో;
ఉమ్మాదన్త్యా రమిత్వాన, సివిరాజా తతో సియ”ని

ఏత్త “ఉమ్మాదన్త్యా”తి కరణవచనే దిట్టేయేవ తంసదిసాని సమ్మదాననిస్సక్కసామిభుమ్మవచనానిపి దిట్టానియేవ హోన్తి. “బ్రాహ్మణ్యా పరిచారకే”తి ఏత్త “బ్రాహ్మణ్యా”తి సామివచనే దిట్టేయేవ తంసదిసాని కరణసమ్మదాననిస్సక్కభుమ్మవచనానిపి దిట్టానియేవ హోన్తి. “సేతి భూమ్యా అనుత్థున”ని ఏత్త “పథబ్యా చారుపుబ్బజ్జీ”తి ఏత్త చ “భూమ్యా, పథబ్యా”తి సత్తమియా ఏకవచనే దిట్టేయేవ తంసదిసాని కరణసమ్మదాననిస్సక్కసామివచనానిపి దిట్టానియేవ హోన్తి. “బారాణస్యం మహారాజా”తి ఏత్త “బారాణస్య”ని భుమ్మవచనే దిట్టేయేవ తంసదిసాని అజ్ఞానిపి “బ్రాహ్మణ్యం ఏకాదస్యం పఞ్చమ్మ”నిఆదీని భుమ్మవచనాని దిట్టానియేవ హోన్తి.

గణ్ఠిన్తి చ తాదిసాని రూపాని పుబ్బాచరియాసభాపి గాథాభిసంభరణవసేన. సాసనేపి పన ఏతాదిసాని రూపాని యేభుయ్యేన గాథాసు సన్దిస్సన్తి.

కుసావతీ. కుసావతిం. కుసావతియా, కుసావత్వా. కుసావతియం, కుసావత్వం. భోతి కుసావతి.

బారాణసీ. బారాణసిం. బారాణసియా, బారాణస్యా. బారాణసియం, బారాణస్యం, బారాణస్సం ఇచ్చపి, భోతి బారాణసి.

నళినీ. నళినిం. నళినియా, నళిన్ణా. నళినియం, నళిన్ణం. భోతి నళిని. అజ్ఞానిపి యోజేతబ్బాని.

గాథావిసయం పన పత్వా “కుసావతిమ్మి, బారాణసిమ్మి, నళినిమ్మి”తిఆదినా సద్దరూపానిపియోజేతబ్బాని. తథా హి పాళియం “కుసావతిమ్మి”ఆదీని మ్హియన్తాని ఇత్తిలిజ్జరూపాని గాథాసుయేవ పఞ్జాయన్తి, న చుణ్ణియపదరచనాయం.

అక్షరసమయే పన తాదిసాని రూపాని అనివారితాని “నదిష్టా చా”తిఆదిదస్సనతో. యం పన అటకథాసు చుణ్ణియపదరచనాయం “సమ్మాదిట్టిష్ఠి”తిఆదికం ఇత్తిలిజ్జరూపం దిస్సతి, తం అక్షరవిపల్లాసవసేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం చుణ్ణియపదట్టానే “సమ్మాదిట్టియం పటిసన్దియం సుగతియం దుగ్గతియ”న్తిఆదిదస్సనతో. అయం పనేత్త నియమో సుగతసాసనే గాథాయం చుణ్ణియపదట్టానే చ “కణ్ఠో రత్తి ఇత్తి యాగు వధూ”తి ఏవం పఞ్చన్తేహి ఇత్తిలిజ్జేహి సద్ధిం నా స స్మా స్మిం వ్హా మ్హిఇచ్చేతే సద్ధా సరూపతో పరత్తం న యన్తి. మ్హిసద్ధో పన గాథాయం ఇవణ్ణన్తేహి ఇత్తిలిజ్జేహి సద్ధిం పరత్తం యాతి. తత్తిదం వుచ్చతి -

“గాథాయం చుణ్ణియే చాపి, నా సస్మాదీ సరూపతో;
నాకారన్తఇవణ్ణన్త-ఇత్తితి పరతం గతా.

మ్హిసద్ధో పన గాథాయం, ఇవణ్ణన్తిత్తిభి సహ;
యతో పరత్తమేతస్స, పయోగాని భవన్తి హి.

యథా బలాకయోనిమ్హి, న విజ్జతి పుమో సదా;
కుసావభిమ్హి నగరే, రాజా ఆసి మహీపతీ”తి.

ఏవం కుసావతీ ఇచ్చాదీని అజ్ఞాథా భవన్తి, నగరనామత్తా పనేకవచనానిపి, న జనపదనామాని వియ బహువచనాని. “కాసీ, కాసియో. కాసీహి, కాసీభి. కాసీనం. కాసీసు. భోతియో కాసియో. ఏవం అవన్తి అవన్తియో”తిఆదినాపి నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. అజ్ఞానిపి పదాని గహేతబ్బాని. ఏవం కాసీఇచ్చాదీని జనపదనామత్తా రూళ్ళీవసేన బహువచనానేవ భవన్తి అత్తస్స ఏకత్తేపి.

చన్దవతీ, చన్దవతిం, చన్దవతియా, చన్దవతియం, భోతి చన్దవతి, ఏవం ఏకవచనవసేన వా, చన్దవతియో, చన్దవతియో, చన్దవతీహి, చన్దవతీభి, చన్దవతీనం, చన్దవతీసు, భోతియో చన్దవతియో, ఏవం బహువచనవసేన వా నామికపదమాలా వేదితబ్బా, అజ్ఞానిపి పదాని యోజేతబ్బాని. “చన్దవతీ”ఇచ్చాదీని హి ఏకిస్సా బహూనశ్చేత్తీనం పణ్ణత్తిభావతో పయోగానురూపేన ఏకవచనవసేన వా బహువచనవసేన వా యోజేతబ్బాని భవన్తి. ఏస నయో అజ్ఞాత్రాపి.

సవినిచ్చయోయం ఈకారన్తిత్తిలిజ్జానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఈకారన్తతాపకతికం ఈకారన్తిత్తిలిజ్జం నిట్టితం.

ఇదాని భూధాతుమయానం ఈకారన్తిత్తిలిజ్జానం అప్పసిద్ధత్తా అజ్ఞోన ఈకారన్తిత్తిలిజ్జేన నామికపదమాలం పూరేస్సామ -

యాగు, యాగూ, యాగుయో. యాగుం, యాగూ, యాగుయో. యాగుయా, యాగూహి, యాగూభి. యాగుయా, యాగూనం. యాగుయా, యాగూహి, యాగూభి. యాగుయా, యాగూనం. యాగుయా, యాగుయం, యాగూసు. భోతి యాగు, భోతియో యాగూ, యాగుయో.

ఏవం “ధాతు ధేను కాసు దద్దు కణ్ణు కచ్చు రజ్జు”ఇచ్చాదీని. తత్ర ధాతుసద్దో
రసరుధిరమంసమేదన్వారుఅట్టిఅట్టిమిజ్జాసుక్కుసజ్ఞాతధాతువాచకో పుల్లిళ్ళో, సభావవాచకో పన సుగతాదీనం సారీరికవాచకో
లోకధాతువాచకో చ చక్ఖాదివాచకో చ ఇత్తిలిళ్ళో, భూ హూ కరపచాదిసద్దవాచకో ఇత్తిలిళ్ళోచేవ పుల్లిళ్ళో చ. అత్ర పనిత్తిలిళ్ళో
అధిప్పేతో.

సవినిచ్చయోయంఉకారన్తిత్తిలిళ్ళానం నామికపదమాలావిభాగో.

ఉకారస్తతాపకతికం ఉకారన్తిత్తిలిళ్ళం నిట్టితం.

ఇదాని భూసద్దాదీనం నామికపదమాలం వక్ఖామ పుట్టాచరియమతం పురేచరం కత్వా -

జమ్బూ, జమ్బూ, జమ్బుయో. జమ్బుం, జమ్బూ, జమ్బుయో. జమ్బుయా, జమ్బూహి, జమ్బూభి. జమ్బుయా,
జమ్బూనం. జమ్బుయా, జమ్బూహి, జమ్బూభి. జమ్బుయా , జమ్బూనం. జమ్బుయా, జమ్బుయం, జమ్బూసు. భోతి
జమ్బు, భోతియో జమ్బూ, జమ్బుయో. యమకమహాథేరమతం.

ఏత్త జమ్బూసద్దస్స ఇత్తిలిళ్ళత్తం “అమ్బా సాలా చ జమ్బుయో”తిఆదినా పసిద్ధం. “ఇమే తే జమ్బుకా రుక్ఖా”తి ఏత్త
పన రుక్ఖసద్దం అపేక్షిత్యా “జమ్బుకా”తి పుల్లిళ్ళనిద్దేసో కతోతి దట్టట్టం. తథా హి జమ్బూతి కథేతట్టాతి జమ్బుకా. కే రే గే
సద్దేతి ధాతు. అథ వా ఇత్తిలిళ్ళవసేన జమ్బూ ఏవ జమ్బుకా, జమ్బుకా చ తా రుక్ఖా చాతి జమ్బుకారుక్ఖా, యథా
లజ్జాదీపో, పుల్లిళ్ళపక్ఖే వా సమాసవసేన “జమ్బుకరుక్ఖా”తి వత్తట్టే గాథావిసయత్తా ఛన్దానురక్ఖణత్తం దీఘం కత్వా
“జమ్బుకారుక్ఖా”తి వుత్తం “సరణాగమనే కఇచ్చి”తి ఏత్త వియ.

భూ, భూ, భుయో. భుం, భూ, భుయో. భుయా, భూహి, భూభి. భుయా, భూనం. భుయా, భూహి, భూభి. భుయా,
భూనం. భుయా, భుయం, భూసు. భోతి భు, భోతియో భూ, భుయో.

ఏవం “అభూ, అభూ, అభుయో. అభుం, అభూ, అభుయో. అభుయా”తిఆదినా యోజేతట్టా. అత్ర “అభుం మే కథం
ను భణసి, పాపకం వత భాససీ”తి నిదస్సనపదం.

“వధూ చ సరభూ చేవ, సరబూ సుతనూ చమూ;
వామూరూ నాగనాసూరూ”, ఇచ్చాదీ జమ్బుయా సమా.

ఇదం పన సుఖుమం రానం సుట్టు మనసి కాతట్టం. “వదఞ్ఞా, వదఞ్ఞా, వదఞ్ఞాయో. వదఞ్ఞాం, వదఞ్ఞా, వదఞ్ఞాయో.
వదఞ్ఞాయా”తి జమ్బూసమం యోజేతట్టం. ఏవం “మగ్గఞ్ఞా ధమ్మఞ్ఞా కతఞ్ఞా”ఇచ్చాదీసుపి.

నను చ భో -

“సోహం నూన ఇతో గన్త్వా, యోనిం లద్ధాన మానుసిం;
వదఞ్ఞా సీలసమ్మన్నో, కాహామి కుసలం బహు”న్తి

ఏవమాదిప్పుయోగదస్సనతో వదజ్ఞాసద్దాదీనం పుల్లిజ్ఞభావో పసిద్ధో, ఏవం సంతే కస్మా ఇథ ఇత్థిలిజ్ఞనయో దస్సితోతి?
వదజ్ఞాఇచ్చాదీనం ఏకంతపుల్లిజ్ఞభావాభావతో ద్విలిజ్ఞాని తేసం వాచ్చలిజ్ఞత్తా. తథా హి -

“సాహం గత్వా మనుస్సత్తం, వదజ్ఞా వీతమచ్చరా;
సజ్ఞే దానాని దస్సామి, అప్పమత్తా పునప్పున”ని చ,

“కోధనా అకతజ్ఞా చా”తి చ ఇత్థిలిజ్ఞపయోగికా బహూ పాళియో దిస్సంతి, తస్మా ఏవం నీతి అప్పేహి రపితా.

సవినిచ్చయోయం ఊకారన్తిత్థిలిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఊకారంతాపకతికం ఊకారన్తిత్థిలిజ్ఞం నిట్టితం.

ఓకారంతపదం భూధాతుమయం ఇత్థిలిజ్ఞమప్పసిద్ధం, అజ్ఞాం పనోకారంతం ఇత్థిలిజ్ఞం పసిద్ధం.

ఓకారంతం ఇత్థిలిజ్ఞం, గోసద్ధోతి విభావయే;
గోసద్ధస్సేవ పుల్లిజ్ఞే, రూపమస్సాహు కేచన;

తథా హి కేచి “గో, గావో, గవో. గావు”నిఆదినా నయేన వుత్తాని పుల్లిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స రూపాని వియ ఇత్థిలిజ్ఞస్స
గోసద్ధస్స రూపాని ఇచ్చంతి, తేసం మతే మజ్ఞే భిన్నసువణ్ణానం వణ్ణవిసేసాభావో వియ రూపవిసేసాభావతో గోసద్ధస్స
ఇత్థిలిజ్ఞభావపటిపాదనం అనిజ్ఞానక్ఖమం. కస్మాతి చే? యస్మా మాతుగామసద్ధస్స “మాతుగామో, మాతుగామా.
మాతుగామ”నిఆదినా నయేన ద్వే పదమాలా కత్వా ఏకా పుల్లిజ్ఞస్స పదమాలా, ఏకా ఇత్థిలిజ్ఞపదమాలాతి వుత్తవచనం
వియ ఇదం వచనం అప్పే పటిభాతి, తస్మా అనిజ్ఞానక్ఖమం.

అపిచ ఇత్థిలిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స రూపేసు పుల్లిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స రూపేహి సమేసు సంతేసు కథం గోసద్ధస్స ఇత్థిలిజ్ఞభావో
సియా? రూపమాలావిసేసాభావతో. యథా హి రత్తి అగ్గి అట్టిసద్దానం ఇకారంతభావేన సమత్తేపి
ఇత్థిలిజ్ఞపుమనపుంసకలిజ్ఞలక్ఖణభూతో రూపమాలావిసేసో దిస్సతి. యథా పన ద్విన్నం ధాతుసద్దానం
పుమిత్థిలిజ్ఞపరియాపన్నానం రూపమాలావిసేసో దిస్సతి, న తథా తేహోచరియేహి అభిమతస్స ఇత్థిలిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స
రూపమాలావిసేసో దిస్సతి. యథా పన ద్విన్నం ధాతుసద్దానం పుమిత్థిలిజ్ఞపరియాపన్నానం రూపమాలావిసేసో భవతి,
యథా ద్విన్నం గోసద్దానం పుమిత్థిలిజ్ఞపరియాపన్నానం రూపమాలావిసేసేన భవితబ్బం, యథా చ ద్విన్నం ఆయుసద్దానం
పున్నపుంసకలిజ్ఞపరియాపన్నానం రూపమాలావిసేసో దిస్సతి, తథా ద్విన్నం గోసద్దానం పుమిత్థిలిజ్ఞపరియాపన్నానం
రూపమాలావిసేసేన భవితబ్బం. అవిసేసత్తే సతి కథం తేసం పుమిత్థిలిజ్ఞవత్తానం సియా, కథిచ్చ
విసదావిసదాకారవోహారతా సియా. ఇదం తానం అతీవ సణ్ణసుఖుమం పరమగమ్మీరం మహాగహనం న సక్కా సబ్బసత్తానం
మూలభాసాభూతాయ సబ్బజ్ఞాజినేరితాయ మాగధికాయ సభావనిరుత్తియా నయం సమ్మా అజానంతేన
అకతజ్ఞాణసమ్భారేన కేనచి అజ్ఞోగాహేతుం వా విజటితుం వా, అప్పాకం పన మతే ద్విన్నం గోసద్దానం రూపమాలావిసేసో
చేవ దిస్సతి, పుమిత్థిలిజ్ఞవత్తానచ్చ దిస్సతి, విసదావిసదాకారవోహారతా చ దిస్సతి, నపుంసకలిజ్ఞస్స
తదుభయముత్తాకారవోహారతా చ దిస్సతీతి దట్ఠబ్బం.

ఇదాని ఇమస్సత్తస్స ఆవిభావత్తం ఇమస్మిం రానే ఇమం నీతిం ఠపేస్సామ. ఏవజ్ఞో సతి పరియత్తిసాసనే పటిపన్నకా నిక్కుఙ్ఘభావేన న కిలమిస్సన్తి. ఏత్థ తావ అత్థగ్గహణే విజ్ఞానం కోసల్లుప్పాదనత్తం తిస్సో నామికపదమాలాయో కథేస్సామ - సేయ్యథిదం?

గావీ, గావీ, గావియో. గావిం, గావీ, గావియో. గావియా, గావీహి, గావీభి. గావియా, గావీనం. గావియా, గావీహి, గావీభి. గావియా , గావీనం. గావియా, గావియం, గావీసు. భోతి గావి, భోతియో గావీ, గావియో.

అయం గోసద్ధతో విహితస్స ఈపచ్చయస్స వసేన నిప్పన్నస్స ఇత్థివాచకస్స ఈకారన్తిత్థిలిఙ్గస్స గావీసద్ధస్స నామికపదమాలా.

గో, గావో, గవో. గావుం, గావం, గవం, గావో, గవో. గావేన, గవేన, గోహి, గోభి. గావస్స, గవస్స, గవం, గున్నం, గోనం. గావా, గావస్మా, గావమ్మా, గవా, గవస్మా, గవమ్మా, గోహి, గోభి. గావస్స, గవస్స, గవం, గున్నం, గోనం. గావే, గావస్మిం, గావమ్మి, గవే, గవస్మిం, గవమ్మి, గావేసు, గవేసు, గోసు. భో గో, భవన్తో గావో, గవో.

అయం పుమవాచకస్స ఓకారన్తపుల్లిఙ్గస్స గోసద్ధస్స నామికపదమాలా.

గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో. గావం, గవం, గావిం, గావో, గావీ గవో. గోహి, గోభి. గవం, గున్నం, గోనం. గోహి, గోభి. గవం, గున్నం, గోనం. గోసు. భోతి గో, భోతియో గావో, గావీ, గవో. అయం పుమిత్థివాచకస్స ఓకారన్తస్సిత్థిపుల్లిఙ్గస్స గోసద్ధనామికపదమాలా.

ఏత్థ పన “గావు”న్తి పదం ఏకన్తపుమవాచకత్తా న వుత్తన్తి దట్టబ్బం, ఏకన్తపుమవాచకత్తాస్స ఆహచ్చపాళియా జాయతి “ఇథ పన భిక్షవే వస్సూపగతం భిక్షుం ఇత్థి నిమన్తేసి ‘ఏహి భన్తే, హిరణ్ణం వా తే దేమి, సువణ్ణం వా తే దేమి, ఖేత్తం వా తే దేమి, వత్తుం వా తే దేమి, గావుం వా తే దేమి, గావిం వా తే దేమి. దాసం వా తే దేమి, దాసిం వా తే దేమి, ధీతరం వా తే దేమి భరియత్థాయ, అహం వా తే భరియా హోమి, అజ్ఞం వా తే భరియం ఆనేమీ’తి” ఏవం ఆహచ్చపాళియా జాయతి.

ఏత్థ హి “గావు”న్తి వచనేన పుమా వుత్తో, “గావి”న్తి వచనేన ఇత్థి, యం పన ఇమిస్సం ఓకారన్తిత్థిలిఙ్గపదమాలాయం “గావీ”తి పదం చతుక్ఖత్తుం వుత్తం, తం “కజ్ఞా”తి పదం వియ ఇత్థిలిఙ్గస్స అవిసదాకారవోహరతావిజ్ఞాపనే సమత్తం హోతి. న హి ఇతరేసు లిఙ్గేసు సమానసుతికభావేన చతుక్ఖత్తుం ఆగతపదం ఏకమ్మి అత్థి, “గావీ గావి”న్తి చ ఇమేసం సద్ధానం కత్థవి రానే ఇత్థిపుమేసు సామజ్ఞావసేన పవత్తిం ఉపరి కథయిస్సామ. యా పనమ్మేహి ఓకారన్తిత్థిలిఙ్గస్స “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో. గావం, గవం, గావి”న్తిఆదినా నయేన పదమాలా కతా, తత్థ గోసద్ధతో సియోనం ఈకారాదేసో అంవచనస్స చ ఇంకారాదేసో భవతి, తేన ఓకారన్తిత్థిలిఙ్గస్స “గావీ గావీ గావి”న్తి రూపాని దస్సితాని. తథా హి ముఖమత్తదీపనియం సద్ధసత్తవిదునా వజిరబుద్ధాచరియేన నిరుత్తినయే కోసల్లవసేన గోసద్ధతో యోనమీకారాదేసో వుత్తో. యథా పన గోసద్ధతో యోనమీకారాదేసో భవతి, తథా సిస్సీకారాదేసో అంవచనస్స చ ఇంకారాదేసో భవతి. అత్రిమా నయగ్గాహపరిదీపనియో గాథా -

ఈపచ్చయా సిద్ధేస్వపి, “గావీ గావీ”తిఆదిను;
పరమేకవచనాది-అన్తేను జినసాసనే.

వదతా యోనమీకారం, గోసద్దస్సిత్తియం పన;
అవిసదత్తమక్ఖాతుం, నయో దిన్నోతి నో రుచి.

కిఞ్చ భియ్యో అటకథాను చ -

“గావో”తి వత్వా “గావి”న్తి-వచనేన పనిత్తియం;
అవిసదత్తమక్ఖాతుం, నయో దిన్నోతి నో రుచి.

తథా హి సమన్తపాసాదికాదీసు అటకథాను “చేకో హి గోపాలకో సక్ఖరాయో ఉచ్చగ్గేన గోహత్వా రజ్జుదణ్డహత్తో పాతోవ వజం గన్త్యా గావో పిట్టియం పహరిత్వా పలిఘథమ్మమత్తకే నిసిన్నో ద్వారం పత్తం పత్తం గావిం ‘ఏకో ద్వే’తి సక్ఖరం ఖిపిత్వా గణేతీ”తి ఇమస్మిం పదేసే “గావో”తి వత్వా “గావి”న్తి వచనేన ఇత్తిపుమవాచకస్స ఓకారన్తిత్తిలిజ్జస్స గోసద్దస్స అవిసదాకారవోహరతా విహితా. “గావో”తి హి ఇమినా సామజ్ఞాతో ఇత్తిపుమభూతా గోణా గహితా, తథా “గావి”న్తి ఇమినాపి ఇత్తిభూతో పుమభూతో చ గోణో. ఏవం “గావో”తి చ “గావి”న్తి చ ఇమే సద్ధా సద్దసత్తవిదూహి అటకథాచరియేహి నిరుత్తినయకుసలతాయ సమానలిజ్జవసేన ఏకస్మింయేవ పకరణే ఏకస్మింయేవ వాక్యే పిణ్డీకతా. యది హి ఇత్తిలిజ్జే వత్తమానస్స ఇత్తిపుమవాచకస్స ఓకారన్తిత్తిలిజ్జస్స గోసద్దస్స పదమాలాయం “గావీ గావి”మిచ్చేతాని రూపాని న లభ్యేయ్యం, అటకథాయం “గావో”తి వత్వా “గావి”న్తిచ్చేవ వత్తబ్బం సీయా, “గావి”న్తి పన న వత్తబ్బం. యథా చ పన అటకథాచరియేహి “గావో”తి ఇత్తిపుమవసేన సట్టేసం గున్నం సజ్ఞాహకవచనం వత్వా తేయేవ గావో సన్ధాయ పున “ద్వారం పత్తం పత్తం గావి”న్తి సద్దరచనం కుబ్బింసు, తస్మా “గావి”న్తి ఇదమ్మి సబ్బసజ్ఞాహకవచనమేవాతి దట్టబ్బం. అసబ్బసజ్ఞాహకవచనం ఇదం గావీసద్దేన ఇత్తియాయేవ గోహతబ్బత్తాతి చే? న, పకరణవసేన అత్తన్తరస్స విదితత్తా. న హి సబ్బవజేసు “ఇత్తియాయేవ వసన్తి, న పుమానో”తి చ, “పుమానోయేవ వసన్తి, న ఇత్తియో”తి చ సక్కా వత్తుం. అపిచ “గావిమ్మి దిస్వా పలాయన్తి ‘భిక్షూ’తి మజ్జమానా”తి పాళి దిస్సతి, ఏత్థాపి “గావి”న్తి వచనేన ఇత్తిభూతో పుమభూతో చ సబ్బో గో గహితోతి దట్టబ్బం. ఇతరథా “ఇత్తిభూతోయేవ గో భిక్షూతి మజ్జాతబ్బో”తి ఆపజ్జతి. ఇతి పాళినయేన ఇత్తిలిజ్జే వత్తమానమ్మా ఇత్తిపుమవాచకస్మా గోసద్దతో అంవచనస్స ఇంకారాదేసో హోతీతి విజ్ఞాయతి.

వజిరబుద్ధాచరియేనపి గోసద్దతో ఈపచ్చయే కాతబ్బేపి అకత్వా యోనమీకారాదేసో కతో. తస్మాధిస్సాయో ఏవం సీయా గోసద్దతో ఈపచ్చయే కతే సతి ఈపచ్చయవసేన “గావీ”తి నిప్పన్నసద్దో యత్త కత్థచి వినయే “మిగీ మోరీ కుక్కుటీ”ఇచ్ఛాదయో వియ ఇత్తివాచకోయేవ సీయా, న కత్థచిపి ఇత్తిపుమవాచకో, తస్మా సాసనానుకూలప్పయోగవసేన యోనమీకారాదేసో కాతబ్బోతి. ఇతి వజిరబుద్ధాచరియమతే గోసద్దతో యోనం ఈకారాదేసో హోతీతి జాయతి.

కిఞ్చ భియ్యో - యస్మా అటకథాచరియేహి “గావో పిట్టియం పహరిత్వా”తిఆదినా నయేన రచితాయ “ద్వారం పత్తం పత్తం గావిం ‘ఏకో ద్వే’తి సక్ఖరం ఖిపిత్వా గణేతీ”తి వచనపరియోసానాయ సద్దరచనాయం “ఏకో గావీ, ద్వే గావీ”తి అత్తయోజనానయో వత్తబ్బో హోతి, “గావి”న్తి ఉపయోగవచనఞ్చ దిస్సతి. ఇతి అటకథాచరియానం మతే గోసద్దతో సీయోనమీకారాదేసో అంవచనస్స ఇంకారాదేసో హోతీతి జాయతి. తస్మాయేవమ్మేహి యా సా ఓకారన్తతాపకతికస్స

ఇత్తిలిజ్జస్సు గోసద్దస్సు “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో, గావం, గావి”ని ఆదినా నయేన పదమాలా రపితా, సా పాళినయానుకూలా అట్టకథానయానుకూలా కచ్చాయనాచరియమతం గహేత్వా పదనిష్పత్తిజనకస్సు గరునో చ మతానుకూలా, “గావీ”తి పదస్సు చతుష్టత్తుం ఆగతత్తా పన ఓకారన్తిత్తిలిజ్జస్సు గోసద్దస్సు అవిసదాకారవోహరత్తశ్చ సాధేతి. ఇచ్చేసా పాళినయాదీసు ఇాణేన సమ్మా ఉపపరిక్ఖీయమానేసు అతీవ యుజ్జతి, నట్టేత్థ అప్పమత్తకోపి దోసో. ఏత్థ పన పచ్చత్తోపయోగాలపనానం బహువచనత్థానే “గావియో”తి పదశ్చ కరణసమ్మదాననిస్సక్కుసామీనమేకవచనత్థానే “గావియా”తి పదశ్చ కరణనిస్సక్కునం బహువచనత్థానే “గావీహి గావీభీ”తి పదాని చ సమ్మదానసామీనం బహువచనత్థానే “గావీన”ని పదశ్చ భుమ్మవచనత్థానే “గావియా, గావియం, గావీసు”తి పదాని చాతి ఇమాని విత్థారతో సోళస పదాని ఏకన్తేన ఈపచ్చయవసేన సిద్ధత్తా ఏకన్తిత్తివాచకత్తా చ న వుత్తానీతి దట్టబ్బం.

అయం పనేత్థ నిచ్చయో వుచ్చతే సోతూనం నిక్కుఙ్ఖభావాయ – ఇత్తిలిజ్జపదేసు హి “గావీ గావి”ని ఇమాని ఈపచ్చయవసేన వా ఈకారింకారాదేసవసేన వా సిజ్జన్తి. ఏతేసు పచ్చిమనయో ఇధాధిప్పేతో, పుబ్బనయో అఙ్గాత్థ. తథా “గావీ గావి”ని ఇమాని ఈపచ్చయవసేనపి సిద్ధత్తా యేభుయ్యేన ఇత్తివాచకాని భవన్తి ఈకారింకారాదేసవసేనపి సిద్ధత్తా. కత్థచి ఏకక్ఖణేయేవ సబ్బసఙ్గాహకవసేన ఇత్తిపుమవాచకాని భవన్తి. ఏతేసుపి పచ్చిమోయేవ నయో ఇధాధిప్పేతో, పుబ్బనయో అఙ్గాత్థ. “గావియో. గావియా, గావీహి, గావీభి. గావీనం. గావియం, గావీసు”తి ఏతాని పన ఈపచ్చయవసేనేవ సిద్ధత్తా సబ్బధాపి ఇత్తీనంయేవ వాచకాని భవన్తి. ఇత్తిభూతేస్సేవ గేదబ్బేసు లోకసజ్జేతవసేన విసేసతో పవత్తత్తా ఏకన్తతో ఇత్తిదబ్బేసు పవత్తాని “మిగీ మోరీ కుక్కుటీ”ఇచ్చాదీని పదాని వియ. కేఞ్చాపి పన “నదీ మహీ”ఇచ్చాదీనిపి ఇత్తిలిజ్జాని ఈపచ్చయవసేనేవ సిద్ధాని, తథాపి తాని అవిఙ్గాణకత్తా తదత్థానం ఇత్తిదబ్బేసు వత్తన్తీతి వత్తుం న యుజ్జతి. ఇత్తిపుమనపుంసకభావరహితా హి తదత్థా. యస్మా పన ఇత్తిలిజ్జే గోసద్దే ఏనయోగో ఏసుకారో చ న లబ్బతి, తస్మా “గావేన గవేన గావేసు గవేసు”తి పదాని న వుత్తాని. యస్మా చ ఇత్తిలిజ్జేన గోసద్దేన సద్ధిం సస్మాస్మింవచనాని సరూపతో పరత్తం న యన్తి, తస్మా “గావస్సు గవస్సు గావస్మా గవస్మా గావస్మిం గవస్మి”ని పదాని న వుత్తాని. యస్మా చ తత్థ స్మావచనస్సు ఆదేసభూతో ఆకారో చ వ్హాకారో చ న లబ్బతి, తస్మా “గావా గవా గావమ్హా గవమ్హా”తి పదాని న వుత్తాని. యస్మా చ స్మింవచనస్సు ఆదేసభూతో ఏకారో చ వ్హికారో చ న లబ్బతి, తస్మా “గావే గవే గావమ్హి గవమ్హి”తి పదాని న వుత్తాని. అపిచ “యాయ తాయ”తి ఆదీహి సమానాధికరణపదేహి యోజేతుం అయుత్తత్తాపి “గావేన గవేన”తి ఆదీని ఇత్తిలిజ్జత్థానే న వుత్తాని. తథా హి “యాయ తాయ”ఇచ్చాదీహి సద్ధిం “గావేన గవేన”తి ఆదీని న యోజేతబ్బాని ఏకన్తపుల్లిగ్గరూపత్తా.

కేచి పనేత్థ వదేయుం – యా తుమ్హేహి ఓకారన్తతాపకతికస్సు ఇత్తిలిజ్జస్సు గోసద్దస్సు “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో”తి ఆదినా నయేన పదమాలా రపితా, సా “మాతుగామో ఇత్థీ మాతుగామా ఇత్థియో”తి వుత్తసదిసా చ హోతీతి? తన్న. మాతుగామఇత్థీసద్ధా హి నానాలిజ్జా పుమిత్తిలిజ్జభావేన, నానాధాతుకా చ గము ఇసుధాతువసేన, ఇమస్మిం పన రానే గో గావీసద్ధా ఏకలిజ్జా ఇత్తి లిజ్జభావేన, ఏకధాతుకా చ గముధాతువసేనాతి. యజ్జేవం గోణసద్దస్సు గోసద్దస్సాదేసవసేన కచ్చాయనేన వుత్తత్తా తదాదేసత్తం ఏకధాతుకత్తశ్చాగమ్మ తేనాపి సద్ధిం మిస్సేత్వా పదమాలా వత్తబ్బాతి? న, గోణసద్దస్సు అచ్చన్తపుల్లిగ్గత్తా అకారన్తతాపకతికత్తా చ. తథా హి సో విసుం పుల్లిగ్గత్థానే ఉద్దిట్తో. అయం పన “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో”తి ఆదికా పదమాలా ఓకారీకారన్తపదాని మిస్సేత్వా కతాతి న సల్లక్ఖేతబ్బా, అథ ఖో వికప్పేన గోసద్దతో పరేసం సి యో అంవచనానం ఈకారింకారాదేసవసేన వుత్తపదవన్తత్తా ఓకారన్తిత్తిలిజ్జపదమాలా ఇచ్చేవ సారతో పచ్చేతబ్బా.

ఇదాని గోసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళభావసాధకాని సుత్తపదాని లోకికప్పయోగాని చ కథయామ - “సయ్యథాపి భిక్షవే వస్సానం పచ్చిమే మాసే సరదసమయే కిట్టసమ్మాధే గోపాలకో గావో రక్తేయ్య, తా గావో తతో తతో దణ్డేన ఆకోటేయ్య.

అన్నదా బలదా చేతా, వణ్ణదా సుఖదా చ తా;

ఏతమత్తం వసం ఇత్వా, నాస్సు గావో హనింసు తే.

సబ్బా గావో సమాహరతి. గమిస్సున్తి భన్తే గావో వచ్చగిద్ధినియో”తి ఇమాని సుత్తపదాని. “గోసు దుయ్యమానాసు గతో”తిఆదీని పన లోకికప్పయోగాని. ఇతి గోసద్దస్సు ఇత్తిలిళ్ళభావోపి పుల్లిళ్ళభావో వియ సారతో పచ్చేతబ్బో.

తత్త “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో”తిఆదీని కిళ్ళాపి ఇత్తిలిళ్ళభావేన వుత్తాని, తథాపి యథాపయోగం “పజా దేవతా”తిపదాని వియ ఇత్తిపురిసవాచకానేవ భవన్తి, తస్మా ఇత్తిలిళ్ళవసేన “సా గో”తి వా “తా గావో”తి వా వుత్తే ఇత్తిపుమభూతా సబ్బేపి గోణా గహితాతి వేదితబ్బా. న హి ఈదీని రానే ఏకంతతో లిళ్ళం పధానం, అత్తోయేవ పధానో. “వజేగావో దుహన్తి”తి వుత్తే కిళ్ళాపి “గావో”తి అయం సద్దో పుమేపి వత్తతి, తథాపి దుహనక్రియాయ పుమే అసమ్భవతో అత్తవసేన ఇత్తియో జాయన్తే. “గావీ దుహన్తి”తి వుత్తే పన లిళ్ళవసేన అత్తవసేన చ వచనతో కో సంసయమాపజ్జిస్సతి విజ్ఞా. “తా గావో చరన్తి”తి వుత్తే ఇత్తిలిళ్ళవసేన వచనతో కదాచి కస్సుచి సంసయో సియా “నను ఇత్తియో”తి, పుల్లిళ్ళవసేన పన “తే గావో చరన్తి”తి వుత్తే సంసయో నత్తి, ఇత్తియో చ పుమానో చ జాయన్తే పుల్లిళ్ళబహువచనేన కత్థచి ఇత్తిపుమస్సు గహితత్తా. “అథేత్త సీహో బ్యగ్గా చా”తిఆదీసు వియ “గావీ చరన్తి”తి చ “గావిం పస్సన్తి”తి చ వుత్తే ఇత్తి విజ్ఞాయతే గావీసద్దేన ఇత్తియా గహితబ్బత్తా . లోకికప్పయోగేసు హి సాసనికప్పయోగేసు చ గావీసద్దేన ఇత్తి గయ్యతి. ఏకచ్చం పన సాసనికప్పయోగం సన్ధాయ “గావీ”తి, “గావి”న్తి చ “ఇత్తిపురిససాధారణవచనమవోచుమ్మ. తథా హి “సయ్యథాపి భిక్షవే దక్ఖో గోఘాతకో వా గోఘాతకన్తేవాసీ వా గావిం వధిత్వా చతుమహాపథే బిలసో విభజిత్వా నిసిన్నో అస్సా”తి పాళి దిస్సతి. అట్టకథాసు చ “గావో”తి ఇత్తిపుమసాధారణం సద్దరచనం కత్వా పున తదేవ ఇత్తిపుమం సన్ధాయ “ద్వారం పత్తం పత్తం గావి”న్తి రచితా సద్దరచనా దిస్సతి.

ఏత్త హి గోజాతియం రితా ఇత్థీపి పుమాపి “గావీ”తి సజ్ఞం గచ్చతి. వినేసతో పన “గావీ”తి ఇదం ఇత్తియా అధివచనం. తథా హి తత్త తత్త పాళిప్పదేసాదీసు “అచిరపక్కన్తస్సు భగవతో బాహియం దారుచీరియం గావీ తరుణవచ్చా అధిపతిత్వా జీవితా వోరోపేసీ”తి, “గావుం వా తే దేమి, గావిం వా తే దేమీ”తి చ “తిణసీహో కపోతవణ్ణగావీసదిసో”తి చ పయోగదస్సనతో ఇత్తి కథియతీతి వత్తబ్బం. గోసద్దేన పన “గోదుహనం. గద్దుహనం. గోఖీరం గోధనో గోరూపాని చా”తి దస్సనతో ఇత్థీపి పుమాపి కథియతీతి వత్తబ్బం.

ఇదాని ఓకారస్తస్సు ఇత్తిలిళ్ళస్సు గోసద్దస్సు పదమాలాయం పాళినయాదినిస్సితో అత్తయుత్తినయో వుచ్చతే విజ్ఞానం కోసల్లజననత్తం -

సా గో గచ్చతి, సా గావీ గచ్చతి, తా గావో, గావీ, గవో గచ్చన్తి. తం గావం, గావిం, గవం పస్సతి, తా గావో, గావీ, గవో పస్సతి. తాహి గోహి, గోభి కతం. తాసం గవం, గున్నం, గోనం దేతి. తాహి గోహి, గోభి అపేతి. తాసం గవం , గున్నం, గోనం సిజ్ఞాని. తాసు గోసు పతిట్టితం. భోతి గో త్వం తిట్ట, భోతియో గావో గావీ, గవా తుమ్హే తిట్టథ.

అపరోపి వుచ్చతే -

సా గో నదిం తరన్తి గచ్చతి, సా గావీ నదిం తరన్తి గచ్చతి, తా గావో, గావీ, గవో నదిం తరన్తియో గచ్చన్తి. తం గావం, గావిం, గవం నదిం తరన్తిం పస్సతి, తా గావో, గావీ, గవో నదిం తరన్తియో పస్సతి. తాహి గోహి, గోభి నదిం తరన్తిహి కతం. తాసం గవం, గున్నం, గోనం నదిం తరన్తీనం దేతి. తాహి గోహి, గోభి నదిం తరన్తిహి అపేతి. తాసం గవం, గున్నం, గోనం నదిం తరన్తీనం సంతకం. తాసు గోసు నదిం తరన్తీసు పతిట్తితన్తి.

తత్ర యా సా “గో, గావీ, గావో, గావీ, గవో”తిఆదినా ఓకారంతస్సిత్థిలిజ్జస్స గోసద్దస్స పదమాలా రపితా, సా “గో, గావో, గావో”తిఆదినా వుత్తస్స ఓకారంతపుల్లిజ్జస్స గోసద్దస్స పదమాలాతో సవిసేసా పచ్చత్తోపయోగాలపనట్టానే చతున్నం కజ్ఞాసద్దానం వియ గావీసద్దానం వుత్తత్తా. యస్మా పనాయం విసేసో, తస్మా ఇమస్స ఓకారన్తిత్థిలిజ్జస్స గోసద్దస్స అజ్ఞోసమిత్థిలిజ్జానం వియ అవిసదాకారవోహరతా సల్లక్ఖేతబ్బా, న పుల్లిజ్జానం వియ విసదాకారవోహరతా, నాపి నపుంసకలిజ్జానం వియ ఉభయముత్తాకారవోహరతా సల్లక్ఖేతబ్బా. ఏత్థ నిచ్చయకరణీ గాథా వుచ్చతి -

దువిన్నం ధాతుసద్దానం, యథా దిస్సతి నానతా;

గోసద్దానం తథా ద్విన్నం, ఇచ్చితబ్బావ నానతా.

తథా హి పుమిత్థిలిజ్జవసేన ద్విన్నం ధాతుసద్దానం విసేసో దిస్సతి. తం యథా?

ధాతు , ధాతూ, ధాతవో. ధాతుం, ధాతూ, ధాతవో. ధాతునా, ధాతూహి, ధాతూభి. ధాతుస్స, ధాతూనం. ధాతుస్మా, ధాతుమ్హా, ధాతూహి, ధాతూభి. ధాతుస్స, ధాతూనం. ధాతుస్మిం, ధాతుమ్హి, ధాతూసు. అయం పుల్లిజ్జవిసేసో.

ధాతు, ధాతూ, ధాతుయో. ధాతుం, ధాతూ, ధాతుయో. ధాతుయా, ధాతూహి, ధాతూభి. ధాతుయా, ధాతూనం. ధాతుయా, ధాతూహి, ధాతూభి. ధాతుయా, ధాతూనం. ధాతుయా, ధాతుయం, ధాతూసు. అయం ఇత్థిలిజ్జస్స విసేసో.

యథా చ ద్విన్నం ధాతుసద్దానం విసేసో పజ్ఞాయతి, తథా ద్విన్నమ్మి గోసద్దానం విసేసో పజ్ఞాయతేవ. యథా చ పున్నపుంసకలిజ్జానం ద్విన్నం ఆయుసద్దానం “ఆయు, ఆయూ, ఆయవో”తిఆదినా, “ఆయు, ఆయూ, ఆయూన్”తిఆదినా చ విసేసో పజ్ఞాయతి, యథా ద్విన్నమ్మి గోసద్దానం విసేసో పజ్ఞాయతేవ. తథా హి విసదాకారవోహరో పుల్లిజ్జం, అవిసదాకారవోహరో ఇత్థిలిజ్జం, ఉభయముత్తాకారవోహరో నపుంసకలిజ్జం.

ఇదాని ఇమమేవత్థం పాకటతరం కత్వా సజ్ఞేపతో కథయామ - పురిసోతి విసదాకారవోహరో, కజ్ఞాతి అవిసదాకారవోహరో, రూపన్తి ఉభయముత్తాకారవోహరో. పురిసో తిట్ఠతి, కజ్ఞా తిట్ఠతి, కజ్ఞా తిట్ఠన్తి, కజ్ఞా పస్సతి, భోతియో కజ్ఞా తిట్ఠథ, ఏత్థేకపదమసమం, చత్తారి సమాని. పురిసా తిట్ఠన్తి, పురిసా నిస్సటం, భవన్తో పురిసా గచ్చథ. కజ్ఞాయో తిట్ఠన్తి, కజ్ఞాయో పస్సతి, భోతియో కజ్ఞాయో గచ్చథ, తీణి తీణి సమాని. పురిసం పస్సతి, కజ్ఞం పస్సతి, ద్వే అసమాని. పురిసే పస్సతి, పురిసే పతిట్ఠితం, ద్వే సమాని. తేన పురిసేన కతం, తాయ కజ్ఞాయ కతం, తాయ కజ్ఞాయ దేతి, తాయ కజ్ఞాయ అపేతి, తాయ కజ్ఞాయ సంతకం, తాయ కజ్ఞాయ పతిట్ఠితం, ఏకమసమం, పంచ సమాని. ఏవం పుల్లిజ్జస్స విసదాకారవోహరతా దిస్సతి, ఇత్థిలిజ్జస్స అవిసదాకారవోహరతా దిస్సతి. నపుంసకలిజ్జస్స పన “రూపం, రూపాని, రూపా.

రూపం, రూపాని, రూపే. భో రూప, భవన్తో రూపాని, రూపా"తి ఏవం తీసు పచ్చత్తోపయోగాలపనట్టానేసు సనికారాయ విసేసాయ రూపమాలాయ వసేన ఉభయముత్తాకారవోహరతా దిస్సతి, పుమిత్తిలిజ్ఞానం తీసు రానేసు సనికారాని రూపాని సబ్బదా న సన్తి, ఇతి విసదాకారవోహరో పుల్లిజ్ఞం, అవిసదాకారవోహరో ఇత్తిలిజ్ఞం, ఉభయముత్తాకారవోహరో నపుంసకలిజ్ఞన్తి వేదితబ్బం.

అయం నయో "సద్ధా సతి హిరీ, యా ఇత్తి సద్ధా పసన్నా, తే మనుస్సా సద్ధా పసన్నా, పహూతం సద్ధం పటియత్తం, సద్ధం కుల"నిఆదీసు సమానసుతికసద్దేసుపి పదమాలావసేన లబ్బతేవ. యా చ పన ఇత్తిలిజ్ఞస్స అవిసదాకారవోహరతా వుత్తా, సా ఏకచ్ఛేసుపి సజ్ఞాసద్దేసు లబ్బతి. తథా హి వీసతిఆదయో నవుతిపరియన్తా సద్ధా ఏకవచనన్తా ఇత్తిలిజ్ఞాతి వుత్తా, ఏత్త "వీసతియా"తి పఞ్చక్షత్తుం వత్తబ్బం, తథా "తింసాయ"తిఆదీనం "నవుతియా"తి పదపరియన్తానం, ఏవం వీసతిఆదీనం కఙ్గాసద్దస్సేవ అవిసదాకారవోహరతా లబ్బతీతి అవగన్తబ్బం. యది ఏవం తిచతుసద్దేసు కథన్తి? తిచతుసద్దా పన యస్మా "తయో తిస్సో తీణి, చత్తారో చతురో చతస్సో చత్తారీ"తి అత్తనో అత్తనో రూపాని అభిధేయ్యలిజ్ఞానుగభత్తా యథాసకలిజ్ఞవసేన "పురిసా కఙ్గాయో చిత్తానీ"తిఆదీహి విసదావిసదోభయరహితాకారవోహరసజ్ఞాతేహి సద్దేహి యోగం గచ్ఛన్తి, తస్మా పచ్ఛేకలిజ్ఞవసేన విసదావిసదోభయరహితాకారవోహరాతి వత్తుమరహన్తి.

సబ్బనామేసుపి అయం తివిధో ఆకారో లబ్బతి రూపవిసేసయోగతో. కథం? పున్నపుంసకవిసయే "తస్స కస్స" ఇచ్ఛాదీని సబ్బాని సబ్బనామికరూపాని చతుత్థీఛట్టియన్తాని భవన్తి, ఇత్తిలిజ్ఞవిసయే "తస్సా కస్సా" ఇచ్ఛాదీని సబ్బనామికరూపాని తతియాచతుత్థీపఞ్చమీఛట్టిసత్తమియన్తాని భవన్తి, తస్మా సబ్బనామత్తేపి ఇత్తిలిజ్ఞస్స అవిసదాకారవోహరతా ఏకంతతో సమ్మటిచ్చితబ్బా. ఏత్త పన సులభాని చతుత్థీఛట్టిరూపాని అనాహరిత్వా సుదుల్లభభావేన తతియాపఞ్చమీసత్తమీరూపాని సాసనతో ఆహరిత్వా దస్సేస్సామ భగవతో పావచనే నిక్కఙ్ఘభావేన సోతూనం పరమసణ్ణసుఖుమఞ్జాణాధిగమత్థం. తం యథా? "ఆయస్మా ఉదాయా యేన సా కుమారికా తేనుపసజ్కమి, ఉపసజ్కమిత్వా తస్సా కుమారికాయ సద్ధిం ఏకో ఏకాయ రహో పటిచ్చన్నే ఆసనే అలంకమ్మనీయే నిసజ్జం కప్పేసీ"తి. ఏత్త "తస్సా"తి తతియాయ రూపం, "తస్సా"తి తతియాయ రూపే దిట్టేయేవ "సబ్బస్సా కతరిస్సా"తిఆదీని తతియారూపాని పాళియం అనాగతానిపిదిట్టానియేవ నామ తేసం అఙ్గామఙ్గాసమానగతికత్తా, దిట్టేన చ అదిట్టస్సపి యుత్తస్స గహేతబ్బత్తా. "కస్సాహం కేన హయామీ"తి ఏత్త "కస్సా"తి పఞ్చమియా రూపం, "కస్సా"తి పఞ్చమియా రూపే దిట్టేయేవ "సబ్బస్సా కతరిస్సా"తిఆదీని పఞ్చమియా రూపాని పాళియం అనాగతానిపి దిట్టానియేవ నామ. "అఙ్గాతరో భిక్కు వేసాలియం మహావనే మక్కటిం ఆమిసేన ఉపలాపేత్వా తస్సా మేఘునం ధమ్మం పటిసేవతి. అఙ్గాతరో భిక్కు అఙ్గాతరిస్సా ఇత్తియా పటిబద్ధచిత్తో హోతీ"తి చ ఏత్త "తస్సా అఙ్గాతరిస్సా"తి చ సత్తమియా రూపం, తస్మిం దిట్టేయేవ "సబ్బస్సా కతరిస్సా"తిఆదీని సత్తమియా రూపాని పాళియం అనాగతానిపి దిట్టానియేవ నామాతి.

నను చ భో "తస్సా కుమారికాయ సద్ధి"న్తి ఏత్త "తస్సా"తి ఇదం విభత్తివిపల్లాసేన వుత్తం, "తాయా"తి హిస్స అత్తో, తథా "కస్సాహం కేన హయామీ"తి ఇదమ్మి విభత్తివిపల్లాసేన వుత్తం. "కాయా"తి హిస్స అత్తో. "అఙ్గాతరిస్సా ఇత్తియా పటిబద్ధచిత్తో"తి ఏత్తాపి "అఙ్గాతరిస్సా"తి ఇదం విభత్తివిపల్లాసేన వుత్తం. "అఙ్గాతరిస్స"న్తి హిస్స అత్తోతి? తన్న, ఈదీసేసు చుణ్ణియపదవిసయేసు విభత్తివిపల్లాసస్స అనిచ్చితబ్బత్తా. నను చ భో చుణ్ణియపదవిసయేపి "సజ్ఞే గోతమి దేహీ"తిఆదీసు "సజ్ఞస్సా"తి విభత్తివిపల్లాసత్తం వదన్తి గరూతి? సచ్చం, తథాపి తాదీసేసు రానేసు ద్వే అధిప్పాయా భవన్తి

ఆధారపటిగ్గాహకభావేన భుమ్మసమ్మదానానమిచ్చితబ్బత్తా. తథా హి “సఙ్ఖస్స దేధా”తి వత్తుకామస్స సతో “సఙ్ఖే దేధా”తి వచనం న విరుజ్జతి, యుజ్జతియేవ. తథా “సఙ్ఖే దేధా”తి వత్తుకామస్సపి సతో “సఙ్ఖస్స దేధా”తి వచనమ్మి న విరుజ్జతి, యుజ్జతియేవ, యథా పన అలాబు లాబుసద్దేసు విసుం విసుం విజ్జమానేసుపి “లాబూని సీదన్తి సిలా ప్లవన్తి”తి ఏత్థ ఛన్దానురక్ఖణత్థం అకారలోపో హోతీతి అక్షరలోపో బుద్ధియా కరియతి. తథా “సఙ్ఖే గోతమి దేహి”తిఆదీసుపి బుద్ధియా విభత్తివిపల్లాసస్స పరికప్పనం కత్వా “సఙ్ఖస్సా”తి విపల్లాసత్థమిచ్చన్తి ఆచరియా. తస్మా “సఙ్ఖే గోతమి దేహి. వేస్సన్తరే వరం దత్వా”తిఆదీసు విభత్తివిపల్లాసో యుత్తో “తస్సా కుమారికాయా”తిఆదీసు పన న యుత్తో, విభత్తివిపల్లాసో చ నామ యేభుయ్యేన “నేవ దానం విరమిస్స”న్తిఆదీసు గాథాసు ఇచ్చితబ్బో.

తథాపి వదేయ్య యా సా తుష్ఠేహి “తస్సా మేధునం ధమ్మం పటిసేవతీ”తి పాళి ఆభతా, న సా సత్తమీపయోగా. “తస్సా”తి హి ఇదం ఛట్టియన్తపదం “తస్సామక్కటియాఅజ్ఞజాతే మేధునం ధమ్మం పటిసేవతీ”తి అత్తసమ్భవతోతి? తన్న, అట్టకథాయం “తస్సాతి భుమ్మవచన”న్తి వుత్తత్తా. కిఞ్చ భియ్యో - అట్టకథాయంయేవ “తస్సా చ సిక్ఖాయ సిక్ఖం పరిపూరేన్తో సిక్ఖతి, తస్మిఞ్చ సిక్ఖాపదే అవీతిక్కమన్తో సిక్ఖతీ”తి ఇమస్మిం పదేసే “తస్సా”తి భుమ్మవచనం నిద్దేసో కతోతి. నను చ భో తత్థాపి “తస్సా”తి ఇదం విభత్తివిపల్లాసవసేన భుమ్మత్తే సామివచనన్తి? “అతివియ త్వం విభత్తివిపల్లాసనయే కుసలోసి, విభత్తివిపల్లాసికో నామా”తి భవం వత్తబ్బో. యో త్వం ధమ్మసజ్ఞాహకత్థేరేహి వుత్తపాళిమ్మి ఉల్లజ్జసి, అట్టకథావచనమ్మి ఉల్లజ్జసి, అపరమ్మి తే నిద్దేసపాళిం ఆహరిస్సామ. సచే త్వం పణ్ణితజాతికో, సజ్ఞత్తిం గమిస్ససి. సచే అపణ్ణితజాతికో, అత్తనో గాహం అముఞ్చన్తోయేవ సజ్ఞత్తిం న గమిస్సతి, సాసనే చిత్తిం కత్వా సుణోహితి. “తస్మా హి సిక్ఖేథ ఇదేవ జన్తూ”తి ఇమిస్సా పాళియా అత్థం నిద్దీసన్తేన పభిన్నపటిసమ్మిదేన సత్తుకప్పేన అగ్గసావకేన ధమ్మసేనాపతినా ఆయస్మతా సారిపుత్తేన “ఇథాతి ఇమిస్సా దిట్టియా ఇమిస్సా ఖన్తియా ఇమిస్సా రుచియా ఇమస్మిం ఆదాయే ఇమస్మిం ధమ్మే”తి ఏవం “ఇమిస్సా”తి పదం భుమ్మవచనవసేన వుత్తం. తస్థో “ఇథా”తి పదస్స అత్తవాచకత్తా సత్తమియా రూపన్తి విజ్ఞాయతి. ఇతి “ఇమిస్సా”తి సత్తమియా రూపే దిట్టేయేవ “సబ్బస్సా కతరిస్సా”తిఆదీని సత్తమియా రూపాని పాళియం అనాగతానిపి దిట్టానియేవ నామ.

అపరమ్మి తే సబ్బలోకానుకమ్పకేన సబ్బజ్ఞానా ఆహచ్చభాసితం పాళిం ఆహరిస్సామ, చిత్తిం కత్వా సుణోహి, “అట్టానమేతం భిక్ఖవే అనవకానో, యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా అపుబ్బం అచరిమం ద్వే అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా ఉప్పజ్జేయ్యు”న్తి ఏత్థ “ఏకిస్సా”తి ఇదం సత్తమియా రూపం. ఏవం “ఏకిస్సా”తి సత్తమియా రూపే దిట్టేయేవ “సబ్బస్సా కతరిస్సా”తిఆదీని సత్తమియా రూపాని పాళియం అనాగతానిపి దిట్టానియేవ నామ. న హి సబ్బధాపి వోహారా సరూపతో పాళిఆదీసు దిస్సన్తి, ఏకచ్ఛే దిస్సన్తి, ఏకచ్ఛే న దిస్సన్తియేవ. అత్రిదం వుచ్చతి -

“తస్సా”ఇచ్చాదయో సద్ధా, “తాయ”ఇచ్చాదయో వియ;
 ఇ్శాయ్యా పఞ్చసు రానేసు, తతియాదీసు ధీమతా.

తిణ్ణన్నం పన నాదీనం, హోతి సబ్బపదేసతో;
 “తస్సా కస్సా”తిఆదీని, భవన్తి తతియాదిసు.

అత్ర పనాయం పాళినయవిభావనా అట్టకథానయవిభావనా చ - తస్మా కష్టాయ సద్ధిం గచ్ఛతి, తస్మా కష్టాయ కతం, తస్మా కష్టాయ దేతి, తస్మా కష్టాయ అపేతి, తస్మా కష్టాయ అయం కష్టా హీనా, తస్మా కష్టాయ అయం కష్టా అధికా, తస్మా కష్టాయ సంతకం, తస్మా కష్టాయ పతిష్ఠితన్తి. దుల్లభాయం నీతి సాధుకం చిత్తం కత్వా పరియాపుణితబ్ధా సాసనస్స చిరట్ఠితత్తం. ఏవం సబ్బధాపి పాళిఅట్టకథానయానుసారేన ఇత్థిలిజ్ఞస్స అవిసదాకారవోహరతా ఇతబ్బా.

ఏవం పన ఇత్వా విజ్ఞాజాతినా “ద్విన్నం గోసద్ధానం రూపమాలావిసేసేన లిజ్ఞనానత్తం హోతీ”తి నిట్టమేత్తావగన్తబ్బం. గోసద్ధో హి “పురిసో మాతుగామో ఓరోధో ఆపో సత్తా”తిఆదయో వియ న నియోగా విసదాకారవోహరో, నాపి “కష్టా రత్తి ఇత్థీ”తిఆదయో వియ నియోగా అవిసదాకారవోహరో. తథా హి అయం పుల్లిజ్ఞభావే ధాతుసద్ధో వియ విసదాకారవోహరో, ఇత్థిలిజ్ఞభావే అవిసదాకారవోహరో . ఇతి ఇమస్స అత్థస్స సోతూనం ఇాపనేన పరమసన్ఠాసుఖముఇాపపటిలాభత్తం “గో, గావీ గావో. గావిం, గవో”తిఆదినా ఓకారన్తస్స ఇత్థిలిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స ఆవేణికా నామికపదమాలా వుత్తా. ఏత్థ పన “గావి”న్తి ఏకక్వత్తుమాగతం, “గో గోహీ”తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “గావో గావీ గావ”న్తి త్రిక్వత్తుం, “గావియా”తి పఞ్చక్వత్తుం, ఏవమేత్థ పఞ్చక్వత్తుం ఆగతపదానం వసేన అవిసదాకారో దిస్సతీతి ఇదం ఇత్థిలిజ్ఞన్తి గహేతబ్బం. ఇమిత్థో నయం ముఞ్చిత్వా నత్తి అఞ్ఞో నయో యేన గోసద్ధో ఇత్థిలిజ్ఞో సీయా. తస్మా ఇదమేవ అమ్మాకం మతం సారతో పచ్ఛేతబ్బం. పుమిత్థిలిజ్ఞసజ్ఞాతానం ద్విన్నం గోసద్ధానం రూపమాలాయ నిబ్బిసేసతం వదన్తానం పన ఆచరియానం మతం పుల్లిజ్ఞే వత్తమానేన గోసద్ధేనిత్థిలిజ్ఞే వత్తమానస్స గోసద్ధస్స రూపమాలాయ సదిసత్తే సతి మాతుగామసద్ధస్స నామికపదమాలాయో సమం యోజేత్వా పుమిత్థిలిజ్ఞభావపరికప్పనం వియ హోతీతి న సారతో పచ్ఛేతబ్బం.

ఏత్థ పన కిఞ్చో లిజ్ఞసంసన్దనం కథయామ - హేత్థా నిద్దిట్టస్స ఓకారన్తపుల్లిజ్ఞస్స గోసద్ధస్స నామికపదమాలాయం “గావుం గావం గావేనా”తిఆదీని ఏకక్వత్తుమాగతాని, “గో గోహీ”తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “గావో గవో గవ”న్తి ఇమాని పన “సత్తా రాజా”తిఆదీని వియ త్రిక్వత్తుం, చతుక్వత్తుం వా పనేత్థ పఞ్చక్వత్తుం వా ఆగతపదాని న సన్తి. తదభావతో విసదాకారో దిస్సతి. పురిససద్ధస్స నామికపదమాలాయమ్మి “పురిసో పురిస”న్తిఆదీని ఏకక్వత్తుమాగతాని, “పురిసే”తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “పురిసా”తి త్రిక్వత్తుం. ఏవం విసదాకారో దిస్సతి. ఆకారన్తిత్థిలిజ్ఞస్స పన “కష్టా”న్తిఆదీని ఏకక్వత్తుమాగతాని, “కష్టాహీ”తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “కష్టాయో”తిఆదీని త్రిక్వత్తుం, “కష్టా”తి ఇదం చతుక్వత్తుం, “కష్టాయా”తి ఇదం పన పఞ్చక్వత్తుం. ఏవం అవిసదాకారో దిస్సతి. ఆకారన్తపుల్లిజ్ఞస్సతు “సత్థరీ”తిఆదీని ఏకక్వత్తుమాగతాని, “సత్థా”తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “సత్థా”తిఆదీని త్రిక్వత్తుం, ఏవం విసదాకారో దిస్సతి. ఇమినా నయేన సబ్బాసుపి పుమిత్థిలిజ్ఞపదమాలాసు విసదాకారో చ అవిసదాకారో చ వేదితబ్బో. నపుంసకలిజ్ఞస్స పన నామికపదమాలాయం “చిత్తేనా”తిఆదీని ఏకక్వత్తుమాగతాని, “చిత్త”న్తిఆదీని ద్విక్వత్తుం, “చిత్తానీ”తి ఇదం త్రిక్వత్తుం ఆగతం. అట్టి ఆయుసద్ధాదీసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్థ ఉభయముత్తాకారో దిస్సతి. కిఞ్చాపేత్థ చతుక్వత్తుం పఞ్చక్వత్తుం వా ఆగతపదానం అభావతో విసదాకారో ఉపలబ్ధమానో వియ దిస్సతి, తథాపి యస్మా “చిత్తం అట్టి ఆయు”తిఆదీని నపుంసకాని “గచ్ఛం అగ్గి భిక్షా”తిఆదీనం పుల్లిజ్ఞానం నయేన అప్పవత్తనతో విసదాకారఞ్చ, “రత్తి యాగా”తిఆదీనం ఇత్థిలిజ్ఞానం నయేన అప్పవత్తనతో అవిసదాకారఞ్చ ఉభయమనుపగమ్మ విసేసతో “చిత్తం, చిత్తాని, చిత్తా. చిత్తం, చిత్తాని, చిత్తే”తిఆదినా సనికారాయ రూపమాలాయ రూపవన్తాని భవన్తి, తస్మా తేసమాకారో ఉభయముత్తోతి దట్ఠబ్బో.

తివిధోపాయం ఆకారో సక్కుటభాసాసు న లబ్భతి. తేనేస సబ్బేసుపి బ్యాకరణసత్తేసు న వుత్తో. సబ్బసత్తానం పన మూలభాసాభూతాయ జినేరితాయ మాగధికాయ సభావనిరుత్తియా లబ్భతి. తథా హి అయం నిరుత్తిమజ్జాసాయం వుత్తో

కిం పనేతం లిజ్ఞం నామ? కేచి తావ వదన్తి -

“ధనకేసవతీ ఇత్థీ, మస్సువా పురిసో సియా. ఉభిన్నమన్తరం ఏతం, ఇతరో’భయముత్తకో’తి

వుత్తత్తా విసిట్టా ధనకేసాదయో లిజ్ఞ”న్తి, ఏతం న సబ్బత్త, గజ్ఞాసాలారుక్ఖాదీనం ధనాదినా సమ్మన్దాభావతో.

అపరే వదన్తి - “న లిజ్ఞం నామ పరమత్థతో కిఞ్చి అత్థి, లోకసజ్జేతరూహ్లో పన వోహరో లిజ్ఞం నామా”తి.

ఇదమేత్థ సన్నిట్టానం. సబ్బలిజ్ఞకోపి సద్దో హోతి తటం తటీ తటో’తి. యది చ పరమత్థతో లిజ్ఞం నామ సియా, కథం అజ్ఞామజ్ఞావిరుద్ధానం తేసం ఏకత్త సమావేసో భవతి, తస్మా యస్స కస్సచి అత్తస్స అవిసదాకారవోహరో ఇత్థిలిజ్ఞం, విసదాకారవోహరో పుల్లిజ్ఞం, ఉభయముత్తాకారవోహరో నపుంసకలిజ్ఞన్తి వేదితబ్బన్తి.

ఏత్థ పన నామికపదమాలాసజ్ఞాతపబన్ధవసేనేవ అవిసదాకారవోహరాదితా గహేతబ్బా, న ఏకేకపదవసేన. తథా హి “కజ్ఞా పురిసో చిత్త”న్తి చ, “కజ్ఞాయో పురిసా చిత్తానీ”తి చ ఏవమాదికస్స ఏకేకపదస్స అవిసదాకారవోహరాదితా న దిస్సతి. యస్మా పన పబన్ధవసేన విసదాకారవోహరాదిభావే సిద్ధేయేవ సముదాయావయవత్తా ఏకేకపదస్సపి అవిసదాకారవోహరాదితా సిజ్ఞితేవ.

కేచి పన నామికపదమాలాసజ్ఞాతం పబన్ధం అపరామసిత్వా ఏకేకపదవసేనేవ అవిసదాకారవోహరాదికం ఇచ్చన్తి, తే వత్తబ్బా “యది ఏకేకపదస్సేవ అవిసదాకారవోహరాదితా సియా, ఏవం సన్తే ‘కజ్ఞా పురిసా సత్థా గుణవా రాజా’తిఆదీనం పదానం ఆకారసుతివసేన, ‘పురిసో సత్థారో కజ్ఞాయో’తిఆదీనం పన ఓకారసుతివసేన, ‘చిత్తం పురిసం కజ్ఞా’న్తిఆదీనం అనుసారసుతివసేన అజ్ఞామజ్ఞాం సమానసుతిసమ్మవా కథం అవిసదాకారవోహరాదితా సియా”తి? కిఞ్చాపి తే ఏవం వదేయ్యం “సియా ఏవ, నానత్తం పన తేసం దుప్పటివేధ”న్తి. తే వత్తబ్బా “మా తుమ్హే ఏవమవచుత్థ, దుజ్ఞానతరమ్మి నిబ్బానం కథనసమత్థం పుగ్గలం నిస్సాయ జానన్తి, తస్మా సుట్ట ఉపపరిక్ఖిత్వా వదేధా”తి. ఏవఞ్చ పన వత్తా తతో ఉత్తరి తే పజ్ఞాం పుచ్చితబ్బా “బోధిసద్దో ఆయుసద్దో చ కతరలిజ్ఞో”తి. తే జానన్తా ఏవం వక్ఖన్తి “బోధిసద్దో ఇత్థిలిజ్ఞో చేవ పుల్లిజ్ఞో చ, ఆయుసద్దో చ పన నపుంసకలిజ్ఞో చ పుల్లిజ్ఞో చాతి ద్విలిజ్ఞా ఏతే సద్దా”తి. తే వత్తబ్బా “యది బోధిసద్దో చ ఆయుసద్దో చ ద్విలిజ్ఞా ఏతే సద్దా, ఏవం సన్తే ద్విన్నం బోధిసద్దానం ఏకపదభావేన వవత్థితానం అచ్చన్తసమానసుతికానం కథం అవిసదాకారవోహరతా చ విసదాకారవోహరతా చ సియా, కథఞ్చ పన ద్విన్నం ఆయుసద్దానం ఏకపదభావేన వవత్థితానం అచ్చన్తసమానసుతికానం ఉభయముత్తాకారవోహరతా చ విసదాకారవోహరతా చ సియా”తి? ఏవం వుత్తా తే అద్ధా కిఞ్చి ఉత్తరి అపస్సన్తా నిరుత్తరా భవిస్సన్తి. సద్దసత్థవిదూ పన సద్దసత్థతో నయం గహేత్వా వదన్తి -

“ఏసే’సా ఏత’మితి చ,

పసిద్ధి అత్తేసు యేసు లోకస్స;

‘ధీపుమనపుంసకానీ’తి,

పుచ్చస్తే తాని నామానీ"తి.

తేసం కిర అయమధిప్పాయో - “ఏసో పురిసో, ఏసో మాతుగామో, ఏసో రాజా, ఏసా ఇట్టి, ఏసా లతా, ఏతం నపుంసకం, ఏతం చిత్త”ని ఏవం పురిసాదీసు యేసు అత్తేసు లోకస్స “ఏసో ఏసా ఏత”ని చ పసిద్ధి హోతి, తేసు అత్తేసు తాని నామాని “పుమిత్తిసపుంసకలిగ్గానీ”తి పుచ్చన్తి, తంద్వారేన అజ్ఞానిపీతి. ఏవం వదస్తేహి తేహి “ఇమినా నామ ఆకారేన ‘ఏసో ఏసా ఏత’ని నామాని అజ్ఞాని చ పుల్లిగ్గాదినామం లభన్తి”తి అయం విసేసో న దస్సితో, సద్ధమ్మనయజ్ఞాహి పన నేరుత్తికేహి దస్సితో “యస్స కస్సచి అత్తస్స అవిసదాకారవోహరో ఇత్తిలిగ్గ”నిఆదినా.

కేచి పన “అవిసదాకారానం అత్తానం వాచకో వోహరో ఇత్తిలిగ్గ”నిఆదీని వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. యది హి అవిసదాకారానం అత్తానం వాచకో వోహరో ఇత్తిలిగ్గం, ఏవం సన్తే మాతుగామకలత్తకన్తకణ్ణకగుమ్మాదయోపి వోహరా ఇత్తిలిగ్గాని సీయుం అవిసదాకారత్తా తదత్తానం. యది పన విసదాకారానం అత్తానం వాచకో వోహరో పుల్లిగ్గం, ఏవం సన్తే “దేవతా సద్ధా ఇాణ”మిచ్చాదయోపి వోహరా పుల్లిగ్గాని సీయుం విసదాకారత్తా తదత్తానం. అథ వా యది అవిసదాకారానం అత్తానం వాచకో వోహరో ఇత్తిలిగ్గం, విసదాకారానం పనత్తానం వాచకో వోహరో పుల్లిగ్గం, ఏవం సన్తే ఏకస్సేవత్తస్స ఏకక్ఖణే ద్వీహి లిజ్జేహి న వత్తబ్బతా సీయా -

“అత్థకామోసి మే యక్ఖ, హితకామాసి దేవతే;

కరోమి తే తం వచనం, త్వంసి ఆచరియో మమా”తి.

యది చ ఉభయముత్తాకారానం అత్తానం వాచకో వోహరో నపుంసకలిగ్గం, ఏవం సన్తే ఉభయముత్తాకారానం అత్తానం తిణరుక్ఖాదీసు “ఇదం నామా”తి నియమాభావతో లిగ్గవచనం విరుద్ధం సీయా. అపిచ “పజ్ఞారతనం. సారిపుత్తమోగ్గల్లానం సావకయుగ”ని చ ఆదినా నపుంసకలిగ్గవచనేన తదత్తానమ్మి ఉభయముత్తాకారతా వుత్తా సీయా. అపిచ ఏకమ్మి తీరం “తటం తటీ తటో”తి తీహి లిజ్జేహి న వత్తబ్బం సీయా. ఏకమ్మి చ ఇాణం “పజ్ఞాణం పజ్ఞా పజాననా అమోహో”తిఆదినా తీహి లిజ్జేహి న వత్తబ్బం సీయా, తస్మా తం నయం అగ్గహేత్వా యథావుత్తోయేవ నయో గహేతబ్బో.

లోకస్మిజ్ఞో ఇట్ఠీనం హేట్ఠిమకాయో విసదో హోతి, ఉపరిమకాయో అవిసదో, ఉరమంసం అవిసదం, గమనాదీనిపి అవిసదాని . ఇట్ఠియో హి గచ్ఛమానా అవిసదం గచ్ఛన్తి, తిట్ఠమానా నిపజ్జమానా నిసీదమానా ఖాదమానా భుజ్జమానా అవిసదం భుజ్జన్తి. పురిసమ్మి హి అవిసదం దిస్సా “మాతుగామో వియ గచ్ఛతి తిట్ఠతి నిపజ్జతి నిసీదతి ఖాదతి భుజ్జతీ”తి వదన్తి. ఇతి యథా ఇట్ఠియో యేభుయ్యేన అవిసదాకారా, తథా యస్స కస్సచి సవిజ్ఞాణకస్స వా అవిజ్ఞాణకస్స వా అత్తస్స యే వోహరా యేభుయ్యేన అవిసదాకారా, తేయేవ ఇత్తిలిగ్గాని నామ భవన్తి. తం యథా? “కజ్ఞా దేవతా ధీతలికా దుబ్బా సద్ధా రత్తి ఇట్ఠి యాగు వధూ” ఇచ్చేవమాదీని. పురిసానం పన హేట్ఠిమకాయో అవిసదో హోతి, ఉపరిమకాయో విసదో, ఉరమంసం విసదం, గమనాదీనిపి విసదాని హోన్తి. పురిసా హి గచ్ఛమానా విసదం గచ్ఛన్తి, తిట్ఠమానా నిపజ్జమానా నిసీదమానా ఖాదమానా భుజ్జమానా విసదం భుజ్జన్తి. ఇట్ఠిమ్మి హి గమనాదీని విసదాని కురుమానం దిస్సా “పురిసో వియ గచ్ఛతీ”తిఆదీని వదన్తి. ఇతి యథా పురిసా యేభుయ్యేన విసదాకారా, తథా యస్స కస్సచి సవిజ్ఞాణకస్స వా అవిజ్ఞాణకస్స వా అత్తస్స యే వోహరా యేభుయ్యేన విసదాకారా, తేయేవ పుల్లిగ్గాని నామ భవన్తి. తం యథా? “పురిసో మాతుగామో ఓరోథో ఆపో రుక్ఖో మోహో సత్తా” ఇచ్చేవమాదీని. యథా చ పన నపుంసకా ఉభయముత్తాకారా, తథా యస్స

కస్సుచి సవిజ్ఞాణకస్సు వా అవిజ్ఞాణకస్సు వా అత్తస్సు యే వోహరా ఉభయముత్తాకారా, తేయేవ నపుంసకలిజ్ఞాని నామ భవంతి. తం యథా? “చిత్తం రూపం ఇత్థాగారం కలత్తం నాటకం రతనం జాణం అట్టి ఆయు”ఇచ్చేవమాదీని. ఇచ్చేవం నామికానం సబ్బేసమ్మి వోహరానం -

విసదావిసదాకారా, ఆకారోభయముత్తకో;

లిజ్ఞస్సు లక్ఖణం ఏతం, ఇయ్యం స్యాదిప్పబంతతో.

ఇదం తానం దుబ్బినివిజ్ఞం మహావనగహనం నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం కత్వా దస్సితం సాధుకం మనసి కాతబ్బం. ఇతి సబ్బేసం నామికపదానం పబంతిస్సితేన అవిసదాకారవోహరాదిభావేన ఇత్తిలిజ్ఞాదిభావస్సు సమ్భవతో ద్విన్నమ్మి గోసద్దానం పబంతిస్సితేన అవిసదాకారవోహరాదిభావేన యథాసకం ఇత్తిలిజ్ఞాదిభావో వేదితబ్బో.

సవినిచ్చయోయం ఓకారంతిత్తిలిజ్ఞస్సు నామికపదమాలావిభాగో.

ఓకారంతతాపకతికం ఓకారంతిత్తిలిజ్ఞం నిట్టితం.

ఏవం సబ్బధాపి ఆకారంత ఇవణ్ణంత ఉవణ్ణంతోకారంతవసేన చబ్బిధాని ఇత్తిలిజ్ఞాని నిరవసేసతో గహితాని భవంతి. ఏతేసు పన కేసఇచ్చి ఆకారంతానం ఈకారంతానఇచ్చ కత్తిచి పచ్చత్తేకవచనస్సు ఏకారాదేసవసేన యో పభేదో దిస్సతి, సో ఇదాని వుచ్చతి. తథా హి -

“న త్వం రాధ విజానాసి, అడ్డరత్తే అనాగతే;

అబ్బయతం విలపసి, విరత్తే కోసియాయనే”తి

ఇమస్మిం రాధజాతకే “విరత్తా”తి ఆకారంతవసేన వత్తబ్బే పచ్చత్తవచనస్సు ఏకారాదేసవసేన “విరత్తే”తి వుత్తం. తథా “కోసియాయనే”తి ఈకారంతవసేన వత్తబ్బే పచ్చత్తవచనస్సు ఏకారాదేసవసేన “కోసియాయనే”తి వుత్తం. తేన అట్టకథాచరియో “విరత్తే కోసియాయనేతి మాతా నో కోసియాయనే బ్రాహ్మణీ విరత్తా అష్టాకం పితరి నిప్పేమా జాతా”తి అత్తం సంవణ్ణేసి. నను చ భో పాళియం “విరత్తే”తి, “కోసియాయనే”తి చ పచ్చత్తవచనస్సు దస్సనతో “ఏకారంతమ్మి ఇత్తిలిజ్ఞం అట్టి”తి వత్తబ్బంతి? న వత్తబ్బం ఆకారీకారంతోగధరూపవిసేసత్తా తేసం రూపానం. ఆదేసవసేన హి సిద్ధత్తా విసుం ఏకారంతం ఇత్తిలిజ్ఞం నామ నత్తి, తస్మా ఇత్తిలిజ్ఞానం యథావుత్తా చబ్బిధతాయేవ గహితబ్బా.

ఇచ్చేవం ఇత్తిలిజ్ఞానం, పక్కిణ్ణనయసాలినీ;

పదమాలా విభత్తా మే, సాసనత్తం సయమ్మనో.

సద్ధనీతిసూరియోయం,

అనేకసువినిచ్చయరస్మికలాపో;

సంసయన్తకారనుదో,

కస్సు మతిపదుమం న వికాసే.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లతాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

ఇత్థిలిజ్ఞానం నామికపదమాలావిభాగో

అట్టమో పరిచ్ఛేదో.

౯. నపుంసకలింగనామికపదమాలా

అథ పుట్టాచరియమతం పురేచరం కత్వా నిగ్గహితస్తనపుంసకలింగానం “భూతం” ఇద్వాదికస్య పకతిరూపస్య
నామికపదమాలం వక్షామ -

చిత్తం, చిత్తాని. చిత్తం, చిత్తాని. చిత్తేన, చిత్తేహి, చిత్తేభి. చిత్తస్య, చిత్తానం. చిత్తా, చిత్తస్మా, చిత్తమ్హా, చిత్తేహి, చిత్తేభి.
చిత్తస్య, చిత్తానం. చిత్తే, చిత్తస్మిం, చిత్తమ్హి, చిత్తేసు. భో చిత్త, భో చిత్తా, భవంతో చిత్తాని. యమకమహాథేరమతం.

ఏత్థ కిడ్ధాపి “చిత్తా”తి పచ్చత్తబహువచనం “చిత్తే”తి ఉపయోగబహువచనస్స అనాగతం, తథాపి తత్థ తత్థ
అడ్డోసమ్మి తాదిసానం నిగ్గహితస్తనపుంసకరూపానం దస్సనతో విభజ్జపాళియస్స “ఛ చిత్తా అబ్యాకతా”తి ఆదిదస్సనతో
గహేతబ్బమేవ , తస్మా “చిత్తం, చిత్తాని, చిత్తా. చిత్తం, చిత్తాని, చిత్తే”తి కమో వేదితబ్బో. నిగ్గహితస్తానడ్డో నపుంసకలింగానం
కత్థచి ఓకారస్తపుల్లింగానం వియ పచ్చత్తోపయోగబహువచనాని భవంతి. తాని చ పుల్లిజ్ఞేన వా సలిజ్ఞేన వా అలిజ్ఞేన వా సద్ధిం
సమానాధికరణాని హుత్వా కేవలాని వా పావచనే సస్సరంతి. అత్ర “చత్తారో సతిపట్టానా. చత్తారో సమ్మప్పధానా. సట్టే
మాలా ఉపేన్తిమం. యస్స ఏతే ధనా అత్తి. చత్తారో మహాభూతా. తీణిన్ద్రియా. ద్వే ఇన్ద్రియా. దసిన్ద్రియా. ద్వే మహాభూతే
నిస్సాయ ద్వే మహాభూతా, పస్సా విజ్ఞాణా, చతురో అగ్గే అధిట్టాయ, సేమి వమ్మికమత్థకే, రూపా సద్ధా రసా గద్ధా. రూపే చ
సద్ధే చ అథో రసే చ. చక్షుస్స పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్షువిజ్ఞాణ”న్తి ఏవమాదయో అనేకసతా పాళిప్పదేసా దట్టబ్బా.

ఏత్థ పన “సతిపట్టానా”తి ఆదిని పదాని లింగవిపల్లాసవసేన వుత్తానీతి న గహేతబ్బాని సతిపట్టానసద్ధాదీనం
పఠమేకవచనత్థానే ఓకారస్తపుల్లింగానావేన రితభావస్స అదస్సనతో. “చత్తారో”తి ఆదినియేవ పన పదాని లింగవిపల్లాసవసేన
వుత్తానీతి గహేతబ్బాని నియోగా నిగ్గహితస్తేహి నపుంసకలింగానం సతిపట్టానసద్ధాదీహి సద్ధిం తేసం సమానాధికరణభావస్స
దస్సనతోతి.

కేచేత్థ వదేయ్యం - నను “సతిపట్టానో ధమ్మా, చిత్తో ధమ్మా, చిత్తా ధమ్మా”తి ఆదిప్పయోగదస్సనతో
సతిపట్టానసద్ధాదీనం ఓకారస్తపుల్లింగానావో లబ్బతి. ఏవం సంతే కస్మా తుమ్హేహి “సతిపట్టానసద్ధాదీనం పఠమేకవచనత్థానే
ఓకారస్తపుల్లింగానావేన రితభావస్స అదస్సనతో”తి వుత్తం, కస్మా చ ఏకంతతో సతిపట్టానసద్ధాదీనం నిగ్గహితస్తనపుంసకలింగానం
అనుమతా, నను “సతిపట్టానో ధమ్మా, చిత్తో ధమ్మా, చిత్తా ధమ్మా”తి ఆదిదస్సనతో “చత్తారో సతిపట్టానా”తి ఆదిసుపి
“సతిపట్టానసద్ధాదయో లింగవిపల్లాసవసేన వుత్తా”తి వత్తబ్బాతి? న వత్తబ్బా, కస్మాతి చే? “సతిపట్టానో ధమ్మా, చిత్తో
ధమ్మా, చిత్తా ధమ్మా”తి ఆదిసుపి సతిపట్టానచిత్తసద్ధాదీనం లింగవిపల్లాసవసేన అనిచ్ఛితబ్బతో. తత్థ హి పుల్లిజ్ఞేన
ధమ్మసద్ధేన యోజేతుం ధమ్మిస్సరో భగవా ధమ్మాపేక్షం కత్వా “సతిపట్టానో, చిత్తో, చిత్తా”తి చ అభాసి. కేవలా హి సతిపట్టాన
చిత్తసద్ధాదయో ఓకారస్తపుల్లింగానావేన కత్థచిపి యోజితా న సంతి, నిగ్గహితస్తనపుంసకభావేన పన యోజితా సంతి.

తథా హి “చిత్తో గహపతి”తి ఏత్థాపి పుల్లిజ్ఞగహపతిసద్ధం అపేక్షిత్వా విజ్ఞాణే పవత్తం చిత్తనామం పణ్ణత్తివసేన పుగ్గలే
ఆరోపేత్వా పుగ్గలవాచకం కత్వా “చిత్తో”తి వుత్తం. యది పన విజ్ఞాణసజ్ఞాతం చిత్తమధిప్పేతం సీయా, “చిత్త”మిచ్ఛేవ
వుచ్ఛేయ్య. తస్మా “చిత్తో గహపతి, చిత్తా ఇత్థి”తి ఆదిసు లింగవిపల్లానో న ఇచ్ఛితబ్బో సాపేక్షత్తా చిత్తసద్ధాదీనం. యథా చ
ఏత్థ, ఏవం “సతిపట్టానో ధమ్మా, చిత్తో ధమ్మా, చిత్తా ధమ్మా”తి ఆదిసుపి లింగవిపల్లానో న ఇచ్ఛితబ్బో. “చత్తారో

సతిపట్టానా”తిఆదీసు పన సతిపట్టానసద్దాదీనం అపేక్షితబ్బాని పదాని న సన్తి, యేహి తే పుల్లిజ్ఞాని సీయుం, తస్మా
 “చత్తారో”తిఆదీనియేవ పదాని పరివత్తేత్వా “చత్తారి, సబ్బాని, ఏతానీ”తి నపుంసకలిజ్ఞవసేన గహేత్వా “సతిపట్టానా ,
 సమ్మప్పధానా”తిఆదీహి పదేహి యోజేతబ్బాని. ఈదిసేసు రాసేసు కేచి అట్టకథాచరియా నికారలోపం ఇచ్చన్తి “యా పుట్టే
 బోధిసత్తానం, పల్లజ్ఞవరమాభుజే, నిమిత్తాని పదిస్సన్తి”తి ఏత్థ వియ. అదస్సనన్తో లోపో, తస్మా “చత్తారి సతిపట్టానాని,
 చత్తారి సమ్మప్పధానాని, సబ్బాని మాలానీ”తిఆదికా యోజనా కాతబ్బా.

కేచి పన “సబ్బే మాలా ఉపేన్తి మ”న్తి ఏత్థ మాలాసద్దం ఇత్థిలిజ్ఞన్తి మన్తోత్వా పుల్లిజ్ఞభూతం సబ్బేసద్దం ఇత్థిలిజ్ఞవసేన
 పరివత్తేత్వా “సబ్బా మాలా”తి అత్థం కథేన్తి. తం కేఞ్నాపి యుత్తతరం వియ దిస్సతి, తథాపి న గహేతబ్బం. న హి సో
 భగవా లిజ్ఞం నన్తోసి, న చ “సబ్బా మాలా ఉపేన్తి మ”న్తి ద్వే పదాని ఇత్థిలిజ్ఞాని కత్వా వత్తుం న సక్తి. యో ఏవం
 విసదిసలిజ్ఞాని పదాని ఉద్ధారేసి. జానన్తోయేవ పన భగవా వత్తుం సక్కిన్తోయేవ చ “సబ్బే మాలా ఉపేన్తి మ”న్తి
 విసదిసలిజ్ఞాని పదాని ఉద్ధారేసి, తస్మా పుల్లిజ్ఞభూతం సబ్బేసద్దం “సబ్బానీ”తి నపుంసకలిజ్ఞవసేన పరివత్తేత్వా
 విభజ్ఞపాళియం “తీణిన్ద్రియా”తి పదం వియ లుత్తనికారేన నపుంసకలిజ్ఞేన మాలాసద్దేన యోజేత్వా “సబ్బాని మాలానీ”తి
 అత్తో గహేతబ్బో కత్తచి “యస్స ఏతే ధనా అత్థీ”తి ఏత్థ వియ. ఏత్థ హి యస్స ఏతాని ధనానీతి అత్తో. ఇదమ్పేత్థ
 సల్లక్ఖితబ్బం. మాలాసద్దో ద్విలిజ్ఞో ఇత్థినపుంసకవసేన. తిట్టతు తస్సిత్థిలిజ్ఞత్తం సువిన్తోయ్యత్తా, నపుంసకత్తే పన తీణి
 మాలాని. “మాలేహి చ గన్ధేహి చ భగవతో సరీరం పూజేన్తి”తిఆదయో నపుంసకప్పయోగానిపి బహూ సన్దిస్సన్తితి.

యది పన భో మాలసద్దో ఇత్థినపుంసకవసేన ద్విలిజ్ఞో, “సబ్బే మాలా ఉపేన్తి మ”న్తి ఏత్థ మాలాసద్దస్స
 ఇత్థిలిజ్ఞభావపరికప్పనే కో దోసో అత్థీతి? అత్థేవ ఇత్థిలిజ్ఞసద్దస్స పుల్లిజ్ఞభూతేన సబ్బనామికపదేన సద్ధిం
 సమానాధికరణభావస్సాభావతో, నపుంసకలిజ్ఞస్స పన పుల్లిజ్ఞభూతేన సబ్బనామికపదేన సద్ధిం సమానాధికరణభావస్స
 ఉపలబ్ధనతో. తేనేవ చ “ఏతే ధనా”తిఆదయో పయోగా పావచనే బహుధా దిట్టా. ఏత్థాపి పన వదేయ్యం “ధనాతిఆదీని
 విపల్లాసవసేన పుల్లిజ్ఞానియేవ “ఏతే”తిఆదీహి సమానాధికరణపదేహి యోజితత్తా”తి. న, నపుంసకానియేవేతాని. యది హి
 “ధనా”తిఆదీని పుల్లిజ్ఞాని సీయుం, కత్తచి పచ్చత్తేకవచనటానే “ఏసో”తిఆదీహి ఓకారస్తసమానాధికరణపదేహి యోజితా
 ఓకారస్తధనసద్దాదయో సీయుం. తథారూపానం అభావతో పన “ధనా ఇన్ద్రియా విన్తోణా”తిఆదయో సద్దా
 నపుంసకలిజ్ఞానియేవ హోన్తి. అయం నయో పచ్చత్తబహువచనటానేయేవ లబ్ధతి. నపుంసకలిజ్ఞాని హి విసదాకారాని
 పుల్లిజ్ఞరూపాని వియ హుత్వా పుల్లిజ్ఞేహిపి సద్ధిం చరన్తి, నపుంసకా వియ పురిసవేసధారినో పురిసేహీతి
 నిట్టమేత్థావగన్తబ్బం.

అథాపి తే పుట్టే వుత్తవచనం పున పరివత్తేత్వా ఏవం వదేయ్యం “చిత్తో గహపతి, చిత్తా ఇత్థీ”తిఆదీసు చిత్తం ఏతస్స
 అత్థీతి చిత్తో, చిత్తం ఏతిస్సా అత్థీతి చిత్తా యథా “సద్ధో, సద్ధా”తి ఏవం అస్సత్థీతి అత్తవసేన గహేతబ్బతో లిజ్ఞవిపల్లాసో
 నిచ్చితబ్బో, “సతిపట్టానో ధమ్మో, చిత్తో ధమ్మో, చిత్తా ధమ్మా”తిఆదీని పన ఏవరూపస్స అత్తస్స అగ్గహేతబ్బతో
 “సతిపట్టానం ధమ్మో, చిత్తం ధమ్మో, చిత్తాని ధమ్మా”తి వత్తబ్బే లిజ్ఞవిపల్లాసేన “సతిపట్టానో ధమ్మో, చిత్తో ధమ్మో, చిత్తా
 ధమ్మా”తిఆది వుత్తన్తి లిజ్ఞవిపల్లాసో ఇచ్చితబ్బో”తి? తన్న, “చిత్తో గహపతి”తిఆదీసు పన “సతిపట్టానో ధమ్మో”తిఆదీసు చ
 చిత్తసతిపట్టానసద్దాదీనం గహపతి ధమ్మాదీనం అపేక్షనవసేన నిచ్చం పుల్లిజ్ఞభావస్స ఇచ్చితత్తా.

తథా హి ఏకస్తనపుంసకలిజ్ఞోపి పుష్కలసద్దాదయో అజ్ఞాస్సత్తస్సాపేక్షనవసేన “పుష్కలం అభిసజ్ఞారో”తి పుల్లిజ్ఞో జాతో, తథా ఏకస్తనపుంసకలిజ్ఞోపి పదుమ మజ్జలసద్దాదయో అజ్ఞాస్సత్తస్సాపేక్షనవసేన “పదుమో భగవా, పదుమా దేవీ, మజ్జలో భగవా, మజ్జలా ఇత్థీ”తి చ పుమిత్థిలిజ్ఞో జాతా. ఏకస్తపుల్లిజ్ఞోపి హత్తివిసేసవాచకా కాలావక గజ్ఞేయ్యసద్దాదయో కులాపేక్షనవసేన “కాలావక ఇచ్చ గజ్ఞేయ్య”తి ఆదినా నపుంసకలిజ్ఞో జాతా. తదపేక్షనవసేన హి అట్టకథాయం “కాలావకో చ గజ్ఞేయ్యో”తి ఆది పుల్లిజ్ఞనిద్దేసో దిస్సతి. ఏవం తంతదత్తానమపేక్షనవసేన తంతంపకతిలిజ్ఞం నాసేత్వా అపరం లిజ్ఞం పతిట్టాపేత్వా నిద్దేసో దిస్సతి, న చ తాని సబ్బానిపి లిజ్ఞాని తద్ధితవసేన అజ్ఞాలిజ్ఞాని జాతాని, అథ ఖో గహపతిధమ్మాదీనం అపేక్షనవసేనేవ అజ్ఞాలిజ్ఞాని జాతాని, తస్మా “పేతాని భోతి పుత్తాని, ఖాదమానా తువం పురే. సివిపుత్తాని చవ్ఠయ. ఏవం ధమ్మాని సుత్వాన, విప్పసీదన్తి పణ్ణితా”తి ఆదీసుయేవ లిజ్ఞవిపల్లాసో ఇచ్చితబ్బో అనజ్ఞాపేక్షకత్తా వుత్తధమ్మసద్దాదీనం, న పన “చిత్తో గహపతి, చిత్తా ఇత్థీ, సతిపట్టానో ధమ్మా, చిత్తో ధమ్మా, చిత్తా ధమ్మా”తి ఆదీసు చిత్తసద్దాదీనం విపల్లాసో ఇచ్చితబ్బో గహపతి ధమ్మాదీనం అపేక్షకత్తా తేనన్తి నిట్టమేత్థావగన్తబ్బం, ఇద ఇచ్చ ఏకచ్ఛానం సమ్మోహట్టానం, తస్మా సద్ధమ్మట్టితియా అయం నీతి సద్ధాసమ్మన్నేహి కులపుత్తేహి సాధుకం మనసి కాతబ్బా.

బదరతిత్థవిహారవాసీ ఆచరియధమ్మపాలో పన “అపరిమాణా పదా అపరిమాణా అక్ఖరా అపరిమాణా బృజ్జానాతి పాళిప్పదేసే “పదా అక్ఖరా బృజ్జానాతి లిజ్ఞవిపల్లాసో కతోతి దట్టబ్బ”న్తి ఆహ. ఏత్థాపి మయం “పదా”తి ఇదం “ఇన్ద్రియా రూపా”తి ఆదీని వియ నపుంసకలిజ్ఞమేవాతి వదామ ఓకారస్తవసేన పరమేకవచనస్తభావాభావతో, ఇతరద్వయం పన నపుంసకలిజ్ఞన్తిపి పుల్లిజ్ఞన్తిపి గహేతబ్బం నిగ్గహేతన్తోకారస్తవసేన పరమేకవచనస్తభావస్సూపలబ్ధనతో. తథా హి “పుత్తాని లతాని పబ్బతాని ధమ్మానీ”తి ఆదీనయేవ లిజ్ఞవిపల్లాసాని ఇచ్చితబ్బాని నిగ్గహేతస్తవసేన పరమేకవచనస్తతాయ అనుపలద్ధితో, తేన ఇచ్చోకారన్తాకారస్తవసేన పరమేకవచనస్తతాదస్సనతో. “జరాధమ్మం మా జీరీ”తి ఇదం పన అజ్ఞాపదత్తవసేన నపుంసకం జాతన్తి దట్టబ్బం.

భూతం, భూతాని, భూతా. భూతం, భూతాని, భూతే. భూతేన, భూతేహి, భూతేభి. భూతస్స, భూతానం. భూతా, భూతస్మా, భూతమ్మా, భూతేహి, భూతేభి. భూతస్స, భూతానం. భూతే, భూతస్మిం, భూతమ్హి, భూతేసు. భో భూత, భవన్తో భూతాని, భవన్తో భూతా. ఏవం చిత్తనయేన నామికపదమాలా భవతి.

ఇమినా నయేన “మహాభూతం భవితం భూనం భవన”మిచ్ఛాదీనం భూధాతుమయానం నిగ్గహేతస్తపదానం అజ్ఞోస ఇచ్చ “వత్త”మిచ్ఛాదీనం నిగ్గహేతస్తపదానం నామికపదమాలా వేదితబ్బా.

వత్తం రూపం సోతం ఘానం, దుష్ఠం పుప్పం ఝూనం ఇణ్ణం;
దానం సీలం పుష్కలం పాపం, వజ్జం సచ్చం యానం ఛత్తం.

సకటం కనకం తగరం నగరం, తరణం చరణం ధరణం మరణం;
నయనం వదనం కరణం లవనం, వసనం పవనం భవనం గగనం.

అమతం పుళినం మాలం, ఆసనం సవనం ముఖం;
పదుమం ఉప్పలం వస్సం, లోచనం సాధనం సుఖం.

తాణం మూలం ధనం కూలం, మజ్గలం నళినం ఫలం;
హిరణ్మయం అమృతం ధన్యం, జాలం లింగం పదం జలం.

అజ్ఞం పణ్డం సుసానం సం, ఆవుధం హదయం వనం;
సోపానం చీవరం పాణం, అలాతం ఇన్ద్రియం కులం.

లోహం కణం బలం పీఠం, అణ్డం ఆరమ్మణం పురం;
అరణ్డం తీరమస్సత్త-మిచ్ఛాదీని సముద్ధరే.

ఇమాని చిత్తసద్దేన సబ్బథాపి సదిసాని, ఇమాని పన విసదిసాని. సేయ్యథిదం -

“చమ్మం వేస్మ”న్తిఆదీని, ఏకధాయేవ భిజ్జరే;
“కమ్మం థామం గుణవ”న్తి-ఆదీని తు అనేకథా.

కథం?

చమ్మే, చమ్మస్మిం, చమ్మమ్మి, చమ్మని, వేస్మే, వేస్మస్మిం, వేస్మమ్మి, వేస్మని, ఘమ్మే, ఘమ్మస్మిం, ఘమ్మమ్మి,
ఘమ్మని. ఏవం అజ్ఞానిపి యోజేతబ్బాని.

కమ్మం, కమ్మాని, కమ్మా. కమ్మం, కమ్మాని, కమ్మే. కమ్మేన, కమ్మనా, కమ్మనా, కమ్మేహి, కమ్మేభి. కమ్మస్స,
కమ్మనో, కమ్మానం. కమ్మస్మా, కమ్మమ్మా, కమ్మనా, కమ్మేహి, కమ్మేభి. కమ్మస్స, కమ్మనో, కమ్మానం. కమ్మే,
కమ్మస్మిం, కమ్మమ్మి, కమ్మని, కమ్మేసు. భో కమ్మ, భవంతో కమ్మాని, భవంతో కమ్మా.

థామసద్దస్స పన తతియేకవచనట్థానాదీసు “థామేన, థామునా, థామస్స, థామునో”తి చ, “థామా, థామస్మా,
థామమ్మా, థామునా”తి చ యోజేతబ్బం.

వన్తు మన్తు ఇమన్తుపచ్చయవతం పన నిగ్గహీతన్తసద్ధానం “గుణవం చిత్తం, రుచిమం పుప్పం, పాపిమం కులం”
ఇచ్ఛాదిపయోగవసేన -

గుణవం , గుణవన్తాని, గుణవన్తా, గుణవన్తి. గుణవన్తం, గుణవన్తాని, గుణవన్తే గుణవన్తి. గుణవతా, గుణవన్తేన,
గుణవన్తేహి, గుణవన్తేభి. గుణవతో, గుణవన్తస్స, గుణవతం, గుణవన్తానం. గుణవతా, గుణవన్తా, గుణవన్తస్మా, గుణవన్తమ్మా,
గుణవన్తేహి, గుణవన్తేభి. గుణవతో, గుణవన్తస్స, గుణవతం, గుణవన్తానం. గుణవతి, గుణవన్తే, గుణవన్తస్మిం, గుణవన్తమ్మి,
గుణవన్తేసు. భో గుణవ, భవంతో గుణవన్తాని, గుణవన్తి.

ఏవం “రుచిమం, రుచిమన్తాని, రుచిమ”న్తిఇచ్ఛాదినా, “పాపిమం, పాపిమన్తాని, పాపిమ”న్తి ఇచ్ఛాదినా చ
యోజేతబ్బం. అపిచేట్థ “గుణవం బలవం యసవం సతిమం గతిమం”ఇచ్ఛాదినా పయోగా విత్థారేతబ్బా.

కరోన్తసద్దస్స “కరోన్తం చిత్తం, కరోన్తం కుల”న్తి పయోగవసేన -

కరోంతం, కరోంతాని, కరోంతా, కరోంతి. కరోంతం, కరోంతాని, కరోంతే, కరోంతి. కరోంతా, కరోంతన, కరోంతేహి, కరోంతేభి. కరోంతో, కరంతో, కరోంతస్స, కరోంతానం, కరంతం. కరోంతా, కరోంతా, కరోంతస్మా, కరోంతమ్మా, కరోంతేహి, కరోంతేభి. కరోంతో, కరంతో, కరోంతస్స, కరోంతానం, కరంతం. కరోంతి, కరోంతే, కరోంతస్మిం, కరోంతమ్మి, కరోంతేసు. భో కరోంత, భవంతో, కరోంతాని, కరోంతా, కరోంతితి యోజేతబ్బం.

గచ్చంతసద్దస్స తు “గచ్చంతం చిత్తం, గచ్చంతం కుల”న్తి పయోగవసేన -

గచ్చంతం, గచ్చంతాని, గచ్చంతా. గచ్చంతం, గచ్చంతాని, గచ్చంతే. గచ్చంతా, గచ్చంతేన, గచ్చంతేహి, గచ్చంతేభి. గచ్చంతో, గచ్చంతస్స, గచ్చంతానం, గచ్చంతం. గచ్చంతా, గచ్చంతా, గచ్చంతస్మా, గచ్చంతమ్మా, గచ్చంతేహి, గచ్చంతేభి. గచ్చంతో, గచ్చంతస్స, గచ్చంతానం, గచ్చంతం. గచ్చంతి, గచ్చంతే, గచ్చంతస్మిం, గచ్చంతమ్మి, గచ్చంతేసు. భో గచ్చం, భో గచ్చంతా, భవంతో గచ్చంతాని, గచ్చంతాతి యోజేతబ్బం.

ఏవం “చరంతం దదంతం తిట్టంతం చింతయంత”న్తిఆదీసుపి నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

మహంతసద్దస్స పన కోచి భేదో, తథా హి “బారాణసిరజ్జం నామ మహా”తి ఏవం “మహా”ఇతి నపుంసకపయోగదస్సనతో “మహంతం, మహా, మహంతాని, మహంతా. మహంతం, మహంతాని, మహంతే. మహంతా”తి కమో వేదితబ్బో. సబ్బానేతాని చిత్తసద్దేన విసదిసాని.

సవినిచ్చయోయం నిగ్గహీతంతనపుంసకలిఙ్గానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

అవణ్ణుకారంతతాపకతికం నిగ్గహీతంతం

నపుంసకలిఙ్గం నిట్టితం.

ఇదాని తస్సీలత్తస్స కతరస్సస్స అత్థవిభావి ఇచ్చేతస్స సద్దస్స నామికపదమాలం వక్ఖామ పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా -

అట్టి, అట్టి, అట్టిని. అట్టిం, అట్టి, అట్టిని. అట్టినా, అట్టిహి, అట్టిభి. అట్టిస్స, అట్టినో, అట్టినం. అట్టినా, అట్టిహి, అట్టిభి. అట్టిస్స, అట్టినో, అట్టినం. అట్టిస్మిం, అట్టిమ్మి, అట్టిసు. భో అట్టి, భవంతో అట్టి, భవంతో అట్టిని. యమకమహాథేరమతం.

కిఞ్చాపేత్థ నిస్సక్కవచనట్టానే “అట్టిస్మా, అట్టిమ్మా”తి పదాని అనాగతాని, తథాపి తత్త తత్త తంసదిసప్పయోగదస్సనా గహేతబ్బాని. యథా పన అట్టిసద్దస్స, ఏవం “సత్తి దధి వారి అక్ఖి అచ్చి”ఇచ్చాదీనమ్మి రూపాని భవన్తి.

అత్థవిభావి, అత్థవిభావీ, అత్థవిభావీని. అత్థవిభావిం, అత్థవిభావీ, అత్థవిభావీని. అత్థవిభావినా, అత్థవిభావీహి, అత్థవిభావీభి. అత్థవిభావిస్స, అత్థవిభావినో, అత్థవిభావీనం. అత్థవిభావినా, అత్థవిభావిస్మా అత్థవిభావిమ్మా, అత్థవిభావీహి, అత్థవిభావీభి. అత్థవిభావిస్స, అత్థవిభావినో, అత్థవిభావీనం. అత్థవిభావిస్మిం, అత్థవిభావిమ్మి, అత్థవిభావీసు. భో అత్థవిభావి, భవంతో అత్థవిభావీ, భవంతో అత్థవిభావీని.

ఏవం “ధమ్మవిభావి, చిత్తానుపరివత్తి, సుఖకారి” ఇచ్చాదీనిపి. తత్త అట్టి సత్తిఆదీని పధానలిజ్ఞాని అనజ్ఞాపేక్షకత్తా, అత్తవిభావి ధమ్మవిభావిఆదీని అప్పధానలిజ్ఞాని అజ్ఞాపేక్షకత్తా.

సవినిచ్చయోయం ఇకారంతనపుంసకలిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఇవణ్ణంతతాపకతికం ఇకారంతనపుంసకలిజ్ఞం నిట్టితం.

ఇదాని కతరస్సస్స గోత్రభు ఇచ్చేతస్స సద్దస్స నామికపదమాలం వక్ఖామ పుబ్బాచరియమతం పురేచరం కత్వా -

ఆయు, ఆయా, ఆయాని. ఆయుం, ఆయా, ఆయాని. ఆయునా, ఆయాహి, ఆయాభి. ఆయుస్స, ఆయునో, ఆయానం. ఆయునా, ఆయాహి, ఆయాభి. ఆయుస్స, ఆయునో, ఆయానం. ఆయుస్మిం, ఆయుమ్హి, ఆయాసు. భో ఆయు, భవంతో ఆయా, భవంతో ఆయాని. యమకమహాధేరమతం.

కిఞ్చాపేత్త నిస్సక్కువచనట్టానే “ఆయుస్మా, ఆయుష్వా”తి పదాని అనాగతాని, తథాపి తత్త తత్త తంసదిసప్పయోగదస్సనతో గహేతబ్బాని. ఏత్త చ ఆయుసద్దో పుంసపుంసకలిజ్ఞో దట్టబ్బో. తథా హి పాళియం అట్టకథాసు చ తస్స ద్విలిజ్ఞతా దిస్సతి. “పునరాయు చ మే లద్ధో, ఏవం జానాహి మారిస. ఆయు చస్సా పరిక్ఖీణో అహోసీ”తిఆదీసు హి ఆయుసద్దో పుల్లిజ్ఞో, తబ్బసేన “ఆయు, ఆయా, ఆయవో”తిఆదినా భిక్ఖునయేన యథాసమ్మవం నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. “అగ్గం ఆయు చ వణ్ణో చ. కిత్తకం పనస్స ఆయా”తిఆదీసు పన నపుంసకలిజ్ఞో, తబ్బసేన “ఆయు, ఆయా, ఆయానీ”తి యోజితా.

గోత్రభు, గోత్రభూ, గోత్రభూని. గోత్రభుం, గోత్రభూ, గోత్రభూని. గోత్రభునా, గోత్రభూహి, గోత్రభూభి. గోత్రభుస్స, గోత్రభునో, గోత్రభూనం. గోత్రభునా, గోత్రభుస్మా, గోత్రభుష్వా, గోత్రభూహి, గోత్రభూభి. గోత్రభుస్స, గోత్రభునో, గోత్రభూనం. గోత్రభుస్మిం, గోత్రభుమ్హి, గోత్రభూసు. భో గోత్రభు, భవంతో గోత్రభూ, భవంతో గోత్రభూని. భో గోత్రభూ, భో గోత్రభూని, ఏవం బహువచనం వా. అయమమ్మాకం మతం, ఏవం “చిత్తసహభు”ఇచ్చాదీనం భూధాతుమయానం ఉకారంతసద్దానం అజ్ఞోసమ్మి తంసదిసానం నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. పుగ్గలవాచకో పన ఉకారంతో గోత్రభూసద్దో పుల్లిజ్ఞపరియాపన్నత్తా సబ్బజ్ఞానయే పవిట్టో. తత్తజ్ఞో సద్దా నామ “చక్ఖు వసు ధను దారు తిపు మధు సింఘ హింఘ చిత్తగు”ఇచ్చాదయో.

సవినిచ్చయోయం ఉకారంతనపుంసకలిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో.

ఉవణ్ణోకారంతతాపకతికం

ఉకారంతనపుంసకలిజ్ఞం నిట్టితం.

ఏవం నిగ్గహేతంత ఇకారంత ఉకారంతవసేన తివిధాని నపుంసకలిజ్ఞాని నిరవసేసతో గహితానేవ హోన్తి. తేసు కేసఞ్చి నిగ్గహేతంతానం క్వచి పచ్చత్తేకవచనస్స బహువచనస్స ఏకారాదేసవసేన భేదో దిస్సతి. సేయ్యథిదం? “సుఖే దుక్ఖే. ఏకూనపజ్ఞాస ఆజీవకసతే ఏకూనపజ్ఞాస పరిబ్బాజకసతే”ఇచ్చేవమాది. నను భో ఏవంవిధానం రూపానం పాళియం దస్సనతో “ఏకారంతమ్మి నపుంసకలిజ్ఞం అట్టి”తి వత్తబ్బన్తి? న వత్తబ్బం నిగ్గహేతంతోగధరూపవిసేసత్తా తేసం రూపానం.

ఆదేసవసేన హి సిద్ధత్తా విసుం ఏకారంతం నపుంసకలిజ్ఞం నామ నత్తి. తస్మా నపుంసకలిజ్ఞానం యథావుత్తా తివిధతాయేవ గహేతబ్బాతి.

నపుంసకానమిచ్ఛేవం, లిజ్ఞానం నయసాలినీ;
పదమాలా విభత్తా మే, సాసనత్థం మహేసిసీ.

యస్సేసా పగుణా సద్ధ-నీతిరేసా సుభావితా;
సాసనే కులపుత్తానం, సరణం సో పరాయణం.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్ఠకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్థాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

నపుంసకలిజ్ఞానం పకతిరూపస్స నామికపదమాలావిభాగో

నవమో పరిచ్ఛేదో.

౧౦. లిఙ్గత్రయమిస్సకనామికపదమాలా

అధికూనకతో చేక-క్లరతో చ ఇతో పరం;
తీణి లిఙ్గాని మిస్సేత్వా, పదమాలమనాకులం.

నానాసుఖమసజ్కేత-గతేస్వత్తేసు విఙ్గానం;
గమ్భీరబుద్ధిచారత్తం, పవక్తామి యథాబలం.

ఇత్థీ థీ చ పభా భా చ, గిరా రా పవనం వనం;
ఉదకఇచ్చ దకం కఇచ్చ, వితక్కో ఇతి చాదయో.

భూ భూమి చేవ అరఙ్గాం, అరఙ్గానీతి చాదయో;
పఙ్గా పఙ్గాణం ఇాణఇచ్చ, ఇచ్చాదీ చ తిథా సీయుం.

కో వి సా చేవ భా రా చ, థీ థీ కు భూ తథేవ కం;
ఖం గో మో మా చ సం యం తం, కిమిచ్చాదీ చ ఏకికాతి.

అయం లిఙ్గత్రయమిస్సకో నామికపదమాలాఉద్దేశో. తత్ర ఇత్థీ, ఇత్థీ, ఇత్థియో. ఇత్థిం...పే.... భోతియో ఇత్థియో.

థీ థీ, థియో. థిం, థీ, థియో. థియా, థీహి, థీభి. థియా, థీనం. థియా, థీహి, థీభి. థియా, థీనం. థియా, థియం,
థీసు. భోతి థి, భోతియో థీ, భోతియో థియో. ఏత్త -

“కుక్కుటా మణయో దణ్డా, థియో చ పుఙ్గాలక్ష్మణా;
ఉప్పజ్జన్తి అపాపస్స, కతపుఙ్గాస్స జన్తునో;
థియా గుయ్యం న సంసేయ్య; థీనం భావో దురాజానో”తి

ఆదీని నిదస్సనపదాని.

పభా, పభా, పభాయో. పభం...పే.... భోతియో పభాయో.

భా, భా, భాయో. భం, భా, భాయో. భాయ, భాహి, భాభి. భాయ, భానం. భాయ, భాహి, భాభి. భాయ, భానం. భాయ,
భాయం, భాసు. భోతి భే, భోతియో భా, భోతియో భాయో. ఏత్త చ “భాకరో భాను”ఇచ్చాదీని నిదస్సనపదాని.

గిరా , గిరా, గిరాయో. గిరం...పే.... భోతియో గిరాయో. “వాచా గిరా బృహ్మణో. యే వోహం కిత్తయిస్సామి, గిరాహి
అనుపుబ్బసో”తి ఇమాని గిరాసద్దస్స ఇత్థిలిఙ్గభావే నిదస్సనపదాని.

సువణ్ణవాచకో రాసద్దో పుల్లిఙ్గో, ఇథ పన సద్దవాచకో రాసద్దో ఇత్థిలిఙ్గో.

రా, రా, రాయో. రం, రా, రాయో. రాయ, రాహి, రాభి. రాయ, రానం. రాయ, రాహి, రాభి. రాయ, రానం. రాయ, రాయం, రాసు. భోతి రే, భోతియో రా, భోతియో రాయో.

రా వుచ్చతి సద్దో. అగ్గజ్ఞసుత్తపీకాయజ్ఞో “రా సద్దో తియతి చిజ్జతి ఏత్థాతి రత్తి, సత్తానం సద్దస్స వూపసమకాలో”తి వుత్తం. తస్మా రాసద్దస్స సద్దవాచకత్తే “రత్తి”తి పదం నిదస్సనం.

పవనం, పవనాని, పవనా. పవనం, పవనాని, పవనే.

వనం, వనాని, వనా. వనం, వనాని, వనే. సేసం సబ్బం నేయ్యం.

పవన వనసద్దా కదాచి సమానత్థా కదాచి భిన్నత్థా. తే హి అరజ్ఞవాచకత్తే సమానత్థా “తే ధమ్మే పరిపూరేస్తో, పవనం పావిసిం తదా. సపుత్తో పావిసిం వన”న్తిఆదీసు. యథాక్కమం పన తే వాయుతణ్ణావనవాచకత్తే భిన్నత్థా “పరమదుగ్గన్ధపవనవిచరితే. ఛేత్వా వనఞ్చ వనథం, నిబ్బనా హోథ భిక్ఖవో”తిఆదీసు.

ఉదకం, ఉదకాని, ఉదకా. ఉదకం, ఉదకాని, ఉదకే.

దకం, దకాని, దకా. దకం, దకాని, దకే. సేసం సబ్బం నేయ్యం.

“అమ్మపక్కం దకం సీతం. ధలజా దకజా పుప్పా”తిఆదీనేత్థ నిదస్సనపదాని. “నీలోదం వనమజ్ఞతో. మహోదధి. ఉదభిన్దునిపాతేన, ఉదకుమ్మాపి పూరత్తి”తి పాళిప్పదేసేసు పన సమాసంతగతనామత్తా ఉదసద్దేసేవ ఉదకత్తో వుత్తో “రిత్తస్సాద”న్తి వత్తబ్బట్టానే “రిత్తస్స”న్తి సద్దేన రిత్తస్సాదత్తో వియ. పాళియజ్ఞో కేవలో ఉదసద్దో న దిట్టపుబ్బో. అత్తి చే, సుట్టు మనసి కాతబ్బో.

కం, కాని, కా. కం, కాని, కే. కేన, కేహి, కేభి. కస్స, కానం. కా, కస్మా, కమ్మా, కేహి, కేభి. కస్స, కానం. కే, కస్మిం, కమ్మి, కేసు. భో క, భవంతో కా, భవంతో కాని. భోసద్దేన వా బహువచనం యోజేతబ్బం “భో కాని, భో కా”తి.

ఏత్థ కం వుచ్చతి ఉదకం సీసం సుఖఞ్చ. అత్త “కన్తారో కన్తరో కేవట్టా కేసా కరుణా నాకో”తిఆదీని పయోగాని వేదితబ్బాని. తత్త కన్తారోతి కం వుచ్చతి ఉదకం, తేన తరితబ్బో అతిక్కమితబ్బోతి కన్తారో, నిరుదకప్పదేసో. చోరకన్తారన్తిఆదీసు పన రూళ్ళియా దుగ్గమనట్టానేపి కన్తారసద్దో పవత్తతీతి దట్టబ్బం. కన్తారోతి ఏత్థాపి కం వుచ్చతి ఉదకం, తేన దారిలో భిన్నోతి కన్తారో. కేవట్టాతిఆదీసు పన కే ఉదకే వత్తనతో గహణత్థం పవత్తనతో కేవట్టా. కే సీసే సేన్తి ఉప్పజ్జన్తితి కేసా. కం సుఖం రున్ధతీతి కరుణా. నాకోతి సగ్గో. కన్తి హి సుఖం, న కం అకం, దుక్ఖం, తం నత్తి ఏత్థాతి నాకోతి అత్తో గహేతబ్బో. యథేత్థ ఇత్థీసద్దాదీనం నామికపదమాలా యోజితా, ఏవం “వితక్కో విచారో ఆభా పదీపో”తిఆదీనమ్మి యోజేతబ్బా.

భూ, భూ, భుయో. భుం, భూ, భుయో. భుయా, భూహి, భూభి. భుయా, భూనం. భుయా, భూహి, భూభి. భుయా, భూనం. భుయా, భుయం, భూసు. భోతి భు, భోతియో భూ, భోతియో భుయో. ఏత్థ చ “భూరుహో భూపాలో భూభుజో భూతల”న్తి నిదస్సనపదాని.

భూమి, భూమీ, భూమియో; సేసం విత్తారేతబ్బం;

అరణ్ణం, అరణ్ణాని, అరణ్ణా; సేసం విత్తారేతబ్బం.

అరణ్ణానీ వుచ్చతి మహాఅరణ్ణం, “గహపతానీ”తి పదమివ ఇనీపచ్చయవసేన సాధేతబ్బం పదం ఇత్తిలిగ్గణ్ణం.
“అరణ్ణానీ”తి హి అట్టకథాపాఠోపి దిస్సతి.

అరణ్ణానీ, అరణ్ణానీ, అరణ్ణానియో. అరణ్ణానిం, అరణ్ణానీ, అరణ్ణానియో. అరణ్ణానియా, అరణ్ణానీహి, అరణ్ణానీభి.
అరణ్ణానియా, అరణ్ణానీనం. అరణ్ణానియా, అరణ్ణానీహి, అరణ్ణానీభి. అరణ్ణానియా, అరణ్ణానీనం. అరణ్ణానియా,
అరణ్ణానియం, అరణ్ణానీసు. భోతి అరణ్ణాని, భోతియో అరణ్ణానీ, భోతియో అరణ్ణానియో.

యథేత్త ఉత్తరాధికవసేన యోజితా, ఏవం “సభా, సభాయ”న్తిఆదీసుపి యోజేతబ్బా. సభాయన్తి సభా ఏవ ,
లిగ్గబ్యత్తయవసేన పన ఏవం వుత్తం. “సభాయే వా ద్వారములే వా వత్తబ్బ”న్తి పాళి ఏత్త నిదస్సనం.

పణ్ణా, పణ్ణా, పణ్ణాయో. పణ్ణం, పణ్ణా, పణ్ణాయో. పణ్ణాయ.

పణ్ణాణం, పణ్ణాణాని, పణ్ణాణా. పణ్ణాణం, పణ్ణాణాని, పణ్ణాణే. పణ్ణాణేన.

“తథా హి భన్తే భగవతో సీలపణ్ణాణం. సాధు పణ్ణాణవా నరో”తిఆదీనేత్త నిదస్సనపదాని.

జాణం, జాణాని, జాణా. జాణం, జాణాని, జాణే. జాణేన. సేసం సబ్బం నేయ్యం. “అగ్గి అగ్గిని గిని”ఇచ్చాదీసుపి
ఉత్తరాధికవసేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

కో వీ సాదీసుపి ఏకక్ఖరేసు కో వుచ్చతి బ్రహ్మ వాతో చ సరీరణ్ణ, తస్స తబ్బాచకత్తే ఇమే పయోగా. సేయ్యధిదం?

“జినేన యేన ఆనీతం, లోకస్స అమితం హితం;

తస్స పాదమ్ముజం వన్దే, కమోళిఅలీసీవితం.

కకుధరుక్ఖో. కరజకాయో” ఇచ్చేవమాదయో. తత్త కమోళిఅలీసీవితన్తి వన్దన్తానం అనేకసతానం బ్రహ్మీనం
మోళిభమరసేవితన్తి కవయో ఇచ్చన్తి. కకుధరుక్ఖోతి ఏత్త పన కో వుచ్చతి వాతో, తస్స యో కుజ్జతి,
వాతరోగాపనయనవసేన తం నివారేతి, తస్మా సో రుక్ఖో కకుధోతి వుచ్చతీభి ఆచరియా. కరజకాయోతి ఏత్త తు కో వుచ్చతి
సరీరం, తత్త పవత్తో రజో కరజో. కిం తం ? సుక్కసోణితం. తస్మా “రాగో రజో, న చ పన రేణు వుచ్చతీ”తి ఏవం
వుత్తరాగరజఫలత్తా సరీరవాచకేన కసద్దేన విసేసేత్వా ఫలవోహరేన “కరజో”తి వుచ్చతి. తేన సుక్కసోణితసజ్ఞాతేన కరజేన
సమ్మాతో కాయో కరజకాయోతి ఆచరియా. తథా హి “కాయో మాతాపేత్తికసమ్మవో”తి వుత్తో,
మహాఅస్సపూరసుత్తరీకాయం పన “కరియతి గబ్బాసయే ఖిపియతీతి కరో, సమ్మవో. కరతో జాతోతి కరజో,
మాతాపేత్తికసమ్మవోతి అత్తో. మాతుఆదీనం సణ్ణాపనవసేన కరతో జాతోతి అపరే, ఉభయథాపి కరజకాయన్తి
చతుసన్తతిరూపమాహో”తి వుత్తం. అయం పనత్తో ఇథ నాధిప్పేతో, పురిమోయేవత్తో అధిప్పేతో కసద్దాధికారత్తా.

కో, కా. కం, కే. కేన, కేహి, కేభి. కస్సు, కానం. కా, కస్మా, కష్టా, కేహి, కేభి. కస్సు, కానం. కే, కస్మిం, కష్టి, కేసు. భో క, భవన్తో కా.

తత్ర వి వుచ్చతి పక్షి. తథా హి పక్షీనం ఇస్సరో సుపణ్ణరాజా విన్దోతి కథియతి. ఏతమత్థమ్మో సన్ధాయ పుట్టాచరియేనపి అయం గాథా భాసితా -

“సద్ధానతే ముద్ధని సణ్ణపేమి, మునిన్ద నిన్దాపగతం తవగ్గం;
దేవిన్దనాగిన్దనరిన్దవిన్ద-న తం విభిన్నం చరణారవిన్ద”న్తి.

తత్థ వీనం ఇన్దోతి విన్దో, పక్షిజాతియా జాతానం సుపణ్ణానం రాజాతి అత్తో.

విం, వీ, వయో. విం, వీ, వయో. వినా, వీహి, వీభి. విస్సు, వినో, వీనం. వినా, విస్మా, విష్టా, వీహి, వీభి. విస్సు, వినో, వీనం. విస్మిం, విష్టి, వీసు. భో వి, భవన్తో వయో.

సా వుచ్చతి సునఖో, “మాతా మే అత్తి, సా మయా పోసేతట్టా”తిఆదీసు పన సాసద్దో సట్టనామికపరియాపన్నో పరమ్ముఖవచనో తసద్దేన సమ్మాతో దట్టట్టో. సాసద్దస్స భా రా థీ భూ కసద్ధానఇచ్చ నామికపదమాలా హేట్టా పకాసితా.

ధీ వుచ్చతి పణ్ణా. ఏత్థ చ “అమచ్ఛే తాత జానాహి, ధీరే అత్తస్స కోవిదే”తి. “ధీమా, ధీమతి, సుధీ, సుధినీ, ధీయుత్త”న్తి చ ఆదీని నిదస్సనపదాని.

ధీ, ధీ, ధియో. ధిం, ధీ, ధియో. ధియా, ధీహి, ధీభి. ధియా, ధీనం. ధియా, ధీహి, ధీభి. ధియా, ధీనం. ధియా, ధియం, ధీసు. భోతి ధి, భోతియో ధీ, భోతియో ధియో.

కు వుచ్చతి పథవీ. ఏత్థ చ “కుదాలో. కుముదం. కుజ్జరో”తి ఇమాని నిదస్సనపదాని. తత్ర కుం పథవిం దాలయతి పదాలేతి భిన్దతి ఏతేనాతి కుదాలో. కుయం పథవియం మోదతీతి కుముదం. కుం జరతీతి కుజ్జరో. తథా హి విమానవత్థుఅట్టకథాయం వుత్తం “కుం పథవిం తదభిఘాతేన జరయతీతి కుజ్జరో”తి.

కు, కూ, కుయో. కుం, కూ, కుయో. కుయా, కూహి, కూభి. కుయా, కూనం. కుయా, కూహి, కూభి. కుయా, కూనం. కుయా, కుయం, కూసు. భోతి కు, భోతియో కూ, భోతియో కుయో.

ఖ'మిన్ద్రియం పకథితం, ఖ'మాకాసముదీరితం;
సగ్గట్టానమ్మి ఖం వుత్తం, సుజ్ఞాత్తమ్మి చ ఖం మతం.

తత్తిన్ద్రియం చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనం గతినివాసభావతో “ఖ”న్తి వుచ్చతి, ఆకాసం వివిత్తట్టేన. సగ్గో కతసుచరితేహి ఏకస్తేన గన్తట్టతాయ “ఖ”న్తి సజ్ఞం గచ్ఛతి. “ఖగో యథా హి రుక్ఖగ్గే, నిలీయన్తోవ సాఖినో. సాఖం ఘట్టేతీ”తి చ, “ఖే నిమ్మితో అచరి అట్టసతం సయమ్మా”తి చ ఆది ఏత్థ నిదస్సనం.

ఖం, ఖాని, ఖా. ఖం, ఖాని, ఖే. ఖేన, ఖేహి, ఖేభి. ఖస్స, ఖానం. ఖా, ఖస్సా, ఖమ్మా, ఖేహి, ఖేభి. ఖస్స, ఖానం. ఖే, ఖస్సిం, ఖమ్మి, ఖేసు. బో ఖ, భవన్తో ఖాని, భవన్తో ఖా.

గోసద్దస్స అత్తుద్ధారో వుచ్చతే -

గో గోణే చిన్త్రియే భూమ్యం, వచనే చేవ బుద్ధియం;
ఆదిచ్చే రస్మియశ్శేవ, పానీయేపి చ వత్తతే;
తేసు అత్తేసు గోణే థి-పుమా చ ఇతరే పుమా.

తథా హి “గోసు దుయ్యమానాసు గతో. గోపశ్చమో”తిఆదీసు గోసద్దో గోణే వత్తతి. గోచరోతి ఏత్థిన్త్రియేపి వత్తతి గావో చక్ఖాదీనిన్త్రియాని చరన్తి ఏత్థాతి గోచరో. తథా హి పోరాణా కథయింసు “గావో చరన్తి ఏత్థాతి గోచరో, గోచరో వియ గోచరో, అభిణ్ణం చరితబ్బట్టానం. గావోవాచక్ఖాదీనిన్త్రియాని, తేహి చరితబ్బట్టానం గోచరో”తి. “గోమతిం గోతమం నమే”తి పోరాణకవిరచనాయం పన పథవియం వత్తతి. “భూరిపజ్ఞం గోతమం సమ్మాసమ్మద్ధంవన్దామీ”తి హి అత్తో. తథా సుత్తనిపాతటకథాయవాసేట్టసుత్తసంవణ్ణనప్పదేసే “గోరక్ఖన్తి ఖేత్తరక్ఖం, కసిరక్ఖన్తి వుత్తం హోతి. పథవీ హి “గో”తి వుచ్చతి, తప్పభేదో చ ఖేత్త”న్తి వుత్తం.

“గోత్తవసేన గోతమో”తి ఏత్థ తు వచనే బుద్ధియశ్చ వత్తతి. తేనాహు పోరాణా “గం తాయతీతి గోత్తం. గోతమోతి హి పవత్తమానం గం వచనం బుద్ధిశ్చ తాయతి ఏకంసికవిసయతాయ రక్ఖతీతి గోత్తం. యథా హి బుద్ధి ఆరమ్మణభూతేన అత్తేన వినా న వత్తతి, ఏవం అభిధానం అభిధేయ్యభూతేన, తస్మా సో గోత్తసజ్ఞతో అత్తో తాని తాయతి రక్ఖతీతి వుచ్చతి. కో పన సోతి? అజ్ఞాకులపరమ్పరాసాధారణం తస్స కులస్స ఆదిపురిససముదాగతం తంకులపరియాపన్నసాధారణం సామజ్ఞరూపన్తి దట్టబ్బ”న్తి. తథా హి తంగోత్తజాతా సుద్ధోదనమహారాజాదయోపి గోతమోత్వేవ వుచ్చన్తి. భేన భగవా అత్తనో పితరం సుద్ధోదనమహారాజానం “అతిక్కున్తవరా ఖో గోతమ తథాగతా”తి అవోచ. వేస్సవణోపి మహారాజా భగవన్తం “విజ్ఞాచరణసమ్మన్సం, బుద్ధం వన్దామ గోతమ”న్తి అవోచ, ఆయస్మాపి వక్ఖీసో ఆయస్మన్తం ఆనన్తం “సాధు నిబ్బాపనం బ్రూహి, అనుకమ్పాయ గోతమా”తి అవోచ. ఏవం ఇదం సామజ్ఞరూపం గం తాయతీతి గోత్తన్తి వుత్తం. తం పన గోతమగోత్తకస్సపగోత్తాదివసేన బహువిధం.

తథా గోసద్దో ఆదిచ్చే వత్తతి. “గోగోత్తం గోతమం నమే”తి పోరాణకవిరచనా ఏత్థ నిదస్సనం, ఆదిచ్చబన్ధం గోతమం సమ్మాసమ్మద్ధం వన్దామీతి అత్తో. ఆదిచ్చోపి హి గోతమగోత్తే జాతో భగవాపి, ఏవం తేన సమానగోత్తతాయ తత్థ తత్థ “ఆదిచ్చబన్ధా”తిఆదినా భగవతో ధోమనా దిస్సతి “పుచ్చామి తం ఆదిచ్చబన్ధ, వివేకం సన్తిపదశ్చ మహేసీ”తి చ, “వన్తే జేతవనం నిచ్చం, విహారం రవిబన్ధనో”తి చ, “లోకేకబన్ధు’మరవిన్ధసహాయబన్ధ”న్తి చ. “ఉణ్ణాగూ”తి ఏత్థ పన గోసద్దో రస్మియం వత్తతి. ఉణ్ణా గావో రస్మియో ఏతస్సాతి ఉణ్ణాగూ, సూరియో. పుబ్బాచరియాపి హి ఛన్దోవిచితిసత్థే ఇమమేవత్తం బ్యాకరింసు.

“గోసీతచన్దన”న్తి ఏత్థ పానీయే వత్తతి. గోసద్దేన హి జలం వుచ్చతి. గో వియ సీతం చన్దనం, తస్మిం పన ఉద్ధనతో ఉద్ధరితపక్కుథితతేలమ్మి పక్ఖిత్తే తజ్ఞణజ్ఞోవ తం తేలం సుసీతలం హోతి.

ఏత్తే వదన్తి “కస్మా భో ‘గోపదత్తే వత్తమానో గోసద్ధో ఇత్థిలిఙ్గో చేవ పుల్లిఙ్గో చా’తి వదథ, కస్మా చ పన ‘ఇన్ద్రియపథవీవచనబుద్ధిసూరియరస్మిపానీయేసు వత్తమానో పుల్లిఙ్గో’తి వదథ, ఏతేసు సూరియత్తే వత్తమానో పుల్లిఙ్గో హోతు, నను ఇన్ద్రియవచనపానీయేసు వత్తమానేన పన గోసద్ధేన నపుంసకలిఙ్గేన భవితబ్బం, పథవీబుద్ధిరస్మీసు వత్తమానేన ఇత్థిలిఙ్గేన భవితబ్బం ఇన్ద్రియాదిపథవాదిపదత్తేసు వత్తమానానం ఇన్ద్రియసద్ధాదిపథవీసద్ధాదీనం నపుంసకీత్థిలిఙ్గవసేన నిద్దేసస్స దస్సనతో’తి? తన్న, నియమాభావతో. ఇత్థిపదత్తే వత్తమానస్సాపి హి సతో కస్సచి సద్దస్స పుల్లిఙ్గవసేన నిద్దేసో దిస్సతి యథా “ఓరోధో”తి. పురిసపదత్తే వత్తమానస్సాపి చ సతో కస్సచి ఇత్థిలిఙ్గవసేన నిద్దేసో దిస్సతి, యథా “అత్థకామోసి మే యక్ఖ, హితకామాసి దేవతే”తి. ఇత్థిపురిసపదత్తేసు పన అవత్తమానానమ్మి సతం కేసఞ్చి సద్ధానం ఏకస్మింయేవ జాణాదిఅత్తే వత్తమానానం ఇత్థిపుమనపుంసకలిఙ్గవసేన నిద్దేసో దిస్సతి యథా “పఞ్ఞా అమోహో జాణ”న్తి, “తటంతటితటో”తి చ. తథా హి అనిత్తిభూతోపి సమానో “మాతులా”తి ఇత్థిలిఙ్గవసేన రుక్ఖోపి నామం లభతి, తబ్బసేన నగరమ్మి. తేనాహ చక్కువత్తిసుత్తటికాయం “మాతులాతి ఇత్థిలిఙ్గవసేన లద్దనామో ఏకో రుక్ఖో, తాయ ఆసన్నప్పదేసే మాపితత్తా నగరమ్మి ‘మాతులా’త్వేవ పఞ్ఞాయిత్థ. తేన వుత్తం మాతులాయన్తి ఏవంనామకే నగరో”తి.

గోసద్దస్స నామికపదమాలా హేట్టా పకాసితా.

మో వుచ్చతి చన్దో, అట్టకథాయం పన “మా వుచ్చతి చన్దో”తి ఆకారన్తపారో దిస్సతి, ఓకారన్తపారేన తేన భవితబ్బం సక్కుటభాసాయ ఏకక్షరకోసతో నయం గహేత్వా “మో సివో చన్దిమా చేవా”తి ఓకారన్తవసేన వత్తబ్బత్తా. ఏత్త చ ఓకారన్తవసేన వుత్తస్స మసద్దస్స చన్దవాచకత్తే “పుణ్ణమీ, పుణ్ణమా”తి చ నిదస్సనపదాని. తత్త పుణ్ణో మో ఏత్థాతి పుణ్ణమీ, ఏవం పుణ్ణమా, రత్తాపేక్షం ఇత్థిలిఙ్గవచనం. ఏత్త పన “విసాఖపుణ్ణమాయ రత్తియా పరమయామేపుట్టేనివాసం అనుస్సరో”తి ఇదం నిదస్సనం. ఏత్త సియా – యది “పుణ్ణమా”తి అయంసద్ధో రత్తాపేక్షో ఇత్థిలిఙ్గో.

“పుణ్ణమాయే యథా చన్దో, పరిసుద్ధో విరోచతి;
తథేవ త్వం పుణ్ణమనో, విరోచ దససహస్సియం.

అన్వద్ధమాసే పన్నరసే, పుణ్ణమాయే ఉపోసథే;
పచ్చయం నాగమారుయ్ఘ, దానం దాతుముపాగమి”న్తి

ఆదీసు కథం “పుణ్ణమాయే”తి పదసిద్ధీతి? యకారస్స యేకారాదేసవసేన. ధమ్మిస్సరేన హి భగవతా “పుణ్ణమాయా”తి వత్తబ్బే “పుణ్ణమాయే”తి వదతా యకారస్స రానే యేకారో పరితో ఇత్థిలిఙ్గవిసయే త్తాకారస్స రానే త్తేకారో వియ, నీకారస్స రానే నేకారో వియ చ. తథా హి యథా “అబ్బయతం విలపసి విరత్తే కోసియాయనే”తి ఇమస్మిం రాధజాతకే “విరత్తా”తి వత్తబ్బే “విరత్తే”తి వదన్తేన త్తాకారస్స రానే త్తేకారో పరితో, “కోసియాయనే”తి చ వత్తబ్బే “కోసియాయనే”తి వదన్తేన నీకారస్స రానే నేకారో పరితో. ఏవం “పుణ్ణమాయా”తి వత్తబ్బే “పుణ్ణమాయే”తి వదతా యకారస్స రానే యేకారో పరితో. యథా చ “దక్ఖితాయే అపరాజితసఙ్ఖ”న్తి ఇమస్మిం మహాసమయసుత్తప్పదేసే “దక్ఖితాయా”తి వత్తబ్బే “దక్ఖితాయే”తి వదతా యకారస్స రానే యేకారో పరితో, ఏవమిధాపి. యథా పన “సభాయే వా ద్వారమూలే వా”తి ఏత్త “సభాయ”న్తి లిఙ్గబ్యత్తయవసేన సభా వుత్తా, న తథా ఇథ “పుణ్ణమాయ”న్తి లిఙ్గబ్యత్తయేన పుణ్ణమా వుత్తా, అథ ఖో “పుణ్ణమా”తి ఆకారన్తిత్థిలిఙ్గవసేన వుత్తా. తథా హి “పుణ్ణమాయో”తి పదం యకారట్టానే యేకారుచ్చారణవసేన సమ్భూతం భుమ్మవచనన్తి దట్టబ్బం.

మా వుచ్చతి సిరీ. తథా హి విద్యముఖమణ్డనటీకాయం “మాలినీ”తి పదస్సత్థం వదతా “మా వుచ్చతి లక్ష్మీ, అలినీ భమరీ”తి వుత్తం. లక్ష్మీసద్ధో చ సిరీసద్ధేన సమానత్తో, తేన “మా వుచ్చతి సిరీ”తి అత్తో అష్టేహి అనుమతో, తథా పోరాణోహిపి “మం సిరిం ధారేతి విదధాతి చాతి మద్ధాతా”తి అత్తో పకాసితో, తస్మా “మాలినీ మద్ధాతా”తి చ ఇమానేత్థ నిదస్సనపదాని. తత్త పుల్లిజ్జస్స తావ మసద్ధస్స అయం నామికపదమాలా -

మో, మా. మం, మే. మేన, మేహి, మేభి. మస్స, మానం. మా, మస్మా, మమ్మా, మేహి, మేభి. మస్స, మానం. మే, మస్మిం, మమ్మి, మేసు. భో మ, భవన్తో మా.

అయం పన ఇత్తిలిజ్జస్స మాసద్ధస్స నామికపదమాలా -

మా, మా, మాయో. మం, మా, మాయో. మాయ, మాహి, మాభి. మాయ, మానం. మాయ, మాహి, మాభి. మాయ, మానం. మాయ, మాయం, మాసు. భోతి మే, భోతియో మాయో.

ఏత్థ పన సిరీవాచకో మాసద్ధో చ సద్ధవాచకో రాసద్ధో చాతి ఇమే సమానగతికా ఏకక్ఖరత్తా నిచ్చమాకారంతపకతికత్తా ఇత్తిలిజ్జత్తా చ.

తత్త సం వుచ్చతి సంతచిత్తో పురిసో. యం లోకే “సప్పురిసో”తి చ, “అరియో”తి చ, “పణ్ణితో”తి చ వదన్తి, తస్సేతం అధివచనం యదిదం “స”న్తి. ఏవం సప్పురిసారియపణ్ణితవాచకస్స సంసద్ధస్స పచ్చత్తవచనవసేన అత్తిభావే “సమేతి అసతా అస”న్తి ఇదం పయోగనిదస్సనం. ఏత్థ హి “న సం అస”న్తి సమాసచిన్తాయ సప్పురిసాసప్పురిసపదత్తా సం అసంసద్ధేహి వుత్తాతి జాయన్తి, తస్మా “సప్పురిసపదత్తో పచ్చత్తవచనేన సంసద్ధేన వుత్తో నత్తీ”తి వచనం న వత్తబ్బం. యే “నత్తీ”తి వదన్తి, తేసం వచనం న గహేతబ్బం. నామికపదమాలా పనస్స “సం, సంతం, సన్తే”తిఆదినా హేట్థా పకాసితా. నపుంసకలిజ్జత్తే సం వుచ్చతి ధనం, “మనుస్సస్సం. పరస్సం. సబ్బస్సం. సబ్బస్సహరణం. పరస్సహరణ”న్తిఆదీనేత్థ నిదస్సనపదాని. తత్త మనుస్సస్స సం మనుస్సస్సం. ఏవం పరస్స సం పరస్సం. సబ్బస్స సం సబ్బస్సం. తస్స హరణం పరస్సహరణం సబ్బస్సహరణన్తి సమాసో. తథా సం వుచ్చతి సుఖం సన్తి చ. వుత్తజ్ఞో తబ్బాచకత్తం పోరాణకవిరచనాయం -

“దేవదేవో సందేహీ నో, హీనో దేవాతిదేహతో;

హతోపపాతసంసారో, సారో సం దేతు దేహిన”న్తి.

తస్మా అయమేత్థ గాథా, “సకలలోకసజ్కరో దీపజ్కరో”తి ఏత్థ “సజ్కరో”తి పదజ్ఞానిదస్సనం. “సం, సాని, సా. సం, సాని, సే. సేన”ఇచ్చాది పుట్టే పకాసితనయేన జోయ్యం. ఏత్థ చ సోతూనం సుగతమతవరే కోసల్లజననత్థం సమాసంతగతస్స సంసద్ధస్స నామికపదమాలం పరిపుణ్ణం కత్వా కథయామ -

మనుస్సస్సం, మనుస్సస్సాని, మనుస్సస్సా. మనుస్సస్సం, మనుస్సస్సాని, మనుస్సస్సే. మనుస్సస్సేన, మనుస్సస్సేహి, మనుస్సస్సేభి. మనుస్సస్సస్స, మనుస్సస్సానం. మనుస్సస్సా, మనుస్సస్సస్మా, మనుస్సస్సమ్మా, మనుస్సస్సేహి, మనుస్సస్సేభి. మనుస్సస్సస్స, మనుస్సస్సానం. మనుస్సస్సే, మనుస్సస్సస్మిం, మనుస్సస్సమ్మి,

మనుస్సస్సేసు. భో మనుస్సస్స, భోంతో మనుస్సస్సాని, మనుస్సస్సా. ఏస నయో “పరస్సం సబ్బస్స”న్తిఆదీసుపి,
సబ్బానేతాని పదాని అభిధేయ్యలిజ్ఞానీతి గహేతబ్బాని.

యం తం కిమితిసద్ధానం, నామమాలం పనత్తరి;

సబ్బనామపరిచ్ఛేదే, పకాసిస్సం తిలిజ్ఞతో.

ఇచ్ఛేవం హేట్టా ఉద్దిట్టానం కో వి సాదీనం నామికపదమాలా సద్ధిం అత్తంతరనిదస్సనపదేహి విభత్తా. తత్రిదం
లిజ్ఞవవత్తానం -

కో వి సా హోన్తి పుల్లిజ్ఞే, భా రా థీ థీ కు భూ థియం;

కం ఖం నపుంసకే గో తు, పుమే చేవిత్తిలిజ్ఞకే.

మో పుమే ఇత్తిలిజ్ఞే మా, సం పుమే చ నపుంసకే;

యం తం కిమితి సబ్బత్త, లిజ్ఞేస్సేవ పవత్తరే.

ఇతో అజ్ఞానిపి ఏకక్ఖరాని ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బాని.

ఏవం విజ్ఞానం నయజ్ఞానం సద్దరచనావిసయే పరమవిసుద్ధవిపులబుద్ధిపటిలాభత్తం పరమసంఖామత్తేసు
పయోగేసు అసమ్మోహత్తం సువణ్ణతలే సీహవిజమ్భనేన కేసరీసీహస్స విజమ్భనమివ తేపిటకే బుద్ధవచనే
జాణవిజమ్భనేన విజమ్భనత్తణ్ణ అధికూనేకక్ఖరవసేన లిజ్ఞత్తయం మిస్సేత్వా నామికపదమాలా విభత్తా.

సద్ధే భవన్తి కుసలా న తు కేచి అత్థే,

అత్థే భవన్తి కుసలా న తు కేచి సద్ధే.

కోసల్లమేవ పరమం దుభయత్త తస్మా,

యోగం కరేయ్య సతతం మతిమా వరన్తి.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్టకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు

విజ్ఞానం కోసల్లత్తాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

లిజ్ఞత్తయమిస్సకో నామికపదమాలావిభాగో

దసమో పరిచ్ఛేదో.

౧౧. వాచ్చాభిధేయ్యలిజ్ఞాదిపరిదీపననామికపదమాలా

వాచ్చాభిధేయ్యలిజ్ఞాది-వసేనపి ఇతో పరం;
భాసిస్సం పదమాలాయో, భాసితస్సానురూపతో.

తత్త వాచ్చలిజ్ఞానీతి అప్పధానలిజ్ఞాని, గుణనామసజ్ఞాతాని వా లిజ్ఞాని. అభిధేయ్యలిజ్ఞానీతి పధానలిజ్ఞాని, గుణీపదసజ్ఞాతాని వా లిజ్ఞాని. యస్మా పన తేసు వాచ్చలిజ్ఞాని నామ అభిధేయ్యలిజ్ఞానువత్తకాని భవన్తి, తస్మా సబ్బాని భూధాతుమయాని చ వాచ్చలిజ్ఞాని అభిధేయ్యలిజ్ఞానురూపతో యోజేతబ్బాని. తేసం భూధాతుమయాని వాచ్చలిజ్ఞాని సరూపతో నామికపదమాలాయ అయోజితానిపి తత్త తత్త నయతో యోజితాని , తస్మా న దాని దస్సేస్సామ. అభూధాతుమయానిపి కిఞ్చాపి నయతో యోజితాని, తథాపి సోతారానం పయోగేసు కోసల్లజననత్తం కథయామ, నామికపదమాలఞ్చ నేసం దస్సేస్సామ కిఞ్చ పయోగం వదన్తా.

దీఘో రస్సో నీలో పీతో,
సుక్కో కణ్ఠో సేట్ఠో పాపో;
సద్ధో సుద్ధో ఉద్ధో నీచో,
కతోతీతో ఇచ్చాదీని.

దీఘా జాగరతో రత్తి, దీఘం సంతస్స యోజనం;
దీఘో బాలాన సంసారో, సద్ధమ్మం అవిజానతం.

దీఘో, దీఘా. దీఘం, దీఘే. దీఘేన, దీఘేహి, దీఘేభి. దీఘస్స, దీఘానం. దీఘా, దీఘస్మా, దీఘమ్మా, దీఘేహి, దీఘేభి. దీఘస్స, దీఘానం. దీఘే, దీఘస్మిం, దీఘమ్మి, దీఘేసు. భో దీఘ, భవన్తో దీఘా. “దీఘాతి మం పక్కోసేయ్యాథా”తి ఇదమేత్త నిదస్సనం.

దీఘా, దీఘా, దీఘాయో. దీఘం, దీఘా, దీఘాయో. దీఘాయ. సేసం కఞ్ఞానయేన శోయ్యం.

దీఘం, దీఘాని, దీఘా. దీఘం, దీఘాని, దీఘే. దీఘేన. సేసం చిత్తనయేన శోయ్యం. రస్సాదీని చ ఏవమేవ విత్థారేతబ్బాని. అయం వాచ్చలిజ్ఞానం నామికపదమాలా, “గుణనామానం నామికపదమాలా”తి వత్తుం వట్టతి.

అభిధేయ్యకలిజ్ఞేసు, సవిసేసాని యాని హి;
తేసం దాని యథాపాళిం, పదమాలం కథేస్సహం.

కతమాని తాని పదాని, యాని సవిసేసాని?

భవాభవాదికం లజ్జా-దీపో ఇచ్చాదికాని చ;
బోధి సన్ధీతి చాదీని, సవిసేసాని హోన్తి తు.

ఏతేసు హి -

భవాభవపదం దేక-వచో బహువచో క్వచి;
సమాసే అసమాసేపి, సమ్భవో తస్య ఇచ్ఛితో.

విగ్రహాశ్చ పదత్రయం, వత్సా పదస్యైవమస్య మే;
పుచ్చమానమవిక్లితా, పదమాలం నిబోధథ.

భవో చ అభవో చ భవాభవం. అథ వా భవో చ అభవో చ భవాభవాని, అయం విగ్రహో. తత్ర భవోతి ఖుద్దకో భవో. అభవోతి మహాన్తో భవో. పుద్ధత్రయవాచకో హేత్ర అకారో. ఏత్ర చ సుగతిదుగ్గతివసేన హీనపణీతవసేన చ ఖుద్దకమహాన్తతా వేదితబ్ధా. అథ వా భవోతి పుద్ధి. అభవోతి అపుద్ధి. అయం పదత్రో. అయం పన నామికపదమాలా -

భవాభవం, భవాభవం, భవాభవేన, భవాభవస్య, భవాభవా, భవాభవస్మా, భవాభవమ్హా, భవాభవస్య, భవాభవే, భవాభవస్మిం, భవాభవమ్హి, భో భవాభవ. ఇతి భవాభవపదం ఏకవచనకం భవతి. దిస్సతి చ తస్సేకవచనతా పాళియం అట్టకథాయశ్చ -

“అతీతకప్పే చరితం, రపయిత్యా భవాభవే;
ఇమస్మిం కప్పే చరితం, పవక్ఖిస్సం సుణోహి మే”

ఇతి వా,

“ఏవం బహువిధం దుక్ఖం, సమ్మత్తిశ్చ బహువిధం;
భవాభవే అనుభవిత్వా, పత్తో సమ్మోధిముత్తమం”

ఇతి వా ఏవం పాళియం భవాభవ పదస్య ఏకవచనతా దిట్టా.

అట్టకథాయమ్మి -

“అసమ్మృధం బుద్ధనిసేవితం యం,
భవాభవం గచ్ఛతి జీవలోకో;
నమో అవిజ్ఞాదికిలేసజాల-
విద్ధంసినో ధమ్మవరస్స తస్సా”తి

ఏవం తస్సేకవచనతా దిట్టా.

భవాభవాని, భవాభవా, భవాభవాని, భవాభవే, భవాభవేహి, భవాభవేభి, భవాభవానం, భవాభవేహి, భవాభవేభి, భవాభవానం, భవాభవేసు, భవన్తో భవాభవాని. ఇతి భవాభవపదం బహువచనకమ్మి భవతి. దిస్సతి చ తస్య బహువచనకతా పాళియం “ధోనస్స హి నత్థి కుహిశ్చో లోకే. పకప్పికా దిట్ఠి భవాభవేసూ”తి. ఉభయమ్మి నయం

వోమిస్సేత్వా నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. కథం? “భవాభవం, భవాభవాని. భవాభవం, భవాభవాని. భవాభవేన, భవాభవేహి, భవాభవేభి”ఇచ్చేవమాదినా చిత్తనయేన యోజేతబ్బా.

నపుంసకేకవచన-బహువచనకా ఇమా;
పదమాలా సమాసత్తే, కతాతి పరిదీపయే.

సమాసకపదశ్చోవ, అసమాసకమేవ చ;
భవాభవపదం ద్వేధా, ఇతి విద్వా విభావయే.

నపుంసకం సమాసత్తే, పుల్లిజమితరత్తనే;
నపుంసకం తు పాయేన, ఏకవచనకం వదే.

“భవో చ అభవో చా”తి, సమాసత్తం వదే బుధో;
“భవతో భవ”మిచ్చత్తం, అసమాసస్స భాసయే.

పుల్లిజత్తమ్మి సో శోయ్యో, నిస్సక్కఉపయోగతో;
ఏవం విసేసతో జణ్ణో, భవాభవపదం విదూ.

యథా చేత్థ భవాభవపదస్స నామికపదమాలా యోజితా, ఏవం “కమ్మాకమ్మం ఫలాఫల”న్తిఆదీనమ్మి
నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. అట్టోపి నేసం యథారహం వత్తబ్బో. యేభుయ్యేనేతాని ఏకవచనకాని భవన్తి. ఏవం తావ
భవాభవపదాదీనం విసేసవన్తతా దట్టబ్బా.

లజ్జాదీపో, లజ్జాదీపం, లజ్జాదీపేన, లజ్జాదీపస్స, లజ్జాదీపా, లజ్జాదీపస్మా, లజ్జాదీపమ్మా, లజ్జాదీపస్స,
లజ్జాదీపే, లజ్జాదీపస్మిం, లజ్జాదీపమ్మి, భో లజ్జాదీప. అయం సమాసత్తే నామికపదమాలా. అసమాసత్తేపి పన
యోజేతబ్బా.

లజ్జా దీపో, లజ్జం దీపం, లజ్జాయ దీపేన, లజ్జాయ దీపస్స, లజ్జాయ దీపా, లజ్జాయ దీపస్మా, లజ్జాయ
దీపమ్మా, లజ్జాయ దీపస్స, లజ్జాయ దీపే, లజ్జాయ దీపస్మిం, లజ్జాయ దీపమ్మి, భోతి లజ్జే దీప. అయం బ్యాసే
నామికపదమాలా. అయం నయో “జమ్బుదీపో”తి ఏత్థ న లబ్భతి కేవలేన జమ్బూసద్దేన జమ్బుదీపస్స అకథనతో, యథా
కేవలేన లజ్జాసద్దేన లజ్జాదీపో కథియతి. అయం పన బ్యాసే పదమాలానయో విసేసతో కల్పరచనాయం కవీనం
ఉపకారాయ సంవత్తతి సాసనస్సాపి. తథా హి బ్యాసవసేన పోరాణకవిరచనా దిస్సతి -

“వన్దామి సేలమ్మి సమన్తకూటే,
లజ్జాయ దీపస్స సిఖాయమానే;
ఆవాసభూతే సుమనామరస్స,
బుద్ధస్స తం పాదవళజ్జమగ్గ”న్తి.

సాసనేపి బ్యాసవసేన “దిబ్బో రథో పాతురహు, వేదేహస్య యసస్సినో”తిఆదికా పాళి దిస్సతి.

యథా పన “జమ్బుదీపో”తి ఏత్థ అయం నయో న లబ్బతి, తథా “నాగదీపో”తిఆదీసుపి కేవలేన జమ్బూసద్దేన జమ్బుదీపస్య అకథనమివ కేవలేన నాగసద్దాదినా నాగదీపాదీనం అకథనతోతి. నను చ భో “బుద్ధస్య జమ్బునదరంసినో తం, దారం మయం జమ్బునరా నమామా”తి పోరాణకవిరచనాయం జమ్బూసద్దేన జమ్బుదీపో వుత్తో “జమ్బుదీపనరా”తి అత్థసమ్భవతోతి? సచ్చం “జమ్బుదీపనరా”తి అత్తో సమ్భవతి, కేవలేన పన జమ్బూసద్దేన జమ్బుదీపత్తం న వదతి, కిన్తు “జమ్బుదీపనరా”తి వత్తబ్బే గాథావిసయత్తా అధికక్ఖరదోసం పరివజ్జన్తేన దీపసద్దలోపం కత్వా “జమ్బునరా”తి వుత్తం, ఏవం ఉత్తరపదలోపవసేన వుత్తో జమ్బుసద్దో నరసద్దం పటిచ్చ సమాసబలేన “జమ్బుదీపనరా”తి అత్థప్పకాసనే సమత్తో హోతి, న కేవలో బ్యాసకాలే, తథా హి “జమ్బూ”తి వుత్తే జమ్బుదీపో న ఇాయతి, అథ ఖో జమ్బురుక్ఖోయేవ ఇాయతి.

కిం పన భో “కాకో దాసో, కాకం దాసం, కాకేన దాసేనా”తి అయం నయో లబ్బతి, న లబ్బతీతి? లబ్బతి, కాకసద్దేన కాకనామకస్య దాసస్య కథనం హోతి. యది ఏవం “జమ్బుదీపో”తి ఏత్థాపి “జమ్బునామకో దీపో”తి అత్థం గహేత్వా “జమ్బూ దీపో, జమ్బుం దీపం, జమ్బుయా దీపేనా”తి అయం నయో లబ్బతీతి? న లబ్బతి జమ్బూసద్దస్య పణ్ణత్తివసేన దీపే అప్పవత్తనతో. జమ్బూసద్దో హి రుక్ఖేయేవ పణ్ణత్తివసేన పవత్తతి, న దీపే. యథా పన చిత్తవోహరో చిత్తనామకే గహపతిమ్హిపి మనేపి పవత్తతి “చిత్తో గహపతి. చిత్తం మనో మానస”న్తిఆదీసు. యథా చ కుసవోహరో కుసనామకే రజ్ఞోపి కుసతిణ్ణేపి పవత్తతి –

“పభావతిఇచ్చ ఆదాయ, మణిం వేరోచనం కుసో;
కుసావతిం కుసరాజా, అగమాసి మహబ్బలో;
కుసో యథా దుగ్గహితో, హత్థమేవానుకన్తతీ”తి

ఆదీసు, తథా కాకసద్దోపి వాయసే, ఏవంనామకే దాసేపి పవత్తతి “కాకో రవతి, కాకో నామ దాసో సట్టియోజనాని గచ్ఛతీ”తిఆదీసు. జమ్బూసద్దో పన గహపతిమనాదీసు చిత్త కుస కాకసద్దా వియ పణ్ణత్తివసేన దీపస్మిం న పవత్తతి, తస్మా యథావుత్తోయేవ నయో మనసికరణీయో.

యథా పనేత్థ “లక్ఖాదీపో”తి సద్దస్య నామికపదమాలా సమాసవసేన బ్యాసవసేన చ యోజితా, ఏవం “పుబ్బవిదేహాదీపో, అపరగోయానదీపో, ఉత్తరకురుదీపో, అస్సయుజనక్ఖత్తం, చిత్రమాసో, వేస్సన్తరరాజా, సేతవత్తం, దిబ్బరథో”తిఆదీనమ్మి నామికపదమాలా సమాసవసేన బ్యాసవసేన చ యోజేతబ్బా. పుబ్బవిదేహాదిసద్దేహి పుబ్బవిదేహాదీపాదీనం కథనఇచ్చ వేదితబ్బం. “దిబ్బరథో”తిఆదీనం సమాసగతపదానం పయోజనే సతి బ్యాసవసేన విసుం కత్తబ్బతా చ వేదితబ్బా. తథా హి బ్యాసవసేన “దిబ్బో రథో”తిఆదినా ద్విన్నం ద్విన్నం పదానం సమానాధికరణవసేన పచ్చేకవిభక్తియుత్తభావే సతి గాథాసు వుత్తిపాలనసుఖుచ్చారణగుణో భవతి. సో చ సాసనానుకూలో హి అయం నయో రపితో. తథా హి పావచనే “దిబ్బో రథో పాతురహు, వేదేహస్య యసస్సినో”తిఆదికా పాళియో బహూ దిస్సన్తి, ఏవం లక్ఖాదీపాదిసద్దానం విసేసవన్తతా భవతి.

ఇదాని బోధిసన్నిఆదీనం విసేసవన్తతా వుచ్చతి –

బోధి సన్ని విభత్తాయు, ధాతుయేవ పజాపతి;
దామా దామం తథా సద్ధా, సద్ధం తటం తటి తటో.

బృజ్జనం బృజ్జనో అత్తో, అత్తమక్ఖరమక్ఖరో;
అజ్జవం అజ్జవో చేవ, తథా మద్దవగారవా.

వచో వచీతి చాదీని, సమరూపా సరూపతో;
ద్వితీలిజ్ఞాని సమ్మోన్ని, యథాసమ్మవముద్ధిసే.

ఏతేసు హి బోధిసద్దస్స తావ “బోధి రాజకుమారో”తి చ, “అరియసావకో ‘బోధీ’తి వుచ్చతి, తస్స బోధిస్స అజ్ఞోతి బోజ్జి”తి చ ఏవం పుగ్గలవచనస్స “బోధి, బోధీ, బోధయో. బోధిం, బోధీ, బోధయో. బోధినా”తి పుల్లిజ్ఞే అగ్గినయేన నామికపదమాలా భవతి.

రుక్ఖమగ్గనిబ్బానసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవచనస్స పన “బోధి, బోధీ, బోధయో. బోధిం, బోధీ, బోధయో. బోధియా”తి ఇత్థిలిజ్ఞే రత్తినయేన నామికపదమాలా భవతి.

కేచి పన “రుక్ఖవచనో బోధిసద్దో పుల్లిజ్ఞో”తి వదన్తి, తం ఆగమేన విరుద్ధం వియ దిస్సనతో విచారేతబ్బం. న హి ఆగమే రుక్ఖవచనస్స బోధిసద్దస్స పుల్లిజ్ఞభావో దిస్సతి, పుగ్గలవచనస్స పన దిస్సతి. యది చ “సాలో ధవో ఖదీరో”తిఆదీనం వియ రుక్ఖవచనస్స బోధిసద్దస్స పుల్లిజ్ఞత్తం సీయా, జమ్మూ సమ్మవీ పాటలీసద్దాదీనం రుక్ఖవాచకత్తా పుల్లిజ్ఞత్తం సీయా, న తేసం ఇమస్స చ రుక్ఖవాచకత్తేపి పుల్లిజ్ఞభావో ఉపలబ్ధతి. యది హి రుక్ఖవచనో బోధిసద్దో పుల్లిజ్ఞో, ఏవం సన్తే నిబ్బానవచనో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణవచనో చ బోధిసద్దో నపుంసకలిజ్ఞో సీయా “నిబ్బాన”న్తిఆదినా నపుంసకలిజ్ఞవసేన నిద్దిట్ఠస్స నిబ్బానాదినో అత్థస్స కథనతో.

యే ఏవం వదన్తి “రుక్ఖవచనో బోధిసద్దో పుల్లిజ్ఞో”తి, తే “బోధి వుచ్చతి చతూసు మగ్గేసు జాణం, తం ఏత్థ భగవా పత్తోతి రుక్ఖోపి బోధిచ్చేవ వుచ్చతీ”తి వుత్తమత్థం చేతసి సన్నిధాయ “బుజ్జతి ఏత్థాతి బోధీ”తి నిబ్బచనవసేన “కిం రుక్ఖవచనో బోధిసద్దో పుల్లిజ్ఞో న భవిస్సతీ”తి మజ్జమానా వదన్తి మజ్జో. నేవం దట్టబ్బం, ఏవజ్ఞా పన దట్టబ్బం, “బోధి వుచ్చతి చతూసు మగ్గేసు జాణం, తం ఏత్థ భగవా పత్తోతి రుక్ఖోపి బోధిచ్చేవ వుచ్చతీ”తి వదన్తేహి గరూహి జాణవచనం ఇత్థి లిజ్ఞభూతం బోధీతి జాణస్స నామం పణ్ణత్తిఅన్తరపరికప్పనేనత్థం పరికప్పేన్తేన బుజ్జనట్ఠానభూతే రుక్ఖే ఆరోపేత్వా రుక్ఖో “బోధీ”తి వుత్తో, తస్మా ఈదిసేసు రానేసు నిబ్బచనే ఆదరో న కాతబ్బో. న హి “బుజ్జతి ఏత్థాతి బోధీ”తి నిబ్బచనకరణం రుక్ఖవచనస్స బోధిసద్దస్స పుల్లిజ్ఞత్తం కాతుం సక్కోతి సజ్జేతసిద్ధత్తా వోహారస్స, తస్మా రుక్ఖం సయం అబోధిమ్మి సమానం బోధియా పటిలాభట్టానత్తా సజ్జేతసిద్ధేన “బోధీ”తి ఇత్థిలిజ్ఞవోహారేన వోహరన్తి సాసనికా, బోధియా వా కారణత్తా ఫలవోహరేన. ఏతమత్థంయేవ హి సన్ధాయ “బోధి వుచ్చతి చతూసు మగ్గేసు జాణం, తం ఏత్థ భగవా పత్తోతి రుక్ఖోపి బోధిచ్చేవ వుచ్చతీ”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం, ఏవం “బోధీ”తి ఇత్థిలిజ్ఞవసేన రుక్ఖనామం పవత్తతీతి. తేనాహ ఆయస్మా సారిపుత్తో ధమ్మసేనాపతి అనుధమ్మచక్రవర్తీ వోహారకుసలో ఇత్థిలిజ్ఞవోహారేన “బుద్ధానం భగవన్తానం బోధియా మూలే సహ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటిలాభా సచ్చికా పజ్జత్తి యదిదం బుద్ధో”తి. అపిచ తత్థ తత్థ “బోధియా సాఖా”తి చ, “కేనట్టేన మహాబోధి, కస్స సమ్మన్ధినీ చ సా”తి చ,

“హత్థతో ముత్తమత్తా సా, అసీతిరతనం నభం;

ఉగ్గన్తాన తదా ముఞ్చే, ఛట్టణ్ణా రస్మియో సుభా”తి చ

ఏవమాదయో రుక్ఖవాచకస్స బోధిసద్దస్స ఇత్థిలిఙ్గభావే పయోగా దిస్సన్తి.

అథ వా రుక్ఖవాచకో బోధిసద్దో ద్వీలిఙ్గో పుమిత్తిలిఙ్గవసేన. తథా హి సమన్తపాసాదికాయం వినయసంవణ్ణనాయం మహావేయ్యాకరణస్స పాళినయవిదుసో బుద్ధఘోసాచరియస్స ఏవం సద్దరచనా దిస్సతి “సక్ఖిస్ససి త్వం తాత పాటలిపుత్తం గన్తా మహాబోధినా సద్ధిం అయ్యం సఙ్ఖమిత్తత్థేరిం ఆనేతు”న్తి చ, “సాపి ఖో మహాబోధిసమారూఢ్ఠా నావా పస్సతో మహారాజస్స మహాసముద్దతలం పక్ఖన్తా”తి చ తస్స రుక్ఖవాచకస్స బోధిసద్దస్స “బుఙ్ఘతి ఏత్థాతి బోధీ”తి నిబ్బచనవసేన “బోధి, బోధీ, బోధయో. బోధిం, బోధీ, బోధయో. బోధినా”తిఆదినా పదమాలా వేదితబ్బా. రుక్ఖవాచకస్సేవ పన తస్స ఇాణే పవత్తిత్థిలిఙ్గవోహరేన సజ్జేతసిద్ధేన రూఢ్ఠత్థదీపకేన “బోధి, బోధీ, బోధయో. బోధిం, బోధీ, బోధయో. బోధియా”తిఆదినా పదమాలా వేదితబ్బా. ఇచ్ఛేవం -

పుగ్గలవాచకో బోధి-సద్దో పుల్లిఙ్గో భవే;

ఇాణాదివాచకో ఇత్థి-లిఙ్గోయేవ సియా సదా.

బోధిపాదపవచసో, పుమిత్తిలిఙ్గో భవే;

ఏవం సన్తేపి ఏతస్స, ఇత్థిలిఙ్గత్తమేవ తు;

ఇచ్చితబ్బతరం యస్మా, ధమ్మసేనాపతీరితం.

సన్ధిసద్దాదీనమ్మి నయానుసారేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. సన్ధిసద్దో హి సరసన్ధిఆదివాచకో పుల్లిఙ్గో, పటిసన్ధియాదివాచకో ఇత్థిలిఙ్గో “సన్ధినో. సన్ధియా”తిఆదిదస్సనతో. విభత్తిసద్దో విభజనవాచకో ఇత్థిలిఙ్గో, స్వాదివాచకో పుల్లిఙ్గో చేవ ఇత్థిలిఙ్గో చ “విభత్తిస్స. విభత్తియా”తిఆదిదస్సనతో.

ఆయుసద్దో పన జీవితన్ద్రియవాచకోయేవ హుత్వా పున్నపుంసకలిఙ్గో, “పునరాయు చ మే లద్ధో, ఏవం జానాహి మారిసా”తి “ఏత్తకంయేవ తే ఆయు, చవనకాలో భవిస్సతీ”తి చ దస్సనతో.

ధాతుసద్దో సభావాదివాచకో ఇత్థిలిఙ్గో, కరపచాదివాచకో పుమిత్తిలిఙ్గో “చక్ఖుధాతుయా. కరోతిస్స ధాతుస్స. ధాతుయో ధాతుయా”తి దస్సనతో.

పజాపతిసద్దో దేవవిసేసవాచకో పుల్లిఙ్గో, కలత్తజినమాతుచ్చావాచకో ఇత్థిలిఙ్గో “పజాపతిస్స దేవరాజస్స ధజగ్గం ఉల్లోకేయ్యాథ”, “అత్తసో పజాపతియా సద్ధిం మహాపజాపతియా”తి చ దస్సనతో.

దామా దామం సద్దా మాలతీదామాదిభేదభిన్నస్స ఏకస్స వత్తుస్స యథాక్కమం ఇత్థినపుంసకలిఙ్గో. తథా హి “మాలతీదామా లోలాళిఙ్గలీలా. మాలతీదామం. సిఙ్ఘితం దామం భమరేహి. రతనదామా. రతనదామ”న్తి చ ద్వీలిఙ్గభావే లోకికప్పయోగా దిస్సన్తి సాసనానుకూలా.

సద్ధం సద్ధాసద్ధా పన భిన్నవత్తానం వాచకా ఇత్తిసపుంసకలిజ్ఞా, సద్ధాసద్ధో పసాదలక్ష్మణవాచకో ఇత్తిలిజ్ఞో, సద్ధంసద్ధో మతకభత్తవాచకో నపుంసకలిజ్ఞో “సద్ధా సద్ధహనా. మయమస్సుభో గోతమబ్రాహ్మణా నామ దానాని దేమ సద్ధాని కరోమా”తి దస్సనతో. ఇమస్మిం పన రాసే “సద్ధో పురిసో , సద్ధా ఇత్తి, సద్ధం కుల”న్తి ఇమాని వాచ్చలిజ్ఞత్తా సజ్ఞహం న గచ్ఛన్తీతి దట్టబ్బాని.

తటం తటి తటోతిమే సద్ధా తీరసజ్ఞాతే ఏకస్మింయేవత్తే ధీపున్నపుంసకలిజ్ఞా.

బృజ్జానసద్ధో ఉపసేచనలిజ్ఞవాక్యావేణికసరీరావయవవాచకో నపుంసకలిజ్ఞో, అక్షరవాచకో పున్నపుంసకలిజ్ఞో. తత్తుపసేచనే “సూపం వా బృజ్జానం వా”తి నపుంసకనిద్దేసో దిస్సతి. తథా లిజ్ఞే “ఇత్తిబృజ్జానం పురిసబృజ్జాన”న్తి నపుంసకనిద్దేసో. వాక్యే “పదబృజ్జానాని సాధుకం ఉగ్గహత్వా”తి నపుంసకలిజ్ఞనిద్దేసో. ఆవేణికే “అసీతి అనుబృజ్జానానీ”తి నపుంసకనిద్దేసో. సరీరావయవే “కిలేసానం అను అను బృజ్జానతో పాకటభావకరణతో అనుబృజ్జాన”న్తి ఏవం నపుంసకనిద్దేసో. ఏత్త హి అనుబృజ్జానం నామ హత్తపాదసితహసితకథితవిలోకితాదిభేదో ఆకారో. సో ఏవ “సరీరావయవో”తి వుచ్చతీతి. అక్షరే “బృజ్జానో. బృజ్జాన”న్తి చ పున్నపుంసకనిద్దేసో.

అత్థసద్ధో నిబ్బానవచనో నపుంసకలిజ్ఞో, అభిధేయ్యధనకారణపయోజననివత్త్యాభిసద్ధానాదివచనో పన పుల్లిజ్ఞో. తథా హి కథావత్తుమ్మి “అత్థత్థమ్మి”తి ఇమిస్సా పాళియా అత్థసంవణ్ణనాయం “అత్థం వుచ్చతి నిబ్బాన”న్తి నపుంసకలిజ్ఞనిద్దేసేన **అత్థ**సద్ధో వుత్తో. ఇతి **అత్థ**సద్ధో ద్విలిజ్ఞో.

అక్షరసద్ధో చ “యో పుబ్బో అక్షరో అక్షరానీ”తి చ దస్సనతో. అపిచ **అక్షర**సద్ధో నిబ్బానవచనో నామపణ్ణతివచనో చ సబ్బదానపుంసకలిజ్ఞో భవతి “పదమచ్చుతమ్మక్షరం, మహాజనసమ్మతోతి ఖో వాసేట్ట ‘మహాసమ్మతో’త్వేవ పఠమం అక్షరం నిబ్బత్త”న్తి ఏవమాదీసు. “అక్షరాయ దేసేతి, అక్షరక్షరాయ ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి ఏత్త పన పుల్లిజ్ఞోతిపి నపుంసకలిజ్ఞోతిపి వత్తబ్బో, ఇత్తిలిజ్ఞోతి పన న వత్తబ్బో. అయశ్శో “అసక్కతా చస్మ ధనశ్చాయాయ. విరమథాయస్మన్తో మమవచనాయా”తిఆదీసు “ధనశ్చాయాయ, వచనాయా”తి సద్ధా వియ విభత్తివిపల్లాసేన వుత్తో, న లిజ్ఞవిపల్లాసవసేనాతి.

అజ్జవ మద్దవ గారవసద్ధా పన పున్నపుంసకలిజ్ఞా. “అజ్జవో చ మద్దవో చ. అజ్జవమద్దవం. గారవో చ నివాతో చ. సహ ఆవజ్జితే ధూపే, గారవం హోతి మే తదా”తి చ ఆదిదస్సనతో.

వచోవచీసద్ధా పన ఘటోఘటీసద్ధా వియ పుమిత్తిలిజ్ఞా, తత్త వచీసద్దస్స “వచీ, వచీ, వచియో. వచిం, వచీ, వచియో. వచియా”తి నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. కేచి “దుచ్చరితపయోగవిజ్ఞాత్తిసద్ధాదీసు పరేసు వచసద్దస్సన్తో ఈకారో హోతి, తేన “వచీదుచ్చరిత”న్తిఆదీని రూపాని దిస్సన్తీ”తి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం వచసద్దతో విసుం వచీసద్దస్స దస్సనతో. అత్రిమాని పాళితో చ అట్టకథాతో చ నిదస్సనపదాని. “వచీ వచీసజ్ఞారో, వచీసజ్ఞారో వచీ, వచిశ్చా వచీసజ్ఞారే చ రపేత్వా అవసేసా న చేవ వచీ, న చ వచీసజ్ఞారో. గదితో వచీభి సతిమాభినన్దే”తి ఇమాని పాళితో నిదస్సనపదాని. “చోపనసజ్ఞాతా వచీ ఏవ విజ్ఞాత్తి వచీవిజ్ఞాత్తి, వచియా భేదో వచీభేదో”తి ఇమాని అట్టకథాతో నిదస్సనపదాని. ఇమినా నయేన అశ్శోసమ్మి సరూపాసరూపపదానం యథారహం ద్వితిలిజ్ఞత్తా వవత్థపేతబ్బా. ఏవం అభిధేయ్యకలిజ్ఞేసు సవిసేసాని అభిధేయ్యలిజ్ఞాని వేదితబ్బాని.

ఇదాని కత్తచి వాచ్చలిఙ్గభూతానం అభిధేయ్యలిఙ్గానఱ్చ తద్దిభస్తలిఙ్గానఱ్చ ధమ్మాదివసేన నామికపదమాలా
వుచ్చతే. తథా హి -

ధమ్మభో పుగ్గలా చేవ, ధమ్మపుగ్గలతోపి చ;
ఏకంతధమ్మతో చేవ, తథేవేకంతపుగ్గలా.

పదమాలా సియుం తాసు, పచ్చత్తాదివసేన తు;
పదం సమం విసమఱ్చ, జఙ్ఘా సబ్బసమమ్మి చ.

కథం? “మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాసఙ్కప్పో, మిచ్చావాచా, మిచ్చావాచో, మిచ్చాదిట్టికో, మిచ్చాసఙ్కప్పీ” ఇచ్చేతేసం
నామికపదమాలా ఏవం వేదితబ్బా.

“మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టియో. మిచ్చాదిట్టిం, మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టియో. మిచ్చాదిట్టియా”తి ఏవం
ధమ్మతో, “మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టినే. మిచ్చాదిట్టిం, మిచ్చాదిట్టి, మిచ్చాదిట్టినే. మిచ్చాదిట్టినా”తి ఏవం
పుగ్గలతో, “మిచ్చాసఙ్కప్పో, మిచ్చాసఙ్కప్పా. మిచ్చాసఙ్కప్ప”న్తి ఏవం ధమ్మపుగ్గలతో, “మిచ్చావాచా, మిచ్చావాచా,
మిచ్చావాచాయో. మిచ్చావాచం, మిచ్చావాచా మిచ్చావాచాయో. మిచ్చావాచాయ” ఏవం ఏకంతధమ్మతో, “మిచ్చావాచో,
మిచ్చావాచా. మిచ్చావాచం, మిచ్చావాచే. మిచ్చావాచేన” ఏవం ఏకంతపుగ్గలతో, “మిచ్చాదిట్టికో. మిచ్చాదిట్టికా.
మిచ్చాదిట్టిక”న్తి ఏవమ్మి ఏకంతపుగ్గలతో, “మిచ్చాసఙ్కప్పీ, మిచ్చాసఙ్కప్పినో. మిచ్చాసఙ్కప్పీ”న్తి ఏవమ్మి ఏకంతపుగ్గలతో
నామికపదమాలా భవతి. పచ్చత్తోపయోగవచనాదివసేన పన పదం సదిసం విసదిసం సబ్బథా సదిసమ్మి చ భవతి. ఏస
నయో సమ్మాదిట్టిసమ్మాసఙ్కప్పాదీసుపి.

అత్రిమే ఆహచ్చభాసితా పయోగా - అవిజ్ఞాగతస్స భిక్షవే అవిద్ధసునో మిచ్చాదిట్టి పహోతి. మిచ్చాదిట్టిస్స
మిచ్చాసఙ్కప్పో పహోతి. మిచ్చాసఙ్కప్పస్స మిచ్చావాచా పహోతి. మిచ్చావాచస్స మిచ్చాకమ్మంతో పహోతి.
మిచ్చాకమ్మంతస్స మిచ్చాఆజీవో పహోతి. మిచ్చాఆజీవస్స మిచ్చావాయామో పహోతి. మిచ్చావాయామస్స మిచ్చాసతి
పహోతి. మిచ్చాసతిస్స మిచ్చాసమాధి పహోతి. విజ్ఞాగతస్స భిక్షవే విద్ధసునో సమ్మాదిట్టి పహోతి. సమ్మాదిట్టిస్స
సమ్మాసఙ్కప్పో పహోతి. ఏవం కత్తచి వాచ్చలిఙ్గభూతానం అభిధేయ్యలిఙ్గానఱ్చ తద్దిభస్తలిఙ్గానఱ్చ
నామికపదమాలా సప్పయోగా కథితా.

ఇదాని నేవాభిధేయ్యలిఙ్గస్స భవితబ్బసద్దస్స చ అభిధేయ్యలిఙ్గానం సోత్తి సువత్తి సద్దానఱ్చ వాచ్చలిఙ్గాభిధేయ్యలిఙ్గస్స
అబ్బుతసద్దస్స చ వాచ్చలిఙ్గస్స అభూతసద్దస్సచాతి ఇమేసం కిఱ్చి విసేసం కథయామ, నామికపదమాలఱ్చ యథారహం
యోజేస్సామ. ఏతేసు హి భవితబ్బసద్దో ఏకంతభావవాచకో నపుంసకలిఙ్గో ఏకవచనంతోయేవ హోతి. తతియంతపదేహి
ఏవంసద్ద నసద్దాదీహి చ యోజేతబ్బో చ హోతి. నాస్స నామికపదమాలా లబ్ధతి, అత్రిమే చ పయోగా “సద్దమ్మగరుకేన
భవితబ్బం, నో ఆమిసగరుకేన, ఇమినా చోరేన భవితబ్బం, ఇమేహి చోరేహి భవితబ్బం, ఇమాయ చోరియా భవితబ్బం,
ఇమాహి చోరీహి భవితబ్బం, అనేన చిత్తేన భవితబ్బం, ఇమేహి చిత్తేహి భవితబ్బం, ఏవం భవితబ్బం, అఙ్ఘా భవితబ్బ”న్తి.
అత్రిదం వుచ్చతి -

భవితబ్బపదం నిచ్చం, సబ్బజ్ఞావరసాసనే;
పరమేకవచో భావ-వాచకజ్ఞా నపుంసకం.

తతియస్తపదేహీవం-సద్దాదీహి చ ధీమతా;
యోజేతబ్బంవ సమ్మోతి, ఇతి విద్వా విభావయే.

అయం “భవితబ్బ”ని పదస్య విసేసో.

సోత్తి భద్దస్తే హోతు రజ్ఞో, సోత్తిం గచ్ఛతి స్థాపితో. సోత్తినాన్తి సముత్తితో. సువత్తి, సువత్తిం, సువత్తినా, అయం ధసాత్తిసద్దాదీనం విసేసో.

అయం పన “అబ్బుతం అభూత”ని ద్విన్నం విసేసో. భూసద్దస్య బ్బూ, సంయోగపరే పటిసేధత్థవతి అఇతినిపాతే ఉపపదే సతి ఏకస్తేన రస్సత్తముపయాతి. క్వత్తే? “అభూతపుబ్బం భూత”నిఆదీస్వత్తేసు. తథావిధే అసజ్ఞోగపరే రస్సత్తం న ఉపయాతి. క్వత్తే? “అసచ్చ”నిఆదీస్వత్తేసు. తథా హి “అబ్బుత”ని పదస్య “అభూతపుబ్బం భూత”నిపి అత్తో భవతి, “అబ్బుతకరణ”నిపి అత్తో భవతి. “అభూత”ని పదస్య పన “అసచ్చ”నిపి అత్తో భవతి, “అజాత”నిపి అత్తో భవతి. తత్ర “అచ్చరియం వత భో అబ్బుతం వత భో. అచ్చేరం వత లోకస్మిం, అబ్బుతం లోమహంసనం” ఇచ్చేవమాదయో “అభూతపుబ్బం భూత”ని అత్తే పయోగా.

“త్వం మం నాగేన ఆలమ్మ,
అహం మణ్ణాకథాపియా;
హోతు నో అబ్బుతం తత్త,
ఆసహస్సీహి పఞ్చహీ”తి

ఇచ్చేవమాదయో అబ్బుతకరణత్తే పయోగా. ఏవం రస్సవసేన, దీఘవసేన పన నిస్సంయోగే “అభూతం అతచ్ఛం. అతథం”ఇచ్చేవమాదయో అసచ్చత్తే పయోగా, “అభూతం అజాతం అసజ్ఞాత”ని ఇచ్చేవమాదయో అజాతత్తే పయోగా. భవన్తి చత్ర -

“అభూతపుబ్బం భూత”ని, అత్తస్మిం అబ్బుతనిదం;
పదం విజ్ఞాహి విజ్ఞోయ్యం, రస్సభావేన సణ్ఠితం.

అబ్బుతకరణత్తేపి, అబ్బుతని పదం తథా;
సణ్ఠితం రస్సభావేన, ఇతి విద్వా విభావయే.

అభూతమితి దీఘత్త-వసేన కథితం పన;
పదం సమధిగస్తబ్బ-మసచ్చాజాతవాచకం.

అబ్బుతం, అబ్బుతాని. చిత్తనయేన, అబ్బుతో, అబ్బుతా. అబ్బుతం, పురిసనయేన, అబ్బుతా, అబ్బుతా, అబ్బుతాయో. అబ్బుతం. కణ్ణానయేన శోయ్యం. ఏవం భూతసద్దస్సపి నామికపదమాలా తిథా గహేతబ్బా. అత్ర “అబ్బుత”మితి పదం వాచ్ఛలిఙ్గమ్మి భవతి అభిధేయ్యలిఙ్గమ్మి. “అభూత”మితి పదం పన వాచ్ఛలిఙ్గం అభిధేయ్యలిఙ్గమ్మి వా సచ్చసద్దో వియ కట్ఠచి. ఇతిస్స యథారహం అయమ్మి సప్పయోగా నామికపదమాలా కథితా.

ఇదాని ఆగమికానం కోసల్లజననత్తం పదసమోధానవసేన నామికపదమాలా వుచ్చతే - బుద్ధో భగవా, బుద్ధా భగవన్తో. బుద్ధం భగవన్తం, బుద్ధే భగవన్తే. బుద్ధేన భగవతా, సేసం విత్థారేతబ్బం. అయం పదమాలా ఏకవచనబహువచనవసేన శోయ్యా.

దేవా తావతింసా. దేవే తావతింసే. దేవేహి తావతింసేహి. సేసం విత్థారేతబ్బం. బహువచనవసేన శోయ్యా పదమాలా.

సో భగవా జానం పస్సం అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో, తం భగవన్తం జానన్తం పస్సన్తం అరహన్తం సమ్మాసమ్మద్ధం, తేన భగవతా జానతా పస్సతా అరహతా సమ్మాసమ్మద్ధేన, తస్స భగవతో జానతో పస్సతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స. సేసం విత్థారేతబ్బం. ఏకవచనవసేన శోయ్యా పదమాలా.

రాజా సుద్ధోదనో, రాజానం సుద్ధోదనం, రజ్ఞా సుద్ధోదనేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

రాజా పస్సేనదీ కోసలో, రాజానం పస్సేనదిం కోసలం, రజ్ఞా పస్సేనదినా కోసలేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

రాజా మాగధో సేనియో బిమ్మిసారో, రాజానం మాగధం సేనియం బిమ్మిసారం, రజ్ఞా మాగధేన సేనియేన బిమ్మిసారేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

రాజా మాగధో అజాతసత్తు వేదేహిపుత్తో, రాజానం మాగధం అజాతసత్తుం వేదేహిపుత్తం, రజ్ఞా మాగధేన అజాతసత్తునా వేదేహిపుత్తేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

మహాపజాపతి గోతమీ, మహాపజాపతిం గోతమిం, మహాపజాపతియా గోతమియాతి పఞ్చక్షత్తుం వత్తబ్బం. మహాపజాపతియం గోతమియం, భోతి మహాపజాపతి గోతమి.

మక్ఖలి గోసాలో. మక్ఖలిం గోసాలం. మక్ఖలినా గోసాలేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

సారిపుత్తమోగ్గల్లానం సావకయుగం. సారిపుత్తమోగ్గల్లానం సావకయుగం, సారిపుత్తమోగ్గల్లానేన సావకయుగేన, సారిపుత్తమోగ్గల్లానస్స సావకయుగస్స. సేసం విత్థారేతబ్బం. సబ్బాపేతా పదమాలా ఏకవచనవసేన శోయ్యా. సారిపుత్తమోగ్గల్లానా అగ్గసావకా, సారిపుత్తమోగ్గల్లానే అగ్గసావకే, సారిపుత్తమోగ్గల్లానేహి అగ్గసావకేహి. సేసం విత్థారేతబ్బం. బహువచనవసేన శోయ్యా. ఇతో అఞ్ఞోసుపి ఏసేవ నయో.

సో దారో, సా దారా. సం దారం, సే దారే. సేన దారేన. సేసం విత్థారేతబ్బం. సా నారీ, సా నారియో. సం నారిం, సా నారియో. సాయ నారియా. సేసం విత్థారేతబ్బం. సం కమ్మం, సాని కమ్మాని. సేన కమ్మేన. సం ఫలం, సాని ఫలాని. సేన ఫలేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

పరమం ఝానం, పరమం ఝానం, పరమేన ఝానేన, పరమస్య ఝానస్య. సేసం విత్థారేతబ్బం.

చతుత్థీ దిసా, చతుత్థిం దిసం, చతుత్థియా దిసాయ.

ధమ్మీ కథా, ధమ్మిం కథం, ధమ్మియా కథాయ, ధమ్మియం కథాయం. ఏవం అనుపుబ్బీ కథా, ఏవరూపీ కథా.

ఇమినా నయేన అఞ్ఞోసుపి రానేసు పదసమోధానవసేన లిజ్ఞతో చ అంతతో చ వచనతో చ అపేక్షితబ్బం. పదతో చ నానప్పకారా నామికపదమాలా యోజేతబ్బా.

ఇదాని ఏకప్పకారానం సద్ధానం లిజ్ఞఅంతవసేన నానత్తం వేదితబ్బం. కథం? యాదిసో, యాదిసీ, యాదిసం. తాదిసో, తాదిసీ, తాదిసం. ఏతాదిసో, ఏతాదిసీ, ఏతాదిసం. కీదిసో, కీదిసీ, కీదిసం. ఈదిసో, ఈదిసీ, ఈదిసం. ఏదిసో, ఏదిసీ, ఏదిసం. సదిసో, సదిసీ, సదిసం. కదాచి పన “యాదిసా తాదిసా”తి ఏవమాదీని ఇత్తిలిజ్ఞరూపానిపి భవంతి. నామికపదమాలా నేసం పురిస ఇత్థీ చిత్తనయేన యోజేతబ్బా.

ఇదాని సమాసతద్ధితపదభూతానం అమమసద్ధాదీనం నామికపదమాలా వుచ్చతే – అమమో, అమమా, అమమం, అమమే. అమమేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

మయ్వుకో, మయ్వుకా. మయ్వుకం, మయ్వుకే. మయ్వుకేన. సేసం విత్థారేతబ్బం.

ఆమా, ఆమా, ఆమాయో. ఆమం, ఆమా, ఆమాయో. సేసం విత్థారేతబ్బం.

తత్ర అమమోతి నత్తి తణ్ణామమత్తం దిట్టిమమత్తఇచ్చ ఏతస్సాతి అమమో, కో నో, అరహాయేవాతి వత్తుం వట్టతి. అపిచ యేసత్తణ్ణాపి సదిట్టిపి “మమ ఇద”న్తి మమత్తం న కరోన్తి, తేపి అమమాయేవ. ఏత్త చ “మనుస్సా తత్త జాయన్తి, అమమా అపరిగ్గహ”తి ఇదం సాసనతో నిదస్సనం. “అమమో నిరహజ్ఞారో”తి ఇదం పన లోకతో నిదస్సనం. ఇత్తిలిజ్ఞే వత్తబ్బే “అమమా, అమమా, అమమాయో”తి పదమాలా. నపుంసకే వత్తబ్బే “అమమం, అమమానీ”తి పదమాలా. తత్ర మయ్వుకోతి “ఇదమ్మి మయ్వుం ఇదమ్మి మయ్వు”న్తి విప్పలపతీతి మయ్వుకో, ఏకో పక్ఖివిసేసో. వుత్తఞ్ఞోతం జాతకే –

“సకుణో మయ్వుకో నామ, గిరిసానుదరీచరో;

పక్కం పిప్పలిమారుయ్వు, ‘మయ్వుం మయ్వు’న్తి కన్దతీ”తి.

ఇత్తిలిజ్ఞే వత్తబ్బే “మయ్వుకీ, మయ్వుకీ, మయ్వుకియో”తి పదమాలా. తత్ర ఆమాతి “ఆమ అహం తువ్వాకం దాసీ”తి ఏవం దాసిభావం పటిజానాతీతి ఆమా. గేహదాసీ. వుత్తఞ్ఞోతం జాతకేసు “యత్త దాసో ఆమజాతో, రితో ధుల్లాని గచ్ఛతీ”తి చ, “ఆమాయ దాసాపి భవన్తి లోకే”తి చ, తస్మా ఇమానేవేత్త నిదస్సనపదాని.

ఇదాని కతి కతిపయ కతిమీసద్ధానం విసేసో వుచ్చతే యథారహం నామికపదమాలా చ. తత్ర కతిమీసద్ధస్య నామికపదమాలా న లబ్భతి “అజ్ఞ భన్తే కతిమీ”తి ఏవం పుచ్చావసేన ఆగతమత్తతో. కతి కతిపయసద్ధానం పన లబ్భతేవ, సా చ బహువచనికా. విసుద్ధిమగ్గటీకాయం పన కతిపయసద్ధో ఏకవచనికో వుత్తో. కతి పురిసా తిట్టన్తి, కతి పురిసే పస్సతి. కతి ఇత్తియో, కతి కులాని. కతి లోకస్మిం చిద్దాని యత్త చిత్తం న తిట్టతి. కతి కుసలా. కతి ధాతుయో. కతి ఆయతనాని.

కతిహి ఖన్దేహి కతిహాయతనేహి కతిహి ధాతూహి సభహితం. కతిభి రజమానేతి, కతిభి పరిసుజ్ఞతి. కతిపయా పురిసా, కతిపయా ఇత్తియో, కతిపయాని చిత్తాని. ఇమా పన నామికపదమాలా.

కతి. కతిహి, కతిభి. కతినం. కతిసు.

కతిపయా. కతిపయేహి, కతిపయేభి. కతిపయానం. కతిపయేసు. కతిపయాయో. కతిపయాహి, కతిపయాభి. కతిపయానం. కతిపయాసు. కతిపయాని. కతిపయే. కతిపయేహి, కతిపయేభి. కతిపయానం. కతిపయేసూతి. సబ్బాపేతా సత్తన్నం విభత్తీనం వసేన ఇహియా, సమాసవిధిమ్మిపి కతి కతిపయసద్దా బహువచనవసేనేవ యోజేతబ్బా. “కతిసజ్ఞాతిగో భిక్షు, ఓఘతిణ్ణోతి వుచ్చతి. కతిపయజనకత”న్తిఆదీసు హి “కతి కిత్తకా సజ్ఞా కతిసజ్ఞా”తిఆదినా సబ్బదా బహువచనసమాసో దట్టబ్బో.

ఇదాని రూఢీసద్దానం నామికపదమాలా వుచ్చతే - ఇధ రూఢీసద్దా నామ యేవాపనకసద్దాదయో. యేవాపనకో, యేవాపనకా. యేవాపనకం. యేవాపనో, యేవాపనా. యేవాపనం. యంవాపనకం, యంవాపనకాని. సేసం సబ్బత్త విత్తారేతబ్బం. తత్ర యేవాపనకోతి “ఘస్సో హోతి వేదనా హోతి”తిఆదినా వుత్తా ఘస్సాదయో వియ సరూపతో అవత్వా “యే వా పన తస్మిం సమయే అజ్ఞోపి అత్తి పటిచ్చసముప్పన్నా అరూపినో ధమ్మా”తి ఏవం “యేవాపనా”తి పదేన వుత్తో యేవాపనకో, ఏవం “యేవాపనో”తి ఏత్తాపి. తథా “యం వా పనజ్ఞామ్మి అత్తి రూప”న్తి ఏవం “యంవాపనా”తి పదేన వుత్తం యంవాపనకం. ఏస నయో యథారహం యస్సకం యత్థకన్తిఆదీసుపి నేతబ్బో.

ఏత్త సియా - నను చ భో పనసద్దో నిపాతో, నిపాతానఇచ్చ అబ్బయభావో సిద్ధో తీసు లిజ్జేసు సబ్బవిభత్తివచనేసు చ వయాభావతో, సో కస్మా “యేవాపనో”తి ఓకారంతో జాతోతి? సచ్చం పనసద్దో నిపాతో, సో చ ఖో “యే వా పన తస్మిం సమయే”తి వా, “యం వా పనజ్ఞామ్మి”తి వా, “బ్రాహ్మణా పనా”తి వా ఏవమాదీసు నిపాతో, “యేవాపనకో”తి వా, “యేవాపనో”తి వా ఏవమాదీసు నిపాతో నామ న హోతి. అనుకరణమత్తజ్ఞోతం, తస్మా ఈదిసేసు పనసద్దసహితా పయోగా రూఢీసద్దాతి గహేతబ్బా. యజ్ఞేవం కస్మా నిబ్బచనముదాహటన్తి? అత్తస్స పాకటికరణత్తం.

తయోధమ్మజాతకం . తయోధమ్మజాతకం. తయోధమ్మజాతకేన. తయోధమ్మజాతకస్స. తయోధమ్మజాతకా, తయోధమ్మజాతకస్మా. సేసం విత్తారేతబ్బం.

తయోసజ్ఞారా. తయోసజ్ఞారే. తయోసజ్ఞారేహి, తయోసజ్ఞారేభి. తయోసజ్ఞారానం. సేసం విత్తారేతబ్బం.

చత్తారిపురిసయుగో సజ్ఞో. చత్తారిపురిసయుగం సజ్ఞం. చత్తారిపురిసయుగేన సజ్ఞేన. చత్తారిపురిసయుగస్స సజ్ఞస్స. సేసం విత్తారేతబ్బం.

సతోకారీ, సతోకారీ, సతోకారినో. సతోకారిం, సతోకారీ, సతోకారినో. సతోకారినా, సతోకారీహి, సతోకారీభి. సతోకారిస్స. సేసం విత్తారేతబ్బం. ఏత్త సతోకారీతి సరతీతి సతో, సతో ఏవ హుత్వా కరణసీలోతి సతోకారీ.

అపరేసమ్మి రూఢీసద్దానం నామికపదమాలా వుచ్చతే సద్ధిమత్తవిభావనాయ. అజ్ఞా. అజ్ఞే. అజ్ఞేహి, అజ్ఞేభి. అజ్ఞానం. అజ్ఞేహి, అజ్ఞేభి. అజ్ఞానం. అజ్ఞేసు. భోన్తో అజ్ఞా.

అజ్ఞా జనపదో. అజ్ఞే జనపదం. అజ్ఞేహి, అజ్ఞేభి జనపదేన. అజ్ఞానం జనపదస్య. అజ్ఞేహి, అజ్ఞేభి జనపదస్మా. అజ్ఞానం జనపదస్య. అజ్ఞేసు జనపదే. భోన్తో అజ్ఞా జనపద. ఏవం మగధకోసలాదీనమ్ని యోజేతబ్బా.

ఇద్ధిలిజ్ఞే కాసీ, కాసియో, కాసీ, కాసియో. కాసీహి, కాసీభి. కాసీనం. కాసీహి, కాసీభి. కాసీనం. కాసీసు. భోతియో కాసియో. అత్రాయమత్థవిభావనా - కాసీ, కాసియో జనపదో. కాసీ, కాసియో జనపదం . కాసీహి, కాసీభి జనపదేన. కాసీనం జనపదస్య. కాసీహి, కాసీభి జనపదస్మా. కాసీనం జనపదస్య. కాసీసు జనపదే. భోతియో కాసియో జనపద. ఏవం అవన్తీచేతీ వజ్జీ ఇచ్చేతేసమ్ని పదానం యోజేతబ్బా. తేనాహు అట్టకథాచరియా “కురూసు జనపదే”తి. ఏవం అజ్ఞాదీని అత్థస్స ఏకత్తేపి జనపదనామత్తా రూళ్ళీవసేన బహువచనానేవ భవన్తి. తథా హి తత్థ తత్థ “అజ్ఞేసు విహరతి. మగధేసు చారికం చరమానో”తిఆదినా, “అజ్ఞానం మగధానం కాసీనం కోసలాన”న్తిఆదినా చ బహువచనపాళియో దిస్సన్తి. ఏవం రూళ్ళీసద్ధానం నామికపదమాలా భవన్తి.

ఇదాని అపరాపి ఇతో సవిసేసతరా సద్ధభేదే సమ్మోహవిద్ధంసనకారికా పరమసుఖుమజ్ఞాణావహా నామికపదమాలాయో కథయామ సోతూనం అత్థబృజ్జానగ్గహణే పరమకోసల్లసమ్పాదనత్థం. తా చ ఖో “సమ్మద్ధో పటిజానాసి. కస్సకో పటిజానాసి. ఉపాసకో పటిజానాసి. సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతో ఇమే ధమ్మా అనభిసమ్మద్ధా”తిఆదయో పాళినయే నిస్సాయేవ. తత్థ సమ్మద్ధోపటిజానాసీతి “త్వం ‘అహం సమ్మాసమ్మద్ధో’తి పటిజానాసీ”తి ఇతిసద్ధలోపవసేన అత్తో గహేతబ్బో. ఏస నయో “కస్సకో పటిజానాసీ”తిఆదీసుపి. “సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతో”తి ఏత్థ పన “అహం సమ్మాసమ్మద్ధో”తి పటిజానన్తస్స తవాతి ఏవం ఇతిసద్ధలోపయోజనావసేన అజ్ఞో సద్ధసన్నివేసో తేనేవ అజ్ఞో అత్థపటివేదో చ భవతి. “ఖీణాసవస్స తే పటిజానతో”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. అట్టకథాయం పన సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతోతి “అహం సమ్మాసమ్మద్ధో, సబ్బే ధమ్మా మయా అభిసమ్మద్ధా”తి ఏవం పటిజానతో తవాతి యో అత్తో వుత్తో, సోపి యథాదస్సితో అత్థోయేవ. ఏవంపకారం ఇత్త్వా పణ్ణీతజాతియేన కులపుత్తేన అష్టేహి వుచ్చమానా “అహం సమ్మాసమ్మద్ధో”తి త్వం పటిజానాసీ”తి ఏతస్మిం అత్థే సక్రియాపదా అయం పదమాలా వవత్థపేతబ్బా

సమ్మాసమ్మద్ధో త్వం పటిజానం తిట్ఠసి. సమ్మాసమ్మద్ధం తం పటిజానన్తం పస్సతి. సమ్మాసమ్మద్ధేన తే పటిజానతా ధమ్మో దేసితో. సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతో దీయతే. సమ్మాసమ్మద్ధస్మా తయా పటిజానతా అపేతి. సమ్మాసమ్మద్ధస్స తే పటిజానతో ధమ్మో. సమ్మాసమ్మద్ధస్మిం తయి పటిజానన్తే పతిట్ఠిత్తన్తి. తథా “ఖీణాసవో త్వం పటిజానాసీ”తిఆదినాపి విత్థారేతబ్బం.

ఇద్ధిమా భిక్ఖు ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతి, బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోతి. ఇద్ధిమన్తో భిక్ఖూ ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తి, బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తీతి ఇమస్మిం పనత్తే అయమ్ని సక్రియాపదా పదమాలా వవత్థపేతబ్బా -

ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తో బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తో భిక్ఖు తిట్ఠతి, ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తా బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తా భిక్ఖూ తిట్ఠన్తి. ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తం బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తం భిక్ఖుం పస్సతి, ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తే బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తే భిక్ఖూ పస్సతి. ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తేన బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోన్తేన భిక్ఖునా ధమ్మో దేసితో, ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోన్తేహి బహుధాపి హుత్వా ఏకో

హోస్తహి భిక్షూహి ధమ్మా దేసితో. ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోస్తస్స బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోస్తస్స భిక్షునో దీయతే. సేసం విత్తారేతబ్బం. భో ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోస్త బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోస్త భిక్షు త్వం ధమ్మం దేసేహి, భోస్తో ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోస్తా బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోస్తా తుమ్హే ధమ్మం దేసేథాలి. ఇమస్మిం రానే కేవట్టసుత్తం సాధకం. “ఇథ కేవట్ట భిక్షు అనేకవిహితం ఇద్ధివిధం పచ్చనుభోతి. ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోతి, బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోతి, ఆవిభావం...పే... తమేనం అజ్ఞాతరో సద్ధో పసన్నో పస్సతి తం భిక్షుం అనేకవిహితం ఇద్ధివిధం పచ్చనుభోంతం ఏకోపి హుత్వా బహుధా హోంతం బహుధాపి హుత్వా ఏకో హోస్త”ని ఇదం కేవట్టసుత్తం.

ఏకోఏకాయ మాతుగామేన సద్ధిం రహో నిసజ్జం కప్పేంతో భిక్షు ఏవం వదతి, ఏకోఏకాయ మాతుగామేన సద్ధిం రహో నిసజ్జం కప్పేంతా భిక్షూ ఏవం వదన్తి. ఏకోఏకాయ మాతుగామేన సద్ధిం రహో నిసజ్జం కప్పేంతం భిక్షుం పస్సతి, ఏకోఏకాయ మాతుగామేన సద్ధిం రహో నిసజ్జం కప్పేంతే భిక్షూ పస్సతి. సబ్బం విత్తారేతబ్బం. ఏత్త పన “న త్వేవ ఏకోఏకాయ, మాతుగామేన సల్లపే”తిఆదికం పాళిపదం సాధకం. ఏత్త హి ఏకోఏకాయాతి ఇదం అబ్యయపదసదీసం రూళ్ళేపదన్తి గహేతబ్బం, అజ్ఞామజ్ఞాన్తి సద్ధస్స వియ చ ఏకపదత్తాపగమనజ్ఞాస్స వేదితబ్బం. భిక్షు వినా దుతియేన సయం ఏకో హుత్వా ఏకాయ ఇత్థియా సద్ధిన్తి ఇమస్మిం అత్థే “ఏకోఏకాయా”తి ఇదం పదం న రూళ్ళేపదన్తి దట్టబ్బం. ఏవం సన్తేపి న “ఏకో”తి సద్ధో “భిక్షూ”తి పదేన సమానాధికరణో. యది సమానాధికరణో సీయా, “నిసజ్జం కప్పేంత”న్తిఆది న వత్తబ్బం సీయా. “ఏకాయా”తి సద్ధోపి న అజ్ఞాహరితబ్బేన “ఇత్థియా”తి పదేన సమానాధికరణో. యది సమానాధికరణో సీయా, “మాతుగామేనా”తి న వత్తబ్బం సీయా విసేసాభావతో ద్విరుత్తభావాపజ్జనతో చ. కిజ్జా భియ్యో “మాతుగామేనా”తి వుత్తత్తా “ఏకేనా”తి వత్తబ్బం సీయా, ఏకన్తతో పన “ఏకోఏకాయా”తి ఇదం పదం పుమిత్థిసజ్ఞాతం అత్తం అపేక్షతి, న సమానాధికరణపదం, తస్మా “ద్వే జానిపతయో అజ్ఞామజ్ఞాం సల్లపేన్తీ”తిఆదీసు “అజ్ఞామజ్ఞా”న్తి పదస్స వియ చ “ఏకోఏకాయా”తి ఇమస్స ఏకపదత్తజ్ఞా నిసజ్జం కప్పేంతస్స భిక్షునో విసేసనత్తజ్ఞా వేదితబ్బం. అథ వా యస్సం నిసజ్జక్రియాయం భిక్షుపి ఏకోవ హోతి, ఇత్థిపి ఏకావ. సా క్రియా రూళ్ళేవసేన “ఏకోఏకాయా”తి వుచ్చతి, తాదిసాయ ఏకోఏకాయ నిసజ్జక్రియాయ భిక్షు మాతుగామేన సద్ధిన్తిపి అత్థో గహేతబ్బో. ఇమినా నయేన అజ్ఞోసమ్మి రూళ్ళేసద్ధానం నామికపదమాలా యథాపయోగం ఏకవచనబహువచనవసేన యోజేతబ్బా. ఇచ్చేవం వాచ్ఛాభిధేయ్యలిజ్ఞాదీనం నామికపదమాలా నానప్పకారతో పకాసితా.

సుమధురతరసద్ధనితిం ఇమం,
పటుతరమతితం సుసిఖే వరం;
విదువిమతితమోపహరిం రవిం,
మతికుముదపబోధినిసాపతిం.

కతవిజ్ఞాజనస్సాస-సాసనస్సాభివుద్ధియా;
ధియా నీతిమిమం సాధు, సాధుకజ్ఞోవ లక్ఖయే.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకధే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్తాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

వాచ్చాభిధేయ్యలిజ్ఞాదిపరిదీపనో నామికపదమాలావిభాగో

ఏకాదశమో పరిచ్ఛేదో.

ఏతావతా భూధాతుమయానం పుల్లిజ్ఞానం ఇత్తిలిజ్ఞానం నపుంసకలిజ్ఞానశ్చ నామికపదమాలా యథారహం లిజ్ఞస్తరేహి
సద్దస్తరేహి అత్తస్తరేహి చ సద్ధిం నానప్పకారతో దస్సితా. సబ్బనామాని హి రపేత్వా నయతో అజ్ఞాని కానిచి నామాని
అగ్గహితాని నామ నత్తి.

౧౨. సబ్బనామతంసదిసనామనామికపదమాలా

ఇతో పరం పవక్తామి, సబ్బనామఇచ్చ తస్సమం;
నామఇచ్చ యోజితం నానా-నామేహేవ విసేసతో.

యాని హోన్తి తిలిజ్ఞాని, అనుకూలాని యాని చ;
తిలిజ్ఞానం విసేసేన, పదానేతాని నామతో.

“సబ్బసాధారణకాని, నామాని”చ్చేవ అత్థతో;
సబ్బనామాని వుచ్చన్తి, సత్తవీసతి సజ్ఞతో.

తేసు కానిచి రూపేహి, సేసాజ్ఞోహి చ యుజ్జరే;
కానిచి పన సహేవ, ఏతేసం లక్ఖణం ఇదం.

ఏతస్మా లక్ఖణా ముత్తం, న పదం సబ్బనామికం;
తస్మాతీతాదయో సద్ధా, గుణనామాని వుచ్చరే.

సబ్బనామాని నామ - సబ్బ కతర కతమ ఉభయ ఇతరలజ్ఞా అజ్ఞాతర అజ్ఞాతమ పుబ్బ పర అపర దక్షిణ ఉత్తర అధరయత ఏత ఇమ అముకిం ఏక ఉభ ద్వితి చతు తుష్ఠ అష్ఠ ఇచ్చేతాని సత్తవీస.

ఏతేసు సబ్బసద్ధో సకలత్థో, సో చ సబ్బసబ్బాదివసేన ఇోయ్యో. కతర కతమసద్ధా వుచ్చనత్థా. ఉభయసద్ధో ద్విఅవయవసముదాయవచనో. ఇతరసద్ధో వుత్తపటియోగీవచనో. అజ్ఞాసద్ధో అధిగతాపరవచనో. అజ్ఞాతర అజ్ఞాతమసద్ధా అనియమత్థా. పుబ్బాదయో ఉత్తరపరియన్తా దిసాకాలాదివవత్థావచనా. తథా హి పుబ్బ పరా పర దక్షిణుత్తరసద్ధా పుల్లిజ్ఞత్తే యథారహం కాలదేసాదివచనా, ఇత్థిలిజ్ఞత్తే దిసాదివచనా, నపుంసకలిజ్ఞత్తే రానాదివచనా. అధరసద్ధోపి హేటిమత్థవాచకో వవత్థావచనోయేవ, సో చ తిలిజ్ఞో “అధరో పత్తో. అధరా అరణీ, అధరం భాజన”మితి, యంసద్ధో అనియమత్థో. తంసద్ధో పరమ్ముఖావచనో. ఏతసద్ధో సమీపవచనో. ఇమసద్ధో అచ్చన్తసమీపవచనో. అముసద్ధో దూరవచనో. కింసద్ధో వుచ్చనత్థో. ఏకసద్ధో సజ్ఞాదివచనో. వుత్తజ్ఞో -

ఏకసద్ధో అజ్ఞాత్థసేట్టఅసహాయసజ్ఞాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “సస్సతో అత్తా చ లోకో చ, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాన్తి, ఇత్థేకే అభివదన్తి”తిఆదీసు అజ్ఞాత్థే దిస్సతి. “చేతసో ఏకోదిభావ”న్తిఆదీసు సేట్టే. “ఏకో వూపకట్టో”తిఆదీసు అసహాయే. “ఏకోవ ఖో భిక్ఖవే ఖణో చ సమయో చ బ్రహ్మచరియవాసాయా”తిఆదీసు సజ్ఞాయన్తి.

యత్థేస సజ్ఞావచనో, తత్థేకవచనన్తోవ. ఉభసద్ధో ద్విసద్ధపరియాయో. ద్వితిచతుసద్ధా సజ్ఞావచనా, సబ్బకాలం బహువచనన్తావ. తుష్ఠసద్ధో యేన కథేతి, తస్మిం వత్తబ్బవచనం. అష్ఠసద్ధో అత్తని వత్తబ్బవచనం.

ఇదాని తేసం నామికపదమాలం కథయామ -

సబ్బో, సబ్బే. సబ్బం, సబ్బే. సబ్బేన, సబ్బేహి, సబ్బేభి. సబ్బస్స, సబ్బేసం, సబ్బేసానం. సబ్బస్మా, సబ్బమ్హా, సబ్బేహి, సబ్బేభి. సబ్బస్స, సబ్బేసం, సబ్బేసానం. సబ్బస్మిం, సబ్బమ్హి, సబ్బేసు. భో సబ్బ, భవంతో సబ్బే.

తత్ర “సబ్బో భూతో, సబ్బే భూతా”తిఆదినా, “సబ్బో పురిసో, సబ్బే పురిసా”తిఆదినా చ నయేన సబ్బాని పుల్లిజ్ఞనామేహి సద్ధిం యోజేతబ్బాని. యాని పన యమకమహాథేరేన పున్నపుంసకవిసయే సబ్బ కతర కతమాదీనం అజ్ఞానిపి రూపాని వుత్తాని. తం యథా?

“సబ్బా” ఇచ్ఛాదికం రూపం, నిస్సక్కే భుమ్మకే పన;

“సబ్బే” ఇచ్ఛాదికం రూపం, యమకేన పకాసితం.

తశ్చ ఉపపరిక్షిత్వా, యుత్తం గణ్ఠాన్తు యోగినో;

సబ్బనామికరూపజ్ఞో, వివిధం దుబ్బుధం యతో.

సబ్బా, సబ్బా, సబ్బాయో. సబ్బం, సబ్బా, సబ్బాయో. సబ్బాయ, సబ్బస్సా, సబ్బాహి, సబ్బాభి. సబ్బాయ, సబ్బస్సా, సబ్బాసం. సబ్బాయ, సబ్బస్సా, సబ్బాహి, సబ్బాభి. సబ్బాయ, సబ్బస్సా, సబ్బాసం. సబ్బాయం, సబ్బస్సా, సబ్బస్సం, సబ్బాసు. భోతి సబ్బే, భోతియో సబ్బా, సబ్బాయో. ఇత్థిలిజ్ఞత్తే నామికపదమాలా.

ఏత్థ “సబ్బా భావికా, సబ్బా భావికాయో”తి, “సబ్బా కజ్ఞా, సబ్బా కజ్ఞాయో”తి చ ఆదినా ఇత్థిలిజ్ఞసబ్బనామాని సబ్బేహి ఇత్థిలిజ్ఞేహి సద్ధిం యోజేతబ్బాని. ఏత్థ చ “సబ్బస్సా”తి పదం తతియాచతుత్థిపశ్చామ్మచట్ఠీసత్తమ్మవసేన పశ్చాదా విభత్తం “తస్సా కుమారికాయ సద్ధి”న్తి కరణప్పయోగాదిదస్సనతో. సబ్బస్సా కజ్ఞాయ కతం. సబ్బస్సా కజ్ఞాయ దేతి. అయం కజ్ఞా సబ్బస్సా కజ్ఞాయ హీనా విరూపా. అయం కజ్ఞా సబ్బస్సా కజ్ఞాయ ఉత్తమా అభిరూపా. సబ్బస్సా కజ్ఞాయ అపేతి, సబ్బస్సా కజ్ఞాయ ధనం. సబ్బస్సా కజ్ఞాయ పతిట్ఠితం.

సబ్బం, సబ్బాని. సబ్బం, సబ్బాని. సబ్బేన, సబ్బేహి, సబ్బేభి. సబ్బస్స, సబ్బేసం, సబ్బేసానం. సబ్బస్మా, సబ్బమ్హా, సబ్బేహి, సబ్బేభి. సబ్బస్స, సబ్బేసం, సబ్బేసానం. సబ్బస్మిం, సబ్బమ్హి, సబ్బేసు. భో సబ్బ, భవంతో సబ్బాని. నపుంసకలిజ్ఞత్తే నామికపదమాలా.

ఏత్థ “సబ్బం భూతం, సబ్బాని భూతాని. సబ్బం చిత్తం, సబ్బాని చిత్తానీ”తి చ ఆదినా నపుంసకలిజ్ఞసబ్బనామాని సబ్బేహి నపుంసకలిజ్ఞేహి సద్ధిం యోజేతబ్బాని. ఏవం సబ్బసద్దస్స లిజ్ఞత్తయవసేన పదమాలా భవతి.

ఇదానిస్స పరపదేన సద్ధిం సమాసో వేదితబ్బో “సబ్బసాధారణో సబ్బవేరీ”ఇతి. తత్త సబ్బేసం సాధారణో సబ్బసాధారణో. సబ్బేసం వేరీ, సబ్బే వా వేరినో యస్స సోయం సబ్బవేరీతి సమాసవిగ్గహో. యథా పన సబ్బసద్దస్స పదమాలా లిజ్ఞత్తయవసేన యోజితా, ఏవం కతరసద్దాదీనమ్మి అధరసద్దపరియన్తానం యోజేతబ్బా.

తత్రాయం ఉభయసద్దవజ్జితో పుల్లిజ్ఞపేయ్యలో -

కతరో, కతరే. కతరం...పే... భో కతర, భవన్తో కతరే. కతమో, కతమే. ఇతరో, ఇతరే. అజ్ఞో, అజ్ఞో. అజ్ఞాతరో, అజ్ఞాతరే. అజ్ఞాతమో, అజ్ఞాతమే. పుబ్బో, పుబ్బే. పరో, పరే. అపరో, అపరే. దక్షిణో, దక్షిణే. ఉత్తరో, ఉత్తరే. అధరో, అధరే...పే... భో అధర, భవన్తో అధరేతి.

అయం పన ఉభయసద్దసహితో నపుంసకలిజ్గపేయ్యాలో -

కతరం, కతరాని. కతరం...పే... భో కతర, భవన్తో కతరాని. కతమం. ఉభయం. ఇతరం. అజ్ఞం. అజ్ఞాతరం. అజ్ఞాతమం. పుబ్బం. పరం. అపరం. దక్షిణం. ఉత్తరం. అధరం, అధరాని. అధరం...పే... భో అధర, భవన్తో అధరానీతి.

ఇదాని పున్నపుంసకలిజ్గానం పరసద్దాదీనం రూపస్తరనిర్దేశో వుచ్చతి. కచ్చాయనస్మిజ్ఞో “పురిసా”తి వియ “పరా”తి పరమాబహువచనం దిస్సతి. ఏవరూపో నయో అపరసబ్బకతరాదీసు అజ్ఞాతమపరియోసానేసు నవసు అప్పసిద్ధో, లబ్బమానో పుబ్బదక్షిణుత్తరాధరేసు చతూసు లబ్బేయ్య. తథా “పురిసే”తి వియ పాళిఆదీసు “పుబ్బే”తి సచ్చసజ్ఞేపే “ఇతరే”తి, కచ్చాయనే చ “పరే”తి సత్తమీఏకవచనం దిస్సతి. ఏవరూపో నయో సబ్బ అజ్ఞాసద్దేసు అప్పసిద్ధో, లబ్బమానో కతరకతమాదీసు సేసేసు అధరపరియోసానేసు ద్వాదససు లబ్బేయ్య. తథా “పురిసా”తి వియ సబ్బా కతరా ఇచ్చాది పఞ్చమీఏకవచననయో పాళిఆదీసు అప్పసిద్ధో. ఏవం సంతేపి అయం నయో పునపునం ఉపపరిక్షిత్యా యుత్తో చే, గహేతబ్బో.

అయం పన ఉభయసద్దసహితో ఇత్థిలిజ్గపేయ్యాలో -

కతరా, కతరా, కతరాయో. కతరం...పే... భోతి కతరే, భోతియో కతరా, కతరాయో. కతమా. ఉభయా. ఇతరా. అజ్ఞాతరా. అజ్ఞాతమా. పుబ్బా. పరా. అపరా. దక్షిణా. ఉత్తరా. అధరా, అధరా, అధరాయో. అధరం...పే... భోతి అధరే, భోతియో అధరా, అధరాయోతి.

యస్మా పనేతేసు ఇతర అజ్ఞ అజ్ఞాతర అజ్ఞాతమానం పాళియాదీసు “ఇతరిస్సా”తిఆదిదస్సనతో కోచి భేదో వత్తబ్బో , తస్మా చతుత్థిధట్ఠీనం ఏకవచనట్టానే “ఇతరిస్సా, ఇతరాయ, అజ్ఞేస్సా, అజ్ఞాయ. అజ్ఞాతరిస్సా, అజ్ఞాతరాయ, అజ్ఞాతమిస్సా, అజ్ఞాతమాయా”తి యోజేతబ్బం. తథా తతియాపఞ్చమీనమేకవచనట్టానే “తస్సా కుమారికాయ సద్ధిం. కస్సాహం కేన హాయామీ”తి కరణనిస్సక్కప్పయోగదస్సనతో సత్తమియా పనేకవచనట్టానే “ఇతరిస్సా, ఇతరిస్సం, ఇతరాయ, ఇతరాయం, అజ్ఞేస్సా, అజ్ఞేస్సం, అజ్ఞాయ, అజ్ఞాయం, అజ్ఞాతరిస్సా, అజ్ఞాతరిస్సం, అజ్ఞాతరాయ, అజ్ఞాతరాయం, అజ్ఞాతమిస్సా, అజ్ఞాతమిస్సం, అజ్ఞాతమాయ, అజ్ఞాతమాయ”న్తి యోజేతబ్బం “అజ్ఞాతరో భిక్షు అజ్ఞాతరిస్సా ఇత్థియా పటిబద్ధచిత్తో హోతీ”తి పాళిదస్సనతో.

తత్ర సబ్బసద్ధో సబ్బసబ్బం, పదేససబ్బం, ఆయతనసబ్బం, సక్కాయసబ్బన్తి చతూసు విసయేసు దిట్టప్పయోగో. తథా హేస “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో శాణముఖే ఆపాధమాగచ్ఛన్తి”తిఆదీసు సబ్బసబ్బస్మిం ఆగతో. “సబ్బేసం వో సారిపుత్తా సుభాసితం పరియాయేనా”తిఆదీసు పదేససబ్బస్మిం. “సబ్బం వో భిక్షవే దేసేస్సామి, తం సుణాథ సాధుకం మనసి కరోథ, భాసిస్సామి...పే... కతమఞ్చ భిక్షవే సబ్బం చక్షుఞ్చోవ రూపా చ...పే... మనో చేవ ధమ్మా చా”తి

ఏత్త ఆయతనసబ్బస్మిం. “సబ్బం సబ్బతో సజ్జానాతీ”తిఆదీసు సక్కాయసబ్బస్మిం. తత్త సబ్బసబ్బస్మిం ఆగతో నిప్పదేసో, ఇతరేసు తీసు సప్పదేసోతి వేదితబ్బో. ఇచ్చేవం -

సబ్బసబ్బపదేసేసు , అథో ఆయతనేపి చ;
సక్కాయే చాతి చతూసు, సబ్బసద్దో పవత్తతి.

కతర కతమసద్దేసు కతరసద్దో అప్పేసు ఏకం వా ద్వే వా తీణి వా భియ్యో వా అప్పముపాదాయ వత్తతి. కతమసద్దో బహూసు ఏకం వా ద్వే వా తీణి వా బహుం వా ఉపాదాయ వత్తతి. కతరసద్దో హి అప్పవిసయో, కతమసద్దో బహువిసయో. తత్తిమే పయోగా “కతరేన మగ్గేన గన్తబ్బం. సముద్దో కతరో అయం. కతమో తస్మిం సమయే ఫస్సో హోతి. కతమే ధమ్మా కుసలా. దిసా చతస్సో విదిసా చతస్సో, ఉద్ధం అథో దస దిసతా, ఇమాయో, కతమం దిసం తిట్ఠతి నాగరాజా”. ఇచ్చేవమాదయో భవన్తి. ఉభయో. ఉభయం. ఉభయో. ఉభయేన. సేసం పుల్లిజ్జే సబ్బసద్దసమం. ఉభయో జనా తిట్ఠన్తి. ఉభయో జనే పస్సతి. యథా ఉభో పుత్తా. ఉభో పుత్తేతి. “ఉభయో”తి హి పదం “ఉభో”తి పదమివ బహువచనన్తభావేన పసిద్ధం, న త్వేకవచనన్తభావేన. ఏత్త హి -

“ఏకరత్తేన ఉభయో, తువళ్ళా ధనుసేఖ చ;
అన్నమేవాభినన్దన్తి, ఉభయో దేవమానుసా”

“ఉభయో తే పితాభాతరో”తి తదత్తసాధకాని నిదస్సనపదాని వేదితబ్బాని. యదా పనాయస్మన్తో “ఉభయో”తి ఏకవచనన్తం పస్సేయ్యాథ, తదా సాధుకం మనసి కరోథ. కో హి సమత్తో అనన్తనయపటిమణ్ణితే సాట్ఠకథే తేపిటకే జినసాసనే నిరవసేసతో నయం దట్ఠం దస్సేతుళ్ళా అణ్ణత్ర ఆగమాధిగమసమ్పన్నేన పభిన్నపటిసమ్మిదేన. ఇదళ్ళోట్ఠపలక్ఖితబ్బం -

అణ్ణసద్దో పుబ్బసద్దో, దక్ఖిణో చుత్తరో పరో;
సబ్బనామేసు గయ్ఠన్తి, అసబ్బనామికేసుపి.

ఏతేసణ్ణో సబ్బనామేసు సజ్ఘహో విభావితోవ.

ఇదాని అసబ్బనామేసు సజ్ఘహో వుచ్చతే - తత్త అణ్ణసద్దో తావ యదా బాలవాచకో, తదా సబ్బనామం నామ న హోతి. అసబ్బనామత్తా చ సబ్బధాపి పురిస కణ్ణా చిత్తనయేనేవ యోజేతబ్బో. తథా హి న జానాతీతి అణ్ణో, బాలో పురిసో. న జానాతీతి అణ్ణా, బాలా ఇత్థీ. న జానాతీతి అణ్ణం, బాలం కులన్తి వచనత్తో. ఏవం విదిత్వా పుల్లిజ్ఘట్టానే “అణ్ణో, అణ్ణా. అణ్ణం, అణ్ణో”తిఆదినా పురిసనయేనేవ నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. ఇత్థిలిజ్ఘట్టానే “అణ్ణా, అణ్ణా, అణ్ణాయో”తిఆదినా కణ్ణానయేనేవ, నపుంసకలిజ్ఘట్టానే “అణ్ణం, అణ్ణానీ”తిఆదినా చిత్తనయేనేవ యోజేతబ్బా.

ఇమస్మిణ్ణో అత్థవిసేసే బాలజనే వత్తుకామేన “అణ్ణా జనా”తి అవత్వా “అణ్ణో జనా”తి వుత్తే తస్స తం వచనం అధిప్పేతత్థం న సాధేతి అణ్ణాథా అత్థస్స గహేతబ్బత్తా. తథా “అణ్ణానం జనాన”న్తి అవత్వా “అణ్ణోసం జనానం, అణ్ణోసానం జనాన”న్తి వా వుత్తే తస్స తం వచనం అధిప్పేతత్థం న సాధేతి. తథా “అణ్ణానం ఇత్తీన”న్తి అవత్వా “అణ్ణాసం ఇత్తీన”న్తి వుత్తేపి, “అణ్ణానం కులాన”న్తి అవత్వా “అణ్ణోసం కులానం, అణ్ణోసానం కులాన”న్తి వా వుత్తేపి. సబ్బనామికవసేన పన

అధిగతాపరవచనిచ్చాయం “అఞ్ఞో జనా”తిఆదినా వత్తబ్బం, న “అఞ్ఞో జనా”తిఆదినా. తథా హి “అఞ్ఞో జనా”తిఆదినా వుత్తవచనం అధిప్పేతత్తం న సాధేతి అఞ్ఞాథా అత్తస్స గహేతబ్బత్తా. ఇతి యత్త “అఞ్ఞో జనా”తిఆదివచనం ఉపపజ్జతి, “అఞ్ఞో జనా”తిఆదివచనం నుపపజ్జతి, యత్త పన “అఞ్ఞో జనా”తిఆదివచనం ఉపపజ్జతి, “అఞ్ఞో జనా”తిఆదివచనం నుపపజ్జతి. యా ఏతస్మిం అత్తవిసేసే సల్లక్ఖణా పఞ్ఞా, అయం నీతియా మగ్గో యుత్తాయుత్తివిచారణే హేతుత్తా, లోకస్మిఞ్ఞో యుత్తాయుత్తివిచారణా నీతీతి వుత్తా. సా చ వినా పఞ్ఞాయ న సిజ్జతి. ఏవం అఞ్ఞాసద్దో అసబ్బనామికోపి భవతి.

పుబ్బ దక్ఖిణుత్తర పరసద్దేసు పుబ్బసద్దో యత్త పధానవాచకో, యత్త చ “సేవ్హం పుబ్బో”తిఆదీసు లోహితకోపజవాచకో, తత్త అసబ్బనామికో. పరమత్థే తిలిఙ్గో, దుతియత్థే ఏకలిఙ్గో. ఉత్తమత్థవాచకో పన ఉత్తరసద్దో చ పరసద్దో చ అసబ్బనామికో తిలిఙ్గోయేవ. తథా “దక్ఖిణస్సా వహన్తిమ”న్తి ఏత్త వియ సుసిక్ఖితత్తచతురత్తవాచకో దక్ఖిణసద్దో. “పేతానం దక్ఖిణం దజ్ఞా”తిఆదీసు పన దేయ్యధమ్మవాచకో దక్ఖిణాసద్దో నియోగా ఇత్తిలిఙ్గో అసబ్బనామికోయేవ. ఏవం అఞ్ఞా పుబ్బ దక్ఖిణుత్తర పరసద్దా అసబ్బనామికాపి సన్తీతి తేసం సబ్బనామేసుపి అసబ్బనామేసుపి సఙ్గహో వేదితబ్బో.

ఇదాని కతరసద్దాదీనం పరపదేన సద్ధిం సమాసో నీయతే “కతరగామవాసీ కతమగామవాసీ. ఉభయగామవాసినో, ఇతరగామవాసీ అఞ్ఞాతరగామవాసీ, పుబ్బదిసా, పరజనో, దక్ఖిణదిసా, ఉత్తరదిసా, అధరపత్తో”తి. తత్త “కతరో గామో కతరగామో, కతమో గామో కతమగామో, ఉభయో గామా ఉభయగామా”తిఆదినా యథారహం సమాసవిగ్గహో, కతరసద్దస్స పన కతమసద్దేన సద్ధిం సమాసం ఇచ్చన్తి ద్విధా చ రూపాని గరూ “కతరో చ కతమో చ కతరకతమే కతరకతమా వా”తి . తస్మా సబ్బనామికనయేన సుద్ధనామికేసు పురిసనయేన చ కతర కతమసద్దస్స నామికపదమాలా యోజేతబ్బా, తేనస్స సమ్మదానసామివచనట్టానేసు “కతరకతమేసం, కతరకతమేసానం, కతరకతమాన”న్తి తీణి రూపాని సియుం “కతరా చ కతమా చ కతరకతమా”తి ఏవం ఇత్తిలిఙ్గవసేన కతసమాసే పన సబ్బనామికనయేన, సుద్ధనామికేసు కఞ్ఞానయేన చ యోజేతబ్బా. “కతరఞ్చ కతమఞ్చ కతరకతమాసీ”తి ఏవం నపుంసకలిఙ్గవసేన కతసమాసే సబ్బనామికనయేన, సుద్ధనామికేసు చిత్తనయేన చ యోజేతబ్బా.

అయం పనేత్త విసేసోపి వేదితబ్బో - పుబ్బాపరాదిసద్దా ద్వంద్వసమాసాదివిధిం పత్వా సేహి రూపేహి రూపవన్తో న హోన్తి, తం యథా? పుబ్బాపరా, అధరుత్తరా, మాసపుబ్బా పురిసా, దిట్టపుబ్బా పురిసా, తథాగతం దిట్టపుబ్బా సావకా, ఇదం పుల్లిఙ్గత్తే పరమాబహువచనరూపం. ఏత్థేకారో ఆదేసభూతో న దిస్సతి. పుబ్బాపరానం అధరుత్తరానం, మాసపుబ్బానం పురిసానం, ఇదం పుల్లిఙ్గత్తే చతుత్థీధట్టీనం బహువచనరూపం. ఏత్త సం సానమిచ్చేతే ఆదేసభూతా న దిస్సన్తి. తథాగతం దిట్టపుబ్బానం సావకానం, తథాగతం దిట్టపుబ్బానం సావికానం, కులానం వా, ఇదం తిలిఙ్గత్తే చతుత్థీధట్టీనం బహువచనరూపం. ఏత్థాపి సం సానమిచ్చేతే ఆదేసభూతా న దిస్సన్తి. మాసపుబ్బాయం మాసపుబ్బాయ, పియపుబ్బాయం పియపుబ్బాయ, ఇదమిత్తిలిఙ్గత్తే సత్తమీచతుత్థీధట్టీనం ఏకవచనరూపం. ఏత్థాదేసభూతా సం సా న దిస్సన్తి. మాసపుబ్బానం ఇత్థీనం, పియపుబ్బానం ఇత్థీనం, ఇదమిత్తిలిఙ్గత్తే చతుత్థీధట్టీబహువచనరూపం. ఏత్త పనాదేసభూతో సమిచ్చేసో న దిస్సతి. అఞ్ఞానిపి యథాసమ్భవం యోజేతబ్బాని, పుబ్బాపరాదీనం సమాసవిగ్గహం సమాసపరిచ్ఛేదే పకాసేస్సామ.

ఇదాని యంసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

యో, యే. యం, యే. యేన, యేహి, యేభి. యస్స, యేసం, యేసానం. యస్మా, యష్టా, యేహి, యేభి. యస్స, యేసం, యేసానం. యస్మిం, యష్మి, యేసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం. యం, యాని. యం, యాని. యేన. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. అథ వా యం, యాని, యా. యం, యాని, యే. యేన. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. కత్తచి హి నికారలోపో భవతి. అథ వా పన నికారస్స ఆకారేకారాదేసాపి గాఢావిసయే.

“యా పుట్టే బోధిసత్తానం, పల్లజ్జవరమాభుజే;
నిమిత్తాని పదిస్సన్తి, తాని అజ్జ పదిస్సరే”తి చ,

“కిం మాణవస్స రతనాని అత్తి, యే తం జినన్తో హరే అక్ఖధుత్తో”తి చ ఇదమేత్త పాళినిదస్సనం. ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

యా, యా, యాయో. యం, యా, యాయో. యాయ, యాహి, యాభి. యాయ, యస్మా, యాసం. యాయ, యాహి, యాభి. యాయ, యస్మా, యాసం. యస్సం, యాయం, యాసు. ఇత్థిలిజ్ఞం. ఏవం యంసద్దస్స లిజ్జత్తయవసేన పదమాలా భవతి. ఏత్థాలపనపదాని న లబ్ధన్తి. తథా తంసద్దాదీనం పదమాలాదీసుపి.

ఏత్త పన యన్తి సద్దస్స అత్థుద్ధారో వుచ్చతే - యన్తి సద్దో “యం మే భన్తే దేవానం తావతింసానం సమ్ముఖా సుతం సమ్ముఖా పటిగ్గహితం, ఆరోచేమి తం భన్తే భగవతో”తిఆదీసు పచ్చత్తవచనే దిస్సతి. “యన్తం అపుచ్చిష్ఠా అకిత్తయీ నో, అజ్ఞాం తం పుచ్చామ తదిజ్ఞ బ్రూహి”తిఆదీసు ఉపయోగవచనే. “అట్టా నమేతం భిక్ఖవే అనవకాసో, యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా”తిఆదీసు కరణవచనే. “యం విపస్సీ భగవా అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో లోకే ఉదపాదీ”తిఆదీసు భుమ్మవచనే దిస్సతి. ఏత్తేదం వుచ్చతి -

“పచ్చత్తే ఉపయోగే చ, భుమ్మే చ కరణేపి చ;
చతుస్సేతేసు రానేసు, యన్తి సద్దో పవత్తతీ”తి.

పరపదేన సద్ధిం యంసద్దస్స సమాసోపి వేదితబ్బో “యంఖన్ధాది, యంగుణా, యగ్గుణా”తి. తత్త యో ఖన్ధాది యంఖన్ధాది, యే గుణా యంగుణాతి సమాసవిగ్గహో. తథా హి విసుద్ధిమగ్గే “యంగుణనేమిత్తికణ్ఠో నామం, తేసం గుణానం పకాసనత్థం ఇమం గాఢం వదన్తీ”తి ఏతస్మిం పదే “యే గుణా యంగుణా, యంగుణా ఏవ నిమిత్తం యంగుణనిమిత్తం, తతో జాతం ‘భగవా’తి ఇదం నామన్తి యంగుణనేమిత్తిక”న్తి నిబ్బచనమిచ్చితబ్బం. యగ్గుణాతి ఏత్త పన “యస్స గుణా యగ్గుణా”తి నిబ్బచనం. తథా హి -

“అపి సబ్బజ్ఞాతా పజ్ఞా, యగ్గుణన్తం న జానియా;
అథ కా తస్స విజ్ఞా, తం బుద్ధం భూగుణం నమే”తి

పోరాణకవిరచనాయం “యస్స గుణా యగ్గుణా”తి నిబ్బచనమిచ్చితబ్బం.

యసద్దస్స సమాసమ్మి, సద్ధిం పరపదేహి వే;
నిగ్గహితాగమో వాధ, ద్వీభావో వా సియా ద్వీధా.

ఏవం యసద్దస్స సమాసో సల్లక్ఖితబ్బో.

ఇదాని తసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

సో, తే. నం, తం, నే, తే. నేన, తేన, నేహి, తేహి, నేభి, తేభి. అస్స, నస్స, తస్స, 'నేసం, తేసం (ఆసం). అస్మా, నస్మా, తస్మా, నష్టా, తష్టా, నేహి, తేహి, నేభి, తేభి. అస్స, నస్స, తస్స, నేసం, తేసం (ఆసం). అస్మిం, నస్మిం, తస్మిం, అష్వి, నష్వి, తష్వి, త్యష్వి, నేసు, తేసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం. ఏత్థ చ ఆసంసద్దస్స అత్తిభావే "నేవాసం కేసా దిస్సంతి, హత్తపాదా చ జాలినో"తి గాథా నిదస్సనం, సో చ తిలిజ్ఞో దట్టబ్బో. త్యష్వీతి పదస్స అత్తిభావే -

“యదాస్స సీలం పజ్జాఞ్చ, సోచేయ్యఞ్చాధిగచ్ఛతి;

అథ విస్సాసతే త్యష్వి, గుయ్యఞ్చస్స న రక్ఖతీ"తి

అయం గాథా నిదస్సనం. అయమేత్థ రూపవిసేసో సల్లక్ఖితబ్బో - అరియవినయేతి వా సప్పురిసవినయేతి వా. ఏసే సే ఏకే ఏకట్ఠేతి పాళిప్పదేసే పచ్చత్తేకవచనకానమేత తసద్దానం ఏకారంతనిద్దేసోపి దిస్సంతి.

ఏత్థ పన తేసద్దస్స అత్తుద్ధారో వుచ్చతే - తేసద్దో "న తే సుఖం పజానంతి, యే న పస్సంతి నన్దన"నిఆదీసు తంసద్దస్స వసేన పచ్చత్తబహువచనే ఆగతో, "తే న పస్సామి దారకే"తిఆదీసు ఉపయోగబహువచనే. "నమో తే పురిసాజ్ఞా, నమో తే పురిసుత్తమ. నమో తే బుద్ధ వీరత్తా"తి చ ఆదీసు తుష్ఠాసద్దస్స వసేన సమ్మదానే, తుయ్యంతి అత్తోతి వదంతి. "కిన్తే దిట్టం కిన్తి తే దిట్టం, ఉపధీ తే సమతిక్కంతా, ఆసవా తే పదాలితా"తి చ ఆదీసు కరణే. "కిన్తే వతం కిం పన బ్రహ్మచరియ"నిఆదీసు సామిఅత్తే, తవాతి అత్తోతి వదంతి. ఏత్తేతం వుచ్చతి -

“పచ్చత్తే ఉపయోగే చ, కరణే సమ్మదానియే;

సామిష్ఠి చాతి తేసద్దో, పఞ్చస్వత్తేసు దిస్సంతి"తి.

తం, తాని. తం, తాని. నేన, తేన ఇచ్చాది. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

సా , తా, తాయో. నం, తం, నా, తా, నాయో, తాయో. నాయ, తాయ, నాహి, తాహి, నాభి, తాభి. అస్సా, నస్సా, (తిస్సా,) తస్సా, నాయ, తాయ, నాసం, తాసం, సానం, ఆసం. అస్సా, నస్సా, తస్సా, నాయ, తాయ, నాహి, తాహి, నాభి, తాభి. అస్సా, నస్సా, (తిస్సా,) తస్సా, నాయ, తాయ, నాసం, తాసం, సానం, ఆసం. నాయ, తాయ, అస్సం, నస్సం, తిస్సం, తస్సం, నాయం, తాయం, నాసు, తాసు, త్యాసు. ఇదం ఇత్తిలిజ్ఞం.

ఏత్థ పన "అభిక్కమో సానం పజ్ఞాయతి, నాసం కుజ్ఞంతి పణ్ణితా. ఖిడ్డా పణిహితా త్యాసు, రతి త్యాసు పతిట్ఠితా. బీజాని త్యాసు రుహంతీ"తి పయోగదస్సంతో "సానం ఆసం త్యాసూ"తి ఇమాని వుత్తాని అక్ఖరచింతకానం జాణచక్కుసమ్ముయ్యనట్టానభూతాని. ఏవం పరమ్ముఖవచనస్స తంసద్దస్స నామికపదమాలా భవతి.

ఏత్థ చ ఇదం వత్తబ్బం -

“తం త్వం గత్వాన యాచస్సు”, ఇచ్చాదీసు పదిస్సరే;

అదో తం తేలికదీని, నన్నికదీని నో తథా.

నం నే నేనాతికదీని, వో నోఇచ్చాదయో వియ;
పదతో పరభావమ్మి, దిట్టాని జినసాసనే.

“అథ నం అథ నే ఆహ, న చ నం పటినన్దతి”;
ఇచ్చాదీని పయోగాని, దస్సేతబ్బాని విజ్ఞానా.

కో చేత్త వదేయ్య -

“యథా నదీ చ పన్దో చ, పానాగారం సభా పపా;
ఏవం లోకిత్తియో నామ, నాసం కుజ్ఞన్తి పణ్ణితా”తి

ఏత్త -

పదతో అపరత్తేపి, నాసంసద్దస్స దస్సనా;
ఆదోపి ఇచ్చితబ్బావ, నం నేఇచ్చాదయో ఇతి.

సో పనేవన్తు వత్తబ్బో, “తవ వాదే న లబ్భతి;
నాసంసద్దో నసద్దో చ, ఆసంసద్దో చ లబ్భరే.

తస్మా ‘ఆసం న కుజ్ఞన్తి, ఇత్థీనం పణ్ణితా’ఇతి;
అత్తోవ భవతే ఏవం, సుట్టు ధారేహి పణ్ణితా”తి.

అథ వా యస్మా నిరుత్తిపిటకే “నం పురిసం పస్సతి, నే పురిసే పస్సతీ”తిఆదినా పదతో అపరత్తేపి “నం, నే” ఇచ్చాదీని
పదాని వుత్తాని, తస్మా తేనాపి నయేన పదతో అపరానిపి తాని కదాచి సీయుం. మయం పన పాళినయానుసారేన తేసం
పవత్తిం వదామ, ఇదం తానం సుట్టు విచారేతబ్బం.

ఏత్త పన తసద్దస్స పరపదేహి సద్ధిం సమాసోపి వేదితబ్బో “తంపుత్తో, తంసదిసో, తన్నిన్నో, తప్పోణో, తప్పబ్బారో,
తబ్బూతో, తగ్గుణో, తస్సదిసో”తి.

తసద్దస్స సమాసమ్మి, సద్ధిం పరపదేహి వే;
నిగ్గహితాగమో పుబ్బ-పదే ద్విత్తన్తు పచ్చిమే.

ఏవం తసద్దస్స సమాసో సల్లక్ఖితబ్బో.

ఇదాని ఏతసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

ఏసో, ఏతే. ఏతం, ఏతే. ఏతేన, ఏతేహి, ఏతేభి. ఏతస్స, ఏతేసం, ఏతేసానం. ఏతస్మా, ఏతమ్హా, ఏతేహి, ఏతేభి. ఏతస్స, ఏతేసం, ఏతేసానం. ఏతస్మిం, ఏతమ్హి, ఏతేసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం.

ఏతం, ఏతాని. ఏతం, ఏతాని. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం, ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

ఏసా , ఏతా, ఏతాయో. ఏతం, ఏతా, ఏతాయో. ఏతాయ, ఏతాహి, ఏతాభి. ఏతాయ, ఏతిస్సా, ఏతిస్సాయ, ఏతాసం. ఏతాయ, ఏతాహి, ఏతాభి. ఏతాయ, ఏతిస్సా, ఏతిస్సాయ, ఏతాసం. ఏతాయ, ఏతిస్సం, ఏతాసు. ఇదం ఇత్థిలిజ్ఞం. ఏవం ఏతసద్దస్స నామికపదమాలా భవతి.

పరపదేనేత్థ సద్ధిం సమాసోపిస్స వేదితబ్బో “ఏతదత్థాయ లోకస్మిం, నిధి నామ నిధియ్యతి. ఏతప్పరమాయేవ దేవతా సన్నిపతితా అహేసు”న్తిఆదీసు.

సమాసే ఏతసద్దస్స, సద్ధిం పరపదేహి వే;
నిగ్గహితాగమో పుబ్బ-పదే హోతి న హోతి చ.

ఇదాని ఇదంసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

అయం, ఇమే. ఇమం, ఇమే. అనేన, ఇమినా, ఏహి, ఏభి, ఇమేహి, ఇమేభి. అస్స, ఇమస్స, ఏసం, ఏసానం, ఇమేసం, ఇమేసానం. అస్మా, ఇమస్మా, ఇమమ్హా, ఏహి, ఏభి, ఇమేహి, ఇమేభి. అస్స, ఇమస్స, ఏసం, ఏసానం, ఇమేసం, ఇమేసానం. అస్మిం, ఇమస్మిం, అమ్హి, ఇమమ్హి, ఏసు, ఇమేసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం.

ఇదం, ఇమాని. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

అయం, ఇమా, ఇమాయో. ఇమం, ఇమా, ఇమాయో. ఇమాయ, ఇమాహి, ఇమాభి. అస్సా, అస్సాయ, ఇమిస్సా, ఇమిస్సాయ, ఇమాయ, ఇమాసం. అస్సా, ఇమిస్సా, ఇమాయ, ఇమాహి, ఇమాభి. అస్సా, అస్సాయ, ఇమిస్సా, ఇమిస్సాయ, ఇమాయ, ఇమాసం. అస్సం, ఇమిస్సం, ఇమాయ, ఇమాయం, ఇమాసు. ఇదం ఇత్థిలిజ్ఞం. ఏవం ఇదంసద్దస్స నామికపదమాలా భవతి.

కచ్చాయనే తు “ఇమస్సిదమంసిసు నపుంసకే”తి ఇమసద్ధోయేవ పకతిభావేన వుత్తో, ఇథ పన ఇదంసద్ధోయేవ “ఇదప్పచ్చయతా”తి ఏత్థ “ఇద”న్తి పకతియా దస్సనతో. తథా హి “ఇమేసం పచ్చయా ఇదప్పచ్చయా, ఇదప్పచ్చయా ఏవ ఇదప్పచ్చయతా, ఇదప్పచ్చయానం వా సమూహో ఇదప్పచ్చయతా”తి వుత్తం. ఏత్థ చ ఇదప్పచ్చయా ఏవ ఇదప్పచ్చయతాతి తాసద్దేన పదం వడ్డితం న కేశి అత్థంతరం యథా దేవో ఏవ దేవతాతి. ఇదప్పచ్చయానం సమూహో ఇదప్పచ్చయతాతి సమూహత్థం తాసద్దమాహ యథా జనానం సమూహో జనతాతి. చూళనిరుత్తియం నిరుత్తిపిటకే చ ఇదంసద్ధోయేవ పకతిభావేన వుత్తో.

సమాసే ఇదంసద్దస్స, సద్ధిం పరపదేన వే;
ఇదప్పచ్చయతాత్వేవ, రూపం ద్విత్యం సియుత్తరే.

ఇదాని అముసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

అసు, అము, అమూ. అముం, అమూ. అమునా, అమూహి, అమూభి. అముస్స, దుస్స, అమూసం, అమూసానం. అముస్మా, అముమ్మా, అమూహి, అమూభి. అముస్స, దుస్స, అమూసం, అమూసానం. అముస్మిం, అముమ్మి, అమూసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం.

అదుం, అమూని. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

అసు, అము, అమూ, అముయో. అమూం, అమూ, అముయో. అముయా, అమూహి, అమూభి. అముస్సా, అముయా, అమూసం, అమూసానం. అముయా, అమూహి, అమూభి. అముస్సా, అముయా, అమూసం, అమూసానం. అముయా, అముయం, అముస్సం, అమూసు. ఇదం ఇత్తిలిజ్ఞం. ఏవం అముసద్దస్స నామికపదమాలా భవతి, సమాసో పన అప్పసిద్ధో.

తత్ర “దుస్స మే భేత్తపాలస్స, రత్తిభత్తం అపాభత”న్తి పయోగదస్సంతో “దుస్సా”తి పదమష్టేహి రపితం. కకారాగమవసేన అజ్ఞానిపి అసబ్బనామికరూపాని భవన్తి. తేసం వసేన అయం లిజ్జత్తయస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

“అసుకో, అసుకా. అసుకం, అసుకే”తిఆదినా, “అముకో, అముకా. అముకం, అముకే”తిఆదినా చ పురిసనయోపి లబ్బతి. “అసుకా, అసుకాయో”తిఆదినా, “అముకా, అముకాయో”తిఆదినా చ కజ్ఞానయోపి లబ్బతి. “అసుకం, అసుకాన్”తిఆదినా, “అముకం, అముకాన్”తిఆదినా చ చిత్తనయోపి లబ్బతి. ఇమానేత్త పదాని అసబ్బనామికానిపి కకారాగమవసేన నానత్తదస్సనత్తం వుత్తాని.

ఇదాని కింసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

కో, కే. కం, కే. కేన, కేహి, కేభి. కస్స, కిస్స, కేసం. కస్మా, కమ్మా, కేహి, కేభి. కస్స, కిస్స, కేసం. కస్మిం, కిస్మిం, కమ్మి, కిమ్మి, కేసు. ఇదం పుల్లిజ్ఞం.

రూపవిసేసోపేత్త వేదితబ్బో “కే గన్ధబ్బే చ రక్ఖసే నాగే, కే కిమ్పురిసే చ మానుసే, కే పణ్ణితే సబ్బకామదదే, దీఘం రత్తం భత్తా మే భవిస్సతి, కే చ ఛవే పాధికపుత్తే, కా చ తథాగతానం అరహంతానం సమ్మాసమ్మద్ధానం ఆసాదనా”తి పాళిదస్సంతో. యస్మా పన కే గన్ధబ్బే చ రక్ఖసే నాగే ఇతిఆదీసు పాళీసు “కే”తి పచ్చత్తవచనం ఏకారన్తమ్మి దిస్సతి, తస్మా “కే”తి రూపభేదో చేత్త ఇోయ్యో. తథా “కిస్సస్స ఏకధమ్మస్స, వధం రోచేసి గోతమ. కిస్మిం మే సివయో కుద్ధా. కమ్మి కాలే తయా వీర, పత్తితా బోధిముత్తమా”తిఆదీని చ నిదస్సనపదాని ఇోయ్యాని. అపిచ -

“కో తే బలం మహారాజ”, ఇతిఆదీసు పాళీసు;

క్వసద్దత్తే వత్తతీతి, ఇోయ్యా కో ఇచ్చయం సుతి.

పేతం తం సామమద్దక్ఖిం, కో ను త్వం సామ జీవసి;

ఇతి పారే కథంసద్ధా-భిధేయ్యే వత్తతీతి చ.

ఏతేసు ద్వీసు అట్టేసు, దిట్టో కో ఇచ్చయం రవో;
నిపాతోతి గహితబ్బో, సుతిసామజ్ఞతో రుతో.

నపుంసకలిజ్ఞే కం, కాని. కం, కాని. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం యోజేతబ్బం. అథ వా “కిం చిత్తం. కిం రూపం. కిం పరాభవతో ముఖం. కిం ఇచ్చసీ”తిఆదిపయోగదస్సనతో పన “కిం, కాని. కిం, కానీ”తి వత్వా సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం యోజేతబ్బం. అయం నయో యుత్తతరో, ఇదం నపుంసకలిజ్ఞం.

కా, కా, కాయో. కం, కా, కాయో. కాయ, కాహి, కాభి. కాయ, కస్సా, కాసం, కాసానం. కాయ, కస్సా, కాహి, కాభి. కాయ, కస్సా, కాసం కాసానం. కాయ, కస్సా, కాయం, కస్సం, కాసు.

ఏత్త పన కాయోతి పదస్స అత్తిభావే “కాయో అమోఘా గచ్ఛన్తి”తి నిదస్సనం దట్టబ్బం. ఇదం ఇత్తిలిజ్ఞం. ఏవం కింసద్దస్స నామికపదమాలా భవతి. ఏత్తేతస్స అత్తుద్ధారో వుచ్చతే - కిం సద్ధో “కిం రాజా యో లోకం న రక్షతి. కిం ను ఖో నామ తుమ్హే మం వత్తబ్బం మజ్జాథా”తిఆదీసు గరహసే ఆగతో. “యం కిఞ్చి రూపం అతీతానాగతపచ్చుప్పన్న”న్తిఆదీసు అనియమే. “కిన్తే వక్కులి ఇమినా పూతికాయేన దిట్టేన, యో ఖో వక్కులి ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతీ”తిఆదీసు నిప్పయోజనతాయం. “కిం న కాహమి తే వచో”తిఆదీసు సమ్మటిచ్చనే. “కింసూధ విత్తం పురిసస్స సేట్ట”న్తిఆదీసు పుచ్చాయం, పుచ్చా చ నామ కారణపుచ్చాదివసేన అనేకవిధా, అతో కారణపుచ్చాదివసేనపి కింసద్దస్స పవత్తి విత్థారతో ఇోయ్యా. తథా హి అయం “కిం ను సంతరమానోవ, కాసుం ఖణసి సారథి. కిం ను జాతిం న రోచేసి. కేన తేతాదిసో వణ్ణో”తిఆదీసు కారణపుచ్చాయం వత్తతి. “కిం కాసుయా కరిస్సతీ”తిఆదీసు కిచ్చపుచ్చాయం. “కిం సీలం. కో సమాధీ”తిఆదీసు సరూపపుచ్చాయం. “కిం ఖాదసి. కిం పివసీ”తిఆదీసు వత్తుపుచ్చాయం. “ఖాదసి కిం పివసి కి”న్తిఆదీసు క్రియాపుచ్చాయం వత్తతి. అదిట్టజోతనాపుచ్చాతి ఏవమాదికా పన పశ్చావిధా పుచ్చా కింసద్దస్స అత్తుద్ధారో అనాహరితబ్బత్తా అనాగతాతి దట్టబ్బం. ఏత్తేతం వుచ్చతి -

గరహాయం అనియమే, నిప్పయోజనతాయ చ;
సమ్మటిచ్చనపుచ్చాసు, కింసద్ధో సమ్మవత్తతి.

పరపదేన సద్ధిం సమాసోపిస్స వేదితబ్బో “కింసముదయో, కింవేదనో, కింసజ్ఞోజనో”తి. ఏత్త “కో, కే. కా, కా, కాయో. కిం, కానీ”తి ఏవం లిజ్ఞత్తయవసేన విభత్తాని కింసద్దమయాని పదాని సమాసపదత్తే పున కిమితి పకతిభావేనేవ తిట్టన్తి. నామసద్దేన పన సమాసే తేసం ద్వీధా గతి దిస్సతి “కిన్నామో, కోనామో”తి. సబ్బాని పనేతాని ఇత్తిసపుంసకలిజ్ఞవసేన బహువచనవసేన చ యోజేతబ్బాని.

కింసద్దస్స సమాసమ్మి, సద్ధిం నామరవేన వే;
“కిన్నామో” ఇతి “కోనామో”, ఇతి చేవం గతి ద్వీధా.

“కోనామో తే ఉపజ్ఞాయో”, ఇచ్చాదేత్త నిదస్సనం;
సహజ్ఞోన సమాసమ్మి, “కిం కిం”ఇచ్చేవ సుయ్యతే.

తథా హి “కించిత్తో త్వం భిక్షు. కింకారపటిస్సావిన్”తిఆదీసు కింసద్దో సరూపమవిజహన్తో తిట్టతి. తత్త హి కించిత్తం యస్స సో కించిత్తో. “కిం కరోమి సామీ”తి ఏవం కిన్తి కారో కరణం సద్దనిద్దారణం కింకారో, తం పటిస్సావేతీతి కింకారపటిస్సావిన్”తిఆది నిబ్బచనమిచ్చితబ్బం. “కిన్నరో. కింపక్కమివ భక్తిత”న్తిఆదీసు పన నిబ్బచనమప్పసిద్ధం, కింసద్దోయేవ పదావయవభావేన సుతో. తథా హి సో కత్థచి పదావయవభావేన కత్థచి ను సు నుఖో కారణాదిసద్దేహి సహచారిభావేన చ సుయ్యతి. అత్రిమే పయోగా - ఏసా తే ఇత్థీ కిం హోతి. ఏతే మనుస్సా తుమ్మాకం కిం హోన్తి. కిమ్మూరిసానుచిణ్ణో. కిం ను భీతోవ తిట్టసి. కింసుఛేత్వా సుఖం సేతి. కిం నుఖో కారణం. కిం కారణా అమ్మ తువం పమజ్జసి, కిణ్ణో నామ చజన్తస్స, వాచాయ అదదమప్పకన్తి ఏవమాదయో. అత్రిదం వుచ్చతి -

“విసుం పదావయవో వా, హుత్వా న్వాదీహి వా పన;
యుత్తో సద్దేహి కింసద్దో, దిట్టో సుగతసాసనే.

పాళినయానుసారేన, సేసానం సమ్మవోపి చ;
ఇయ్యో విజ్ఞాహి సద్దమ్మ-నయజ్ఞాహి పభేదతో”తి.

ఇదాని సబ్బనామికభావే రితేహి కో కంసద్దేహి సమానసుతికానం అజ్ఞోసం కో కంసద్దానం నామికపదమాలావిసేసో వత్తబ్బో సీయా, సో హేట్టా లిజ్జత్తయమిస్సకపరిచ్ఛేదే వుత్తో. అసబ్బనామికత్తా పన పురిస చిత్తనయేనేవ విభత్తో. తథా హి యదా కోసద్దో బ్రహ్మవాతకాయత్థవాచకో, కంసద్దో పన సిరోజలసుఖత్థవాచకో, తదా తాని పదాని అసబ్బనామికాని, కస్మా? అకింసద్దమయత్తా సబ్బనామికరూపసజ్ఞాతేహి అసాధారణరూపేహి విరహితత్తా పుచ్చత్తతో అత్తన్తరవాచకత్తా చ. ఏత్థ పన సమానసుతివసేన అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్థం కోసద్దో కంసద్దోతి చ వుత్తం, ఏకన్తతో పన సబ్బనామికత్తే కింసద్దోయేవ, సుద్ధనామత్తే కసద్దోయేవాతి గహేతబ్బం. ఇచ్ఛేవం -

కాయే బ్రహ్మాని వాతే చ, సీసే జలసుఖేసు చ;
కసద్దో వత్తతీ తీసు, పుమా తీసు నపుంసకో.

ఏవం సబ్బనామభూతానం కింకసద్దానం పవత్తి వేదితబ్బా.

ఇథ వుత్తప్పకారానం, అత్థానం దాని సజ్గహో;
పజ్ఞావేపుల్లకరణో, ఏకదేసేన వుచ్చతే.

కిం కింపక్కేన సదిసం, కాయో కింపభవో వద;
కింపక్కసదిసో కామో, కాయో తణ్ణాదిసమ్మవో.

ఉణ్ణికాలే క’మిచ్చన్తి, క’మిచ్చన్తి పిపాసితా;
పచ్చామిత్తా క’మిచ్చన్తి, క’మిచ్చన్తి దుఖట్టితా.

కాయస్స కస్స కో ఆయో,
కో నాథో కస్స భూతలే;

కస్స కం ఝానజం సాతం,

కస్సజ్ఞేసు చ కం పరన్తి.

యా పన తా హేట్టా అమ్మేహి లిఙ్గత్తయవసేన కింసద్దస్స సబ్బనామికసజ్ఞాతస్స నామికపదమాలా విభత్తా, ఏతాసు పుల్లిఙ్గనపుంసకలిఙ్గట్టానే “కేభి, కిస్స, కస్మా, కమ్మా, కమ్మీ”తి ఇమాని పదాని పహాయ ఇత్థిలిఙ్గట్టానే “కాయో, కాభి, కాసానం, కాయం, కస్స”న్తి ఇమాని చ పదాని పహాయ తతో తతో సేసపదతో యథాసమ్మవం చిసద్దం చనసద్దం చనంసద్దజ్ఞా నిపాతేత్వా ఏవరూపాని రూపాని గహేతబ్బాని. సేయ్యథిదం?

కోచి, కేచి, కేచన. కిఞ్చి, కిఞ్చానం, కేచి, కేచన. కేనచి, కేహిచి. కస్సచి, కేసఞ్చి. పఞ్చమియా ఏకవచనం ఊనం పాళియం అనాగతత్తా. కేహిచి. కస్సచి, కేసఞ్చి. కస్మిఞ్చి, కిస్మిచి, కేసుచి. పుల్లిఙ్గనపుంసకలిఙ్గవసేన దట్టబ్బాని. అత్ర కిస్మిచీతి అనుసారలోపవసేన వుత్తం.

ఇత్థిలిఙ్గవసేన పన కాచి ఇత్థి, కాచి ఇత్థియో. కాచి, కాచి. కిఞ్చి, కాచి. కాయచి, కాహిచి. కాయచి, కస్సాచి, కాసఞ్చి. కాయచి, కాహిచి. కాయచి, కస్సాచి, కాసఞ్చి. కాయచి, కాసుచీతి రూపాని.

ఏత్థ “ఇతి భాసన్తి కేచన, న నం హింసామి కిఞ్చన”న్తిఆదయో పయోగా వేదితబ్బా. ఇతి లిఙ్గత్తయవసేన వుత్తాని కోచి కాచి కిఞ్చీతిఆదీని అప్పమత్తకానం సజ్ఞాహకవచనానీతి వేదితబ్బాని.

పునేతానియేవ యథారహం యంసద్దేన యోజేత్వా దస్సేస్సామి -

యో కోచి, యే కేచి. యం కిఞ్చి, యే కేచి. యేన కేనచి, యేహి కేహిచి. యస్స కస్సచి, యేసం కేసఞ్చి. యస్మా కస్మాచి, యేహి కేహిచి. యస్స కస్సచి, యేసం కేసఞ్చి. యస్మిం కస్మిఞ్చి, యేసు కేసుచి.

ఏత్థ “యో కోచి మం అట్టి కత్వా సుణేయ్య. యే కేచిమే అట్టి రసా పథబ్బా, సచ్చం తేసం సాధుతరం రసాన”న్తిఆదయో పయోగా వేదితబ్బా. పుల్లిఙ్గరూపాని.

యం కిఞ్చి, యాని కానిచి. యం కిఞ్చి, యాని కానిచి. సేసం పుల్లిఙ్గసదిసం. ఏత్థ “యం కిఞ్చి రతనం అట్టి, ధతరట్టనివేసనే. యం కిఞ్చి విత్తం ఇథ వా హురం వా. యాని కానిచి రూపానీ”తిఆదయో పయోగా వేదితబ్బా. నపుంసకలిఙ్గరూపాని.

యా కాచి ఇత్థి, యా కాచి ఇత్థియో. యం కిఞ్చి, యా కాచి. యాయ కాయచి, యాహి కాహిచి. యాయ కాయచి, యాసం కాసఞ్చి. యాయ కాయచి, యాహి కాహిచి. యాయ కాయచి, యాసం కాసఞ్చి. యాయ కాయచి, యాసు కాసుచి.

ఏత్థ “యా కాచి వేదనా అతీతానాగతపచ్చుప్పన్నా”తిఆదయో పయోగా వేదితబ్బా. ఇత్థిలిఙ్గరూపాని. ఇతి లిఙ్గత్తయవసేన వుత్తాని యో కోచి, యా కాచి, యం కిఞ్చీతిఆదీని అనవసేసపరియాదానవచనానీతి వేదితబ్బాని. సబ్బాని

చేతాని న నిపాతపదాని, నిపాతపతిరూపకా సద్దగతియోతి వేదితబ్బాని. యది నిపాతపదాని సీయుం, తీసు లిట్టేసు సత్తసు విభత్తిసు ఏకాకారేన తిట్టేయుం, న చ తిట్టన్తి, తస్మా న నిపాతపదాని, నిపాతపతిరూపకా సద్దగతియోయేవ.

అపిచ య త కిం ఏతఇచ్చేతేహి సబ్బనామేహి లిట్టానురూపతో త్తకత్తికపచ్చయే కత్వా వత్తిచ్చాయం యాని పదాని సిజ్జన్తి, తాని పరిచ్చేదవచనాని అసబ్బనామికానియేవ భవన్తి. తేసం నామికపదమాలా పురిస చిత్త కణ్ఠానయేన యోజేతబ్బా. తం యథా?

యత్తకో జనో, యత్తకం చిత్తం, యత్తికా ఇత్తి. తత్తకో, తత్తకం, తత్తికా. కిత్తకో, కిత్తకం, కిత్తికా. ఏత్తకో, ఏత్తకం, ఏత్తికాతి. ఇమాని పదాని అసబ్బనామికానిపి పచ్చయవసేన సమ్మాతత్తన్తరేసు విజ్ఞానం కోసల్లత్తం వుత్తాని.

ఇదాని సజ్ఞాదివచనస్స ఏకసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

ఏకసద్దో హి సజ్ఞావచనో చ హోతి అసదిసవచనో చ అసహాయవచనో చ ఏకచ్చవచనో చ మిస్సీభూతవచనో చ. యదా సజ్ఞాసదిసాసహాయవచనో, తదా ఏకవచనకో భవతి.

ఏకో, ఏకం, ఏకేన, ఏకస్స, ఏకస్మా, ఏకమ్మా, ఏకస్స, ఏకస్మిం, ఏకమ్మీతి. ఏవం సజ్ఞాదివచనో ఏకసద్దో ఏకవచనకో. తథా హి “ఏకో ద్వే తయో”తి సజ్ఞావిసయే ఏకసద్దో ఏకవచనకోవ. “ఏకోమ్మి సమ్మాసమ్మద్ధో. ఏకో రాజ నిపజ్ఞామీ”తి అసదిసాసహాయకథనేపి ఏకవచనకోవ. అయం ఏకవచనికా సబ్బనామికపదమాలా.

యదా పన సజ్ఞత్తా చ అసహాయా చ బహూ వత్తబ్బా సీయుం, తదా ఏకసద్దతో కకారాగమం కత్వా ఏకకా, ఏకకే, ఏకకేహి, ఏకకేభి. పురిసనయే బహువచనవసేన నామికపదమాలా యోజేతబ్బా. తథా హి సజ్ఞత్తాపి బహూ హోన్తి. “చత్తారో ఏకకా సీయు”న్తి హి వుత్తం. అసహాయాపి బహూ హోన్తి. తథా హి “అయమ్మి గహపతి ఏకోవ ఆగతో, అయమ్మి ఏకోవ ఆగతో”తి వత్తబ్బే “ఇమే గహపతయో ఏకకా ఆగతా”తి వత్తబ్బతా దిస్సతి. అయం నయో సబ్బనామికపక్షం న భజతి అసాధారణరూపాభావతో, అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్తం పన వుత్తో.

యదా ఏకచ్చవచనో, తదా “ఏకే, ఏకే, ఏకేహి, ఏకేభి ఏకేసం, ఏకేహి, ఏకేభి, ఏకేసం, ఏకేసూ”తి వత్తబ్బం. అయమ్మి బహువచనికా సబ్బనామికపదమాలా. ఏత్త ఏకేతి ఏకచ్చే. ఏస నయో సేసేసుపి. యదా పన మిస్సీభూతవచనో, తదా “ఏకా, ఏకే, ఏకేహి, ఏకేభి, ఏకాన”న్తి పురిసనయే బహువచనవసేన వత్తబ్బం. “పజ్ఞాలో చ విదేహో చ, ఉభో ఏకా భవన్తు తే”తి పాళి దిస్సతి. అయం నయో సబ్బనామికపక్షం న భజతి అసాధారణరూపాభావతో, అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్తం పన వుత్తో. తత్త ఏకా భవన్తూతి ఏకీభవన్తు మిస్సీభవన్తు, గట్టోదకేన యమునోదకం వియ అజ్ఞాదత్తు సంసన్దన్తు సమేన్తూతి వచనత్తో.

ఆచరియా పన ఏవం విభాగం అదస్సేత్వా ఏకసద్దస్స సబ్బనామత్తమేవ గహేత్వా సబ్బసద్దస్స వియ నామికపదమాలం యోజేన్తి. కథం?

ఏకో, ఏకే. ఏకం, ఏకే. ఏకేన, ఏకేహి, ఏకేభి. ఏకస్స, ఏకేసం, ఏకేసానం. ఏకస్మా, ఏకమ్మా, ఏకేహి, ఏకేభి. ఏకస్స, ఏకేసం, ఏకేసానం. ఏకస్మిం, ఏకమ్మి, ఏకేసూతి. అయం సబ్బనామికపదమాలాతి వేదితబ్బా.

కేచి “ఏకసద్దో సజ్ఞాతుల్యసహాయజ్ఞవచనో. యదా సజ్ఞావచనో, తదా సబృత్యేకవచనస్తోవ, అజ్ఞాత్త బహువచనస్తోపి, ఏకో ఏకా ఏకం ఇచ్ఛాది సబృత్య సబృసద్దసమం. సంసాస్వేవ విసేనో”తి లింగత్తయే యోజనానయం వదన్తి. ఏవం వదన్తా చ తే విభాగం అదస్సేత్వా వదన్తి. మయం పన నోతూనం పయోగేసు కోసల్లుప్పాదనత్తం విభాగం దస్సేత్వా వదామ.

అపిచేత్త అయం విసేనోపి సల్లక్ఖితబ్బో “ఏకే ఏకట్టే సమే సమభాగే”తి పాళిప్పదేసే పచ్చత్తేకవచనస్స ఏకసద్దస్స ఏకారన్తనిద్దేనోపి దిస్సతీ”తి. పుల్లిజ్ఞరూపాని.

ఏకం, ఏకాని. ఏకం, ఏకాని. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం. తత్త ఏకానీతి ఏకచ్ఛాని. ఏస నయో సేసబహువచనేసుపి, నపుంసకలిజ్ఞరూపాని.

ఏకా, ఏకా, ఏకాయో. ఏకం, ఏకా, ఏకాయో. ఏకాయ, ఏకాహి, ఏకాభి. ఏకాయ, ఏకిస్సా, ఏకాసం. ఏకాయ, ఏకాహి, ఏకాభి. ఏకాయ, ఏకిస్సా, ఏకాసం. ఏకాయ, ఏకాయం, ఏకిస్సం, ఏకాసు. ఏత్త బహువచనట్టానే ఏకాతి ఏకచ్ఛా, ఏకాహీతి ఏకచ్ఛాహి, ఏకాసన్తి ఏకచ్ఛానం ఏకాసూతి ఏకచ్ఛాసు. ఇత్తిలిజ్ఞరూపాని. సబ్బానేతాని సబ్బనామాని ఏకవచనబహువచనవసేన వుత్తాని.

అపిచ ఏకసద్దో విచ్ఛావసేన వత్తబ్బే లింగత్తయరూపాని ఏకవచనానేవ భవన్తి. కథం?

ఏకేకో, ఏకేకం, ఏకేకేన, ఏకేకస్స, ఏకేకస్మా, ఏకేకమ్మా, ఏకేకస్స, ఏకేకస్మిం, ఏకేకమ్హీతి పుల్లిజ్ఞరూపాని.

ఏకేకం, ఏకేకం. సేసం పుల్లిజ్ఞసదిసం, నపుంసకలిజ్ఞరూపాని. ఏకేకా, ఏకేకం, ఏకేకాయ, ఏకేకిస్సా, ఏకేకాయ, ఏకేకిస్సా, ఏకేకాయం, ఏకేకిస్సం. ఇత్తిలిజ్ఞరూపాని.

సబ్బానేతాని విచ్ఛాసబ్బనామానీతి వత్తుం వట్టతి. బహువచనాని పనేత్త న సన్తి పయోగాభావతో. ఇతి ఇమేసు విచ్ఛావసేన వుత్తేసు లింగత్తయరూపేసు సమాసచిన్తా న ఉప్పాదేతబ్బా అనిబ్బచనీయత్తా విచ్ఛాసద్దానం. తథా హి “పబ్బం పబ్బం సన్ది సన్ది ఓధి ఓధి హుత్వా తత్తకపాలే పక్ఖిత్తతిలా వియ తటతటాయన్తా సజ్ఞారా భిజ్ఞన్తీ”తిఆదీసు పబ్బపబ్బసద్దాదీనం సమాసకరణవసేన నిబ్బచనం పుబ్బాచరియేహి న దస్సితం. యస్మా చ విచ్ఛాయం వత్తమానానం ద్వీరుత్తి లోకతో ఏవ సిద్ధా, న లక్ఖణతో, తస్మా తత్త సమాసచిన్తా న ఉప్పాదేతబ్బా.

ఇదాని ఏకచ్చ ఏకతియ ఏకచ్చియసద్దానం నామికపదమాలాయో వుచ్చన్తే - పుల్లిజ్ఞే తావ ఏకచ్చో, ఏకచ్చే. ఏకచ్చం, ఏకచ్చే. సేసం పురిససద్దసమం. ఏత్త ఏకచ్చేతి పచ్చత్తబహువచనమేవ సబ్బనామికరూపసమం అసాధారణరూపత్తా. “ఇధేకచ్చో కులపుత్తో. ఇధేకచ్చే మోఘపురిసా”తి నిదస్సనపదాని.

ఏకతియో, ఏకతియే. ఏకతియం, ఏకతియే. సేసం పురిససద్దసమం. ఇధాపి ఏకతియేతి పచ్చత్తబహువచనమేవ సబ్బనామికరూపసమం అసాధారణరూపత్తా. ఏకతియే మనుస్సా.

“న విస్ససే ఏకతియేసు ఏవ,
అగారిసు పబ్బజితేసు చాపి;

సాధూపి హుత్వాన అసాధు హోన్తి;
అసాధు హుత్వా పున సాధు హోన్తి”తి

నిదస్సనపదాని. ఏకచ్చియసద్దస్స అత్తితాయం పన -

“సచ్చం కిరేవమాహంసు, నరా ఏకచ్చియా ఇథ;
కట్టం నిప్లవితం సేయ్యా, న త్వేవేకచ్చియో నరో.

ఏకచ్చియం ఆహార”న్తి నిదస్సనపదాని. ఏకచ్చియో, ఏకచ్చియా. ఏకచ్చియం, ఏకచ్చియేతి సబ్బథాపి పురిసనయో.
పుల్లిజ్జరూపాని.

ఏకచ్చం , ఏకచ్చాని. ఏకచ్చం, ఏకచ్చాని. సేసం పుల్లిజ్జసదిసం. ఏకతియం, ఏకతియాని. ఏకతియం, ఏకతియాని.
సేసం పుల్లిజ్జసదిసం. ఏకచ్చియం, ఏకచ్చియాని. ఏకచ్చియం, ఏకచ్చియాని. సేసం పుల్లిజ్జసదిసం. నపుంసకలిజ్జరూపాని.

“ఏకచ్చా, ఏకచ్చా, ఏకచ్చాయో”తి కఙ్ఞానయేన, తథా “ఏకతియా, ఏకతియా, ఏకతియాయో. ఏకతియ”న్తి చ,
“ఏకచ్చియా, ఏకచ్చియా, ఏకచ్చియాయో. ఏకచ్చియ”న్తి చ కఙ్ఞానయేన యోజేతబ్బం. ఇత్థిలిజ్జరూపాని.

ఇదాని ఏకాకీ ఏకాకియసద్దవసేన నామికపదమాలా వుచ్చన్తే -

ఏకాకీ, ఏకాకీ, ఏకాకినో. ఏకాకిం, ఏకాకీ, ఏకాకినో. దణ్ణీనయేన ఇయ్యా. ఏకాకియో, ఏకాకియా. ఏకాకియం,
ఏకాకియే. ఏకాకియేన. పురిసనయేన ఇయ్యం. పుల్లిజ్జరూపాని.

ఏకాకి కులం, ఏకాకీ, ఏకాకిని. ఏకాకిం, ఏకాకీ, ఏకాకిని. సేసం పుల్లిజ్జసదిసం. ఏకాకియం, ఏకాకియాని. ఏకాకియం,
ఏకాకియాని. సేసం పుల్లిజ్జసదిసం. నపుంసకలిజ్జరూపాని.

ఏకాకినీ, ఏకాకినీ, ఏకాకినియో. ఏకాకినిం, ఏకాకినీ, ఏకాకినియో. ఏకాకినియాతి ఇత్థీసదిసం. ఏకాకియా, ఏకాకియా,
ఏకాకియాయో. ఏకాకియం, ఏకాకియా, ఏకాకియాయో. ఏకాకియాయాతి కఙ్ఞాసదిసం. ఇత్థిలిజ్జరూపాని. సబ్బాని పనేతాని
అసబ్బనామికరూపాని అత్తన్తరవిజ్ఞాపనత్తం వుత్తానీతి దట్టబ్బాని.

ఇదాని ద్వీసద్దపరియాయస్స సదా బహువచనన్తస్స సబ్బనామికపదస్స ఉభసద్దస్స నామికపదమాలా వుచ్చతే -

“ఉభో , ఉభో, ఉభోహి, ఉభోభి, ఉభిన్నం, ఉభోహి, ఉభోభి, ఉభిన్నం, ఉభోసూ”తి అయం పాళినయానురూపేన
వుత్తపదమాలా. అత్రిమే పయోగా - ఉభో కుమారా నిక్కితా. ఉభో ఇత్థియో తిట్టన్తి, ఉభో చిత్తాని తిట్టన్తి, ఉభో పుత్తే అదాసి.
ఉభో కఙ్ఞాయో పస్సతి. ఉభో పాదాని భిన్నిత్వా, సజ్జామిస్సామి వో అహం. ఉభోహి హత్థేహి. ఉభోహి బాహోహి, ఉభోహి
చిత్తేహి, ఉభిన్నం జనానం, ఉభిన్నం ఇత్థీనం, ఉభిన్నం చిత్తానం, ఉభోసు పురిసేసు, ఉభోసు ఇత్థీసు, ఉభోసు పస్సేసుతి,
అయమస్మాకం రుచి. ఆచరియా పన “ఉభేహి, ఉభేభి, ఉభేసూ”తిపి ఇచ్చన్తి. కచ్చాయనేపి హి “ఉభే తప్పురిసా”తి వుత్తం.
సబ్బానిపి ఏతాని మనసి కాతబ్బానియేవ. ఉభసద్దస్స సమాసో అప్పసిద్ధో. లిజ్జత్తయసాధారణరూపాని.

ఇదాని సజ్ఞావచనానం ద్వితీ చతుసద్ధానం సదా బహువచనస్తానం సబ్బనామానం నామికపదమాలాయో వుచ్చస్తే -

ద్వే, ద్వే, ద్వీహి, ద్వీభి, ద్వీన్నం, దువిన్నం, ద్వీహి, ద్వీభి, ద్వీన్నం, దువిన్నం, ద్వీసు. చూళనిరుత్తియం పన “ద్వీన్నన్న”ని పదమాలా ఆగతా. ఇమాని అహంసద్ధాదీని వియ ఇత్తి లిజ్ఞాదిభావవినిముత్తానిపి తీసు లిజ్ఞేసు యుజ్ఞస్తే “ద్వే పురిసా, ద్వే ఇత్తియో, ద్వే చిత్తాని”ఇచ్చేవమాదినా. ఇమానిపి లిజ్ఞతయసాధారణాని రూపాని.

“ద్వే”తి రూపం ద్వీసద్ధస్స, యం సమాసమ్మి తం భవే;
ద్వితీపుకతికంయేవ, నానాదేసేహి సా సీయా.

ద్వీభావో చేవ ద్వీభావో, ద్వీరత్తఇచ్చ దువస్సకో;
దోహళినీ దుపత్తఇచ్చ, తద్ధితత్తే ద్వయం ద్వయం.

తయో , తయో, తీహి, తీభి, తీణ్ణం, తీణ్ణన్నం, తీహి, తీభి, తీణ్ణం, తీణ్ణన్నం, తీసు. ఇమాని పుల్లిజ్ఞరూపాని.

తిస్సో, తిస్సో, తీహి, తీభి, తీస్సన్నం, తీహి, తీభి, తీస్సన్నం, తీసు. ఇమాని ఇత్తిలిజ్ఞరూపాని. చూళనిరుత్తియం “తిస్సన్నన్న”ని చతుత్తిచట్ఠీనం బహువచనమాగతం, నిరుత్తిపిటకే పన “తిణ్ణన్న”ని. తాని సాట్ఠకథే తేపిటకే బుద్ధవచనే పునప్పునం ఉపపరిక్ఖిత్వా దిస్సని చే, గహేతబ్బాని.

తీణి, తీణి, తీహి, తీభి, తీణ్ణం, తీణ్ణన్నం, తీహి, తీభి, తీణ్ణం, తీణ్ణన్నం, తీసు. ఇమాని నపుంసకలిజ్ఞరూపాని. కత్థచి పన పాళిప్పదేసే తీణిసద్ధస్స ణికారలోపోపి భవతి “ద్వే వాతి వా ఉదకపుసితానీ”తి. “తిణ్ణన్నం ఖో భిక్ఖవే ఇన్ద్రియానం భావితత్తా బహులీకతత్తా పిణ్ణోలభారద్వాజేన భిక్షునా అజ్ఞా బ్యాకతా”తి ఇదం “తిణ్ణన్న”ని పదస్స అత్తిభావే నిదస్సనం.

యాని రూపాని వుత్తాని, “తిస్సో తీణి తయో”ఇతి;
సమాసవిసయే తాని, తితిప్పకతికా సీయుం.

యస్మా తిస్స సమాసమ్మి, సద్ధిం పరపదేన వే;
“తివేదనం తిచిత్త”ని, “తిలోక”ని చ నిద్ధిసే.

ఏత్త నపుంసకత్తంవ, పాసంసం పాయవుత్తితో;
పుమత్తమ్పేత్త ఇచ్చని, “తిభవో ఖాయతే”ఇతి.

చత్తారో, చతురో, చత్తారో, చతురో, చతుహి, చతుభి, చతుబ్భి, చతున్నం, చతుహి, చతుభి, చతుబ్భి, చతున్నం, చతుసు. ఇమాని పుల్లిజ్ఞరూపాని.

చతస్సో , చతస్సో, చతుహి, చతుభి, చతుబ్భి, చతస్సన్నం, చతున్నం, చతుహి, చతుభి, చతుబ్భి, చతస్సన్నం, చతున్నం, చతుసు. ఇమాని ఇత్తిలిజ్ఞరూపాని. ఇత్తిలిజ్ఞట్టానే “చతున్న”ని పదం చూళనిరుత్తియం నిరుత్తిపిటకే పాళియం అట్ఠకథాసు చ దస్సనతో వుత్తం. తథా హి చూళనిరుత్తియం ఇత్తిలిజ్ఞట్టానే “చతున్న”ని ఆగతం, నిరుత్తిపిటకే “చతున్నం కణ్ఠాన”ని ఆగతం. పాళియం పన సోణదన్తసుత్తాదీసు “సమణో గోతమో చతున్నం పరిసానం పియో మనాపో”తి ఆగతం.

అట్టకథాసు చ పన సుత్తన్తట్టకథాయం “చతూహి అచ్చరియబ్బుతథమ్మేహి సమన్నాగతో చతున్నం పరిసానం పియో మనాపో”తి ఆగతం. సత్తిలఙ్ఘజాతకట్టకథాయం “ఆచరియో పనస్స చతున్నం సత్తీనం లఙ్ఘనం సిప్పం జానాతీ”తి ఆగతం.

చత్తారి, చత్తారి, చతూహి, చతూభి, చతుబ్భి, చతున్నం, చతూహి, చతూభి, చతుబ్భి, చతున్నం, చతూసు. ఇమాని నపుంసకలిఙ్గరూపాని.

“చత్తారో”తి “చతస్సో”తి, “చత్తారీ”తి చ సద్ధితం;

రూపం సమాసభావమ్మి, చతుప్పకతికం భవే.

నిదస్సనపదానేత్త, కమతో కమకోవిదో;

“చతుబ్భిధం చతుస్సాలం, చతుసచ్చ”న్తి నిద్ధిసే.

ఇమాని ద్వేఆదికాని సబ్బనామికాని బహువచనానియేవ భవన్తి, న ఏకవచనాని. చూళనిరుత్తియం పన తీసు లిజ్జేసు “చతస్సన్న”న్తి వుత్తం, తం అనిఙ్ఞానక్లమం వియ దిస్సతి.

ఇదాని తుష్ఠాఅష్ఠసద్ధానం నామికపదమాలా వుచ్చన్తే, తేసు యేన కథేతి, తస్సాలపనే తుష్ఠవచనాని భవన్తి.

త్వం, తువం, తుష్ఠే. తం, తువం, త్వం, తవం, తుష్ఠే. తయా, త్వయా, తుష్ఠేహి, తుష్ఠేభి. తుయ్యం, తవ, తుష్ఠం, తుష్ఠాకం. తయా, త్వయా, తుష్ఠేహి, తుష్ఠేభి. తుయ్యం, తవ, తుష్ఠం, తుష్ఠాకం. తయి, త్వయి, తుష్ఠేసు . తత్ర “త్వం పురిసో, త్వం ఇత్థీ, త్వం చిత్త”న్తిఆదినా యోజేతబ్బాని.

అత్తయోగే అష్ఠవచనాని భవన్తి.

అహం, అహకం, మయం, అష్ఠే. మం, మమం, అష్ఠే. మయా, అష్ఠేహి, అష్ఠేభి. మయ్యం, మమ, అష్ఠం, అష్ఠాకం, అస్మాకం. మయా, అష్ఠేహి, అష్ఠేభి. మయ్యం, మమ, అష్ఠం, అష్ఠాకం, అస్మాకం. మయి, అష్ఠేసు, అస్మీసు.

ఏత్త పన “కథం అష్ఠే కరోమసే”తి పాళిదస్సనతో “తుష్ఠే”తి పచ్చత్తవచనస్స వియ “అష్ఠే”తి పచ్చత్తవచనస్సపి అత్థితా వేదితబ్బా, “అహక”న్తి రూపన్తరమ్మి ఇచ్చితబ్బం. తస్స అత్థిభావే “అహకఇచ్చ చిత్తవసానుగా భాసిస్స”న్తి ఏసా పాళి నిదస్సనం. ఏత్త హి అహకన్తి అహం ఇచ్చేవత్థో. తత్ర “అహం పురిసో, అహం కఙ్ఞా, అహం చిత్త”న్తిఆదినా యోజేతబ్బాని. ఇమానిపి లిఙ్గత్తయసాధారణరూపాని.

కచ్చాయనచూళనిరుత్తినిరుత్తిపిటకేసు పన “తుష్ఠాకం అష్ఠాక”న్తి చ దుతియాబహువచనం వుత్తం. కచ్చాయనే “తుష్ఠానం అష్ఠాన”న్తి చ పరమాదుతియాబహువచనం, “తుష్ఠం అష్ఠ”న్తి చ చతుత్థిఛట్ఠికవచనం, పరమాదుతియాబహువచనఇచ్చ వుత్తం, చూళనిరుత్తినిరుత్తిపిటకే పన “తుష్ఠం అష్ఠ”న్తి చ దుతియేకవచనం వుత్తం, “తుష్ఠే అష్ఠ”తి చ చతుత్థిఛట్ఠిబహువచనం వుత్తం. ఏతాని ఉపపరిక్ఖిత్వా సాట్టకథేసు సుత్తన్తేసు దిస్సన్తి చే, గహేతబ్బాని.

తుష్ఠాఅష్ఠసద్ధానం పన పరపదేహి సద్ధిం సమాసే “మందీపా”తిఆదయో పయోగా తథాగతాదిముఖతో సమ్మవన్తి. “ఏతే గామణి మందీపా మంలేణా మంసరణా”తి హి తథాగతముఖతో, “తయ్యోగో మయ్యోగో”తి నిరుత్తఙ్ఘముఖతో,

కాబ్యాదాసే చ “త్వంముఖం కమలేనేవ, తుల్యం నాశ్ణోన కేనచీ”తి చ “చన్దేన త్వంముఖం తుల్య”న్తి చ కవిముఖతో.

తత్త హి అహం దీపో ఏతేసన్తి మందీపా, అహం లేణం ఏతేసన్తి మంలేణా, ఏవం మంసరణా. తుష్టేన యోగో తయ్యోగో, తుష్టసద్దేన యోగో ఇచ్ఛేవత్థో. అష్టేన యోగో మయ్యోగో, అష్టసద్దేన యోగో ఇచ్ఛేవత్థో. తవ ముఖం త్వంముఖం. బహువచనవసేనపి నిబ్బచనీయం “తుష్టాకం ముఖం త్వంముఖ”న్తి. ఏత్త చ పాళియం “మందీపా”ఇచ్ఛాదిదస్సనతో “త్వందీపా”తిఆదీని కాబ్యాదాసే చ “త్వంముఖ”న్తి దస్సనతో త్వంవణ్ణో, త్వంసరో, మంముఖం, మంవణ్ణో, మంసరోఆదీని గహేతబ్బాని. తత్త త్వం దీపో ఏతేసన్తి త్వందీపా, తుష్టే వా దీపా ఏతేసన్తి త్వందీపా, తవ వణ్ణో త్వంవణ్ణో. మమ ముఖం మంముఖం, అష్టాకం వా ముఖం మంముఖన్తి నిబ్బచనాని. ఏస నయో అశ్శోసుపి ఈదీసేసు రానేసు.

సమాసే తుష్టఅష్టాకం, హోన్తి పరపదేహి వే;

“త్వంముఖ”న్తి చ “మందీపా, తయ్యోగో మయ్యోగో”తి చ.

ఏత్తాహ “కిం ఏత్తకమేవ తుష్టఅష్టసద్దానం రూపం, ఉదాహు అశ్శామ్పి అత్థీ”తి? అత్థి “తే మే” ఇచ్ఛాదీని. యది ఏవం కస్మా పదమాలా విసుం న వుత్తాతి? అవచనే కారణమత్థి. అత్రిదం కారణం -

“తే మే వో నో”తి రూపాని, పరాని పదతో యతో;

తతో నామికపన్తీసు, న తు వుత్తాని తాని మే.

ఏత్త చ మయం మే వో నోసద్దానమత్తుద్ధారో వుచ్చతే - తేసద్దస్స పన వుత్తోవ. యస్మా అట్టకథాచరియా మయంసద్దట్టానేపి మయాసద్దో, మయాసద్దట్టానేపి చ మయంసద్దో ఇచ్ఛేవ వదన్తి, తస్మా మయమ్పి తథేవ వదామ. మయంసద్దో “అనుశ్శాతపటిశ్శాతా, తేవిజ్జామయమస్సుభో”తిఆదీసు అస్మదత్థే ఆగతో. “మయం నిస్సాయ హేమాయ, జాతా మన్దోసిసూపగా”తి ఏత్త పజ్జత్తియం. “మనోమయా పీతిభక్ఖా సయంపభా”తిఆదీసు నిబ్బత్తిఅత్థే. బాహిరేన పచ్చయేన వినా మనసావ నిబ్బత్తాతి మనోమయా. “యంనూనాహం సబ్బమత్తికామయం కుటికం కరేయ్య”న్తిఆదీసు వికారత్థే. “దానమయం సీలమయ”న్తిఆదీసు పదపూరణమత్తే. “పీఠం తే సోవణ్ణమయం ఉళార”న్తి ఏత్త వికారత్థే పదపూరణమత్తే వా దట్టట్టో. యదా హి సువణ్ణమేవ సోవణ్ణన్తి అయమత్థో, తదా సువణ్ణస్స వికారో సోవణ్ణమయన్తి వికారత్థే మయసద్దో దట్టట్టో. నిబ్బత్తిఅత్థోతిపి వత్తుం వట్టతి. యదా పన సువణ్ణేన నిబ్బత్తుం సోవణ్ణన్తి అయమత్థో, తదా సోవణ్ణమేవ సోవణ్ణమయన్తి పదపూరణమత్తే మయసద్దో దట్టట్టో.

మేసద్దో “కిచ్ఛేన మే అధిగతం, హలం దాని పకాసీతు”న్తిఆదీసు కరణే ఆగతో. మయాతి అత్థో. “తస్స మే భన్తే భగవా సంఖితేన ధమ్మం దేసేతూ”తిఆదీసు సమ్మదానే, మయ్యన్తి అత్థోతి వదన్తి. “పుట్టేవ మే భిక్ఖవే సమ్మోధా అనభిసమ్మద్ధస్స బోధిసత్తస్సేవ సతో”తిఆదీసు సామిఅత్థే, మమాతి అత్థోతి చ వదన్తి. ఏత్థేతం వుచ్చతి -

కరణే సమ్మదానే చ, సామిఅత్థే చ ఆగతో;

మేసద్దో ఇతి విజ్ఞోయ్యో, విజ్ఞానా నయదస్సినా.

ఏత్త పన రత్వా అట్టకథాచరియేహి కతే తే మేసద్దానమత్థవివరణే వినిచ్ఛయం బ్రూమ తేసమధిష్పాయప్పకాసనవసేన సోతూనం సంసయసముగ్ధాటనత్తం. తథా హి అట్టకథాచరియా తేమేసద్దానం సమ్మదానత్థవసేన “తుయ్యం మయ్య”న్తి అత్తం సంవణ్ణేసుం, సామిఅత్థవసేన పన “తవ మమా”తి. ఏవం య్వాయం తేహి అసజ్జరతో నియమో దస్సితో, సో సాట్టకథే తేపిటకే బుద్ధవచనే కుతో లబ్బా. తథా హి తేమేసద్దత్థవాచకా తుయ్యం మయ్యంసద్దా తవ మమసద్దా చ సమ్మదానసామిఅత్థేసు అనియమతో పవత్తన్తి.

తత్తిమే పయోగా - ఇదం తుయ్యం దదామి. తుయ్యం వికప్పేమి. తుయ్యం మంసేన మేదేన, మత్తకేన చ బ్రాహ్మణ, ఆహుతిం పగ్గహేస్సామి. ఏస హి తుయ్యం పితా నరసీహో. తుయ్యం పన మాతా కహన్తి. మయ్యమేవ దానం దాతబ్బం, న అఞ్ఞోసం, మయ్యమేవ సావకానం దానం దాతబ్బం, న అఞ్ఞోసం. న మయ్యం భరియా ఏసా. అస్సమో సుకతో మయ్యం. సబ్బఞ్ఞాతం పేయం మయ్యం. తాత మయ్యం మాతు ముఖం అఞ్ఞాదిసం, తువ్హాకం అఞ్ఞాదిసం. మయ్యం సామికో ఇదాని మరిస్సతి. తవ దీయతే, తవ సిలాఘతే, మమ సిలాఘతే, పబ్బజ్ఞా మమ రుచ్చతి. తవ పుత్తో. ఉభో మాతాపితా మమాతి ఏవం అనియమతో పవత్తన్తి.

చూళనిరుత్తియఞ్ఞో యమకమహాథేరేన చతుత్థీధట్ఠీనం అనఞ్ఞారూపత్తం వుత్తం “చతుత్థీధట్ఠీనం సబ్బత్థ అనఞ్ఞం, తతియాపఞ్చమీనం బహువచనఞ్చా”తి . యది ఏవం అట్టకథాచరియా “నమో తే పురిసాజ్ఞా. నమో తే బుద్ధ వీరత్థా”తిఆదీసు తుయ్యంసద్దస్స వసేన సమ్మదానే, తుయ్యన్తి హి అత్తో. ‘కిన్తే వతం కిం పన బ్రహ్మచరియ’న్తిఆదీసు సామిఅత్థే, తవాతి హి అత్తో”తిఆదీని వదన్తా “అయుత్తం సంవణ్ణనం సంవణ్ణేసు”న్తిపి, “పస్సితబ్బం న పస్సింసు”తిపి ఆపజ్జన్తి? యుత్తంయేవ తే సంవణ్ణయింసు, పస్సితబ్బఞ్చ పస్సింసు. తథా హి తే “సద్దసత్థమ్పి ఏకదేసతో సాసనానుకూలం హోతీ”తి పరేసమనుకమ్పాయ సద్దసత్థతో నయం గహేత్వా సమ్మదానత్థవసేన తే మేసద్దానం “తుయ్యం మయ్య”న్తి అత్తం సంవణ్ణయింసు, సామిఅత్థవసేన పన “తవ మమా”తి. సద్దసత్థే హి చతుత్థీధట్ఠీరూపాని సబ్బథా విసదిసాని, సాసనే పన సదిసాని. తస్మా సాసనే సామఞ్ఞోన పవత్తాని చతుత్థీధట్ఠీరూపాని సద్దసత్థే విసేసేన పవత్తేహి చతుత్థీధట్ఠీరూపేహి సమానగతికాని కత్వా పరేసమనుకమ్పాయ సమ్మదానత్థే తుయ్యం మయ్యంసద్దానం పవత్తినియమో, సామిఅత్థే చ తవ మమసద్దానం పవత్తినియమో దస్సితో. యస్మా పన పరేసమనుకమ్పాయ అయం నియమో, తస్మా కరుణాయేవాయంపరాధో, న అట్టకథాచరియానం. తాయ ఏవ హి తేహి ఏవం సంవణ్ణనా కతాతి.

కేచి పనేత్థ ఏవం వదేయ్యం - నను చ భో అట్టకథాచరియేహి సద్దనయం నిస్సాయ తే మేసద్దానం సామిఅత్థే వత్తమానానం “తవ మమా”తి అత్థవచనేన “తుయ్యం మంసేన మేదేన, న మయ్యం భరియా ఏసా”తిఆదీసు సామివిసయేసు విభత్తివిపల్లాసనయో దస్సితోతి సక్కా వత్తుం, తథా సద్దనయఞ్ఞోవ నిస్సాయ తే మేసద్దానం సమ్మదానత్థే వత్తమానానం “తుయ్యం మయ్య”న్తి అత్థవచనేన “భత్తం తవ న రుచ్చతి. పబ్బజ్ఞా మమ రుచ్చతీ”తిఆదీసుపి సమ్మదానవిసయేసు విభత్తివిపల్లాసనయో దస్సితోతి సక్కా వత్తున్తి? న సక్కా, గాథాసు వియ చుణ్ణియపదట్టానేపి తుయ్యం మయ్యం తవ మమసద్దానం అనియమేన ద్వీసు అత్థేసు పవత్తనతో. న హి ఈదీసే రానే గాథాయం వా చుణ్ణియపదట్టానే వా విభత్తివిపల్లాసో ఇచ్చితబ్బో. “తస్స రజ్జస్సహం భీతో. కిం ను ఖో అహం తస్స సుఖస్స భాయామీ”తిఆదీసుయేవ పన రానేసు ఇచ్చితబ్బో.

యది సద్దనయం నిస్సాయ “తుయ్యం మంసేన మేదేనా”తిఆదీసు విభత్తివిపల్లానో ఇచ్చితబ్బో సియా, “బ్రాహ్మణస్స పియపుత్తదానం అదాసి. బ్రాహ్మణస్స పితా అదాసీ”తిఆదీసుపి సద్దనయం నిస్సాయ “బ్రాహ్మణాయా”తిఆదినా విభత్తివిపల్లాసత్థో వచనీయో సియా చతుత్థీఛట్టిరూపానం సత్థే విసుం వచనతో. ఏవ ఇచ్చ సతి కో దోనోతి చే? అత్థేవ దోనో, యస్మా దానయోగే వా నమోయోగే వా ఆయాదేససహితాని చతుత్థీఛట్టిరూపాని సాట్ఠకథే తేపిటకే బుద్ధవచనే నుపలబ్బన్తి, తస్మా “బ్రాహ్మణాయా”తిఆదినా విభత్తివిపల్లాసత్థవచనే అయం దోనో యదిదం అవిజ్ఞమానగ్గహణం. యస్మా పన ఈదీసేసు రానేసు విభత్తివిపల్లాసకరణం సావజ్ఞం, తస్మా “తుయ్యం మంసేన మేదేనా”తిఆదీసుపి విభత్తివిపల్లానో న ఇచ్చితబ్బో.

చతుత్థీఛట్టిరూపాని హి అనజ్ఞాని దిస్సన్తి “పురిసస్స అదాసి, పురిసస్స ధనం బ్రాహ్మణానం అదాసి, బ్రాహ్మణానం సంతక”న్తి. తథా హి పావచనే స నంసద్ధా సమ్మదానసామిఅత్థేసు సామజ్ఞోన పవత్తన్తి, తప్పవత్తి “అగ్గస్స దాతా మేధావీ”తిఆదీహి పయోగేహి దీపేతబ్బా. “అగ్గస్స దాతా మేధావీ”తి ఏత్థ హి “అగ్గస్సా”తి అయం సద్దో యదా క్రియాపటిగ్గహణం పటిచ్చ సమ్మదానత్థే పవత్తతి, తదా “అగ్గస్స రతనత్తయస్స దాతా”తి అత్థవసేన పవత్తతి. యదా పన క్రియం పటిచ్చ కమ్మభూతే సామిఅత్థే పవత్తతి, తదా “అగ్గస్స దేయ్యధమ్మస్స దాతా”తి అత్థవసేన పవత్తతి. ఏవం సబ్బథాపి విపల్లానో తువ్హాకం సరణం న హోతీతి. తథా సద్దనయం నిస్సాయ “సమ్మదానవచన”న్తి తువ్హేహి దళ్ళం గహితస్స మయ్యంసద్దస్స సామిఅత్థవసేన పణ్ణత్తియం దస్సనతో విభత్తివిపల్లానో తువ్హాకం సరణం న హోతేవ. తథా హి –

“సకుణో మయ్యకో నామ, గిరిసానుదరీచరో;

పక్కం పిప్పలిమారుయ్య, ‘మయ్యం మయ్య’న్తి కన్దతీ”తి

ఏత్థ మయ్యకోతి ఏకాయ సకుణజాతియా నామం. నో హి లోలుప్పచారితాయ “ఇదమ్మి మయ్యం, ఇదమ్మి మయ్య”న్తి కాయతి రవతీతి మయ్యకోతి వుచ్చతి మయ్యసద్ధాపపదస్స కే రే గే సద్దేతి ధాతుస్స వసేన.

అత్రాయం పదసోధనా – యది తుయ్యం మయ్యంసద్ధా ధువం సమ్మదానత్థే, తవ మమసద్ధా చ సామిఅత్థే భవేయ్యం, ఏవం సన్తే లోకవోహరకుసలేన సబ్బజ్ఞానా తస్స సకుణస్స “మయ్యకో”తి పణ్ణత్తి న వత్తబ్బా సియా అనన్తోగధసమ్మదానత్థత్తా, అన్తోగధసామ్యత్థత్తా పన “మమకో” ఇచ్చేవ పజ్జత్తి వత్తబ్బా సియా. ఏత్థపి “మయ్యకో”తి ఇదం విభత్తివిపల్లాసవసేన వుత్తన్తి చే? న, పణ్ణత్తివిసయే విభత్తివిపరిణామస్స అట్ఠానత్తా అనవకాసత్తా.

అపిచేత్థ మయ్యంసద్దో సరూపతో విభత్త్యన్తభావేన తిట్ఠతి కసద్దేన ఏకపదత్తాపగమనతో, ఏవం సన్తేపి “మయ్యకో”తి అయం సకుణవిసేసవాచకో సద్దో పచ్చత్తవచనభావే రితోయేవ ఈసకం సామిఅత్థమ్మి జోతయతి సుజమ్మతి రాజపురిససద్ధా వియ. ఇమినాపి కారణేన విభత్తివిపల్లానో తువ్హాకం సరణం న హోతి. ఇతి “మయ్యకో”తి పణ్ణత్తియం వత్తమానస్స పదావయవభూతస్స మయ్యసద్దస్స అవిపల్లాసవచనలేసేన తుయ్యం తవ మమసద్దేసుపి విభత్తివిపల్లానో న ఇచ్చితబ్బోతి సిద్ధం. తస్మా అట్ఠకథాచరియేహి సమ్మదానసామిఅత్థేసు సామజ్ఞోన పవత్తానమ్మి సమానానం తుయ్యం మయ్యం తవ మమసద్ధానం సద్దనయజ్ఞోవ నిస్సాయ పరేసమనుకమ్పాయ వుత్తప్పకారో నియమో దస్సితోతి అవగన్తబ్బం. ఇచ్చేవం –

“తుయ్యం మయ్య”న్తిమే సద్దే, సమ్మదానే గరూ వదుం;

“తవ మమా”తి సామిమ్మి, నయమాదాయ సత్థతో.

ఏవం సన్నేపి ఏతేసం, నియమో నత్తి పాళియం;
కోచి తేసం విసేనో చ, దిట్టో అష్టేహి తం సుణ.

సామ్యత్తసమ్మదానత్థా, సమ్మవన్తి యహిం దువే;
“తుయ్ఘం మయ్ఘ”న్తిమే సద్ధా, తే పయోగా న దుల్లభా.

“తవ మమా”తిమే సద్ధా, పాయా సామిమ్మి వత్తరే;
సమ్మదానే యహిం హోన్తి, తే పయోగా పనప్పకా.

తవతో మమతో తుయ్ఘం-మయ్ఘంసద్ధావ సాసనే;
పారే నేకసహస్సమ్మి, సామిఅత్తే పవత్తరేతి.

సబ్బాపి ఇమా నీతియో పరమసుఖుమా సుదుద్ధసా వీరజాతినా సాధుకం మనసి కాతబ్బా.

వో నోసద్దేసు పన వోసద్దో పచ్చత్తఉపయోగకరణసమ్మదానసామివచనపదపూరణేసు దిస్సతి. “కచ్చి వో అనురుద్ధా సమగ్గా సమ్మోదమానా”తిఆదీసు హి పచ్చత్తే దిస్సతి. “గచ్చథ భిక్ఖవే పణామేమి వో”తిఆదీసు ఉపయోగే. “న వో మమ సన్తికే వత్తబ్బ”న్తిఆదీసు కరణే. “వనపత్తపరియాయం వో భిక్ఖవే దేసేస్సామీ”తిఆదీసు సమ్మదానే. “సట్టేసం వో సారిపుత్తా సుభాసిత”న్తిఆదీసు సామివచనే. “యే హి వోఅరియా పరిసుద్ధా కాయకమ్మన్తా”తిఆదీసు పదపూరణమత్తే. ఏత్థేతం వుచ్చతి

“పచ్చత్తే ఉపయోగే చ, కరణే సమ్మదానియే;
సామిస్స వచనే చేవ, తథేవ పదపూరణే;
ఇమేసు ఛసు రానేసు, వోసద్దో సమ్మవత్తతి”.

నోసద్దో పచ్చత్తోపయోగకరణసమ్మదానసామివచనావధారణనుసద్దత్తేసు పటిసేధే నిపాతమత్తే చ వత్తతి. అయశ్శో “గామం నో గచ్ఛేయ్యామా”తి ఏత్త పచ్చత్తే దిస్సతి. “మా నో అజ్జ వికన్తింసు, రజ్జో సూదా మహానసే”తిఆదీసు ఉపయోగే. “న నో వివాహో నాగేహి, కతపుట్టో కుదాచన”న్తిఆదీసు కరణే. “సంవిభజేథ నో రజ్జేనా”తిఆదీసు సమ్మదానే. “సత్తా నో భగవా అనుప్పత్తో”తిఆదీసు సామివచనే. “న నో సమం అత్తి తథాగతేనా”తి ఏత్త అవధారణే. “అభిజానాసి నో త్వం మహారాజా”తిఆదీసు నుసద్దత్తే, పుచ్చాయన్తిపి వత్తుం వట్టతి. “సుభాసితజ్ఞోవ భాసేయ్య, నో చ దుబ్బాసితం భణే”తిఆదీసు పటిసేధే. “న నో సభాయం న కరోన్తి కిఞ్చీ”తిఆదీసు నిపాతమత్తే. ఏత్థేతం వుచ్చతి -

పచ్చత్తే చుపయోగే చ, కరణే సమ్మదానియే;
సామ్యావధారణే చేవ, నుసద్దత్తే నివారణే;
తథా నిపాతమత్తమ్మి, నోసద్దో సమ్మవత్తతి.

ఇదాని సబ్బనామానం యధారహం సంఖితేన మిస్సకపదమాలా వుచ్చతే -

యో సో, యే తే. యం తం, యే తే. యేన తేన. సేసం విత్తారేతబ్బం. యా సా, యా తా. యం తం, యా తా. యాయ తాయ. సేసం విత్తారేతబ్బం. యం తం, యాని తాని. సేసం విత్తారేతబ్బం. ఇమినా నయేన లిజ్జత్తయయోజనా కాతబ్బా.

“ఏసో సో, ఏతే తే. అయం సో, ఇమే తే. సో అయం తే ఇమే”తిఆదినా యథాపయోగం పదమాలా యోజేతబ్బా. తథా హి “యో సో భగవా సయమ్మూ అనాచరియకో. ఏతే తే భిక్ఖవే ఉభో అన్తే అనుపగమ్మ మజ్ఞిమా పటిపదా తథాగతేన అభిసమ్మద్ధా. అయం సో సారథి ఏతీ”తి ఏవమాదయో విచిత్తప్పయోగా దిస్సన్తి. ఇతి సబ్బనామికపదానం మిస్సకపదమాలా యోజేతబ్బా.

మయా సబ్బత్థసిద్ధస్స, సాసనే సబ్బదస్సినో;
సబ్బత్థ సాసనే సుట్టు, కోసల్లత్తాయ సోతునం.

అసబ్బనామనామేహి, సబ్బనామపదేహి వే;
సహ సబ్బాని వుత్తాని, సబ్బనామాని పన్తితో.

ఏతేసు కతయోగానం, సుఖుమత్థవిజాననం;
అకిచ్చపటివేధేన, భవిస్సతి న సంసయో.

ఇతి నవజ్ఞే సాట్ఠకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్తాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

సబ్బనామతంసదిసనామానం నామికపదమాలావిభాగో నామ

ద్వాదసమో పరిచ్ఛేదో.

౧౩. సవినిచ్చయసజ్ఞానామనామికపదమాలా

ఇతో పరం పవక్తామి, సజ్ఞానామికపన్తియో;

భూధాతుజేహి రూపేహి, అజ్ఞోహి చుపయోజితుం.

యా హి సా హేట్థా అమ్మేహి ఏక ద్వితి చతుశ్చేతేసం సజ్ఞాసబ్బనామానం నామికపదమాలా కథితా, తం రపేత్వా ఇథ అసబ్బనామానం పఞ్చ ఛ సత్తాదీనం సజ్ఞానామానం నామికపదమాలా భూధాతుమయేహి అజ్ఞోహి చ రూపేహి యోజనత్థం వుచ్చతే -

పఞ్చ, పఞ్చహి, పఞ్చభి, పఞ్చన్నం, పఞ్చసు. సత్తన్నం విభత్తీనం వసేన ఇోయ్యం. “పఞ్చ భూతా, పఞ్చ అభిభవితారో, పఞ్చ పురిసా, పఞ్చ భూమియో, పఞ్చ కణ్ణాయో, పఞ్చ భూతాని, పఞ్చ చిత్తానీ”తి ఆదినా సబ్బత్థ యోజేతబ్బం. ఛ, ఛహి, ఛభి, ఛన్నం, ఛసు, ఛస్సు ఇతిపి. “ఛస్సు లోకో సముప్పన్నో, ఛస్సు క్రుబ్బతి సన్ధవ”న్తి హి పాళి. సత్త, సత్తహి, సత్తభి, సత్తన్నం, సత్తసు. అట్ట, అట్టహి, అట్టభి, అట్టన్నం, అట్టసు. నవ, నవహి, నవభి, నవన్నం, నవసు. దస, దసహి, దసభి, దసన్నం, దససు. ఏవం ఏకాదస. ద్వాదస, బారస. తేరస, తేదస, తేళస. చతుద్దస, చుద్దస. పఞ్చదస, పన్నరస. సోళస. సత్తరస. అట్టారస, అట్టారసహి, అట్టారసభి, అట్టారసన్నం, అట్టారససు. సబ్బమేతం బహువచనవసేన గహేతబ్బం.

ఏకూనవీసతి, ఏకూనవీసం ఇచ్ఛాదిపి. ఏకూనవీసాయ, ఏకూనవీసాయం, ఏకూనవీస భిక్షూ తిట్టన్తి, ఏకూనవీసం భిక్షూ పస్సతి, ఏవం “కణ్ణాయో చిత్తానీ”తి చ ఆదినా యోజేతబ్బం. ఏకూనవీసాయ భిక్షూహి ధమ్మో దేసితో, ఏకూనవీసాయ కణ్ణాహి కతం, ఏకూనవీసాయ చిత్తేహి కతం, ఏకూనవీసాయ భిక్షూనం చీవరం దేతి, ఏకూనవీసాయ కణ్ణానం ధనం దేతి, ఏకూనవీసాయ చిత్తానం రుచ్చతి, ఏకూనవీసాయ భిక్షూహి అపేతి . ఏవం కణ్ణాహి చిత్తేహి. ఏకూనవీసాయ భిక్షూనం సన్తకం, ఏవం కణ్ణానం చిత్తానం. ఏకూనవీసాయం భిక్షూసు పతిట్ఠితం. ఏవం “కణ్ణాసు చిత్తేసూ”తి యోజేతబ్బం. ఏకూనవీసతి, ఏకూనవీసతిం, ఏకూనవీసతియా, ఏకూనవీసతియం.

వీసతి, వీసతిం, వీసతియా, వీసతియం. వీస, వీసం, వీసాయ, వీసాయం. తథా ఏకవీస ద్వావీస బావీస తేవీస చతువీస ఇచ్ఛాదీసుపి. తింస, తింసం, తింసాయ, తింసాయం. చత్తాలీస, చత్తాలీసం, చత్తాలీసాయ, చత్తాలీసాయం. చత్తారీస ఇచ్ఛాదిపి. పఞ్ణాస, పఞ్ణాసం, పఞ్ణాసాయ, పఞ్ణాసాయం. పణ్ణాస, పణ్ణాసం, పణ్ణాసాయ, పణ్ణాసాయం. సట్ఠి, సట్ఠిం, సట్ఠియా, సట్ఠియం. సత్తతి, సత్తతిం, సత్తతియా, సత్తతియం. సత్తరి ఇచ్ఛాదిపి. అసీతి, అసీతిం, అసీతియా, అసీతియం. నవుతి. నవుతిం, నవుతియా, నవుతియం.

ఇత్థఞ్చ అజ్ఞాథాపి సజ్ఞారూపాని గహేతబ్బాని. ఏకూనవీసేహి, ఏకూనవీసానం, ఏకూనవీససు. “ఛన్నపుతీన”న్తి చ ఆదినాపి సజ్ఞారూపానం కత్థచి దస్సనతో కేచి సద్దసత్థవిదూ ఊనవీసతిసద్దం సబ్బదాపి ఏకవచనస్తమిత్థిలిక్ఖమేవ పయుజ్జన్తి. కేచి “వీసతిఆదయో ఆనవుతి ఏకవచనస్తా ఇత్థిలిక్ఖ”తి వదన్తి. కేచి పనాహు -

“సద్ధా సజ్ఞేయ్యసజ్ఞసు, ఏకత్తే వీసతాదయో;

సజ్జతే ద్విబహుత్వా, తా తు చానవుతిత్థియో”తి.

ఏత్త ద్వివచనం ఛడ్డేతబ్బం బుద్ధవచనే తదభావతో. సబ్బేసమ్మి చ తేసం యథావుత్తవచనం కిఞ్చి పాళిప్పదేసం పత్వా యుజ్జతి, కిఞ్చి పన పత్వా న యుజ్జతి **వీసతివీసంతిసం**ఇచ్చాదీనఞ్చో సజ్జత్థానం సద్ధానం బహువచనప్పయోగవసేనపి పాళియం దస్సనతో , కచ్చాయనే చ యోవచనసమ్భూతరూపవస్తతాదస్సనతో. తస్మా యథాసమ్మవం యథాపావచనఞ్చ ఇత్థిలిజ్జభావే తేసమేకవచనస్తతా వేదితబ్బా **అత్తి నత్తి**సద్ధానం వియ.

అత్తినత్తిసద్ధా హి నిపాతత్తా ఏకత్తేపి బహుత్తేపి పవత్తన్తి “పుత్తా మత్తి ధనమ్మత్తి. నత్తి అత్తసమం పేమం. నత్తి సమణబ్రాహ్మణా”తిఆదీసు. అలిజ్జత్తేపి పనేతేసం కత్తచి ఇత్థిలిజ్జభావో దిట్టో. **అభిధమ్మే హి ధమ్మసేనాపతినా** అనుధమ్మచక్కువత్తినా వోహారకుసలేన వోహారకుసలసాధకేన “అత్తియా నవ. నత్తియా నవా”తి ఏకవచనస్తం ఇత్థిలిజ్జరూపం దస్సితం, తస్మా **వీసతివీసతి**మిచ్చాదీనమ్మి యథాసమ్మవం యథాపావచనఞ్చ ఇత్థిలిజ్జభావే ఏకవచనస్తతా వేదితబ్బా.

తత్తేకే “హేతుయా అధిపతియా”తి చ ఇదం లిజ్జవిపల్లాసవసేన గహేతబ్బం మజ్జాన్తి. తమ్మతివసేన “హేతుమ్మి అధిపతిమ్మి”తి పుల్లిజ్జభావో పటిపాదేతబ్బో, “హేతుపచ్చయే అధిపతిపచ్చయే” ఇచ్చేవత్తో. అథ వా “హేతుయా అధిపతియా”తి ద్వయమిదం ఇత్థిలిజ్జరూపపటిభాగం పుల్లిజ్జరూపన్తి గహేతబ్బం “హేతుయో జన్తుయో”తిఆదీనం ఇత్థిలిజ్జరూపపటిభాగానం పుల్లిజ్జరూపానమ్మి విజ్జమానత్తా, “అత్తియా నత్తియా”తి ఇదం పన లిజ్జవిపల్లాసవసేన వుత్తన్తి న గహేతబ్బం **అత్తి నత్తి**సద్ధానం అలిజ్జభేదత్తా. న హి **అత్తి నత్తి**సద్ధా తేసు లిజ్జేసు ఏకస్మిమ్మి అన్తోగధా. ఏతేసు హి **అత్తి**సద్ధో ఆఖ్యాతనిపాతవసేన భిజ్జతి “అత్తి సన్తి సంవిజ్జతి. అత్తిఖీరా బ్రాహ్మణీ”తిఆదీసు , **నత్తి**సద్ధో పన నిపాతోయేవ. ఇచ్చేవం **అత్తి నత్తి**సద్ధానం నిపాతానఞ్చ లిజ్జవచనవసేన కథనం యుజ్జతి ఇత్థిలిజ్జాదివసేన ఏకత్తాదివసేన చ అప్పవత్తనతో. వుత్తఞ్చ -

“సదిసం తేసు లిజ్జేసు, సబ్బాసు చ విభత్తిసు;

వచనేసు చ సబ్బేసు, యం న బ్బేతి తదబ్బయ”న్తి.

ఏత్త సియా - నను చ భో “అత్తి సక్కా లబ్బా ఇచ్చేతే పరమాయా”తి వచనతో **అత్తి**సద్ధో పరమాయ విభత్తియా యుత్తో, ఏవం సన్తే కస్మా “సదిసం తేసు లిజ్జేసు”తిఆది వుత్తన్తి? సచ్చం **అత్తి**సద్ధో పరమాయ విభత్తియా యుత్తో, తథా **నత్తి**సద్ధో **అత్తి**సద్ధస్స వచనలేసేన గహేతబ్బత్తా యుగళపదత్తా చ. ఇదం పన “సదిసం తేసు లిజ్జేసు”తిఆదివచనం ఉపసగ్గనిపాతసజ్జతే అసజ్జాసద్ధే సన్ధాయ వుత్తం, న ఏకేకమసజ్జ్యాసద్ధం సన్ధాయ. తథా హి “అసజ్జ్యా”తి చ “అబ్బయా”తి చ లద్ధవోహారేసు ఉపసగ్గనిపాతేసు ఉపసగ్గా సబ్బేపి సబ్బవిభత్తివచనకా. **నిపాతానం** పన ఏకచ్చే పరమాదీసు యథారహం విభత్తియుత్తా, ఏకచ్చే అవిభత్తియుత్తా. తత్త యే యదగ్గేన విభత్తియుత్తా, తే తదగ్గేన తబ్బచనకా. ఉపసగ్గనిపాతేసు హి పచ్చేకం “ఇదం నామ వచన”న్తి లద్ధం న సక్కా, సబ్బసజ్జాహకవసేన పన “సదిసం తేసు లిజ్జేసు”తిఆది పుబ్బాచరియేహి వుత్తం. కచ్చాయనాచరియేనపి ఇమమేవత్తం సన్ధాయ “సబ్బాసమావుసోపసగ్గనిపాతాదీహి చా”తి వుత్తం. న హి **ఆవుసో**సద్ధతో సబ్బాపి విభత్తియో లబ్బన్తి, అథ ఖో ఆలపనత్తవాచకత్తా ఏకవచనికఅనేకవచనికా పరమావిభత్తియోయేవ లబ్బన్తి. అయమస్మాకం ఖన్తి.

కేచి పన సబ్బేహిపి నిపాతేహి సబ్బవిభత్తిలోపం వదన్తి, తం న గహేతబ్బం. “**అత్తి సక్కా లబ్బా** ఇచ్చేతే పరమాయ. **దివా భియ్యా నమో** ఇచ్చేతే పరమాయ చ దుతియాయ చా”తిఆదివచనతో, పదపూరణమత్తానఞ్చ అవిభత్తియుత్తానం అథ

ఖలు వత వధ ఇచ్చాదీనం నిపాతానం వచనతో. ఏత్థాపి సియా “నను చ భో అవిభత్తియుత్తానమ్మి నిపాతానం సమ్మవతో అత్తి నత్తిసద్దానం అవిభత్తికో నిద్దేసో కాతబ్బో, అథ కిమత్తం ‘అత్తియా నవ, నత్తియా నవా’తి సవిభత్తికో నిద్దేసో కతో”తి? సబ్బథా విభత్తిహి వినా అత్తస్స నిద్దిసితుమసక్కుణ్యత్తాతి.

యది ఏవం “అత్తి సక్కా లబ్బా ఇచ్చేతే పరమాయా”తి వచనతో అత్తి నత్తిసద్దా లుత్తాయ పరమాయ విభత్తియా వసేన పరమావిభత్తికాయేవ నిద్దిసితబ్బా, ఏవమకత్వా కస్మా సత్తమ్యస్తవసేన “అత్తియా నత్తియా”తి నిద్దిట్టాతి? సచ్చం, అత్తి నత్తిసద్దా పరమావిభత్తియుత్తాయేవ నిద్దిసితబ్బా, తథాపి “అత్తిపచ్చయే నవ, నత్తిపచ్చయే నవా”తి ఏతస్సత్తస్స పరిదీపనే పరమాయ ఓకాసో నత్తి, సత్తమియాయేవ పన అత్తి, తస్మా “అత్తియా నవ, నత్తియా నవా”తి వుత్తం. ఇతి అత్తియానత్తియాసద్దానం సత్తమ్యస్తభావే సిద్ధేయేవ తతియాచతుత్థిపఞ్చమీచఢ్ఠీయస్తభావోపి సిద్ధేయేవ హోతి. తస్మా “అత్తిభావో అత్తితా”తిఆదీసుపి అత్తియా భావో అత్తిభావో, నత్తియా భావో నత్తిభావో, అత్తియా భావో అత్తితాభిఆదినా సమాసతద్ధితవిగ్గహో అవస్సమిచ్చితబ్బో. యదిదమమ్మహి వుత్తం, తం “పాళియా విరుజ్జితీ”తి న వత్తబ్బం పాళినయానుసారేన వుత్తత్తాతి.

ఏవం హోతు, కస్మా భో “అత్తియా, నత్తియా”తి ఇత్తిలిజ్జనిద్దేసో కతో, నను నిపాతోపసగ్గా అలిజ్జభేదాతి? సచ్చం, ఇదం పన రానం అతీవ సుఖుమం, తథాపి పుబ్బాచరియానుభావజ్ఞోవ నిస్సాయ వినిచ్చయం బ్రామ. యథా హి వీసతిఇచ్చాదీనం సజ్ఞ్యాసద్దానం సరూపతో అదబ్బవాచకత్తేపి దబ్బవాచకానం లతామతిరత్తిఇత్తి యాగువధూసద్దానం వియ ఇత్తిలిజ్జభావో సద్దసత్తవిదూహి అనుమతో, ఏవం అదబ్బవాచకత్తేపి అత్తి నత్తిసద్దానం కత్తచి ఇత్తిలిజ్జభావో సద్దమ్మవిదూహి అనుమతో. తేనాహ ఆయస్మా ధమ్మసేనాపతి “అత్తియా నవ, నత్తియా నవా”తి. అథ వా “అత్తియా, నత్తియా”తి ఇమాని లిజ్జభావవినిముత్తాని సత్తమియన్తాని నిపాతపదానీతిపి గహేతబ్బాని, న ఏత్త చోదేతబ్బం, ఏవరూపాని నిపాతపదాని పుబ్బాచరియేహి వుత్తాని న సన్తి, తస్మా ఛడ్డేతబ్బమిదం వచనన్తి.

పావచనస్మిజ్ఞో గరూహి అనిద్దిట్టానిపి అనేకవిహితాని నిపాతపదాని సన్దిస్సన్తి, నాపి “హేతుయా, అధిపతియా, అత్తియా, నత్తియా”తి ఏవమాదీసు “అపసద్దా ఇమే”తి విరోధో ఉప్పాదేతబ్బో. న హి అచిన్తేయ్యానుభావేన పారమితాపుజ్ఞోన నిప్పన్నేన అనావరణజాణేన సబ్బం ఇోయ్యమణ్ణలం హత్థతలే ఆమలకం వియ పచ్చక్షం కత్వా పస్సతో బుద్ధస్స వచనే అజ్ఞోసం వాచావిప్పలాపో అవస్సం లబ్భతీతి. నను చ భో “హేతుయా, అధిపతియా, అత్తియా, నత్తియా”తి చ ఇదం సారిపుత్తత్థేరవచనం తేన నిక్కిత్తత్తా. తథాగతేన హి తావతినసభపనే దేసితకాలే ఇమాని పదాని న సన్తి, ఏవం సన్తే కస్మా “బుద్ధవచన”న్తి వదధాతి? బుద్ధవచనంయేవ నామ. ఆయస్మతో హి సారిపుత్తస్స తథాగతేన నయో దిన్నో, తేనపి పభిన్నపటిసమ్మిదేన సత్తుకప్పేన అగ్గసావకేన సత్తు సన్తికా నయం లభిత్వా బృజ్జానం సురోపితం కతం. సబ్బేపి హి పటిసమ్మిద్దపృత్తా అరియా దున్నిరుత్తిం న వదన్తి నిరుత్తిపభేదస్మిం సుకుసలత్తా, తస్మా అజ్ఞోసమవిసయో ఏస అరియానం వోహరోతి దట్టబ్బం.

ఇదాని సతాదీనం నామికపదమాలా వుచ్చతే -

సతం, సతాని, సతా. సతం, సతాని, సతే. సతేన, సతేహి, సతేభి. సతస్స, సతానం. సతా, సతస్మా, సతమ్మా, సతేహి, సతేభి. సతస్స, సతానం. సతే, సతస్మిం, సతమ్మి, సతేసు. ఏవం సహస్సం, సహస్సానీతి యోజేతబ్బం. దససహస్సం

సతసహస్రం దససతసహస్రన్ని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. అయం పనేత్థ పయోగో “సతం భిక్షూ, సతం ఇత్థియో, సతం చిత్తాని. భిక్షూనం సతం, ఇత్థీనం సతం, చిత్తానం సతం. సహస్సాదీసుపి ఏసేవ నయో. ఇత్థ ఇచ్చ అజ్ఞాథాపి సద్దరూపాని భవన్తి. కోటి, కోటి, కోటియో. రత్తినయేన ఇయ్యం.

ఏకప్పభుతితో యావ, దసకా యా పవత్తతి;

సఙ్ఖ్యా తావ సా సఙ్ఖ్యేయ్య-ప్పధానాతి గరూ వదుం.

వీసతితో యావ సతా, యా సఙ్ఖ్యా తావ సా పన;

సఙ్ఖ్యాప్పధానా సఙ్ఖ్యేయ్య-ప్పధానాతి చ వణ్ణయుం.

అపిచ -

వీసతో యావ కోటియా, సఙ్ఖ్యా తావ హి సా ఖలు;

సఙ్ఖ్యాప్పధానా సఙ్ఖ్యేయ్య-ప్పధానా చాతి నిద్ధిసే.

తథా హి “అసీతి కోటియో హిత్వా, హిరణ్ణస్సాపి పబ్బజి”న్తి, “భీణాసవా వీతమలా, సమింసు సతకోటియో”తి చ పాళి దిస్సతి.

ఇమస్మిం పన రానే సబ్బేసం సఙ్ఖ్యాసద్దరూపానం పాకటీకరణేన విజ్ఞానం సుఖుమజ్ఞాణపటిలాభత్థం సాట్ఠకథం ఉదానపాళిప్పదేసం అజ్ఞా ఇచ్చ పాళిప్పదేసమట్ఠకథావచన ఇచ్చ ఆహరిత్వా దస్సయిస్సామి -

“యేసం ఖో విసాఖే సతం పియాని, సతం తేసం దుక్ఖాని, యేసం నవుతి పియాని, నవుతి తేసం దుక్ఖాని.

యేసం అసీతి...పే... యేసం సత్తతి. యేసం సట్ఠి. యేసం పజ్ఞాసం, యేసం చత్తారీసం, యేసం తింసం. యేసం ఖో విసాఖే వీసం పియాని, వీసతి తేసం దుక్ఖాని. యేసం దస. యేసం నవ. యేసం అట్ఠ. యేసం సత్త. యేసం ఛ. యేసం పఇచ్చ. యేసం చత్తారి. యేసం తీణి. యేసం ద్వే. యేసం ఏకం పియం, తేసం ఏకం దుక్ఖ”న్తి.

తత్త సతం పియానీతి సతం పియాయితబ్బవత్థాని. “సతం పియ”న్తిపి కేచి పరన్తి. ఏత్త చ యస్మా ఏకతో పట్టాయ యావ దస, తావ సఙ్ఖ్యాసఙ్ఖ్యేయ్యప్పధానా, తస్మా “యేసం దస పియాని, దస తేసం దుక్ఖానీ”తిఆదినా పాళి ఆగతా. కేచి పన “యేసం దస పియానం, దస తేసం దుక్ఖాన”న్తిఆదినా పరన్తి, తం న సున్దరం. యస్మా పన వీసతితో పట్టాయ యావ సతం, తావ సఙ్ఖ్యేయ్యప్పధానా సఙ్ఖ్యాప్పధానా చ, తస్మా తత్థాపి సఙ్ఖ్యేయ్యప్పధానంయేవ గహేత్వా “యేసం ఖో విసాఖే సతం పియాని, సతం తేసం దుక్ఖానీ”తిఆదినా పాళి ఆగతా. సబ్బేసమ్మి చ యేసం ఏకం పియం, ఏకం తేసం దుక్ఖన్తి పారో, న పన దుక్ఖస్సాతి. ఏకస్మిన్తో పదక్కమే ఏకరసావ భగవతో దేసనా హోతీతి. తస్మా యథావుత్తనయావ పాళి వేదితబ్బా. అయం తావ సాట్ఠకథో ఉదానపాళిప్పదేసో.

ఇదాని అజ్ఞో పాళిప్పదేసో అట్ఠకథాపారప్పదేసో చ నీయతే -

“సతం హత్థీ సతం అస్సా, సతం అస్సతరీరథా;

సతం కణ్ణా సహస్సాని, ఆముక్కుమణికుణ్డలా;
ఏకస్య పదవీతిహారస్య, కలం నార్హన్తి నోఽసి”న్తి

పాళి. ఏత్థ “సతం హత్థీ”తిఆదీని విసేసితాని, “సహస్సానీ”తి విసేసనం, తస్మా సతంసద్దం సహస్ససద్దేన యోజేత్వా “హత్థీ”తిఆదీని పన ఉపపదం కత్వా అత్తో గహేతబ్బో. హత్థీ సతం సహస్సాని. అస్సా సతం సహస్సాని. అస్సతరీరథా సతం సహస్సాని. ఆముక్కుమణికుణ్డలా కణ్ణా సతం సహస్సాని. ఇదం సఙ్ఖ్యేయ్యప్పధానవసేనత్తగహణం. సఙ్ఖ్యేయ్యధానవసేన పన అయమ్మి అత్తో గహేతబ్బో “హత్థీనం సతసహస్సం, అస్సానం సతసహస్సం, అస్సతరీరథానం సతసహస్సం, ఆముక్కుమణికుణ్డలానం కణ్ణానం సతసహస్స”న్తి. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో. “యోజనానం సతానుచ్చో, హిమవా పశ్చా పబ్బతో”తి అయమట్టకథాపారో. ఏత్థ “పశ్చా”తి సద్దం సతసద్దేన సద్ధిం యోజేత్వా “సిప్పికానం సతం నత్థీ”తి ఏత్థ వియ హిమవా పబ్బతో యోజనానం పశ్చా సతాని ఉచ్చోతి సఙ్ఖ్యేయ్యధానవసేన అత్తో గహేతబ్బో. “పశ్చా సతానీ”తి చ అద్ధునో అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగవచనం. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో. సతమితి సద్ధో “సతం హోమి, సహస్సం హోమీ”తిఆదీసు ఏకవచనో. “అధేత్థేకసతం ఖత్వా, అనుయంతా యసస్సినో”తిఆదీసు బహువచనో. ఏవం సహస్సాదీనమ్మి ఏకవచనబహువచనతా లబ్భతి. తథా హి “భియ్యా నం సతసహస్సం, యక్ఖానం పయిరుపాసతీ”తి ఏత్థ “సతసహస్స”న్తి ఏకవచనం. “పరోసహస్సం ఖో పనస్స పుత్తా భవిస్సన్తీ”తి ఏత్థ సహస్సన్తి బహువచనన్తి దట్టబ్బం.

“కప్పే చ సతసహస్సే, చతురో చ అసఙ్ఖియే;
అమరం నామ నగరం, దస్సనేయ్యం మనోరమ”న్తి

పాళి. ఏత్థ “కప్పే చ సతసహస్సే చతురో చ అసఙ్ఖియేతి సామిఅత్థే ఉపయోగబహువచనం, తస్మా “మహాకప్పానం సతసహస్సానం చతున్నం అసఙ్ఖియానం మత్తకే”తి అత్తో గహేతబ్బో, “మత్తకే”తి చేత్థ వచనసేనో. “కప్పసతసహస్సాధికానం చతున్నం అసఙ్ఖియానం మత్తకే”ఇచ్చేవత్తో. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“కప్పే చ సతసహస్సే, చతురో చ అసఙ్ఖియే;
ఏత్తంతరే యం చరితం, సబ్బం తం బోధిపాచన”న్తి

పాళి. ఏత్థ “కప్పే”తి అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగబహువచనం. “సతసహస్సే కప్పే”తి కప్పసద్దసమ్మన్దేన చాయం పుల్లిగ్గనిద్దేసో ఉపయోగనిద్దేసో చ. సమానాధికరణఙ్ఞో ఇదం కప్పసద్దేన. “చతురో చ అసఙ్ఖియే”తి అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగబహువచనాని. కస్య పన అసఙ్ఖియేతి? అఙ్ఞాస్స అవుత్తత్తా కప్పస్స చ వుత్తత్తా పకరణతో “కప్పాన”న్తి అయమత్తో విఙ్ఞాయతేవ. న హి వుత్తం వజ్జేత్వా అవుత్తస్స కస్సచి గహణం యుత్తన్తి. చసద్ధో సమ్మిణ్ణనత్తో “మహాకప్పానం చతురో అసఙ్ఖ్యేయ్యే సతసహస్సే చ మహాకప్పే”తి. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“ఘటానేకసహస్సాని, కుమ్భీనఙ్గా సతా బహూ”తి పాళి. ఏత్థ ఘటాతి ఘటానం. సామిఅత్థే హి ఇదం పచ్చత్తవచనం. “ఘటానం అనేకసహస్సాని” ఇచ్చేవత్తో. కుమ్భీనఙ్గా సతా బహూతి అనేకాని చ కుమ్భీనం సతాని. ఏత్థ నికారలోపో దట్టబ్బో. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“దసవీసహస్సానం , ధమ్మాభిసమయో అహు;

ఏకద్విన్నం అభిసమయో, గణనాతో అసఙ్ఖయో”తి

పాళి. ఏత్థ దసవీసహస్సానన్తి దసహస్సానం వీసహస్సానన్తా. ధమ్మాభిసమయోతి చతుసచ్చప్పటివేధో. ఏకద్విన్నన్తి సీసమత్తకథనం, తేన “ఏకస్స చేవ ద్విన్నన్త తిణ్ణం చతున్నం...పే... దసన్న”న్తిఆదినా నయేన అసఙ్ఖయ్యోతి అత్తో. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“చత్తారి సతహస్సానీ, ఛళభిణ్ణా మహిద్ధికా;

దీపఙ్కరం లోకవిదుం, పరివారేన్తి సబ్బదా”తి

పాళి. ఏత్థ చత్తారి సతహస్సానీతి ఇదం లిఙ్గభేదవసేన “ఛళభిణ్ణా మహిద్ధికా”తి ఇమేహి ద్వీహి పదేహి సమానాధికరణం. ఈదిసేసు హి రానేసు అసఙ్ఖయ్య వాచకోపి సద్ధో నపుంసకోవ హోతి, తస్మా “చత్తారి సతహస్సానీ”తి చ “ఛళభిణ్ణా”తి చ “మహిద్ధికా”తి చ ఏతం పదత్తయం సమానాధికరణం. అథ వా ఛళభిణ్ణా మహిద్ధికాతి ఛళభిణ్ణానం మహద్ధికానన్తి సామిఅత్తే పచ్చత్తవచనం దట్టబ్బం. ఇమస్మిం పనత్తే “చత్తారి సతహస్సానీ”తి అయం సఙ్ఖ్యవచనో భవతి. “తీణి సతహస్సానీ, నారియో సమలఙ్కతా”తిఆదిసుపి అయం నయో నేతబ్బో. “తా చ సత్త సతా భరియా, దాన్యో సత్త సతాని చా”తి పాళి. ఏత్థ సతాతి “సతానీ”తి నపుంసకవసేన గహేతబ్బం, న ఇత్థిలిఙ్గవసేన. “సతా”తి హి “పఞ్చ చిత్తా విపాకా”తిఆదిని వియ నపుంసకరూపం. ఇత్థిలిఙ్గభూతా హి సతసద్ధో నత్తి, తథా పుల్లిఙ్గభూతో. యది చ ద్విలిఙ్గో సతసద్ధో సియా , ఏవఞ్చ సతి “పురిసో, కఙ్ఞా”తి చ ఓకారస్తపుల్లిఙ్గతకారన్తిత్తిరూపేహిపిభవితబ్బం. రూపద్వయమ్పి సతసద్ధస్స నత్తి, తేన ఇాయతి “సతసద్ధో ఏకస్తనపుంసకో”తి.

నను చ భో “తా దేవతా సత్తసతా ఉళారా”తి ఏత్థ సతసద్ధో ఇత్థిలిఙ్గో హుత్వా దిస్సతీతి? న, నపుంసకోయేవాతి. నను చ భో దేవతాసద్ధేన సమానాధికరణోతి? సచ్చం సమానాధికరణో, తథాపి నపుంసకోయేవ. ఈదిసేసు హి సఙ్ఖ్యవిసయేసు సమానాధికరణభావో అప్పమాణో. తథా హి “పఞ్చ పచ్చేకబుద్ధసతాని ఇమస్మిం ఇసిగిలిస్మిం పబ్బతే చిరవాసినో అహేసు”న్తి నపుంసకలిజ్జేన పుల్లిఙ్గస్స సమానాధికరణతా దిస్సతి, తస్మా “తా దేవతా సత్తసతా ఉళారా”తి ఏత్థాపి “సత్తసతానీ”తి నపుంసకభావోయేవాతి అవగత్తబ్బో. “సత్త హత్థిసతే దత్వా”తిఆదిసుపి సతసద్ధో నపుంసకోయేవ. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“నవుతికోటిసహస్సేహి, పరివారేసి మహామునీ”తి పాళి. ఏత్థ “నవుతికోటిసహస్సేహి భిక్షూహీ”తి వా “భిక్షూనం నవుతికోటిసహస్సేహీ”తి వా సఙ్ఖ్యయ్యసఙ్ఖ్యపధానవసేన అత్తో గహేతబ్బో. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“సతహస్సవస్సానీ, ఆయు తస్స మహేసిని”తి పాళి. ఏత్థ “సతహస్సవస్సానీ”తి కాలస్స అచ్చత్తసంయోగవసేన ఉపయోగవచనం. తథా “దసవస్సహస్సానీ, అగారమఙ్ఘ సో వసీ”తి పాళియమ్పి. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“ఇతో సతసహస్సస్మి, కప్పే ఉప్పజ్జి నాయకో”తి పాళి, “ఏకనవుతే ఇతో కప్పే”తి పాళి చ. ఏత్త సతసహస్సస్మి కప్పేతి సతసహస్సానం కప్పానం మత్తకే. ఏకనవుతే కప్పేతి ఏకనవుతియా కప్పానం మత్తకేతి భుమ్మవచనస్స సామిభుమ్మవచనవసేన అట్టో గహేతబ్బో. తథా హి “భగవతి బ్రహ్మచరియం వుస్సతీ”తి ఏత్త భుమ్మవచనస్స “భగవతో సంతికే”తి సామిభుమ్మవచనవసేన అట్టో గహేతో. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“యది తత్త సహస్సాని, సతాని నహుతాని చ;
నేవమ్మాకం భయం కోచి, వనే వాళేసు విజ్జతీ”తి

పాళి. అయమేతస్సా అట్టో - తత్త వనే వాళానం సహస్సాని చ సతాని చ నహుతాని చ యది విజ్జంతి. అథ వా సహస్సాని సతానీతి సతసహస్సాని, వాళానం సతసహస్సాని చ నహుతాని చ యది విజ్జంతి, ఏవం విజ్జంతేసుపి వాళేసు కోచీతి క్వచి. కోచిసద్దో హి “కో తే బలం మహారాజా”తి ఏత్త కోసద్దో వియ క్వసద్దత్తే వత్తతి, నిమిత్తత్తే చాయం నిద్దేసో. తేన “కోచి క్వచి కిస్సిగ్గో వాళే ఏకస్సపి వాళమిగస్స కారణా నేవమ్మాకం భయం విజ్జతీ”తి అట్టో గహేతబ్బో. అథ వా కోచీతి కిస్సి అప్పమత్తకమ్మి. ఏత్త పన “వాళేసు”తి నిమిత్తత్తే భుమ్మం. వాళానం కారణా అప్పమత్తకమ్మి అమ్మాకం భయం న విజ్జతీతి. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“సబ్బం సతసహస్సాని, ఛత్తింసపరిమణ్ణలం;
దసఙ్గోవ సహస్సాని, అడ్డుడ్డాని సతాని చా”తి

అట్టకథాపాఠో . ఏత్త యస్మా సద్దతో సమానవిభత్తిలిక్ఖవచనానం పదానం అసమానవిభత్తిలిక్ఖవచనానం వా అత్తతో పన సమానానం దూరే రితానమ్మి ఏకసమ్మద్దో హోతి, ఇతరేసం సమీపే రితానమ్మి న హోతి, తస్మా “సబ్బ”న్తిదం “పరిమణ్ణల”న్తిమినా సమ్మన్దితబ్బం. “ఛత్తింసా”తి ఇదం పన “సతసహస్సానీ”తిమినా సమ్మన్దితబ్బం. అయం నయో అఙ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“దువే సతసహస్సాని, చత్తారి నహుతాని చ;
ఏత్తకం బహుత్తేన, సఙ్ఖాతాయం వసున్దరా”తి

అట్టకథాపాఠో. ఏత్త “దువే”తి విసేసనం, “సతసహస్సానీ”తి విసేసితబ్బం. తథా “చత్తారి”తి విసేసనం, “నహుతానీ”తి విసేసితబ్బం. తథా హి “సతసహస్సాని నహుతాని చా”తి ఇమాని “దువే చత్తారి”తి ఇమేహి విసేసితబ్బత్తా “ద్విసతసహస్సం చతునహుత”న్తి అత్థప్పకాసనాని భవంతి. ఏవం సంతేపి “దువే”ఇచ్చాదీనం సఙ్ఖాసద్దానం “సతసహస్సానీ”తిఆదీహి సఙ్ఖాసద్దేహి సమానాధికరణతా పుట్టాచరియేహి న వుత్తా. యస్మా పన యథా “దువే పుథుజ్జనా వుత్తా. సతసహస్సం భిక్ఖా”తిఆదీసు సమానాధికరణతా లబ్బతి దబ్బవాచకత్తా విసేసితబ్బపదానం, న తథా “దువే సతసహస్సానీ”తిఆదీసు అదబ్బవాచకత్తా విసేసితబ్బపదానం, తస్మా ఈదిసేసు రానేసు సమానాధికరణతా న ఇచ్చితబ్బా యుత్తియా అభావతో. యది ఏవం “కుసలా, రూపం, చక్షుమా”తిఆదీనం వియ ఇమేసమఙ్గమఙ్గసమ్మన్దరహితా సియాతి? న, విసేసనవిసేసితబ్బభావేన గహేతత్తా. యజ్ఞేవం సమానాధికరణభావో లద్ధబ్బోతి? న, నియమాభావతో. ఏకంతేన హి గుణగుణీనయేవ విసేసనవిసేసితబ్బానం సమానాధికరణభావో, న ఇతరేసం విసేసనవిసేసితబ్బత్తేపి.

తట్ట “ఏత్తక”ని పమాణవచనం. “బహులత్తేనా”తి విసేసనే తతియా. ఉభయేన ఇమమత్తం దస్సేతి “అయం వసున్ధరా బహులత్తేన యోజనానం దువే సతసహస్సాని చత్తారి నహుతాని చ ఏత్తకం సజ్ఞాతా”తి. “ఏత్తక”ని పదస్స చ “దువే సతసహస్సాని చత్తారి నహుతాని చా”తి ఇమేహి వా “వసున్ధరా”తి ఇమినా వా సమానాధికరణతా న ఇచ్చితబ్బా. ఏత్తకని హి భావనపుంసకం, యం సద్దసత్తే క్రియావిసేసనని వదన్తి. తస్స “ఏత్తకేన పమాణేన”ఇచ్చేవత్తో. అపిచ “దువే సతసహస్సాని చత్తారి న హుతాని చా”తి ఇమేసమ్మి “వసున్ధరా”తి ఇమినా సమానాధికరణతా న ఇచ్చితబ్బా “భిక్షూనం సత”ని ఏత్త సతసద్దస్స వియ సజ్ఞ్యావచనమత్తత్తా. తథా హి “ఏత్తక”ని వుత్తం. “సజ్ఞాతా”తి పన “అయ”ని చ ఇమేసం “వసున్ధరా”తి ఇమినా సమానాధికరణతా లబ్బతి. సబ్బోపాయం నయో అజ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“దసేత్త రాజియో సేతా, దస్సనీయా మనోరమా;
చ పిఙ్గలా పన్నరస, హలిద్ధా తా చతుద్దసా”తి

పాళి. ఏత్త ఛ పిఙ్గలా పన్నరసాతి ఛ చ పన్నరస చాతి ఏకవీసతి పిఙ్గలా రాజియోతి అత్తో గహేతబ్బో.

తథా -

“పుత్తాపి తస్స బహవో, ఏకనామా’తి మే సుతం;
అసీతి దస ఏకో చ, ఇన్దనామా మహబ్బలా”తి

పాళి . ఏత్త పన “ఏకనపుతీ”తి వత్తబ్బే “అసీతి దస ఏకో చా”తి వుత్తం. విచిత్రసద్దరచనజ్ఞో పావచనం. అయం నయో అజ్ఞోసుపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“తింసపురిసనావుత్తో, సబ్బేవేకేకనిచ్చితా;
యేసం సమం న పస్సామి, కేవలం మహి’మం చర”ని

పాళి. ఏత్త “పురిసానం తింససహస్సాని నవుతి చ సతాని తింస నావుత్తో”తి వుచ్చన్తి. ఇమస్మిం పన రానే తింససద్దతో సహస్ససద్దస్స నవుతిసద్దతో చ సతసద్దస్స లోపం కత్వా “తింస నావుత్తో”తి వుత్తన్తి న గహేతబ్బం. ఏవజ్ఞో గహణే సతి యత్త కత్థవిపి ఏదిసీ సద్దరచనా కాతబ్బా సియా, కతాయ చ ఏదిసాయ సద్దరచనాయ అత్థావగమో వినా ఉపదేసేన సుణ్ణానం న సియా, తస్మా నేవం గహేతబ్బం. ఏవం పన గహేతబ్బం - “తింస నావుత్తో”తి ఇదం లోకసజ్కేతరూళ్లం వచనం, సజ్కేతరూళ్లస్స పన వచనస్సత్తో యస్మా గహేతపుబ్బసజ్కేతేహి సుత్వా జాయతే, న ఉపదేసతో, తస్మా బ్రహ్మదత్తేన రజ్ఞో వుత్తకాలేపి సత్థారా తం కథం ఆహరిత్వా వుత్తకాలేపి సబ్బే మనుస్సా వినాపి ఉపదేసేన వచనత్థం జానన్తీతి గహేతబ్బం.

తింసజ్ఞోవ సహస్సాని, నవుతి చ సతాని తు;
తింస నావుతియో నామ, వుత్తా ఉమగ్గజాతకే.

యస్మా పావచనే సన్తి, నయా చేవ అచిన్తియా;
వోహారా చ సుగుళ్లత్థా, దయాపన్నేన దేసితా.

తస్మా సాటకథే ధీరో, గమ్భీరే జినభాసితే;
ఉపదేశం సదా గణ్ఢే, గరుం సమ్మా ఉపట్టహం.

గరూపదేశహినో హి, అత్తసారం న విన్దతి;
అత్తసారవిహినో సో, సద్ధమ్మా పరిహాయతి.

గరూపదేశలాభీ చ, అత్తసారసమాయుతో;
సద్ధమ్మం పరిపాలేన్తో, సద్ధమ్మస్మా న హాయతి.

సద్ధమ్మత్థాయ మే తస్మా, సఙ్ఖ్యామాలాపి భాసితా;
సప్పయోగా యథాయోగం, సహేవత్థవినిచ్ఛయా.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్థాయ కతే సద్ధనీతిప్పకరణే

సవినిచ్ఛయో సఙ్ఖ్యానామానం నామికపదమాలావిభాగో

నామ

తేరసమో పరిచ్ఛేదో.

౧౪. అత్తత్తికవిభాగ

భూధాతు తాయ నిప్పన్న-రూపజ్ఞాతి ఇదం ద్వయం;
కత్వా పథానమష్టేహి, సబ్బమేతం పపశ్చితం.

భవతిస్స వసా దాని, వక్ఖామత్తత్తికం వరం;
అత్తుద్ధారో తుమస్తజ్ఞా, త్వాదియంతం తికం ఇథ.

తస్మా తావ భూధాతుతో పవత్తస్స భూతసద్దస్స అత్తుద్ధారో నీయతే -

ఖిన్నసత్తామనుస్సేసు, విజ్ఞమానే చ ధాతుయం;
ఖీణాసవే రుక్ఖాదిమ్మి, భూతసద్దో పవత్తతి.

ఉప్పాదే చాపి విజ్ఞోయ్యో, భూతసద్దో విభావినా;
విపులే సోపసగ్గోయం, హీళనే విధమేపి చ;
పరాజయే వేదియనే, నామే పాకటతాయ చ.

పుత్తజ్ఞోతం - భూతసద్దో పశ్చాత్తథామనుస్సధాతువిజ్ఞమానఖీణాసవసత్తరుక్ఖాదీసు దిస్సతి. “భూతమిదన్తి భిక్ఖవే సమనుపస్సథా”తిఆదీసు హి అయం పశ్చాత్తథస్థేసు దిస్సతి. “యానీధ భూతాని సమాగతానీ”తి ఏత్థ అమనుస్సే. “చత్తారో ఖో భిక్ఖు మహాభూతా హేతూ”తి ఏత్థ ధాతూసు. “భూతస్మిం పాచిత్తియ”న్తిఆదీసు విజ్ఞమానే. “యో చ కాలఘసో భూతో”తి ఏత్థ ఖీణాసవే. “సబ్బేవ నిక్కిపిస్సన్తి, భూతా లోకే సముస్సయ”న్తి ఏత్థ సత్తే. “భూతగామపాతబ్యతాయా”తి ఏత్థ రుక్ఖాదీసుతి. మూలపరియాయసుత్తటకథాయ వచనం ఇదం. టీకాయమాదిసద్దేన ఉప్పాదాదీని గయ్యరే. పుత్తజ్ఞోతం - “జాతం భూతం సజ్జత”న్తిఆదీసు భూతసద్దో ఉప్పాదే దిస్సతి. సఉపసగ్గో పన “పభూతమరియో పకరోతి పుజ్జా”న్తిఆదీసు విపులే. “యేభుయ్యేన భిక్ఖూనం పరిభూతరూపో”తిఆదీసు హీళనే. “సమ్మాతో సాణవాసీ”తిఆదీసు పజ్జత్తియం. “అభిభూతో మారో విజితో సజ్ఞామో”తిఆదీసు విధమనే. “పరాభూతరూపోఖో అయం అచేలో పాథికపుత్తో”తిఆదీసు పరాజయే. “అనుభూతం సుఖదుక్ఖ”న్తిఆదీసు వేదియనే. “విభూతం పజ్ఞాయా”తిఆదీసు పాకటికరణే దిస్సతి, తే సబ్బే “రుక్ఖాదీసు”తిఆదిసద్దేన సగ్గహితాతి దట్టబ్బాతి.

ఇదాని తుమస్తపదాని పుచ్చన్తే -

భవితుం, ఉబ్బవితుం, సముబ్బవితుం, పభవితుం, పరాభవితుం, అతిభవితుం, సమ్మవితుం, విభవితుం, భోతుం, సమ్మోతుం, విభోతుం, పాతుభవితుం, పాతుబ్బవితుం వా, పాతుభోతుం. ఇమాని అకమ్మకాని తుమస్తపదాని.

పరిభోతుం పరిభవితుం, అభిభోతుం అభిభవితుం, అధిభోతుం అధిభవితుం, అతిభోతుం అతిభవితుం, అనుభోతుం అనుభవితుం, సమనుభోతుం సమనుభవితుం, అభిసమ్మోతుం అభిసమ్మవితుం. ఇమాని సకమ్మకాని తుమస్తపదాని, సబ్బానేతాని సుద్ధకత్తరి భవన్తి.

“భావేతుం, పభావేతుం, సమ్భావేతుం, విభావేతుం, పరిభావేతుం” ఇచ్చేవమాదీని హేతుకత్తరి తుమస్తపదాని, సబ్బానిపి హేతుకత్తరి తుమస్తపదాని సకమ్మకానియేవ భవన్తి. ఉద్ధేసోయం.

తత్ర సమానత్థపదేసు ఏకమేవాదిపదం గహేత్వా నిద్దేసో కాతబ్బో - భవితున్తి హోతుం విజ్ఞేతుం పజ్ఞాయీతుం సరూపం లభితుం. ఏత్త వుత్తనయానుసారేన సేసానమ్మి తుమన్తానం నిద్దేసో విత్తారేతబ్బో, సబ్బాని తుమస్తపదాని చతుత్తియత్తే వత్తన్తి “త్వం మమ చిత్తమజ్ఞాయ, నేత్తం యాచితుమాగతో”తి ఏత్త వియ. యాచితున్తి హి యాచనత్తాయాతి అత్థో. తస్మా భవితున్తిఆదీనమ్మి “భవనత్తాయా”తి వా “భవనత్త”న్తి వా “భవనాయా”తి వా ఆదినా అత్థో గహేతబ్బో. అపిచ “నేక్ఖమ్మం దట్టు ఖేమతో”తి ఏత్త “దట్టు”న్తి పదస్స “దిస్సా”తి అత్తదస్సనతో యథారహం తుమన్తాని త్వాసద్ధన్తపదత్తవసేనపి గహేతబ్బాని. ఏతాని చ నిపాతపదేసు సజ్ఘహంగచ్ఛన్తి. వుత్తజ్ఞో నిరుత్తిపిటకే నిపాతపదపరిచ్ఛేదే “తుం ఇతి చతుత్తియా”తి. తత్తాయమత్థో “తుం ఇతి ఏతదన్తో నిపాతో చతుత్తియా అత్తే వత్తతీ”తి.

తుమస్తకథా సమత్తా.

ఇదాని త్వాదియన్తపదాని వుచ్చన్తే -

భవిత్వా, భవిత్వాన, భవితున, భవియ, భవియాన. ఉబ్బవిత్వా, ఉబ్బవిత్వాన, ఉబ్బవితున, ఉబ్బవియ, ఉబ్బవియాన. ఏస నయో “సముబ్బవిత్వా, పరాభవిత్వా, సమ్మవిత్వా, విభవిత్వా, పాతుబ్బవిత్వా”తి ఏత్తాపి. ఇమాని అకమ్మకాని ఉస్సుక్కనత్తాని త్వాదియన్తపదాని.

భుత్వా, భుత్వాన, పరిభవిత్వా, పరిభవిత్వాన, పరిభవితున, పరిభవియ, పరిభవియాన, పరిభుయ్య. అభిభవిత్వా, అభిభవిత్వాన, అభిభవితున, అభిభవియ, అభిభవియాన, అభిభుయ్య. ఏస నయో “అధిభవిత్వా, అతిభవిత్వా, అనుభవిత్వా”తి ఏత్తాపి. ఇదఞ్చోత్త నిదస్సనం. “తమవోచ రాజా అనుభవియాన తమ్మి, ఏయ్యాసి ఖిప్పం అహమపి పూజం కస్స”న్తి. అనుభుత్వా, అనుభుత్వాన. అధిభోత్వా, అధిభోత్వాన.

“సట్టి కప్పసహస్సాని, దేవలోకే రమిస్సతి;

అజ్ఞో దేవే అధిభోత్వా, ఇస్సరం కారయిస్సతీ”తి

ఇదమేత్త పాళినిదస్సనం, ఇమాని సకమ్మకాని ఉస్సుక్కనత్తాని త్వాదియన్తపదాని. ఇమాని చత్తారి సుద్ధకత్తరియేవ భవన్తి.

“భావేత్వా, భావేత్వాన. పభావేత్వా, పభావేత్వాన. సమ్భావేత్వా, సమ్భావేత్వాన. విభావేత్వా, విభావేత్వాన. పరిభావేత్వా, పరిభావేత్వాన” ఇచ్చేవమాదీని సకమ్మకాని ఉస్సుక్కనత్తాని త్వాదియన్తపదాని హేతుకత్తరియేవ భవన్తి. ఉద్ధేసోయం.

తత్ర సమానత్థపదేసు ఏకమేవాదిపదం గహేత్వా నిద్దేసో కాతబ్బో - భవిత్వాతి హుత్వా పజ్ఞాయీత్వా సరూపం లభిత్వా. ఏవం వుత్తనయానుసారేన సేసానమ్మి త్వాదియన్తపదానం నిద్దేసో విత్తారేతబ్బో. అయం పన విసేసో భుత్వాతి సమ్మత్తిం అనుభుత్వాతి సకమ్మకవసేన అత్థో గహేతబ్బో. భుత్వా అనుభుత్వాతి ఇమేసజ్ఞో సమానత్థతం సద్ధమ్మవిదూ ఇచ్చన్తి. అత్రిదం వుచ్చతి -

“భుత్వా భుత్వాన” ఇచ్చేతే, “అనుభుత్వా” తిమస్స హి;
అత్థం సూచేన్తి “హుత్వా” తి, పదస్స పన నేవ తే.

కేచి “భూత్వా” తి దీఘత్తం, తస్స ఇచ్చన్తి సాసనే;
దీఘతా రస్సతా చేవ, ద్వయమ్పేతం పదిస్సతి.

సద్దసత్తే చ “భూత్వా” తి, దీఘత్తసఙ్ఘాతం పదం;
“భవిత్వా” తి పదస్సత్థం, దీపేతి న తు సాసనే.

“హుత్వా” ఇతి పదంయేవ, దీపేతి జినసాసనే;
“భవిత్వా” తి పదస్సత్థం, నత్తి అఙ్ఘాత్త తం పదం.

ఇచ్చేవం సవిసేసన్తు, వచనం సారదస్సినా;
సాసనే సద్దసత్తే చ, విఙ్ఘానా పేక్షితబ్బకం.

ఏవం ఉస్సుక్కునత్తే పవత్తాని త్వాదియన్తపదానిపి నిద్దిట్ఠాని, సబ్బానేతాని అవిభత్తికానీతి గహేతబ్బాని. నిరుత్తిపిటకే హి నిపాతపరిచ్ఛేదే అవిభత్తికాని కత్వా త్వాదియన్తపదాని వుత్తాని. సద్దత్థవిదూనం పన మతే పరమాదివిభత్తివసేన సవిభత్తికాని భవన్తి.

ఇమస్మింశ్చ పన త్వాదియన్తాధికారే ఇదఞ్చాపలక్ఖితబ్బం - భుత్వా గచ్చతి, భుత్వా గతో, భుత్వా గమిస్ససి, కసిత్వా వపతి. ఉమఙ్గా నిక్ఖమిత్వాన, వేదేహో నావమారుహి. భుత్వాన భిక్కు భిక్కుస్సు ఇచ్చాదీ సమానకత్తుకానం ధాతుానం పుబ్బకాల్ త్వాదిసద్దప్పయోగా. “భుత్వా గచ్చతీ” తి ఏత్త హి “భుత్వా” తి ఇదం పుబ్బకాలక్రియాదీపకం పదం. “గచ్చతీ” తి ఇదం పన ఉత్తరకాలక్రియాదీపకం, సమానకత్తుకాని చేతాని పదాని ఏకకత్తుకానం క్రియానం వాచకత్తా. తథా హేత్థ యో గమనక్రియాయ కత్తా, సో ఏవ భుజ్జనక్రియాయ కత్తుభూతో దట్ఠబ్బో. అయం నయో అఙ్ఘాత్రాపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

“అన్ధకారం నిహన్త్వాన, ఉదితోయం దివాకరో;
వణ్ణం పఞ్ఞావభాసేహి, ఓభాసేత్వా సముగ్గతో”

ఇచ్చాదీనిపి పన సమానకత్తుకానం సమానకాల్ త్వాదిసద్దప్పయోగా. ఏత్త హి “నిహన్త్వానా” తి పదం సమానకాలక్రియాదీపకం పదం. “ఉదితో” తి ఇదం పన ఉత్తరకాలక్రియాదీపకం పదన్తి న వత్తబ్బం సమానకాలక్రియాయ ఇధాధిప్పేతత్తా. తస్మాయేవ సమానకాలక్రియాదీపకం పదన్తి గహేతబ్బం. అయం నయో అఙ్ఘాత్రాపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

కేచి పన “ముఖం బ్యాదాయ సయతి, అక్ఖిం పరివత్తేత్వా పస్సతీ” తి ఉదాహరన్తి. అపరే “నిసజ్జ అధీతే, రత్వా కథేతీ” తి. తత్త బ్యాదానపరివత్తనుత్తరకాలో బ్యాదానూపసమలక్ఖణం పస్సనక్రియాయ లక్ఖయతి. “నిసజ్జ అధీతే, రత్వా కథేతీ” తి చ సమానకాలతాయపి అజ్ఞేనకథనేహి పుట్టేపి నిసజ్జట్ఠానాని హోన్తితి సక్కా పుబ్బుత్తరకాలతా సమ్భావేతుం, తస్మా పురిమానియేవ ఉదాహరణాని యుత్తాని. ఉదయసమకాలమేవ హి తన్నివత్తనీయనివత్తనన్తి.

“ద్వారమావరిత్వా పవినతి” ఇచ్చాది సమానకత్తుకానం అపరకాలే త్వాదిసద్దప్పయోగో. యస్మా పనేత్థ పవిననక్రియా పురిమా, ఆవరణక్రియా పన పచ్చిమా, తస్మా “ఆవరిత్వా”తి ఇదం అపరకాలక్రియాదీపకం పదన్తి వేదితబ్బం. “పవినతీ”తి ఇదం పన పుబ్బకాలక్రియాదీపకం పదన్తి. అయం నయో అజ్ఞాత్రాపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో. అపరే “ధ”న్తి కచ్చ పతితో దణ్ణో”తి ఉదాహరణన్తి. అభిఘాతభూతసమామోగే పన అభిఘాతజసద్దస్స సమానకాలతా ఏత్థ లబ్బతీతి ఇధాపి పురిమానియేవ ఉదాహరణాని యుత్తానీతి.

“పిసాచం దిస్వా చస్స భయం హోతి. పజ్ఞాయ చస్స దిస్వా ఆసవా పరిక్షీణా” ఇచ్చాది అసమానే కత్తరి పయోగో. ఏత్థ హి పిసాచం దిస్వా పురిసస్స భయం హోతి, పజ్ఞాయ దిస్వా అస్స పుగ్గలస్స ఆసవా పరిక్షీణా. ఏవం సమానకత్తుకతా ధాతునం న లబ్బతి దస్సనక్రియాయ పురిసేసు పవత్తనతో, భవనాదిక్రియాయ చ భయాదీసు పవత్తనతోతి దట్టబ్బం. అయం నయో అజ్ఞాత్రాపి ఈదిసేసు రానేసు నేతబ్బో.

ఇదమ్పి పనేత్థ ఉపలక్ష్ఠితబ్బం “అప్పత్వా నదిం పబ్బతో, అతిక్కమ్మ పబ్బతం నదీ” ఇచ్చాది పరాపరయోగో. “సీహం దిస్వా భయం హోతి, ఘటం పివిత్వా బలం జాయతే, ‘ధ’న్తి కత్వా దణ్ణో పతితో” ఇచ్చాది లక్ష్ణహేతుఆదిప్పయోగో. “స్తత్వా గమనం, భుత్వా సయనం. ఉపాదాయ రూప” మిచ్చాపి బృత్తయేన సద్దసిద్ధిప్పయోగోతి.

ఇచ్చేవం సబ్బధాపి సమానకత్తుకానం ధాతునం పుబ్బకాలే త్వాదిసద్దప్పయోగో, సమానకత్తుకానం సమానకాలే త్వాదిసద్దప్పయోగో, సమానకత్తుకానం అపరకాలే త్వాదిసద్దప్పయోగో, అసమానకత్తుకానం త్వాదిసద్దప్పయోగో, పరాపరయోగో, లక్ష్ణహేతుఆదిప్పయోగో, బృత్తయేన సద్దసిద్ధిప్పయోగోతి సత్తథా త్వాదియన్తానం పదానం పయోగో వేదితబ్బో.

యది ఏవం కస్మా కచ్చాయనే “పుబ్బకాలేకకత్తుకానం తున త్వాన త్వా వా”తి పుబ్బకాలేయేవ ఏకకత్తుకగ్గహణం కతన్తి? యేతుయ్యేన త్వాదియన్తానం పదానం పురిమకాలక్రియాదీపనతో. కచ్చాయనే హి యేభుయ్యేన పవత్తిం సన్ధాయ “పుబ్బకాలేకకత్తుకాన”న్తి వుత్తం. యస్మా పన “ఇతి కత్వా”తిఆదీనం పదానం హేతుఅత్థవసేనపి పుబ్బాచరియేహి అత్తో సంవణ్ణితో, తస్మా “భవిత్వా”తిఆదీనం భూధాతుమయానం త్వాదిసద్దన్తానం పదానం అజ్ఞోసఇచ్చ “పచిత్వా”తిఆదీనం యథాపయోగం “భవనహేతు పచనహేతు”తిఆదినా హేతుఅత్తోపి గహేతబ్బో. అత్రిదం వుచ్చతి -

హేతుత్థేపి యతో హోన్తి, సద్ధా ఉస్సుక్కునత్తకా;
తస్మా హేతువసేనాపి, వదేయ్యత్థం విచక్షణో.

“ఇతి కత్వా”తి సద్దస్స, అత్థసంవణ్ణనాసు హి;
“ఇతి కరణహేతు”తి, అత్తో ధీరేహి గయ్యతి.

“గచ్చామి దాని నిబ్బానం, యత్థ గత్వా న సోచతి”;
ఇతి పారేపి హేతుత్తో, గయ్యతే పుబ్బవిజ్ఞాభి.

“యస్మిం నిబ్బానే గమన-హేతు”తి హి కథీయతే;

హేతుత్థేవం యథాయోగ-మజ్జత్రాపి అయం నయో.

ఏవం భూతసద్దస్స అత్థుద్ధారో చ తుమస్తపదశ్చ త్వాదియస్తపదశ్చాతి అత్తత్తికం విభత్తం.

యో ఇమమత్తతికం సువిభత్తం,
కణ్ణరసాయనమాగమికానం;
ధారయతే స భవే గతకజ్ఞా,
పావచనమ్మి గతే సుఖుమత్థే.

ఇతి నవజ్ఞే సాటకథే పిటకత్తయే బృహ్పథగతీసు విజ్ఞానం

కోసల్లత్థాయ కతే సద్దనీతిప్పకరణే

అత్తత్తికవిభాగో నామ

చుద్దసమో పరిచ్ఛేదో.

ఏవం నానప్పకారతో భూధాతురూపాని దస్సితాని.

పదమాలా నిట్టితా.